ဝိနည်းပိဋက

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း
ကြက်ငယ်ဥပမာ
ဝေရဉ္ဇာမြို့၌ ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး ဆိုက်ရောက်ခြင်း
သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရန် အချိန်တန်ပါပြီဟု အသျှင်သာရိပုတြာ လျှောက်ထားပုံ

၁ - ပါရာဇိက အခန်း
၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း
၃ - အနိယတ အခန်း
၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း
(၁) စီဝရဝဂ်
(၂) ကောသိယဝဂ်
(၃) ပတ္တဝဂ်

ဝိနည်းပိဋက
ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်
မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ပါရာဇိက အခန်း

၁ - ပဌမ ပါရာဇိက

၂ - ဒုတိယ ပါရာဇိက

၃ - တတိယပါရာဇိက

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိက

ပါရာဇိက အကျဉ်းချုပ်

၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း

၁ - သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်

၂ - ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်

၃ - ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်

၄ - အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ်

၅ - သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်

၆ - ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်

၇ - ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်

၈ - ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်

၉ - ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်

၁၀ - သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်

၁၁ - ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်

၁၂ - ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်

၁၃ - ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်

တေရသကဏ် (သံဃာဒိသိသ်) အကျဉ်းချုပ်

၃ - အနိယတ အခန်း

၁ - ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

၂ - ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

အနိယတသိက္ခာပုဒ် အကျဉ်းချုပ်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၁ - စီဝရဝဂ်

၁ - ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

၂ - ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ်

၃ - တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

၄ - ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်

၅ - စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်

၆ - အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

၇ - တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ်

၈ - ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

၉ - ဒုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

၁၀ - ရာဇသိက္ခာပုဒ်

စီဝရဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

(၄) ၂ - ကောသိယဝဂ်

၁ - ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

၂ - သုဒ္ဓကာဋကသိက္ခာပုဒ်

၃ - ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်

၄ - ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်

၅ - နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ်

၆ - ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ်

၇ - ဧဠကလောမဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၂ - ကောသိယဝဂ်

ရ - ရူပိယသိက္ခာပုဒ်

၉ - ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်

၁၀ - ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်

ကောသိယဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

(၄) ၃ - ပတ္တဝဂ်

၁ - ပတ္တသိက္ခာပုဒ်

၂ - ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်

၃ - ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်

၄ - ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်

၅ - စီဝရအစ္ဆိန္ဒ နသိက္ခာပုဒ်

၆ - သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

၇ - မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်

ရ - အစ္စေကစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

၉ - သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်

၁၀ - ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်

တတိယ ပတ္တဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

ဝိနည်းပိဋက

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝေရဉ္စပုဏ္ဏားအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း

ကြက်ငယ်ဥပမာ

ဝေရဉ္စာမြို့၌ ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး ဆိုက်ရောက်ခြင်း

သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရန် အချိန်တန်ပါပြီဟု အသျှင်သာရိပုတြာ လျှောက်ထားပုံ

၁ - ပါရာဇိက အခန်း

၁ - ပဌမ ပါရာဇိက

    သုဒိန် ရဟန်းအကြောင်း ပြဆိုရာ အခန်း

    ဝိနည်း ပညတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး

    မျောက်မဝတ္ထု

    ပဌမ ပါရာဇိက ပဌမအနုပညတ် သိက္ခာပုဒ်

    အနီးဝတ်အကြောင်း ပြဆိုရာ အခန်း

    ပဌမ ပါရာဇိက ဒုတိယအနုပညတ် သိက္ခာပုဒ်

    ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

    ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

    ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၁ - ပါရာဇိက အခန်း

၂ - ဒုတိယ ပါရာဇိက

မနိယရဟန်းအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

မာတိကာ အဖွင့်

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၃ - တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ်အကြောင်း

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

မာတိကာအဖွင့်

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိက
ဝဂ္ဂုမုဒါ မြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများ ဝတ္ထု
ခိုးသူကြီးငါးယောက်
ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်
အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
စတုတ္ထပါရာဇိက သုဒ္ဓိကဝါရ
စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'
စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'
ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ
ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ
ပါရာဇိက အကျဉ်းချုပ်

၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း

၁ - သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်သေယျသက ဝတ္ထု

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ် အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

မာတိကာ အဖွင့်

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သံဃာဒိသိသ် သုဒ္ဓိကဝါရ

ကေမူ စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'

ကေမူ၏ စက်ဝိုင်း'ဗဒ္ဓစက်'

ဝိနီတဝတ္ထုခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ဝိနီတဝတ္ထုဖြတ်ထုံးများ

၂ - ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်ဥဒါယီ ဝတ္ထု

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

မာတိကာအဖွင့်

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်စက်လှည့်ပုံ

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၃ - ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

မာတိကာအဖွင့်

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း

၄ - အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ
ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ
၅ - သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်
ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်
အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'
စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'
ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ
ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ
၆ - ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်
မဏိကဏ္ဌ နဂါးမင်းဝတ္ထု
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၇ - ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်
အသျှင်ဆန္န ဝတ္ထု
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၈ - ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၉ - ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း

၁၀ - သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၁၁ - ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၁၂ - ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၁၃ - ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်
ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
တေရသကဏ် (သံဃာဒိသိသ်) အကျဉ်းချုပ်

၃ - အနိယတ အခန်း

၁ - ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

အနိယတသိက္ခာပုဒ် အကျဉ်းချုပ်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၁ - စီဝရဝဂ်

၁ - ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ်

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄ - ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၁ - စီဝရဝဂ်

၅ - စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်

- ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆ - အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

- ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၇ - တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - ဒုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဒုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ရာဇသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ရာဇသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

စီဝရဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၂ - ကောသိယဝဂ်

၁ - ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ကောသိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယအနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - ဧဠကလောမဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - ရူပိယသိက္ခာပုဒ်

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ရူပိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၂ - ကောသိယဝဂ်

၉ - ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

ကောသိယဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၃ - ပတ္တဝဂ်

၁ - ပတ္တသိက္ခာပုဒ်

- ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဒုတိယအနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ပတ္တသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄ - ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်

- ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
- ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း

(၄) ၃ - ပတ္တဝဂ်
၅ - စီဝရအစ္ဆိန္န နသိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  စီဝရအစ္ဆိန္နန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၆ - သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
၇ - မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၈ - အစ္စေကစီဝရ သိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်
၉ - သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
၁၀ - ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်
  ပညတ်သိက္ခာပုဒ်
  ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်
တတိယ ပတ္တဝဂ် အကျဉ်းချုပ်

ဝိနည်းပိဋက

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း

၁။ အခါတစ်ပါး၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေရဉ္ဇာမြို့ နဠေရုမည်သော (ဘီလူးသည်သိမ်းဆည်းအပ်သော) တမာပင်အနီး၌ များမြတ်သော ရဟန်းသံဃာ ငါးရာနှင့် အတူ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ (ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ) ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားသည် (ဤဆိုလတ္တံ့သော အတိုင်း) ကြားသိရလေပြီ။ "အချင်းတို့ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသည့် သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းဂေါတမသည် ဝေရဉ္ဇာမြို့ နဠေရုမည်သော (ဘီလူးသည် သိမ်းဆည်း အပ်သော) တမာပင်အနီး၌ များမြတ်သော ရဟန်းသံဃာ ငါးရာနှင့်အတူ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏၊ ထို အသျှင် ဂေါတမ၏ ကောင်းသော ကျော်စော သတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အရဟံ' မည်တော်မူ၏။

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူ၏။

အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' အကျင့် 'စရဏ' နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န' မည်တော်မူ၏။

ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူ တတ်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'သုဂတ' မည်တော်မူ၏။

လောကကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'လောကဝိဒူ' မည်တော်မူ၏။

ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ' မည်တော်မူ၏။

နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ' မည် တော်မူ၏။

သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင် သိ၍ သူတစ်ပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း 'ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူ၏။

ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း 'ဘဂဝါ' မည်တော်မူ၏ဟု (ပျံ့နှံ့၍ ထွက်၏)။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော ဤသြကာသ လောကကိုလည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏနှင့်တကွသော မင်းများ လူများနှင့် တကွသော ဤသတ္တလောကကို လည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူ၏၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန္တာ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ကို ဖူးမြော်ရခြင်းသည် ကောင်းသည် သာတည်း"ဟု (ကြားသိရလေ၏)။

၂။ ထိုအခါ ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှုတ်ဆက်ပြောဆို၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြောဆို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအား -

"အသျှင်ဂေါတမ ဤစကားကို အကျွန်ုပ် ကြားဖူးပါသည်၊ ရဟန်းဂေါတမသည် အိုကုန်သော ကြီးကုန်သော ရင့်ကုန်သော ရှေးမီကုန်သော အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ရှိလည်း မခိုးခရီးဦးလည်း မကြို ထိုင်ရန်နေရာဖြင့် ဖိတ်လည်း မဖိတ်ဟု ကြားဖူးပါသည်။ အသျှင်ဂေါတမ ထို (အကျွန်ုပ်ကြားဖူးသော စကား) သည် ထို (ကြားဖူးသည့်) အတိုင်း မှန်သည်သာတည်း၊ အသျှင်ဂေါတမသည် အိုကုန်သော ကြီးကုန်သော ရင့်ကုန်သော ရှေးမီကုန်သော အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ရှိလည်းမခိုး ခရီးဦးလည်းမကြို ထိုင်ရန် နေရာဖြင့် ဖိတ်လည်းမဖိတ်၊ အသျှင်ဂေါတမ ထို (ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မပြုခြင်း) သည် မသင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း"ဟု လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏား နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော ဤ သြကာသလောက၌ လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏနှင့်တကွသော မင်းများ လူများနှင့် တကွသော ဤသတ္တလောက၌ လည်းကောင်း ငါသည် ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးထိုက် ခရီးဦးလည်း ကြိုထိုက် ထိုင်ရန်နေရာဖြင့် ဖိတ်လည်း ဖိတ်ထိုက်သောသူကို မြင်တော်မမူ၊ ပုဏ္ဏား အကြင်သူကို ငါသည် ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးငြားအံ့၊ ခရီးဦးမူလည်းကြိုငြားအံ့၊ ထိုင်ရန်နေရာဖြင့် ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ငြားအံ့၊ ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းသည်လည်း ပြတ်ကျရာ၏ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၃။ အသျှင်ဂေါတမသည် အရသာကင်းသော သဘောရှိ၏ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် "ရဟန်းဂေါတမသည် အရသာ ကင်းသော သဘောရှိ၏"ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ သာယာခြင်း အရသာတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပယ်ပြီးပြီ၊ (အဝိဇ္ဇာ တဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးပြီ၊ (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးပြီ၊ (အသစ်) မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီးပြီ၊ နောင်အခါ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိကုန်ပြီ။ ပုဏ္ဏား ဤနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် "ရဟန်းဂေါတမသည် အရသာ ကင်းသော သဘောရှိ၏"ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ် ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည်သာတည်း ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၄။ “အသျှင်ဂေါတမသည် သုံးဆောင်ခြင်း မရှိ” ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် သုံးဆောင်ခြင်း မရှိ”ဟု ငါ့ကိုပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏။ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ သုံးဆောင်ခြင်းတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည်ပယ်ပြီးပြီ၊ (အဝိဇ္ဇာ တဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးပြီ၊ (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးပြီ၊ အသစ်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီးပြီ၊ နောင်အခါ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိကုန်ပြီ။ ပုဏ္ဏား ဤ နည်းပရိယာယ် အားဖြင့် “ရဟန်း ဂေါတမသည် သုံးဆောင်ခြင်းမရှိ”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏။ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ် ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည်သာတည်း (ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅။ “အသျှင်ဂေါတမသည် မပြုထိုက်ဟူသော အယူ ‘အကိရိယဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် မပြုထိုက်ဟူသော အယူ ‘အကိရိယဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏။ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ပုဏ္ဏား ငါသည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ဝစီဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် ပြုသောမကောင်းသော အကျင့် ‘မနောဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း မပြုထိုက်ဟု ဟော၏၊ များပြားသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မပြုထိုက်ဟု ဟော၏၊ ပုဏ္ဏား ဤနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်း ဂေါတမသည် မပြုထိုက် ဟူသော အယူ ‘အကိရိယဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင့် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည်သာတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၆။ “အသျှင်ဂေါတမသည် ဖြတ်အပ်၏ ဟူသော အယူ ‘ဥစ္ဆေဒဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်း ပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် ဖြတ်အပ်၏ ဟူသော အယူ ‘ဥစ္ဆေဒဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ငါသည် ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို ဖြတ်အပ်သည်ကို ဟော၏။ များပြားသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို ဖြတ်အပ်သည်ကို ဟော၏။ ပုဏ္ဏား ဤ နည်းပရိယာယ် အားဖြင့်“ရဟန်းဂေါတမသည် ဖြတ်အပ်၏ ဟူသော အယူ ‘ဥစ္ဆေဒဝါဒ’ ရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည် သာတည်း ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၇။ “အသျှင်ဂေါတမသည် စက်ဆုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏”ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် စက်ဆုပ်ခြင်း သဘော ရှိ၏” ဟုငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ငါသည် ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသောမကောင်းသော အကျင့် ‘ဝစီဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘မနောဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့သို့ ရောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း စက်ဆုပ် တော်မူ၏၊ ပုဏ္ဏား ဤ နည်းပရိယာယ် အားဖြင့် “ရဟန်း ဂေါတမသည် စက်ဆုပ်ခြင်း သဘော ရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ် မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည်သာတည်း ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၈။ “အသျှင်ဂေါတမသည် ဖျက်ဆီးတတ်၏” ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် ဖျက်ဆီးတတ်၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ငါသည် ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟကိုလည်းကောင်း ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ တရားကို ဟော၏။ များပြားသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ တရားကို ဟော၏။ ပုဏ္ဏား ဤနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် ဖျက်ဆီးတတ်၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည်သာတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၉။ “အသျှင်ဂေါတမသည် ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိ၏”ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ်အားဖြင့် “ရဟန်းဂေါတမသည် ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား ငါသည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ဝစီဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘မနောဒုစရိုက်’ ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ် တရားတို့ကိုလည်းကောင်း ပူပန်စေတတ်သော တရား တို့ဟူ၍ ဟော၏။ ပုဏ္ဏား ပူပန်စေတတ်၍ ယုတ်ညံ့ကုန်သောအကုသိုလ်တရား တို့ကို ပယ်ပြီးသော (အဝိဇ္ဇာ တဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးသော (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာ ကဲ့သို့ ပြုပြီးသော (အသစ်) မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီးသော နောင်အခါ၌ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိသော သူကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူဟု ငါဟော၏။ ပုဏ္ဏား မြတ်စွာဘုရားသည် ပူပန်စေတတ်သော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ပြီးပြီ၊ (အဝိဇ္ဇာ တဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးပြီ၊ (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးပြီ၊ (အသစ်) မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီးပြီ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိကုန်ပြီ။ ပုဏ္ဏား ဤ နည်းပရိယာယ် အားဖြင “ရဟန်းဂေါတမသည် ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိ၏”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆို နိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ် ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည် သာတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀။ “အသျှင်ဂေါတမသည် နတ်ပြည်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်” ဟု (ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

ပုဏ္ဏား အကြင်သို့သော နည်းပရိယာယ် အားဖြင့် “ရဟန်း ဂေါတမသည် နတ်ပြည် ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့သော နည်းပရိယာယ်မျိုးသည် ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပုဏ္ဏား နောင်တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးသော (အဝိဇ္ဇာ တဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးသော (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသော (အသစ်) မဖြစ်ခြင်း ကိုပြုပြီးသော နောင်အခါ၌ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိသောသူကို ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ ကင်း၏ဟု ငါဟော၏၊ ပုဏ္ဏား မြတ်စွာဘုရားသည် နောင်တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးပြီ။ (အဝိဇ္ဇာတဏှာ) အမြစ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးပြီ၊ (နုတ်ပြီးသော) ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးပြီ၊ (အသစ်) မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီးပြီ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိကုန်ပြီ၊ ပုဏ္ဏား ဤနည်းပရိယာယ် အားဖြင့် “ရဟန်း ဂေါတမသည် နတ်ပြည်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်”ဟု ငါ့ကို ပြောဆိုမူ ပြောဆိုနိုင်ရာ၏၊ သင် (ပုဏ္ဏား) ရည်ရွယ်ပြောဆိုသော နည်းပရိယာယ်မျိုးကား (ငါတို့၌) မရှိသည် သာတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

ကြက်ငယ်ဥပမာ

၁၁။ ပုဏ္ဏားဥပမာသော်ကား ကြက်မ၌ ရှစ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ဆယ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်နှစ်လုံးသော်လည်းကောင်း ဥတို့သည် ရှိကုန်ရာ၏၊ ထို (ဥ) တို့ကို ကြက်မသည် ကောင်းစွာ ဝပ်အပ်ကုန်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာ အငွေ့ ပေးအပ်ကုန်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာ (ကြက်နံ့ကို) ထုံစေအပ်ကုန်၏၊ (ကြက်ဥတို့ အတွင်း၌ တည်သော) ထိုကြက်ငယ်အပေါင်းတို့တွင် ခြေသည်းဖျားနှုတ်သီးဖျားဖြင့် ဥခွံကို ရှေးဦးစွာ ဖောက်ခွဲ၍ ချမ်းချမ်းသာသာ ပေါက်ဖွားလာသော ကြက်ငယ်ကို အဘယ်သို့ ဆိုအပ်သနည်း၊ အကြီးဟူ၍ ဆိုအပ်သလော၊ သို့မဟုတ် အငယ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သလောဟု (မေးတော်မူ၏)။

အသျှင်ဂေါတမ အကြီးဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသည်၊ ထိုကြက်ငယ် အပေါင်းတို့တွင် (ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍ ရှေးဦးစွာ ထွက်လာသော) ထို (ကြက်ငယ်) သည် အကြီးဖြစ်ပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

ပုဏ္ဏား ဤအတူပင် အဝိဇ္ဇာ၌ ရောက်သော (အဝိဇ္ဇာ)ဟူသော ဥ၌ ဖြစ်သော (အဝိဇ္ဇာ ဟူသော ဥခွံဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင် မြှေးယှက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတွင် အဝိဇ္ဇာဟူသော ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍ (ငါ) တစ်ဦးတည်း သာလျှင် လောက၌ အတုမဲ့ လွန်မြတ်သော ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိမြင်သော 'သမ္မာသမ္ဗောဓိ' ဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီ၊ ပုဏ္ဏား ထိုငါသည်လောကထက် ကြီး၏၊ မြတ်၏။

ပုဏ္ဏား ငါသည် မတွန့်တိုသော လုံ့လကို အားထုတ်ပြီးပြီ၊ (ငါ့အား) မေ့လျော့ခြင်းမရှိသော သတိသည်ထင်ပြီ၊ (ငါ၏) ကိုယ်သည် ပူပန်ခြင်းမရှိ ငြိမ်းအေးပြီ၊ (ငါ၏) စိတ်သည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ တည်ပြီ၊ ပုဏ္ဏား ထိုငါသည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့်တကွ ဖြစ်သော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့်တကွဖြစ်သော (နီဝရဏ) ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ'၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေခဲ့ပြီ။

ဝိတက် ဝိစာရ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိသန္တာန်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော စိတ်တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မရှိသော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' မရှိသော တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ'၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေခဲ့ပြီ။

နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် အောက်မေ့ခြင်း 'သတိ'၊ ဆင်ခြင်ခြင်း 'သမ္ပဇဉ်' နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ လျစ်လျူရှုလျက် နေခဲ့ပြီ၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ကိုလည်း ကိုယ်ဖြင့် ခံစားခဲ့ပြီ၊ အကြင် တတိယဈာန်ကြောင့် ထိုသူ့ကို "လျစ်လျူရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူ" ဟု အရိယာ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့သည် ပြောကြားကုန်၏၊ (ထိုငါသည်) ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေခဲ့ပြီ။

ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရှေးဦးကပင်လျှင် ဝမ်းသာခြင်း, နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ချုပ်နှင့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ဆင်းရဲ ချမ်းသာမရှိသော လျစ်လျူရှုမှု 'ဥပေက္ခာ' ကြောင့် ဖြစ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေခဲ့ပြီ။

၁၂။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုငါသည် ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၍ သိသော 'ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်[၁]' အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ညွတ်စေခဲ့ပြီ။

ထိုငါသည် များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၏၊ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း - တစ်ဘဝကို လည်းကောင်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ သုံးဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ လေးဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ ငါးဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ လေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ ငါးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ရာကို လည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ထောင်ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ တစ်သိန်းကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော ဖြစ်ကပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ် ဖြစ်ကပ်တို့ကို လည်းကောင်း ဤမည်သော ဘဝ၌ (ငါသည်) ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ် ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အစာ ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏၊ ထိုဘဝ၌လည်း ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အနွယ် ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော အစာ ရှိခဲ့၏၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏၊ ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏ဟု ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်ပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကိုအောက်မေ့ခဲ့ပြီ။

ပုဏ္ဏား ငါသည် ညဉ့်ဦး 'ပဌမ' ယာမ်၌ ဤပဌမ ဖြစ်သော အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ကို ရခဲ့ပြီ၊ မမေ့မလျော့ ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက် စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ နေသော သူအား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'ပျောက်၍ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ (ငါ့အား) မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၍ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ'ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ၊ အမိုက်မှောင်ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ် သကဲ့သို့ (ငါ့အား) အမိုက်မှောင် ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

ပုဏ္ဏား ဤသည်ကား ကြက်ငယ်သည် ဥခွံတွင်းမှ ဖောက်ခွဲထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ (အဝိဇ္ဇာ ဥခွံမှ) ငါ၏ ပဌမဖောက်ခွဲ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

၁၃။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ အသင့် ဖြစ်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို ငါသည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို သိသော 'စုတူပပါတဉာဏ်'[၂] အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေခဲ့ပြီ။

ထိုငါသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ၊ ယုတ်သော သတ္တဝါ၊ မြတ်သော သတ္တဝါ၊ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ၊ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ၊ ကောင်းသော လားရာ ရှိသော သတ္တဝါ၊ မကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏၊ "အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ကာယဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့် ပြုသောမကောင်းသော အကျင့် 'မနောဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏၊ မှားသော အယူဖြင့် ပြုသောကံ ရှိကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းရာ မကောင်းသော လားရာ ဖရိဖရဲကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ အချင်းတို့ ဤ သတ္တဝါ တို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ကာယသုစရိုက်'နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီသုစရိုက်'နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ စိတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'မနောသုစရိုက်'နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏၊ မှန်သော အယူဖြင့် ပြုသောကံ ရှိကုန်၏၊ ထို သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီး သည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ လူ့ပြည် နတ်ပြည် 'သုဂတိ' ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏" ဟု သိ၏။

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ၊ ယုတ်သော သတ္တဝါ၊ မြတ်သော သတ္တဝါ၊ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ၊ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ၊ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါ၊ မကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

ပုဏ္ဏား ငါသည် သန်းခေါင် 'မဇ္ဈိမ' ယာမ်၌ ဤဒုတိယဖြစ်သော အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ကို ရခဲ့ပြီ၊ မမေ့မလျော့ ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက်စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသော သူအား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'ပျောက်၍ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ (ငါ့အား) မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၍ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ'ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ၊ အမိုက်မှောင်ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ် သကဲ့သို့ (ငါ့အား) အမိုက်မှောင် ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

ပုဏ္ဏား ဤသည်ကား ကြက်ငယ်သည် ဥခွံအတွင်းမှ ဖောက်ခွဲ ထွက်ပေါ် လာသကဲ့သို့ (အဝိဇ္ဇာ ဥခွံမှ) ငါ၏ ဒုတိယ ဖောက်ခွဲ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။

၁၄။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ အသင့် ဖြစ်လတ်သော် တည်တံ့ လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုငါသည် အာသဝေါ တရားတို့ကို ကုန်စေသော 'အာသဝက္ခယ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွှတ်စေခဲ့ပြီ။

ထိုငါသည် ဤကား ဆင်းရဲ 'ဒုက္ခ'ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကား ဆင်းရဲ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း 'ဒုက္ခသမုဒယ' ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) 'ဒုက္ခနိရောဓ'ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ် 'ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ'ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းသိခဲ့ပြီ၊ ဤသည်တို့ကား ယိုစီးခြင်း 'အာသဝ'တို့ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကား ယိုစီးခြင်း 'အာသဝ' တို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း'အာသဝသမုဒယ'ဟုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကား ယိုစီးခြင်း 'အာသဝ' တို့ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) 'အာသဝနိရောဓ'ဟုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိခဲ့ပြီ၊ ဤကားယိုစီးခြင်း 'အာသဝ' တို့ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်သို့) ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ် 'အာသဝနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ'ဟုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိခဲ့ပြီ။ ဤသို့ သိသော် ဤသို့ မြင်သော် ထိုငါ (ဘုရား)၏ စိတ်သည့်ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်းလွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ လွတ်မြောက်ပြီးလတ်သော် လွတ်မြောက် ခဲ့လေပြီဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအလို့ငှါတစ်ပါးသော ပြုဖွယ် မရှိတော့ပြီဟု သိခဲ့ပြီ။

ပုဏ္ဏား ငါသည် မိုးသောက် 'ပစ္ဆိမ' ယာမ်၌ ဤတတိယဖြစ်သော အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ကို ရခဲ့ပြီ၊ မမေ့မလျော့ ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက်စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေသော သူအား မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၍ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ (ငါ့အား) မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ပျောက်၍ အသိဉာဏ်'ဝိဇ္ဇာ' ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ၊ အမိုက်မှောင်ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ် သကဲ့သို့ (ငါ့အား) အမိုက် မှောင်ပျောက်၍ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

ပုဏ္ဏား ဤသည်ကား ကြက်ငယ်သည် ဥခွံတွင်းမှ ဖောက်ခွဲထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ (အဝိဇ္ဇာ ဥခွံမှ) ငါ၏ တတိယ ဖောက်ခွဲထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

၁၅။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားအား-

“အသျှင် ဂေါတမသည် အကြီး ဖြစ်ပါပေ၏၊ အသျှင်ဂေါတမသည် အမြတ် ဖြစ်ပါပေ၏၊ အသျှင် ဂေါတမ (တရားတော်သည်) အလွန် နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဂေါတမ (တရားတော်သည်) အလွန် နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏၊ အသျှင်ဂေါတမ ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖုံးလွှမ်းထားသည်ကို ဖွင့်လှစ် ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းမှန်ကို ပြောကြား ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြ ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း အသျှင် ဂေါတမ ဤအတူ သာလျှင် အသျှင် ဂေါတမသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏။ အသျှင်ဂေါတမ ထို အကျွန်ုပ်သည် အသျှင်ဂေါတမကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တရားတော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃာတော်ကို လည်းကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အသျှင်ဂေါတမသည် အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့မှစ၍ အသက် ထက်ဆုံး ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟု မှတ်တော်မူပါ၊ အသျှင်ဂေါတမသည် ရဟန်း သံဃာနှင့် အတူဝေရဥ္ဇာမြို့၌ ဝါဆိုခြင်း ကိုလည်း လက်ခံတော်မူပါ”ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းဖြင့် (ဝါကပ်ရန်) လက်ခံတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ဝေရဥ္ဇ ပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ခံတော်မူခြင်းကို သိ၍ နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေ ပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားလေ၏။

၁။ ပုဗ္ဗေ = ရှေး၌ + နိဝါသ = နေဖူးသောဘဝ ဖြစ်ဖူးသောဘဝကို + အနုဿတိ = အောက်မေ့၍ + ဉာဏ = သိသောဉာဏ်

၂။ စုတိ = သေခြင်း + ဥပပါတ = ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ပဋိသန္ဓေ။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

ဝေရဉ္စာမြို့၌ ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး ဆိုက်ရောက်ခြင်း

၁၆။ ထိုစဉ်အခါ ဝေရဉ္စာမြို့သည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊[၁] စာရေးတံ လက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ။

ထိုအခါ ဥတ္တရာပထတိုင်းသား မြင်းကုန်သည်တို့သည် မြင်းငါးရာတို့နှင့်အတူ ဝေရဉ္စာမြို့၌ မိုးခိုကြကုန်၏၊ ထို (မြင်းကုန်သည်) တို့သည် မြင်းဝိုင်းတို့၌ ရဟန်းတို့အား တစ်စလယ် တစ်စလယ်စီသော ရိက္ခာ မုယောဆန်ကို ဝတ်တည်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် နံနက်အချိန်၌ (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ဝေရဉ္စာမြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်ကြရာ ဆွမ်းမရကြကုန်သော် မြင်းဝိုင်းတို့၌ ဆွမ်းအတွက် လှည့်လည်၍ တစ်စလယ် တစ်စလယ်စီသော ရိက္ခာမုယောဆန်ကို အရံအတွင်းသို့ ယူဆောင်ခဲ့ ကြပြီးလျှင် ဆုံ၌ ထောင်း၍ ထောင်း၍ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာသည်ကား တစ်စလယ်သော ရိက္ခာမုယောဆန်ကို ကျောက်ပြင်ပေါ်မှာ ကြိတ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားအား ဆက်ကပ်၏၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ထို (မုယောဆန်မှုန့်) ကို သုံးဆောင်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံသံကို ကြားတော်မူ၏၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သိလျက်လည်း မေးတော်မူကုန်၏၊ သိလျက်လည်း မေးတော်မမူကုန်၊ အခါကို သိ၍ မေးတော်မူကုန်၏၊ အခါကို သိ၍ မေးတော်မမူကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကျိုးနှင့် စပ်သည်ကို မေးတော်မူကုန်၏၊ အကျိုးနှင့် မစပ်သည်ကို မေးတော် မမူကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကျိုးနှင့် မစပ်သည်တို့ကို မဂ်ဖြင့် ပယ်တော်မူပြီးဖြစ်ကုန်၏၊ “တရားကိုသော်လည်း ဟောကုန်အံ့၊ တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကိုသော်လည်း ပညတ်ကုန်အံ့” ဟူသော အကြောင်း နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို “အာနန္ဒာ ထိုဆုံသံသည် အဘယ်ပြုသော အသံနည်း”ဟု မေးတော်မူ၏၊ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းအရာကိုလျှောက်၏။

“အာနန္ဒာ ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ၊ သူတော်သူမြတ် ဖြစ်ကုန်သော သင်တို့သည် (အစာ ခေါင်းပါးခြင်း၊ လိုချင်ခြင်း၊ အလိုဆိုးသို့ လိုက်ခြင်းကို) အောင်နိုင်ကြကုန်၏၊ နောင်လာ နောက်သားများ သည်ကား သလေး သားပွဲ့ဆွမ်းကိုပင် အထင်သေးကြလိမ့်ဦးမည်”ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၇။ ထိုအခါ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိသေစွာ ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားအား-

“အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ၌ ဝေရဉ္စာမြို့သည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊ စာရေးတံ လက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ။ အသျှင်ဘုရား ဤမြေကြီး၏ အောက်အပြင်သည် ပျားကောင် ပျားဥမရှိသော ပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၍ သာယာဖွယ်ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးကို လှန်လိုပါသည်၊ ရဟန်းများသည် အောက်အပြင်ရှိ မြေဆီ မြေလွှာ မြေဩဇာကို သုံးဆောင်ကြရ ပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်၏။

မောဂ္ဂလာန် မြေကြီးကို မှီနေကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို အဘယ်သို့ပြုမည်နည်းဟု (မေးတော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် လက်တစ်ဖက်ကို မြေကြီးကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းပါမည်၊ မြေကြီးကို မှီနေကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ထို (မြေကြီးကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းထားသော လက်ပေါ်) ၌ ပြောင်းရွှေ့ထားပါမည်၊ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မြေကြီးကို မှောက်လှန်ပါမည် ဟု (လျှောက်၏)။

မောဂ္ဂလာန် မသင့်လျော်ပေ၊ မြေကြီးကို လှန်ရန် သင် မနှစ်သက် (မလိုလား) လင့်၊ သတ္တဝါတို့သည် အထင်အမြင် ဖောက်ပြန်မှားယွင်းခြင်းသို့လည်း ရောက်ကုန်ရာသည် ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါသည် အားလုံးသော ရဟန်းသံဃာကို မြောက်ကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံကြွပါစေဟု (လျှောက်၏)။

မောဂ္ဂလာန် မသင့်လျော်ပေ၊ အားလုံးသော ရဟန်းသံဃာ၏ မြောက်ကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို သင် မနှစ်သက် (မလိုလား) လင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၈။ ထိုအခါ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ တစ်ပါးတည်း နေစဉ် အသျှင်သာရိပုတြာအား-

"ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော အဘယ်မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ မတည်လေသနည်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော အဘယ် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လေ သနည်း" ဟု စိတ်အကြံသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ထိုအခါ အသျှင်သာရိပုတြာသည် ညနေချမ်းအချိန်၌ တစ်ပါးတည်း နေရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားအား-

အသျှင်ဘုရား ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ တစ်ဦးတည်း နေစဉ် ဘုန်းတော်ကြီး ကုန်သော အဘယ် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ မတည်လေသနည်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော အဘယ် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လေသနည်းဟုအကျွန်ုပ်အား စိတ်အကြံ ဖြစ်ပေါ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဘုန်းတော်ကြီး ကုန်သော အဘယ် မြတ်စွာဘုရား တို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ မတည်ပါသနည်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော အဘယ် မြတ်စွာဘုရား တို့၏ သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

သာရိပုတြာ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ သိခီမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ မတည်ခဲ့ချေ၊ သာရိပုတြာ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်ခဲ့၏ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁၉။ အသျှင်ဘုရား ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ မတည်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း၊ အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း ဟု (လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း တပည့်တို့အား တရားတော်ကို အကျယ် ဟောတော်မူရန် ကြောင့်ကြမစိုက်ကြကုန်။ ထို မြတ်စွာဘုရား တို့၏ သုတ် ဂေယျ ဗျာကရဏ်း ဂါထာ ဥဒါန်း ဣတိဝုတ် ဇာတ် အဗ္ဘုတဓမ္မ ဝေဒလ္လတို့သည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်ကုန်၏၊ တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မမူခဲ့ချေ၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မမူခဲ့ချေ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါး ကို သိကုန်သော တပည့်တို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သော အခါ၌ လည်းကောင်း အထူးထူးသော အမည် အနွယ် ဇာတ်ရှိကုန်သော အမျိုးတို့မှ ရဟန်းပြုကုန်သော နောင်လာနောက်သား တပည့်တို့သည် ထိုသာသနာတော်ကို လျင်မြန်စွာ ကွယ်ပျောက်စေကုန်၏၊ သာရိပုတြာ ချည်မျှင်ဖြင့် မသီကုံးဘဲ ပျဉ်ပြား ပေါ်၌ တင်ထားသော ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ချည်မျှင်ဖြင့် မသီကုံးခြင်းကြောင့် လေသည် ဖရိုဖရဲ ကြဲဖြန့် တိုက်ခတ် မှုတ်လွင့် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ဤဥပမာ အတူသာလျှင် ဘုန်းတော်ကြီး ကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာ လေးပါးကို သိကုန်သော တပည့်တို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သော အခါ၌လည်းကောင်း အထူး ထူးသော အမည် အနွယ် ဇာတ် ရှိကုန်သော အမျိုးတို့မှ ရဟန်းပြုကုန်သော နောင်လာနောက်သား တပည့်တို့သည် ထိုသာသနာတော်ကို လျင်မြန်စွာ သာလျှင် ကွယ်ပျောက်စေကုန်၏။

ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော ထို (သုံးဆူသော) မြတ်စွာဘုရား တို့သည် တပည့်တို့၏ စိတ်အကြံကို (မိမိ၏) စိတ်ဖြင့် သိတော်မူ၍ ဆုံးမဖို့ရန် ကြောင့်ကြစိုက်ကုန်၏။

သာရိပုတြာ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြောက်မက်ဖွယ် တောအုပ် တစ်ခု၌ (ရဟန်းတို့၏) စိတ်ကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့် သိတော်မူ၍ “ဤသို့ ကြံကုန်လော့၊ ဤသို့ မကြံကုန်လင့်၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းကုန်လော့၊ ဤသို့ နှလုံးမသွင်းကုန်လင့်၊ ဤတရားကို ပယ်ကုန်လော့၊ ဤတရားသို့ ရောက်၍ နေထိုင်ကုန်လော့”ဟု ရဟန်းတစ်ထောင်ကို သွန်သင်တော်မူ၏၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ သာရိပုတြာ ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ သွန်သင် ဆုံးမလတ်သော် ထို ရဟန်း တစ်ထောင်၏ စိတ်တို့သည် (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍ အာသဝေါ တရားတို့မှ လွတ်မြောက်ကုန်၏၊ သာရိပုတြာ ထို (ကြောက်မက်ဖွယ်တောအုပ်ဟူသော စကား) ၌ ရာဂမကင်းသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ထိုတောအုပ်သို့ ဝင်သော် များသောအားဖြင့် ကြက်သီး မွေးညင်းတို့သည် ထကုန်၏၊ ဤ (ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း) သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ထို တောအုပ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်တည်း။

သာရိပုတြာ ဤသည်လျှင် ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ သိခီ မြတ်စွာ ဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း သာသနာတော် ကြာမြင့်စွာ မတည်ခြင်း၏ အကြောင်း ပေတည်း၊ ဤသည်လျှင် ကြာမြင့်စွာ မတည်ခြင်း၏ အထောက်အပံ့ ပေတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၀။ အသျှင်ဘုရား ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း သာသနာတော် ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း၊ အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

သာရိပုတြာ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း တပည့်တို့အား တရားတော်ကို အကျယ်ဟောတော်မူရန် ကြောင့်ကြ စိုက်တော်မူကုန်၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ သုတ် ဂေယျ ဗျာကရုဏ်း ဂါထာ ဥဒါန်း ဣတိဝုတ် ဇာတ် အဗ္ဘုတဓမ္မ ဝေဒလ္လ တို့သည် များပြားကုန်၏၊ တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ် တော်မူ၏၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော တပည့်တို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း အထူးထူးသော အမည် အနွယ် ဇာတ် ရှိကုန်သော အမျိုးတို့ မှ ရဟန်းပြုကုန်သော နောင်လာ နောက်သားတပည့် တို့သည် ထိုသာသနာတော်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်စေကုန်၏၊ သာရိပုတြာချည်မျှင်ဖြင့် သီကုံး၍ ပျဉ်ပြားပေါ်၌ တင်ထားသော ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ချည်မျှင်ဖြင့် သီကုံး၍ထားခြင်းကြောင့် လေသည် ဖရိုဖရဲ မကြဲဖြန့် မတိုက်ခတ် မမှုတ်လွှင့် မဖျက်ဆီးနိုင် သကဲ့သို့၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင် ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ်ပျောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော တပည့်တို့ (ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်) ကွယ် ပျောက်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော အမည် အနွယ် ဇာတ်ရှိကုန်သော အမျိုးတို့မှ ရဟန်းပြုကုန်သော နောင်လာနောက်သား တပည့်တို့သည် ထိုသာသနာတော်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်စေကုန်၏။ သာရိပုတြာ ဤသည်ကားကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း သာသနာတော် ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၏ အကြောင်းပေတည်း၊ ဤသည်လျှင် ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၏ အထောက်အပံ့ပေတည်းဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၁။ သေတင်္ဂိကာ ရှိသည့်အရ ပြန်သည်၊ သေတင်္ဂုိကာရှိလျှင် ကောက်ပင်များ ပိုးဖျက်ခံရ၏ဟုပြန်။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရန် အချိန်တန်ပါပြီဟု အသျှင်သာရိပုတြာ လျှောက်ထားပုံ

၂၁။ ထိုအခါ အသျှင်သာရိပုတြာသည် နေရာမှ ထ၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပုခုံးထက်၌ ကိုယ်ဝတ်ကို စံပယ် တင်လျက် မြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာသို့ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုး၍ မြတ်စွာဘုရားအား-

"ဤ သာသနာတော် ကြာမြင့်စွာ တည်ရန် မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရာ၏၊ အကြင် ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူရာ၏၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထို သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရန် အချိန်တန်ပါပြီ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား ထိုပါတိမောက်ကို ပြတော်မူရန် အချိန်တန်ပါပြီ"ဟု လျှောက်၏။

သာရိပုတြာ သင် ဆိုင်းငံ့ဦးလော့၊ သာရိပုတြာ သင် ဆိုင်းငံ့ဦးလော့၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် ထို (သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ခြင်း ပါတိမောက်ပြခြင်း) ၌ အချိန်ကို သိတော်မူလိမ့်မည်၊ သာရိပုတြာ ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော် မမူချေ၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မမူချေ။

သာရိပုတြာ ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရှိရာကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော အခါ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိ ကုန်သော ထို (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့် တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။

သာရိပုတြာ သံဃာသည် ညဉ့်အများကို သိသော (ဝါရင့်သည့်) ရဟန်း များပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေး၊ သာရိပုတြာ သံဃာသည် ညဉ့်အများကို သိသော (ဝါရင့်သည့်) ရဟန်း များပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌မူကား ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သောထို (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ် တော်မူ၏။ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။

သာရိပုတြာ သံဃာသည် ပြန့်ပြောများပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံးဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေး၊ သာရိပုတြာ သံဃာသည် ပြန့်ပြော များပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌မူကား ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ အာသဝေါ တရားလျှင် တည်ရာ ရှိကုန်သော ထို (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ သာလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားသည် တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။

သာရိပုတြာ သံဃာသည် လာဘ်များသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေး၊ သာရိပုတြာ သံဃာသည် လာဘ်များသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက် သော အခါ၌မူကား ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော

(လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိ ကုန်သော ထို (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ သာလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားသည် တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။

သာရိပုတြာ သံဃာသည် အကြားအမြင် (ဗဟုသုတ) များပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေး၊ သာရိပုတြာ သံဃာသည် အကြား အမြင် (ဗဟုသုတ) များပြားသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌မူကား၊ ဤ (သာသနာတော်) ၌ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော အချို့သော (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့သည် သံဃာ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ အာသဝေါတရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သော ထို (လွန်ကျူးမှု) တရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ (အာဏာ) ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။

သာရိပုတြာ (ယခုအခါ) ရဟန်းသံဃာသည် (ဒုသီလဟူသော) အမြုပ်မှကင်း၏၊ အပြစ်မှကင်း၏၊ အမည်းအညစ်မှ ကင်း၏၊ စင်ကြယ်၏၊ (သီလစသော) အနှစ်၌ တည်၏၊ သာရိပုတြာ ဤရဟန်း ငါးရာတို့တွင် အညံ့ဆုံး ရဟန်းသည် အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော ကိန်းသေမြဲသော အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသော သောတာပန် ဖြစ်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

၂၂။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍-

"အာနန္ဒာ (ဘုရားသျှင်တို့သည်) ပင့်ဖိတ်သူများရှိ၍ ဝါကပ်တော်မူရာဝယ် ထိုပင့်ဖိတ် သူတို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဇနပုဒ် (တိုင်းနိုင်ငံ) ၌ လှည့်လည်၍ ဒေသစာရီ မကြွချီခြင်းသည် ဘုရားသျှင်တို့၏ အလေ့ အကျက် ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒာ လာ, သွားကြကုန်အံ့၊ ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားကို ပန်ကြား ကုန်အံ့"ဟု မိန့်တော် မူ၏။

ကောင်းပါပြီအသျှင်ဘုရားဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏၊ ထို့နောက် မြတ်စွာ ဘုရားသည် (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် နောက်ပါ ရဟန်း ဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာနှင့် အတူ ဝေရဥ္စပုဏ္ဏား၏ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပြင်ထားသော နေရာ၌ ထိုင် တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခု သောနေရာ၌ ထိုင်၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားအား မြတ်စွာဘုရားသည်-

"ပုဏ္ဏား သင် ပင့်ဖိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝါကပ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ သင့်ကို ပန်ကြားကုန်၏၊ ငါတို့သည် ဒေသစာရီ ကြွချီလိုကုန်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသျှင်ဂေါတမ မှန်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ် ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝါကပ်တော်မူခဲ့ပါသည်၊ သို့ရာတွင် လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို မလှူရသေးပါ၊ ထို (လှူဖွယ်ဝတ္ထု) သည် မရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ မပေးလှူလို သည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ လူ့ဘောင်၌ နေကုန်သော သူတို့သည် ပြုဖွယ်ကိစ္စ များပြားလှပါကုန်၏၊ ထို ပေးလှူခွင့်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါမည်နည်း၊ အသျှင်ဂေါတမသည် မနက်ဖြန်အတွက် အကျွန်ုပ်၏ဆွမ်းကို ရဟန်း သံဃာနှင့် အတူ လက်ခံတော်မူပါဟု (လျှောက်၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ ခြင်းဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏၊ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားအား တရားနှင့် လျော်သော စကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည် စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှန်လန်းစေပြီးလျှင် နေရာမှ ထကာ ဖဲခွါ ကြွသွားတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားသည် ထိုညဥ့် လွန်မြောက်ပြီးနောက် မိမိနေအိမ်၌ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို စီမံစေပြီးလျှင် "အသျှင်ဂေါတမ အချိန်တန်ပါပြီ၊ ဆွမ်း (ပြင်) ပြီးပါပြီ"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား အချိန် (တန်ကြောင်း) ကို လျှောက်စေ၏။

၂၃။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက်အချိန် (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်တော်မူ၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီးလျှင် ပြင်ထားအပ်သော နေရာ၌ ရဟန်းသံဃာနှင့် အတူ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည့် တိုင်အောင် တားမြစ်သည် တိုင်အောင် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေး၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ သပိတ်မှ လက်ကို ဖယ်ပြီးသောအခါ (ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏား သည်) မြတ်စွာဘုရားအားသင်္ကန်း တိစုံကို ကပ်လှူ၏၊ ရဟန်း တစ်ပါး တစ်ပါးစီအားလည်း သင်္ကန်းလျာ တစ်စုံ တစ်စုံစီကို ကပ်လှူ၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားအား တရားနှင့် လျော်သော စကားဖြင့် (အကျိုး စီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှင်လန်း စေပြီးလျှင် နေရာမှ ထကာ ဖဲ၍ ကြွသွားတော်မူ၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေရဥ္ဇာမြို့၌ မွေ့လျော်တော်မူ သရွေ့ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ ပြီးလျှင် သောရေယျ သင်္ကဿ ကဏ္ဏကုဇ္ဇ (မြို့များ) သို့ မဝင်မူ၍ ပယာဂဆိပ်ကမ်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပယာဂဆိပ်ကမ်းမှ ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူးတော်မူ၍ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဗာရာဏသီမြို့၌ မွေ့လျော်သမျှ သီတင်းသုံးတော်မူပြီးလျှင် ဝေသာလီမြို့သို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ၏၊ အစဉ်အတိုင်း ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသော် ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်၍ ထို ဝေသာလီမြို့ အနီးမဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ (သီတင်းသုံး) နေတော် မူလေသတည်း။

ဝေရဥ္ဇပုဏ္ဏားအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိက အခန်း ===

၁ - ပဌမ ပါရာဇိက

သုဒိန် ရဟန်းအကြောင်း ပြဆိုရာ အခန်း

၂၄။ ထိုစဉ်အခါ ဝေသာလီမြို့၏ အနီး၌ ကလန္ဒမည်သော ရွာသည် ရှိ၏၊ ထို (ကလန္ဒရွာ) ၌သုဒိန်မည်သော ကလန္ဒသူဌေးသားသည် ရှိ၏၊ ထိုအခါ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် များစွာသော သူငယ်ချင်းတို့နှင့် အတူ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် ဝေသာလီမြို့သို့ သွား၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ် များစွာ ခြံရံ၍ တရားဟောလျက် ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ကလန္ဒသူဌေးသားသုဒိန်သည် ပရိသတ်များစွာ ခြံရံ၍ တရား ဟောလျက် ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုမြင်ပြီးနောက် "ငါလည်း တရားနာရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု သုဒိန်အား အကြံဖြစ်၏၊ ထိုအကြံဖြစ်ပြီးနောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ပရိသတ် ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန် အား- "ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ သိရ၏၊ (ထိုသို့သိရသည့်အတိုင်း) လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် စင်စစ် ပြည့်စုံစင်ကြယ်၍ ခရုသင်း ပွတ်သစ်နှင့်တူသော ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်ကူချေ၊ ငါသည် ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရပါမူ ကောင်းလေစွ"ဟုအကြံဖြစ်ပြန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားနှင့် လျော်သော စကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှင်လန်းစေပြီးသော် ထို ပရိသတ်သည် နေရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရိုအသေပြုကာ ဖဲခွါသွား၏။

၂၅။ ထို့နောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ပရိသတ် ထသွား၍ မကြာမီ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် မြတ်စွာဘုရားအား-

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ သိရပါ၏၊ (ထိုသို့သိရသည့်အတိုင်း) လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် စင်စစ် ပြည့်စုံ စင်ကြယ်၍ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်ကူပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် လိုပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြု ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။

သုဒိန် သင့်ကို အမိအဖတို့က လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပြုပြီးဖြစ်သလော ဟု (မေးတော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကို အမိအဖတို့က လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်မပြုသေး ပါဟု (လျှောက်၏)။

သုဒိန် မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အမိအဖတို့က ခွင့်မပြုသော သားကို ရဟန်းပြု ပေးတော်မမူ ကုန်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ မိဘတို့က ခွင့်ပေးအောင် ပြုပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

၂၆။ ထို့နောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဝေသာလီမြို့၌ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးစေပြီးလျှင် ကလန္ဒရွာ မိဘတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် မိဘတို့အား-

"မိခင် ဖခင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို ထိုက်သည့် အားလျော်စွာ သိရပါ၏၊ (ထိုသို့ သိရသည့်အတိုင်း) လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် စင်စစ် ပြည့်စုံ စင်ကြယ်၍ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်ကူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် လိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟုပြော၏။

ဤသို့ ပြောသော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား-

"ချစ်သား သုဒိန် သင်သည် ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏၊ နှစ်သက် အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူဖြစ်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် သင် သည် မည့်သည့် ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင် သေသဖြင့်လည်း ငါတို့သည် အလိုမရှိကုန်ဘဲလျက် သင် နှင့် ခွဲခွါကြရ ကုန်အံ့၊ အသက်ရှင်နေသော သင်ကိုကား ငါတို့သည် ဤလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင် သို့ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ အဘယ်မှာလျှင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန် အံ့နည်း"ဟု ပြောကြကုန်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် မိဘတို့အား-

"မိခင် ဖခင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို ထိုက်သည့် အားလျော်စွာ သိရပါ၏၊ (ထိုသို့ သိရသည့်အတိုင်း) လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် စင်စစ် ပြည့်စုံ စင်ကြယ်၍ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်ကူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် လိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟု ပြော၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား-

"ချစ်သား သုဒိန် သင်သည် ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူဖြစ်၏၊ ချစ်သားသုဒိန် သင်သည့်မည်သည့် ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင် သေသဖြင့်လည်း ငါတို့သည် အလိုမရှိကုန်ဘဲလျက် သင်နှင့် ခွဲခွါကြရကုန်အံ့၊ အသက်ရှင် နေသော သင့်ကိုကား ငါတို့သည် ဤလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ အဘယ်မှာလျှင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း"ဟု ပြောကြကုန်၏။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် မိဘတို့အား-

"မိခင် ဖခင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို ထိုက်သည့် အားလျော်စွာ သိရပါ၏၊ (ထိုသို့သိရသည့်အတိုင်း) လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် စင်စစ် ပြည့်စုံ စင်ကြယ်၍ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်ကူပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဆံ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် လိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟုပြော၏။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား-

"ချစ်သား သုဒိန် သင်သည် ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏ နှစ်သက်အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူ ဖြစ်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် သင် သည် မည်သည့်ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင် သေသဖြင့်လည်း ငါတို့သည် အလိုမရှိကုန်ဘဲလျက် သင်နှင့် ခွဲခွါကြရကုန်အံ့၊ အသက်ရှင်နေသော သင့်ကိုကား ငါတို့သည် ဤလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ အဘယ်မှာလျှင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန် အံ့နည်း"ဟု ပြောကြကုန်၏။

၂၇။ ထို့နောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ငါ့ကို မိဘတို့က လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်မပြုကြကုန်ဟု (သိ၍) အခင်းမရှိသော မြေပေါ်၌ "ဤနေရာ၌သာလျှင် ငါ့အား သေခြင်းသော် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းအဖြစ်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု" (ဆို၍) ထိုအရပ်၌ပင် အိပ်၏။

ထို့နောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ထမင်းတစ်နပ်ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းနှစ်နပ်တို့ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းသုံးနပ်တို့ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းလေးနပ်တို့ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းငါးနပ်တို့ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းခြောက်နပ်တို့ကိုလည်း မစား၊ ထမင်းခုနစ်နပ်တို့ကိုလည်း မစား။

၂၈။ ထိုအခါ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား-

"ချစ်သား သုဒိန် သင်သည် ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွားစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူ ဖြစ်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် သင် သည် မည်သည့်ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင် သေသဖြင့်လည်း ငါတို့သည် အလိုမရှိကုန်ဘဲလျက် သင် နှင့်ခွဲခွါ ကြရကုန်အံ့၊ အသက်ရှင်နေသော သင့်ကိုကား ငါတို့သည် ဤလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ အဘယ်မှာ ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ချစ်သားသုဒိန် ထလော့၊ စားလည်း စားလော့၊ သောက်လည်း သောက်လော့၊ ပျော်လည်း ပျော်ပါးလော့၊ စား သောက် ပျော်ပါးကာ ကာမဂုဏ်များကို ခံစား၍ ကောင်းမှုများကို ပြုလျက် မွေ့လျော်လော့၊ သင့်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါကား ငါတို့ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်"ဟု ပြောကြကုန်၏။

ဤသို့ ပြောကြကုန်သော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား-

"ချစ်သား သုဒိန် သင်သည် ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူဖြစ်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် သင် သည် မည်သည့် ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင် သေသဖြင့်လည်း ငါတို့သည် အလိုမရှိကုန်ဘဲလျက် သင် နှင့် ခွဲခွါကြရကုန်အံ့၊ အသက်ရှင်နေသော သင့်ကိုကား ငါတို့သည် ဤလူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်ရန်အလို့ငှါ အဘယ်မှာလျှင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ချစ်သားသုဒိန် ထလော့၊ စားလည်း စားလော့၊ သောက်လည်း သောက်လော့၊ ပျော်လည်း ပျော်ပါးလော့။ စား သောက် ပျော်ပါးကာ ကာမဂုဏ်များကို ခံစား၍ ကောင်းမှုများကို ပြုလျက် မွေ့လျော်လော့၊ သင့်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါကား ငါတို့ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်"ဟု ပြောကြ ကုန်၏။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။ ထို့နောက် ကလန္ဒ သူဌေးသား သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းတို့သည် ကလန္ဒ သူဌေးသား သုဒိန်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် ကလန္ဒ သူဌေးသား သုဒိန်အား-

"အဆွေ သုဒိန် သင်သည် မိဘတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ချစ်ခင်အပ်၏၊ နှစ်သက် အပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ချမ်းသာစွာ မွေးမြူလာရသူဖြစ်၏၊ အဆွေသုဒိန် သင်သည် မည်သည့် ဆင်းရဲကိုမျှ မသိ၊ သင်၏ မိဘတို့သည် သင် သေသဖြင့်လည်း (မိဘတို့) အလို မရှိကုန် ဘဲလျက် သင်နှင့် ခွဲခွါကြရပေမည်၊ အသက်ရှင်နေသော သင့်ကိုကား လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ အဘယ်မှာလျှင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ အဆွေ သုဒိန် ထလော့၊ စားလည်း စားလော့၊ သောက်လည်း သောက်လော့၊ ပျော်လည်း ပျော်ပါးလော့၊ စား သောက် ပျော်ပါးကာ ကာမဂုဏ်များကို ခံစား၍ ကောင်းမှုများကို ပြုလျက် မွေ့လျော်လော့၊ သင့်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါကားမိဘတို့ ခွင့်ပြုနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်"ဟု ပြောကြကုန်၏။

ဤသို့ ပြောကုန်သော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်အား ဤစကားကို ပြောကြကုန်၏။ အဆွေသုဒိန်။ ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၂၉။ ထိုအခါ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီးသော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ မိဘတို့အား-

"မိခင် ဖခင်တို့ ဤသုဒိန်သည် အခင်းမရှိသော မြေပေါ်၌ "ဤနေရာ၌သာလျှင် ငါ့အား သေခြင်းသော် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းအဖြစ်သော် လည်းကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု အိပ်၏။ သင်တို့သည် သုဒိန်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန်အလို့ငှါ ခွင့်မပြုကြပါမူ ထိုနေရာ၌ပင် သေခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုကြပါမူ ရဟန်းအဖြစ်နှင့် နေသော သုဒိန်ကို မြင်ကြရဦးမည်၊ သုဒိန်သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်၍ ရဟန်းပြု ပြီးမှ အကယ်၍ မပျော်ပိုက်ခဲ့ပါမူ သူ့အား မိဘတို့ အိမ်မှတစ်ပါး သွားစရာ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ ဤ (အိမ်) သို့သာလျှင် တစ်ဖန် ပြန်လာပါလိမ့်မည်၊ သုဒိန်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်ရန်အလို့ငှါ ခွင့်ပြုကြ ပါကုန်"ဟု ပြောကြကုန်၏။

(ထိုအခါ သုဒိန်၏ မိဘတို့သည်) အမောင်တို့ သုဒိန်ကို လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရန် အလို့ငှါ ငါတို့ ခွင့်ပြုပါကုန်၏ဟု (ပြောကြကုန်၏)။

ထိုအခါ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းတို့သည် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်ထံ ချဉ်းကပ် ပြီးသော် အဆွေသုဒိန် ထလော့၊ သင့်ကို မိဘတို့သည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပြုကြပြီဟု ပြောကုန်၏။

၃၀။ ထိုအခါ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် "မိဘတို့က လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါ ခွင့်ပေးပြီ"ဟု ရွှင်လန်း တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ကို လက်ဖြင့် ပွတ် သပ်လျက်ထ၏။

ထို့နောက် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် တစ်ရက် နှစ်ရက် အားယူ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် မြတ်စွာဘုရားအား-

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မိဘတို့က လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အလို့ငှါခွင့် ပေးကြပါပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ၌ ရှင်အဖြစ်ကို ရ၏၊ ရဟန်း အဖြစ် ကို လည်း ရ၏။

ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမီ အသျှင်သုဒိန်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ကိလေသာကို ခါထုတ်ကြောင်း 'ဓုတင်' ဂုဏ်တို့ကို ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏၊ တောကျောင်းနေခြင်း 'အာရညိက' ဓုတင်ကိုဆောင်၏၊ ဆွမ်းခံစားခြင်း 'ပိဏ္ဍပါတိက' ဓုတင်ကို ဆောင်၏၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဝတ်ခြင်း 'ပံသုကူလိက'ဓုတင်ကို ဆောင်၏၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းရပ်ခြင်း 'သပဒါနစာရိက' ဓုတင်ကို ဆောင်၏၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း ရွာတစ်ရွာကို အမှီပြု၍ နေ၏။

ထိုအခါ ဝဇ္ဇီတိုင်းသည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊ စာရေးတံ လက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ၊ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်အား-

"ယခုအခါ ဝဇ္ဇီတိုင်းသည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊ စာရေးတံ လက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ၊ ဝေသာလီမြို့၌ (စီးပွါးဥစ္စာ) ကြွယ်ဝသော (မြှုပ်နှံထားသည့်) ဥစ္စာပေါများသော (နေ့စဉ်သုံးစွဲရန်) များသော စည်းစိမ် ဘဏ္ဍာရှိသော များသော ရွှေငွေရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်ရာ များသော အသုံးအဆောင် ရတနာရှိသော (ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖလှယ်သည့်) များသော ဥစ္စာ စပါးရှိသော ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့သည် ပေါများကုန်၏၊ ငါသည် ဆွေမျိုးတို့ကို အမှီပြုနေရမူ ကောင်း လေစွ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ငါ့ကို အမှီပြု၍ လှူဖွယ်တို့ကို ပေးလှူကြလိမ့်မည်၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြ လိမ့်မည်၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း လာဘ်ကိုရရှိကြလိမ့်မည်၊ ငါသည် ဆွမ်းဖြင့် မပင်ပန်းဘဲ ရှိလိမ့် မည်"ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်၏။

ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်သည် အိပ်ရာနေရာကို သိုမှီးပြီးလျှင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍ ဝေသာလီမြို့သို့ဖဲခွါခဲ့ရာ အစဉ်အတိုင်း ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်၏၊ ထိုဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ နေ၏။

အသျှင်သုဒိန်၏ ဆွေမျိုးတို့သည် "ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်လာပြီ"ဟုကြားကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် အသျှင်သုဒိန်အား ဆွမ်းအိုး၆ ခြောက်ဆယ်တို့ကို ပို့ကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်သည် ထိုဆွမ်းအိုး ခြောက်ဆယ်တို့ကို ရဟန်းတို့အား စွန့်လှူ၍ (မိမိမူကား) နံနက်အချိန် (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူလျက် ကလန္ဒရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏၊ ကလန္ဒရွာ၌ အိမ် စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော် မိမိ၏ အဖအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်မိ၏။

၃၁။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည် တစ်ညဉ့်လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော မုယောမုံ့ကို စွန့်ပစ်လို၏၊ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်သည် ထိုဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မကို "နှမ ထို (မုန့်) ကို အကယ်၍ စွန့်ပစ်ရမည် ဖြစ်အံ့၊ ငါ၏ ဤသပိတ်၌ လောင်းလော့"ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည် တစ်ညဥ့်လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော ထိုမုယော မုန့်ကို အသျှင်သုဒိန်၏ သပိတ်၌လောင်းစဉ် လက် ခြေ အသံတို့၏ အမှတ်အသားကို မှတ်ယူပြီးနောက် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အို အရှင်မ သိပါလော့၊ အရှင့်သား သုဒိန်သည် ရောက်လာပြီ" ဟု အသျှင်သုဒိန်၏ အမိကို ပြော၏၊ အို ကျွန်မ အကယ်၍ သင် အမှန်ပြောမူ သင့်ကို ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မည်ဟု ဆို၏။

၃၂။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်သည် နံရံခြေတစ်ခုကို မှီ၍ တစ်ညဥ့်လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော ထို မုယောမုန့်ကို သုံးဆောင်နေ၏၊ အသျှင်သုဒိန်၏ အဖလည်း အလုပ် လုပ်ရာမှ ပြန်လာသော် နံရံခြေ တစ်ခုကို မှီ၍တစ်ညဥ့် လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော မုယောမုန့်ကို သုံးဆောင်နေသော အသျှင်သုဒိန်ကို မြင်သောကြောင့် အသျှင်သုဒိန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်သုဒိန်အား "ချစ်သားသုဒိန် တစ်ညဥ့်လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော မုယောမုန့်ကို စားမှ စားပလေ၊ အကယ်စင်စစ် မိမိအိမ်သို့ သွားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော့"ဟု ပြော၏။ ဒါယကာ သင့်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ဤ တစ်ညဥ့်လွန် 'သိုးလေ' ပြီးသော မုယောမုန့်သည် ထို (သင့်အိမ်) မှဖြစ်၏ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် အသျှင်သုဒိန်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်၍ "ချစ်သားသုဒိန် လာလော့၊ အိမ်သို့ သွားကုန်အံ့"ဟု အသျှင်သုဒိန်အား ပြော၏၊ ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်သည် မိမိ၏ အဖအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပြင်ထားသော နေရာ၌ ထိုင်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် အသျှင် သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် စားပါလော့"ဟု ပြော၏။ ဒါယကာ တော်ပြီ၊ ယနေ့ အကျွန်ုပ်အား ဆွမ်းကိစ္စပြီးပြီဟု (ပြန်ပြော၏)၊ ချစ်သားသုဒိန် နက်ဖြန်အတွက် ဆွမ်းကို လက်ခံပါလော့ဟု (ပြောပြန်သောအခါ) - အသျှင်သုဒိန်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် လက်ခံပြီးနောက် နေရာမှ ထကာ ဖဲခွါသွားလေ၏။

၃၃။ ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်သည် ထိုညဥ့်လွန်သော အခါ၌ မြေကြီးကို နွားချေးစိုဖြင့် လိမ်းကျံစေပြီးလျှင် ရွှေတစ်ပုံ ငွေတစ်ပုံအားဖြင့် အပုံနှစ်ပုံကို ပြုစေ၏၊ အပုံတို့သည် အလွန်ကြီးကုန်၏၊ ဤမှာဘက်၌ ရပ်သော ယောကျ်ားသည် ထိုမှာဘက်၌ ရပ်သော ယောကျ်ားကို မမြင်နိုင်၊ ထိုမှာဘက်၌ ရပ်သော ယောကျ်ားသည်လည်း ဤမှာဘက်၌ ရပ်သော ယောကျ်ားကို မမြင်နိုင်၊ ထိုအပုံတို့ကို ဖျာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းစေပြီးလျှင် အလယ်၌ နေရာခင်းစေ၍ ကန့်လန့်ကာကို ကာရံပြီးလျှင် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းကို "(ချစ်သမီး) ချွေးမ ငါ တိုက်တွန်း၏၊ ငါ့သား သုဒိန်အား ကြိုက်နှစ်သက် စေတက်သည့် အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လော့"ဟု ခေါ်၍ ပြော၏။

"အရှင်မ ကောင်းပါပြီ"ဟု အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် အသျှင်သုဒိန်၏ အမိအား ဝန်ခံ၏။

၃၄။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်သည် နံနက်အချိန် (သင်္ကန်းကို) ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် မိမိ၏ အဖအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပြင်ထားသော နေရာ၌ ထိုင်၏။

အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် အသျှင်သုဒိန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထို (ရွှေ ငွေ) အပုံတို့ကို ဖွင့်လှစ်စေ၍ အသျှင်သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် ဤ (ရွှေ ငွေ) သည် သင့်အမိ၏ အမိဘက်မှ ပါလာသော ဥစ္စာတည်း၊ မိန်းမသား၏ (အသုံး အဆောင်အလို့ငှါ ရအပ်သော) မိန်းမသုံး ဥစ္စာတည်း၊[၂] အဖဘက်မှ ပါလာသော ဥစ္စာသည်တစ်ခြား ရှိသေး၏၊ အဘိုးအဘေးဘက်မှ (ဆင်းသက်) လာသော ဥစ္စာလည်း တစ်ခြား ရှိသေး၏၊ ချစ်သားသုဒိန် လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားရန် ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် ရနိုင်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် လာလော့၊ လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားလော့၊ ကောင်းမှုတို့ကို လည်းပြုလော့"ဟု ပြော၏။

ဖခင် လူမထွက်နိုင်ပါ၊ လူမထွက်ရဲပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပျော်ရွှင်စွာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်နေပါသည်ဟု (ပြန်၍ ပြော၏)။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် အသျှင်သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် ဤ (ရွှေ ငွေ) သည် သင့်အမိ၏ အမိဘက်မှ ပါလာသော ဥစ္စာတည်း၊ မိန်းမသား၏ (အသုံး အဆောင်အလို့ငှါ ရအပ်သော) မိန်းမသုံးဥစ္စာတည်း၊ အဖဘက်မှ ပါလာ သော ဥစ္စာသည် တခြား ရှိသေး၏၊ အဘိုးအဘေးဘက်မှ (ဆင်းသက်) လာသော ဥစ္စာလည်း တခြားရှိသေး၏၊ ချစ်သားသုဒိန် လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားရန် ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် ရနိုင်၏၊ ချစ်သားသုဒိန် လာလော့၊ လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားလော့၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုလော့"ဟုပြော၏။

"ဒါယကာ အကယ်၍ သင် အမျက်မထွက်လျှင် သင့်ကို ပြောလို၏"ဟု (ပြောသောအခါ) ချစ်သားသုဒိန် ပြောလော့ဟု (ပြန်၍ ပြော၏)။

"ဒါယကာ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ပိုက်ဆံလျှော်အိတ် ကြီးကြီးတို့ကို ချုပ်စေပြီးလျှင် ရွှေငွေ အပြည့်ထည့်၍ လှည်းတို့ဖြင့် ထုတ်ဆောင်ကာ ဂင်္ဂါမြစ်လယ် ရေအယဉ်၌ ပစ်ချလိုက်လော့၊ ထိုသို့အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်စေရသနည်း ဆိုသော်- ဒါယကာ ထို (ဥစ္စာရှိနေခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် သင့်အား ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်၊ (မရှိခဲ့မူ) သင့်အား ထို (ကြောက်ခြင်းစသော) အန္တရာယ်သည် မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်" ဟု (ပြော၏)။

ဤသို့ပြောသော် အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် "သားသုဒိန်သည် အဘယ်ကြောင့်လျှင် ဤသို့ ပြောလေဘိသနည်း"ဟု နှလုံးမသာ ဖြစ်လေ၏။

၃၅။ ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်၏ အဖသည် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းကို "(ချစ်သမီး) ချွေးမ ငါ တိုက်တွန်း ပါ၏၊ သားသုဒိန်သည် သင့်ကို ချစ်လည်း ချစ်၏၊ နှစ်သက်လည်း နှစ်သက်၏၊ သား သုဒိန်သည် သင့်စကားကို လိုက်နာကောင်း လိုက်နာပေမည်"ဟု ခေါ်၍ ပြော၏။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် အသျှင်သုဒိန်၏ ခြေတို့ကို ကိုင်၍ အသျှင် သုဒိန်အား-

"အရှင့်သား အကြင် (နတ်သမီး) တို့ကို (ရလိုမှုဟူသော) အကြောင်းကြောင့် အရှင့်သားသည် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏၊ ထိုနတ်သမီးတို့ကား အဘယ်သို့သဘော ရှိပါကုန်သနည်း"ဟု မေး၏။

"နှမ ငါသည် နတ်သမီး ဟူသော အကြောင်းကြောင့် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည် မဟုတ်ပါ" ဟု (ပြန်၍ပြော၏)။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် "ယနေ့မှစ၍ ငါ့ကို အရှင့်သားသုဒိန်သည် နှမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနေသည်တကား"ဟု (ဝမ်းနည်း ပူဆွေးလျက်) ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင် မိန်းမောတွေဝေ၍ လဲလေ၏။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်သည် အဖဖြစ်သူအား-

"ဒါယကာ ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူမည်ဖြစ်လျှင် ပေးလှူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို (ဥစ္စာ မိန်းမ အထွေထွေကို ပြလျက်) မညှဉ်းဆဲပါလင့်"ဟု ပြော၏၊ ချစ်သားသုဒိန် သုံးဆောင်လော့ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်၏ အမိအဖတို့သည် အသျှင်သုဒိန်အား မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည့်တိုင်အောင် တားမြစ်သည့်တိုင်အောင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်ကျွေးကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်သည် ဆွမ်းစားပြီး၍ သပိတ်မှ လက်ကို ဖယ်ပြီးသော အသျှင်သုဒိန် အား-

"ချစ်သား သုဒိန် ဤ (ငါတို့) အမျိုးသည် (စီးပွါးဥစ္စာ) ကြွယ်ဝ၏၊ (မြှုပ်နှံထားသည့်) ဥစ္စာ ပေါများ ၏၊ (နေ့စဉ်သုံးစွဲရန်) များသော စည်းစိမ် ဘဏ္ဍာ ရှိ၏၊ များသော ရွှေငွေ ရှိ၏၊ နှစ်သက် ဖွယ်ရာ များသော အသုံးအဆောင် ရတနာ ရှိ၏၊ (ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖလှယ်သည့်) များသော ဥစ္စာစပါး ရှိ၏၊ ချစ်သား သုဒိန် လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားရန် ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် ရနိုင်၏၊ ချစ်သားသုဒိန် လာလော့၊ လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားလော့၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းပြုလော့"ဟု ပြော၏။

မိခင် လူမထွက်နိုင်ပါ၊ လူမထွက်ရဲပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပျော်ရွှင်စွာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်နေပါသည်ဟု (ပြန်၍ပြော၏)။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်သုဒိန်၏ အမိသည် အသျှင်သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် ဤ (ငါတို့) အမျိုးသည် (စီးပွါးဥစ္စာ) ကြွယ်ဝ၏၊ (မြှုပ်နှံထားသည့်) ဥစ္စာ ပေါများ၏၊ (နေ့စဉ်သုံးစွဲရန်) များသော စည်းစိမ် ဘဏ္ဍာရှိ၏၊ များသော ရွှေငွေ ရှိ၏၊ နှစ်သက် ဖွယ်ရာ များသော အသုံးအဆောင်ရတနာ ရှိ၏၊ (ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖလှယ်သည့်) များသော ဥစ္စာစပါး ရှိ၏၊ ချစ်သားသုဒိန် သို့ဖြစ်လျှင် (သား) မျိုးကိုသော်လည်း ပေးပါလော့၊ အမွေခံသား မရှိသော ငါတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကို လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် (မင်းဘဏ္ဍာတော်အဖြစ်ဖြင့်) မယူဆောင် ကြပါစေလင့်"ဟု (ပြောသောခါ) -

မိခင် ဤ (သားမျိုးပေးခြင်းကိစ္စ) ကိုမူကား ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ချစ်သားသုဒိန် ယခုအခါ (သင်) အဘယ်မှာ နေပါသနည်းဟု (မေးသောအခါ) -

မိခင် မဟာဝုန်တောမှာ (နေပါသည်ဟု ပြော၏)။

ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်သည် နေရာမှ ထကာ ဖဲခွါသွားလေ၏။

၃၆။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်သည် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းကို "(ချစ်သမီး) ချွေးမ (သားရဖို့ အကြောင်း တောင်းပန်ပါရစေ) ဥတုလာ၍ (မိန်းမတို့ဓမ္မတာ) ပန်းပွင့်သော အခါ၌ ငါ့အား ပြောပါလော့"ဟု ခေါ်၍ ပြော၏၊ အရှင်မ ကောင်းပါပြီဟု အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်အား ပြန်ကြား၏။

ထို့နောက် မကြာမီပင် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းအား ဥတုလာ၍ (မိန်းမတို့ ဓမ္မတာ) ပန်း ပွင့်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်အား "အရှင်မ အကျွန်ုပ်အား ဥတုလာ၍ (မိန်းမတို့ဓမ္မတာ) ပန်း ပွင့်ပါပြီ"ဟု ပြော၏။ (ချစ်သမီး) ချွေးမ သို့ဖြစ်လျှင် ငါ့သား သုဒိန်အား ကြိုက်နှစ်သက်စေတတ်သည့် အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လော့ဟု (ပြော၏)။ အရှင်မ ကောင်းပါပြီဟု အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်အား ပြန်ကြား၏။

ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်၏ မိခင်သည် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းကို ခေါ်ယူ၍ မဟာဝုန်တော အသျှင်သုဒိန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အသျှင်သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် ဤ (ငါတို့) အမျိုးသည် (စီးပွါးဥစ္စာ) ကြွယ်ဝ၏၊ (မြှုပ်နှံထားသည့်) ဥစ္စာ ပေါများ၏၊ (နေ့စဉ် သုံးစွဲရန်) များသော စည်းစိမ် ဘဏ္ဍာ ရှိ၏၊ များသော ရွှေ ငွေ ရှိ၏၊ နှစ်သက် ဖွယ်ရာ များသောအသုံးအဆောင်ရတနာ ရှိ၏၊ (ကုသန်းရောင်းဝယ် ဖလှယ်သည့်) များ သော ဥစ္စာစပါး ရှိ၏၊ ချစ်သားသုဒိန် လာလော့၊ လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း ခံစားရန် ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် ရနိုင်၏၊ ချစ်သား သုဒိန် လာလော့၊ လူထွက်၍ စည်းစိမ်တို့ ကိုလည်း ခံစားလော့၊ ကောင်းမှု တို့ကိုလည်း ပြုလော့"ဟု ပြောဆိုပြန်၏။

မိခင် လူမထွက်နိုင်ပါ၊ လူမထွက်ရဲပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပျော်ရွှင်စွာ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်နေပါသည်ဟု (ပြန်၍ ပြော၏)။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်သုဒိန်၏ အမိသည် အသျှင်သုဒိန်အား-

"ချစ်သားသုဒိန် ဤ (ငါတို့) အမျိုးသည် (စီးပွါးဥစ္စာ) ကြွယ်ဝ၏၊ (မြှုပ်နှံထားသည့်) ဥစ္စာ ပေါများ၏၊ (နေ့စဉ် သုံးစွဲရန်) များသော စည်းစိမ် ဘဏ္ဍာ ရှိ၏၊ များသော ရွှေငွေ ရှိ၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရာ များသောအသုံးအဆောင်ရတနာ ရှိ၏၊ (ကုသန်းရောင်းဝယ် ဖလှယ်သည့်) များ သော ဥစ္စာစပါး ရှိ၏၊ ချစ်သားသုဒိန် သို့ဖြစ်လျှင် (သား) မျိုးကိုသော်လည်း ပေးပါလော့၊ အမွေခံသားမရှိသော ငါတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကို လိစ္ဆဝီ (မင်း) တို့သည် (မင်းဘဏ္ဍာတော် အဖြစ်ဖြင့်) မယူဆောင်ကြပါစေလင့်" ဟုပြောဆိုပြန်၏။

မိခင် ဤ (သားမျိုးပေးခြင်းကိစ္စ) ကိုမူကား ငါသည် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်ဟု ပြောပြီးလျှင် မယား ဟောင်း၏ လက်မောင်းကိုဆွဲကိုင်၍ မဟာဝုန်တောထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် (ပဌမပါရာဇိက) သိက္ခာပုဒ် တော်ကို မပညတ်ရသေးမီ (မေထုန်မှီဝဲခြင်း၌) အပြစ်မမြင်သည်ဖြစ်၍ မယားဟောင်း၌ မေထုန်အကျင့် ကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြုကျင့်မိလေ၏၊ ထို (မယားဟောင်း) သည် ထို (မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခြင်း) မှုဖြင့် ကိုယ်ဝန် ရယူလေ၏၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်-

"အချင်းတို့ ရဟန်းသံဃာသည် (ဒုဿီလဟူသော) အမြှုပ်မှ ကင်းပေစွတကား၊ အပြစ်မှ ကင်းပေစွ တကား၊ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် (ဒုဿီလဟူသော) အမြှုပ်ကို ဖြစ်စေခဲ့လေပြီ၊ အပြစ်ကိုဖြစ်စေခဲ့ လေပြီ"ဟု အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ အသံကို ကြား၍ စာတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည်။ပ။ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ပ။ ယာမာနတ်တို့သည်။ပ။ တုသိတာ နတ်တို့သည်။ပ။ နိမ္မာနရတိ နတ်တို့သည်။ပ။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ နတ်တို့သည်။ပ။ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်-

"အချင်းတို့ ရဟန်းသံဃာသည် (ဒုသီလဟူသော) အမြုပ်မှ ကင်းပေစွတကား၊ အပြစ်မှကင်းပေစွ တကား၊ ကလန္ဒသူဌေးသား သုဒိန်သည် (ဒုသီလဟူသော) အမြုပ်ကို ဖြစ်စေခဲ့လေပြီ၊ အပြစ်ကိုဖြစ်စေခဲ့ လေပြီ"ဟု အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ထိုတစ်ခဏချင်းဖြင့် ထိုတစ်မုဟုတ်ချင်းဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ကြွေးကြော်သံသည် လွှမ်း၍ တက်၏။

ထို့နောက် အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းသည် ထိုကိုယ်ဝန် (ပဋိသန္ဓေ)၏ ကြီးရင့်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ သား (ယောကျ်ား) ကိုဖွားမြင်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းတို့သည် ထိုသူငယ်အား 'ဗီဇက'ဟု အမည်မှည့်ကုန်၏၊ အသျှင်သုဒိန်၏ မယားဟောင်းအား 'ဗီဇကမာတာ'ဟု အမည်မှည့်ကုန်၏၊ အသျှင်သုဒိန်အား 'ဗီဇကပိတာ'ဟု အမည်မှည့်ကုန်၏၊ ထို (သားအမိ) နှစ်ယောက်တို့သည် (ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ်မျှကြာသော) နောက်အခါ၌ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လျက် ရဟန်းပြုကြ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

၃၇။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်အား "ငါ့အား (ဈာန်စသော ကျေးဇူးတရားကို) မရလေစွတကား၊ ငါ့အား (ရှင် ရဟန်းအဖြစ်ကို) အရ မတော်လေစွတကား၊ ငါသည် (သာသနာတော်ကို) မကောင်းသဖြင့် ရအပ်ပေစွတကား၊ ငါသည် (သာသနာတော်ကို) ကောင်းစွာ ရခြင်း မဟုတ်လေစွတကား၊ အကြင် ငါသည် ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ရန် မတတ်နိုင်ခဲ့ပေစွတကား"ဟု နောင်တ တစ်ဖန်ပူပန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်၏၊ ထို (အသျှင်သုဒိန်) သည် ထိုနောင်တ တစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းကြောင့် ပိန်ကြုံခဲ့လေပြီ၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးခဲ့လေပြီ၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိခဲ့လေပြီ၊ (ကွန်ယက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ် ရှိခဲ့လေပြီ၊ အတွင်း (ဆွေး ဆွေးသော) စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တွန့်ဆုတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်မကောင်းသည် ဖြစ်၍ နှလုံး မသာသည် ဖြစ်၍ မှိုင်တွေနေလေ၏။

၃၈။ ထိုအခါ အသျှင်သုဒိန်၏ သူငယ်ချင်းရဟန်းတို့သည် အသျှင်သုဒိန်အား-

"ငါ့သျှင်သုဒိန် သင်သည် ရှေးအခါ၌ အဆင်းလှ၏၊ ဣန္ဒြေပြည့်ဖြိုး၏၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်၏၊ ကိုယ်ရေအဆင်း အထူးကြည်လင်၏၊ သင်သည် ယခုအခါ၌ ပိန်ကြုံ၏၊ အသွေး အသား ခေါင်းပါး၏၊ ရုပ်အဆင်းပျက်၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏၊ (ကွန်ယက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏၊ အတွင်း (ဆွေး ဆွေးသော) စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တွန့်ဆုတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်မကောင်း သည် ဖြစ်၍ နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍ မှိုင်တွေနေ၏၊ ငါ့သျှင်သုဒိန် အသို့နည်း၊ သင်သည် မြတ်သော အကျင့်ကို မမွေ့လျော်ဘဲ ကျင့်နေ သလော" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ကျွန်ုပ်သည် မြတ်သော အကျင့်ကို မမွေ့လျော်ဘဲ ကျင့်နေသည် မဟုတ်ပါ၊ အကျွန်ုပ် ပြုလုပ်မိသော မကောင်းမှု ရှိပါသည်၊ မယားဟောင်း၌ မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်မိပါသည်၊ ငါ့သျှင်တို့ အကျွန်ုပ်အား "ငါ့အား (ဈာန်စသော ကျေးဇူးတရားကို) မရလေစွတကား၊ ငါ့အား (ရှင်ရဟန်းဖြစ်ကို) အရ မတော်လေစွ တကား၊ ငါသည် (သာသနာတော်ကို) မကောင်းသဖြင့် ရအပ်ပေစွတကား၊ ငါသည် (သာသနာတော်ကို) ကောင်းစွာ ရခြင်း မဟုတ်လေစွတကား၊ အကြင် ငါသည် ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်

ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ရန် မတတ်နိုင်ခဲ့ပေစွတကား”ဟု နောင်တ တစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း နှလုံး မသာခြင်း ဖြစ်နေပါသည်ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ငါ့သျှင်သုဒိန် သင်အား နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်ထိုက်ပါပေ၏၊ အကြင် သင်သည် ဤသို့ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် ‘ဓမ္မဝိနယ’ ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်နိုင်ရန် မတတ်နိုင်ဖြစ်တုံဘိ၏၊ ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော် မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်ယှဉ်ရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် ဟော တော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ ရာဂကင်းရန် တရားတော်ကို ဟောတော်မူအပ်ပါလျက် သင်သည်ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိ၏၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်ယှဉ်ရန် တရားတော်ကို ဟောတော်မူအပ်ပါလျက် ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိ၏၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် တရားတော်ကို ဟောတော်မူ အပ်ပါလျက် (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ် ဘိ၏။

ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂကင်းခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ မာန်မယစ်ခြင်းငှါ (ကိလေသာဟူသော) ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အတာအတွယ်ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ဝဋ္ဋ (မြစ်) ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ တဏှာကုန်ခြင်းငှါ မတပ်မက်ခြင်းငှါ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ်ပယ်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် သညာ (စိတ်) တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် မွတ်သိပ်ခြင်း ပယ်ဖျောက်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်၌ ကြံစည်ခြင်း ‘ကာမဝိတက်’ ပယ်သတ်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ငြိမ်းအေး မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ငါ့သျှင် ဤ (သင်ပြုမိသော ယုတ်မာမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

ငါ့သျှင် အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်ပြုမိသော ယုတ်မာမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညို ပျက်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏ဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

၃၉။ ထို့နောက် ရဟန်းတို့သည် အသျှင်သုဒိန်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (အသျှင်သုဒိန်၏ မေထုန်လွန်ကျူးမှုဟူသော) အကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် အသျှင်သုဒိန်ကို “သုဒိန် သင်သည် မယားဟောင်း၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏ ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ "(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား (သင်၏အမှုသည်) ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့် ကို အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ရန် မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါ လော၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်ယှဉ်ရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ (တဏှာ ဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော် မမူဘဲ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ငါသည် ထိုသို့ ရာဂကင်းရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိသနည်း၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်ယှဉ်ရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ အားထုတ် ဘိသနည်း၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိသနည်း။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂ ကင်းခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ မာန်မယစ်ခြင်းငှါ (ကိလေသာဟူသော) ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အတာအတွယ်ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ဝဋ္ဋ (မြစ်) ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ တဏှာကုန်ခြင်းငှါ မတပ်မက်ခြင်းငှါ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ် ပယ်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် သညာ (စိတ်) တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိမှုကို ဟော တော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် မွတ်သိပ်ခြင်း ပယ်ဖျောက်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါ လော၊ ကာမဂုဏ်၌ ကြံစည်ခြင်း 'ကာမဝိတက်' ပယ်သတ်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား လျင်သောအဆိပ် ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော မြွေ၏ ခံတွင်း၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား မြွေဟောက်၏ ခံတွင်း၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်း ရခြင်း သည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ရဲရဲညီ၍ ထက်ဝန်းကျင် မီးတောက်မီးလျှံ မီးရောင် နှင့်တကွ ဖြစ်သော မီးကျီးခဲ အစုအပုံ၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထို (မြွေ၏ခံတွင်း မီးကျီးခဲ အစုအပုံ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် သေခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ သေလောက်နီးပါး ဆင်းရဲဒုက္ခသို့သော်လည်းကောင်း ရောက်ရာ၏၊ ထို (မြွေ၏ခံတွင်း မီးကျီးခဲ အစုအပုံ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာ ကင်းသော မကောင်းသော သူတို့လားရာ ဖရိုဖရဲ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ကား မရောက်နိုင်သည်သာတည်း။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်း ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်ကား ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော သူတို့လားရာ ဖရိုဖရဲ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ ရောက်လေရာ၏။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် သူတော်ကောင်းအကျင့်မဟုတ်၊ ရပ်ရွာနေသူ လူယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ရေဆေးခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော (လူမြင်လျှင် မတင့်တယ်၍) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌သာ ပြုကျင့်ရသော ယောကျ်ားမိန်းမ အစုံအစုံတွဲ၍ ပြုကျင့်ရသော မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်တုံဘိ၏။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် များစွာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို (သူခပ်သိမ်းတို့၏) ရှေးဦးစွာ ပြုကျင့်သူဖြစ်၍ ရှေ့သွား (ခေါင်းဆောင်) ဖြစ်ပေ၏။

(မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ၊ (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းအနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား မကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏”ဟု (ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏)။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်သုဒိန်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း သူတစ်ပါးတို့က ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း အလိုကြီးခြင်း မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်း အပေါင်းအဖော်၌ မက်မောခြင်း ပျင်းရိခြင်းတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ (စကား) ကို မိန့်တော်မူပြီး၍ များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူလွယ်ခြင်း သူတစ်ပါးတို့က ပြုစုမွေးမြူလွယ်ခြင်း အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေခြင်း ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်း ကြည်ညိုဖွယ်ရှိခြင်း ကိလေသာကို မဆည်းပူးခြင်း ဝီရိယဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့အား ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့် လျောက်ပတ်လျော်ညီသော တရားစကားကို ဟောကြား တော်မူပြီးနောက် ရဟန်းတို့ကို-

------

၁။ ဆွမ်းတစ်အိုးလျှင် ဆယ်ပါးစာ ရှိသည်ဟူ၏ (အဋ္ဌကထာ)
၂။ ဥစ္စာတည်း= သနပ်ခါးပန်းဘိုးမျှရှိသေး၏ ဆိုလိုသည်။

ဝိနည်း ပညတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး

“ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင်

(၁) သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်

(၂) သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်

(၃) အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်

(၄) အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်

(၅) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကိုစောင့်စည်းရန်

(၆) နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်

(၇) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်

(၈) ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်

(၉) သူတော်ကောင်းတရား ‘သာသနာသုံးရပ်’ တည်တံ့ရန်

(၁၀) ဝိနည်း ‘စည်းမျဉ်းဥပဒေ’ ကို ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော

အကျိုးထူး ဆယ်ပါးတို့ကို အစွဲပြု၍ ရဟန်းတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူမည်”ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

(က) “အကြင် ရဟန်းသည် မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲငြားအံ့၊ ထိုရဟန်း သည် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

သုဒိန် ရဟန်းအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း မြန်မာပြန်ပြီး၏။

မျောက်မဝတ္ထု

၄၀။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တောဝ၌ မျောက်မကို အစာဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ထိုမျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထို့နောက် ထိုရဟန်းသည် နံနက် အချိန် (သင်္ကန်း) ကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ် သင်္ကန်းကိုယူလျက် ဝေသာလီမြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းများစွာတို့သည် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ကုန်သော် ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏၊ ထိုမျောက်မသည် အဝေးမှ လာကုန်သော ထို (အာဂန္တု) ရဟန်းတို့ကို မြင်ပြီးနောက် ထိုရဟန်းတို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတို့၏ ရှေ့၌ ခါးကိုလည်း လှုပ်ပြ၏၊ အမြီးကိုလည်း လှုပ်ပြ၏၊ ခါးကိုလည်း ကွပြ၏၊ (မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်ရန်) အရိပ်နိမိတ်ကိုလည်း ပြု၏၊ ထိုအခါ ယုံမှားဖွယ်မရှိ 'မချွတ် ဧကန်' ထိုရဟန်းသည် ဤမျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏ဟု ထို (အာဂန္တု) ရဟန်း တို့အား အကြံဖြစ်၏၊ (အကြံဖြစ်ပြီးလျှင်) တစ်ခုသော နေရာ၌ ပုန်းအောင်း (ကာ ချောင်း၍ နေကြ) ကုန်၏။ ထိုအခါ ထို (ကျောင်းနေ) ရဟန်းသည် ဝေသာလီမြို့မှ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီးနောက် ဆွမ်းကို ယူ၍ ပြန်လာ၏။

၄၁။ ထိုအခါ ထိုမျောက်မသည် (ကျောင်းနေ) ရဟန်းထံသို့ ချဉ်းကပ်လာ၏၊ ထိုအခါ ထို ရဟန်းသည် ဆွမ်းအချို့ကို စား၍ အချို့ကို မျောက်မအား ပေး၏၊ ထို့နောက် ထိုမျောက်မသည် ဆွမ်းကို စားပြီး၍ ထိုရဟန်းအား ခါးကို ကွပေး၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ထိုမျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။

ထိုအခါ ထို (အာဂန္တု) ရဟန်းတို့သည် ထို (ကျောင်းနေ) ရဟန်းကို "ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင် သင်သည် အဘယ်ကြောင့် မျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲဘိသနည်း"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူအပ်သည်ကား မှန်ပါ၏၊ သို့ရာတွင် ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို လူမိန်းမ၌သာ ပညတ်တော်မူ အပ်ပါသည်၊ တိရစ္ဆာန်မ၌ ပညတ်တော်မူ အပ်သည် မဟုတ်ပါဟု (ပြန်၍ လျှောက်၏)၊

ငါ့သျှင် ထို (တိရစ္ဆာန်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်မှီဝဲခြင်း) သည် လူမိန်းမ၌ (ပြုကျင့်) မှီဝဲခြင်းနှင့် အတူတူပင် မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင် (သင်၏ အမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျော်ကပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့အပြုအမူ မဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ ငါ့သျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်သည် ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ရန် မတတ်နိုင်ဘိသနည်း၊ ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင် ဤ (သင်ပြုမိသော ယုတ်မာမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ၊ ငါ့သျှင် အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်ပြုမိသော ယုတ်မာမှု) သည်မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက် စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏ဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် ထို (မျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်သော) ရဟန်းကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား ကြကုန်၏။

၄၂။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ထိုရဟန်းကို "ရဟန်း သင်သည် မျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟုစိစစ်မေး မြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)၊

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား (သင်၏ အမှုသည်) ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူ မဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ့်ကြောင့် သင်သည်ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ မြတ်သော အကျင့်ကို အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ရန် မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ ပ။ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား လျင်သော အဆိပ် ကြမ်းသော အဆိပ်ရှိသော မြွေ၏ ခံတွင်း၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မျောက်မ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား မြွေဟောက်၏ ခံတွင်း၌ သင်၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မျောက်မ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ရဲရဲညီး၍ တက်ဝန်းကျင် မီးတောက် မီးလျှံ မီးရောင်နှင့်တကွ ဖြစ်သော မီးကျီးခဲ အစုအပုံ၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မျောက်မ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ (သင်၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

ထို့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုသော် (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားထို (မြွေ၏ခံတွင်း မီးကျီးခဲအစုအပုံ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့်သေခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း သေလောက်နီးပါး ဆင်းရဲဒုက္ခသို့သော်လည်းကောင်း ရောက်ရာ၏၊ ထို (မြွေ၏ ခံတွင်း မီးကျီးခဲအစုအပုံ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းရခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော သူတို့လားရာ ဖရိုဖရဲ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ကား မရောက်နိုင်သည်သာတည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (မျောက်မ၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ထည့်သွင်းခြင်း ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်ကား ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသောသူတို့လားရာ ဖရိုဖရဲ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ ရောက်လေရာ၏။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် သူတော်ကောင်း အကျင့်မဟုတ် ရပ်ရွာနေသူ လူယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော ရေဆေးခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော (လူမြင်လျှင် မတင့်တယ်၍) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌သာ ပြုကျင့်ရသော ယောကျ်ား မိန်းမ အစုံအစုံတွဲ၍ပြုကျင့်ရသော မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်တုံဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသော ယုတ်မာမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဌမ ပါရာဇိက ပဌမအနုပညတ် သိက္ခာပုဒ်

(ခ) "အကြင် ရဟန်းသည် မေထုန်အကျင့်ကို အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ၌ သော်လည်း (ပြုကျင့်) မှီဝဲငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

မျောက်မဝတ္ထု ပြီး၏။

အနီးဝတ်အကြောင်း ပြဆိုရာ အခန်း

၄၃။ တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့နေ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများစွာတို့သည် အလိုရှိတိုင်းစား၍ အလိုရှိတိုင်း အိပ်လျက် အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးကြပြီးလျှင် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းကြကုန်ပြီးသော် သိက္ခာမချ အားနည်းမှုကို ထင်စွာ မပြုကြမူ၍ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲကုန်၏။ ထို ရဟန်းတို့သည် နောက်အခါ၌ ဆွေးမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း စည်းစိမ်တို့၏ ပျက်စီးခြင်း ရောဂါဟူသော ပျက်စီးခြင်း တို့နှင့် တွေ့ကြုံကုန်သည်ဖြစ်၍ အသျှင်အာနန္ဒာထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရား အာနန္ဒာ တပည့်တော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို မကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်၊ တရား တော်ကို မကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်၊ သံဃာတော်ကို မကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်၊ အသျှင်ဘုရား အာနန္ဒာ တပည့်တော် တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ပါကုန်၏၊ သူတစ်ပါးကို မကဲ့ရဲ့ပါကုန်၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ အပ်သော သာသနာတော် 'ဓမ္မဝိနယ' ၌ ရဟန်းပြုကုန်ပြီး၍ အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံ စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ဖို့ရာ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြသော တပည့်တော်တို့သာလျှင် ကျက်သရေမဲ့သူများ ဘုန်းကံ နည်းပါးသူများ ဖြစ်ပါကုန်၏။

အသျှင်ဘုရား အာနန္ဒာ ယခုအခါ၌ တပည့်တော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ ရှင်အဖြစ်ကို ရကြပါကုန်မူ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြပါကုန်မူ ယခုအခါ၌ပင် ကုသိုလ်တရားတို့ကို အထူးသဖြင့် ရှုကုန်ပြီးလျှင် ညဉ့်ဦး 'ပဌမ' ယာမ် မိုးသောက် 'ပစ္ဆိမ' ယာမ်ပတ်လုံး မဂ်ဉာဏ်၏ အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော 'ဗောဓိပက္ခိယ' တရားတို့ကို အဖန်ဖန် ပွါးများအားထုတ်မှုကို အစဉ် ကြိုးစားလျက် နေကြပါမည်။

အသျှင်ဘုရား အာနန္ဒာ တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား ပါလော့"ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ကောင်းပါပြီဟု အသျှင်အာနန္ဒာသည် ဝေသာလီမြို့နေ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား 'ရဟန်း' တို့အား ဝန်ခံပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

အာနန္ဒာ ဝဇ္ဇီတိုင်းသူ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့၏ အကြောင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့် 'သာဝက' တို့အား ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို နုတ်ပယ်ရာ၏၊ ဤသို့ နုတ်ပယ်ခြင်းသည် အကြောင်းမဟုတ် အခွင့်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရား စကားကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမ ပါရာဇိက ဒုတိယအနုပညတ် သိက္ခာပုဒ်

ရဟန်းတို့ အကြင် ရဟန်းသည် သိက္ခာမချ အားနည်းမှုကို ထင်စွာ မပြုမူ၍ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထိုသူလာသော် ရဟန်းပဥ္စင်း ပြုမပေးရ၊ အကြင် ရဟန်းမူကား သိက္ခာချ၍ အားနည်းမှုကို ထင်စွာပြုပြီး မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထိုသူ လာသော် ရဟန်းပဥ္စင်း ပြုပေးရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။ (၁) (၈)

၄၄။ "အကြင် ရဟန်းသည် (အဓိသီလဟူသော) ရဟန်းတို့၏ သိက္ခာ, (သိက္ခာပုဒ်တော်ဟူသော) သာဇီဝသို့ ရောက်လျက် သိက္ခာမချ အားနည်းမှုကို ထင်စွာ မပြုမူ၍အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ၌သော်လည်း မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်း ကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ"ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၁ - ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄၅။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သော အသွင် ပုံသဏ္ဌာန် သဘော အမှုကိစ္စ အမျိုး ဇာတ် အမည်အနွယ် အလေ့အကျင့် အနေအထိုင် ကျက်စားရာရှိသော မထေရ်ကြီးဖြစ်စေ ရဟန်းငယ်ဖြစ်စေ မထေရ်လတ်ဖြစ်စေ ဤပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အကြင်ဟု ဆို၏။ ရဟန်း ခေါ်နိုင်ခြင်း ၁၂-ပါးရဟန်းဟူသည် (၁) (အာရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ တောင်းခြင်းဖြင့်) တောင်းတတ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၂) ဆွမ်းခံခြင်း အကျင့်သို့ ကပ်ရောက်တတ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၃) ဆုတ်ဖြတ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံတတ်သော ကြောင့် ရဟန်း၊ (၄) ရဟန်းဟု သမုတ်ခြင်းကြောင့် ရဟန်း (၅) ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းကြောင့် ရဟန်း၊ (၆) ရဟန်း လာလေ့ 'ဧဟိ ဘိက္ခု'ဟူသော ဘုရားစကားတော်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၇) သရဏဂုံသုံးပါးတို့ဖြင့် ပဉ္စင်းဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၈) ကောင်းသော (သီလစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော) ကြောင့် ရဟန်း၊ (၉) (သီလ စသော) အနှစ်သာရရှိသောကြောင့် ရဟန်း၊ (၁၀) (သိက္ခာကို) ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၁၁) (သိက္ခာကို) ကျင့်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်း၊ (၁၂) ညီညွတ်သော သံဃာသည် သိစေခြင်း 'ဉ တ်'လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် မပျက်မကွက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမအား ထိုက်တန်စွာ ပဉ္စင်းဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် ရဟန်း မည်၏။

ထိုတစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော ရဟန်းတို့တွင် အကြင် ရဟန်းသည် ညီညွတ်သော သံဃာသည် သိစေခြင်း 'ဉ တ်'လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် မပျက်မကွက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမအား ထိုက်တန်စွာ ပဉ္စင်းဖြစ်စေအပ်၏၊ ဤရဟန်းကို ဤ (ပါရာဇိက) အရာ၌ "ရဟန်း"ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိက္ခာဟူသည် အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟူ၍ သိက္ခာသုံးမျိုးရှိ၏၊ ဌိ သုံးမျိုးတို့တွင် ဤအရာ၌ အဓိသီလသိက္ခာကို အလိုရှိအပ်၏။

သာဇီဝ မည်သည် အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ် တော်သည် သာဇီဝ မည်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်တော်ဟူသော သာဇီဝ၌ ကျင့်တတ်၏၊ ထိုကြောင့် သာဇီဝ 'သိက္ခာပုဒ်တော်' သို့ ရောက်လျက်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

သိက္ခာမချ အားနည်းမှုကို ထင်စွာ မပြုမူ၍ဟူရာ၌ ရဟန်းတို့ အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်း သာဖြစ်၍ သိက္ခာမကျသည်လည်း ရှိ၏၊ အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍ သိက္ခာ ကျသည်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ သိက္ခာ မကျသနည်း။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင်ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျှောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် ဥပါသကာအဖြစ်၊ အရံစောင့်အဖြစ်၊ သာမဏေ အဖြစ်၊ တိတ္ထိအဖြစ်၊ တိတ္ထိ၏ တပည့်အဖြစ်၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၊ သာဝကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပယ်ရမူ ကောင်းလိမ့်မည် ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျှောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာဝကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် ငါသည် တရားတော်ကို စွန့်ပယ်ရမူ ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ ငါသည် သံဃာတော်ကို၊ သိက္ခာကို၊ ဝိနည်းကို၊ ပါတိမောက်ကို၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို၊ ဆရာငါးပါး[၁]ကို၊ အတူနေ တပည့်ကို၊ အနီးနေတပည့်ကို၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတူ ဖြစ်သူကို၊ နိဿရည်း ဆရာတူဖြစ်သူကို၊ သီတင်းသုံးဖော်ကို စွန့်ပယ်ရမူ ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ငါသည်

လူဖြစ်ရမှု၊ ဥပါသကာ ဖြစ်ရမှု၊ အရံစောင့်ဖြစ်ရမှု၊ သာမဏေဖြစ်ရမှု၊ တိတ္ထိဖြစ်ရမှု၊ တိတ္ထိ၏တပည့်ဖြစ်ရမှု၊ ရဟန်း မဟုတ်သောသူ ဖြစ်ရမှု၊ ငါသည် သာဝကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူ ဖြစ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

၄၆။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည် ဖြစ်၍လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ ငါသည် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပယ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ အကယ်၍ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူ ဖြစ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါသည် စင်စစ် မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပယ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါသည် စင်စစ် သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူ ဖြစ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါသည် ယခု မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပယ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါသည် ယခု သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူ ဖြစ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါ့အား မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပယ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု အကြံဖြစ်၏ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ငါ့အား သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူဖြစ်ရမှု ကောင်းလိမ့်မည်ဟု အကြံဖြစ်၏ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

၄၇။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် အမိကို အောက်မေ့၏ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ အဖကို၊ ညီ-အစ်ကိုကို၊ နှမ-အစ်မကို၊ သားကို၊ သမီးကို၊ ဇနီးကို၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ မိတ်ဆွေတို့ကို၊ ရွာကို၊ နိဂုံးကို၊ လယ်ကို၊ ယာကို၊ ငွေကို၊ ရွှေကို၊ အတတ်ပညာကို၊ ရှေးက ပြုံးရွှင်ပြောဆိုမြူးထူး ကစားခဲ့ဖူးသည်ကို အောက်မေ့၏ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍သိက္ခာကား မကျသေး။

၄၈။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် ငါ့အား အမိရှိသည်၊ ထိုအမိကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အားအဖရှိသည်၊ ထိုအဖကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား ညီ အစ်ကိုရှိသည်၊ ထို ညီ အစ်ကိုကိုငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား နှမ အစ်မရှိသည်၊ ထိုနှမ အစ်မကို ငါလုပ်ကျွေးမွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား သားရှိသည်၊ ထိုသားကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား သမီးရှိသည်၊ ထိုသမီးကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား ဇနီးရှိသည်၊ ထိုဇနီးကို ငါလုပ်ကျွေးမွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား ဆွေမျိုးများ ရှိကြသည်၊ ထိုဆွေမျိုးများကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်။ ငါ့အား မိတ်ဆွေများရှိကြသည်၊ ၎င်း မိတ်ဆွေ များကို ငါလုပ်ကျွေး မွေးမြူထိုက်သည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

၄၉။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ် သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် ငါ့အား အမိရှိသည်၊ ထိုအမိသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား အဖရှိသည်၊ ထိုအဖသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား ညီ အစ်ကိုရှိသည်၊ ထို ညီ အစ်ကိုသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား နှမ အစ်မရှိသည်၊ ထို နှမ အစ်မသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား သားရှိသည်၊ ထိုသားသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား သမီးရှိသည်၊ ထိုသမီးသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား ဇနီးရှိသည်၊ ထိုဇနီးသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူလိမ့်မည်။ ငါ့အား ဆွေမျိုးများ ရှိကြသည်၊ ထိုဆွေမျိုးများသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူကြလိမ့်မည်။ ငါ့အား မိတ်ဆွေများ ရှိကြသည်၊ ထိုမိတ်ဆွေများသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူကြလိမ့်မည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ငါ့အား ရွာရှိသည်၊ ထိုရွာဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား နိဂုံးရှိသည်၊ ထိုနိဂုံးဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား လယ်ရှိသည်၊ ထိုလယ်ဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား ယာရှိသည်၊ ထိုယာဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား ငွေရှိသည်၊ ထိုငွေဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား ရွှေရှိသည်၊ ထိုရွှေဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်။ ငါ့အား အတတ်ရှိသည်၊ ထိုအတတ်ဖြင့် ငါ အသက်မွေးမည်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

၅၀။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုတောင့်တလျက် (မြတ်သော အကျင့်သည်) ခဲယဉ်း၏ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ မလွယ်ကူဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ကျင့်နိုင်ခဲ၏ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ကျင့်ဖို့ရာ မလွယ်ကူဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ မစွမ်းဆောင်နိုင်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ မရဲဝံ့ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ မမွေ့လျော်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ အလွန်မမွေ့ လျော်ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်း အားနည်းမှုကိုထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ သိက္ခာကား မကျသေး။

၅၁။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍ သိက္ခာလည်း ကျသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် "မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေလျှင်ကား အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍ သိက္ခာလည်း ကျ၏။

တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည် ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည် ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် "တရားတော်ကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "သံဃာတော်ကို စွန့်ပါ၏"ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ "သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "ဝိနည်းကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "ပါတိမောက်ကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို စွန့်ပါ၏"ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ "ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "ဆရာငါးပါးကို စွန့်ပါ၏"ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ "အတူနေတပည့်ကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "အနီးနေတပည့်ကိုစွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတူ ဖြစ်သူကို စွန့်ပါ၏"ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ "နိဿရည်းဆရာတူ ဖြစ်သူကို

စွန့်ပါ၏”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “သီတင်းသုံးဖော်ကို စွန့်ပါ၏”ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို လူဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို အရံစောင့်ဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို သာမဏေဟူ၍မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို တိတ္ထိဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို တိတ္ထိ၏တပည့်ဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို ရဟန်း မဟုတ်သူဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ “ငါ့ကို သာဝကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူဟူ၍ မှတ်ပါ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေလျှင်ကား အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍သိက္ခာလည်း ကျ၏။

၅၂။ တစ်နည်းသော်ကား (ရဟန်းအဖြစ်၌) ဆန့်ကျင် ပျင်းရိလျက် မပျော်ပိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို တောင့်တလျက်။ပ။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို တောင့်တလျက် “ငါ့အား မြတ်စွာဘုရားဖြင့် အကျိုးမရှိ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ “ငါ့အား သီတင်းသုံးဖော်တို့ဖြင့် အကျိုးမရှိ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ ဤသို့ ပြောဆိုသိစေလျှင် ။ပ။ တစ်နည်းသော်ကား။ပ။ “ငါ့အား မြတ်စွာဘုရားဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ “ငါ့အား သီတင်းသုံးဖော် တို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ “ငါ့အားမြတ်စွာဘုရားဖြင့် အကျိုးမဖြစ်”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ “ငါ့အား သီတင်းသုံးဖော်တို့ဖြင့်အကျိုးမဖြစ်”ဟု ပြော၏၊ သိ စေ၏။ ပ။ “ငါသည် မြတ်စွာဘုရားမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ရပေပြီ”ဟုပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ “ငါသည် သီတင်းသုံးဖော်တို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ရပေပြီ”ဟု ပြော၏၊ သိစေ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေလျှင်ကား အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍သိက္ခာလည်း ကျ၏။

၅၃။ ပြဆိုခဲ့ပြီးမှ တစ်ပါး အခြားဖြစ်ကုန်သော အကြင် မြတ်စွာဘုရား ‘ဗုဒ္ဓ’၏ ဝေဝုစ် ‘စကားလှယ်’၊ တရားတော် ‘ဓမ္မ’၏ ဝေဝုစ်၊ သံဃာတော် ‘သံဃ’၏ ဝေဝုစ်၊ သိက္ခာ၏ ဝေဝုစ်၊ ဝိနည်း၏ ဝေဝုစ်၊ ပါတိမောက်၏ ဝေဝုစ်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ၏ ဝေဝုစ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဝေဝုစ်၊ ဆရာငါးပါး၏ ဝေဝုစ်၊ အတူနေတပည့်၏ ဝေဝုစ်၊ အနီးနေတပည့်၏ ဝေဝုစ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတူ၏ ဝေဝုစ်၊ နိဿရည်း ဆရာ၏ ဝေဝုစ်၊ သီတင်းသုံးဖော်၏ ဝေဝုစ်၊ လူ၏ ဝေဝုစ်၊ ဥပါသကာ၏ ဝေဝုစ်၊ အရံစောင့်၏ ဝေဝုစ်၊ သာမဏေ၏ ဝေဝုစ်၊ တိတ္ထိ၏ ဝေဝုစ်၊ တိတ္ထိတပည့်၏ ဝေဝုစ်၊ ရဟန်းမဟုတ်သူ၏ ဝေဝုစ်၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်သူ၏ ဝေဝုစ် ‘စကားလှယ်’ တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုအခြင်းအရာ ထိုအသွင်သဏ္ဌာန် ထိုအကြောင်း ထိုနိမိတ်တို့ဖြင့် ပြော၏၊ သိစေ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေလျှင်ကားအားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ ပြုခြင်းလည်း ဖြစ်၍ သိက္ခာလည်း ကျ၏။

၅၄။ ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် သိက္ခာမကျသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ အကြင် အခြင်းအရာ အကြင် အသွင်သဏ္ဌာန် အကြင် အကြောင်း နိမိတ်တို့ဖြင့် သိက္ခာချ၏၊ ထို အခြင်းအရာ ထိုအသွင်သဏ္ဌာန် ထိုအကြောင်း နိမိတ်တို့ဖြင့် အရူးသည် သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ အရူး၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ စိတ်ပျံ့လွင့်သူသည် သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ စိတ်ပျံ့လွင့်သူ၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ ဝေဒနာ ဖိစီးသူသည် သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ ဝေဒနာဖိစီးသူ၏ အထံ၌သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ နတ်၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ တိရစ္ဆာန်၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ အရိယာတို့၏ ဝေါဟာရ ‘မာဂဓဘာသာ’ ဖြင့် လူရိုင်းအထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ ထိုသူသည်နားမလည်၊ သိက္ခာ မကျ။ လူရိုင်းဘာသာဖြင့် အရိယာ၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ ထိုအရိယာသည်နားမလည်၊ သိက္ခာမကျ။ အရိယာဘာသာဖြင့် အရိယာ၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ ထိုအရိယာသည်နားမလည်၊ သိက္ခာမကျ။ လူရိုင်း ဘာသာဖြင့် လူရိုင်း၏ အထံ၌ သိက္ခာချ၏၊ ထိုလူရိုင်းသည် နားမလည်၊ သိက္ခာမကျ။ အဆောတလျင် ‘အလျင်စလို’ ဆိုမိသဖြင့် သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် ‘မမှန်မကန်’ ဆိုမိသဖြင့် သိက္ခာချ၏၊ သိက္ခာမကျ။ မကြားစေလိုဘဲ ပြောကြား၏ ‘မကြားအောင် ပြော၏’၊ သိက္ခာမကျ။ ကြားစေ လိုလျက် မပြောကြား ‘ကြားအောင် မပြော’၊

သိက္ခာမကျ။ နားမလည်သူအား ပြောကြား၏၊ သိက္ခာမကျ။ နားလည် သူအား မပြောကြား၊ သိက္ခာမကျ။ လုံးလုံးသော်လည်း မပြောကြား၊ သိက္ခာ မကျ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆို သိစေသော်လည်းသိက္ခာသည် မကျပေ။

၅၅။ မေထုန်အကျင့် မည်သည် အကြင် အကျင့်သည် မသူတော်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်၏၊ ရပ်ရွာနေသူ လူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်၏၊ သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်၏၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်း၏၊ ရေဆေးခြင်းကိစ္စလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ (လူမြင်လျှင် မတင့်တယ်၍) မမြင်ကွယ်ရာ၌ ပြုအပ်၏၊ အစုံအစုံတွဲ၍ ပြုကျင့်ရ၏၊ ဤအကျင့်သည် မေထုန်အကျင့် မည်၏။

(ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏ မည်သည် အကြင်ရဟန်းသည် မိမိ၏ နိမိတ်ဖြင့် မိန်းမ၏ နိမိတ်သို့၊ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်သို့ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် နှမ်းတစ်လုံးမျှ ဝင်စေ၏ 'သွင်း၏'၊ ဤရဟန်းသည် (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏ မည်၏။

အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ၌သော်လည်းဟူရာ၌ တိရစ္ဆာန်မ၌ ဖြစ်စေကာမူ (နှစ်ဦးစုံ ပျော်မြူးသော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော) မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသောကြောင့် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပေ၊ လူမိန်းမ၌ ဆိုဖွယ်ရာမရှိပြီ၊ ထို့ကြောင့် "အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ၌ သော်လည်း"ဟု ဆိုရ၏။

သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူရာ၌ ဥပမာသော်ကား ဦးခေါင်းပြတ်ပြီး သူသည် ထိုဦးခေါင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်၍ ဆက်စပ်သော်လည်း အသက်ရှင်ဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရဟန်းသည် မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲခြင်းကြောင့် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏"ဟု ဆိုရ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်းမည်သည် အတူ တကွဝိနည်းကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ရွတ် (ပြ) မှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုတည်း၊ ဤအလုံးစုံ သည်ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏၊ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထို (ပါရာဇိကကျသော) ရဟန်းနှင့် အတူတကွ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ"ဟု ဆိုရ၏။

၅၆။ လူမိန်းမ နတ်မိန်းမ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ အားဖြင့် မိန်းမသုံးမျိုး၊ လူဥဘတောဗျည်း 'လိင် နှစ်မျိုး ရှိသူ' နတ်ဥဘတောဗျည်း တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း အားဖြင့် ဥဘတောဗျည်းသုံးမျိုး၊ လူပဏ္ဍုက် 'လိင်ချို့ ငဲ့သူ'နတ်ပဏ္ဍုက် တိရစ္ဆာန် ပဏ္ဍုက်အားဖြင့် ပဏ္ဍုက်သုံးမျိုး၊ လူယောက်ျား နတ်ယောက်ျား တိရစ္ဆာန် ယောက်ျား အားဖြင့် ယောက်ျားသုံးမျိုး။

လူမိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်[၂] ပဿာဝမဂ်[၃] မုခမဂ်[၄]ဟူသော လမ်းကြောင်းသုံးမျိုး၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နတ်မိန်းမ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မုခမဂ်ဟူသော လမ်းကြောင်းသုံးမျိုး၌ မေထုန် အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

လူဥဘတောဗျည်း နတ်ဥဘတောဗျည်း တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မုခမဂ် ဟူသော လမ်းကြောင်းသုံးမျိုး၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

လူပဏ္ဍုက်၏ ဝစ္စမဂ် မုခမဂ်ဟူသော လမ်းကြောင်းနှစ်မျိုး၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နတ်ပဏ္ဍုက် တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက် လူယောက်ျား နတ်ယောက်ျား တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ် မုခမဂ် ဟူသော လမ်းကြောင်းနှစ်မျိုး၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲသော ရဟန်းအား ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

၅၇။ ရဟန်း၏ (မေထုန်ပြုကျင့်) မှီဝဲလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ' လူမိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်သို့ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၏ (မေထုန်ပြုကျင့်) မှီဝဲလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ' လူမိန်းမ၏ ပဿာဝမဂ် မုခမဂ်သို့ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၏ (မေထုန်ပြုကျင့်) မှီဝဲလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ' နတ်မိန်းမ၏ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ၏ လူဥဘတောဗျည်း၏ နတ်ဥဘတောဗျည်း၏ တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မုခမဂ်သို့ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၏ (မေထုန်ပြုကျင့်) မှီဝဲလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ' လူပဏ္ဍုက်၏ ဝစ္စမဂ်မုခမဂ်သို့ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၏ (မေထုန်ပြုကျင့်) မှီဝဲလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် 'ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ' နတ်ပဏ္ဍုက်၏ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်၏ လူယောက်ျား၏ နတ်ယောက်ျား၏ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ် မုခမဂ်သို့ မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၅၈။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍ ဝင်ဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍ ဝင်ဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍တည်ဆဲခဏ၌ မသာယာမူ၍ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ မသာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ မသာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ မသာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၉။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် နီးသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော လူမိန်းမကိုသေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော 'နည်းနည်း စားပြီးသော' (အသေကောင်) လူမိန်းမကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နတ်မိန်းမကို တိရစ္ဆာန်မိန်းမကို လူဥဘတောဗျည်းကို နတ်ဥဘတောဗျည်းကို တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန် ဥဘတောဗျည်းကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည် ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူပဏ္ဍုက်ကို နတ်ပဏ္ဍုက်ကို တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော 'နည်းနည်း စားပြီးသော' (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ကို။ ပ။ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ သေ၍ များသော အားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါ ဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၀။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူယောကျ်ားကို နတ်ယောကျ်ားကို တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော 'နည်းနည်း စားပြီးသော' (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည်

သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၁။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ အနှီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနှီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနှီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနှီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော လူမိန်းမကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ အနှီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်ဖြင့်ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနှီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနှီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနှီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နတ်မိန်းမကို တိရစ္ဆာန်မိန်းမကို လူဥဘတောဗျည်းကို နတ်ဥဘတောဗျည်းကို တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနှီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်းကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ အနီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် ပဿာဝမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနီးဝတ် မပတ်သော ရဟန်း၏အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲ ခဏ၌သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၂။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် လူပဏ္ဍုက်ကို နတ်ပဏ္ဍုက်ကို တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ကို လူယောက်ျားကို နတ်ယောက်ျားကို တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ အနီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန် ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ဖြင့်

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲ ခဏ၌သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားကို သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားကို။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားကို ရဟန်း၏ အထံသို့ ယူဆောင်၍ အနီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန် ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ဖြင့် မုခမဂ်ဖြင့် အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနိုးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ဖြင့်

အနိုးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနိုးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ဖြင့်

အနိုးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ကို

အနိုးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ဖြင့်

အနိုးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၃။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို လူမိန်းမ၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် ဝစ္စမဂ်ကို ပဿာဝမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သောလူမိန်းမ၏ အထံသို့ သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမ၏ အထံသို့။ ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမ၏အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် ဝစ္စမဂ်ကိုပဿာဝ မဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နတ်မိန်းမ၏ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ၏ လူဥဘတောဗျည်း၏ နတ်ဥဘတောဗျည်း၏ တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ လူပဏ္ဍုက်၏ နတ်ပဏ္ဍုက်၏ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်၏ လူယောကျ်ား၏ နတ်ယောကျ်ား၏ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့်ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ အထံသို့ သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ အထံသို့။ ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ (ရဟန်း၏) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၄။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို လူမိန်းမ၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် အနီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်ကို ပဿာဝမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက် စေကုန်၏။

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ကို

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ကို

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်ကို ပဿာဝမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲ ခဏ၌သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော လူမိန်းမ၏ အထံသို့ သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမ၏ အထံသို့။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသော အားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) လူမိန်းမ၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် အနီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်ကို ပဿာဝမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက် စေကုန်၏။

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ကို

အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်ခံသော မိန်းမ၏ကို

အနီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနီးဝတ်မခံသော မိန်းမ၏ ဝစ္စမဂ်ကို ပဿာဝမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲ ခဏ၌သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နတ်မိန်းမ၏ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ၏ လူဥဘတောဗျည်း၏ နတ်ဥဘတောဗျည်း၏ တိရစ္ဆာန်ဥဘတောဗျည်း၏ လူပဏ္ဍုက်၏ နတ်ပဏ္ဍုက်၏ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်၏ လူယောက်ျား၏ နတ်ယောက်ျား၏ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ အနီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် အနီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက် စေကုန်၏။

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ကို

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ကို

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၅။ ရန်သူရဟန်းတို့သည် ရဟန်းကို နိုးကြားသော အိပ်ပျော်သော မူးယစ်သော ရူးသော မေ့လျော့သော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ အထံသို့ သေ၍ ခွေးမစားသေးသော သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ အထံသို့။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ သေ၍ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော (အသေကောင်) တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင် ၍ အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် အနှီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ကို

အနှီးဝတ်ပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်ခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ကို

အနှီးဝတ်မပတ်သော ရဟန်း၏ဖြင့်

အနှီးဝတ်မခံသော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၏ ဝစ္စမဂ်ကို မုခမဂ်ကို စပ်ယှက်စေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာအံ့၊ နုတ်ဆဲ ခဏ၌ သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။ မသာယာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရန်သူရဟန်းတို့ကို အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဤအတူ ရန်သူမင်း ရန်သူခိုးသူ ရန်သူ အပျော်ကြူးသမား ရန်သူဓားပြ လူဆိုးတို့ကိုလည်း အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ (ဤ၌ကား) အကျဉ်းချုပ် ၍ မြှုပ်လိုက်ပြီ။

၆၆။ လမ်းကြောင်း 'မဂ်' တစ်ခုဖြင့် လမ်းကြောင်း 'မဂ်' တစ်ခုသို့ သွင်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ လမ်းကြောင်း 'မဂ်' ဖြင့် လမ်းကြောင်း မဟုတ်ရာ (အမာဝ စသည်) သို့ သွင်းအံ့ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏၊ လမ်းကြောင်း မဟုတ်ရာ (အမာဝစသည်) ဖြင့် လမ်းကြောင်း 'မဂ်' သို့ သွင်းအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏၊ လမ်းကြောင်း မဟုတ်ရာ (အမာဝ စသည်) ဖြင့် လမ်းကြောင်း မဟုတ်ရာ (အမာဝ စသည်) သို့ သွင်းအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အိပ်ပျော်သော ရဟန်း၌ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်၏၊ နိုးသော ရဟန်းသည် သာယာ၏၊ နှစ်ဦးလုံးကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နိုးသော ရဟန်းသည် မသာယာ၊ ပြစ်မှားသော ရဟန်းကိုဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ရဟန်းသည် အိပ်ပျော်သော သာမဏေ၌ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်၏၊ နိုးသောသာမဏေသည် သာယာ၏၊ နှစ်ဦးလုံးကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နိုးသော သာမဏေသည် မသာယာ၊ ပြစ်မှားသော ရဟန်းကို ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ သာမဏေသည် အိပ်ပျော်သော ရဟန်း၌ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ပြုကျင့်၏၊ နိုးသော ရဟန်းသည် သာယာ၏၊ နှစ်ဦးလုံးကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နိုးသော ရဟန်းသည် မသာယာ၊ ပြစ်မှားသော သာမဏေကို ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ သာမဏေသည် အိပ်ပျော်သော သာမဏေ၌ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်၏၊ နိုးသော သာမဏေသည် သာယာ၏၊ နှစ်ဦးလုံးကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နိုးသော သာမဏေသည် မသာယာ၊ ပြစ်မှားသော သာမဏေကို ဖျက်ဆီးအပ်၏၊

မသိသော ရဟန်း၊ မသာယာသော ရဟန်း၊ (သည်းခြေပျက်၍) ရူးသော ရဟန်း၊ (ဘီလူးဖမ်း၍) စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

အနိယတ်အကြောင်း ပြဆိုရာ အခန်းပြီး၏။

၁။ ဆရာငါးပါး= ၁- ရှင်ပြုပေးသောဆရာ၊ ၂- ပဥ္စင်းခံပေးသောဆရာ၊ ၃- မှီရာနိဿရည်းဆရာ၊
၄- စာပေပို့ချပေးသောဆရာ၊ ၅- အဆုံးအမ ဩဝါဒပေးသောဆရာ။
၂။ ဝစ္စမဂ်= ကျင်ကြီးစွန့်ရာအပေါက်၊
၃။ ပဿာဝမဂ်= ကျင်ငယ်စွန့်ရာအပေါက်၊
၄။ မုခမဂ်= ပါးစပ်ပေါက်၊

ဝိနီတဝတ္ထု[၁] ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

မျောက်မဝတ္ထု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများဝတ္ထု၊ လူ့အသွင်ဖြင့် ကျူးလွန်သော ရဟန်းဝတ္ထု၊ အဝတ်မဝတ်ဘဲ ကျူးလွန်သော ရဟန်းဝတ္ထု၊ တိတ္ထိအသွင်ဖြင့် ကျူးလွန်သော ရဟန်းများဝတ္ထု၊ သူငယ်မဝတ္ထု၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီဝတ္ထု၊ လိင်ပြန်သူ နှစ်ပါးဝတ္ထု။

အမိသမီးနှမမယားဝတ္ထုများ၊ ကျောက်ကုန်းပျော့သော ရဟန်းဝတ္ထု၊ လိင်ရှည်သော ရဟန်းဝတ္ထု၊ အိုင်းအမာကို မှီဝဲသော ရဟန်းဝတ္ထုနှစ်ခု၊ ပန်းချီရုပ်ဝတ္ထု၊ သစ်သားရုပ် ဝတ္ထု။

သုန္ဒရဝတ္ထု၊ ရဟန်းလေးဦးဝတ္ထု၊ သင်းချိုင်း၌ ငါးဝတ္ထု၊ အရိုးစုဝတ္ထု၊ နဂါးမဝတ္ထု၊ ဘီလူးမဝတ္ထု၊ ပြိတ္တာမဝတ္ထု၊ ပဏ္ဍုက်ဝတ္ထု၊ ကာယပသာဒပျက်သူဝတ္ထု၊ တို့ထိသော ရဟန်းဝတ္ထု။

ဘဒ္ဒိယမြို့၌ အိပ်ပျော်သော ရဟန္တာဝတ္ထု၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ရဟန်းလေးပါးဝတ္ထု၊ ဝေသာလီမြို့၌ရဟန်းသုံးပါးဝတ္ထု၊ ပန်းပူဇော်သူဝတ္ထု၊ အိပ်မက်မက်သော ဘာရု ကစ္ဆကရဟန်းဝတ္ထု။ သုပဗ္ဗာဝတ္ထု၊ သဒ္ဓါဝတ္ထု၊ ရဟန်းမိန်းမဝတ္ထု၊ သိက္ခမာန်ဝတ္ထု၊ သာမဏေမဝတ္ထု၊ ပြည့်တန်ဆာမဝတ္ထု၊ ပဏ္ဍုက်ဝတ္ထု၊ လူမိန်းမဝတ္ထု၊ အချင်းချင်းမှီဝဲသော ရဟန်းဝတ္ထု၊ ရဟန်းကြီးဝတ္ထု၊ သမင်မငယ်ဝတ္ထု။ ဤကား မာတိကာခေါင်းစဉ်တည်း။

၁။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် မေးမြန်းစိစစ်၍ ဆုံးဖြတ်အပ်သောဝတ္ထု။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၆၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မျောက်မ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူပြီးဖြစ်၏၊ ငါသည် ပါရာဇိက ကျလေသလောဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့နေ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းများစွာတို့သည် သိက္ခာမချ၊ အားနည်းမှုကို ထင်ရှားစွာ မပြုကုန်မူ၍ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူပြီးဖြစ်၏၊ ငါတို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်လေသလောဟု ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤသို့ ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု (ကြံစည်၍) လူ့အသွင်ဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူပြီး ဖြစ်၏၊ ငါသည် ပါရာဇိက ကျလေသလောဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤသို့ ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု အဝတ်မဆီး အချည်းနှီး 'ကိုယ်တုံးလုံး' ပြု၍ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤသို့ ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု သမန်းမြက်သက်န်းကို ဝတ်ရုံ၍။ လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပျဉ်ချပ်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ဆံပင်ဖြင့် ရက်သော ကမ္ဗလာကို ဝတ်ရုံ၍။ သားမြီးဖြင့် ရက်သော ကမ္ဗလာကို ဝတ်ရုံ၍။ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်ဖြင့် ရက်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ၍။ သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံ၍ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅-၁၁)

တစ်ရံရောအခါ ဆွမ်းခံရဟန်းတစ်ပါးသည် အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌ အိပ်နေသော သူငယ်မကိုမြင်၍ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရကား ခြေမကို အင်္ဂါဇာတ်ထဲသို့ သွင်းလေရာ ထိုသူငယ်မသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂)

၆၈။ တစ်ရံရောအခါ လုလင်ပျို တစ်ယောက်သည် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ၌ တပ်စွဲသောစိတ် ဖြစ်နေ၏၊ ထိုလုလင်ပျိုသည် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ ဆွမ်းခံကြွစဉ် ကျောင်းငယ်သို့ ဝင်၍ ပုန်းအောင်းနေ၏၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည် ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ထွက်ခဲ့၍ ခြေဆေးပြီးလျှင် ကျောင်းငယ်သို့ ဝင်၍ ခုတင် 'ညောင်စောင်း' ငယ်၌ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ ထိုလုလင်ပျို သည် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမကို ဖမ်းကိုင်၍ ဖျက်ဆီးလေ၏၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်လေ၏၊ ရဟန်း မိန်းမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့မသာယာသော ရဟန်းမိန်းမအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃)

၆၉။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဣတ္ထိလိင် 'မိန်းမအသွင်သဏ္ဍာန်' ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် ပေါင်းသင်း နေထိုင်ရန် ထို (ယောကျ်ားလက်ထက် ယူသော) ဥပဇ္ဈာယ်ထို (ယောကျ်ားလက်ထက် ခံအပ်သော) ပဉ္စင်းအဖြစ် ထို (ယောကျ်ားလက်ထက်ရေတွက်အပ်သော) နှစ် 'ဝါ' တို့ကိုသာလျှင် ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့၏ အကြင်အာပတ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် သက်ဆိုင်ကုန်၏၊ ထိုအာပတ်တို့ကို ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အထံ၌ ကုစားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ အကြင် အာပတ်တို့သည် ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့် မသက်ဆိုင်ကုန်၊ ထိုအာပတ်တို့ဖြင့် အာပတ် မသင့်ပေဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းမိန်းမ တစ်ယောက်အား ပုလ္လိင် 'ယောကျ်ားအသွင်သဏ္ဍာန်' ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ရဟန်းယောကျ်ား တို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရန် ထို (မိန်းမလက်ထက်ယူသော) ဥပဇ္ဈာယ် ထို (မိန်းမလက်ထက် ခံအပ်သော) ပဉ္စင်းအဖြစ် ထို (မိန်းမလက်ထက် ရေတွက်အပ်သော) နှစ် 'ဝါ' တို့ကိုသာလျှင် ခွင့်ပြု တော်မူ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အကြင် အာပတ်တို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် သက်ဆိုင်ကုန်၏၊ ထိုအာပတ်တို့ကို ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ အထံ၌ ကုစားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အကြင်အာပတ်တို့သည့်ရဟန်း ယောကျ်ားတို့နှင့် မသက်ဆိုင်ကုန်၊ ထိုအာပတ်တို့ဖြင့် အာပတ် မသင့်ပေဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၅)

၇၀။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤသို့ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု (ကြံစည်၍) အမိ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ သမီး၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ အစ်မ နှမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ငါသည် ပါရာဇိက ကျလေသလောဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ပ။ ရဟန်းသင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၆-၁၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မယားဟောင်း၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၉)

၇၁။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နူးညံ့သော ကျောက်ကုန်းရှိ၏၊ ကျောပျော့၏၊ ထိုရဟန်းသည် မပျော်ပိုက်ခြင်း နှိပ်စက်ရကား ပျင်းရိသဖြင့် မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်လေ၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရှည်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် မပျော်ပိုက်ခြင်း နှိပ်စက်ရကား မိမိ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို မိမိ၏ ဝစ္စမဂ်သို့ သွင်းလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သူသေကောင်ကို မြင်လေ၏၊ ထိုသူသေကောင်၌ အင်္ဂါဇာတ်အနီးတွင် အိုင်းအမာအနာ ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု (သူသေ၏) အင်္ဂါဇာတ်၌ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းပြီးလျှင် အိုင်းအမာအနာမှ ထုတ်၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သူသေကောင်ကို မြင်လေ၏၊ ထိုသူသေကောင်၌ အင်္ဂါဇာတ်အနီးတွင် အိုင်းအမာအနာ ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ပြုလျှင် ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ဟု အိုင်းအမာအနာ၌ (မိမိ၏) အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းပြီးလျှင် အင်္ဂါဇာတ်မှ ထုတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရကား ပန်းချီဆေးရေး ရုပ်၏ နိမိတ်အင်္ဂါဇာတ်ကို (မိမိ) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် တို့လေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရကား သစ်သား ယဉ်မင်းရုပ်၏ နိမိတ်အင်္ဂါဇာတ်ကို (မိမိ) အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် တို့လေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၅)

၇၂။ တစ်ရံရောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ရဟန်းပြုသော သုန္ဒရမည်သော ရဟန်းသည် ရထားလမ်း ခရီးဖြင့် သွား၏၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အသျှင်ဘုရား ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ၊ ရှိခိုးပါရစေဟု လျှောက်ထား ပြီးလျှင် ထိုမိန်းမသည် ရှိခိုးလျက် သင်းပိုင်ကိုမ၍ ပါးစပ်ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို စုပ်လေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သာယာသလောဟု (မေးတော်မူရာ) မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသာယာပါဟု (လျှောက်ထား၏)၊ ရဟန်း မသာယာ သူအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၆)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရဟန်းကိုမြင်၍ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ ဗမထုန် အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ နှမ မသင့်တော်၊ ဤကိစ္စသည် မအပ်စပ်ဟု (ပြောဆို၏)၊ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ တပည့်တော်မ အားထုတ်ပါမည်၊ အသျှင်ဘုရား အားမထုတ်ပါလင့်၊ ဤသို့ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ ထိုရဟန်း သည် ထိုမိန်းမဆိုတိုင်း ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၇)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရဟန်းကိုမြင်၍ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ နှမ မသင့်တော်၊ ဤကိစ္စသည် မအပ်စပ်ဟု (ပြောဆို၏)၊ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ အသျှင်ဘုရား အားထုတ်တော်မူပါ၊ တပည့်တော်မ အားမထုတ်ဘဲ နေပါမည်၊ ဤသို့ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ ထိုရဟန်းသည် ထို မိန်းမဆိုတိုင်း ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၈)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရဟန်းကိုမြင်၍ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ နှမ မသင့်တော်၊ ဤကိစ္စသည် မအပ်စပ်ဟု (ပြောဆို၏)၊ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ အတွင်း၌ စေ့ဆော်အားထုတ်၍ အပြင်၌ သုက်ကို လွှတ်ပါ။ပ။ အပြင်၌ စေ့ဆော်အားထုတ်၍ အတွင်း၌ သုက်ကို လွှတ်ပါ၊ ဤသို့ ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါဟု (လျှောက်ထား၏)။ ထိုရဟန်းသည် ထိုမိန်းမဆိုတိုင်း ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၉-၃၀)

၇၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွားရာ ခွေးမစားသေးသော သူသေကောင်ကိုမြင်၍ ထိုသူသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲလေ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွားရာ များသောအားဖြင့် ခွေးမစားသေးသော သူသေကောင်ကိုမြင်၍ ထိုသူသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲလေ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွားရာ များသောအားဖြင့် ခွေးစားပြီးသော သူသေကောင်ကို မြင်၍ ထိုသူသေကောင်၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲလေ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ်သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွားရာ ဦးခေါင်းပြတ်ကို မြင်၍ ဟင်းလင်းပွင့်သော ပါးစပ်၌ (နံပါးအစောက်ကို) ထိစေလျက် အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်း၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွားရာ ဦးခေါင်းပြတ်ကို မြင်၍ ဟင်းလင်းပွင့်သော ပါးစပ်၌ (နံပါးအစောက်ကို) မထိစေမူ၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်း၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမတစ်ယောက်၌ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ဖြစ်နေ၏။ ထိုမိန်းမသေ၍ သင်းချိုင်း၌ စွန့်ပစ်ထားရာ အရိုးတို့သည် ပြန့်ကျဲ၍ နေကုန်၏။ ထိုရဟန်းသည် သင်းချိုင်းသို့ သွား၍ အရိုးတို့ကို စုရုံးပြီးလျှင် နိမိတ်နေရာ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ကျစေ၏ 'သွင်း၏'၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နဂါးမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ နတ်မိန်းမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ ပြိတ္တာမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ ပဏ္ဍုက်အား (ဝစ္စမဂ် မုခမဂ်၌) မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၏။ပ။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၇-၄၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကာယပသာဒ ပျက်နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ငါသည် ကောင်းမကောင်းကို မခံစားနိုင်၊ ငါ့အား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်"ဟု မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲလေ၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ "ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားသည် ခံစားနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မခံစားနိုင်သည်ဖြစ်စေ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲအံ့ဟု တို့ကာမျှ၌ နှလုံးမသာ ဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၂)

၇၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘဒ္ဒိယမြို့ မုလေး 'မြတ်လေး' တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် လျောင်းစက်နေ၏၊ ထိုရဟန်း၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည် လေကြောင့် တောင့်တင်း ခိုင်မာကုန်၏၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် မြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်ပြီးလျှင် အလိုရှိတိုင်း 'သဘောကျ' ပြု၍ ထွက်ခွါသွားလေ၏၊ ရဟန်းတို့သည် သုက်အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်ကို မြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ရာဂကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျင်ကြီးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လေကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုက်ပိုး 'ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏ' ထိုးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤအကြောင်းငါးမျိုးတို့ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏ 'တောင့်တင်းခိုင်မာ၏'။ ရဟန်းတို့ ထို (မုလေးတော၌ အိပ်ပျော်သော) ရဟန်းအား ရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်ဖို့ရန် 'တောင့်တင်းခိုင်မာရန်' အကြောင်း မရှိနိုင်ပေ၊ ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာပေတည်း၊ ထို ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သာဝတ္ထိမြို့ အန္ဓဝန်တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် လျောင်းစက် နေ၏၊ နွားကျောင်းသူမ တစ်ယောက်သည် မြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ ထုတ်ဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သာဝတ္ထိမြို့ အန္ဓဝန်တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် လျောင်းစက်နေ၏၊ ဆိတ်ကျောင်းသူမတစ်ယောက်သည် မြင်၍။ ပ။ ထင်းခွေသူမ တစ်ယောက်သည် မြင်၍။ ပ။ နွားချေးကောက်သူမ တစ်ယောက်သည် မြင်၍။ပ။ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွင်းဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ ဝင်ဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ တည်ဆဲခဏ၌ သာယာ၏၊ နုတ်ဆဲခဏ၌သာယာ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၅-၄၇)

၇၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် လျောင်းစက်နေ၏၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် မြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်ပြီးလျှင် အလိုရှိတိုင်း 'သဘောကျ' ပြု၍ အနီး၌ ရယ်မောလျက် ရပ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် နိုး၍ ထိုမိန်းမအား-

ဤအမှုသည် သင့်အမှုလောဟု (မေးသောအခါ)

မှန်ပါသည်၊ တပည့်တော်မ အမှုပါဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း သင်သည် သာယာသလောဟု (မေးတော်မူရာ) -

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသိရပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသိသူအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၈)

၇၆။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် သစ်ပင်ကို မှီ၍ ကျိန်းစက်နေ၏၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် မြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အလျင်အမြန် ထလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း သင်သည် သာယာ သလောဟု (မေးတော်မူရာ) -

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသာယာပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသာယာသူအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် သစ်ပင်ကို မှီ၍ ကျိန်းစက်နေ၏၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် မြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်၏၊ ထို ရဟန်းသည် ခြေနှင့် ကန်၍ လဲစေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်လေ၏။ပ။ ရဟန်းသင်သည် သာယာသလောဟု (မေးတော်မူရာ) -

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသာယာပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသာယာသူအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၀)

၇၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ နေ့သန့်စင်ရာသို့ ကပ်လျက် တံခါးကို ဖွင့်၍ လျောင်းစက်နေ၏၊ ထိုရဟန်း၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည် လေကြောင့် တောင့်တင်းခိုင်မာကုန်၏၊ ထိုအခါ ကျောင်းကြည့် လာသော မိန်းမတို့သည် ပန်း နံ့သာကို ယူဆောင်လျက် အရံတွင်းသို့ ဝင်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမတို့သည် ထိုရဟန်းကိုမြင်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်ပြီးလျှင် အလိုရှိတိုင်း 'သဘောကျ' ပြုကြပြီး၍ "ဤရဟန်းကား ယောကျ်ားမြတ် အာဇာနည်ပေတကား"ဟု ပြောကြပြီးနောက် ပန်းနံ့သာကို တင်၍ ထွက်သွားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် သုက်အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်ကို မြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ရာဂကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျင်ကြီးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လေကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုက်ပိုး 'ဥစ္စာလိင်ပါဏ' ထိုးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤအကြောင်း ငါးမျိုးတို့ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏ 'တောင့်တင်းခိုင်မာ၏'။ ရဟန်းတို့ ထို (တံခါးဖွင့်၍ကျိန်းစက်သော) ရဟန်းအားရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့် ဖြစ်ဖို့ရန် 'တောင့်တင်း ခိုင်မာရန်' အကြောင်း မရှိနိုင်ပေ၊ ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာပေတည်း၊ ထိုရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ ရဟန်းတို့ နေ့အခါကျိန်းစက်သော ရဟန်းသည် တံခါးကိုပိတ်၍ ကျိန်းစက်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၁)

၇၈။ တစ်ရံရောအခါ ဘာရုကစ္ဆက သဘော်ဆိပ်နေ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အိပ်မက်ထဲ၌ မယား ဟောင်းအား မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲ၍ ငါသည် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ၊ လူထွက်တော့အံ့ဟု ဘာရုကစ္ဆက သဘော်ဆိပ်သို့ သွားလတ်သော် လမ်းခရီး အကြား၌ အသျှင်ဥပါလိနှင့်တွေ့၍ ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊ အသျှင်ဥပါလိက ငါ့သျှင် အိပ်မက်ဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၂)

တစ်ရံရောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သုပဗ္ဗာခေါ် ဥပါသိကာမ 'သီတင်းသည်မ' သည် အကျိုးမရှိရာ၌ ကြည်ညိုတတ်၏၊ ထိုဥပါသိကာမသည် "မေထုန်အကျင့်ကို လှူသော မိန်းမသည် မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူသည် မည်၏"ဟု အယူရှိလေ၏၊ ထိုဥပါသိကာမ 'သီတင်းသည်မ' သည် ရဟန်းကိုမြင်၍-

"အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါ"ဟု (လျှောက်ထား၏)။

နှမ မသင့်တော်၊ ဤကိစ္စသည် မအပ်စပ်ဟု (ပြောဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ ပေါင်ကြား၌စေ့ဆော် အားထုတ်တော်မူပါ၊ ဤသို့ ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါ။ပ။ ချက်၌။ပ။ ဝမ်းပျဉ်း၌။ပ။ လက်ကတီးကြား 'ချိုင်းကြား'၌။ ပ။ လည်၌။ပ။ နားပေါက်၌။ပ။ ဆံထုံးခွေ၌။ပ။ လက်ချောင်းကြား၌ စေ့ဆော် အားထုတ် တော်မူပါ၊ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ လက်ဖြင့် လှုံ့လပြု၍ သုက်လွတ်စေပါမည်၊ ဤသို့ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါဟု လျှောက်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥပါသိကာမ ဆိုတိုင်းပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၃-၆၁)

၇၉။ တစ်ရံရောအခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ သဒ္ဓါခေါ် ဥပါသိကာမ 'သီတင်းသည်မ' သည် အကျိုးမရှိရာ၌ ကြည်ညိုတတ်၏၊ ထိုဥပါသိကာမသည် "မေထုန်အကျင့်ကို လှူသော မိန်းမသည် မြတ်သော အလှူကို ပေးလှူသည် မည်၏"ဟု အယူရှိလေ၏၊ ထိုဥပါသိကာမ 'သီတင်းသည်မ' သည် ရဟန်းကိုမြင်၍-

"အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါ"ဟု (လျှောက်ထား၏။)

နှမ မသင့်တော်၊ ဤကိစ္စသည် မအပ်စပ်ဟု (ပြောဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ ပေါင်ကြား၌ စေ့ဆော်အားထုတ်တော်မူပါ။ပ။ အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ လက်ဖြင့် လှုပ်လှုပ်ပြု၍ သုက်လွှတ်စေပါမည်၊ ဤသို့ ပြုလျှင် အသျှင်ဘုရားအား အာပတ်သင့်မည် မဟုတ်ပါဟု လျှောက်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥပါသိကာမဆိုတိုင်း ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၂-၇၀)

၈၀။ တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့၌ လိစ္ဆဝီမင်းသားငယ်တို့သည် ရဟန်းကို ဖမ်း၍ ရဟန်းမိန်းမ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် 'မတော်မလျော်' ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ သိက္ခမာန်မ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ သာမဏေမ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ နှစ်ဦးလုံး သာယာကုန်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံးတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နှစ်ဦးလုံး မသာယာကုန်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး အာပတ် မသင့်ကုန်။ (၇၃-၇၆)

၈၁။ တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့၌ လိစ္ဆဝီမင်းသားငယ်တို့သည် ရဟန်းကို ဖမ်း၍ ပြည့်တန်ဆာမ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် 'မတော်မလျော်' ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ ပဏ္ဍုက်၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ လူမိန်းမ၌ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ ရဟန်းသည် သာယာအံ့၊ ရဟန်းကို ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ရဟန်းသည် မသာယာအံ့၊ ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။ (၇၇-၈၂)

တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့၌ လိစ္ဆဝီမင်းသားငယ်တို့သည် ရဟန်းကို ဖမ်း၍ အချင်းချင်း ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုကျင့်စေကုန်၏၊ နှစ်ဦးလုံး သာယာကုန်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံးတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ နှစ်ဦးလုံးမသာယာကုန်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး အာပတ် မသင့်ကုန်။ (၈၃-၈၄)

၈၂။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းကြီး (ကြီးမှ ရဟန်းပြုသူ) တစ်ပါးသည် မယားဟောင်းကို ကြည့်ရှုရန် သွားလေ၏၊ ထိုမိန်းမသည် "အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ လူထွက်တော်မူပါ"ဟု ပြော၍ ဖမ်းထားလေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် နောက်ပြန်ဆုတ်ရာ ပက်လက်လန်၍ လဲကျလေ၏၊ ထိုမိန်းမသည် အဝတ်ကို ပင့်၍ အင်္ဂါဇာတ်ကို စပ်ယှက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်လေ၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေ၏၊ ရဟန်း သင်သည် သာယာသလောဟု (မေးတော်မူရာ) မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသာယာပါဟု (လျှောက်ထား၏)၊ ရဟန်း မသာယာသူအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၅)

၈၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တော၌ နေ၏၊ သမင်ငယ်တစ်ကောင်သည် ထိုရဟန်း ကျင်ငယ် စွန့်ရာအရပ်သို့ လာ၍ ကျင်ငယ်ကိုသောက်လျက် ပါးစပ်ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖမ်းယူစုပ်လေရာ ထိုရဟန်းသည် သာယာလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေ၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၆)

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ ပြီး၏။

ပဌမ ပါရာဇိက ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိက အခန်း ===

၂ - ဒုတိယ ပါရာဇိက

ဓနိယရဟန်းအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း

၈၄။ တစ်ရံရောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ မြင်ဖူးခါမျှမိတ်ဆွေ အတူသုံးဆောင်ဘက်မိတ်ဆွေဖြစ်ကုန်သော များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဣသိဂိလိတောင်နံပါး၌ မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်တို့ကို ပြု၍ ဝါကပ်ကုန်၏၊ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည်လည်း မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ပြု၍ ဝါကပ်၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် သုံးလလွန်၍ ဝါကျွတ်ပြီးသော် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်တို့ကို ဖျက်၍ မြက်နှင့်သစ်သား တို့ကို သိုမှီးပြီးလျှင် သွားလိုရာ ဇနပုဒ်သို့ ဖဲသွားကုန်၏၊ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယကား ထိုအရပ်၌သာလျှင် မိုးလပတ်လုံး နေပြီးလျှင် ဆောင်းရော နွေပါ (ဆက်လက်) နေ၏။

ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွစဉ် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူတို့သည် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့်သစ်သားတို့ကို ယူ၍ သွားကုန်၏၊ နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်လည်း အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် မြက်နှင့် သစ်သားတို့ကို စုဆောင်း၍ မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ပြုလုပ်၏၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွစဉ် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူတို့သည် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့်သစ်သားတို့ကို ယူ၍ သွားကုန်၏၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် မြက်နှင့်သစ်သားတို့ကို စုဆောင်း၍ မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ပြုလုပ်၏၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ရွာသို့ ဆွမ်းခံ ကြွစဉ် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူတို့သည် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့် သစ်သားတို့ကို ယူ၍ သွားကုန်၏၊

ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယအား-

"ငါသည် ရွာသို့ ဝင်၍ ဆွမ်းခံသွားစဉ် သုံးကြိမ် တိုင်အောင်ပင် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူ တို့သည်မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့်သစ်သားတို့ကို ယူ၍ သွားကုန်၏၊ ငါသည်ကား မိမိဆရာ့အတတ်ဖြစ်သော အိုးထိန်းသည် အလုပ်၌ ကောင်းစွာ သင်ကြားထားသူ မယုတ်လျော့သူ (အပြည့်အစုံတတ်သူ) စင်ကြယ်စွာ တတ်သူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ရွှံ့ကို နယ်၍ အလုံးစုံမြေညက်ဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကို ပြုရမူ ကောင်းလိမ့်မည်"ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

ထို့နောက် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ကိုယ်တိုင် ရွှံ့ကို နယ်၍ အလုံးစုံ မြေညက်ဖြင့်ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကို ပြုပြီးလျှင် မြက် ထင်း နွားချေးတို့ကို စုဆောင်း၍ ထိုကျောင်းငယ်ကို (မီး) ဖုတ်၏၊ ထိုကျောင်းငယ်သည် အလွန်လှပ၏၊ ရှုဖွယ်ကောင်း၏၊ ကြည်နူးဖွယ် ကောင်း၏၊ နီရဲသောအဆင်းရှိ၏၊ သိကြား ကွမ်းသွေးကောင်[၁] နှင့်တူ၏၊ ထိုကျောင်းငယ်၏ အသံသည် ခြူ ဆည်းလည်းသံနှင့်တူ၏။

၈၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းများစွာတို့နှင့် အတူ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်တော်မူလာရာ အလွန်လှပသော ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော နီရဲသော အဆင်းရှိသော ထိုကျောင်းငယ်ကို မြင်တော်မူသောကြောင့် "ရဟန်းတို့ အလွန်လှပသော ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော နီရဲသော အဆင်းရှိသော သိကြားကွမ်းသွေးကောင်နှင့်တူသော ထိုအရာဝတ္ထုသည် အဘယ်နည်း"ဟု ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

"ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားအား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။

ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားသည် အဘယ့်ကြောင့် အလုံးစုံ မြေညက်ဖြင့်ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကို ပြုလေဘိသနည်း။

ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားအား သတ္တဝါတို့၌ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း အစဉ်သနားခြင်း မညှဉ်းဆဲလိုခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်လေဘိသနည်း။

ရဟန်းတို့ သွားကြကုန်လော့၊ ထိုကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့၊ နောင်လာ နောက်သားများသည် သတ္တဝါများအပေါ်၌ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းသို့ မရောက်စေလင့်။

ရဟန်းတို့ အလုံးစုံ မြေညက်ဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကို မပြုလုပ်အပ်၊ ပြုလုပ်သော ရဟန်းအားဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏ဟု" (မိန့်တော်မူ၏)။

ထိုရဟန်းတို့သည် ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရားဟု မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ထို ကျောင်းငယ်သို့ချဉ်းကပ်၍ ဖျက်ဆီးကုန်၏။

ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ထိုရဟန်းတို့အား-

"ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် ငါ၏ ကျောင်းငယ်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖျက်ဆီးကြသနည်း" ဟု (မေးလျှောက်၏)။

ငါ့သျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဖျက်စေပါသည်ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ တရားရှင် (ဘုရား) သည် အကယ်၍ ဖျက်စေပါလျှင် ဖျက်ကြပါလော့ဟု (လျှောက်၏)။

၈၆။ ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယအား "ငါသည် ရွာတွင်းသို့ ဝင်၍ ဆွမ်းခံသွားစဉ် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူတို့သည် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့်ထင်းတို့ကို ယူ၍ သွားကုန်ပြီ၊ ငါဆောက်၍ ထားသော အလုံးစုံ မြေညက်ဖြင့်ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားက ဖျက်စေအပ်ပြီ၊ ငါ့အား သစ်တောရုံး၌ မြင်ဖူးခါမျှ ဖြစ်သော မိတ်ဆွေ သစ်ထိန်းအရာရှိ သည် ရှိပေ၏၊ ငါသည် သစ်တောရုံးရှိ သစ်ထိန်းအရာရှိထံ သစ်သားတို့ကို တောင်းယူ၍ သစ်သား ကျောင်းငယ် ဆောက်ရမူ ကောင်းလိမ့်မည်"ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

ထို့နောက် အိုးထိန်းသည်၏ သား အသျှင်ဓနိယသည် သစ်တောရုံးရှိ သစ်ထိန်းအရာရှိထံ ချဉ်းကပ်၍-

“ငါ့သျှင် (ဒါယကာ) ငါသည် ရွာတွင်းသို့ ဝင်၍ ဆွမ်းခံသွားစဉ် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် မြက်ရိတ်သူ ထင်းခွေသူတို့သည် မြက် (မိုး) ကျောင်းငယ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် မြက်နှင့်ထင်းတို့ကို ယူ၍ သွားကြပါသည်၊ ငါ ကိုယ်တိုင် ဆောက်လုပ်သော အလုံးစုံ မြေညက်ဖြင့် ပြီးသော ကျောင်းငယ်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားက ဖျက်စေအပ်ပြီ၊ ငါ့သျှင် (ဒါယကာ) သစ်သားများကို ပေးလှူပါ၊ သစ်သားကျောင်းငယ်ကို ဆောက်လိုပါသည်” ဟု ပြော၏။

အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားအား ပေးလှူဖို့ရန် သစ်သားများ မရှိပါ၊ မြို့ ရွာ ပြုပြင်ရေးနှင့် (မီးလောင်ခြင်းစသော) ဘေးရန်အလို့ငှါ ထားသော မင်း၏ သစ်တော်တို့သည် ရှိပါကုန်၏၊ ထိုသစ်တို့ကို ဘုရင်မင်းမြတ်က ပေးလှူစေပါလျှင် အသျှင်ဘုရား သယ်ယူခိုင်းတော်မူပါဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့သျှင် (ဒါယကာ) ဘုရင်သည် ပေးလှူ ပြီးပါပြီဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ သစ်တောရုံးရှိ သစ်ထိန်းအရာရှိအား -

“ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတော်များသည် တရားကို ကျင့်ကုန်၏၊ ညီညွတ်ငြိမ်သက်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏၊ မြတ်သည်ကို ကျင့်ကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်၏၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း ဤရဟန်းတို့အား အလွန်ကြည်ညိုတော်မူ၏၊ မလှူသေးဘဲလျက် လှူပြီးဟု ပြောကြမည် မဟုတ်ပေ”ဟု အကြံဖြစ်၏။

ထို့နောက် သစ်တောရုံးရှိ သစ်ထိန်းအရာရှိသည် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယအား “အသျှင်ဘုရား သယ်ယူ ခိုင်းတော်မူပါ”ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် ထိုသစ်တို့ကို အပိုင်းအပိုင်း ဖြတ်ခွဲစေပြီးလျှင် လှည်းဖြင့် ထုတ်ယူ သယ်ဆောင်စေပြီးနောက် သစ်သားကျောင်းငယ်ကို ဆောက်၏။

၈၇။ ထိုအခါ မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ အမှုကြီးငယ်တို့ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာ သစ်တောရုံးရှိ သစ်ထိန်းအရာရှိထံ ချဉ်းကပ်၍-

“အမောင် မြို့ ရွာ ပြု ပြင်ရေးနှင့် (မီးလောင်ခြင်းစသော) ဘေးရန် အလို့ငှါ ထားသော မင်း၏ သစ်တော်တို့သည် အဘယ်မှာနည်း”ဟု (မေး၏)။

အရှင် ထိုသစ်တို့ကို ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အိုးထိန်းသည်၏ သားဖြစ်သော အသျှင်ဓနိယအား ပေးလှူလိုက် ပါသည်ဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားအား “ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြို့ ရွာပြုပြင်ရေးနှင့် (မီးလောင်ခြင်းစသော) ဘေးရန်အလို့ငှါ ထားသော မင်း၏ သစ်တော်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယအား ပေးလှူလိုက် ဘိသနည်း”ဟု နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့နောက် မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယ မည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းထံ ချဉ်းကပ်၍-

“မြို့ ရွာ ပြုပြင်ရေးနှင့် (မီးလောင်ခြင်းစသော) ဘေးရန်အလို့ငှါ ထားသော မင်း၏ သစ်တော်တို့ကို အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယအား ဘုရင်မင်းမြတ် ပေးလှူလိုက်ပြီဟု ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလော” ဟု (လျှောက်တင်၏)။

ဤသို့ (သင့်အား) မည်သူက ပြောသနည်းဟု (မေး၏)။

အရှင်မင်းမြတ် သစ်တောရုံး သစ်ထိန်းအရာရှိက ပြောပါသည်ဟု (လျှောက်တင်၏)။

ပုဏ္ဏား သို့ဖြစ်လျှင် သစ်တောရုံးမှ သစ်ထိန်းအရာရှိကို ခေါ်စေရမည်ဟု (မိန့်၏)။

ထို့နောက် မဂဓတိုင်း အမတ်ကြီးဖြစ်သော ဝေဿကာရပုဏ္ဏားသည် သစ်တောရုံး သစ်ထိန်းအရာရှိကိုဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်၍ ခေါ်ဆောင်လာစေ၏။

အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် သစ်တောရုံး မှ သစ်ထိန်းအရာရှိကို ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင် လျက်ထုတ်ဆောင်လာသည်ကို မြင်ရကား သစ်တောရုံး သစ်ထိန်းအရာရှိအား-

"ငါ့သျှင် (ဒါယကာ) အဘယ့်ကြောင့် သင်ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ထုတ်ဆောင်ခံရသနည်း"ဟု (မေး၏)။

အသျှင်ဘုရား ထိုသစ်များ ကိစ္စကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့သျှင် (ဒါယကာ) သွားနှင့်ပါ၊ ငါလည်း လိုက်ခဲ့ပါမည်ဟု (ပြောသောအခါ) -

အသျှင်ဘုရား တပည့်တော် အသတ်မခံရမီ ကြွတော်မူခဲ့ပါဟု (ပြန်၍ လျှောက်၏)။

၈၈။ ထို့နောက် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နန်းတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် ပြင်ထားသော နေရာ၌ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယထံ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီးသော်-

"အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် မြို့ ရွာ ပြုပြင်ရေးနှင့် (မီးလောင်ခြင်းစသော) ဘေးရန် အလို့ငှါ ထားသော မင်း၏ သစ်တော်တို့ကို အသျှင်ဘုရားအား လှူလိုက်ပြီဟု ဆိုသည်မှာ မှန်ပါ သလော"ဟု (လျှောက်၏)။

မှန်ပေသည် မင်းမြတ်ဟု (ဆိုလတ်သော်) -

အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်များ ဘုရင်တို့မည်သည် များသော ကိစ္စရှိကြပါသည်၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိကြပါသည်၊ လှူပြီးသော်လည်း အမှတ်မရကြပါ၊ တောင်းပန်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား သတိရ အောင် မိန့်တော်မူပါဟု (လျှောက်၏)။

မင်းကြီး ပဌမဦးစွာ အဘိသိက် ခံယူစဉ်က "မြက် ထင်း ရေတို့ကို သုံးဆောင်တော်မူကြကုန်ဟု ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ပေးလှူပြီးသာလျှင် ဖြစ်၏"၊ ဤသို့ သင်မင်းမြတ် ပြောဆိုခဲ့ဖူးသော စကားကို အမှတ်ရ ပါလေ့ဟု (ပြောသောအခါ) -

အသျှင်ဘုရား အမှတ်ရပါပြီ၊ မကောင်းမှုကို ရှက်တတ်ကုန်သော တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ရှိတတ်ကုန်သော သိက္ခာ (သုံးပါး) ကို အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ရှိကြပါသည်၊ ထို ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား အနည်းငယ်မျှ (အပြစ်) ၌ပင် ယုံမှားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်တတ်ကြပါသည်၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို ရည်ရွယ်၍ တပည့်တော် ပြောခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ ထိုသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်လည်း တောအတွင်းဝယ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော မြက် ထင်း ရေကိုသာ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားသည်ထို (စကား) အမြွက်ဖြင့် သစ်တော်တို့ကို မပေးလှူပါဘဲလျက် ဆောင်ယူရမည်ဟု ထင်မှတ်ဘိ၏၊ တပည့်တော်ကဲ့သို့သော ဘုရင်သည် နိုင်ငံတော်၌ နေသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို အဘယ့်ကြောင့် နှောင်ဖွဲ့ သတ်ပုတ် နှင်ထုတ်ရာအံ့နည်း (နှင်ထုတ်မည် မဟုတ်ပါ)၊ အသျှင်ဘုရား ကြွပါလေ့၊ အသျှင်ဘုရားသည် (ရဟန်းတို့၏) အသွင်အပြင် အမွေး 'အရောင်' ကြောင့် (အပြစ်မှ) လွတ်မြောက်ရပေသည်၊ နောင် ဤကဲ့သို့သော အမှုကို မပြုပါလင့်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

လူတို့သည်-

"ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရှက်မရှိကုန်၊ သီလမရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သို့စင်လျက် ဤရဟန်းတို့က တရားကို ကျင့်လေ့ ရှိကုန်၏၊ ညီညွတ်မျှတသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မြတ်သည်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏။ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်၏ဟု ဝန်ခံကြတုံဘိ၏၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော် သူမြတ်အဖြစ်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ်သူတော် သူမြတ် အဖြစ်သည် ပျောက်ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား အဘယ်မှာ ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် ရှိမည်နည်း၊ ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအဖြစ် သူတော် သူမြတ်အဖြစ်မှကင်းကွာကုန်ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့သည် ဘုရင်ကိုသော်မှလည်း လှည့်ဖျားကြသေး၏၊ အခြားလူများကိုကားအဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကုန်၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် အလိုနည်းကုန်၏၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်၏၊ မကောင်းမှုကို ရှက်တတ်ကုန်၏၊ တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ရှိကုန်၏၊ သိက္ခာ (သုံးပါး) ကို လိုလားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့ကလည်း "အဘယ့်ကြောင့် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယသည် မင်း၏ သစ်တော်တို့ကို မပေးလှူဘဲခိုးယူလေဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည်။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အိုးထိန်းသည်၏ သား အသျှင်ဓနိယကို-

"ဓနိယ သင်သည် မင်း၏ သစ်တော်တို့ကို မပေးဘဲ ယူ၏ ဆိုသည်မှာ မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ား ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်။ မအပ်၊ မပြုသင့်။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် မင်း၏ သစ်တော်တို့ကိုမပေးလှူဘဲ ယူဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏ဟု (ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏)။

ထိုအခါ တရားသူကြီးဟောင်းဖြစ်သော အမတ်ကြီးတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတို့ထံ ပဉ္စင်းခံပြီး၍ မြတ်စွာဘုရား အနီးဝယ် ထိုင်နေလျက် ရှိ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းအား-

"ရဟန်း အဘယ်မျှလောက်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းဖြင့် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည် ခိုးသူကို ဖမ်း၍ နှောင်ဖွဲ့ သတ်ပုတ် နှင်ထုတ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား တစ်မတ် တစ်မတ်ထိုက်တန်သော ဥစ္စာ (ကို ယူခြင်း) ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ သတ်ပုတ် နှင်ထုတ်ပါသည် ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ငါးပဲသည် တစ်မတ် မည်၏၊ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အိုးထိန်းသည်၏သား အသျှင်ဓနိယကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ပြုစု မွေးမြူရန်ခက်ခဲခြင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၁။ ဣန္ဒဂေါပက၊ မိုးတွင်းအခါ၌ မြေမှထွက်တတ်သော ကတ္တီပါနီကဲ့သို့ အဆင်းရှိသော ပိုးကောင်အထူးတည်း။ နတ်သို့းကွမ်းသွေးကောင်လည်း ဟူ၏။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၈၉။ "အကြင် ရဟန်းသည် ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူငြားအံ့၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့် မင်းတို့သည် ခိုးသူကို ဖမ်း၍ 'သင်သည် ခိုးသူဖြစ်၏၊ မိုက်သူဖြစ်၏၊ တွေဝေသူ ဖြစ်၏၊ ဝှက်တတ်သူဖြစ်၏' ဟု (ပြောဆို၍) သတ်ပုတ်မူလည်း သတ်ပုတ်ကုန် ရာ၏၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်ရာ၏၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူသော ဤ ရဟန်းသည် လည်းသာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

ဒုတိယပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၉၀။ တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့သည် ခ၀ါဆိပ်သို့ သွား၍ ခ၀ါထုပ်ကို ခိုးယူကြပြီးလျှင် အရံအတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့၍ ခွဲဝေကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည်-

"ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် ဘုန်းကြီးကြပါပေသည်၊ သင်တို့အား သက်န်းပေါများ ကြပါပေသည်" ဟုပြောဆိုကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့အား အဘယ်မှာ ဘုန်းကြီးအံ့နည်း၊ ယခု ငါတို့သည် ခ၀ါဆိပ်သို့ သွား၍ ခ၀ါထုပ်ကိုခိုးခဲ့ကြပါသည် ဟု (ပြန်၍ ပြောကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ခ၀ါထုပ်ကို ခိုးယူခဲ့ကြကုန်သနည်းဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူပြီးဖြစ်သည်ကား မှန်ပါသည်၊ သို့ရာတွင် ထိုပညတ်ချက်သည် ရွာ၌သာ ဖြစ်၍ တော၌ မဟုတ်ပါဟု (ပြန်၍ ပြောကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ ထို (တော၌ ခိုးခြင်း) သည်လည်း ရွာ၌ ခိုးခြင်းနှင့် အတူတူပင် မဟုတ်ပါလော၊ ငါ့သျှင်တို့ (သင်တို့၏ အမှုသည်) ရဟန်းတို့အား မလျော်ကပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ ငါ့သျှင်တို့ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့သည် ခ၀ါထုပ်ကို ခိုးယူကုန်ဘိသနည်း၊ ငါ့သျှင်တို့၏ (သင်တို့အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ၊ ငါ့သျှင်တို့ အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက် စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏ဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ခ၀ါဆိပ်သို့ သွား၍ ခ၀ါထုပ်ကို ခိုးယူကြသည်ဟူသည်မှာ မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

"(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ (သင်တို့၏ အမှုသည်) ရဟန်းတို့အား မလျော်ကန်၊ မလျော်ကပတ်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူ မဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့သည် ခ၀ါထုပ်ကို ခိုးယူကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အားကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်းမဖြစ်နိုင်ပေ၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည်ညိုပျက်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏"ဟု (ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏)။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ပြုစု မွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။ ဝိရိယဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့အား ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့် လျော်ကပ်တတ် လျော်ညီသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ရဟန်းတို့ကို။ပ။ ရဟန်းတို့အား သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂။ (ခ) ၉၁။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရွာမှလည်းကောင်း၊ တောမှလည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူငြားအံ့၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသော မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်မင်းတို့သည် ခိုးသူကို ဖမ်း၍ 'သင်သည် ခိုးသူဖြစ်၏၊ မိုက်သူဖြစ်၏၊ တွေဝေသူဖြစ်၏၊ ဝှက်တတ်သူဖြစ်၏'ဟု (ပြောဆို၍) သတ်ပုတ်မူလည်း သတ်ပုတ်ကုန်ရာ၏၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်ရာ၏၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော မပေးအပ် သော ဥစ္စာကို ယူသော၍ရဟန်းသည် လည်း သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၉၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သောသဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို 'ရဟန်း'ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရွာ မည်သည် အိမ်တစ်လုံးရှိလည်း ရွာ၊ အိမ်နှစ်လုံးရှိလည်း ရွာ၊ အိမ်သုံးလုံးရှိလည်း ရွာ၊ အိမ်လေးလုံးရှိလည်း ရွာ၊ လူရှိလည်း ရွာ၊ လူမရှိလည်း ရွာ၊ အကာအရံရှိလည်း ရွာ၊ အကာအရံမရှိလည်း ရွာ၊ နွားတို့၏ နေရာကဲ့သို့ တည်နေရာလည်း[၂] ရွာ၊ ကုန်သည်စု လေးလထက်အလွန် တည်နေရာကိုလည်း ရွာဟု ဆိုအပ်၏။

ရွာ၏ ဥပစာ[၁] မည်သည် အကာအရံရှိသော ရွာ၏ တံခါးခုံ၌ တည်သော အား အလယ်အလတ်ရှိသော ယောကျ်ား၏ ခဲတစ်ကျ 'ခဲတစ်ပစ်'တည်း၊ အကာအရံမရှိသော ရွာ၏ အိမ်ဥပစာ၌ တည်သော အားအလယ် အလတ်ရှိသော ယောကျ်ား၏ ခဲတစ်ကျ 'ခဲတစ်ပစ်'တည်း။

တော မည်သည် ရွာ ရွာ၏ ဥပစာကို ချန်လှပ်၍ ကြွင်းကျန်သော အရပ်တည်း။

မပေးအပ်သောဥစ္စာ မည်သည် မပေးအပ် မလွှတ်အပ် မစွန့်အပ်စောင့်ရှောက်အပ် လုံခြုံစေအပ် ငါ့ဟာဟု မြတ်နိုးအပ် သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာတည်း။

ခိုးလိုသော စိတ်အစုဟူသည် ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝှက်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ယူငြားအံ့ဟူသည် ယူငြားအံ့၊ ဆောင်ယူငြားအံ့၊ ဝှက်ငြားအံ့၊ ဣရိယာပုထ်ကို ပျက်စေငြားအံ့၊ နေရာမှ ရွေ့စေငြားအံ့၊ အချိန်းအချက်ကို လွန်စေငြားအံ့။

အကြင်သို့သဘောရှိသော မည်သည် တစ်မတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တစ်မတ်တန် (ဥစ္စာ) ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တစ်မတ်ထက် အပိုအလွန် (ဥစ္စာ) ကိုသော်လည်းကောင်း။

မင်းတို့ မည်သည် ဇကရာဇ်မင်း ပဒေသရာဇ်မင်း နယ်စား (မြို့စား) ရွာစား တရားသူကြီး အမတ်ချုပ်တို့တည်း၊ သို့မဟုတ် ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းကို ပြု၍ ဆုံးမအုပ်ချုပ်သူဟူသမျှကို မင်းဟု ဆိုရ၏။

ခိုးသူ မည်သည် ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန် ထိုက်တန်သော ဥစ္စာကို (ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ယူသူတည်း။

သတ်ပုတ်မှုလည်း သတ်ပုတ်ကုန်ရာ၏ဟူသည် လက် ခြေ နှင်တံ (တံဖျာ) ကြိမ်လုံး တုတ်တို့ဖြင့် သောလည်းကောင်း၊ ဖြတ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း သတ်ကုန်ရာ၏။

နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်ရာ၏ဟူသည်၊ ကြိုးဖြင့် တုပ်ခြင်း ထိတ်ခတ်ခြင်း သံခြေကျင်း ခတ်ခြင်း နှောင်အိမ်သွင်းခြင်း မြို့ချုပ်ချုပ်နှောင်ခြင်း ရွာချုပ်ချုပ်နှောင်ခြင်း နိဂုံးချုပ်ချုပ်နှောင်ခြင်း (တစ်ခုခု) တို့ဖြင့်ချုပ် နှောင် ဖွဲ့ထားကုန်ရာ၏၊ လူအစောင့်ကိုသော်လည်း ထားကုန်ရာ၏။

နှင်ထုတ်မှုလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏ဟူသည် ရွာမှသော်လည်းကောင်း၊ နိဂုံးမှသော် လည်းကောင်း၊ မြို့မှသော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်မှသော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ (ခရိုင်) မှသော်လည်းကောင်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။

သင်သည် ခိုးသူဖြစ်၏ မိုက်သူဖြစ်၏ တွေဝေသူဖြစ်၏ ဝှက်တတ်သူဖြစ်၏ ဟူသည် ဆဲရေး ရေရွတ်သော စကားတည်း။

ထိုသို့သဘောရှိသော မည်သည် တစ်မတ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တစ်မတ်တန် (ဥစ္စာ) ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တစ်မတ်ထက် အပိုအလွန် (ဥစ္စာ) ကိုသော် လည်းကောင်း။

ယူသောဟူသည် ယူသော ဆောင်ယူသော ဝှက်သော ဣရိယာပုထ်ကို ပျက်စေသော နေရာမှ ရွေ့စေသော အချိန်းအချက်ကို လွန်စေသော။

ဤရဟန်းသည် လည်းဟူသည်ကို ရှေး (မေထုန်ပါရာဇိကရဟန်း) ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် အညှာမှ ကြွေကျသော သစ်ရွက်သည် မစိမ်းစိုနိုင်တော့သကဲ့သို့ ဤအတူ ရဟန်းသည် တစ်မတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တစ်မတ်တန် (ဥစ္စာ) ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တစ်မက်ထက် အပိုအလွန် (ဥစ္စာ) ကိုသော်လည်းကောင်း (ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးဘဲ ခိုးလိုသော စိတ်အစုဖြင့် ယူမိသောကြောင့် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင် မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် “သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏”ဟု ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်းမည်သည် အတူတကွ ဝိနည်း ကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ရွတ် (ပြ) မှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုဟူသော ဤအလုံးစုံ သည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏၊ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထိုရဟန်းနှင့် အတူတကွ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် “ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိ”ဟု ဆိုအပ်၏။

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

၉၃။ မြေ၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ကြည်း'ကုန်း'၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ရေ၌ တည်သောဥစ္စာ၊ လှေ၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ယာဉ်၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ဝန်အားဖြင့် တည်သောဥစ္စာ၊ အရံ၌တည်သောဥစ္စာ၊ ကျောင်း၌တည်သောဥစ္စာ၊ လယ်၌တည်သောဥစ္စာ၊ ယာ၌ တည်သော ဥစ္စာ၊ ရွာ၌ တည်သော ဥစ္စာ၊ တော၌ တည်သောဥစ္စာ၊ ရေဒန်ပူ၊ တောစိုးသစ်ပင်၊ ဆောင်ယူသောဥစ္စာ၊ အပ်နှံသောဥစ္စာ၊ ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန'၊ သတ္တဝါ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ၊ အခြေများသော သတ္တဝါ၊ လက်ထောက်ချသူ၊ ဆောင်ယူလာသော ဥစ္စာကိုစောင့်သူ၊ တိုင်ပင်၍ ခိုးခြင်း၊ အချိန်းအချက် ပြုခြင်း၊ အမှတ်အသားပြုခြင်း၊ ဤကား မာတိကာတည်း။

မာတိကာ အဖွင့်

၉၄။ မြေ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် မြေ၌ ချထား မြှုပ်ထား ဖုံးထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။

"မြေ၌တည်သောဥစ္စာကိုခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပေါက်တူးကိုသော်လည်းကောင်း၊ခြင်းတောင်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုမြေ၌ဖြစ်သော ထင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ နွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း ဖြတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုမြေ၌ မြေမှုန့်ကို တူးမူလည်း တူးအံ့၊ ယက်မူလည်း ယက်အံ့၊ ထုတ်မူလည်းထုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ (ဥစ္စာ) အိုးကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ မိမိ၏ ခွက်ကို သွင်း၍ ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန် ထိုက်တန်သော ဥစ္စာကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

မိမိခွက်သို့ ရောက်အောင်သော်လည်း ပြုအံ့၊ လက်ဆုပ်ကိုသော်လည်း ဖြတ်အံ့၊ 'လက်ဆုပ်နှင့် သော်လည်း ကုတ်ယူအံ့'၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ချည်၌ တင်အပ်သော 'ချည်ဖြင့် သီကုံးအပ်သော' ဘဏ္ဍာကိုသော် လည်းကောင်း၊ ရွှေဆောက်လုံးကြိုး 'ရွှေဆွဲကြိုး'ကိုသော် လည်းကောင်း၊ လည်ဆွဲကြိုးကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခါးစည်းကြိုးကို သော်လည်းကောင်း၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခေါင်းပေါင်းကိုသော် လည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ အစွန်း၌ ကိုင်လျက်ကြွစေအံ့ 'မြှောက်အံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ပွတ်တိုက်လျက် ထုတ်ဆောင်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တစ်ဆံခြည်ဖျားမျှ အိုးမျက်နှာဝမှ လွတ်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ထောပတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆီကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပျားရည်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တင်လဲကိုသော် လည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်ကြိမ်တည်း သောက်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် ခွဲမူလည်း ခွဲအံ့၊ စွန့်ပစ်မူ လည်းစွန့်ပစ်အံ့၊ မီးမူလည်း တိုက်အံ့၊ သုံးဆောင်မဖြစ် 'ပျက်စီး' အောင်မူလည်း ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၅။ ကြည်း 'ကုန်း' ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ကြည်း၌ ချထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ "ကြည်း၌တည်သော ဥစ္စာကိုခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှုလည်းသွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၉၆။ ကောင်းကင်၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ကောင်းကင်သို့ ရောက်သော ဥစ္စာတည်း။ ဥဒေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိုက်ငှက် 'ယစ်ဥချိုး' သည်လည်းကောင်း၊ ခါသည် လည်းကောင်း၊ ငုံးသည် လည်းကောင်း၊ အဝတ်ပုဆိုးသည် လည်းကောင်း၊ ခေါင်းပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ငွေသည် လည်းကောင်း၊ ရွှေသည် လည်းကောင်း ပြတ်၍ ကျဆဲဖြစ်၏။ "ကောင်းကင်၌ တည်သော (ယင်း) ဥစ္စာကို ခိုးအံ့" ဟုခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သွားခြင်းကို ဖြတ် 'ရပ်'အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၉၇။ ဟင်းလင်းပြင်၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ဟင်းလင်းပြင်၌ ထားသော ဥစ္စာတည်း။ ညောင်စောင်း 'ခုတင်'၌ သော်လည်းကောင်း၊ အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌သော်လည်းကောင်း၊ သက်န်းတန်း၌သော် လည်းကောင်း၊ သက်န်းကြိုး၌သော်လည်းကောင်း၊ နံရံချိတ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆင်စွယ်ကောက်၌သော် လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်၌သော်လည်းကောင်း ဆွဲချိတ်ထားအပ်၏။ အယုတ်သဖြင့် သပိတ်ခြေ၌သော်လည်း ဆွဲချိတ်ထားအပ်၏။ "ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သောဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၉၈။ ရေ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ရေ၌ ချထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ "ရေ၌တည်သော ဥစ္စာကိုခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်းရှာအံ့၊ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ငုပ်မှုလည်း ငုပ်အံ့၊ ပေါ်မှုလည်း ပေါ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ထိုရေ၌ ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်သော ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ဥပ္ပလကြာ[၇] ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပဒုမ္မာကြာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကြာစွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ငါးကိုသော်လည်းကောင်း၊ လိပ်ကိုသော်လည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

၉၉။ (တစ်ဖက်ကမ်းသို့) ကူးကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုသည် လှေမည်၏။

လှေ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် လှေ၌ ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ "လှေ၌ တည်သော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"လှေကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ လှေဖွဲ့ကြိုးကို ဖြေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှေဖွဲ့ကြိုးကို ဖြေ၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ အထက် 'အညာ' သို့သော်လည်းကောင်း၊ အောက် 'အကြေ'သို့ သော်လည်းကောင်း၊ ဖီလာသို့သော်လည်းကောင်း အယုတ်သဖြင့် ဆံခြည်တစ်ဖျားမျှ ပြောင်းရွှေ့အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၀။ ပေါင်းချုပ် ရထား လှည်း သံလျင်းသည် ယာဉ်မည်၏။

ယာဉ်၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ယာဉ်၌ ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ "ယာဉ်၌တည်သော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ယာဉ်ကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၁။ ဦးခေါင်းဝန် ပခုံးဝန် ခါးဝန် လက်ဆွဲဝန်သည် ဝန်မည်၏။

ဦးခေါင်း၌ တည်သော ဝန်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ပခုံးသို့ ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ပခုံး၌ တည်သော ဝန်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ခါးသို့ ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ခါး၌ တည်သော ဝန်ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ လက်ဖြင့်ယူအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

လက်ဆွဲဝန်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြေ၌ ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြေမှ ကောက်ယူအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၂။ ပန်းအရံ သစ်သီးအရံသည် အရံမည်၏။

အရံ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် အရံ၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၄င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း'ကုန်း'၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ "အရံ၌တည်သောဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအရံ၌ ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်သော ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန်ထိုက်တန်သော အမြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အခေါက်အခွံကိုသော် လည်းကောင်း၊ အရွက် ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အပွင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အသီးကိုသော်လည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

အရံကို (ရလိုမှုဖြင့်) တရားစွဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား ယုံမှားစေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်သည် "ငါမရတော့ပြီ"ဟု ဝန်ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ ဥစ္စာရှင်ကိုရှုံးစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ မိမိ ရှုံးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

၁၀၃။ ကျောင်း၌တည်သောဥစ္စာမည်သည် ကျောင်း၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၄င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း'ကုန်း'၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ "ကျောင်း ၌ တည်သော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှု လည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ကျောင်းကို (ရလိုမှုဖြင့်) တရားစွဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား ယုံမှားစေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်သည် "ငါမရတော့ပြီ"ဟု ဝန်ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ တရားဖြစ်၍ဥစ္စာရှင်ကို ရှုံးစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ မိမိ ရှုံးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

၁၀၄။ ကောက်ပဲသီးနှံ ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်ရာ အရပ်သည် လယ် မည်၏။

လယ်၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် လယ်၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၄င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း'ကုန်း'၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ "လယ်၌ တည်သောဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှု လည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ထိုလယ်၌ ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်သော ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန်ထိုက်တန်သော ကောက်ပဲသီးနှံကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

လယ်ကို (ရလိုမှုဖြင့်) တရားစွဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား ယုံမှားစေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်သည် "ငါမရတော့ပြီ"ဟု ဝန်ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ ဥစ္စာရှင်ကို ရှုံးစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ မိမိ ရှုံးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ငုတ်တိုင် ကြိုးစောင်ရန်း 'စည်းရိုး' အပိုင်းအခြား 'လယ်ကန်သင်း' (တစ်ခုခုကို) ပြောင်းရွှေ့အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ (အဆုံးသတ်) အားထုတ်မှုတစ်ခု မရောက်လာမီ 'မပြီးဆုံးမီ' ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအားထုတ်မှု ရောက်လာသော် 'ပြီးဆုံးသော်' ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၅။ အရံရာ ကျောင်းရာသည် (မြေ) ရာ မည်၏။

(မြေ) ရာ၌တည်သော ဥစ္စာ မည်သည် (မြေ) ရာ၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၄င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း 'ကုန်း'၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ "(မြေ) ရာ၌ တည်သော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

(မြေ) ရာကို (ရလိုမှုဖြင့်) တရားစွဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား ယုံမှားစေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်သည်"ငါမရတော့ပြီ"ဟု ဝန်ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ဥစ္စာရှင်ကို ရှုံးစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ မိမိ ရှုံးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ငုတ်တိုင် ကြိုးစောင်ရန်း 'စည်းရိုး' တံတိုင်း 'အကာ' (တစ်ခုခု) ကို ရွှေ့အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ (အဆုံးသတ်) အားထုတ်မှု တစ်ခု မရောက်လာမီ 'မပြီးဆုံးမီ' ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအားထုတ်မှုရောက်လာသော် 'ပြီးဆုံးသော်' ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

၁၀၆။ ရွာ၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် ရွာ၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၎င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း ‘ကုန်း’၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ “ရွာ၌တည်သော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့”ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်းသွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၇။ လူအများ သိမ်းဆည်းအပ်သော တောသည် တော မည်၏။

တော၌တည်သောဥစ္စာ မည်သည် တော၌ လေးဌာနတို့ဖြင့် ထားအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (၎င်းတို့သည်) မြေ၊ ကြည်း ‘ကုန်း’၊ ကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ တည်သော ဥစ္စာတို့တည်း။ “တော၌ တည်သောဥစ္စာကို ခိုးအံ့”ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အဖော်ကိုသော်လည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ထိုတော၌ ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်သောငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ထင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ နွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြက်ကိုသော်လည်းကောင်း ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၀၈။ ရေ မည်သည် အိုးခွက် လေးထောင့်ကန် တစ်ဖက်ဆည်ကန်တို့၌ ရှိသော ရေတည်း။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မိမိ၏ အိုးခွက်ကို သွင်း၍ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ရေကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ မိမိ၏ အိုးခွက်သို့ ရောက်အောင် ပြုအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ကန်ပေါင်ရိုးကို ဖျက်ချိုးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကန်ပေါင်ရိုးကို ဖျက်ချိုး၍ ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန်ထိုက်တန်သော ရေကို ထွက်စေအံ့ ‘လွှတ်အံ့’၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

တစ်ပဲအထက်သော်လည်းကောင်း၊ ငါးပဲအောက်သော်လည်းကောင်း ထိုက်တန်သော ရေကို ထွက်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ တစ်ပဲသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ပဲအောက်သော်လည်းကောင်း ထိုက်တန် သောရေကို ထွက်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၉။ ဒန်ပူ မည်သည် ဖြတ်ပြီးသော ဒန်ပူ မဖြတ်ရသေးသော ဒန်ပူတည်း။ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ဒန်ပူကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၀။ တောစိုးသစ်ပင် မည်သည် လူအများ သိမ်းပိုက် သုံးဆောင်အပ်သော သစ်ပင်တည်း။ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖြတ်အံ့၊ ဖြတ်တိုင်းဖြတ်တိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ (အဆုံးသတ်) ဖြတ်ချက်‘ခုတ်ချက်’ တစ်ခုမရောက်လာမီ ‘မပြီးဆုံးမီ’ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ထိုဖြတ်ချက် ‘ခုတ်ချက်’ ရောက်လာသော် ‘ပြီးဆုံးသော်’ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၁။ ဆောင်ယူအပ်သောဥစ္စာ မည်သည် သူတစ်ပါး ဆောင်ယူသွားသော ဥစ္စာတည်း။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

“ဥစ္စာနှင့်တကွ ဆောင်ယူသူကို ခေါ်ဆောင်အံ့”ဟု ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့ ‘လှမ်းအံ့’၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏၊ နှစ်ခုမြောက် ခြေလှမ်းကို ရွေ့စေအံ့ ‘လှမ်းအံ့’၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ကျသော ဥစ္စာကို ယူအံ့"ဟု ကျစေအံ့ 'ကျအောင် လုပ်အံ့ ချအံ့' ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန် ထိုက်တန်သော ကျသောဥစ္စာကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၂။ အပ်နှံသောဥစ္စာ မည်သည် အနီး၌ ထားအပ်သော 'အပ်နှံ၍ ထားအပ်သော' ဥစ္စာတည်း။ "ငါ၏ဥစ္စာကို ပေးပါ"ဟု ဆိုလာသော် ငါ မယူဟု ငြင်းဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား ယုံမှားစေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်သည် (ငါ့အား ပေးတော့မည် မဟုတ်ဟု) ဝန်ချအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ ဥစ္စာရှင်ကို ရှုံးစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ တရားဖြစ်၍ မိမိရှုံးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

၁၁၃။ ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန' မည်သည် တောင်ခါးပြတ်၌သော် လည်းကောင်း၊ မြစ်ဆိပ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ရွာတံခါး၌သော်လည်းကောင်း "ဤအရပ်ဌာနသို့ ဝင်လာသူအား အခွန်ကောက်ယူရမည်"ဟု အစိုးရ 'မင်း' က သတ်မှတ်ထားသော အရပ်တည်း။ ထိုကင်း 'အကောက်ဌာန' သို့ ဝင်၍ငါးပဲ-ငါးပဲထက် အလွန် ထိုက်တန်သော အစိုးရ 'မင်း' အား အခွန်တော်ပေးဆက်ရမည့် ဥစ္စာကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ခြေတစ်လှမ်းကို ကင်းကို ကျော်လွန်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဒုတိယ ခြေတစ်လှမ်းကို ကျော်လွန်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ကင်းအတွင်း၌ ရပ်၍ ကင်းအပြင်၌ ကျစေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ အကောက်ခွန်ကို ရှောင်လွှဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၄။ သတ္တဝါ မည်သည် လူသတ္တဝါကို ဆို၏။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ခြေလျင် ခေါ်ဆောင်အံ့"ဟု ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဒုတိယ ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ခြေမရှိသောသတ္တဝါ မည်သည် မြွေ နှင့် ငါးတို့တည်း။ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သောမြွေ နှင့် ငါးကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၅။ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ မည်သည် လူ နှင့် ငှက်မျိုးတို့တည်း။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ခြေလျင် ခေါ်ဆောင်အံ့"ဟု ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဒုတိယ ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၆။ ခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါ မည်သည် ဆင် မြင်း ကုလားအုပ် နွား မြည်းနှင့် (ဆိုအပ်ပြီးမှ ကြွင်းသော) ခြေလေးချောင်းရှိသော သားသတ္တဝါအားလုံးတည်း။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ခြေလျင် ခေါ်ဆောင်အံ့"ဟု ပဌမခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ ဒုတိယခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ တတိယခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ စတုတ္ထခြေတစ်လှမ်းကို ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၇။ များသော ခြေရှိသော သတ္တဝါ မည်သည် ကင်းမြီးကောက် ကင်းခြေများ ဥစ္စာလိဂ်ပိုး[၅] တို့တည်း။ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ကင်းမြီးကောက် စသည်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

"ခြေလျင် ခေါ်ဆောင်အံ့"ဟု ရွေ့စေအံ့၊ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နောက်ဆုံး ခြေလှမ်းကို ရွေ့စေအံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၈။ လက်ထောက်ချသူ 'အတွင်းသို့ဝင်၍ စုံစမ်းသူ အတွင်းသူလျှို' မည်သည် ဥစ္စာကို မှတ်သား၍ပြောကြားသူတည်း။ "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထို အပြောခံရသူသည် ထိုပြောသော ဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဆောင်ယူလာသော ဥစ္စာကိုစောင့်ရှောက်သူ မည်သည် ဆောင်ယူလာသော ဥစ္စာကို စောင့်ထိန်းသူတည်း။ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော ဥစ္စာကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

တိုင်ပင်၍ ခိုးခြင်း မည်သည် (အချင်းချင်းညှိနှိုင်း၍ ခိုးခြင်းတည်း)၊ အများတိုင်ပင်၍ တစ်ဦးက ခိုးအံ့၊ အားလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၁၉။ အချိန်းအချက်ပြုခြင်း မည်သည် အချိန်းအချက်ပြု၍ သိစေမှုတည်း။ "နံနက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ညနေ၌သော်လည်းကောင်း၊ ည၌သော်လည်းကောင်း၊ နေ့၌သော်လည်းကောင်း ထိုနံနက်စသော ကာလအချိန်းအချက်ဖြင့် ထိုဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု အချိန်းအချက်ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအချိန်း အချက်ဖြင့် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ထိုအချိန်းအချက်၏ ရှေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ နောက်၌သော်လည်းကောင်း ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ ခိုးသော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၂၀။ အမှတ်အသားပြုခြင်း မည်သည် အမှတ်သညာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမှတ်အသား တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်မှုတည်း။ "မျက်စိကိုသော်လည်း မှိတ်ပြမည်၊ မျက်ခုံးကိုသော်လည်း ပင့်ပြမည်၊ ဦးခေါင်းကိုသော်လည်း ထောင်ပြမည်၊ ထိုအမှတ်အသားဖြင့် ထိုဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု အမှတ်အသားကို ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအမှတ်အသားဖြင့် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအမှတ်အသား၏ ရှေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ နောက်၌သော်လည်းကောင်း ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ခိုးသော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၂၁။ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ ထိုဥစ္စာကိုပင် ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ အခြားဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ခိုးသော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြားဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ ထိုဥစ္စာကိုပင် ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြားဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ အခြားဥစ္စာကိုပင် ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်၊ ခိုးသော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ရဟန်းအား ပြောပါလေ၊ ဤမည်သော ရဟန်းကလည်း ဤမည်သော ရဟန်းအား ဤမည်သော ရဟန်းသည် ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးပါစေဟု ပြောပါစေ"။ ဤသို့စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန်းတစ်ပါးအား ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ခိုးသော ရဟန်းသည် ဝန်ခံအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်း 'ခိုးသူ' သည် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ အားလုံး 'လေးဦးလုံး' ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ရဟန်းအား ပြောပါလေ၊ ဤမည်သော ရဟန်းကလည်း ဤမည်သော ရဟန်းအား ဤမည်သော ရဟန်းသည် ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးပါစေဟု ပြောပါစေ"။ ဤသို့စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြား 'တစ်ဆင့် ခိုင်းအပ်သော ရဟန်းမှတစ်ပါး' ရဟန်းကို (တိုက်ရိုက်)စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ခိုးသော ရဟန်းသည် ဝန်ခံအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ (တိုက်ရိုက်)စေခိုင်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ခိုးသော ရဟန်းအားလည်းကောင်းပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွား၍ ငါသည် ဥစ္စာကို မခိုးနိုင်တော့ဟု တစ်ဖန်ပြန်၍ လာ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "တတ်နိုင်သောအခါ ထိုဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု (တစ်ဖန်ထပ်၍)စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးနောက် နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သော်လည်း "မခိုးနှင့်တော့"ဟု မပြောမိ 'မကြားစေ'၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးနောက် နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သဖြင့် "မခိုးနှင့်တော့"ဟု ပြော၏'ကြားစေ၏'၊ ထိုရဟန်းသည် "သင်သည် ငါ့ကိုစေခိုင်းပြီးဖြစ်သည်"ဟု (ဆို၍) ထိုဥစ္စာကို ခိုးအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ ခိုးသော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ဥစ္စာကို ခိုးလော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးနောက် နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သဖြင့် "မခိုးနှင့်တော့"ဟု ပြော၏'ကြားစေ၏'၊ ထိုရဟန်းသည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ရှောင်ကြဉ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး အာပတ်မသင့်။

၁၂၂။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့်[၆] မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသည်ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော လေးသော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွှေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၂၃။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသည်ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ တစ်ပဲထက်အလွန် ငါးပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသော စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

၁၂၄။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သူတစ်ပါးသိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးသိမ်းဆည်း ထားသည်ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ တစ်ပဲ-တစ်ပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၅။ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်မရှိခြင်း၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူသည် မဟုတ်ခြင်း၊ အခိုက်အတန့် မဟုတ်ခြင်း၊ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော လေးသော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၂၆။ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအားထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်မရှိခြင်း၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူသည် မဟုတ်ခြင်း၊ အခိုက်အတန့် မဟုတ်ခြင်း၊ တစ်ပဲထက်အလွန် ငါးပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင် ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသော စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

၁၂၇။ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ မိမိဥစ္စာဟု အမှတ်မရှိခြင်း၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူသည် မဟုတ်ခြင်း၊ အခိုက်အတန့် မဟုတ်ခြင်း၊ တစ်ပဲ-တစ်ပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၈။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသောဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာမဟုတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ ငါးပဲ-ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော လေးသော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၉။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာမဟုတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ တစ်ပဲထက်အလွန် ငါးပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ နေရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၃၀။ ငါးပါးသော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့် မပေးသော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာမဟုတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ တစ်ပဲ-တစ်ပဲအောက် နည်းသော ပေါ့သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့တည်း၊ သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လှုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ နေရာမှရွေ့စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၃၁။ မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်း အခိုက်အတန့်ယူခြင်း၌ အာပတ် မသင့်၊ ပြိတ္တာသိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာ တိရစ္ဆာန် သိမ်းဆည်း ထားသော ဥစ္စာ၌အာပတ် မသင့်။ ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစ 'လက်ဦး' လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

အဒိန္နာဒါန်အကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း ပြီး၏။

၁။ မေတ် ဘုမ် ပဏ် လော၊ အသ် ပုန္နော၊ ဆိုသော ရဟန်းခြောက်။ မေတ္တိယ၊ ဘုမ္မဇက၊ ပဏ္ဍုက၊ လောဟိတက၊ အဿဇိ၊ ပုနဗ္ဗသုကဟူသော ရဟန်းဆိုးခြောက်ပါးဂိုဏ်းကို ခြောက်ပါးစု "ဆဗ္ဗဂ္ဂီ"ဟုခေါ်သည်၊ အထက်၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။

၂။ နွားတို့၏ နေရာကဲ့သို့ တည်နေရာဟူသည် လမ်းအစီအစဉ်မရှိပဲ နွားနှစ်ကောင် သုံးကောင် အစုလိုက်နေကြသကဲ့သို့ နှစ်အိမ် သုံးအိမ် စု၍နေသော ရွာတည်း။

၃။ တောကို ပိုင်းခြားရန်အလို့ငှါ ရွာဥပစာကို သိက္ခာပုဒ်၌ မပါဘဲ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

၄။ ဥပ္ပလ = ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညို။

၅။ ဥစ္စာလိင်ပိုးဟူသည် ခူ တီ သန်ကောင်တို့ဟူ၍ မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်တို့၌ လာ၏။

၆။ ဌာနစာဝန နေရာရွေ့စေခြင်းနှင့်ပေါင်း၍ ငါးမျိုးဖြစ်သည်၊ ခြောက်မျိုးဟူရာ၌လည်း နည်းတူ။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ခဝါဆိပ်နှင့် သက်ဆိုင်သော ငါးဝတ္ထု။ အခင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော လေးဝတ္ထု။ အမှောင်နှင့် သက်ဆိုင်သော ငါးဝတ္ထု။ ဆောင်ယူသည့် ဥစ္စာနှင့် သက်ဆိုင်သော ငါးဝတ္ထု။ ဝေါဟာရ စကားသုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော ငါးဝတ္ထု။ လေဗွေတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အခြား နှစ်ဝတ္ထု။ မပျက်သေးသော သူသေကောင်၌ ပုံ့သကူကောက်သော ဝတ္ထု။ စာရေးတံမဲ လက်မှတ်ပြောင်းသော ဝတ္ထု။ ရေချိုးခန်း 'ဇရုံးအိမ်'နှင့် သက်ဆိုင်သော ဆယ်ဝတ္ထု။ စားကြွင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော ငါးဝတ္ထု။ အရှင်းလက်သည်မရှိသော ငါးဝတ္ထု။ ငတ်မွတ်သော အခါ၌ ထမင်းအသား။ မုန့်-မုန့်ကျွဲသည်း ကတွတ်မုန့်ကို ခိုးသော ဝတ္ထု။ ပရိက္ခရာနှင့်အိတ်ကို ခိုးသော ဝတ္ထု။ ဘုံလျို 'ဖုံ' ကို ခိုးသော ဝတ္ထု။ သင်္ကန်းတန်းမှ သင်္ကန်းကို ခိုးသော ဝတ္ထု။ သင်္ကန်းကို ခိုး၍ ကျောင်းမှ မထွက်ဘဲနေသော ဝတ္ထု။ အကျွမ်းဝင်၍ စားသော ဝတ္ထု။ မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ ယူသော အခြားနှစ်ဝတ္ထု။ ငါတို့မခိုးဟု ဆိုသော ခုနစ်ဝတ္ထု။ ငါတို့ခိုးသည်ဟု ဆိုသော ခုနစ်ဝတ္ထု။ သံဃာ၏ သရက်သီးစသည်ကို ခိုးသော ခုနစ်ဝတ္ထု။ ပန်း (ခိုးခြင်း) တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ မှာတိုင်းပြောသော ရဟန်းနှင့်ဆိုင်သော သုံးဝတ္ထု။ အကောက်လွှဲ ကင်းလွန် ပတ္တမြားနှင့် သက်ဆိုင်သော သုံးဝတ္ထု။ ဝက် သမင် ငါးနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝတ္ထု။ ယာဉ်ကို လှိမ့်၍ ခိုးသော ဝတ္ထု။ သားတစ်နှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ သစ်သားနှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ ပုံ့သကူနှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ ရေနှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ ထောပတ်ကို သုံးဆောင်သော ဝတ္ထု။ တိုင်ပင်၍ ခိုးသော ဝတ္ထု။ ငါးပဲ မပြည့်သည်ကို ခိုးသော ဝတ္ထု။ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆန်တစ်လက်ဆုပ်စသည်ကို ခိုးသော လေးဝတ္ထု။ စားကြွင်းစား နှစ်ဝတ္ထု။ မြက် နှစ်ဝတ္ထု။ သံဃာ့ပစ္စည်းကို ဝေဖန်ခြင်းစသော ခုနစ်ဝတ္ထု။ ပိုင်ရှင် မရှိသော ခုနစ်ဝတ္ထု။ သစ်သား ရေ မြေ မြက်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော နှစ်ဝတ္ထု။ သံဃာ့ပစ္စည်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ခုနစ်ဝတ္ထု။ အရှင်ရှိသော အိပ်ရာနေရာကို တစ်ပါးသို့ မဆောင်ယူရသောဝတ္ထု။ အရှင်ရှိသော အိပ်ရာနေရာကို အခိုက်အတန့် ဆောင်ယူရသောဝတ္ထု။ စမ္ပာနှင့် ရာဇဂြိုဟ် ၌ ထုလ္လနန္ဒာဝတ္ထု။ ဝေသာလီ ၌ အဇ္ဇုကဝတ္ထု။ ဗာရာဏသီ ၌ ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝတ္ထု။ ကောသမ္ဗီ ၌ ပဏ္ဍုကနှင့် ကပိလဝတ္ထု။ သာဂလမြို့ ၌ ဒဠှိကဝတ္ထု။ ဤကား ခေါင်းစဉ်မာတိကာတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၁၃၂။ တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ခဝါဆိပ်သို့ သွား၍ ခဝါထုပ်ကို ခိုးကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား "မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်ပြီး ဖြစ်၏၊ ငါတို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီလော"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခဝါဆိပ်သို့ သွား၍ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်ကိုမြင်လတ်သော် ခိုးလိုသော စိတ်ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုရဟန်းအား "ငါသည် ပါရာဇိက ကျပြီလော"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထား၏။ပ။ ရဟန်း စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့် အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခဝါဆိပ်သို့ သွား၍ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်ကို မြင်လတ်သော် ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္កဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခဝါဆိပ်သို့ သွား၍ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်ကို မြင်လတ်သော် ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လှုပ်စေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခဝါဆိပ်သို့ သွား၍ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်ကို မြင်လတ်သော် ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာမှ ရွေ့စေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

၁၃၃။ တစ်ရံရောအခါ ဆွမ်းခံရဟန်းတစ်ပါးသည် အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အပေါ်လွှမ်း အခင်းကိုမြင်လတ်သော် ခိုးလိုသော စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်၏။ ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လှုပ်စေ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာမှ ရွေ့စေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆-၉)

၁၃၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နေ့အခါ ပစ္စည်းကိုမြင်၍ "ညဥ့်မှ ခိုးမည်"ဟု အမှတ်အသား ပြုထား၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပစ္စည်းဟု ထင်မှတ်၍ ထိုပစ္စည်းကိုပင် ခိုး၏။ပ။ ထိုပစ္စည်းဟု ထင်မှတ်၍ အခြားပစ္စည်းကို ခိုး၏။ပ။ အခြားပစ္စည်းဟု ထင်မှတ်၍ ထိုပစ္စည်းကို ခိုး၏။ပ။ အခြားပစ္စည်းဟု ထင်မှတ်၍ အခြားပစ္စည်းကိုပင် ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀-၁၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နေ့အခါ ပစ္စည်းကိုမြင်၍ "ညဥ့်မှ ခိုးမည်"ဟု အမှတ်အသားပြု ထား၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပစ္စည်းဟု ထင်မှတ်၍ မိမိပစ္စည်းကို ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူစဉ် ဦးခေါင်းပေါ်ရှိ ဝန်ကိုခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လှုပ်စေ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပခုံးသို့ ချ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပခုံးရှိဝန်ကို သုံးသပ်၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လှုပ်စေ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခါးသို့ ချ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခါးရှိဝန်ကို သုံးသပ်၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လှုပ်စေ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်ဖြင့် ယူ၏။ပ။ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်ရှိဝန်ကို မြေ၌ ချ၏။ပ။ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မြေမှ ယူလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းသင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၅-၂၅)

၁၃၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွင်ပြင်၌ သင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ကျောင်းသို့ ဝင်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးက "ဤသင်္ကန်း မပျက်စီးပါစေလင့်"ဟု သိမ်းဆည်းထား၏၊ ထို (သင်္ကန်းရှင်) ရဟန်းထွက်လာ၍ ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ငါ၏ သင်္ကန်းကို မည်သူခိုးသနည်း"ဟု မေး၏၊ ထို (သင်္ကန်းသိမ်းဆည်းထားသော) ရဟန်းက "ငါ ခိုးသည်"ဟု ပြော၏၊ ထို (သင်္ကန်းရှင်) ရဟန်းသည် ထို (သင်္ကန်းသိမ်းဆည်းသူ) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် စကားအလျဉ်းသင့်သည့်အတိုင်း ပြောခြင်းမျှ (မေးသည့်အတိုင်း ဖြေခြင်းမျှ) ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း စကားအလျဉ်းသင့်၍ ပြောခြင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌ သင်္ကန်းကို ချထား၍။ပ။ အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌နိသီဒိုင် 'နေရာထိုင်အခင်း' ကို ချထား၍။ပ။ အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' အောက်၌ သပိတ်ကို ချထား၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် "ဤသပိတ် မပျက်စီးပါစေလင့်"ဟု သိမ်းဆည်းထား၏၊ ထို (သပိတ်ရှင်) ရဟန်းသည် ထွက်လာ၍ ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ငါ၏ သပိတ်ကို မည်သူ ခိုးသနည်း"ဟု မေး၏၊ ထို (သိမ်းဆည်းသူ) ရဟန်းက "ငါ ခိုးသည်"ဟု ပြန်ပြော၏။ ထို (သပိတ်ရှင်) ရဟန်းသည် ထို (သပိတ်သိမ်းဆည်းသူ) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း စကား အလျဉ်းသင့်၍ ပြောခြင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၇-၂၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းမိန်းမ တစ်ယောက်သည် စောင်ရန်း 'စည်းရိုး' ၌ သင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၏၊ ရဟန်းမိန်းမ တစ်ယောက်သည် "ဤ သင်္ကန်း မပျက်စီးပါစေလင့်"ဟု သိမ်းဆည်းထား၏၊ ထို (သင်္ကန်းရှင်) ရဟန်းမိန်းမသည် ထွက်လာ၍ ထိုရဟန်းမိန်းမကို "သျှင်မ ငါ၏ သင်္ကန်းကိုမည်သူ ခိုးသနည်း"ဟုမေး၏၊ ထို (သင်္ကန်းသိမ်းဆည်းသူ) ရဟန်းမိန်းမက "ငါ ခိုးသည်"ဟု ပြော၏၊ ထို (သင်္ကန်းရှင်) ရဟန်းမိန်းမသည် ထို (သင်္ကန်းသိမ်းဆည်းသူ) ရဟန်းမိန်းမကို"သျှင်မသည် ရဟန်းမိန်းမ မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ထိုအခါထိုရဟန်းမိန်းမသည် (အခြား) ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏၊ (အခြား) ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကြကုန်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ စကား အလျဉ်းသင့်၍ ပြောခြင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၀)

၁၃၆။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လေဗွေတိုက်လွင့်လာသော အဝတ်ကိုမြင်၍ "ဥစ္စာရှင်တို့အား ပြန်ပေးမည်"ဟု ဖမ်းယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရားသည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် ခိုးလိုသော စိတ်မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း ခိုးလိုသော စိတ်မရှိသူအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လေဗွေတိုက်လွင့်လာသော ခေါင်းပေါင်းကို "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (ယူအံ့)"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖမ်းယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရားသည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၂)

၁၃၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်းချိုင်းသို့ သွား၍ ကိုယ်မပျက်သေးသော သူသေကောင်၌ ပံ့သကူ ကောက်ယူ၏၊ ထိုသူသေကောင်၌လည်း ပြိတ္တာ 'ဖုတ်တစ္ဆေ' ပူးဝင်နေ၏၊ ထိုအခါ ထိုပြိတ္တာ'ဖုတ်တစ္ဆေ' သည် ထိုရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အဝတ်ကို မယူပါလင့်" ဟု ပြော၏။

ထိုရဟန်းသည် (ပြိတ္တာ၏ စကားကို) မနာယူမူ၍ သွား၏၊ ထိုအခါ ထိုသူသေကောင်သည် ထိုရဟန်း၏နောက်သို့ အစဉ်တစိုက် ထ၍ လိုက်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ကျောင်းသို့ ဝင်၍ တံခါးကို ပိတ်၏၊ ထိုအခါ ထိုသူသေကောင်သည် ထိုနေရာ၌သာလျှင် လဲကျ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ ကိုယ်မပျက်သေးသော သူသေကောင်၌ ပံ့သကူ မကောက်ယူအပ်၊ ကောက်ယူသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (၃၃)

၁၃၈။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ့သက်န်းကို ဝေဖန်ရာတွင် ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မဲလက်မှတ် 'ကမ္ဗည်း' ပြောင်း၍ သက်န်းကို ယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၄)

၁၃၉။ တစ်ရံရောအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ရေချိုးခန်း 'ဇရုံးအိမ်' ၌ ရဟန်းတစ်ပါး၏ သင်းပိုင်ကို မိမိသင်းပိုင် ထင်မှတ်၍ ဝတ်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် အသျှင်အာနန္ဒာအား-

"ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ငါ၏ သင်းပိုင်ကို ဝတ်သနည်း"ဟု (ပြောဆိုသော အခါ)

"ငါ့သျှင် ငါသည် မိမိဥစ္စာ 'သင်းပိုင်' ထင်မှတ်၍ ဝတ်ပါသည်"ဟု (ပြန်ပြော၏)။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏။

ရဟန်းတို့ မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၅)

၁၄၀။ တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်ကြသော် ခြင်္သေ့စားကြွင်းကို မြင်ကြ၍ ချက်စေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ခြင်္သေ့၏ စားကြွင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၆)

တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်ကြသော် ကျား စားကြွင်းကိုမြင်ကြ၍။ပ။ သစ်စားကြွင်းကို မြင်ကြ၍။ပ။ အောင်းစားကြွင်းကို မြင်ကြ၍။ပ။ တောခွေး စားကြွင်းကိုမြင်ကြ၍ ချက်စေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ တိရစ္ဆာန် သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၇-၄၀)

၁၄၁။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ့ဆွမ်းကို ဝေဖန်ရာတွင် "အခြားရဟန်း အတွက်ပေးပါ"ဟု အခြေအမြစ်မရှိဘဲ လိမ်လည်၍ တောင်းယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမှုကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ့ခဲဖွယ်ကို ဝေဖန်ရာတွင်။ပ။ သံဃာ့မုန့်ကို ဝေဖန်ရာ တွင်။ပ။ သံဃာ့ကြံကို ဝေဖန်ရာတွင်။ပ။ သံဃာ့တည်သီးကို ဝေဖန်ရာတွင် "အခြားရဟန်းအတွက် ပေးပါ"ဟုအခြေအမြစ်မရှိဘဲ 'လိမ်လည်၍' တောင်းယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမှုကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၂-၄၅)

၁၄၂။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အစားအစာ ရှားပါးသောအခါ၌ ထမင်းချက်အိမ်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် သပိတ်နှင့်အပြည့် ထမင်းကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အစားအစာ ရှားပါးသော အခါ၌ အမဲချက်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးလျှင် သပိတ်နှင့်အပြည့် အမဲသားကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုးလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အစားအစာ ရှားပါးသော အခါ၌ မုန့်ဖိုသို့ ဝင်ပြီးလျှင် သပိတ်နှင့်အပြည့် မုန့်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏။ပ။ သပိတ်နှင့်အပြည့် မုန့်ကျွဲသည်းတို့ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏။ပ။ သပိတ်နှင့်အပြည့် ကတွတ်မုန့်တို့ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၈-၅၀)

၁၄၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နေ့၌ ပရိက္ခရာ 'အသုံးအဆောင်' ကိုမြင်၍ "ညဉ့်၌ ခိုးမည်"ဟု အမှတ်အသား ပြုထား၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပရိက္ခရာဟု ထင်မှတ်၍ ထိုပရိက္ခရာကိုပင် ခိုးယူ၏။ပ။ ထိုပရိက္ခရာဟု ထင်မှတ်၍ အခြားပရိက္ခာရာကို ခိုးယူ၏။ပ။ အခြားပရိက္ခရာဟု ထင်မှတ်၍ ထိုပရိက္ခရာကို ခိုးယူ၏။ပ။ အခြားပရိက္ခရာဟု ထင်မှတ်၍ အခြားပရိက္ခရာကိုပင် ခိုးယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၁-၅၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် နေ့၌ ပရိက္ခရာကိုမြင်၍ "ညဉ့်၌ ခိုးမည်"ဟု အမှတ်အသား ပြုထား၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပရိက္ခရာဟု ထင်မှတ်၍ မိမိပရိက္ခရာကို ခိုးလေ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၅)

၁၄၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌ ရှိသော အိတ်ကိုမြင်၍ "ဤအင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' မှ ယူသော် ပါရာဇိက ကျလိမ့်မည်"ဟု အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်'နှင့်တကွ ပြောင်းရွှေ့၍ ယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ့ဘုံလျို 'ဖုံ' ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၇)

၁၄၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သက်န်းတန်း၌ ရှိသော သက်န်းကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုးယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျောင်း၌ ရှိသော သက်န်းကို ခိုး၍ "ဤ (ကျောင်း) မှ ထွက်သွားပါက ပါရာဇိက ကျလိမ့်မည်"ဟု (အောက်မေ့၍) ကျောင်းမှ မထွက်ဘဲ နေ၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သောယောက်ျားသည် ထွက်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မထွက်ဘဲ နေသည်ဖြစ်စေ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၉)

၁၄၆။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါး ဆွမ်းခံဝင်ခိုက် အဖော်ရဟန်းသည် သံဃာ့ခဲဖွယ်ကို ဝေဖန်ရာတွင် သူငယ်ချင်းရဟန်း၏ အစု 'ဝေပုံကျ' ကို ယူ၍ထို (သူငယ်ချင်း) ရဟန်းနှင့် အကျွမ်းဝင်၍ သုံးဆောင်၏၊ ထို (ဆွမ်းခံ) ရဟန်းသည် သိ၍ ထို (သုံးဆောင်သော) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် (ခိုးလိုသောစိတ်မရှိပါ)၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၀)

၁၄၇။ တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သက်န်းချုပ်မှုကို ပြုကုန်၏၊ သံဃာအား ခဲဖွယ်ကိုဝေဖန်သည်ရှိသော် ရဟန်းအားလုံးအတွက် ဝေစုကို ယူဆောင်၍ ထားကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါး သည်ရဟန်းတစ်ပါးအတွက် ဝေစုကို မိမိအတွက် ထင်မှတ်၍ သုံးဆောင်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သိ၍ထို (သုံးဆောင်သော) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် (ခိုးလိုသောစိတ်မရှိပါ)၊ မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်ပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၁)

တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သက်န်းချုပ်မှုကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏၊ သံဃာအား ခဲဖွယ်ကို ဝေဖန်သည်ရှိသော် ရဟန်းတစ်ပါး၏ သပိတ်ဖြင့် ရဟန်းတစ်ပါးအတွက် ဝေစုကို ယူဆောင်၍ ထား၏၊ သပိတ်ရှင် ရဟန်းသည် မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်၍ သုံးဆောင်၏၊ ထို (ပစ္စည်းရှင်) ရဟန်းသည် သိ၍ ထို (သပိတ်ရှင်) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း မိမိဥစ္စာဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၂)

၁၄၈။ တစ်ရံရောအခါ သရက်သီးသူခိုးတို့သည် သရက်သီးကို ခြွေချပြီး သရက်သီးထုပ်ကို ယူဆောင်၍သွားကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုသူခိုးတို့ကို လိုက်ကြရာ သူခိုးတို့သည် ဥစ္စာရှင်ကိုမြင်၍ အထုပ်ကိုချ၍ ပြေးကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်၍ အကပ်ခံပြီး သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အဘယ်စိတ်ရှိကုန်ကြသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ် (ခိုးလိုသောစိတ်မရှိကြပါ)၊ ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်ကြပါသည်ဟု (လျှောက်ထားကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၃)

တစ်ရံရောအခါ သပြေသီး သူခိုးတို့သည်။ပ။ တောင်ပိန္နဲသီး သူခိုးတို့သည်။ပ။ ပိန္နဲသီး သူခိုးတို့သည်။ပ။ ထန်းသီး သူခိုးတို့သည်။ပ။ ကြံသူခိုးတို့သည်။ပ။ တည်သီး သူခိုးတို့သည် တည်သီးကို ဆွတ်ခူး၍ တည်သီးထုပ်ကို ယူလျက် သွားကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုသူခိုးတို့ကို လိုက်ကြရာ သူခိုးတို့သည် ဥစ္စာရှင်တို့ကိုမြင်၍ အထုပ်ကို ချ၍ ပြေးကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်ကြ၍ အကပ်ခံပြီး သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၄-၆၉)

တစ်ရံရောအခါ သရက်သီးသူခိုးတို့သည် သရက်သီးကို ခြွေချပြီး သရက်သီးထုတ်ကို ယူ၍ သွားကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုသူခိုးတို့ကို လိုက်ကြရာ သူခိုးတို့သည် ဥစ္စာရှင်တို့ကိုမြင်၍ အထုပ်ကို ပစ်ချ၍ ပြေးကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (သုံးဆောင်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရားတို့သည်) ရဟန်းမဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၀)

တစ်ရံရောအခါ သပြေသီးသူခိုးတို့သည်။ပ။ တောင်ပိန္နဲသီးသူခိုးတို့သည်။ပ။ ပိန္နဲသီးသူခိုးတို့သည်။ပ။ ထန်းသီးမှည့်သူခိုးတို့သည်။ပ။ ကြံသူခိုးတို့သည်။ပ။ တည်သီးသူခိုးတို့သည် တည်သီးတို့ကို ဆွတ်ခူး၍ တည်သီးထုပ်ကို ယူ၍ ပြေးကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုသူခိုးတို့ကို လိုက်ကြရာ သူခိုးတို့သည် ဥစ္စာရှင်တို့ကိုမြင်၍ အထုပ်ကို ပစ်ချ၍ ပြေးကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (သုံးဆောင်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေး တောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၁-၇၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ့သရက်သီးကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏။ပ။ သံဃာ့သပြေသီးကို။ပ။ သံဃာ့တောင်ပိန္နဲသီးကို။ပ။ သံဃာ့ပိန္နဲသီးကို။ပ။ သံဃာ့ထန်းသီးမှည့်ကို။ပ။ သံဃာ့ကြံကို။ပ။ သံဃာ့တည်သီးကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၇-၈၃)

၁၄၉။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပန်းဥယျာဉ်သို့ သွား၍ ဆွတ်ခူးပြီးသော ငါးပဲတန်ပန်းကိုခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ။ပ။ ရဟန်းသင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပန်းဥယျာဉ်သို့ သွား၍ ငါးပဲတန်ပန်းကို ဆွတ်ခူးပြီးလျှင် ခိုးလိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၅)

၁၅၀။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာငယ်တစ်ခုသို့ သွားရာ အခြားရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင်သင်၏ အလုပ်အကျွေး အမျိုး 'ဒါယကာ' ကို (သင်) မှာတိုင်း ငါပြောမည်"ဟု ဆို၏၊ ထိုရဟန်းသည်သွား၍ အဝတ်တစ်ထည်ကို ဆောင်ယူစေပြီးလျှင် မိမိသည် သုံးဆောင်၏၊ ထို (မှာသော) ရဟန်းသည်သိ၍ ထို (အဝတ်သုံးစွဲသော) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ "(သင်) မှာတိုင်း ပြောမည်"ဟု မဆိုရ၊ ဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာငယ်တစ်ခုသို့ သွားရာ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထို (သွားသော) ရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ငါ၏ အလုပ်အကျွေးအမျိုး 'ဒါယကာ' ကို ငါမှာတိုင်း ပြောလိုက်ပါ"ဟု ဆို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွား၍ အဝတ်တစ်စုံကို ယူဆောင်စေပြီးလျှင် တစ်ထည်ကို မိမိ သုံးဆောင်၏၊ တစ်ထည်ကို ထို (မှာလိုက်သော) ရဟန်းအား ပေး၏၊ ထို (မှာသော) ရဟန်းသည် သိ၍ ထို (သုံးဆောင်သော) ရဟန်းကို "သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ "(ငါ) မှာတိုင်း ပြောလိုက်ပါဟုမဆိုရ၊ ဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာငယ်တစ်ခုသို့ သွားရာ ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် သင်၏အလုပ်အကျွေးအမျိုး 'ဒါယကာ' ကို (သင်) မှာတိုင်း ပြောမည်"ဟု ဆို၏၊ ထိုရဟန်းကလည်း "(ငါ) မှာတိုင်း ပြောလိုက်ပါ"ဟု ဆို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွား၍ ထောပတ်တစ်ကွမ်းစား တင်လဲတစ်ချိန် ဆန်တစ်စိတ်ကို ဆောင်ယူစေ၍ မိမိကိုယ်တိုင် သုံးဆောင်၏၊ ထို (မှာသော) ရဟန်းသည် သိ၍ ထိုရဟန်းကို"သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ "(သင်) မှာတိုင်း ပြောမည်"ဟု မဆိုရ၊ "(ငါ) မှာတိုင်း ပြောလိုက်ပါ"ဟုလည်း မဆိုရ၊ ဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၈)

၁၅၁။ တစ်ရံရောအခါ ယောကျာ်းတစ်ယောက်သည် အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော ပတ္တမြားကို ယူ၍ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်အတူ ရှည်သောခရီးကို သွား၏၊ ထိုယောကျာ်းသည် ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန'ကို မြင်လတ်သော် ထိုရဟန်း မသိခိုက် လွယ်အိတ်၌ ပတ္တမြားကို ထည့်၍ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက် ဌာန' ကို ကျော်လွန်သောအခါ ပြန်ယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၉)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော ပတ္တမြားကို ယူ၍ ရဟန်းတစ်ပါး နှင့်အတူ ရှည်သောခရီးကို သွား၏၊ ထိုယောကျ်ားသည် ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန' ကိုမြင်လတ်သော် လူမမာယောင်ဆောင်ပြီး၍ မိမိ၏ အထုပ်ကို ထိုရဟန်းအား ပေး၏၊ ထို့နောက်ထိုယောကျ်ားသည် ကင်းထားရာ အရပ် 'အကောက်ဌာန' ကို ကျော်လွန်သော အခါ ထိုရဟန်းအား-

အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အထုပ်ကို ယူခဲ့ပါ 'ပြန်ပေးပါ'၊ တပည့်တော် မကျန်းမာသူ မဟုတ်ပါဟုပြောဆို၏။

ဒါယကာ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ဤကဲ့သို့ ပြုဘိသနည်းဟု (မေး၏)

ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် ထိုရဟန်းအား ဤအကြောင်းကို ပြန်ပြော၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၀)

၁၅၂။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကုန်သည်နှင့်အတူ ရှည်သော ခရီးကို သွား၏၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ထိုရဟန်းကို ပစ္စည်း 'အာမိသ' ဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီးလျှင် ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန'ကို မြင်လတ်သော် အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော ပတ္တမြားကို "အသျှင်ဘုရား ဤပတ္တမြားကို ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန' ကို လွန်မြောက်ပါစေ"ဟု ဆို၍ထိုရဟန်းအား ပေး၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပတ္တမြားကို ကင်းထားရာအရပ် 'အကောက်ဌာန' ကိုလွန်မြောက်စေ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့် တော်မူ၍)။ (၉၁)

၁၅၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော ဝက်ကို သနားသဖြင့် လွှတ်လိုက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် သနားခြင်းကို အလိုရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း သနားခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော ဝက်ကို "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (လွှတ်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လွှတ်လိုက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော သမင်ကို သနားသဖြင့် လွှတ်လိုက်၏။ပ။

ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော သမင်ကို "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (လွှတ်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍လွှတ်လိုက်၏။

မြှုး၌ မိနေကြသော ငါးတို့ကို သနားသဖြင့် လွှတ်လိုက်၏။ပ။

မြှုး၌ မိနေကြသော ငါးတို့ကို "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (လွှတ်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လွှတ်လိုက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၄-၉၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ယာဉ်ပေါ်၌ ဥစ္စာကိုမြင်၍ "ဤယာဉ်မှ ယူသော် ပါရာဇိက ကျလိမ့်မည်"ဟု ကျော်လွန်၍ လိုမ့်ပြီး ယူ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် စွန်ရဲချီ၍ ပစ်ချသော သားတစ်ကို "ဥစ္စာရှင်များအား (ပြန်) ပေးမည်"ဟု ကောက်ယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ခိုးလိုသောစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် စွန်ရဲချီ၍ ပစ်ချသော သားတစ်ကို "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (ကောက်ယူအံ့)"ဟု ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောက်ယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၀)

၁၅၄။ တစ်ရံရောအခါ လူတို့သည် ဖောင်ဖွဲ့၍ အစိရဝတီမြစ်၌ မျှောကုန်၏၊ ဖောင်ဖွဲ့ ကြိုးပြတ်၍ သစ်များ ဖရိုဖရဲ မျောကုန်ရာ ရဟန်းတို့သည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်ကြ၍ ဆယ်ယူထားကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပံ့သကူဟုထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၁)

တစ်ရံရောအခါ လူတို့သည် ဖောင်ဖွဲ့၍ အစိရဝတီမြစ်၌ မျှောကုန်၏၊ ဖောင်ဖွဲ့ကြိုးပြတ်၍ သစ်များ ဖရိုဖရဲမျောကုန်ရာ ရဟန်းတို့သည် "ဥစ္စာရှင်များ မမြင်မီ (ဆယ်ယူကုန်အံ့)"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိကြ၍ ဆယ်ယူထားကြကုန်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည်ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၂)

တစ်ရံရောအခါ နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်သည် သစ်ပင်၌ အဝတ်ကို ဆွဲချိတ်၍ ကျင်ကြီး စွန့်ရန်သွား၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်၍ ကောက်ယူလေရာ ထိုနွားကျောင်းသားသည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြစ်ကို ဖြတ်ကူးစဉ် ခဝါသည်တို့၏ လက်မှ လွတ်လာသော အဝတ်သည် ခြေ၌ ကပ်ငြိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဥစ္စာရှင်တို့အား (ပြန်) ပေးမည်"ဟု ယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ခိုးလိုသောစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြစ်ကို ဖြတ်ကူးစဉ် ခဝါသည်တို့၏ လက်မှ လွတ်လာသော အဝတ်သည် ခြေ၌ ကပ်ငြိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဥစ္စာရှင်တို့ မမြင်မီ (ယူအံ့)"ဟု ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟုစွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၅)

၁၅၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထောပတ်အိုးကို တွေ့မြင်၍ အနည်းငယ် အနည်းငယ် သုံးဆောင်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၆)

တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် "ဥစ္စာကို ခိုးကြအံ့"ဟု တိုင်ပင်၍ သွားကြပြီးနောက် ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဥစ္စာကို ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "ငါတို့ 'အားလုံး' ပါရာဇိက မကျကုန်၊ ခိုးသော ရဟန်းသာ ပါရာဇိက ကျ၏"ဟု ပြောဆိုကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့ 'အားလုံး' သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၇)

တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် တိုင်ပင်၍ ဥစ္စာကို ခိုးကြပြီးနောက် ဝေစုခွဲကြရာ တစ်ပါးတစ်ပါးအတွက် ဝေစုသည် ငါးပဲ မပြည့်ချေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "ငါတို့ ပါရာဇိက မကျကုန်" ဟုပြောဆိုကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ အစားအစာ ရှားပါးသောအခါ အိမ်ဈေးသည် 'အိမ်ဆိုင်ရှင်'၏ ဆန်တစ်ဆုပ်ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ အစားအစာ ရှားပါးသောအခါ အိမ်ဈေးသည်၏ ပဲနောက်တစ်ဆုပ်ကို။ပ။ ပဲကြီးတစ်ဆုပ်ကို။ပ။ နှမ်းတစ်ဆုပ်ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၀-၁၁၂)

တစ်ရံရောအခါ သာဝတ္ထိပြည် အန္ဓဝန်တော၌ သူခိုးတို့သည် နွားကို သတ်၍ အမဲသားကို စားကြပြီးလျှင် အကြွင်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ သွားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်ကြသဖြင့် အကပ်ခံစေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ သူခိုးတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၃)

တစ်ရံရောအခါ သာဝတ္ထိပြည် အန္ဓဝန်တော၌ သူခိုးတို့သည် ဝက်ကို သတ်၍ ဝက်သားကို စားကြပြီးလျှင် အကြွင်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ သွားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သဖြင့် အကပ်ခံစေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ သူခိုးတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပ။ ရဟန်းတို့ ပံ့သကူဟု ထင်မှတ်သော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြက်ခင်းသို့ သွား၍ ရိတ်ပြီးဖြစ်သော ငါးပဲတန်မြက်ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြက်ခင်းသို့ သွား၍ ငါးပဲတန်မြက်ကို ရိတ်ပြီးလျှင် ခိုးလိုသော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၆)

၁၅၆။ တစ်ရံရောအခါ အာဂန္တုရဟန်းတို့သည် သံဃာ၏ သရက်သီးကို ဝေခြမ်းစေ၍ သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့က ထိုရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အဘယ်စိတ်ရှိကုန်သနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် တို့သည် သုံးဆောင်လိုသော စိတ်ရှိကြပါသည်ဟု (လျှောက်ထား ကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်ရန် အလို့ငှါဖြစ်လျှင် အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၇)

တစ်ရံရောအခါ အာဂန္တုရဟန်းတို့သည် သံဃာ၏ သပြေသီးကို။ပ။ သံဃာ၏ တောင်ပိန္နဲသီးကို။ပ။ သံဃာ၏ ပိန္နဲသီးကို။ပ။ သံဃာ၏ ထန်းသီးမှည့်ကို။ပ။ သံဃာ၏။ ကံကို။ပ။ သံဃာ၏ တည်သီးကိုဝေခြမ်းစေ၍ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ ကျောင်းနေရဟန်းတို့က ထို (အာဂန္တု) ရဟန်းတို့ကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) တို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကြတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်ရန်အလို့ငှါဖြစ်လျှင် အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁၈-၁၂၃)

တစ်ရံရောအခါ သရက်ပင်စောင့်တို့သည် ရဟန်းတို့အား သရက်သီးကို လှူကုန်၏၊ ရဟန်း တို့သည်"ဤသူတို့ကားစောင့်ရှောက်ခွင့်သာရှိကုန်၏။ ပေးလှူခွင့်မရှိကုန်"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်ကြရကား အလှူမခံကြကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့စောင့်ရှောက်သူ လှူရာ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂၄)

တစ်ရံရောအခါ သပြေပင်စောင့် တို့သည်။ပ။ တောင်ပိန္နဲပင်စောင့် တို့သည်။ပ။ ပိန္နဲပင်စောင့် တို့သည်။ပ။ ထန်းသီးမှည့်စောင့် တို့သည်။ပ။ ကြံခင်းစောင့် တို့သည်။ပ။ တည်ပင်စောင့် တို့သည် တည်သီးကို လှူကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "ဤသူတို့ကားစောင့်ရှောက်ခွင့်သာရှိကုန်၏၊ ပေးလှူခွင့် မရှိကုန်" ဟုတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ရကား အလှူမခံကြကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့စောင့်ရှောက်သူ လှူရာ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂၅ -၁၃၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ၏ သစ်ကို အခိုက်အတန့်ဆောင်ယူ၍ မိမိကျောင်း နံရံကို ထောက်ခံ 'ကျားကန်'၏၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင်သည် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် အခိုက်အတန့်ယူခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း အခိုက်အတန့်ယူခြင်း၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ၏ ရေကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏။ပ။ သံဃာ၏ မြေကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ သံဃာ၏ မြက်ပုံကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃၂-၁၃၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ၏ မြက်ပုံကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မီးတိုက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ၏ ညောင်စောင်း 'ခုတင်' ကို ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သံဃာ၏ အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ကို။ပ။ သံဃာ၏ ဘုံလျို 'ဖုံ'ကို။ပ။ သံဃာ၏ ခေါင်းအုံးကို။ပ။ သံဃာ၏ တံခါးရွက်ကို။ပ။ သံဃာ၏ လေသောက်တံခါးကို။ပ။ သံဃာ၏အခြင်ရနယ်ကို ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုး၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃၇-၁၄၂)

၁၅၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတို့သည် ဒါယကာတစ်ယောက်၏ ကျောင်းသုံး 'ပရိဘောဂ' အိပ်ရာနေရာကို အခြားကျောင်း၌ အသုံးပြုကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဒါယကာသည် "အဘယ်ကြောင့် အသျှင်မြတ်တို့သည် အခြားကျောင်း၏ အသုံးအဆောင် 'ပရိဘောဂ' ကို အခြား (ကျောင်း) ၌အသုံးပြုကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြပြောဆို၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အခြား (ကျောင်း)၏ အသုံးအဆောင် 'ပရိဘောဂ' ကို အခြား (ကျောင်း) ၌ မသုံးစွဲအပ်၊ သုံးစွဲသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတို့သည် ဥပုသ်အိမ် (သိမ်) သို့လည်းကောင်း၊ စည်းဝေး 'ညီမူရာ' အရပ်သို့လည်းကောင်း ဆောင်ယူရန် တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြ၍ မြေပေါ်၌ ထိုင်ကြရာ ကိုယ်နှင့် သင်္ကန်းတို့သည် မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်း ဖြစ်ကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အခိုက်အတန့်ဆောင်ယူရန်အလို့ငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၄)

တစ်ရံရောအခါ စမ္ပာမြို့၌ ထုလ္လနန္ဒာ ရဟန်းမိန်းမ၏ အနီးနေတပည့် ရဟန်းမိန်းမသည် ထုလ္လနန္ဒာ၏ အလုပ်အကျွေးအမျိုး 'ဒါယကာ' ထံသို့ သွား၍ "အသျှင်မ (ထုလ္လနန္ဒာ) သည် သုံးမျိုးစပ် ဆန်ပြုတ်[၁] 'ယာဂု'ကို သောက်လိုပါသတတ်"ဟု အကျိုးခိုင်း၍ ဆောင်ယူခဲ့ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် သုံးဆောင်၏၊ ထို (ထုလ္လနန္ဒာ) ရဟန်းမိန်းမသည် သိ၍ ထိုရဟန်းမိန်းမကို "သင်သည် ရဟန်းမိန်းမ မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ထို့နောက် ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြန်ကြားပြောဆို၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြန်ကြား ပြောဆိုကုန်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာ ဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမှုကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၅)

တစ်ရံရောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ထုလ္လနန္ဒာရဟန်းမိန်းမ၏ အနီးနေတပည့် ရဟန်းမိန်းမသည် ထုလ္လနန္ဒာ၏ အလုပ်အကျွေးအမျိုး 'ဒါယကာ' ထံသို့ သွား၍ အသျှင်မ (ထုလ္လနန္ဒာ) သည် မုန့်ချိုလုံးကို စားလိုပါသတတ်"ဟု အချက်ခိုင်း၍ ဆောင်ယူခဲ့ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် သုံးဆောင်၏၊ ထို (ထုလ္လနန္ဒာ) ရဟန်းမိန်းမသည် သိ၍ ထိုရဟန်း မိန်းမကို "သင် ရဟန်းမိန်းမ မဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲ၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမှုကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၆)

၁၅၈။ တစ်ရံရောအခါ ဝေသာလီမြို့၌ အသျှင်အဇ္ဇုကအ၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအား သား နှင့်တူအားဖြင့် သူငယ်နှစ်ယောက် ရှိကြရာ ထိုဒါယကာသည် အသျှင်အဇ္ဇုကကို "အသျှင်ဘုရား ဤသူငယ်နှစ်ယောက်တို့တွင် သဒ္ဓါတရားရှိ၍ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသော သူငယ်အား ဤ (ဥစ္စာစု)၏ အခွင့်အရေးကို ပြောကြားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏၊ ထိုအခါ ထိုဒါယကာ၏ တူသည် သဒ္ဓါတရားရှိ၍ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသူ ဖြစ်ရကား အသျှင်အဇ္ဇုကသည် ထို (ဥစ္စာစု)၏ အခွင့်အရေးကို ထိုသူငယ် (တူဖြစ်သူ) အား ပြောကြား၏၊ ထိုသူငယ်သည် ထိုဥစ္စာစုဖြင့် ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားမှု (ဥစ္စာစု) ကိုလည်းတည်တံ့စေ၏၊ အလှူအတန်းကိုလည်း ဖြစ်စေ၏၊ ထိုအခါ ထိုဒါယကာ၏ သားသည် အသျှင်အာနန္ဒာအား-

"အသျှင်ဘုရား အာနန္ဒာ အဘယ်သူသည် ဖခင်၏ အမွေခံပါနည်း၊ သားလော၊ သို့မဟုတ် တူလော" ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ငါ့သျှင် ဒါယကာ သားသည် ဖခင်၏ အမွေခံပင်တည်းဟု (ပြောကြား၏)။

အသျှင်ဘုရား ဤအသျှင်အဇ္ဇုကသည် တပည့်တော်တို့၏ ဥစ္စာနှစ်ကို တပည့်တော်တို့၏ ယောက်ဖ 'အဖေ့တူ' အား ညွှန်ကြားလေပြီဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့သျှင် ဒါယကာ အသျှင်အဇ္ဇုကသည် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီဟု (ပြောကြား၏)။

ထိုအခါ အသျှင်အဇ္ဇုကသည် အသျှင်အာနန္ဒာကို "ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ ငါ့အား အဆုံးအဖြတ် ပေးပါ" ဟုပြောဆို၏၊ ထိုအခါ၌ အသျှင်ဥပါလိသည် အသျှင်အဇ္ဇုက၏ ဘက်သို့ လိုက်တော်မူ၏၊ အသျှင်ဥပါလိသည် အသျှင်အာနန္ဒာအား-

"ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ ဥစ္စာရှင်က ဤ (ဥစ္စာစု)၏ အခွင့်အရေးကို ဤမည်သောသူအား ပြောပါဟု မှာထားသဖြင့် ထိုသူငယ်အား ပြောရာ ထိုပြောသော ရဟန်းသည် အဘယ်အပြစ် 'အာပတ်' သင့်ပါသနည်း" ဟု (မေးတော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အဘယ်အာပတ်မှ မသင့်ပါ၊ အယုတ်သဖြင့် ဒုက္ကဋ်မျှပင် မသင့်ပါဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ ဤအသျှင်အဇ္ဇုကသည် ဤ (ဥစ္စာစု)၏ အခွင့်အရေးကို ဤမည်သော သူအား ညွှန်ကြားတော်မူပါဟု ဥစ္စာရှင်က မှာထားသဖြင့် ထိုသူငယ်အား ညွှန်ကြား၏၊ ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ အသျှင်အဇ္ဇုကအား အာပတ် မသင့် 'အပြစ်မရှိ'ဟု (မိန့်ဆို၏)။ (၁၄၇)

၁၅၉။ တစ်ရံရောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၏ အလုပ်အကျွေး အမျိုး 'ဒါယကာ' သည်သူခိုးနှိပ်စက်ခံရ၏၊ ကလေးနှစ်ယောက်ကိုလည်း ခေါ်ဆောင်သွားကုန်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ထိုကလေးသူငယ်တို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ခေါ်ဆောင်ခဲ့၍ ပြာသာဒ်ထက်၌ ထား၏၊ လူတို့သည် ထိုကလေးသူငယ်တို့ကို မြင်လျှင် "ဤအရာသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၏ တန်ခိုးအစွမ်း ပေတကား"ဟု အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၌ အလွန်ကြည်ညိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "အဘယ်ကြောင့် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် သူခိုးတို့ ဆောင်ယူ သွားသော ကလေးသူငယ်တို့ကို ပြန်ဆောင်ယူ၍ လာဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ တန်ခိုးရှင်၏ တန်ခိုးအရာ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၈)

၁၆၀။ တစ်ရံရောအခါ ပဏ္ဍုကနှင့် ကပိလဟူသော ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် အတူနေ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကုန်၏၊ တစ်ပါးက တောရွာငယ်၌ နေ၍ တစ်ပါးက ကောသမ္ဗီမြို့ ၌ နေ၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် တောရွာငယ်မှ ကောသမ္ဗီမြို့သို့ သွားရာ လမ်းခရီးအကြား၌ မြစ်ကို ဖြတ်ကူးစဉ် ဝက်ထိုးသမား 'ဝက်သတ်သမား'တို့လက်မှ လွတ်ကျသော အဆီခွေသည် ခြေ၌ ကပ်ငြိ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဥစ္စာရှင်တို့အား ပြန်ပေးမည်"ဟု ယူ၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို "သင် (အသျှင်ဘုရား) သည် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ မြစ်မှ ကူးတက်လာပြီးသော ထိုရဟန်း ကို နွားကျောင်းသူမသည် "အသျှင်ဘုရား ကြွလာတော်မူပါ၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲတော်မူပါ" ဟုပြောရာ ထိုရဟန်းသည် "ငါသည် နဂိုကပင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ"ဟု ထိုနွားကျောင်း သူမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲပြီးနောက် ကောသမ္ဗီမြို့သို့ သွား၍ ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်း အရာကို ပြန်ကြားပြောဆို၏၊ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထား ကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ (အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်) မပေးသောဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ မေထုန်အကျင့်ကို (ပြုကျင့်) မှီဝဲခြင်းကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄၉)

၁၆၁။ တစ်ရံရောအခါ သာဂလမြို့၌ အသျှင်ဒဠှိက၏ အတူနေ တပည့်ရဟန်းသည် မမွေ့လျော်ခြင်း 'ပျင်းရိခြင်း' နှိပ်စက်ရကား အိမ်ဈေးသည် 'အိမ်ဆိုင်ရှင်'၏ ခေါင်းပေါင်း 'ဦးရစ်' ကို ခိုး၍ အသျှင် ဒဠှိကအား-

"အသျှင်ဘုရား တပည့်တော် ရဟန်း မဟုတ်တော့ပါ၊ လူထွက်ပါတော့မည်"ဟု လျှောက်၏။

ငါ့သျှင် သင်သည် အဘယ်ကို ပြုမိသနည်းဟု မေးရာ ထိုရဟန်းက ထိုဖြစ်ရင်းအကြောင်းကို လျှောက်ထားသဖြင့် ဆောင်ယူစေပြီးလျှင် တန်ဖိုးကို ဖြတ်စေသော် ထိုခေါင်းပေါင်းသည် ငါးပဲမတန်ရကား "ငါ့သျှင် ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်"ဟု (ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်) ဓမ္မကထာကို ဟောကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် အလွန်ပျော်မွေ့လေသတည်း။ (၁၅၀)

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများပြီး၏။

ဒုတိယ ပါရာဇိက ပြီး၏။

၁။ နှမ်း ဆန် နှစ်ပါး၌ ပဲမျိုးတစ်ပါးပါးစွတ်လျက် သုံးခုစပ်၍ ချက်သော ယာဂု (အဋ္ဌကထာ)

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိက အခန်း ===

၃ - တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ်အကြောင်း

၁၆၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့အား များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အသုဘ တရားကို ဟောကြားတော်မူ၏၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများခြင်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ရည်ညွှန်း၍ ရည်ညွှန်း၍ အသုဘသမာပတ်၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် လဝက်ပတ်လုံး 'တစ်လထက်ဝက် တစ်ဆယ့်ငါးရက်တိုင်တိုင်' တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေလိုသည်၊ ဆွမ်းပို့သော ရဟန်းမှတစ်ပါး ငါ၏ထံသို့ မည်သူမျှ မချဉ်းကပ်ရ"ဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဆွမ်းပို့သော ရဟန်းမှတစ်ပါး မည်သူမျှမချဉ်းကပ်ကြကုန်။

"မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အသုဘတရားကို ဟောကြားတော်မူ၏၊ ႕သုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများခြင်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ရည်ညွှန်း၍ ရည်ညွှန်း၍ အသုဘ သမာပတ်၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏"ဟု ထိုရဟန်းတို့သည် များစွာသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော အသုဘဘာဝနာ၌ အားထုတ်ခြင်းကို အစဉ်ကြိုးစား အားထုတ်လျက် နေကြကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ကုန်၏၊ ရှက်နိုးကုန်၏၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ ဥပမာ သော်ကားငယ်ရွယ်နုပျိုသော အလှအပ ပြုပြင်လေ့ရှိသော ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော မိန်းမပျိုသည် လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားပျိုသည်လည်းကောင်း၊ မြွေကောင်ပုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခွေးကောင်ပုပ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ လူကောင်ပုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း လည်ပင်း၌ ဆွဲလာမူ ငြီးငွေ့ ရှက်နိုး စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့ ဤအတူပင် ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ ရှက်နိုး စက်ဆုပ်ကုန်ရကားမိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကုန်၏၊ အချင်းချင်းလည်း အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကုန်၏၊ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သို့လည်း ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင် တောင်းပန်ပါသည်၊ ငါတို့ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချပါလော့၊ ဤသပိတ်သင်္ကန်းသည် သင်၏ သပိတ်သင်္ကန်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု ပြောဆိုကုန်၏၊ ထိုအခါ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သည် သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို သတ်ခအဖြစ်ဖြင့် ရသည်ဖြစ်၍ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချ၍ သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်လျက်ရှိသော သန်လျက်ကို ယူဆောင်ကာ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၁၆၃။ ထို့နောက် သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သော ထိုသန်လျက်ကို ဆေးကြောသုတ်သင်နေသော မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်အား-

"ငါ့အား (အကျိုးစီးပွားကို) မရလေစွတကား၊ (အကျိုးစီးပွားကို) အရမတော်လေစွတကား၊ ငါသည် (လူအဖြစ်ကို) မကောင်းသဖြင့် ရအပ်လေစွတကား၊ (လူအဖြစ်ကို) ကောင်းသောရခြင်း မဟုတ်လေစွတကား၊ ငါသည် များစွာသော မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးမိလေပြီတကား၊ အကြင် ငါသည် အကျင့်သီလ ကောင်းမွန်သော တရားဓမ္မရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချမိပေပြီ"ဟု နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ ဂိုဏ်းဝင် နတ်သားတစ်ယောက်သည် မကွဲအက်သော ရေပြင်ပေါ်၌ လျှောက်လာ၍မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်ကို "အိုသူတော်ကောင်း ကောင်းပေစွ၊ ကောင်းပေစွ၊ အိုသူတော်ကောင်း သင့်အား (အကျိုးစီးပွားကို) အရတော်လေစွ၊ အို သူတော်ကောင်း သင်သည် (လူအဖြစ်ကို) ကောင်းစွာရလေစွ၊ အိုသူတော်ကောင်း သင်သည် များစွာသော ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးမိလေပြီ၊ အကြင် သင်သည် (သံသရာမှ) မကူးမြောက်နိုင်ကြသေးသော ရဟန်းတို့ကို ကူးမြောက်စေရလေပြီ" ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သည် "ငါ့အား (အကျိုးစီးပွားကို) အရတော်သတတ်၊ ငါသည် (လူအဖြစ်ကို) ကောင်းစွာ ရအပ်သတတ်၊ ငါသည် များစွာသော ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးမိသတတ်၊ ငါသည် (သံသရာမှ) မကူးမြောက်နိုင်ကြသေးသော ရဟန်းတို့ကို ကူးမြောက်စေရသတတ်"ဟု ထက်လှစွာသော သန်လျက်ကို ယူ၍ တစ်ကျောင်းမှ တစ်ကျောင်းသို့ ပရိဝုဏ်တစ်ခုမှ ပရိဝုဏ်တစ်ခုသို့ ချဉ်းကပ်၍"မည်သူသည် သံသရာမှ မကူးမြောက်သေးသနည်း၊ မည်သူ့ကို ကူးမြောက်စေရမည်နည်း"ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုရဟန်းတို့တွင် တဏှာ ရာဂ မကင်းကြသေးသော ရဟန်းတို့အား ထိုသို့ မေးသောအခါ၌ ကြောက်လန့်ခြင်း ကိုယ်ခက်တရော်ဖြစ်ခြင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တဏှာ ရာဂ ကင်းပြီးသော ရဟန်းတို့အားကား ထိုသို့ မေးသော အခါ၌ ကြောက်လန့်ခြင်း ကိုယ်ခက်တရော် ဖြစ်ခြင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းတို့သည် မဖြစ်ကြကုန်။

ထိုအခါ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သည် ရဟန်းတစ်ပါးကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းသုံးပါးတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းလေးပါးတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းငါးပါးတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းဆယ်ပါးတို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်း သုံးဆယ်တို့ကိုလည်းတစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချ၏၊ ရဟန်းလေးဆယ်တို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းငါးဆယ်တို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊ ရဟန်းခြောက်ဆယ်တို့ကိုလည်း တစ်နေ့တည်းဖြင့် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချ၏၊

၁၆၄။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုလဝက်ကို လွန်မြောက်၍ (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေရာမှ ထတော်မူလတ်သော် အသျှင်အာနန္ဒာကို "အာနန္ဒာ အဘယ်သို့နည်း၊ ရဟန်း အပေါင်းသည် နည်းပါးလေယောင်တကား"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ဖြစ်သမျှအလုံးစုံကို အကုန်ပြန်ဆို လျှောက်ထားပါမည်၊ အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ရဟန်းတို့အား အသုဘတရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပါသည်၊ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူပါသည်၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပွားများခြင်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ ပါသည်၊ ရည်ညွှန်း၍ ရည်ညွှန်း၍ အသုဘသမာပတ်၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ထိုရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အသုဘ တရားစကားကို ဟောတော်မူ၏၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပွားများခြင်း၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ရည်ညွှန်း၍ ရည်ညွှန်း၍ အသုဘသမာပတ်၏ ဂုဏ်ကို ဟောတော်မူ၏"ဟု များစွာသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပွားများခြင်း၌ အစဉ်ကြိုးစားအားထုတ်လျက် နေကြပါကုန်သည်၊ ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ ရှက်နိုးစက် ဆုပ်ကြပါကုန်သည်၊ ဥပမာသော်ကား ငယ်ရွယ်နုပျိုသော အလှအပပြု ပြင်လေ့ရှိသော ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော မိန်းမပျိုသည်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားပျိုသည်လည်းကောင်း၊ မြွေကောင်ပုပ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခွေးကောင်ပုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လူကောင်ပုပ်ကိုသော် လည်းကောင်း လည်ပင်း၌ဆွဲလာမူ ငြီးငွေ့ ရှက်နိုးစက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့ ထို့အတူပင် ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ ရှက်နိုး စက်ဆုပ်ကုန်ရကား မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိတို့ ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကြပါသည်၊ အချင်းချင်းလည်း အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကြပါသည်၊ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သို့လည်း ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင် တောင်းပန်ပါသည်၊ ငါတို့ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချပါ လော့၊ ဤသပိတ်သင်္ကန်းသည် သင်၏သပိတ်သင်္ကန်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု ပြောဆိုကြပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်သည် သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို သတ်ခအဖြစ်ဖြင့် ရသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကိုလည်း တစ်ရက်တည်းဖြင့် သတ်ပါသည်။ပ။ ရဟန်း ခြောက်ဆယ်တို့ကို လည်း တစ်ရက်တည်းဖြင့် သတ်ပါသည်။

အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အသုဘမှတစ်ပါး အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ရဟန်းအပေါင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ရာပါသည်၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့် အခြား အကြောင်း အရာ 'ကမ္မဋ္ဌာန်း'ကို ဟောတော်မူပါဟု လျှောက်၏၊ "အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်လျှင် ဝေသာလီမြို့ကို အမှီပြု၍ နေကြသော ရဟန်းရှိသမျှ အားလုံးကို စည်းဝေးရာ ဇရပ်၌ အညီအညွတ် စုဝေးစေလော့"ဟု မိန့်တော်မူရာ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရားဟု မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံပြီးလျှင် ဝေသာလီမြို့ကို အမှီပြု၍ နေကြသော ရဟန်းအားလုံးကို စည်းဝေးရာ ဇရပ်၌ အညီအညွတ် စုဝေးစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား-

"အသျှင်ဘုရား ရဟန်းအပေါင်းသည် အညီအညွတ် စုဝေးနေကြပါပြီ၊ အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ၌ ကြွရန် အချိန်ကို အသျှင်ဘုရား သိတော်မူပါ၏၊ ကြွရန်မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလို အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်" ဟု လျှောက်ထား၏။

၁၆၅။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် စည်းဝေးရာ ဇရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

"ရဟန်းတို့ ဤအာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ပွါးများလေ့လာအပ်သည်ရှိသော် ငြိမ်လည်း ငြိမ် သက်၏၊ မွန်လည်း မွန်မြတ်၏၊ သွန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ချမ်းသာသော နေရာလည်း ဖြစ်၏၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ် အယုတ်တရားတို့ကို တစ်ခဏခြင်း ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေ နိုင်၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား နွေလတို့၏ နောက်ဆုံးလ၌ အထက်သို့ လွင့်တက်သော မြူမှုန့်ကို အခါမဲ့ (သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသော) မိုးကြီးသည် တစ်ခဏချင်း ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေနိုင် သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ရဟန်းတို့ အာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ပွါးများလေ့လာအပ်သည်ရှိသော် ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏၊ မွန်လည်း မွန်မြတ်၏၊ သွန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ချမ်းသာသော နေရာလည်း ဖြစ်၏၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ် အယုတ်တရားတို့ကို တစ်ခဏချင်း ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေး စေနိုင်၏။

ရဟန်းတို့ အာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် အဘယ်သို့ ပွါးများလေ့လာအပ်သည်ရှိသော် ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက် မွန်လည်း မွန်မြတ် သွန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ချမ်းသာသော နေရာလည်း ဖြစ်၍ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ်အယုတ်တရားတို့ကို တစ်ခဏချင်း ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေနိုင်သနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် တောသို့ဖြစ်စေ သစ်ပင်ရင်းသို့ဖြစ်စေ ဆိတ်ငြိမ်ရာ သို့ဖြစ်စေ ကပ်ရောက်၍ ကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာ ထားပြီးလျှင် (ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့) ရှေးရှုသတိကို ဖြစ်စေလျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် သတိရှိ၍သာလျှင် ထွက်လေကို ထုတ်၏၊ သတိရှိ၍ သာလျှင် ဝင်လေကို ရှူ၏။ ရှည်စွာ (ထွက်လေကို) ထုတ်မူ ရှည်စွာ (ထွက်လေကို) ထုတ်၏ဟု သိ၏၊ ရှည်စွာ (ဝင်လေကို) ရှူမူ ရှည်စွာ (ဝင်လေကို) ရှူ၏ဟု သိ၏၊ တိုစွာ (ထွက်လေကို) ထုတ်မူ တိုစွာ (ထွက်လေကို) ထုတ်၏ဟု သိ၏၊ တိုစွာ (ဝင်လေကို) ရှူမူ တိုစွာ (ဝင်လေကို) ရှူ၏ဟု သိ၏။

ထွက်လေ အလုံးစုံကို ထင်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ ဝင်လေ အလုံးစုံကို ထင်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ (ထွက်လေဟု ဆိုအပ်သော) ကာယ သင်္ခါရကို ငြိမ်းချုပ်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ (ဝင်လေဟု ဆိုအပ်သော) ကာယသင်္ခါရကို ငြိမ်းချုပ်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကို ထင်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကို ထင်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ကို ထင်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ'ကို ထင်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

စိတ္တသင်္ခါရကို ထင်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ စိတ္တသင်္ခါရကို ထင်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

စိတ္တသင်္ခါရကို ငြိမ်းချုပ်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ စိတ္တသင်္ခါရကို ငြိမ်းချုပ်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

စိတ်ကို ထင်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ စိတ်ကို ထင်စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

စိတ်ကို လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်စေလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ စိတ်ကို လွန်စွာ ဝမ်းမြောက် စေလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားလျက်။ပ။ စိတ်ကို လွတ်စေလျက်။ပ။ အနိစ္စဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုလျက်။ပ။ ရာဂကင်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလျက်။ပ။ ငြိမ်းချုပ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလျက်။ပ။ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလျက် (ထွက်လေကို) ထုတ်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလျက် (ဝင်လေကို) ရှူအံ့ဟု အားထုတ်၍ ကျင့်၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပွါးများ လေ့လာအပ်သော အာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏၊ မွန်လည်း မွန်မြတ်၏၊ သွန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ချမ်းသာသော နေရာလည်း ဖြစ်၏၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း ကုန်သော အကုသိုလ် အယုတ်တရားတို့ကို တစ်ခဏချင်း ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းအေးစေ နိုင်၏" ဟု ဟောတော်မူ၏။

၁၆၆။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိတို့ ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချကုန်၏၊ အချင်းချင်းလည်း အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကုန်၏၊ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်ကိုလည်း ငါ့သျှင် တောင်းပန်ပါသည်၊ ငါတို့ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချပါလော့၊ ဤသပိတ်သက်န်းသည် သင်၏ သပိတ်သက်န်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု ချဉ်းကပ်၍ ပြောကြသည်ဟု ကြားသိရသည်မှာ မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကြကုန်ဘိသနည်း၊ အချင်းချင်းလည်း အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချကြကုန်ဘိသနည်း၊ မိဂလဏ္ဍိက ရဟန်းယောင်ကိုလည်း ငါ့သျှင် တောင်းပန်ပါသည်၊ ငါတို့အား အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချပါလော့၊ ဤသပိတ်သက်န်းသည် သင်၏ သပိတ်သက်န်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု ချဉ်းကပ်၍ ပြောကြကုန်ဘိသနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤအမှုသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

(က) ၁၆၇။ "အကြင် ရဟန်းသည် (သတ်လိုသော စိတ်စေတနာဖြင့်)စေ့ဆော်၍ လူဇာတ်ဖြစ်သောသူ၏ ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချငြားအံ့၊ ထိုသူ၏ အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကိုမူလည်း ရှာ၍ (အနီး၌) ထားငြားအံ့၊ ဤရဟန်းသည် လည်း သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၆၈။ ထိုအခါ ဥပါသကာ တစ်ယောက်သည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုဥပါသကာ၏ မယားသည် အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်၏၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည်ထိုမိန်းမ၌ တပ်စွဲသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့အား "ငါ့သျှင်တို့ အကယ်၍ ထိုဥပါသကာအသက်ရှင်နေပါမူ ငါတို့သည် ထိုမိန်းမကို ရနိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ၊ ငါ့သျှင်တို့ ယခု ငါတို့သည်ထိုဥပါသကာအား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုကြကုန်အံ့"ဟု အကြံ ဖြစ်ကြပြီးလျှင် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ထိုဥပါသကာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုဥပါသကာအား -

"ဥပါသကာ သင်သည် ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသူ ဖြစ်၏၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ရှိသူ ဖြစ်၏၊ ကြောက်စရာကို တားမြစ်ပြီးသူ ဖြစ်၏၊ သင့်မှာ ပြုအပ်ပြီးသော ယုတ်မာမှု မရှိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှု မရှိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ခက်ထန် ရက်စက်မှု မရှိ၊ သင်သည် ကောင်းမှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ သင်သည် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်အပ်ပြီ၊ သင့်အား ဤယုတ်ညံ့ ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင် နေရခြင်းဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သင့်အား အသက်ရှင်နေရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သေး၏၊ သင်သည် ဤဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်၌

ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်၊ ထိုနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ခံစံပျော်ပါး ရပေလိမ့်မည်”ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

၁၆၉။ ထိုအခါ ထိုဥပါသကာသည် “အသျှင်မြတ်တို့သည် မှန်သော စကားတို့ကို ပြောကြပေကုန်၏။ မှန်ပေသည်၊ ငါသည် ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသူဖြစ်၏၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ရှိသူဖြစ်၏၊ ကြောက်စရာကို တားမြစ်ပြီးသူ ဖြစ်၏၊ ငါ့မှာ ပြုအပ်ပြီးသော ယုတ်မာမှု မရှိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှု မရှိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ခက်ထန် ရက်စက်မှု မရှိ၊ ငါသည် ကောင်းမှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ ငါသည် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်အပ်ပြီ၊ ငါ့အား ယုတ်ညံ့ ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင်နေရခြင်းဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ငါ့အား အသက်ရှင်နေရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သေး၏၊ ငါသည် ဤဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်၊ ၎င်းနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ခံစံပျော်ပါး ရပေလိမ့်မည်” ဟု ထိုဥပါသကာသည် မသင့်တော်သော အစားအစာတို့ကိုလည်း စား၏၊ မသင့်တော်သော မုန့်ခဲဖွယ်တို့ကိုလည်း ခဲ၏၊ မသင့်တော်သော လျက်ဖွယ်တို့ကိုလည်း လျက်၏၊ မသင့်တော်သော သောက်ဖွယ်တို့ကိုလည်း သောက်၏၊ မသင့်တော်သော အစားအစာတို့ကိုလည်း စား မသင့်တော်သော မုန့်ခဲဖွယ်တို့ကိုလည်း ခဲ မသင့်တော်သော လျက်ဖွယ်တို့ကိုလည်း လျက် မသင့်တော်သော သောက်ဖွယ် တို့ကိုလည်း သောက်သဖြင့် ထိုဥပါသကာအား ကြမ်းတမ်းသော အနာရောဂါ ဖြစ်လေရာ ထို ဥပါသကာသည် ထိုအနာရောဂါဖြင့်သာလျှင် ကွယ်လွန်လေ၏။

ထိုဥပါသကာ၏ ဇနီးသည် “ဤသာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းများသည် အရှက်မရှိကုန်၊ သီလမရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သို့စင်လျက် ဤရဟန်းတို့သည် တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ ညီညွတ်မျှတသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မြတ်သည်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်၏ဟု ဝန်ခံကြတုံဘိ၏၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် ပျောက်ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား အဘယ်မှာ ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် ရှိမည်နည်း၊ ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်မှ ကင်းကွာကုန်ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့သည် ငါ့လင်အား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဤရဟန်းတို့သည် ငါ့လင်ကို သတ်ဖြတ်ကြ လေပြီ”ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

အခြားသော လူတို့သည်လည်း “ဤသာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းများသည် အရှက်မရှိကုန်၊ သီလမရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သို့စင်လျက် ဤရဟန်းတို့သည် တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ ညီညွတ်မျှတသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမြတ်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်၏ဟု ဝန်ခံကြတုံဘိ၏၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် ပျောက်ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား အဘယ်မှာ ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ် အဖြစ်သည် ရှိမည်နည်း၊ ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်မှ ကင်းကွာကုန်ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့သည် ဥပါသကာအား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဤရဟန်းတို့သည် ဥပါသကာကိုသတ်ဖြတ်ကြလေပြီ”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ် ပြပြောဆိုကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုသူတို့၏ စကားကို ကြားကုန်၏။

အလိုနည်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် “အဘယ်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဥပါသကာအား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုကုန်ဘိ သနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၁၇၀။ ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ပ။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ဥပါသကာအား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ (ဤအပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျောက် ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့၏ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပါသကာအား သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုကြကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသော) အမှုသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၃။ (ခ) ၁၇၁။ "အကြင် ရဟန်းသည် (သတ်လိုသော စိတ်စေတနာဖြင့်)စေ့ဆော်၍လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'မှ ချပြားအံ့၊ ထို သူ၏ အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' ကိုဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကိုမူလည်း ရှာ၍ (အနီး၌) ထားငြားအံ့၊ သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသော်လည်း ချီးကျူးပြောဆို ငြားအံ့၊ သေစိမ့်သောငှါသော်လည်း ဆောက်တည်စေငြားအံ့၊ 'အိုယောကျ်ား သင့်အား ယုတ်ညံ့ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင်နေရခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သင့်အား အသက်ရှင်နေ ရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သေး၏'ဟု ဤသို့ (သေစေလိုသော) စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ (သေစေလိုသော) စိတ်အကြံရှိသည် ဖြစ်၍ များစွာ သော အကြောင်းဖြင့်သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သော်လည်း ချီးကျူးပြောဆိုငြားအံ့၊ သေစိမ့်သောငှါသော်လည်း ဆောက်တည်စေငြားအံ့၊ ဤရဟန်းသည် လည်း သာသနာ တော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်း ရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၁၇၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟူ၍အလိုရှိအပ်၏။

(သတ်လိုသော စိတ်စေတနာဖြင့်)စေ့ဆော်၍ဟူသည် သိလျက် အသေအချာ သိလျက်စေ့ဆော် လျက် 'အားထုတ်လျက်' နှိမ်နင်း၍ လွန်ကျူးခြင်းတည်း။

လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ဟူသည် အမိဝမ်းတွင်း၌ ရှေးဦးစွာ (ပဋိသန္ဓေ) စိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်ပေါ်သည်မှ စ၍ သေသည့် ကာလတိုင်အောင်သော အတွင်း၌ (ဖြစ်သော) ဤသတ္တဝါသည် လူဇာတ် ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ် မည်၏။

အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချငြားအံ့ဟူသည် အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'ကို ဖြတ်၏၊ ချုပ်စေ၏၊ ခန္ဓာ အစဉ်ကို ပျက်စေ၏။

ထိုသူ၏ အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ'ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကိုမူလည်း ရှာ၍ (အနီး၌) ထား ငြားအံ့ဟူသည် သန်လျက်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ လှံကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခက်ရင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ ဆောက်ပုတ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကျောက်ခဲကိုသော် လည်းကောင်း၊ (ကြွင်း သော) လက်နက်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အဆိပ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကြိုးကိုသော် လည်းကောင်း (ရှာ၍ အနီး၌ ထားငြားအံ့)။

သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသော်လည်း ချီးကျူးပြောဆိုငြားအံ့ဟူသည် အသက်ရှင် နေခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြ၏၊ သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆို၏။

သေစိမ့်သောငှါသော်လည်း ဆောက်တည်စေ ငြားအံ့ဟူသည် လက်နက်ကိုသော်လည်း ဆောင်ယူပါ၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်း စားပါ၊ ကြိုးဆွဲချ၍သော်လည်း သေပါ၊ ဤသို့ (ခိုင်းခြင်းတည်း)။

အို ယောကျ်ားဟူသည် ရှေးရှု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ယောကျ်ား၏ အမည် ဖြစ်သည်။

သင့်အား ယုတ်ညံ့ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင်နေရခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်းဟူရာ၌ ယုတ်ညံ့စွာ အသက်ရှင်ခြင်းမည်သည် ကြွယ်ဝသူ၏ အသက်ရှင်ခြင်းကို ထောက်ဆ၍ ဆင်းရဲသူတို့၏ အသက်ရှင် ခြင်းသည် ယုတ်ညံ့အောက်ကျ၏၊ ပစ္စည်းရှင်တို့၏ အသက်ရှင်ခြင်းကို ထောက်ဆ၍ ပစ္စည်းမဲ့ တို့၏ အသက် ရှင်ခြင်းသည် ယုတ်ညံ့အောက်ကျ၏၊ နတ်တို့၏ အသက်ရှင်ခြင်းကို ထောက်ဆ၍ လူတို့၏ အသက်ရှင်ခြင်း သည် ယုတ်ညံ့အောက်ကျ၏၊

ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင်ခြင်း မည်သည် လက်ပြတ်သူ၏ ခြေပြတ်သူ၏ လက်ခြေပြတ်သူ၏ နားပြတ် သူ၏နှာခေါင်းပြတ်သူ၏ နား နှာခေါင်းပြတ်သူ၏ ဤယုတ်ညံ့အောက်ကျ ဆိုးရွားစွာ အသက်ရှင် နေရခြင်းဖြင့် (အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း)၊ သင့်အား အသက်ရှင်နေရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သေး ၏။ (ဤသို့ ချီးမွမ်းငြားအံ့)။

ဤသို့ (သေစေလိုသော) စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍ဟူသည် စိတ်သည် နှလုံး မည်၏၊ နှလုံးသည် စိတ် မည်၏။

ဤသို့ (သေစေလိုသော) စိတ်အကြံ ရှိသည်ဖြစ်၍ဟူသည် သေခြင်း၌ အမှတ်ရှိ၍ သေခြင်း၌ စေတနာရှိ၍ သေခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ဟူသည် ယုတ် မြတ် ကြီး ငယ် အကြောင်းခြင်းရာ အသွယ်သွယ် တို့ဖြင့်။

သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသော်လည်း ချီးကျူးပြောဆိုငြားအံ့ဟူသည် "သင်သည် ဤဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ ပေလိမ့်မည်၊ ထိုနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခံစံပျော်ပါး ရပေလိမ့်မည်" ဟု အသက်ရှင်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြ၍ သေရခြင်း၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆို၏။

သေစိမ့်သောငှါသော်လည်း ဆောက်တည်စေငြားအံ့ဟူသည် လက်နက်ကိုသော်လည်း ဆောင်ယူပါ၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်း စားပါ၊ ကြိုးဆွဲချ၍သော်လည်း သေပါ၊ ထုံးအိုင် (ကျင်း) ၌သော် လည်းကောင်း၊ ချောက်၌သော် လည်းကောင်း၊ ကမ်းပါးပြတ်၌သော်လည်းကောင်း ခုန်ချပါ (စသည်ဖြင့် ခိုင်းငြားအံ့)။

ဤရဟန်းသည် လည်းဟူသည် ရှေးရဟန်းတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် ဥပမာအားဖြင့် နှစ်ခြမ်းကွဲပြီးသော ကျောက်ဖျာကြီးသည် တစ်ဖန် ဆက်စပ်၍ မရနိုင်တော့သကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် ရဟန်းသည် သတ်လိုသော စိတ်စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်အားထုတ်၍ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ ကိုယ်ကို အသက် 'ဇီဝိတိန္ဒြေ' မှ ချမိ၍ရဟန်း မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "သာသနာ တော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏"ဟု ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်းမည်သည် အတူ တကွဝိနည်းကံ ပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက် ရွတ်ဆို (ပြ) မှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံ နေထိုင်မှုဟူသော ဤအလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏၊ ထို ပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထို ရဟန်းနှင့် အတူတကွ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ"ဟု ဆိုအပ်၏။

၃-တတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်ပြီး၏။

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

၁၇၃။ ကိုယ်တိုင် ဆောက်တည် (စီရင်) ၍ တမန်စေလွှတ်ခြင်း၊ တမန် အဆင့်ဆင့် စေလွှတ်ခြင်း၊ ချွတ်ယွင်းသော တမန်၊ သွားပြီးမှ ပြန်လာသော တမန်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ မရှိဘဲ ဆိတ်ကွယ်ရာဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်သည်ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို ဆိတ်ကွယ်ရာဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဖြင့် ချီးကျူးခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့် ချီးကျူးခြင်း၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ချီးကျူးခြင်း၊ တမန်ဖြင့် ချီးကျူးခြင်း၊ စာရေး၍ ချီးကျူးခြင်း၊ တွင်းတူးခြင်း၊ မှီရာ တံကဲပျဉ် ထားခြင်း၊ လက်နက်ကို အနီး၌ ချထားခြင်း၊ ဆေး၊ ရူပါရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ သဒ္ဒါရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ဂန္ဓာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ရသာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ဓမ္မာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ပြောကြားခြင်း၊ ဆုံးမခြင်း၊ အချိန်းအချက် ပြုခြင်း၊ အမှတ်အသား နိမိတ်ပြုခြင်း။

မာတိကာအဖွင့်

၁၇၄။ ကိုယ်တိုင်ဟူသည် ကိုယ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ လွှတ်လိုက်သော မြား စသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် သတ်၏။

ဆောက်တည် (စီရင်) ၍ဟူသည် "ဤကဲ့သို့ ထိုး၊ ဤကဲ့သို့ ပုတ်ခတ်၊ ဤကဲ့သို့ သတ်"ဟု ဆောက်တည် စီရင်၍စေခိုင်းခြင်းတည်း။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူဟု ထင်မှတ်၍ ထိုသူကိုပင် သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူဟု ထင်မှတ်၍ အခြားသူကို သတ်အံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ သတ်သော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြားသူ ထင်မှတ်၍ ထိုသူကို သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြားသူ ထင်မှတ်၍ အခြားသူကိုပင် သတ်အံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ သတ်သော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ရဟန်းအား ပြောပါလေ၊ ဤမည်သော ရဟန်းကလည်း ဤမည်သော ရဟန်းအား ဤမည်သော ရဟန်းသည် ဤမည်သော သူကို သတ်ပါစေ"ဟု ပြောပါစေ-ဤသို့စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် တစ်ပါးသော ရဟန်းအားပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သတ်သူ ရဟန်းသည် ဝန်ခံအံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ အားလုံး 'လေးဦးလုံး' ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော ရဟန်းအား ပြောပါလေ၊ ဤမည်သော ရဟန်းကလည်း ဤမည်သော ရဟန်းအား ဤမည်သော ရဟန်းသည် ဤမည်သော သူကို သတ်ပါစေ" ဟု ပြောပါစေ-ဤသို့စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အခြား 'တဆင့်ခိုင်းအပ်သော ရဟန်းမှတစ်ပါး' ရဟန်းကို (တိုက်ရိုက်)စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သတ်သော ရဟန်းသည် ဝန်ခံအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်၊ (တိုက်ရိုက်)စေခိုင်းသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ သတ်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွားပြီးမှ "ငါသည် ထိုသူကို မသတ်နိုင်"ဟု တစ်ဖန် ပြန်လာ၏၊ ထိုရဟန်းသည် "သတ်နိုင်သောအခါ သတ်လော့"ဟု တစ်ဖန် ထပ်၍စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ့်သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးမှ နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သော်လည်း "မသတ်နှင့်တော့" ဟုမပြောကြားမိ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့" ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးမှ နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သဖြင့် "မသတ်နှင့်တော့" ဟု ပြော၏၊ ထိုရဟန်းသည် "သင်သည် ငါ့ကိုစေခိုင်းအပ်ပြီး ဖြစ်သည်"ဟု ဆို၍ ထိုသူကို သတ်အံ့၊ မူလစေခိုင်းရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ သတ်သော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ဤမည်သော သူကို သတ်လော့"ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရဟန်းသည် စေခိုင်းပြီးမှ နှလုံးမသာ 'စိတ်မကောင်း' သဖြင့် "မသတ်နှင့်တော့"ဟု ပြော၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ရှောင်ကြဉ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး အာပတ် မသင့်။

၁၇၅။ ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်သည်ကို ဆိတ်ကွယ်ရာဟု ထင်မှတ်၍ "ဤမည်သော သူကို သတ်ရမူကောင်းပေလိမ့်မည်"ဟု ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဆိတ်ကွယ်ရာကို ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်၍ "ဤမည်သော သူကို သတ်ရမူ ကောင်း ပေလိမ့်မည်" ဟု ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်သည်ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်၍ "ဤမည်သော သူကို သတ်ရမူ ကောင်းပေလိမ့်မည်" ဟု ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဆိတ်ကွယ်ရာကို ဆိတ်ကွယ်ရာဟု ထင်မှတ်၍ "ဤမည်သော သူကို သတ်ရမူ ကောင်းပေလိမ့်မည်" ဟုပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်ဖြင့် ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း မည်သည် "ဤကဲ့သို့ သေရသော သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကိုသော် လည်းရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့သော်လည်း ရောက် တတ်၏"ဟု ကိုယ်အမူအရာကို ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုချီးကျူးပြောဆိုမှု ကြောင့် သေတော့အံ့ ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

နှုတ်ဖြင့် ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း မည်သည် "ဤကဲ့သို့ သေရသော သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့သော်လည်း ရောက်တတ် ၏"ဟု နှုတ်ဖြင့် ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုချီးကျူးပြောဆိုမှုကြောင့် သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ကိုယ် နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း မည်သည် "ဤကဲ့သို့ သေရသော သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့ သော်လည်း ရောက်တတ်၏"ဟု ကိုယ်အမူအရာကိုလည်း ပြုအံ့၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုချီးကျူးပြောဆိုမှုကြောင့် သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

တမန်လွှတ်၍ ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း မည်သည် "ဤကဲ့သို့ သေရသော သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့ သော်လည်း ရောက်တတ်၏"ဟု တမန်အား သတင်းပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ တမန်၏ သတင်းစကားကို ကြား၍ သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

၁၇၆။ စာရေး၍ ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း မည်သည် "ဤကဲ့သို့ သေရသော သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့သော် လည်းရောက်တတ်၏"ဟု စာရေးအံ့၊ စာလုံးတိုင်း စာလုံးတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ စာကို ကြည့်၍ သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

တွင်းတူးခြင်း မည်သည် လူကို ရည်ညွှန်းလျက် "ကျ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု တွင်းကို တူးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကျပြီးနောက် ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

မည်သူဟု မရည်ရွယ်ပဲ "တစ်ဦးတစ်ယောက် ကျ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု တွင်းကို တူးအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏၊ ထိုတွင်း၌ လူကျအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကျပြီးနောက် ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဘီလူးသည် လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာသည် လည်းကောင်း၊ လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်သည် လည်းကောင်း ထိုတွင်း၌ ကျအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကျပြီးနောက် ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ သေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်သည် ထိုတွင်း၌ ကျအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကျပြီးနောက် ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၇၇။ တံကဲပျဉ်[၁] ထားခြင်း မည်သည် "ကျ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု တံကဲပျဉ်၌ ဓားလက်နက်ကို သော်လည်း ထားအံ့၊ အဆိပ်ဖြင့်သော်လည်း လိမ်းသုတ်အံ့၊ အားနည်းအောင်သော်လည်း ပြုအံ့၊[၂] ထုံးအိုင် (ကျင်း) ၌သော်လည်းကောင်း၊ ချောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကမ်းပါးပြတ်၌သော်လည်းကောင်း ထားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ လက်နက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဆိပ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကျ၍သော်လည်းကောင်း ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

လက်နက်ကို အနီး၌ ချထားခြင်း မည်သည် သန်လျက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လှံကိုသော် လည်းကောင်း၊ ခက်ရင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆောက်ပုတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကျောက်တုံးကို သော်လည်းကောင်း၊ လက်နက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကြိုးကိုသော် လည်းကောင်း "ဤအရာဝတ္ထုဖြင့် သေလိမ့်မည်"ဟု အနီး၌ ချထားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု ဖြင့်သေအံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

ဆေး မည်သည် ထောပတ်ကိုသော်လည်းကောင်း ဆီကိုသော်လည်းကောင်း ပျားရည်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ တင်လဲကိုသော် လည်းကောင်း "ဤဆေးကို လျက်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု ပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထိုဆေးကို လျက်၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

၁၇၈။ ရူပါရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း မည်သည် နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြောက်စရာကောင်းသော ရူပါရုံကို "ဤရူပါရုံကို မြင်သော် လန့်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရူပါရုံကို မြင်၍ လန့်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နှစ်သက်ဖွယ် ရူပါရုံကို "ဤရူပါရုံကို မြင်သော် မရသဖြင့် ခြောက်တပ်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုရူပါရုံကို မြင်၍ မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်နေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

သဒ္ဒါရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း မည်သည် နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော ကြောက်မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောက်စရာကောင်းသော အသံကို "ဤအသံကို ကြားသော် လန့်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအသံကို ကြား၍ လန့်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နှစ်လိုဖွယ်-ချစ်ခင်ဖွယ်-မြတ်နိုးဖွယ်-ရှိသော အသံကို "ဤအသံကို ကြားသော် မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအသံကို ကြားပြီးမရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်နေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဂန္ဓာရုံကို အနီးသို့ဆောင်ခြင်း မည်သည် မနှစ်မြို့ဖွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရွံရှာဖွယ်ရှိသော ဂန္ဓာရုံကို "ဤအနံ့ကို နမ်းသော် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအနံ့ကို နမ်းပြီး စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နှစ်မြို့ဖွယ်ရှိသော ဂန္ဓာရုံကို "ဤအနံ့ကို နမ်းပြီးသော် မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်၍ သေလိမ့်မည်" ဟုအနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအနံ့ကို နမ်းပြီးသော် မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်၍ နေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ရသာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း မည်သည် မနှစ်မြို့ဖွယ် စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်ရှိသော အရသာ 'ရသာရုံ'ကို "ဤအရသာကို လျက်ပြီးသော် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအရသာကို လျက်ပြီးသော် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နှစ်မြို့ဖွယ်ရှိသော အရသာ 'ရသာရုံ' ကို "ဤအရသာကို လျက်ပြီးသော် မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်၍ သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအရသာကို လျက်ပြီးသော် မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်နေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း မည်သည် မနှစ်မြို့ဖွယ် အတွေ့ဆိုးသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို "ဤအတွေ့အထိဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် သေလိမ့်မည်"ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအတွေ့အထိဖြင့် တွေ့ထိခံရသူအား ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

နှစ်မြို့ဖွယ် အတွေ့ကောင်း အတွေ့နု ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို “ဤအတွေ့အထိဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် မရသဖြင့် ခြောက်တပ်၍ သေလိမ့်မည်”ဟု အနီးသို့ ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအတွေ့အထိဖြင့်အတွေ့အထိခံရပြီး မရနိုင်သဖြင့် ခြောက်တပ်နေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဓမ္မာရုံကို အနီးသို့ ဆောင်ခြင်း မည်သည် “ဤစကားကို ကြားသော် လန့်၍ သေလိမ့်မည်”ဟု ငရဲ၌ ဖြစ်ထိုက်သူအား ငရဲနှင့်စပ်သော စကားကို ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုစကားကို ကြား၍လန့်အံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

“ဤတရားစကားကို ကြားသော် နတ်ပြည်၌ နှလုံးသွင်း၍ သေလိမ့်မည်”ဟု ကောင်းမှုရှင်အား နတ်ရွာနှင့် စပ်သော စကားကို ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုစကားကို ကြား၍ နတ်ပြည်၌ နှလုံးသွင်းလျက် သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၁၇၉။ ပြောကြားခြင်း မည်သည် “ဤသို့ သေပါ၊ ဤသို့ သေရသောသူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့သော်လည်း ရောက်တတ်၏”ဟု မေးသဖြင့် ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုပြောကြားခြင်းဖြင့် သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဆုံးမခြင်း မည်သည် “ဤသို့ သေပါ၊ ဤသို့ သေရသောသူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ အခြံအရံ အကျော်အစောကိုသော်လည်း ရတတ်၏၊ နတ်ပြည်သို့သော်လည်း ရောက်တတ်၏” ဟု မမေးဘဲပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအဆုံးအမစကားဖြင့် သေတော့အံ့ဟု ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏၊ သေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အချိန်းအချက်ပြုခြင်း မည်သည် နံနက်သော် လည်းကောင်း၊ ညနေချမ်းသော် လည်းကောင်း၊ ညဥ့်သော် လည်းကောင်း၊ နေ့သော် လည်းကောင်း “ထိုကာလစသော အချိန်းအချက်ဖြင့် ထိုသူကို သတ်လော့”ဟု အချိန်းအချက်ကို ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအချိန်းအချက်ဖြင့် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံးပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအချိန်းအချက်၏ ရှေ့၌ ဖြစ်စေ နောက်၌ဖြစ်စေ ထိုသူကို သတ်အံ့၊ မူလချိန်းချက်ရင်း ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊ သတ်သော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အမှတ်အသားပြုခြင်း မည်သည် “မျက်စိကိုသော်လည်း မှိတ်ပြမည်၊ မျက်ခုံးကိုသော်လည်း ပင့်ပြမည်၊ ဦးခေါင်းကိုသော်လည်း ညိတ်ပြမည်၊ ထိုအမှတ်သားဖြင့် ထိုသူကို သတ်လော့”ဟု ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ထိုအမှတ်သားဖြင့် ထိုသူကို သတ်အံ့၊ နှစ်ဦးလုံး ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ ထိုအမှတ်သား၏ ရှေ့၌ ဖြစ်စေ နောက်၌ဖြစ်စေ ထိုသူကို သတ်အံ့၊ မူလပြောသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်၊ သတ်သော ရဟန်းအားသာ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

သတ်လိုသော စိတ်မရှိသော ရဟန်း၊ မသိသော ရဟန်း၊ မသေစေလိုသောရဟန်း၊ (သည်းခြေ ပျက်၍) ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအကြောင်း ပြဆိုရာအခန်း ပြီး၏။

၁။ တံကဲပျဉ်ဟူသည် ဤနေရာ၌ နောက်မှီမှန်သမျှကို ခေါ်၏၊

၂။ အားနည်းအောင်ပြုဟူသည် ခုတင် ကုလားထိုင် စသည်ကို အောက် ပိုင်းဖြတ်ထား၍ဖြစ်စေ ကြိုးခုတင်၌ ကြိုးကို ဖြတ်၍ဖြစ်စေ အနည်းငယ်မျှ ချန်ထားပြီးလျှင် အောက်မှ လက်နက်စသည် ထားခြင်းတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

ချီးကျူးခြင်း၊ ဖိ၍ထိုင်မိခြင်း၊ ကျည်ပွေ့ထောင်ခြင်း၊ ဆုံလုပ်ရန် သစ်လုံးကို နင်းမိခြင်း၊ တောထွက်ရဟန်းကြီး သားအဖ၊ အမဲနင်သောရဟန်းများ၊ စားဦးလှူခြင်း၊ အဆိပ်ကို စမ်းသပ်ခြင်း၊ ကျောင်းရာစီရင်ခြင်း သုံးဝတ္ထု၊ အုတ်ပိခြင်းသုံးဝတ္ထု၊ ပဲခွပ်ကျခြင်း၊ အခြင်ရနယ်ပိခြင်း၊ ငြမ်းဖွဲ့ခြင်း၊ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ကျောင်းမိုးပြီး၍ ဆင်းခြင်း၊ ကျခြင်း၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်မှ ခုန်ချခြင်း၊ ကျောက်လှိမ့်ခြင်း၊ ချွေးထုတ်ခြင်း၊ နှာနှတ်ခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ ထစေခြင်း၊ လဲစေခြင်း၊ ထမင်းပေးခြင်း၊ အစာကျွေးခြင်း၊ အဖျော်တိုက်ခြင်း၊ လင်ငယ်နေသော မိန်းမ၏ ကိုယ်ဝန်၊ လင်တူမယား၊ အမိ မသေခြင်း၊ သားမသေခြင်း၊ သားအမိ နှစ်ယောက်လုံးသေခြင်း၊ သားအမိ နှစ်ယောက်လုံး မသေခြင်း၊ ဝမ်းပိုက်ကို နှိပ်ခြင်း'နှိပ်၍ သားဖျက်ခြင်း'၊ ဝမ်းပိုက်ကို အပူတိုက်ခြင်း၊ အမြုံမ၊ သားဖွားသူမ၊ ချိုင်းထိုးကစားခြင်း၊ နှိပ်၍ကံပြုခြင်း 'ဝိုင်းဖိ၍ ကံပြုခြင်း'၊ ဘီလူးကို သတ်ခြင်း၊ ကြမ်းသော ဘီလူးထံသို့စေလွှတ်ခြင်း၊ ထိုသူထင်မှတ်၍ သတ်ခြင်း စသည်၊ ရိုက်ခြင်း 'နတ်ပူး၍ရိုက်ခြင်း'၊ နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရား၊ ငရဲနှင့်စပ်သော တရား၊ အာဠဝီမြို့၌ သစ်ပင်လှည်းခြင်း သုံးဝတ္ထု၊ တောမီးတိုက်ခြင်း သုံးဝတ္ထု၊ မပင်ပန်းစေလင့်၊ သင့် စကားကို နားမထောင်နိုင်၊ ရက်တက်ရည်တိုက်ခြင်း၊ သောဝီရကဆေးတိုက်ခြင်း၊ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၁၈၀။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာဖြစ်နေ၏၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းအားသနားသဖြင့် သေရခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထို (ချီးကျူးသော) ရဟန်းတို့အား "ငါတို့သည် ပါရာဇိက ကျလေကုန်သလော"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြရာရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပါရာဇိက ကျကုန်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ဆွမ်းခံရဟန်းတစ်ပါးသည် အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ၌ အဝတ်ပိုင်း ဖုံးနေသော ကလေးသူငယ်ကို ထိုင်လိုက်ရာတွင် ဖိမိ၍ သေစေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ မဆင်ခြင် မစူးစမ်းဘဲ နေရာ၌ မထိုင်ရ၊ ထိုင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာအတွင်းရှိ ဆွမ်းစားဇရပ်၌ နေရာခင်းသည်ရှိသော် ထောင်ပြီးထားသော ကျည်ပွေ့တို့တွင် ကျည်ပွေ့တစ်ခုကို ယူရာ ဒုတိယကျည်ပွေ့သည် လဲ၍ ကလေး တစ်ယောက်၏ ဦးထိပ်၌ တည့်တည့်ကျသဖြင့် ထိုကလေးသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်မှာ သေစေလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသေစေလိုသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရွာတွင်းရှိ ဆွမ်းစားဇရပ်၌ နေရာခင်းရာ ဆုံလုပ်ရန် သစ်လုံးကိုနင်းမိ၍ လိမ့်လေရာ ကလေးတစ်ယောက်ကို ဖိမိ၍ သေစေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ရဟန်းများ အထံ၌ ရဟန်းပြု ကြကုန်၏၊ အချိန် အခါကိုလျှောက်ထားရာ သားက အဖကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါ၊ သံဃာတော်သည် အသျှင်ဘုရားကိုမျှော်လင့်နေပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၍ ကျောက်ကုန်း၌ ကိုင်၍ တွန်းလေရာ ထိုရဟန်းသည် လဲကျ၍သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် သေစေလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

တစ်ရံရောအခါ သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ရဟန်းများ အထံ၌ ရဟန်းပြု ကြကုန်၏၊ အချိန် အခါကိုလျှောက်ထားရာ သားက အဖကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါ၊ သံဃာတော်သည် အသျှင်ဘုရားကိုမျှော်လင့်နေပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၍ သေစေလိုသဖြင့် ကျောက်ကုန်း၌ ကိုင်၍ တွန်းလေရာ ထိုရဟန်းသည် လဲကျ၍ သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ရဟန်းများ အထံ၌ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ အချိန် အခါကိုလျှောက်ထားရာ သားက အဖကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါ၊ သံဃာတော်သည် အသျှင်ဘုရားကို မျှော်လင့်နေပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၍ သေစေလိုသဖြင့် ကျောက်ကုန်း၌ ကိုင်၍ တွန်းလေရာ ထိုရဟန်းသည် လဲကျသော်လည်း မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

၁၈၁။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆွမ်းစားစဉ် အမဲသားတုံးသည် လည်ချောင်း၌ နင့်'ဆို့' နေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထိုရဟန်း၏ လည်ပင်းကို ရိုက်လေရာ သွေးနှင့်တကွ အမဲသားတုံး ကျလာပြီး ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆွမ်းစားစဉ် အမဲသားတုံးသည် လည်ချောင်း၌ နင် 'ဆို့' နေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်း၏ လည်ပင်းကို ရိုက်လေရာ သွေးနှင့်တကွ အမဲသားတုံး ကျလာပြီးလျှင် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဆွမ်းစားစဉ် အမဲသားတုံးသည် လည်ချောင်း၌ နင် 'ဆို့' နေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်း၏ လည်ပင်းကို ရိုက်လေရာ သွေးနှင့်တကွ အမဲသားတုံး ကျလာသော်လည်း ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀)

တစ်ရံရောအခါ ဆွမ်းခံ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အဆိပ်ပါသော ဆွမ်းကို ရလာခဲ့၍ ဆွမ်းစား ဇရပ်သို့ ယူခဲ့ပြီးနောက် ရဟန်းတို့အား စားဦးကို လှူလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် သေကြကုန်၏၊ ထို (စားဦးလှူသော) ရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်မသိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် စမ်းသပ်လို၍ ရဟန်းတစ်ပါးအား အဆိပ်ကို ပေးရာ ထို ရဟန်း သည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် စမ်းသပ်လိုစိတ် ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂)

၁၈၂။ တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းမြေရာကို စီရင်ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်း တစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ ကျောက်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ယူသည်ဖြစ်၍ ကျောက်သည် အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ တည့်တည့်ကျ၍ ထိုရဟန်းသည် သေ လေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းမြေရာကို စီရင်ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်း တစ်ပါးသည် အောက်က နေ၍ ကျောက်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် သေစေလို၍ အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ ကျောက်ကို လွှတ်ချလေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄-၁၅)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းနံရံ ဆောက်လုပ်ကြရာ ရဟန်း တစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ အုတ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ယူသည်ဖြစ်၍ အုတ်သည် အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ တည့်တည့်ကျ၍ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၆)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းနံရံ ဆောက်လုပ်ကြရာ ရဟန်း တစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ အုတ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် သေစေလို၍ အောက်ကရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ အုတ်ကို လွှတ်ချလေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၇-၁၈)

၁၈၃။ တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ် 'ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ' ကို ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ ပဲခွပ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ယူသည်ဖြစ်၍ ပဲခွပ်သည် အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ တည့်တည့်ကျ၍ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၉)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ ပဲခွပ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် သေစေလို၍ အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ ပဲခွပ်ကို လွှတ်ချလေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၀-၂၁)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ အခြင်ရနယ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ယူသည်ဖြစ်၍ အခြင်ရနယ်သည် အောက်က ရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ တည့်တည့်ကျလေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ် မရှိသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၂)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ကြရာ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အောက်မှ နေ၍ အခြင်ရနယ်ကို ပင့်မြှောက်၍ ပေး၏၊ အထက်က ရဟန်းသည် သေစေလို၍ အောက်ကရဟန်း၏ ဦးထိပ်၌ အခြင်ရနယ်ကို လွှတ်ချလေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၃-၂၄)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ကြရာ ငြမ်းကို ဖွဲ့ချည်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်၌ ရပ်၍ ဖွဲ့ချည်လော့"ဟု ဆိုရာ ထိုရဟန်းသည် ထိုခိုင်းသော ဘက်၌ ရပ်၍ ဖွဲ့ချည်စဉ် လိမ့်ကျ၍ သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် သေစေလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၅)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ်ကို ပြုလုပ်ကြရာ ငြမ်းကို ဖွဲ့ချည်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလို၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်၌ ရပ်၍ ဖွဲ့ချည်လော့"ဟု ဆိုရာထိုရဟန်းသည် ထိုခိုင်းသော ဘက်၌ ရပ်၍ ဖွဲ့ချည်စဉ် လိမ့်ကျ၍ သေလေ၏။ပ။

လိမ့်ကျ၍ မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၆-၂၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျောင်းကို မိုးပြီး၍ ဆင်းလာ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးက ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်မှ ဆင်းသက်ခဲ့လော့"ဟု ဆိုသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် ထိုဘက်မှ ဆင်းသက်ရာ လိမ့်ကျ၍သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျောင်းကို မိုးပြီး၍ ဆင်းလာ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးက သေစေလိုသဖြင့် ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်မှ ဆင်းသက်ခဲ့လော့"ဟု ဆိုသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် ထိုခိုင်းသော ဘက်မှ ဆင်းသက်ရာ လိမ့်ကျ၍ သေလေ၏။ပ။

လိမ့်ကျ၍ မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၉-၃၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မပျော်ပိုက်ခြင်း နှိပ်စက်အပ်ရကား ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့ တက်၍ ကမ်းပါးပြတ်၌ ခုန်ချလိုက်ရာ နှီးသမားတစ်ယောက်ကို ဖိမိ၍ သေစေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော် ရဟန်းတို့ မိမိကိုယ်ကို ပစ်မချအပ်၊ ခုန်ချပစ်ချသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၁)

တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့ တက်၍ ပျော်မြူးလိုသဖြင့် ကျောက်တုံးကို လှိမ့်ချကြရာ နွားကျောင်းသား တစ်ယောက်ကို ဖိမိ၍ သေစေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော် ရဟန်းတို့ ပျော်မြူးလိုသဖြင့် ကျောက်တုံးကို မလှိမ့်ချအပ်၊ လှိမ့်ချသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၂)

၁၈၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို ချွေးထုတ်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို သေစေလို၍ချွေးထုတ်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၄-၃၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဦးခေါင်းပူ (ခေါင်းကိုက်) သဖြင့် ရဟန်းတို့သည် နှာနှတ်ကြရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခေါင်းကိုက်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းအား သေစေလို၍ နှာနှတ်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၇-၃၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို ဆုပ်နယ်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းအား ဆုပ်နယ်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၀-၄၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို ရေချိုးပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းကို ရေချိုးပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၃-၄၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို ဆီလိမ်းပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းကို ဆီလိမ်းပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၆-၄၇)

၁၈၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို ထူပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ မသေစေလိုသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းကို ထူပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၉-၅၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို လှဲပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းကို လှဲပေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၂-၅၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းအား အစာကျွေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းကို အစာကျွေးကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၅-၅၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းအား အဖျော်တိုက်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေရာ ရဟန်းတို့သည် သေစေလို၍ ထိုရဟန်းအား အဖျော်ကို တိုက်ကြသဖြင့် ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၈-၅၉)

၁၈၆။ တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် လင်ယောကျ်ား အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားနေခိုက် 'လင်မရှိခိုက်' သယောက်လင် 'လင်ငယ်' နှင့် ကိုယ်ဝန် ရနေ၏၊ ထိုမိန်းမသည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါရစေ၊ ကိုယ်ဝန်ကျဆေး 'သားလျှောဆေး' ကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ "ကောင်းပြီ နှမ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို ပေးရာ (ဝမ်းတွင်းရှိ) ကလေးသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၀)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်အား မယားနှစ်ယောက်ရှိလေရာ တစ်ယောက်က မြုံ၍တစ်ယောက်က သားဖွားသူ ဖြစ်၏၊ အမြုံမသည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ဤမိန်းမ သားဖွားလျှင် ဥစ္စာအားလုံးကို စိုးပိုင်သွားပါလိမ့်မည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါရစေ၊ ထိုမိန်းမ၏ ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ "ကောင်းပြီ နှမ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအားကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို ပေးရာ ကလေးသေ၏၊ အမိကား မသေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၁)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်အား မယားနှစ်ယောက်ရှိလေရာ တစ်ယောက်က မြုံ၍ တစ်ယောက်က သားဖွားသူ ဖြစ်၏၊ အမြုံမသည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ဤမိန်းမ သားဖွားလျှင် ဥစ္စာအားလုံးကို စိုးပိုင်သွားပါလိမ့်မည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါရစေ၊ ထိုမိန်းမ၏ ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ "ကောင်းပြီ နှမ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို ပေးရာ မိခင်သေဆုံးပြီး ကလေး မသေဘဲ ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၂)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်အား မယားနှစ်ယောက်ရှိလေရာ တစ်ယောက်က မြုံ ၍ တစ်ယောက်က သားဖွားသူ ဖြစ်၏၊ အမြုံမသည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရားဤမိန်းမ သားဖွားလျှင် ဥစ္စာအားလုံးကို စိုးပိုင်သွားပါလိမ့်မည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါရစေ၊ ထိုမိန်းမ၏ ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ "ကောင်းပြီ နှမ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို ပေးရာ သားအမိ နှစ်ယောက်လုံး သေဆုံး၏။ပ။

သားအမိနှစ်ယောက်လုံး မသေကြချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၃-၆၄)

၁၈၇။ တစ်ရံရောအခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ သို့ဖြစ်လျှင် နှမ အနှိပ်ခံပေးလေဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် အနှိပ်ခိုင်း၍ ကိုယ်ဝန်ကို ပျက်စေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၅)

တစ်ရံရောအခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "ကိုယ်ဝန်ကျဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ သို့ဖြစ်လျှင် နှမ အပူတိုက်ပေးလေဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် အပူတိုက်၍ ကိုယ်ဝန်ကို ပျက်စေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၆)

တစ်ရံရောအခါ အမြုံမ◌ိတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "တောင်းပန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်မ သားဖွားနိုင်မည့်ဆေးကို သိတော်မူပါလေ့"ဟု လျှောက်ရာ "ကောင်းပြီ နှမ"ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအား ဆေးပေးရာ ထိုမိန်းမသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၇)

တစ်ရံရောအခါ သားဖွားတတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်သော ဆရာရဟန်းကို "တောင်းပန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မအား သားမဖွားနိုင်မည့်ဆေး 'ပဋိသန္ဓေတားဆီးနိုင်သည့်ဆေး' ကို သိတော်မူပါလော့"ဟု လျှောက်တောင်းရာ "ကောင်းပြီ နှမ" ဟု ထိုမိန်းမအား ဆေးပေးလေရာ ထိုမိန်းမသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၈)

တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းကို ချိုင်းထိုး ကစားပျော်ပါးကြရာ ထိုရဟန်းသည် ပင်ပန်း၍ အသက် မရှူနိုင်သဖြင့် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (၆၉)

တစ်ရံရောအခါ သတ္တရသဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းကို ကံပြု ကြမည်ဟု ဖိ၍ သေစေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၀)

တစ်ရံရောအခါ ဖုတ်သွင်းဆေးသမား 'ပယောဂဆရာ' ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းသည် ဘီလူးကို သတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို ကြမ်းသော ဘီလူးရှိသော ကျောင်းသို့ စေလွှတ်ရာ ထိုရဟန်းကို ဘီလူးတို့သည် သတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလိုသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို ကြမ်းသော ဘီလူးရှိရာကျောင်းသို့စေလွှတ်ရာ ထိုရဟန်းကို ဘီလူးတို့သည် သတ်ကုန်၏။ပ။

ထိုရဟန်းကို ဘီလူးတို့သည် မသတ်ကုန်၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၃-၇၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို သားရဲရှိသော ခရီးကြမ်းသို့ စေလွှတ်ရာ သားရဲတို့သည် ထိုရဟန်းကို သတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို သားရဲရှိသော ခရီးကြမ်းသို့ စေလွှတ်ရာ ထိုရဟန်းကို သားရဲတို့သည် သတ်ကုန်၏။ပ။

ထိုရဟန်းကို သားရဲတို့သည် မသတ်ကုန်၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၆-၇၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို ခိုးသူရှိသော ခရီးကြမ်းသို့ စေလွှတ်ရာ ထိုရဟန်းကို ခိုးသူတို့သည် သတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို ခိုးသူရှိသော ခရီးကြမ်းသို့စေလွှတ်ရာ ထိုရဟန်းကို ခိုးသူတို့သည် သတ်ကုန်၏။ပ။

ထိုရဟန်းကို ခိုးသူတို့သည် မသတ်ကုန်၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇၉-၈၀)

၁၈၈။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို ထိုရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ ထိုရဟန်းကိုပင်သတ်၏။ပ။ ထိုရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ အခြားရဟန်းကို သတ်၏။ပ။ အခြားရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ ထိုရဟန်းကို သတ်၏။ပ။ အခြားရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ အခြားရဟန်းကိုပင် သတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၁-၈၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဘီလူးပူးဝင်သဖြင့် ရဟန်းတစ်ပါးက ထို (ဘီလူးပူးဝင်သော) ရဟန်းအား ရိုက်လေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဘီလူးပူးဝင်သဖြင့် ရဟန်းတစ်ပါးက သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ ထို (ဘီလူးပူးဝင်သော) ရဟန်းအား ရိုက်လေရာ ထိုရဟန်းသည် သေလေ၏။ပ။

ထိုရဟန်းသည် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၆-၈၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောင်းမှုရှင်အား နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရားကို ဟောလေရာထိုကောင်းမှုရှင်သည် (နတ်ပြည်ကို) နှလုံးသွင်းလျက် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောင်းမှုရှင်အား သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရားကို ဟောလေရာ ထိုကောင်းမှုရှင်သည် (နတ်ပြည်ကို) နှလုံးသွင်းလျက် သေလေ၏။ပ။

ထိုကောင်းမှုရှင်သည် (နတ်ပြည်ကို) နှလုံးသွင်းလျက် မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈၉-၉၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ငရဲလားမည့်သူအား ငရဲနှင့်စပ်သော တရားကို ဟောလေရာ ထိုသူသည် လန့်၍ သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းသေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ငရဲလားမည့်သူအား သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ ငရဲနှင့်စပ်သော တရားကိုဟောလေရာ ထိုသူသည် လန့်၍ သေလေ၏။ပ။

ထိုသူသည် လန့်၍ မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၂-၉၃)

၁၈၉။ တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ် 'နဝကမ္မ' ကို ပြုလုပ်ကြရာ သစ်ပင်ကိုဖြတ်လှဲကြကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်မှ နေ၍ ဖြတ်ပါ" ဟုပြောရာ ထိုပြောသော ဘက်မှ နေ၍ ဖြတ်လှဲသော ထိုရဟန်းကို သစ်ပင်ပိ၍ သေစေ၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သေစေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၄)

တစ်ရံရောအခါ အာဠဝီမြို့သား ရဟန်းတို့သည် အမှုသစ် 'နဝကမ္မ' ကို ပြုလုပ်ကြရာ သစ်ပင်ကိုဖြတ်လှဲကြကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ဤဘက်မှ နေ၍ဖြတ်ပါ"ဟု ပြောရာ ထိုပြောသော ဘက်မှ နေ၍ ဖြတ်လှဲသော ထိုရဟန်းကို သစ်ပင်ပိ၍ သေစေ၏။ပ။

သစ်ပင်သည် ပိ၍ မသေချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၅-၉၆)

၁၉၀။ တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် တောမီးရှို့ကြရာ လူတို့သည် မီးလောင်၍ သေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သေစေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၇)

တစ်ရံရောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် သေစေလိုသည်ဖြစ်၍ တောမီးရှို့ကြရာ လူတို့သည် မီးလောင်၍ သေကုန်၏။ပ။

လူတို့သည် မီးလောင်၍ မသေကုန်၊ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉၈-၉၉)

၁၉၁။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လူသတ်ရာ (သင်းချိုင်း) သို့ သွား၍ ခိုးသူသတ်သော ယောကျ်ားကို "ဒါယကာ ဤသူကို မပင်ပန်းပါစေလင့်၊ တစ်ချက်တည်း ခုတ်သတ်လိုက်ပါ"ဟု ပြောရာ "ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား" ဟု လျှောက်ပြီး တစ်ချက်တည်း ခုတ်သတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိကကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လူသတ်ရာ (သင်းချိုင်း) သို့ သွား၍ ခိုးသူသတ်သော ယောကျ်ားကို"ဒါယကာ ဤသူကို မပင်ပန်းပါစေလင့်၊ တစ်ချက်တည်း ခုတ်သတ်လိုက်ပါ"ဟု ပြောရာထိုဒါယကာသည် "အသျှင်ဘုရား၏ စကားကို နားမထောင်နိုင်"ဟု ပြန်လျှောက်ပြီး ထိုသူကို သတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၁)

၁၉၂။ တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ဆွေမျိုးအိမ်၌ လက်ပြတ် ခြေပြတ်ဖြစ်၍ ဆွေမျိုးတို့သည် ဝိုင်းရံ၍ နေကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထိုလူတို့ကို "ဒါယကာတို့ ဤသူ့ကို သေစေလိုကြ သလော" ဟု မေးရာ "အသျှင်ဘုရား သေစေလိုကြပါသည်"ဟု လျှောက်ကုန်၏၊ သို့ဖြစ်လျှင် ရက်တက်ရည်ကို တိုက်ကြကုန်ဟု ပြောသဖြင့် ထိုလူတို့သည် ထိုသူ့ကို ရက်တက်ရည်တိုက်ကြရာ ထိုသူသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၂)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ဆွေမျိုးအိမ်၌ လက်ပြတ် ခြေပြတ်ဖြစ်၍ ဆွေမျိုးတို့ သည်ဝိုင်းရံ၍ နေကုန်၏၊ ရဟန်းမိန်းမ 'ဘိက္ခုနီမ' တစ်ယောက်သည် ထိုလူတို့ကို "ဒါယကာတို့ ဤသူကိုသေစေလိုကြသလော"ဟု မေးရာ "အသျှင်မ သေစေလိုကြပါသည်"ဟု လျှောက်ကုန်၏၊ သို့ဖြစ်လျှင်လောဏသောဝီရကဆေးကို တိုက်ကျွေးကြလော့ဟု ပြောသဖြင့် ထိုလူတို့သည် ထိုသူ့ကိုလောဏသောဝီရကဆေးကို တိုက်ကြရာ ထိုသူသည် သေလေ၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်လေ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် အခြားရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်လေ၏၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို (တစ်ဆင့်) လျှောက် ကုန်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀၃)

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ ပြီး၏။

တတိယ ပါရာဇိက ပြီး၏။

၁။ ကိုယ်ဝန်ယူနိုင် 'လက်ခံနိုင်' သော်လည်း မတည်နိုင်သူကို ရည်ရွယ်၍ အမြုံမဟု ဆိုရသည်၊ ဥတုလာသော မိန်းမတိုင်း ကိုယ်ဝန်ယူနိုင်လေသည်၊ အကုသိုလ်ကံအားကြီးသူသည် ထိုမိန်းမဝမ်း၌ လေပိုးတို့ကြောင့် ပျက်စီးရလေသည်၊ ယင်းတို့ကို နိုင်အောင် ဆေးပေးရမည်ဖြစ်လျက် ထိုရဟန်းကား ဆေးပေးမှား၍ ထိုမိန်းမ သေဆုံးရသည်၊ ၎င်းဆေးပေးမှုကို ရည်ရွယ်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိက အခန်း ===

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိက

ဝဂ္ဂုမုဒါ မြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများ ဝတ္ထု

၁၉၃။ အခါတစ်ပါး၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တောပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ မြင်ဖူးကာမျှ မိတ်ဆွေအတူနေ အတူစား မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကုန်သော များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဝဂ္ဂုမုဒါ မြစ်ကမ်း၌ ဝါကပ်နေထိုင်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဝဇ္ဇီတိုင်းသည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊ စာရေးတံလက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့အား-

"ယခုအခါ ဝဇ္ဇီတိုင်းသည် အစာခေါင်းပါး၏၊ အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော အရိုးရှိ၏၊ စာရေးတံ လက်မှတ်ဖြင့် အသက်မွေးရ၏၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူချေ၊ ငါတို့သည် အဘယ်နည်းဖြင့် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းခုံကြရဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ကြရပါအံ့နည်း၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲ ရှိပါကုန်အံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်၏။ အချို့သော ရဟန်းတို့က-

"ငါ့သျှင်တို့ ယခု ငါတို့သည် လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်ကုန်အံ့၊ ဤသို့ စီရင်လျှင် ထိုလူတို့သည်ငါတို့အား ပေးလှူကြဖို့ရာ အမှတ်ရကြပေလိမ့်မည်၊ ဤသို့ လှူဒါန်းကြလျှင် ငါတို့သည် အညီအညွတ်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းခုံကြဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ကြရပေလိမ့်မည်၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲရှိကြရပေလိမ့်မည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ အချို့သော ရဟန်းတို့က-

"ငါ့သျှင်တို့ လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်ကြခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိကြပါ၊ ငါ့သျှင်တို့ ယခု ငါတို့သည်လူတို့၏ တမန်မှုကို ဆောင်ကုန်အံ့၊ ဤသို့ ဆောင်လျှင် ထိုလူတို့သည် ငါတို့အား ပေးလှူကြဖို့ရာအမှတ်ရကြပေလိမ့်မည်၊ ဤသို့ လှူဒါန်းကြလျှင် ငါတို့သည် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမငြင်းခုံကြရဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ကြရပေလိမ့်မည်၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲရှိကြရပေလိမ့်မည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ အချို့သော ရဟန်းတို့က-

"ငါ့သျှင်တို့ မသင့်လျော်ပါ၊ လူတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်ကြခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိကြပါမည်နည်း၊ လူတို့၏ တမန်မှုကို ဆောင်ခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိကြပါမည်နည်း၊ ငါ့သျှင်တို့ ယခုငါတို့ သည် လူတို့အား အချင်းချင်း၏ လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်လွန်မြတ်သောစျာန် မဂ်ဖိုလ် တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုကုန်အံ့၊ 'ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ပဌမစျာန်ကိုရ၏၊ ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ဒုတိယ စျာန်ကို ရ၏၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် တတိယစျာန်ကို ရ၏၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် စတုတ္ထ စျာန်ကို ရ၏၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် သောတာပန်တည်း၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် သကဒါဂါမ်တည်း၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် အနာဂါမ်တည်း၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်း၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရ၏၊ ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်းသည် အဘိညာဏ် ခြောက်ပါးကို ရ၏' ဟု ပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြလျှင် ထိုလူတို့သည် ငါတို့အား ပေးလှူသင့်သည်ဟု မှတ်ထင်ကြပေလိမ့်မည်၊ ဤသို့ လှူဒါန်းကြလျှင် ငါတို့သည် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမငြင်းခုံကြရဘဲ

ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ကြရ ပေလိမ့်မည်၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲရှိကြရပေလိမ့်မည်”ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ ငါ့သျှင်တို့ လူတို့အား အချင်းချင်း၏လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောခြင်းသည်သာလျှင် မြတ်၏ဟု သဘောတူညီကြ လေ၏။

၁၉၄။ ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် လူတို့အား အချင်းချင်း၏ လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုကြကုန်၏၊ “ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို ရ၏။ပ။ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် အဘိညာဏ် ခြောက်ပါးကို ရ၏” ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုလူတို့သည် “ငါတို့အား အရတော်ကြလေစွတကား၊ ငါတို့သည် ကောင်းစွာ ရကြပေစွတကား၊ အကြင်ငါတို့၏အထံ၌ ဤကဲ့သို့သော ရဟန်းတော်များသည် ဝါကပ်တော်မူကြပေသည်တကား၊ အကျင့်သီလနှင့် ကောင်းသော တရားဓမ္မရှိကုန်သော ဤရဟန်းတို့ကဲ့သို့သော ရဟန်းတို့သည် ဤအခါမှရှေးက ငါတို့၏အထံ၌ ဝါကပ်တော် မမူကြဖူးပေတကား” ဟု အကြင် ဘောဇဉ် ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ်သောက် ဖွယ်မျိုးတို့ကို မိမိတို့ မသုံးဆောင်ကြ မခဲကြ မလျက်ကြ မသောက်ကြကုန်၊ မိဘ သား မယား ကျွန်အမှု လုပ် မိတ်ဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား မပေးကြကုန်၊ ထိုဘောဇဉ်ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ် သောက် ဖွယ်တို့ကို ရဟန်းတို့အားသာ ပေးလှူကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့အား အဆင်းလှခြင်း ဣန္ဒြေပြည့်ဖြိုးခြင်း မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်ခြင်း ကိုယ်ရေ အဆင်း အထူးကြည်လင်ခြင်း ရှိကြကုန်၏။

ဝါမှ ထကုန်သော ရဟန်းတို့၏ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် ချဉ်းကပ်ကြခြင်း သည အလေ့အထပင် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ သုံးလ လွန်မြောက်၍ ဝါမှ ထကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည် ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို သိုမှီးပြီးလျှင် သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူ၍ ဝေသာလီမြို့သို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ အစဉ်သဖြင့် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင်ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ နေကြကုန်၏။

ထိုအခါ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ဝါမှ ထကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ပိန်၊ ကံ ကြကုန်၏၊ အသွေးအသားခေါင်းပါးကြကုန်၏၊ မလှသော ရုပ်အဆင်းရှိကြကုန်၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိကြကုန်၏၊ (ကွန်ယက်ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကြကုန်၏၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းတို့သည်ကား လှပသော အဆင်းရှိကြကုန်၏၊ ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကြကုန်၏၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာအဆင်း ရှိကြကုန်၏၊ အထူးကြည်လင်သော ကိုယ်ရေ အဆင်းရှိကြကုန်၏။

အာဂန္တု ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်စွာ နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြားတော်မူခြင်းသည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အလေ့အထပင် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းတို့အား-

“ရဟန်းတို့ ကျန်းမာကြကုန်၏လော၊ မျှတကြကုန်၏လော၊ အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းမခုံဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ခဲ့ကြရကုန်၏လော၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲ ရှိကြကုန်၏ လော” ဟု မေးတော်မူရာ-

ကျန်းမာကြပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ မျှတကြပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းမခုံဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ခဲ့ကြရပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ ဆွမ်းအတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲ ရှိကြပါကုန်သည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ထားကုန်၏)။

ဘုရားသျှင်တို့သည် သိလျက်လည်း မေးတော်မူကုန်၏၊ သိလျက်လည်း မေးတော်မမူကုန်။ပ။ "တရားကိုသော်လည်း ဟောကုန်အံ့၊ တပည့်သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကိုသော်လည်း ပညတ်ကုန်အံ့" ဟူသော အကြောင်း နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူ ကုန်၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အဘယ်သို့လျှင် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းမခုံဘဲ ချမ်းသာစွာ ဝါကပ်ခဲ့ကြကုန်သနည်း၊ ဆွမ်း အတွက်လည်း မပင်ပန်းဘဲ ရှိကြကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူသောအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို ပြန်လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အသို့နည်း သင်တို့အား (စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား) ထင်ရှား ရှိကြပါ၏လောဟု (မေးတော်မူရာ) -

ထင်ရှားမရှိပါ မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ထားကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

"(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ (ဤအပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျောက် ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဝမ်းရေးအတွက် လူတို့အား အချင်းချင်း၏ လူတို့ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် ထက်လှစွာသော နွားသတ်ဓားဖြင့် မိမိ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်ခွဲ လှီးဖြတ်ရခြင်းက မြတ်သေး၏၊ ဝမ်းရေးအတွက် လူတို့အား အချင်းချင်း၏ လူတို့ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ထိုဓား ဖြင့်သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သေခြင်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ သေလောက်နီးပါး ဒုက္ခသို့ သော်လည်းကောင်း ရောက်ရာ၏၊ ထိုဓားဖြင့် မိမိဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်ခွဲ လှီးဖြတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော လားရာပျက်စီး လျက် ကျရောက်ရာ ငရဲသို့ကား မရောက်နိုင်သည်သာတည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤလူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲသို့ ရောက်ရပေတော့အံ့။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသော) အမှုသည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့ပြီး၍ တရားစကားကို ဟောကြား တော်မူ ပြီးနောက် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

ခိုးသူကြီးငါးယောက်

၁၉၅။ ရဟန်းတို့လောက၌ ဤခိုးသူကြီး ငါးယောက်တို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ငါးယောက်တို့ကား အဘယ်နည်း။

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော ခိုးသူကြီးအား "ငါသည် ဘယ်အခါ၌ (တပည့်) အရာအထောင်ခြံရံ၍ သတ်လျက် သတ်စေလျက် ဖြတ်လျက် ဖြတ်စေလျက် ချက်ပြုတ်လျက် ချက်ပြုတ်စေလျက် ရွာနိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌ လှည့်လည် ကျက်စားရပါအံ့နည်း"ဟု အကြံအစည်ဖြစ်၏၊ အခါတစ်ပါး၌ထိုခိုးသူကြီးသည် (တပည့်) အရာအထောင်ခြံရံ၍ သတ်လျက် သတ်စေလျက် ဖြတ်လျက် ဖြတ်စေလျက်ချက်ပြုတ်လျက် ချက်ပြုတ်စေလျက် ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌ လှည့်လည် ကျက်စားရ၏။

ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော ရဟန်းယုတ်အား-

"ငါသည် အဘယ်အခါ၌ (တပည့်) အရာအထောင် ခြံရံ၍ လူရှင်ရဟန်းတို့၏ ကောင်းသော အပြုအစုခံလျက် အလေးပြုခံလျက် အမြတ်နိုးခံလျက် အပူဇော်ခံလျက် အရိုအသေခံလျက် သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရသည်ဖြစ်၍ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ရပါအံ့နည်း"ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

အခါတစ်ပါး၌ ထိုရဟန်းယုတ်သည် (တပည့်) အရာအထောင် ခြံရံ၍ လူရှင်ရဟန်းတို့၏ ကောင်းသောအပြုအစုခံလျက် အလေးပြုခံလျက် အမြတ်နိုးခံလျက် အပူဇော်ခံလျက် အရိုအသေခံလျက် သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရသည်ဖြစ်၍ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ရ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကားလောက၌ ထင်ရှားရှိသော ပဌမ ခိုးသူကြီးပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင်လည်း ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော ရဟန်းယုတ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ဒေသနာတော်ကို သင်ယူ၍ ကိုယ်ပိုင် ပြုထား၏ (ဆရာစားမထား)။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကားလောက၌ ထင်ရှားရှိသော ဒုတိယ ခိုးသူကြီးပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင်လည်း ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော ရဟန်းယုတ်သည် စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သီတင်းသုံးဘော်ကို အခြေအမြစ်မရှိသောမမြတ်သော အကျင့် (မေထုန်အကျင့်) ဖြင့် စွပ်စွဲ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကားလောက၌ ထင်ရှားရှိသော တတိယ ခိုးသူကြီးပေတည်း။

ရဟန်းတို့ ထို့ပြင်လည်း ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော ရဟန်းယုတ်သည် သံဃာ၏ ဂရုဘဏ် ဂရုပရိက္ခရာဖြစ်ကုန်သော အရံ၊ အရံမြေရာ၊ ကျောင်း၊ ကျောင်းမြေရာ၊ ညောင်စောင်း 'ခုတင်'၊ အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်'၊ ဘုံလျို 'ဖုံ'၊ ခေါင်းအုံး၊ ကြေးအိုး - သံအိုး၊ ကြေးသံအိုးစရည်းကြီး၊ ကြေးသံအင်တွဲ 'အင်တုံ ဇလုံ'၊ ကြေးသံဖျဉ်းအိုး၊ ပဲခွပ်၊ ပုဆိန်၊ ဓားမ၊ ပေါက်တူး၊ ဆောက်၊ နွယ်၊ ဝါး၊ ဖြူဆံမြက်၊ ပြိတ်မြက်၊ (ကြွင်းသော) မြက်၊ မြေညက်၊ သစ်ဘဏ္ဍာ၊ မြေဘဏ္ဍာ (ဤနှစ်ဆယ့်ငါးမျိုး) တို့ဖြင့် လူကို ချီးမြှောက်၏၊ ဖြားယောင်း၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကားလောက၌ ထင်ရှားရှိသော စတုတ္ထ ခိုးသူကြီးပေတည်း။

ရဟန်းတို့ အကြင် ရဟန်းသည် (မိမိသန္တာန်၌) ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ ဤရဟန်းသည် နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့်တကွသော ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော ဤသြကာသလောက၌ လည်းကောင်း၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော မင်းများ လူများနှင့် တကွသော ဤသတ္တဝါအပေါင်း၌ လည်းကောင်း အဆိုးဆုံး အကြီးဆုံး ခိုးသူကြီးပေတည်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုလျှင် ရဟန်းတို့ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ဆွမ်းကို ခိုး၍ စားသောကြောင့်ပေတည်း။

“မိမိသန္တာန်မှာ မြင့်မြတ်သော တရားမရှိဘဲလျက် မြင့်မြတ်သော တရားရှိဟန် ပြောဆိုသော ရဟန်းသည် စဉ်းလဲသော ကစားသမား (ငှက်မုဆိုး) ကဲ့သို့ ပြည်သူ တို့၏ ဆွမ်းကို ခိုးစားသည် မည်၏။

သင်္ကန်းကို လည်တွင် သိုင်း၍ ညစ်ညမ်းသော သဘောရှိကုန်သောစောင့်စည်းမှု ကင်းကွာ၍ ယုတ်မာကုန်သော များစွာသော ရဟန်းတို့သည် မကောင်းမှုအကုသိုလ် ကံကြောင့် ငရဲသို့ ကပ်ရောက် ကြရကုန်၏။

အကျင့်သီလမရှိဘဲစောင့်ထိန်းမှု ‘သံဝရ’ မရှိဘဲ တိုင်းသူပြည်သားတို့ လှူဒါန်းသော ဆွမ်းကို စားခြင်းထက် ရဲရဲညီး ဖုတ်ထားသော သံတွေခဲကို စားရခြင်းက မြတ်သေး၏”။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း သူတစ်ပါးတို့က ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း ၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဥ္စမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၁၉၆။ "အကြင် ရဟန်းသည် မသိဘဲ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သော ဉာဏ်အမြင်ဟု ဆိုအပ်သော လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ် သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို မိမိသို့ ဆောင်ကပ်၍ 'ဤသို့ ငါသိ၏၊ ဤသို့ ငါမြင်၏'ဟု ပြောကြားငြားအံ့၊ ထိုသို့ ပြောကြားပြီးမှ နောက် အခါ၌ (သူတစ်ပါးတို့) မေးစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မမေးစစ်အပ်ဘဲ သော်လည်းကောင်း အာပတ်သင့်ရောက်ပြီး၍ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိရ ကား 'ငါ့သျှင်တို့ ဤသို့ မသိဘဲသိ၏ဟု ဆိုမိပြီ၊ မမြင်ဘဲ မြင်၏ဟု ဆိုမိပြီ၊ အချည်း အနှီး မှားယွင်းသော စကားကို ပြောမိပြီ'ဟုပြောဆိုငြားအံ့၊ ဤရဟန်းသည် လည်း သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၉၇။ ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် မမြင်အပ်သေးသည်၌ မြင်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရောက်အပ်သေးသည်၌ ရောက်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရအပ်သေးသည်၌ ရအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသည်၌ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ အထင်ကြီးမှုဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့အား အခါတစ်ပါး၌ ရာဂ ဖြစ်ဖို့လည်း စိတ်ညွတ်၏၊ ဒေါသဖြစ်ဖို့လည်း စိတ်ညွတ်၏၊ မောဟဖြစ်ဖို့လည်း စိတ်ညွတ်၏၊ "မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပြီးပြီ၊ ငါတို့သည်လည်း မမြင်အပ်သေးသည်၌ မြင်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရောက်အပ်သေးသည်၌ ရောက်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရအပ် သေးသည်၌ ရအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသည်၌ မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍ အထင်ကြီးမှုဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားမိကုန်ပြီ၊ အဘယ်သို့နည်း ငါတို့သည် ပါရာဇိက ကျလေကုန်သလော"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြရာ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

အာနန္ဒာ အကြင် ရဟန်းတို့သည် မမြင်အပ်သေးသည်၌ မြင်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရောက်အပ် သေးသည်၌ ရောက်အပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မရအပ်သေးသည်၌ ရအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသည်၌ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု အမှတ်ရှိကြ၍၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားမိ တတ်ကုန်၏၊ ထို အထင်ကြီးသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းကိုကား အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု မခေါ်ဝေါ်လောက်" ဤသို့ (မိန့်တော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄။ (ခ) “အကြင် ရဟန်းသည် မသိဘဲ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သောဉာဏ်အမြင်ဟု ဆိုအပ်သော လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို မိမိသို့ ဆောင်ကပ်၍ ‘ဤသို့ ငါသိ၏၊ ဤသို့ ငါမြင်၏’ဟု ပြောကြား ငြားအံ့၊ ထိုသို့ပြောကြားပြီးမှ နောက်အခါ၌ (သူတစ်ပါးတို့) မေးစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မမေးစစ်အပ်ဘဲ သော်လည်းကောင်း အာပတ်သင့်ရောက်ပြီး၍ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား ‘ငါ့သျှင်တို့ဤသို့ ငါမသိဘဲ သိ၏ဟု ဆိုမိပြီ၊ မမြင်ဘဲ မြင်၏ဟု ဆိုမိပြီ၊ အချည်းအနှီး မှားယွင်း သော စကားကိုပြောမိပြီ’ဟု ပြောဆိုငြားအံ့၊ အထင်ကြီးမှုကို ကြဉ်၍ ဤရဟန်းသည် လည်း သာသနာတော်မှဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၁၉၈။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော သူကို “ရဟန်း” ဟု အလိုရှိအပ်၏။

မသိဘဲဟူသည် မိမိ၌ မရှိသော မဟုတ်မမှန်သော ထင်ရှားမရှိသော ကုသိုလ်တရားကို “ငါ့အား ကုသိုလ်တရား ရှိ၏” ဟု မသိဘဲ မမြင်ဘဲ။

လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား မည်သည် ဈာန်၊ ဝိမောက္ခ၊ သမာဓိ၊ သမာပတ်၊ ဉာဏ်အမြင်၊ မဂ်ကို ပွါးများခြင်း၊ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း၊ နီဝရဏမှ ကင်းခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းတည်း။

မိမိသို့ ဆောင်ကပ်၍ဟူသည် ထိုကုသိုလ်တရားတို့ကိုသော်လည်း မိမိသို့ ဆောင်ကပ်၏၊ ႐ွမိကို သော်လည်း ထိုကုသိုလ်တရားတို့သို့ ဆောင်ကပ်၏။

ဉာဏ်ဟူသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတည်း။

အမြင်ဟူသည် ဉာဏ်သည် အမြင် မည်၏၊ အမြင်သည် ဉာဏ် မည်၏။

ပြောကြားငြားအံ့ ဟူသည် မိန်းမအားသော် လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားအားသော် လည်းကောင်း၊ လူအားသော် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း ပြောကြားငြားအံ့။

ဤသို့သိ၏ ဤသို့မြင်၏ဟူသည် “ထိုတရားတို့ကို ငါသိ၏၊ ထိုတရားတို့ကို ငါမြင်၏၊ ထိုတရားတို့သည်လည်း ငါ၌ ရှိ၏၊ ငါသည်လည်း ထိုတရားတို့၌ ထင်၏”ဟု (ပြောကြားခြင်းတည်း)။

ထိုသို့ ပြောကြားပြီးမှ နောက်အခါ၌ဟူသည် အကြင်ခဏ၌ ပြောကြား၏၊ ထိုခဏ ထိုလယ ထိုမုဟုတ်ကို လွန်သည်ရှိသော်။

သူတစ်ပါးတို့ မေးစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်းဟူသည် အကြင် ဝတ္ထုကို ဝန်ခံ၏၊ ထိုဝတ္ထုကို “သင်သည် အဘယ်တရားကို ရသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ရသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အခါ၌ ရသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်၌ ရသနည်း၊ သင်သည် အဘယ်မည်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သနည်း၊ သင်သည် အဘယ်မည်သော တရားတို့ကို ရသနည်း” ဟု မေးစစ်သည်ရှိသော်။

မမေးစစ်အပ်ဘဲသော်လည်းကောင်းဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မမေးမစစ်ဘဲ။

အာပတ်သင့်ရောက်ပြီး၍ဟူသည် ယုတ်ညံ့သော အလိုဆိုး ရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုး နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွား ပြောဆိုမိ၍ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီး သည် ဖြစ်၏။

စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား ဟူသည် လူသော်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်လို၍ ဥပါသကာသော်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်လို၍ အရံစောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်လို၍ သာမဏေသော် လည်းကောင်း ဖြစ်လို၍။

ငါ့သျှင်တို့ ဤသို့ ငါမသိဘဲ သိ၏ဟု ဆိုမိပြီ၊ မမြင်ဘဲ မြင်၏ဟု ဆိုမိပြီဟူသည် "ငါသည် ထိုတရားတို့ကို မသိပါ။ ငါသည် ထိုတရားတို့ကို မမြင်ပါ။ ထိုတရားတို့သည်လည်း ငါ၌ မရှိကြပါ။ ငါသည့်လည်း ထိုတရားတို့၌ မထင်ပါ"ဟု (ပြောဆိုခြင်းတည်း)။

အချည်းအနှီး မှားယွင်းသောစကားကို ပြောဆိုမိပြီဟူသည် ငါသည် အချည်းနှီးသော စကားကိုပြောဆိုမိပြီ၊ ငါသည် မှားယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုမိပြီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုမိပြီ၊ ငါသည် မသိဘဲ ပြောဆိုမိပြီ။

အထင်ကြီးခြင်းကို ကြဉ်၍ဟူသည် အထင်ကြီးခြင်းကို ထား၍။

ဤရဟန်းသည် လည်းဟူသည်ကို ရှေးရဟန်းတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် ဥပမာသော်ကား လည်ဆစ်ပြတ်ကျိုးလေပြီးသော ထန်းပင်သည် နောက်ထပ် စည်ပင်ပေါက်ရောက်ခြင်းငှါ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ရဟန်းသည် ယုတ်ညံ့သော အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှား မရှိသော မဟုတ်မမှန်သော လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော (ဈာန် မဂ် ဖိုလ်) တရားကိုဝါကြွား ပြောဆိုမိ၍ ရဟန်း မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏"ဟု ဆိုရ၏။

ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်းမည်သည် အတူတကွဝိနည်းကံ ပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက် ရွတ် (ပြ) မှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုတည်း၊ ဤအလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏၊ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထို (ပါရာဇိကကျသော) ရဟန်းနှင့် အတူတကွ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် "ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ"ဟု ဆိုရ၏။

၁၉၉။ လူတို့ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား မည်သည်ဈာန်၊ ဝိမောက္ခ၊ သမာဓိ၊ သမာပတ်၊ ဉာဏ်အမြင်၊ မဂ်ကို ပွါးများခြင်း၊ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း၊ နီဝရဏမှ ကင်းခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းတည်း။

ဈာန်ဟူသည် ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တည်း။

ဝိမောက္ခဟူသည် ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ'၊ ိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ'၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ'တည်း။

သမာဓိဟူသည် ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ'၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ'၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတ သမာဓိ' တည်း။

သမာပတ်ဟူသည် ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်'၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်'၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' တည်း။

ဉာဏ်အမြင်ဟူသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတည်း။

မဂ်ကို ပွါးများခြင်းဟူသည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း။

ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းတည်း။

ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းဟူသည် ရာဂကိုပယ်ခြင်း၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း၊ မောဟကိုပယ်ခြင်းတည်း။

နီဝရဏမှ ကင်းခြင်းဟူသည် ရာဂမှ စိတ်၏ အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းခြင်း၊ ဒေါသမှ စိတ်၏အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းခြင်း၊ မောဟမှ စိတ်၏ အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းခြင်းတည်း။

ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းဟူသည် ပဌမစျာန်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ဒုတိယစျာန်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ တတိယစျာန်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းတည်း။

၄-စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့် ပြီး၏။

------

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိက သုဒ္ဓိကဝါရ

၂၀၀။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီးရဟန်းသည် "ငါမဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏၊ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသောမိမိ၏) နှစ်သိမ့် သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီဟုသိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသောမိမိ၏) နှစ်သိမ့် သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသောမိမိ၏) နှစ်သိမ့် သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် (ငါ့အား ပဌမစျာန် မရှိဟူသော မိမိ၏) ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက်အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအားပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၁။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏၊ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၂။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားနေ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားနေ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားနေ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားနေ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားနေ၏ဟု သိလျက် မဟုတ့်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၃။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါမဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏၊ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ရသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ရသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုရသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ရသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအားပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ရသည်ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၄။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏၊ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို လေ့လာခြင်း ရှိ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို လေ့လာခြင်း ရှိ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလေ့လာခြင်း ရှိ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို လေ့လာခြင်းရှိ၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက်၊ နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်၊ ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို လေ့လာခြင်း ရှိ၏ဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၅။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟုသိ၏ (ဤ) အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ပဌမစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ပဌမစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းငါးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ပဌမစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခြောက်မျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ပဌမစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ပဌမစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟုသိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ [ဤပဌမစျာန်ကို အကျယ်ချဲ့သကဲ့သို့ ဤအတူ အလုံးစုံကိုလည်း အကျယ်ချဲ့အပ်၏]။

၂၀၆။ မပြောမီရှေးမဆွကပင်။ပ။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကို။ပ။ တတိယစျာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ စတုတ္ထစျာန်ကို ရသည်၊ စတုတ္ထစျာန်ကို လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် စတုတ္ထစျာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီးရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏။

အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့် သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် စတုတ္ထဈာန်ကို မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၇။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ'၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ'၊ ိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍လွတ် မြောက်ခြင်း'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုမျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ် မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ'၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ'၊ ကိလေသာတောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ'ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ'ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်'၊ ိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်'၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး တို့ကိုရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ် မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကို ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်း ရှိ၏၊ ူါသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စား နေ၏၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ မြတ်သောမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟုသိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို အနာဂါမိဖိုလ်ကို အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဝင်စားခဲ့ပြီ၊ ဝင်စားသည်၊ ဝင်စားနေ၏၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရသည်၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ရာဂကို စွန့်ပြီ ထွေးအန်ပြီ လွှတ်ပြီ ပယ်ပြီ စွန့်ပစ်ပြီ ထိတ်လန့်စေပြီ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် ဒေါသကို စွန့်ပြီ ထွေးအန်ပြီ လွှတ်ပြီ ပယ်ပြီ စွန့်ပစ်ပြီ ထိတ်လန့်စေပြီ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ငါသည် မောဟကို စွန့်ပြီ ထွေးအန်ပြီ လွှတ်ပြီ ပယ်ပြီ စွန့်ပစ်ပြီ ထိတ်လန့်စေပြီ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ရာဂမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒေါသမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန်ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏။

အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက်ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

သုဒ္ဓိကဝါရ ပြီး၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'

၂၀၈။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း ရ၏၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ပ။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏၊ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာအကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှုမရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက်မဟုတ် မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ'ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှုမရှိ၍တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်းရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှုမရှိ၍ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်းဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည်ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၀၉။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တို့ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တို့ကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုး တို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဌမစျာန်ကို လည်းရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဌမစျာန်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ငါသည် ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်း သည်"မဟုတ်မမှန်ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန်ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီးရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ" ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်

သဘောတူညီမှု ကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ ဖြင့် ပဋမစျာန်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ပဋမစျာန်ကို လည်းရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ပဋမစျာန်ကိုလည်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီ၊ ရာဂမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်း၏။ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်း၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်း၏ဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ်'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'

၂၁၀။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဥ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာဆိတ်သုဥ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကို လည်းကောင်း။ ကိလေသာအကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်'ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတ သမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တို့ကို လည်း ကောင်း။ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ရ၏၊ လေ့လာခြင်း ရှိ၏၊ ငါသည် ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအားပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ဒုတိယစျာန်ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ဒုတိယစျာန်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ငါသည်ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ရာဂမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မောဟမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ရည်မှန်း ချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်း ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပဥ္စမစျာန်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပဥ္စမစျာန်ကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ငါသည် ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပဥ္စမစျာန်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

[ဤအတူ တစ်ခုခုကို မူတည်ပြု၍ စက်ကို လည်အောင် လှည့်အပ်၏]

ဤ (ဆိုလတ္တံ့) သည်ကား အကျဉ်းတည်း၊

၂၁၁။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် တတိယဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် တတိယဈာန်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ တတိယဈာန်ကိုလည်းရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ငါသည် တတိယဈာန်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ငါသည် ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွှတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ရာဂမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မောဟမှလည်းငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအားပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပဌမဈာန်ကို လည်းကောင်း။ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏၊ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း ရ၏၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ ငါသည် တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ပဌမဈာန်ကိုလည်း။ပ။ ဒုတိယဈာန်ကိုလည်း။ပ။ တတိယဈာန်ကိုလည်း။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏၊ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ'ကင်းပြီ၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း ရ၏၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏၊ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ'ကင်းပြီ၊ ငါသည် စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၁၂။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကိုလည်း။ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်း။ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိ ဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှ လည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ။ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း ‘သုညတသမာဓိ’ ကိုလည်း။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍တည်ကြည်ခြင်း ‘အနိမိတ္တသမာဓိ’ ကိုလည်း။ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ’ ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည်အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ’ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟ မှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ’ ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း ‘သုညတသမာပတ်’ ကိုလည်း။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ဝင်စားခြင်း ‘အနိမိတ္တသမာပတ်’ ကိုလည်း။ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်’ ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်’ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ငါသည် ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း ‘အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်’ ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ကင်းပြီ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည်အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟုသိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး တို့ကိုလည်း။ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး တို့ကိုလည်း။ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး တို့ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ငါသည် ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

၂၁၃။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဣန္ဒြေငါးပါး တို့ကိုလည်း။ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏၊ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ူါသည် ဗိုလ်ငါးပါး တို့ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တို့ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်ႇ။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ငါသည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မြတ်သောမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည်အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ငါသည် မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကိုလည်း။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်း။ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်း။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ'ကင်းပြီ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင်'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ ဖြင့် မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ငါသည်ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက်အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ရာဂမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင်'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဧကမူ ပြီး၏။

[ဧကမူကို ချဲ့ပြသကဲ့သို့ ဒုကမူစသည်ကိုလည်း ဤအတူပင် အားလုံး ချဲ့ပြအပ်၏]

ဤ (ဆိုလတ္တံ့) သည်ကား သဇ္ဇမှုတည်း၊

၂၁၄။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟုသိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏။ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခ'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်'ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ မြတ်သောမဂ္ဂင် ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ပ။ ငါသည် ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွှတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ရာဂမှလည်း ငါ၏စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ'ကင်းပြီ၊ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

သဇ္ဇမှု ပြီး၏။

သုဒ္ဓိကဝါရ စကားရပ် ပြီး၏။

၂၁၅။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် တတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်" ဟု သိ၏။ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏။ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်း ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း'သုညတဝိမောက္ခ' ကို။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကို။ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကို။ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်' ကို။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း'အနိမိတ္တသမာပတ်' ကို၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကို။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို။ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါးတို့ကို။ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို။ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို။ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို။ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ငါသည် ရာဂကို စွန့်ပြီ။ ငါသည်ဒေါသကို စွန့်ပြီ။ ငါသည် မောဟကို စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွှတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ရာဂမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ။ ဒေါသမှငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ။ မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အပြောလွဲမှားသော သူ၏ ဇကမူ စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၂၁၆။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် တတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု။ပ။ မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိ နားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် ပဌမစျာန်ကိုဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အပြောလွဲမှားသောသူ၏ ဧကမူ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်၍ မြှုပ်အပ်ပြီ။

၂၁၇။ အကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟုဆိုလိုလျက် ပဌမစျာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု ဆိုလိုလျက် ဒေါသမှ ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

အပြောလွဲမှားသော သူ၏ ဧကမူ ပြီး၏။

[ဧကမူကို ချဲ့ပြသကဲ့သို့ ဒုမူစသည်ကိုလည်း အားလုံး ချဲ့ပြအပ်၏]။

ဤ (ဆိုလတ္တံ့) သည်ကား သဗ္ဗမူတည်း။

၂၁၈။ အကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ ပ။ အကြောင်း ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ပဌမစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ တတိယစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ် သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတ သမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း ဝင်စားပြီ။ပ။ ငါသည် ရာဂကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် ဒေါသကိုလည်းစွန့်ပြီ။ ငါသည် မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွှတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ။ ရာဂမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ။ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု ဆိုလိုလျက် မောဟမှ ငါ၏ စိတ်သည်အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏။

၂၁၉။ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဒုတိယ စျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယ စျာန်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစျာန်ကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိ ဟိတသမာဓိ'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ ဝင်စားခြင်း 'သုညတသမာပတ်'ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ တောင့်တမှု မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း ဝင်စားပြီ။ ငါသည် ရာဂကို လည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် ဒေါသကိုလည်း စွန့်ပြီ။ ငါသည် မောဟကိုလည်း စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွှတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ရာဂမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မောဟမှလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု ဆိုလိုလျက် ပဌမစျာန်ကို

ဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်ကို လည်းကောင်း။ပ။ မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ပဌမဈာန်ကိုလည်း ဝင်စားပြီဟု ဆိုလိုလျက် ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်၊ ပ၊ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့် မောဟမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီ၊ ပဌမဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်ကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်ကို လည်းကောင်း။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် “မဟုတ်မမှန်ပြောမည်” ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် “မဟုတ်မမှန် ပြောသည်”ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည့် “ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ”ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့်ရာဂမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီဟု ဆိုလိုလျက် ဒေါသမှုလည်း ငါ၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင်‘နီဝရဏ’ ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သင့်၏။

အပြောလွဲမှားသော သူ၏ သဗ္ဗမူပြီး၏။

အပြောလွဲမှားသော သူ၏ စက်မြုပ် စက္ကပေယျာလ[၁] ပြီး၏။

ဝတ္ထုကာမဝါရ စကားရပ် ပြီး၏။

၂၂၀။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် အကြင် ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းလေးမျိုး ငါးမျိုး ခြောက်မျိုး ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ပဌမဈာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော်ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

အကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့် အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဒုတိယဈာန်ကို။ တတိယဈာန်ကို။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'သုညတဝိမောက္ခ' ကို။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ်မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အနိမိတ္တဝိမောက္ခ'ကို။ ကိလေသာတောင့်တမှု မရှိ၍ လွတ်မြောက်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ' ကို။ ကိလေသာ ဆိတ်သုဉ်း၍ တည်ကြည်ခြင်း 'သုညတသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာ အကြောင်း နိမိတ်မရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အနိမိတ္တသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ တည်ကြည်ခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာဓိ' ကို။ ကိလေသာဆိတ်သုဉ်း၍ဝင်စားခြင်း 'သုညတ သမာပတ်'ကို။ ကိလေသာ အကြောင်းနိမိတ် မရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အနိမိတ္တသမာပတ်' ကို။ ကိလေသာ တောင့်တမှုမရှိ၍ ဝင်စားခြင်း 'အပ္ပဏိဟိတသမာပတ်' ကို။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို။ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးတို့ကို။ ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့ကို။ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို။ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကို။ မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ထိုရဟန်းသည် ရာဂကို စွန့်ပြီ။ ဒေါသကို စွန့်ပြီ။ မောဟကို စွန့်ပြီ၊ ထွေးအန်ပြီ၊ လွတ်ပြီ၊ ပယ်ပြီ၊ စွန့်ပစ်ပြီ၊ ထိတ်လန့်စေပြီ၊ ကောင်းစွာ ထိတ်လန့်စေပြီဟု သိလျက်မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိ နားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟုသိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် ရာဂမှ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ ဒေါသမှ စိတ်သည်အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီ၊ မောဟမှ စိတ်သည် အပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' ကင်းပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည်"မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏။ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက် အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် အကြင် ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ [ပေယျာလ တဆယ့်ငါးမျိုး သွားပုံတို့ကို ဤအတူပင် ချဲ့ပြအပ်ကုန်၏၊]

၂၂၁။ အကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ အကြောင်း ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် အကြင် ရဟန်းသည် သင်၏ သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်၏။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်၏။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို သုံးဆောင်၏။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအသုံးအဆောင်ကို သုံးဆောင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ အကြောင်းခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်းကိုသုံးဆောင်ပြီ။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်ပြီ။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ပြီ။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို သုံးဆောင်ပြီ။ အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအသုံးအဆောင်ကို သုံးဆောင်ပြီ။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်း ရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသခ်မ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

မပြောမီ ရှေးမဆွကပင်။ပ။ ဤအကြောင်း သုံးမျိုးတို့ဖြင့်။ပ။ မပြောမီ ရှေးမဆွကပင် ထိုရဟန်းသည်"မဟုတ်မမှန် ပြောမည်"ဟု သိ၏၊ ပြောဆဲ ရဟန်းသည် "မဟုတ်မမှန် ပြောသည်"ဟု သိ၏၊ ပြောပြီး ရဟန်းသည် "ငါ မဟုတ်မမှန် ပြောမိပြီ"ဟု သိ၏၊ အယူအဆကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သိမ့်သဘောတူညီမှုကို ဖုံးထားလျက် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို ဖုံးထားလျက် ရည်မှန်းချက်ကို ဖုံးထားလျက်

အကြောင်း ခုနစ်မျိုးတို့ဖြင့် သင်သည် အကြင် (ရဟန်း) ကို အစွဲပြု၍ ကျောင်းကို လှူ၏၊ သင်္ကန်းကို လှူ၏၊ ဆွမ်းကို လှူ၏၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို လှူ၏၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး အသုံးအဆောင်ကို လှူ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း သင်္ခမ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားခဲ့ပြီ။ ဝင်စားသည်။ ဝင်စားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း သင်္ခမ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို ရ၏။ လေ့လာခြင်းရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟုသိလျက် မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား (နားထောင်သူ) သိနားလည်သော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်သင့်၏၊ (နားထောင်သူ) မသိနားမလည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊

ပေယျာလ တစ်ဆယ့်ငါးမျိုး ပြီး၏။

ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော စကားရပ် ပြီး၏။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ စက်မြှုပ် 'စက္ကပေယျာလ' ပြီး၏။

၂၂၂။ အထင်ကြီးခြင်း 'ရနိုးခြင်း'ဖြင့် မဝါကြွားလိုသော ရဟန်း၊ (သည်းခြေပျက်၍) ရူးသော ရဟန်း၊ (ဘီလူးဖမ်း၍) စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်၊

၁။ ပေယျာလ-စာပိုဒ်၌မြှုပ်ထားခြင်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

အထင်ကြီးခြင်း ‘ရနိုးခြင်း’ တော၌ ဆွမ်းခံခြင်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကုလိယာပုတ် သံယောဇဉ် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ တရားထူးများ ကျောင်း လုပ်ကျွေးခြင်း။

မခဲယဉ်း လုံ့လဝီရိယ ထို့ပြင် ငါ့သျှင်တို့ သေမင်းမှ မကြောက် စိတ်နှလုံး မသာယာသူသည် ကြောက်သည်၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း အားထုတ်မှုဖြင့် နှစ်သိမ့်ခြင်း ထို့ပြင် ဝေဒနာကို သည်းခံခြင်း နှစ်မျိုး။

ပုဏ္ဏားဝတ္ထုငါးပုဒ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြေဆိုသော ရဟန်းသုံးပါး အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင် ကာမဂုဏ် တို့ကို ပိတ်ဆို့အပ်ပြီ၊ မွေ့လျော်ခြင်း ထို့ပြင် ဖဲသွားပြီ။

အရိုးစု သားတစ် နွားသတ်ယောကျ်ား နှစ်ယောက် အသားတုံး ငှက်မုဆိုး အရေမရှိ ဆိတ်သတ်သမား သန်လျက် ဝက်ထိုးသမား လှံ သားမုဆိုး မြှား ညှဉ်းဆဲသူ (ပါးကွပ်) အပ် ရထားထိန်း။

အကြင် အပ်ဖြင့် ချုပ်အပ်၏၊ ထို အပ်သည် ကုန်းတိုက်သူ မည်၏၊ ရပ်ရွာကိုကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ‘တရားသူကြီး’ သည် ဌေးစေ့ဝန်ရှိသူ ‘ဌေးစေ့ကြီးသူ’ ဖြစ်ရ လေပြီ။ သူ့ သား မယားကို သွားလာသော ထိုသူသည် မစင်တွင်း၌ နစ်မြုပ်ရလေပြီ၊ ပုဏ္ဏားပျက်သည် မစင်ကိုစားရလေပြီ။

လင်ကို ကျူးလွန်၍ ကျင့်သော မိန်းမသည် အရေမရှိသော ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရလေပြီ၊ နတ်ဝင်မ ‘နတ်ကတော်’ သည် အရုပ်ဆိုးမ ဖြစ်ရလေပြီ၊ လင်တူမယားကို မီးအိုး ကင်းဖြင့်လောင်းသောမိန်းမသည် မီးကျီး ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရလေပြီ။

ခိုးသူသတ်ယောကျ်ားသည် ဦးခေါင်းပြတ် ပြိတ္တာဖြစ်ရပြီ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းဖြစ်ကြသော ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ သိက္ခမာန် သာမဏေ သာမဏေမတို့သည် ထိုအခါ၌ မကောင်းမှုကို ပြုကုန်ပြီ၊ တိုသူတို့သည် ကောင်းကင်ပျံ မီးလောင်ပြိတ္တာများ ဖြစ်ကြရပြီ။

တပေါဒါမြစ် ရာဇဂြိုဟ်စစ်ပွဲ ဆင်ပြောင်တို့ ဆင်းသက်ခြင်း အသျှင်သောဘိတ ရဟန္တာ ရဟန်းသည် မဟာကပ်ငါးရာကို အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၂၂၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အထင်ကြီးခြင်း 'ရနိုးခြင်း' ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောဆိုမိ၏၊ "မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ငါသည် ပါရာဇိကကျ လေသလော" ဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊ ရဟန်း အထင်ကြီးခြင်း 'ရနိုးခြင်း' ဖြင့် ပြောဆိုသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် "ဤသို့ နေလျှင် ငါ့ကို လူအများသည် ချီးမွမ်းလိမ့်မည်" ဟု မျှော်လင့်တောင့်တ၍ တော၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို လူအများသည် မြှောက်စားချီးမွမ်း၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ မျှော်လင့်တောင့်တ၍ တော၌ မနေအပ်၊ ဇနသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် "ဤသို့ ဆွမ်းခံလျှင် ငါ့ကို လူအများသည် ချီးမွမ်းလိမ့်မည်" ဟု မျှော်လင့် တောင့်တ၍ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်၏၊ ထိုရဟန်းကို လူအများသည် မြှောက်စားချီးမွမ်း၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ မျှော်လင့်တောင့်တ၍ ဆွမ်းခံ မလှည့်လည်အပ်၊ လှည့်လည်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ငါတို့၏ ဉပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အတူနေတပည့်တို့သည် အားလုံး ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကြသည်"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုသော စိတ်ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)၊

ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင် ငါတို့၏ ဉပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အတွင်းနေတပည့်တို့သည် အားလုံး တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးသူချည်း ဖြစ်ကြသည်"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)၊

ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤသို့ စင်္ကြံသွားလျှင် ရပ်တည်လျှင် ထိုင်လျှင် အိပ်ခြင်းကို ပြုလျှင် "ငါ့ကို လူအများသည် ချီးမွမ်းမြှောက်စားလိမ့်မည်"ဟု မျှော်လင့်တောင့်တ၍ စင်္ကြံသွား၏၊ ရပ်တည်၏၊ ထိုင်၏၊ အိပ်ခြင်းကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းကို လူအများသည် ချီးမွမ်းမြှောက်စား၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့မျှော်လင့်တောင့်တ၍ အိပ်ခြင်းကို မပြုရ၊ ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၆-၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါး ထက်လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းကလည်း "ငါ့သျှင် ငါလည်းသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ပြီးပြီ"ဟု ပြန်ပြော၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ပ၊ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၁၀)

၂၂၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ကပ်၍ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိသောရဟန်းသည် ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် ဤသို့သဘောရှိသော စကားကို မပြောဆိုလင့်၊ သင့်အား ထိုတရားမျိုး မရှိ"ဟု မောင်းမဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏၊ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ကပ်၍ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ နတ်သားသည် ထိုရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ဤသို့ သဘောရှိသော စကားကို မပြောဆိုပါလင့်၊ အသျှင်ဘုရားအား ထိုတရားမျိုး မရှိပါ" ဟု မောင်းမဲ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ပ။ ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၁၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဥပါသကာတစ်ယောက်ကို "ငါ့သျှင် ဥပါသကာ အကြင် ရဟန်းသည်သင်၏ ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာပေတည်း"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းသည်လည်းထိုဥပါသကာ၏ ကျောင်း၌ နေ၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)၊

ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၁၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဥပါသကာတစ်ယောက်ကို "ငါ့သျှင် ဥပါသကာ သင်သည် အကြင်ရဟန်းကို သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး အသုံးအဆောင်ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာပေတည်း"ဟု ပြောဆို၏၊ ထို ဥပသကာ သည်လည်း ထိုရဟန်းကို သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး အသုံးအဆောင်ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)၊

ရဟန်း ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)၊ (၁၄)

၂၂၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဘုရား၌ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား ရှိပါသလော" ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြေဆိုဖို့ရာ မခဲယဉ်းပါဟု ပြောဆို၏၊ "မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝကတို့သည်သာ ဤသို့ ပြောဆိုနိုင်ကုန်ရာ၏၊ ငါတမူကား မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် သာဝက မဟုတ်ချေ၊ ငါသည် ပါရာဇိက ကျလေသလော"ဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု။ (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဘုရားအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား ရှိပါသလော" ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ လုံ့လဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည် ပြီးစေအပ်သော တရားရှိသည်သာတည်းဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည်-

"ငါ့သျှင် မကြောက်ပါလင့်"ဟု ပြောကြကုန်၏။

"ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် သေခြင်းမှ မကြောက်ပါ"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏။ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"ငါ့သျှင် မကြောက်ပါလင့်"ဟု ပြောကြကုန်၏။

"ငါ့သျှင်တို့ စိတ်နှလုံးမသာယာသူသာလျှင် ကြောက်ရသည် မဟုတ်ပါလော"ဟု ပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏။ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"အသျှင်ဘုရာအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားရှိ ပါသလော"ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ကောင်းစွာ အားထုတ်သူသည် ပြီးစေအပ်သော တရားရှိသည်သာတည်းဟု ပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"အသျှင်ဘုရားအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရား ရှိပါသလော"ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ လုံ့လဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည် ပြီးစေအပ်သော တရားရှိသည်သာတည်းဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"အသျှင်ဘုရားအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရား ရှိပါသလော"ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ အလွန်အားထုတ်သော ရဟန်းသည် ပြီးစေအပ်သော တရားရှိသည်သာတည်းဟု ပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"ငါ့သျှင် ခံ့ကျန်းပါ၏လော၊ မျှတပါ၏လော"ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ဟူးဟူးငြားငြားသော 'တော်စွာ လျော်စွာသော' သူသည် သည်းခံနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေဟု ပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ် မရှိသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် -

"ငါ့သျှင် ခံ့ကျန်းပါ၏လော၊ မျှတပါ၏လော"ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သည်းခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် ရှိပါသည်ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း ပါရာဇိက အာပတ်မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၃)

၂၂၆။ တစ်ရံရောအခါ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ "ရဟန္တာ အသျှင်မြတ်တို့သည် ကြွလာတော်မူကြပါကုန်လော့"ဟု လျှောက်ထား၏၊ "ငါတို့လည်း ရဟန္တာ မဟုတ်ကြကုန်၊ ဤပုဏ္ဏားကလည်း ငါတို့ကို ရဟန္တာအသုံးအနှုန်းဖြင့် ပြောဆိုသုံးနှုန်းနေ၏၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကျင့်ရ ပါကုန်အံ့နည်း" ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ကြည်ညို၍ ဆိုရာ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၄)

တစ်ရံရောအခါ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ "ရဟန္တာ အသျှင်မြတ် တို့သည် ထိုင်တော်မူ ပါကုန်လော့။ ရဟန္တာ အသျှင်မြတ်တို့သည် ဘုဉ်းပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ရဟန္တာ အသျှင်မြတ် တို့သည် ရောင့်ရဲ နှစ်သိမ့် တော်မူပါကုန်လော့။ ရဟန္တာ အသျှင်မြတ် တို့သည် ကြွတော်မူ ပါကုန်လော့"ဟု လျှောက်ထား၏။ "ငါတို့လည်း ရဟန္တာ မဟုတ်ကြကုန်၊ ဤပုဏ္ဏားက လည်းငါတို့ကို ရဟန္တာအသုံး အနှုန်းဖြင့် ပြောဆိုသုံးနှုန်းနေ၏၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကျင့် ရပါကုန်အံ့နည်း"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ကြည်ညို၍ ဆိုရာ၌ အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၅-၂၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းကလည်း "ငါ့သျှင် ငါသည်လည်း အာသဝေါ တရားတို့ကို ပယ်ပြီးပြီ"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းကလည်း "ငါ့သျှင် ငါ့အားလည်း ထိုတရားများ ရှိကြကုန်၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရဟန်းတစ်ပါးအား လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းကလည်း "ငါ့သျှင် ငါသည်လည်း ထိုတရားတို့ကို တွေ့မြင်၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွေမျိုးတို့သည်- "အသျှင်ဘုရား ကြွခဲ့ပါ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်၌ အုပ်ချုပ်၍ နေလှည့်ပါ"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဒါယကာတို့ ငါကဲ့သို့သော သူသည် အိမ်ရာ တည်ထောင် လူတို့ဘောင်၌ အုပ်ချုပ်၍ မနေထိုက်ပြီဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၂)

၂၂၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွေမျိုးတို့သည်-

"အသျှင်ဘုရား ကြွခဲ့ပါ ကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်ခံစားလှည့်ပါ"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဒါယကာတို့ ငါသည် ကာမဂုဏ်တို့ကို ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်ပြီဟု ပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းတို့အား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွေမျိုးတို့သည်-"အသျှင်ဘုရား ပျော်မွေ့ပါ၏လော"ဟု မေးမြန်းကြကုန်၏။

ဒါယကာတို့ ငါသည် လွန်ကဲသော ပျော်မွေ့ခြင်းဖြင့် ပျော်မွေ့ပါသည်ဟု ပြောဆို၏၊ "မြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်သာဝက တို့သည်သာ ဤသို့ ပြောဆိုနိုင်ကုန်ရာ၏၊ ငါတမူကား မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက မဟုတ်ချေ၊ ငါသည် ပါရာဇိက ကျလေသလော"ဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် ဝါကြွားလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း ဝါကြွားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၄)

တစ်ရံရောအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် "အကြင်ရဟန်းသည် ဤကျောင်းမှ ရှေးဦးစွာ ပြောင်းသွားလျှင် ထိုရဟန်းကို ငါတို့သည် ရဟန္တာဟု သိကုန်အံ့"ဟု ကတိကဝတ်ကို ပြု၍ ကျောင်း တစ်ကျောင်း၌ ဝါကပ် နေထိုင်ကုန်၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် "ငါ့ကို ရဟန္တာမှတ်ကြပါစေ"ဟု ထိုကျောင်းမှ ရှေးဦးစွာ ပြောင်းသွား၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် ပါရာဇိက ကျပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၅)

၂၂၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ အသျှင်လက္ခဏနှင့် အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ နေထိုင်ကုန်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်မောဂ္ဂလာန်သည် နံနက်အချိန်သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ပြီးလျှင် အသျှင်လက္ခဏထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်လက္ခဏကို "ငါ့သျှင် လက္ခဏ လာ, သွားကြစို့၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်ကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၏၊ "ကောင်းပြီငါ့သျှင်"ဟု အသျှင်လက္ခဏသည် အသျှင်မောဂ္ဂလာန်အား ပြန်လျှောက်၏၊ ၎င်းအခါ အသျှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် နေရာတစ်ခု၌ ပြုံးတော်မူ၏၊ ထိုအခါ အသျှင် လက္ခဏသည် အသျှင်မောဂ္ဂလာန်အား- "ငါ့သျှင်မောဂ္ဂလာန် ပြုံးရယ်ခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။

ငါ့သျှင်လက္ခဏ ဤပြဿနာကို (ဖြေခြင်းငှါ) အခါမဟုတ်သေး၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်ရောက်မှ ငါ့အား ဤပြဿနာကို မေးပါဟု (ပြောဆို၏)။

ထို့နောက် အသျှင်လက္ခဏနှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ဖဲခွါလာကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေကြ ပြီးနောက် အသျှင်လက္ခဏသည် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား- "အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် နေရာတစ်ခု၌ ပြုံးတော်မူ၏ ငါ့သျှင်မောဂ္ဂလာန် ပြုံးခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားနေသော အရိုးစု ပြိတ္တာကိုမြင်ရ၏၊ ထိုအရိုးစုပြိတ္တာကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ နံရိုးကြားတို့၌ ထိုးဆိတ်ကြကုန်၏၊ ထိုပြိတ္တာသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏၊ ငါ့သျှင် ထိုငါ့အား- "အချင်းတို့ အံ့ဖွယ် ရှိစွတကား အချင်းတို့ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ ဤကဲ့သို့သော သတ္တဝါဟု ရှိရတုံဘိ၏၊ ဤကဲ့သို့သော ပြိတ္တာဟု ရှိရတုံဘိ၏၊ ဤကဲ့သို့သော အတ္တဘောကို ရသူဟု ရှိရတုံဘိ၏၊" ဟုအကြံဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဟု (ပြောဆို၏)။

ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး ထက် လွန်မြတ်သော ဈာဉ်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆို၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို ရဟန်းတို့ တပည့်သာဝကတို့သည် မျက်စိအမြင်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍ နေကြပေသည်တကား၊ ရဟန်းတို့ တပည့်သာဝကတို့သည် ဉာဏ်အမြင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြပေသည်တကား၊ အကြင်သို့သော တပည့်သာဝက စင်လျက် ဤသို့သော သတ္တဝါကို သိလည်းသိနိုင်တုံဘိ၏၊ မြင်လည်း မြင်နိုင်တုံဘိ၏၊ ဥက်သေကိုသော် လည်းကောင်း ပြုနိုင်တုံဘိ၏၊ ရဟန်းတို့ ရှေးကပင်ထိုသတ္တဝါကို ငါဘုရားမြင်ခဲ့ဖူးပြီ၊ သို့သော်လည်း ငါသည် မပြောဆိုခဲ့ပေ၊ ငါသည် ထိုအကြောင်းကိုပြောဆိုခဲ့ပါမူ သူတစ်ပါးတို့သည် ငါ့အား မယုံကြည် နိုင်ကြပေရာ၊ ငါ့ကို မယုံကြည်သူတို့အား ထို မယုံကြည်ခြင်းသည် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး စီးပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ဖြစ်လေရာ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် နွားသတ် ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ၊ ထိုသတ္တဝါ သည် ထိုကံ၏ အကျိုးဖြင့် များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး များစွာသော နှစ်အရာတို့ပတ်လုံး များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး များစွာသော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်ခဲ့၍ ထိုကံ၏ အကျိုးကြွင်းဖြင့်ပင် ဤသို့သော အတ္တဘောကို ရရှိခံစားနေရ၏၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်သည် အမှန်ကိုပြောဆိုပေသည်၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်အား အာပတ် မသင့်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၆)

၂၂၉။ ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အသားတစ်ပြိတ္တာကို မြင်ရ၏၊ ထိုပြိတ္တာကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲဖောက် ခွဲကုန်၏၊ ထိုပြိတ္တာသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည်ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် နွားသတ် ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၃၇)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အသားတုံး ပြိတ္တာကိုမြင်ရ၏၊ ထိုပြိတ္တာကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထိုပြိတ္တာသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည်ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ငှက်မုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၃၈)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အရေမရှိသောယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျားကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲ ဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည်ဤ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ဆိတ်သတ်သမား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၃၉)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော သန်လျက်အမွေးပေါက်သော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျား၏ ထိုသန်လျက်တို့သည် ပျံတက်၍ ပျံတက်၍ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်၌သာလျှင် ကျကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ဝက်သတ်သမား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၀)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော လှံအမွေးပေါက်သော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျား၏ ထိုလှံတို့သည် ပျံတက်၍ ပျံတက်၍ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်၌သာလျှင် ကျကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါ သည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် သားသတ်သမား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၁)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော မြားအမွေးပေါက်သော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျား၏ ထိုမြားတို့သည် ပျံတက်၍ ပျံတက်၍ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်၌သာလျှင် ကျကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် လက်မရွံ့ အာဏာသား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၂)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အပ်အမွေးပေါက်သော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျား၏ ထိုအပ်တို့သည် ပျံတက်၍ ပျံတက်၍ ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်၌သာလျှင် ကျကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ရထားထိန်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၃)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အပ်အမွေးပေါက်သော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျား၏ ထိုအပ်တို့သည် ဦးခေါင်းသို့ ဝင်၍ ခံတွင်းမှ ထွက်ကုန်၏ခံတွင်းသို့ ဝင်၍ ရင်မှ ထွက်ကုန်၏၊ ရင်သို့ ဝင်၍ ဝမ်းမှ ထွက်ကုန်၏၊ ၊ ဝမ်းသို့ ဝင်၍ ပေါင်တို့မှထွက်ကုန်၏၊ ပေါင်တို့သို့ ဝင်၍ ခြေသလုံးတို့မှ ထွက်ကုန်၏၊ ခြေသလုံးတို့သို့ ဝင်၍ ခြေထောက်တို့မှထွက်ကုန်၏၊ ထိုယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထို သတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ကုန်းတိုက်သူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၄)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အိုးပမာဏ ဝှေးစေ့ရှိသော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျားသည် သွားသော်လည်း ထိုဝှေးစေ့တို့ကိုသာလျှင် ပုခုံး၌ တင်၍ သွားရ၏၊ ထိုင်သော်လည်း ထိုဝှေးစေ့တို့၌သာလျှင် ထိုင်ရ၏၊ ထိုယောက်ျားကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲ ဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထို ယောက်ျားသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော ကျေးရွာလူကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၅)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် မစင်တွင်း၌ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ နစ်မြုပ်နေသော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် သူ့ သားမယားကို သွားလာသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၆)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် မစင်တွင်း၌ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ နစ်မြုပ်လျက် လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် မစင်ကို စားနေသော ယောက်ျားကို မြင်ရ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထို သတ္တဝါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ပုဏ္ဏားပျက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ၊ ထိုပုဏ္ဏားပျက်သည် ကဿပ

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းသံဃာကို ဆွမ်းဖိတ်၍ ကျောင်းတို့ကို မစင်ဖြင့် ပြည့်စေလျက် အချိန်အခါကို ကြားလျှောက်စေပြီးလျှင် "အသျှင်တို့သည် ဤစားကျင်းမှ အလိုရှိတိုင်း ဘုဉ်းပေးလည်း ဘုဉ်းပေးတော်မူကုန်၊ ဆောင်ယူလည်း ဆောင်ယူတော်မူပါကုန်"ဟု ဆိုခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၇)

၂၃၀။ ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အရေမရှိသော မိန်းမကို မြင်ရ၏၊ ထိုမိန်းမကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲ ဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထိုမိန်းမသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုမိန်းမသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် လင်ကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်သော မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၈)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော အနံ့မကောင်းသောအရုပ်ဆိုးသော မိန်းမကို မြင်ရ၏၊ ထိုမိန်းမကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထိုမိန်းမသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ထိုမိန်းမသည် ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် နတ်ကတော် ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၄၉)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော ထက်ဝန်းကျင် မီးခဲတဖွားဖွားကျ၍ မီးကျီးပုံ၌ လူးလိမ့်ခံနေရသော မီးလောင်ဖုတ်မှ အရေ တစက်စက် ယိုထွက်နေသော မိန်းမပြိတ္တာကို မြင်ရ၏၊ ထိုမိန်းမသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုမိန်းမသည် ကာလိင်္ဂမင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ၊ ဤ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် မနာလိုမှုသည် နှိပ်စက်အပ်ရကား လင်တူမိန်းမကို မီးကျီးအိုးကင်းဖြင့် လောင်းခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၅၀)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော ဦးခေါင်းမပါသောကိုယ်ကို မြင်ရ၏၊ ထို ဦးခေါင်းပြတ် ကိုယ်၏ ရင်၌ မျက်လုံးနှင့် ပါးစပ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ ထိုဦးခေါင်းပြတ် ကိုယ်ကို လင်းတ ကျီးငှက် စွန်ရဲတို့သည် လိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ ဆိတ်ဆွဲဖောက်ခွဲကုန်၏၊ ထိုဦးခေါင်းပြတ်ကိုယ်သည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါသည်ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင် ဟာရိကခေါ် ခိုးသူသတ်ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၅၁)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော ရဟန်းကို မြင်ရ၏၊ ထိုရဟန်း၏ ဒုကုဋ် 'နှစ်ထပ်သင်္ကန်း' သည်လည်း ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ဥပိတ် သည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်း နှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ခါးပန်းကြိုးသည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင် အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏။ပ။ ရဟန်းတို့ထို ရဟန်းသည် ကဿပ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းယုတ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။ (၅၂)

ငါ့သျှင် ငါသည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လတ်သော် ကောင်းကင်၌ သွားသော ရဟန်းမိန်းမကိုမြင်ရ၏၊ သိက္ခမာန်ကို မြင်ရ၏၊ သာမဏေကို မြင်ရ၏၊ သာမဏေမကို မြင်ရ၏၊ ဤ သာမဏေမ၏ ဒုကုဋ် သည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ သပိတ်သည်လည်း ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင် အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ခါးပန်းကြိုးသည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ထက်ဝန်းကျင် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ အရောင်အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ ထိုသာမဏေမသည် နာကျင်သော အသံကို ပြု၏၊ ငါ့သျှင် ထိုငါအား- "အချင်းတို့ အံ့ဖွယ် ရှိစွတကား အချင်းတို့ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်စွတကား၊ ဤကဲ့သို့သော သတ္တဝါဟု

ရှိရတုံဘိ၏၊ ဤကဲ့သို့သော ပြိတ္တာဟု ရှိရတုံဘိ၏၊ ဤကဲ့သို့သော အတ္တဘောကို ရသူဟု ရှိရတုံဘိ၏" ဟုအကြံဖြစ်ခဲ့ပါသည် ဟု (ပြောဆို၏)။

ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး ထက်လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွား ပြောဆိုနေသည်" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ တပည့်သာဝကတို့သည် မျက်စိအမြင် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကြပေသည်တကား၊ ရဟန်းတို့ တပည့်သာဝကတို့သည် ဉာဏ်အမြင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြပေသည်တကား၊ အကြင်သို့သော တပည့်သာဝက စင်လျက် ဤသို့သော သတ္တဝါကို သိလည်းသိနိုင်တုံဘိ၏၊ မြင်လည်း မြင်နိုင်တုံဘိ၏၊ ဉက်သေကို သော်လည်း ပြုနိုင်တုံဘိ၏၊ ရဟန်းတို့ ရှေ့ကပင်ထိုသာမဏေမကို ငါ မြင်ခဲ့ဖူးပြီ၊ သို့သော်လည်း ငါသည် မပြောဆိုခဲ့ပေ၊ ငါသည် ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုခဲ့ပါမူ သူတစ်ပါးတို့သည် ငါ့အား မယုံကြည် နိုင်ကြပေရာ၊ ငါ့ကို မယုံကြည် သူတို့အား ထို မယုံကြည်ခြင်းသည် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး စီးပွါးမဲ့ခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ဖြစ်လေရာ၏၊ ရဟန်းတို့ထိုသာမဏေမသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ယုတ်မာသော သာမဏေ မဖြစ်ဖူးခဲ့လေပြီ၊ ၎င်း သာမဏေမသည် ထိုကံ၏ အကျိုးဖြင့် များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး များစွာသော နှစ်အရာတို့ ပတ်လုံးများစွာသော နှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး များစွာသော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်ခဲ့ရ၍ ထိုကံ၏ အကျိုးကြွင်းဖြင့်ပင် ဤ ကဲ့သို့သော အတ္တဘောကို ရရှိခံစားနေရ၏၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်သည် အမှန်ကို ပြောဆို ပေသည်၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်အား အာပတ် မသင့်"ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၃-၅၆)

၂၃၁။ ထိုအခါ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ရဟန်းတို့ကို "ငါ့သျှင်တို့ ဤတပေါဒါမြစ်၏ စီးဆင်း ခဲ့ရာအိုင်သည် ကြည်လင်သော ရေရှိ၏၊ အေးမြသော ရေရှိ၏၊ ချို မြိန်သော ရေရှိ၏၊ ဖြူစင်သော ရေရှိ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိ၏၊ နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏၊ များသော ငါးလိပ်ရှိ၏၊ လှည်းဘီးစက် ပမာဏရှိကုန်သော ပဒုမ္မာကြာတို့သည်လည်း ပွင့်ကုန်၏"ဟု ပြောဆို၏။

"အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် 'ငါ့သျှင်တို့ တပေါဒါမြစ်၏ စီးဆင်းခဲ့ရာ အိုင်သည် ကြည်လင်သောရေရှိ၏၊ အေးမြသော ရေရှိ၏၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိ၏၊ ဖြူစင်သော ရေရှိ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိ၏၊ နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏၊ များသော ငါးလိပ်ရှိ၏၊ လှည်းဘီးစက် ပမာဏ ရှိကုန်သော ပဒုမ္မာကြာတို့သည်လည်းပွင့်ကုန်၏'ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ပြောဆိုဘိသနည်း၊ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဤတပေါဒါမြစ်သည်ကျိုက်ကျိုက် ဆူပွက်လျက် စီးဆင်းနေ၏၊ အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ်ဖိုလ် တရားကို ဝါကြွားပြောဆိုနေ၏"ဟု ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ဤတပေါဒါမြစ် စီးဆင်းခဲ့ရာ အိုင်သည် ကြည်လင်သော ရေရှိ၏၊ အေးမြသော ရေရှိ၏၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိ၏၊ ဖြူစင်သော ရေရှိ၏၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိ၏၊ နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏၊ များသောငါးလိပ်ရှိ၏၊ လှည်းဘီးစက် ပမာဏရှိကုန်သော ပဒုမ္မာကြာတို့သည်လည်း ပွင့်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သို့သော်လည်း ဤတပေါဒါမြစ်သည် ငရဲကြီးနှစ်ခုတို့၏ အကြားမှ လာ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤတပေါဒါမြစ်သည် ကျိုက်ကျိုက် ဆူပွက်လျက် စီးဆင်းနေ၏၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်သည် အမှန်ကို ပြောဆိုပေသည်၊ မောဂ္ဂလာန်အား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၇)

တစ်ရံရောအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့နှင့် စစ်တိုက်ရာတွင်တပ်ပျက်လေ၏၊ ထို့နောက် မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ကို စုရုံး၍ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို အနိုင်ရလေ၏၊ စစ်မြေပြင်၌လည်း "မင်းကြီးသည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ"ဟု အောင်စည်ကို တီးခတ်လှည့်လည်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ရဟန်းတို့ကို "ငါ့သျှင်တို့ မင်းကြီးကို လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကဖျက်ဆီးအပ်ပြီ"ဟု ပြောဆို၏။

"အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ငါ့သျှင်တို့ မင်းကြီးကို လိစ္ဆဝီမင်းတို့က ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ" ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ပြောဆိုလေဘိသနည်း၊ စစ်မြေပြင်၌လည်း "မင်းကြီးသည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို ဖျက်ဆီး အပ်ပြီ"ဟု အောင်စည်ကို တီးခတ် လှည့်လည်နေသည် မဟုတ်ပါလော၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွား ပြောဆို နေ၏"ဟု ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ရှေးဦးစွာ မင်းကြီးကို လိစ္ဆဝီမင်းတို့က ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ထို့နောက်မှ မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ကို စုရုံး၍ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို အနိုင်ရလေ၏၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်သည် အမှန်ကို ပြောဆိုပေသည်၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်အား အာပတ် မသင့် ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၈)

၂၃၂။ ထိုအခါ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ရဟန်းတို့ကို "ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် သပ္ပိနီမြစ်ကမ်း၌တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော (စတုတ္ထဈာန်) သမာဓိကို ဝင်စားနေစဉ် ရေအိုင်သို့ သက်ဆင်း၍ ကူးတက်ကုန်သော ကြိုးကြာသံကဲ့သို့ မြည်ကုန်သော ဆင်ပြောင်တို့၏ အသံကို ကြားရ၏"ဟု ပြောဆို၏၊ "အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော (စတုတ္ထဈာန်) သမာဓိကို ဝင်စားနေစဉ် အဘယ့်ကြောင့် အသံကို ကြားရဘိသနည်း အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆိုနေသည်"ဟု ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုသမာဓိမျိုးရှိနိုင်သည်၊ သို့သော်လည်း ထိုသမာဓိသည် စင်ကြယ်သည် မဟုတ်ပေ၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်သည် အမှန်ကို ပြောဆိုပေသည်၊ ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်အား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၉)

ထိုအခါ အသျှင်သောဘိတသည် ရဟန်းတို့ကို "ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် မဟာကပ်ငါးရာတို့ကို အောက်မေ့နိုင်သည်ဟု ပြောဆို၏၊ "အသျှင်သောဘိတသည် 'ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် မဟာကပ်ငါးရာတို့ကိုအောက်မေ့ နိုင်သည်'ဟု အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောဆိုဘိသနည်း၊ အသျှင် သောဘိတသည် လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဝါကြွားပြောဆိုနေ၏"ဟုရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သောဘိတအား ဤ (မဟာကပ်ငါးရာ အောက်မေ့နိုင်သော) ဘဝသည် ရှိ၏၊ ထိုဘဝသည်လည်း တစ်ဘဝတည်းသာတည်း၊ ရဟန်းတို့ သောဘိတသည် အမှန်ကို ပြောဆို ပေသည်၊ ရဟန်းတို့သောဘိတအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၀)

စတုတ္ထ ပါရာဇိက ပြီး၏။

၂၃၃။ အသျှင်တို့ ပါရာဇိကအာပတ် လေးပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ အကြင်ရဟန်းသည် ယင်းပါရာဇိကလေးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသို့ ရောက်သော် ရှေး (လူသာမဏေဖြစ်စဉ်) အခါ၌ ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို မရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုရဟန်းသည် (ပါရာဇိကကျပြီးသော) နောက်အခါ၌လည်း ရဟန်းတို့နှင့်အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို မရ၊ သာသနာတော်မှဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိတော့ပေ၊ ထိုပါရာဇိကလေးပါးတို့၌ အသျှင်တို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းမေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ် ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှစင်ကြယ်ကြ ပါကုန်၏လော၊ အသျှင်တို့သည် အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြ သောကြောင့်ပင် ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူကြ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

ပါရာဇိကပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိက အခန်း ===

ပါရာဇိက အကျဉ်းချုပ်

မေထုန်၊ အဒိန္နဒါန်၊ လူသတ်မှု၊ မြတ်သော သူတို့၏ တရားကို (ပြောဆိုခြင်း)၊ ဤပါရာဇိကလေးပါးတို့သည် (သာသနာတော်နှင့်) အဆက်ပြတ်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ယုံမှား မရှိအပ်ချေ။

ပါရာဇိက အခန်း ပြီးပြီ။

၁။ ထိုမကျန်းမာသောရဟန်းကား အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင် ဘုရားတပည့်ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိသည်။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၁ - သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်သေယျသက ဝတ္ထု

အသျှင်တို့ ဤတစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၂၃၄။ တစ်ရံရောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုစဉ်အခါ၌ အသျှင်သေယျသကသည် မမွေ့လျော်ဘဲ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးနေရ၏၊ ထိုအသျှင်သေယျသကသည် ထိုသို့ ကျင့်သုံးနေခြင်းကြောင့် ပိန်ကြုံ၏၊ အသွေးအသားခေါင်းပါး၏၊ ရုပ်အဆင်းပျက်၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏။ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏။

အသျှင်ဥဒါယီသည် ပိန်ကြုံသော အသွေးအသားခေါင်းပါးသော ရုပ်အဆင်းပျက်သော (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ သည့် အသျှင်သေယျသကကို မြင်သောကြောင့်-“ငါ့သျှင်သေယျသက အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ပိန်ကြုံသနည်း၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးသနည်း၊ ရုပ်အဆင်းပျက်သနည်း၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်း ရှိသနည်း၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသနည်း၊ ငါ့သျှင်သေယျသက သင်သည် မမွေ့လျော်ဘဲ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးနေရ သလော”ဟု မေး၏။

မှန်ပေသည် ငါ့သျှင်ဟု (ပြန်လျှောက်၏)။

“ငါ့သျှင်သေယျသက သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အလိုရှိတိုင်း စားလော့၊ အလိုရှိတိုင်း အိပ်လော့၊ အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးလော့၊ အလိုရှိတိုင်းစား အလိုရှိတိုင်းအိပ် အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးပြီးလျှင် သင့်အား ပျင်းရိမှုဖြစ်ပေါ်လာ၍ ရာဂသည် စိတ်ကို နှိပ်စက်သောအခါ လက်ဖြင့် လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေလောဟု (ပြော၏)။

ငါ့သျှင် ဤကဲ့သို့ ပြုခြင်းငှါ အပ်ပါမည်လောဟု (မေးသောအခါ)

အပ်ပါသည် ငါ့သျှင်၊ ငါလည်း ဤသို့ ပြုလုပ်ပါသည်ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ထိုအခါ အသျှင်သေယျသကသည် အလိုရှိတိုင်း စားလေပြီ၊ အလိုရှိတိုင်း အိပ်လေပြီ၊ အလိုရှိတိုင်းရေချိုးလေပြီ၊ အလိုရှိတိုင်း စား အလိုရှိတိုင်း အိပ် အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးပြီးလျှင် ပျင်းရိမှုဖြစ်ပေါ်လာ၍ ရာဂသည် စိတ်ကို နှိပ်စက်သောအခါ လက်ဖြင့် လုံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ထိုနောက် အသျှင်သေယျသကသည် အခါတစ်ပါး၌ အဆင်းလှလေပြီ၊ ဣန္ဒြေပြည့်ဖြိုးလေပြီ၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်လေပြီ၊ ကိုယ်ရေအဆင်းကြည်လင်လေပြီ၊ ထိုအခါ အသျှင်သေယျသက၏ သူငယ်ချင်း ရဟန်းတို့သည်အသျှင်သေယျသကအား-“ငါ့သျှင် သေယျသက သင်သည် ရှေးအခါ၌ ပိန်ကြုံခဲ့၏၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးခဲ့၏၊ ရုပ်အဆင်းပျက်ခဲ့၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏။ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏၊ ထိုသင်သည် ယခုအခါ၌ အဆင်းလှ၏၊ ဣန္ဒြေပြည့်ဖြိုး၏၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်၏၊ ကိုယ်ရေအဆင်း ကြည်လင်၏၊ ငါ့သျှင် သေယျသက သင်သည် အဘယ်ဆေးကိုအသုံးပြုသနည်း”ဟု မေးမြန်းကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ငါသည် ဆေးကို အသုံးမပြုပါ၊ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ငါသည် အလိုရှိတိုင်း စားပါသည်၊ အလိုရှိတိုင်း အိပ်ပါသည်၊ အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးပါသည်၊ အလိုရှိတိုင်း စား အလိုရှိတိုင်း အိပ် အလိုရှိတိုင်း ရေချိုးပြီးလျှင် ငါ့အား ပျင်းရိမှုသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ရာဂသည် စိတ်ကို နှိပ်စက်သော အခါ ငါသည် လက်ဖြင့် လှံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေပါသည်ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ငါ့သျှင် သေယျသက သင်သည် သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်သော လက်ဖြင့်ပင် လှံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေသလောဟု (မေးသောအခါ)

မှန်ပေသည် ငါ့သျှင်တို့ဟု (ပြန်လျှောက်၏)။

"အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်သေယျသကသည် လက်ဖြင့် လှံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေဘိ သနည်း" ဟု အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်သေယျသကကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကုန်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အသျှင်သေယျသကကို-

"သေယျသက သင်သည် လက်ဖြင့် လှံ့လပြု၍ သုက်ကို လွတ်စေ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။

"(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား (ဤအပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် လက်ဖြင့် လှံ့လပြု၍ သုက်ကို အဘယ့်ကြောင့် လွတ်စေဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်ယှဉ်ရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် ထိုသို့ ရာဂကင်းရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ရာဂဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိသနည်း၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မစပ်ယှဉ်ရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိသနည်း၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) မစွဲလမ်းရန် တရားတော်ကို ဟောအပ်ပါလျက် (တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်) စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂကင်းခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ မာန်မယစ်ခြင်းငှါ (ကိလေသာဟူသော) ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အတာအတွယ်ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ဝဋ္ဋ (မြစ်) ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ တဏှာကုန်ခြင်းငှါ မတပ်မက်ခြင်းငှါ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ် ပယ်မှုကိုဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်သညာ (စိတ်) တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိမှုကို ဟောတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်မွတ်သိပ်ခြင်း ပယ်ဖျောက်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ်၌ ကြံစည်ခြင်း 'ကာမဝိတက်' ပယ်သတ်မှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အား တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား အမှန်စင်စစ် ဤ (သင်ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား မကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အား အကြည် ညိုပျက်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏"ဟု (ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏)။

ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်သေယျသကကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူနိုင်ရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော် ကိုပြကြ ကုန်လော့။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ် အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) "စေတနာနှင့်တကွဖြစ်သော သုက်လွတ်ခြင်းသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏"

ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)၊

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၂၃၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတို့သည် မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို စားကြ၍ သတိလွတ်ကင်းအဆင်ခြင်ကင်းကုန်လျက် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ သတိလွတ်ကင်း အဆင်ခြင်ကင်းကုန်လျက် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့အား အိပ်မက်မြင်မက်သဖြင့် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းတို့ အား 'စေတနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော သုက်လွတ်ခြင်းသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏' ဟု မြတ်စွာဘုရား သည် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ အပ်လေပြီ၊ ငါတို့သည်လည်း အိပ်မက်မြင်မက်သဖြင့် သုက်လွတ်ကုန်၏၊ ဤ အိပ်မက်မြင်မက်ရာ၌ စေတနာကို ရထိုက်သည် သာတည်း၊ ငါတို့သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ကုန် သလော"ဟု တွေးတောမူ 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုစေတနာသည် ရှိပေသည်၊ သို့သော်လည်း ထိုစေတနာသည် မပြောပလောက်ပေ၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၅။ ၁- (ခ) ၂၃၆။ "အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းမှတစ်ပါးစေတနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော သုက်လွတ်ခြင်း သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂၇၇။ စေတနာနှင့်တကွ ဖြစ်သောဟူသည် သိလျက် အသေအချာသိလျက်စေ့ဆော်၍ လွန်ကျူး၍ ကျော်နင်းခြင်းတည်း။

သုက်ဟူသည် ဆယ်မျိုးရှိ၏၊ အညိုရောင် အဝါရောင် အနီရောင် အဖြူရောင် ရက်တက်ရည်ရောင် ရေရောင် ဆီရောင် နွားနို့ရောင် နို့ဓမ်း (ဒိန်ခဲ) ရောင် ထောပတ်ရောင် ရှိသော သုက်တို့တည်း။

လွတ်ခြင်းဟူသည် နေရာမှ ရွေ့စေခြင်းကို ဆို၏။

အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းမှတစ်ပါးဟူသည် အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းကို ထား၍။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် ထိုအာပတ်အတွက် သံဃာသာလျှင် ပရိဝါသ် ပေးရ၏၊ အရင်းသို့ ငင်ရ၏၊ မာနတ် ပေးရ၏၊ အဗ္ဘာန်သွင်းရ၏၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ်ယောက်သည် လည်းကောင်း ပရိဝါသ် မပေးရ၊ အရင်းသို့ မငင်ရ၊ မာနတ်မပေးရ၊ အဗ္ဘာန်မသွင်းရ၊ ထို့ကြောင့် "သံဃာဒိသိသ်" ဟု ဆိုအပ်၏။ (သံဃာဒိသိသ်ဟူသော အမည်သည်) ထိုအာပတ်အပေါင်း၏ အမည် သာလျှင်တည်း၊ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၁-သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်ပြီး၏။

ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

အတွင်းရုပ်၌ လွတ်စေ၏၊ အပြင်ရုပ်၌ လွတ်စေ၏၊ အတွင်းအပြင် ရုပ်နှစ်ပါး၌ လွတ်စေ၏၊ ကောင်းကင်၌ ခါးကို လှုပ်စေ၍ လွတ်စေ၏၊

ရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ လွတ်စေ၏၊ ကျင်ကြီးကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ လွတ်စေ၏၊ ကျင်ငယ်ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌လွတ်စေ၏၊ လေကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ လွတ်စေ၏၊ ဥစ္စာလိင်ပိုးထိုးခြင်းကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ လွတ်စေ၏။

အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လွတ်စေ၏။ ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ ဆေးအလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ အလှူအလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လွတ်စေ၏။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လွတ်စေ၏။

အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသောသုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ နွားနို့ အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ နို့ခမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ထောပတ် အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေ၏၊ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာတည်း။

မာတိကာ အဖွင့်

၂၃၈။ အတွင်းရုပ်၌ဟူသည် စွဲလမ်းအပ်သော အတွင်းရုပ်၌။

အပြင်ရုပ်၌ဟူသည် စွဲလမ်းအပ်သော အပြင်ရုပ်၌ဖြစ်စေ မစွဲလမ်းအပ်သော အပြင်ရုပ်၌ဖြစ်စေ။

အတွင်းအပြင်ရုပ်၌ဟူသည် ထိုနှစ်ပါးအပေါင်း၌။

ကောင်းကင်၌ ခါးကို လှုပ်စေ၍ဟူသည် ကောင်းကင်၌ လှံ့လပြုသူအား အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါအသင့်ဖြစ်၏။

ရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ ဟူသည် ရာဂနှိပ်စက် သူအား အင်္ဂါဇာတ် သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏။

ကျင်ကြီးကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ ဟူသည် ကျင်ကြီး နှိပ်စက်သူအား အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏။

ကျင်ငယ်ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ ဟူသည် ကျင်ငယ် နှိပ်စက်သူအား အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏။

လေကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ ဟူသည် လေနှိပ်စက်သူအား အင်္ဂါဇာတ် သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏။

ဥစ္စာလိဂ်ပိုးထိုးခြင်းကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်း ခိုင်မာသော အခါ၌ ဟူသည် ဥစ္စာလိဂ်ပိုး ထိုးခြင်း ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်သည် ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်၏။

၂၃၉။ အနာရောဂါ ကင်းခြင်းငှါဟူသည် အနာရောဂါမရှိသည် ဖြစ်ရအံ့။

ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါဟူသည် ချမ်းသာခြင်းသုခဝေဒနာကို ဖြစ်စေအံ့။

ဆေးအလို့ငှါဟူသည် ဆေးဖြစ်လတ္တံ့။

အလှူအလို့ငှါဟူသည် အလှူကို ပေးလှူအံ့။

ကောင်းမှုအလို့ငှါဟူသည် ကောင်းမှုဖြစ်လတ္တံ့။

ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါဟူသည် ယဇ်ကို ပူဇော်အံ့။

နတ်ပြည်အလို့ငှါဟူသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်အံ့။

မျိုးစေ့အလို့ငှါဟူသည် မျိုးစေ့ဖြစ်လတ္တံ့။

စုံစမ်းရန်အလို့ငှါဟူသည် အညိုဖြစ်လတ္တံ့၊ အဝါဖြစ်လတ္တံ့၊ အနီဖြစ်လတ္တံ့၊ အဖြူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ရက်တည်ရည် အဆင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ရေအဆင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ဆီအဆင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ နွားနို့အဆင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ နို့ဓမ်း အဆင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ထောပတ်အဆင်းဖြစ်လတ္တံ့။

ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါဟူသည် ရွှင်မြူးလို၍။

မာတိကာအဖွင့်ပြီး၏။

------

၁ - သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သံဃာဒိသိသ် သုဒ္ဓိကဝါရ

၂၄၀။ အတွင်းရုပ်၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အပြင်ရုပ်၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အတွင်းအပြင်ရုပ်၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကောင်းကင်၌ ခါးကို လှုပ်စေလျက်စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရာဂကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်တောင့်တင်းခိုင်မာသော အခါ၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျင်ကြီးကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်တောင့်တင်းခိုင်မာသော အခါ၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျင်ငယ်ကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်တောင့်တင်းခိုင်မာသော အခါ၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

လေကြောင့် အင်္ဂါဇာတ် တောင့်တင်းခိုင်မာသော အခါ၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဥစ္စာလိင်္ဂပိုးထိုးခြင်းကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်တောင့်တင်းခိုင်မာသော အခါ၌စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှါ။ပ။ ဆေးအလို့ငှါ။ အလှူအလို့ငှါ။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ။ မျိုးစေ့အ လို့ငှါ။ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သုဒ္ဓိကဝါရ ပြီး၏။

ကေမူ စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'

အနာရောဂါ ကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ပ။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ကေမူ စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

ကေမူ၏ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'

၂၄၁။ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါလည်းကောင်းစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း အနာရောဂါ ကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၂၄၂။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါ ကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အလျှအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါလည်းကောင်း။ပ။ အလျှအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လ ပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ကောင်းမှု အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့ အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ကောင်းမှု အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ကောင်းမှု အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှာ လည်းကောင်း။ပ။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အလျှအလို့ငှါလည်းကောင်း။ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။

နတ်ပြည်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါလည်းကောင်း။ပ။ နတ်ပြည်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နတ်ပြည်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလျှအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မျိုးစေ့အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း။ပ။ မျိုးစေ့အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း။ မျိုးစေ့အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ဆေးလို့ငှါလည်းကောင်း။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း။ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စုံစမ်းရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ စုံစမ်းရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ပျော်ပါးရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါလည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါလည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါလည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန် အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့ အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူ၏ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

[ဒုမူ ခဏ္ဍစက် ဒုမူ ဗဒ္ဓစက်တို့ကို အကျဉ်းချုံးအပ်၏။ တိမူ။ပ။ နဝမူတို့ကိုလည်း ထို့အတူ အကျယ်ချဲ့အပ်၏]။

၂၄၃။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှါလ ည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန်အလို့ငှါ လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သဗ္ဗမူ ပြီး၏။

၂၄၄။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ပ။ အညိုအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အညိုအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အညိုအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အညိုအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း။ အညိုအဆင်းရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း။ အညိုအဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူ၏ စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၂၄၅။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အဝါအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဝါအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဝါအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဝါအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဝါအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လ ပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူ၏ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

၂၄၆။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ပ။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အနီအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အဖြူအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဖြူအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ အဖြူအဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လ ပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရက်တက် ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လ ပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရေအဆင်းရှိသောသုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဆီအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ပ။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အဖြူ အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသောသုက်ကိုလည်းကောင်း ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ရည်အဆင်း ရှိသောသုက်ကို လည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။

ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။

ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ထောပတ်အဆင်းရှိသောသုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ထောပတ်အဆင်းရှိသောသုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း။ ထောပတ်အဆင်းရှိသောသုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ခမ်း အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူ၏ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'ပြီး၏။

[ဒုမူခဏ္ဍစက် ဒုမူဗဒ္ဓစက်တို့ကို အကျဉ်းချုံးအပ်၏။ တိမူ။ပ။ နဝမူတို့ကိုလည်း ထို့အတူ အကျယ်ချဲ့အပ်၏]။

၂၄၇။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ခမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သဗ္ဗမူပြီး၏။

၂၄၈။ အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနာရောဂါ ကင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်း ရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်းစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

[စက်ပေါင်း နှစ်ခုပွါးကို ဤနည်းတူပင် (တိုး၍ တိုး၍) ပွါးရမည်]။

အနာရောဂါကင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဆေးအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အလှူအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ စုံစမ်းရန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ပျော်ပါးရန် အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လည်းကောင်း စေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပေါင်း 'မိဿကစက်' ပြီး၏။

၂၄၉။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ အနီ။ပ။ အဖြူ။ ရက်တက်ရည် အဆင်း။ ရေအဆင်း။ ဆီအဆင်း။ နို့ရည်အဆင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်း။ ထောပတ် အဆင်း ရှိသောသုက် လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၂၅၀။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဖြူ။ပ။ ရက်တက်ရည် အဆင်း။ ရေအဆင်း။ ဆီအဆင်း။ နို့ရည်အဆင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်း။ ထောပတ်အဆင်း။ အညိုအဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၂၅၁။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အညိုအဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဝါ။ပ။ အနီ။ အဖြူ။ ရက်တက်ရည်အဆင်း။ ဆီအဆင်း။ နို့ရည်အဆင်း။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဝမ်းစက် 'ကုစ္ဆိစက်' ပြီး၏။

၂၅၂။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသောသုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်း ရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ပဌမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၃။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကိုဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ဒုတိယလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၄။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အနီအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညို အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အနီ အဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' တတိယလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၅။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဖြူအဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' စတုတ္ထလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၆။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ပဉ္စမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၇။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နို့ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ပ။ နို့ဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၍၊ လုံ့လပြု၍၊ ရေအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ဆဋ္ဌလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၈။ နှီးရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နှီးဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' သတ္တမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၅၉။ နှီးဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏။ နှီးရည်အဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ နှီးရည်အဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' အဋ္ဌမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၆၀။ ထောပတ်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏။ နှီးဓမ်း အဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ နှီးရည်အဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏။ နှီးဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' နဝမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

၂၆၁။ အညိုအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏။ ထောပတ် အဆင်း ရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဝါအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အနီအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ အဖြူအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရက်တက်ရည် အဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ရေအဆင်းရှိသော သုက်ကို။ ဆီအဆင်းရှိသောသုက်ကို။ နှီးရည်အဆင်း ရှိသော သုက်ကို။ နှီးဓမ်းအဆင်းရှိသော သုက်ကို လွတ်စေအံ့ဟုစေ့ဆော်၏၊ လုံ့လပြု၏၊ ထောပတ် အဆင်းရှိသော သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ဒသမလှည့်ပုံ ပြီး၏။

ကျောစက် 'ပိဋ္ဌိစက်' ပြီး၏။

၂၆၂။ စေ့ဆော်၍၊ လှံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ စေ့ဆော်၍၊ လှံ့လ ပြု၍၊ မလွတ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ စေ့ဆော်၍၊ လှံ့လမပြု၊ လွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်၊ စေ့ဆော်၍၊ လှံ့လ မပြု၊ မလွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ မစေ့ဆော်၊ လှံ့လပြု၍၊ လွတ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ မစေ့ဆော်၊ လှံ့လပြု၍၊ မလွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ မစေ့ဆော်၊ လှံ့လမပြု၊ လွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ မစေ့ဆော်၊ လှံ့လမပြု၊ မလွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။

အိပ်မက်မြင်မက်သဖြင့် သုက်လွတ်သော ရဟန်း၊ မလွတ်စေလိုသော ရဟန်း၊ (သည်းခြေပျက်၍) ရူးသော ရဟန်း၊ (ဘီလူးဖမ်း၍) စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

စက်လှည့်ပုံ ပြဆိုရာအခန်း ပြီး၏။

ဝိနီတဝတ္ထုခေါင်းစဉ်မာတိကာ

အိပ်မက်၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ ကြံစည်၊ တွေးတောခြင်း၊ ရေနွေးချိုးခြင်း၊ ဆေး၊ ယားနာ၊ လမ်းခရီး၊ သိုအိမ်၊ မီးဇရုံးအိမ်၊[၁] လှံ့လပြုခြင်း။

သာမဏေ၊ အိပ်ပျော်သူ၊ ပေါင်၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ ညှပ်ခြင်း၊ ကောင်းကင်၌ ဆန့်ခြင်း၊ ကြည့်ခြင်း၊ သော့ပေါက်၊ သစ်သားဖြင့် ပွတ်တိုက်သူ။

ရေအလျဉ်၊ ရေညွန်၊ ပြေးခြင်း၊ ပန်းကုံး၊ ကြာတော၊ သဲညွန်၊ ရေလောင်းခြင်း၊ အိပ်ရာ၊ လက်မ၊ ဤကား ခေါင်းစဉ်မာတိကာတည်း။

၁။ မီးဇရုံးအိမ်ဟူသည်- ဆီးနှင်းများသော အရပ်တို့၌ ဆီးနှင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါစသည်ကို တားမြစ်ရန်အလို့ငှါ ကိုယ်မှ ချွေးထုတ်ရာဌာနတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထုဖြတ်ထုံးများ

၂၆၃။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား အိပ်မက် မြင်မက်သဖြင့် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား "ငါသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်လေသလော" ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းအိပ်မက်မြင်မက်၍ သုက်လွတ်ခြင်းဖြင့် အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျင်ကြီး စွန့်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် လွတ်စေလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျင်ငယ် စွန့်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကာမဂုဏ် အကြံအစည်ကို ကြံစည်တွေးတောစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း ကြံစည်တွေးတောသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ်စိတ်ရှိသနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သည် လွတ်စေလိုစိတ် မရှိပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးစဉ် သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား အင်္ဂါဇာတ်၌ အနာပေါက်သဖြင့် ဆေးလိမ်းစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား အင်္ဂါဇာတ်၌ အနာပေါက်သဖြင့် သုက်လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍ ဆေးလိမ်းစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉-၁၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဝှေးစေ့ကို အယားဖျောက်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလို၍ ဝှေးစေ့ကို အယားဖျောက်စဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂-၁၃)

၂၆၄။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခရီးသွားစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခရီးသွားစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၅-၁၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သိုအိမ်ကို ကိုင်၍ ကျင်ငယ်စွန့်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သိုအိမ်ကို ကိုင်၍ ကျင်ငယ်စွန့်စဉ်သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၈-၁၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မီးဇရုံးအိမ်၌ ဝမ်းပျဉ်းကို မီးကင်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မီးဇရုံးအိမ်၌ ဝမ်းပျဉ်းကို မီးကင်စဉ်သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၁-၂၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မီးဇရုံးအိမ်၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကျော၌ ချေးတွန်းခြင်းကို ပြုစဉ်သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မီးဇရုံးအိမ်၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကျော၌ ချေးတွန်းခြင်းကို ပြုစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၄-၂၅)

၂၆၅။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပေါင်ကို ထိခိုက်မိစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပေါင်ကို ထိခိုက်စေစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၇-၂၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သာမဏေတစ်ပါးကို "ငါ့သျှင်သာမဏေ လာလော့၊ ငါ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ကိုင်လော့"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုသာမဏေသည် ထိုရဟန်း၏အင်္ဂါဇာတ်ကို ကိုင်၏၊ ထိုရဟန်းအားသာလျှင် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယ့ကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အိပ်ပျော်သော သာမဏေ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ကိုင်၏၊ ထိုရဟန်းအား သာလျှင် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၀)

၂၆၆။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပေါင်တို့ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ညှပ်စဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၁-၃၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်ဆုပ်ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ညှစ်စဉ်သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၃-၃၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ ခါးကို လှုပ်စဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၅-၃၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကိုယ်ကို ဆန့်စဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ကို ဆန့်စဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃၈-၃၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွန်စွာ တပ်မက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကိုကြည့်ရှု၏၊ ထိုရဟန်းအား သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ သို့သော်လည်း ရဟန်းတို့ လွန်စွာ တပ်မက် သော စိတ်ဖြင့်မိန်းမ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို မကြည့်ရှုအပ်၊ ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၀)

၂၆၇။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သံကောက်ပေါက် ‘သော့ပေါက်’ သို့ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၁-၄၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သစ်သားဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ရိုက်ပုတ်စဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၃-၄၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရေစီးကို ဆန်၍ ရေချိုးစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေစီးကို ဆန်၍ ရေချိုးစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၆-၄၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရေညွန်၌ ကစားစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေညွန်၌ ကစားစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄၉-၅၀)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရေ၌ပြေးသွားစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေ၌ ပြေးသွားစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၂-၅၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပန်းကုံးကစားစဉ် သုက်လွတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပန်းကုံးကစားစဉ် သုက်လွတ်၏။ပ။

သုက်မလွတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၅-၅၆)

၂၆၈။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကြာတော၌ ပြေးသွားစဉ် သုက်လွှတ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွှတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြာတော၌ ပြေးသွားစဉ် သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅၈-၅၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဲသို့ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းစဉ် သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၀-၆၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ညွန်သို့ အင်္ဂါဇာတ်ကို သွင်းစဉ်သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၂-၆၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရေဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကိုလောင်းစဉ် သုက်လွှတ်၏၊ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း လွှတ်စေလိုစိတ် မရှိသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရေဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကိုလောင်းစဉ်သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၅-၆၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ရာ၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ပွတ်တိုက်စဉ် သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၇-၆၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွှတ်စေလိုစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်မဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ပွတ်တိုက်စဉ် သုက်လွှတ်၏။ပ။

သုက်မလွှတ်ချေ၊ ထိုရဟန်းအား "ငါသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်လေသလော"ဟုတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းသံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆၉-၇၀)

ပဌမ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၂ - ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်

၂၆၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် တော၌ နေ၏၊ ထိုအသျှင်၏ကျောင်းသည် အလွန်လှပ၏၊ ရှုချင်ဖွယ်ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်၏၊ အလယ်၌ အခန်းရှိ၏၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ စမြင်ဆောင်လှည့်ထား၏၊ ညောင်စောင်း 'ခုတင်'အင်းပျဉ် 'ခုံရှည်' ဘုံလျှို 'ဖုံ' ခေါင်းအုံးကို ကောင်းစွာ ခင်းကျင်းထား၏၊ သောက်ရေ သုံးရေကို ကောင်းစွာ တည်ထား၏၊ ပရိဝုဏ်ကို ကောင်းစွာ တံမြက်လှည်းထား၏၊ များစွာသော လူတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီ၏ ကျောင်းကို ကြည့်လို၍ လာကြကုန်၏၊ ပုဏ္ဏား တစ်ယောက် သည်လည်း ဇနီးနှင့်တကွ အသျှင် ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အသျှင် ဥဒါယီအား- "အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဥဒါယီ၏ ကျောင်းကို ကြည့်လိုပါကုန်၏" ဟု (ပြောသောအခါ)

"ပုဏ္ဏား သို့ဖြစ်လျှင် ကြည့်ပါ"ဟု သံကောက် 'သော့' ကို ယူ၍ မင်းတုပ်ကို နုတ်ပြီးလျှင် တံခါးကို တွန်း၍ ကျောင်းသို့ ဝင်လေ၏။ ထို ပုဏ္ဏားသည်လည်း အသျှင်ဥဒါယီ၏ နောက်မှ ဝင်လေ၏၊ ထိုပုဏ္ဏေးမ သည်လည်း ထို ပုဏ္ဏား နောက်မှ ဝင်လေ၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် လေသောက်တံခါး 'ပြူတင်း' အချို့ကို ဖွင့်လျက် လေသောက် တံခါး 'ပြူတင်း' အချို့ကို ပိတ်လျက် အခန်းကို အစဉ်လှည့်သွားပြီးလျှင် နောက်မှ လာ၍ ထို ပုဏ္ဏေးမ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် အသျှင်ဥဒါယီနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆို၍ ပြန်သွား၏။

ထို့နောက် ထိုပုဏ္ဏားသည် ဝမ်းမြောက်ရကား "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ရဟန်းတို့သည် မြင့်မြတ်တော်မူကြပါပေသည်။ ယင်း ရဟန်းတော်တို့သည် ဤကဲ့သို့ တော၌ နေတော်မူကြပေသည်၊ အသျှင်ဥဒါယီသည်လည်း မြင့်မြတ်ပါပေသည်၊ ယင်းဥဒါယီသည်လည်း တော၌ နေတော်မူပေသည်"ဟု ဝမ်းမြောက်သော စကားကို မြွက်ဆို၏။

ဤသို့ ဆိုလတ်သော် ထိုပုဏ္ဏေးမသည် ထိုပုဏ္ဏားအား "ထိုအသျှင်ဥဒါယီ၏ မြင့်မြတ်သော သဘောသည် အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ သင်သည် ငါ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ် သကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် ရဟန်းဥဒါယီသည်လည်း ငါ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို သုံးသပ် ကိုင်တွယ်လေပြီ"ဟု ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရှက်မရှိကုန်၊ သီလမရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သို့စင်လျက် ဤရဟန်းတို့က တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ညီညွတ်မျှတသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မြတ်သည်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏၊ ကောင်းသောသဘော ရှိကုန်၏ဟု ဝန်ခံကြတုံဘိ၏၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် ပျောက်ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား အဘယ်မှာ ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် ရှိမည်နည်း၊ ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်မှ ကင်းကွာကုန်ပြီ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဥဒါယီရဟန်းသည် ငါ့မယား၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်လေဘိသနည်း။

အမျိုးမိန်းမ 'အိမ်ထောင်ရှင်မ' အမျိုးသမီးကြီး 'အပျိုကြီး' အမျိုးသမီးငယ် 'အပျို' အမျိုးချွေးမ အမျိုး အစေခံမ တို့သည် အရံတွင်းသို့လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း သွားရန် မသင့်လျော်တော့ပေ၊ အမျိုးမိန်းမ အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ် အမျိုးချွေးမ အမျိုးအစေခံမတို့သည် အရံတွင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း သွားကြပါကုန်မူ ထိုအမျိုးသမီးတို့ကိုလည်း သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ စကားကို ကြားကုန်ရကား အကြင်ရဟန်းတို့သည် အလိုနည်းပါးကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥဒါယီသည် မိန်းမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်လေဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အသျှင်ဥဒါယီကို-

"ဥဒါယီ သင်သည် မိန်းမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ "(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား (ဤအပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျော်ကပ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ့်ကြောင့် အသင်သည် မိန်းမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်လေဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့သည် ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၆။ ၂-၂၇၀။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရာဂဘီလူးပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ဖြင့် မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ လက်ကို ကိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဆံထုံးကို ကိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးပါးသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏"၊ ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂၇၁။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

ရာဂဘီလူးပူးဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍ မည်သည် အလွန်တပ်မက်သည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖွဲ့နှောင်ရစ်ပတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဖောက်ပြန်ဟူသည် တပ်မက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ အမျက်ထွက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ တွေဝေသော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ သို့ရာတွင် တပ်မက်သောစိတ်ကို ဤအရာ၌ "ဖောက်ပြန်"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

မာတုဂါမ မည်သည် လူမိန်းမတည်း၊ ဘီလူး (နတ်) မ မဟုတ်၊ ပြိတ္တာမ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ယနေ့မွေးဖွားသော သူငယ်မတည်း၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမ၌ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိသည် သာတည်း။

အတူဟူသည် အတူတကွတည်း။

ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ရောက်ငြားအံ့ဟူသည် လွန်ကျူးမှုကို ဆို၏။

လက် မည်သည် တံတောင်ဆစ်ကို အစပြု၍ လက်သည်းဖျားတိုင်အောင် (လက်မည်၏)။

ဆံထုံး မည်သည် ဆံပင်သက်သက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ချည်နှင့်ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းနှင့်ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငွေနှင့်ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရွှေနှင့်ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုလဲသွယ်နှင့်ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပတ္တမြားကုံးနှင့် ရောသော ဆံပင်တို့သည် လည်းကောင်း (ဆံထုံးမည်၏)။

အင်္ဂါကြီးငယ် မည်သည် လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆံထုံးကိုလည်းကောင်း ထား၍ အကြွင်းသည် အင်္ဂါကြီးငယ်မည်၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်ပြီး၏။

ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

၂၇၂။ ရှေးရှုသုံးသပ်ခြင်း၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ခြင်း၊ အောက်သို့ သက်၍ သုံးသပ်ခြင်း၊ အထက်သို့တက်၍ သုံးသပ်ခြင်း၊ အောက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ခြင်း၊ အထက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ခြင်း၊ ရှေးရှု ဆွဲခြင်း၊ တွန်း၍ ဆွဲခြင်း၊ နှိပ်ခြင်း၊ ညှပ်ခြင်း၊ ကိုင်ခြင်း၊ တို့ထိခြင်း။

မာတိကာအဖွင့်

ရှေးရှုသုံးသပ်ခြင်း မည်သည် ရှေးရှု သုံးသပ်ကာမျှတည်း။

ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် ထိုမှ ဤမှလည်း လှုပ်ရှားစေခြင်းတည်း။

အောက်သို့ သက်၍ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် အောက်သို့ ချခြင်းတည်း။

အထက်သို့ တက်၍ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် အထက်သို့ မ-ခြင်းတည်း။

အောက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် အောက်သို့ ညွတ်စေခြင်းတည်း။

အထက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် အထက်သို့ မ-ခြင်းတည်း။

ရှေးရှု ဆွဲခြင်း မည်သည် ဆွဲငင်ခြင်းတည်း။

တွန်း၍ ဆွဲခြင်း မည်သည် တွန်းခြင်းတည်း။

နှိပ်ခြင်း မည်သည် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ကိုင်၍ ညှပ်ခြင်းတည်း။

ညှပ်ခြင်း မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် နှိပ်ခြင်းတည်း။

ကိုင်ခြင်း မည်သည် ကိုင်ကာမျှတည်း။

တို့ထိခြင်း မည်သည် တို့ထိကာမျှတည်း။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၂ - ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်စက်လှည့်ပုံ

၂၇၃။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့၊ အောက်သို့သက်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အထက်သို့ တက်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အောက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အထက်သို့ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ရှေ့မှ ဆွဲအံ့၊ တွန်း၍ ဆွဲအံ့၊ နှိပ်အံ့၊ ညှပ်အံ့၊ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်း ဟုတ်၏၊ ယုံမှား၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်း သည်လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းပဏ္ဍုက်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ ယုံမှား၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်၏ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းပဏ္ဍုက်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းပဏ္ဍုက်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားလည်းဟုတ်၏၊ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ယောကျ်ား၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားလည်းဟုတ်၏၊ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ယောကျ်ားလည်းဟုတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောကျ်ားလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ ယောကျ်ားလည်းဟုတ်၏၊ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ယောကျ်ား၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းတိရစ္ဆာန်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း တိရစ္ဆာန်၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူပြီး၏။

၂၇၄။ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ ယုံမှားရှိ၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှသုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ပ။ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့လည်း ဟုတ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့၌ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့လည်း ဟုတ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်နှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့လည်း ဟုတ်ကုန်၏၊ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့၌ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့၌ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

၂၇၅။ မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံး၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍ တပ်မက်သောစိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့်ရေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍၊ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ယောက်ျားလည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှုသုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ယောက်ျားလည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှသုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ (၁၃၅)

မိန်းမလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားလည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိ ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားလည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန် ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်း၊ တိရိစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိ ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်း၊ တိရိစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ယောကျ်ားလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ ယောကျ်ားလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှသုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ဒုမူပြီး၏။

၂၇၆။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်း ဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ တိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်ထို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်း ဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်ထို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သောစိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထို စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်ထို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ရဟန်းဘက်မှ စက်မြှုပ် 'ဘိက္ခုပေယျာလ' ပြီး၏။

၂၇၇။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိ 'မိန်းမ'၏ ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့၊ အောက်သို့သက်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အထက်သို့ တက်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အောက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်အံ့၊ အထက်သို့ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်အံ့၊ ရှေ့မှ ဆွဲအံ့၊ တွန်း၍ ဆွဲအံ့၊ နှိပ်အံ့၊ ညှစ်အံ့၊ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ မှီဝဲလို၍ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့[၁] 'သာယာအံ့'၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သောစိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့သည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ အောက်သို့ သက်၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ အထက်သို့ တက်၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ အောက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ အထက်သို့ ခုန်ကျော်၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ရှေ့မှ ဆွဲကုန်အံ့၊ နောက်မှ ဆွဲကုန်အံ့၊ မြဲစွာ ဆွဲကိုင်ကုန်အံ့၊ ညှစ်ကုန်အံ့၊ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့်လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့သည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့်လှုံ့လ ပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းလည်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ ကိုယ်ဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းနှင့် ဒုက္កဋ် အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့သည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့်ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ထုလ္လစ္စည်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

၂၇၈။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည် လည်းရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ ထိုမှဤမှ သုံးသပ်အံ့။ပ။ ကိုင်အံ့၊ တို့ထိအံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့သည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့် စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ကုန်အံ့။ပ။ ကိုင်ကုန်အံ့၊ တို့ထိကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာ ဝတ္ထုဖြင့်ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်ကို မိမိတို့ စွန့်လွှတ် အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ စွန့်လွှတ် အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရှေးရှု သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သောအရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရွေး၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့်လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမသည်လည်း ရဟန်း၏ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရွေး၍ သုံးသပ်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုကား ဝန်မခံအံ့ 'မသာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ မိန်းမတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရွေး၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုကား ဝန်မခံအံ့ 'မသာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကလည်း ရဟန်း၏ ထို စွန့်လွှတ် အပ်သော အရာဝတ္ထုကို မိမိတို့ စွန့်လွှတ်အပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ရွေး၍ သုံးသပ်ကုန်အံ့၊ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုကား ဝန်မခံအံ့ 'မသာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

၂၇၉။ မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုကား ဝန်မခံအံ့ 'မသာယာအံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့်ကား လှုံ့လမပြု၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့ 'သာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

မှီဝဲလို၍ ကိုယ်ဖြင့်လည်း လှုံ့လမပြု၊ အတွေ့ကိုလည်း ဝန်မခံအံ့ 'မသာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

လွတ်မြောက်လို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့၊ 'သာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

လွတ်မြောက်လို၍ ကိုယ်ဖြင့် လှုံ့လပြုအံ့၊ အတွေ့ကိုကား ဝန်မခံအံ့၊ 'မသာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

လွတ်မြောက်လို၍ ကိုယ်ဖြင့်ကား လှုံ့လမပြု၊ အတွေ့ကို ဝန်ခံအံ့၊ 'သာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

လွတ်မြောက်လို၍ ကိုယ်ဖြင့်လည်း လှုံ့လမပြု၊ အတွေ့ကိုလည်း ဝန်မခံအံ့၊ 'မသာယာအံ့'၊ အာပတ်မသင့်။

၂၈၀။ စေတနာထင်ရှားမရှိသော ရဟန်း၊ သတိမေ့လျော့သော ရဟန်း၊ မသိသော ရဟန်း၊ မသာယာသော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

စက်လှည့်ပုံပြီး၏။

၁။ ဝန်ခံဟူသည် သာယာမှု- ခံစားမှုကိုယူ။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

အမိ၊ သမီး၊ အစ်မ 'နှမ'၊ မယား၊ ဘီလူး (နတ်) မ၊ ပဏ္ဍုက်၊ အိပ်ပျော်သော မိန်းမ၊ သူသေကောင်မ၊ တိရစ္ဆာန်မ၊ သစ်သားယမင်းရုပ်၊ ညှပ်ခြင်း၊ တံတား၊ လမ်းခရီး၊ သစ်ပင်၊ လှေ၊ ကြိုး၊ တုတ်၊ သပိတ်ဖြင့် တွန်းခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ လုံ့လပြု၍မတို့ထိခြင်း။ ဤကား ခေါင်းစဉ်မာတိကာတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၂၈၁။ တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အမိအား အမိဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် သုံးသပ် ကိုင်တွယ်၏။ ထိုရဟန်းအား "ငါသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်လေသလော"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သမီးအား သမီးဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် သုံးသပ်ကိုင်တွယ်၏။ပ။ အစ်မ'နှမ'အား အစ်မ 'နှမ'ဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် သုံးသပ်ကိုင်တွယ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂-၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မယားဟောင်းအား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘီလူးမ (နတ်သမီး) အား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပဏ္ဍုက်အား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုရဟန်းအားတွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အိပ်ပျော်သော မိန်းမအားအား ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သူသေကောင်မအား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထို ရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တိရစ္ဆာန်မအား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်း သို့ရောက်၏။ ထို ရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ် အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သစ်သားယဉ်မင်းရုပ်အား ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀)

၂၈၂။ တစ်ရံရောအခါ များစွာသော မိန်းမတို့သည် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖိညှပ်၍ လက်မောင်းအဆက်ဆက်ဖြင့် ဆောင်ယူကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း သင်သည် သာယာသလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် မသာယာပါဟု (လျှောက်ထား၏)။

ရဟန်း မသာယာသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၁)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမလျှောက်ကူးနေသော တံတားကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍လှုပ်၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၂)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခရီးရင်ဆိုင်၌ မိန်းမကို မြင်သဖြင့် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ပခုံးစွန်းဖြင့် တိုက်လေ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည်သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၃)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမတက်နေသော သစ်ပင်ကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ လှုပ်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၄)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမစီးနေသော လှေကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ လှုပ်၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၅)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမကိုင်နေသော ကြိုးကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ဆွဲ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမကိုင်သော တုတ်ကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ဆွဲ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ မိန်းမကို သပိတ်ဖြင့် တွန်း၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမက ရှိခိုးလတ်သော် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ခြေကို ကြွ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၉)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိန်းမကို ကိုင်အံ့ဟု လုံ့လပြုသော်လည်း မတို့ထိမိဘဲ ရှိ၏။ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂၀)

ဒုတိယ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၃ - ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်

၂၈၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် တော၌ နေ၏၊ ထိုအသျှင်၏ ကျောင်းသည် အလွန်လှပ၏၊ ရှုချင်ဖွယ်ကောင်း၏။ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်၏၊ ထိုအခါကျောင်းကြည့် လိုကုန်သော များစွာသော မိန်းမတို့သည် အရံတွင်းသို့ လာကြကုန်၏၊ ထို့နောက်ထိုမိန်းမတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၍ အသျှင်ဥဒါယီအား "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့မသည် အသျှင်၏ ကျောင်းကို ကြည့်ရှုလိုကြပါကုန်သည်" ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုမိန်းမ တို့အား ကျောင်းကို ကြည့်ရှုစေပြီးလျှင် ထိုမိန်းမတို့၏ဝစ္စမဂ် ပဿဝမဂ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကို လည်း ပြောဆို၏၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆို၏၊ တောင်းလည်း တောင်း၏၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာလည်း တောင်း၏၊ မေးလည်း မေး၏၊ ပြန်၍လည်းမေး၏၊ ပြောလည်း ပြော၏၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမ၏၊ ဆဲရေး လည်း ဆဲရေး၏၊ အကြင် မိန်းမတို့သည်ကြောက်လန့်ခြင်း 'သြတ္တပ္ပ'မှ ကင်းကုန်၏၊ စဉ်းလဲသော သဘော ရှိကြကုန်၏၊ အရှက်မှ ကင်းကုန်၏၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီနှင့် အတူ ပြုံးလည်း ပြုံး ကုန်၏၊ မြှောက်ပင့်၍လည်း ပြောဆိုကုန်၏၊ ပြင်းစွာလည်း ရယ်မောကုန်၏၊ ပြောင်လှောင်လည်း ပြောင် လှောင်ကုန်၏။

အကြင် မိန်းမတို့သည်ကား ရှက်ကြောက်တတ်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ထို မိန်းမတို့သည် ထွက်သွား ကုန်၍"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ (ဥဒါယီ၏) ပြောဆိုသော စကားသည်၊ မလျှောက်ပတ်ပါ၊ မသင့်တင့်ပါ။ တပည့်တော်မတို့သည် အသျှင်သခင် လင်ယောကျ်ားက ဤသို့ ပြောဆိုအပ်သော်မှ အလိုမရှိကြပါကုန်၊ အသျှင်ဥဒါယီက ပြောဆိုအပ်ပါမူကား အဘယ်မှာ အလိုရှိကြပါကုန်မည်နည်း"ဟု ရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့စေကုန်၏ 'တိုင်ကြားကုန်၏'။

အလိုနည်းပါးသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် မိန်းမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏၊ ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေ ပြီးလျှင် အသျှင် ဥဒါယီကို-

"ဥဒါယီ သင်သည် မိန်းမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆို၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ "(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ား (ဤအပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့အပြု အမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် မိန်းမကိုရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုဘိသနည်း။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သောယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ကာမဂုဏ် အပူအအိုက်တို့၏

ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၇။ ၃-၂၈၄။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရာဂဘီလူးပူးဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန် သော စိတ်ဖြင့်မိန်းမကို ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတို့ဖြင့် လုလင်ပျိုသည် မိန်းမပျိုကို မေထုန်နှင့် စပ်သော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုသကဲ့သို့ ပြက်ရယ် ပြောဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၂၈၅။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရာဂဘီလူး ပူးဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍ မည်သည် အလွန်တပ်မက်သည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ဖွဲ့နှောင် ရစ်ပတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဖောက်ပြန်ဟူသည် တပ်မက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏။ အမျက်ထွက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏။ တွေဝေသော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏။ သို့ရာတွင် တပ်မက်သော စိတ်ကို ဤအရာ၌ "ဖောက်ပြန်"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

မိန်းမ မည်သည် လူမိန်းမတည်း၊ ဘီလူး (နတ်) မ မဟုတ်၊ ပြိတ္တာမ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်၊ ကောင်း မကောင်း, ရုန့်ရင်း မရုန့်ရင်းသော စကားကို သိနားလည်နိုင်စွမ်းသော မိန်းမတည်း။

ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောစကား မည်သည် ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားတည်း။

ပြက်ရယ်ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် လွန်ကြူးမှုကို ဆို၏။

လုလင်ပျိုသည် မိန်းမပျိုကိုကဲ့သို့ဟူသည် သူငယ်သည် သူငယ်မကို လုလင်ပျိုသည် အပျိုကို ကာမဂုဏ်ခံစားသူသည် ကာမဂုဏ်ခံစားသော မိန်းမကို။

မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားတို့ဖြင့်ဟူသည် မေထုန်နှင့်ယှဉ်သော စကားတို့ဖြင့်။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် နှစ်ခုတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆို၏၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆို၏၊ တောင်းလည်း တောင်း၏၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာလည်း တောင်း၏၊ မေးလည်း မေး၏၊ ပြန်၍လည်း မေး၏၊ ပြောလည်း ပြော၏၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမ၏၊ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေး၏။

မာတိကာအဖွင့်

ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆို၏ မည်သည် ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် နှစ်ခုတို့ကို မြှောက်ပင့်၏၊ ကျေးဇူးကို ဆို၏၊ ချီးမွမ်း၏၊

ကျေးဇူးမဲ့ကိုပြောဆို၏ မည်သည် ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် နှစ်ခုတို့ကို ဆဲရေး၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ ကဲ့ရဲ့၏။

တောင်း၏ မည်သည် ငါ့အား ပေးလော့၊ ငါ့အား ပေးထိုက်၏ဟု (ဆို၏)။

ထပ်ကာ ထပ်ကာတောင်း၏ မည်သည် အဘယ်အခါ၌ သင်၏ မိခင်သည် ကြည်ဖြူလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်အခါ၌ သင်၏ ဖခင်သည် ကြည်ဖြူလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်အခါ၌ သင်၏ နတ်တို့သည် ကြည်ဖြူလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်အခါ၌ အချိန်ကောင်း အခါကောင်း အခွင့်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်အခါ၌ သင်၏ မေထုန်အကျင့်ကို ရအံ့နည်းဟု (ဆို၏)။

မေး၏ မည်သည် သင်သည် လင်ကြီးအား အဘယ်သို့ ပေးသနည်း၊ သင်သည် လင်ငယ်အား အဘယ်သို့ ပေးသနည်းဟု (ဆို၏)။

ပြန်၍ မေး၏ မည်သည် သင်သည် လင်ကြီးအား ဤသို့ ပေးသလော၊ သင်သည် လင်ငယ်အား ဤသို့ ပေးသလောဟု (ဆို၏)။

ပြော၏ မည်သည် မေးအပ်သည် ဖြစ်၍ "ဤသို့ ပေးလော့၊ ဤသို့ ပေးသော မိန်းမကို လင်ယောက်ျားသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးလိမ့်မည်"ဟု (ပြောဆို၏)။

ဆုံးမ၏ မည်သည် မမေးဘဲ "ဤသို့ပေးလော့၊ ဤသို့ပေးသော မိန်းမကို လင်ယောက်ျားသည်ချစ်ခင်မြတ်နိုးလိမ့်မည်"ဟု (ပြောဆို၏)။

ဆဲရေး၏ မည်သည် သင့်မှာ မိန်းမနိမိတ် မရှိ၊ မိန်းမနိမိတ်ရာမျှ ရှိ၏၊ သွေးမယို 'ရာ သီ မလာ'၊ သွေး အမြဲယို၏၊ အမြဲ ပိတ်ဆို့အပ်သော အဝတ်ရှိ၏၊ ယိုစီးနေ၏၊ အသားစွန်းရှည်၏၊ မိန်းမပဏ္ဍုက် ဖြစ်၏၊ ယောက်ျားလျာ ဖြစ်၏၊ မဂ်နှစ်ရပ် ဆက်စပ်နေ၏၊ ဥဘတောဗျည်း 'လိင်နှစ်ခုရှိသူ' ဖြစ်၏ဟုဆို၏။

၂၈၆။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ တောင်းလည်း တောင်းအံ့၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာလည်း တောင်းအံ့၊ မေးလည်း မေးအံ့၊ ပြန်၍လည်း မေးအံ့၊ ပြောလည်း ပြောအံ့၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမအံ့၊ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ချန်ထား၍ ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်အောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက်ကို ရည်ရွယ်လျက် ကျေဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သောစိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ချန်ထား၍ ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်အောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက်ကို ရည်ရွယ်လျက် ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကို ချန်ထား၍ ညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်အောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက်ကို ရည်ရွယ်လျက် ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထိုညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်အထက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုညှပ်ရိုးနှစ်ဖက်အထက် ပုဆစ်ဒူးဝန်း အောက်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုညှပ်ရိုးနှစ်ဖက် အထက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်ကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်းမိန်းမ၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကိုရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏ ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော အရာဝတ္ထုကို ရည်ရွယ်၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုလည်း ပြောဆိုအံ့။ပ။ ဆဲရေးလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

၂၈၇။ အနက်ကို ရှေ့သွားပြုသော ရဟန်း၊ ပါဠိကို ရှေ့သွားပြုသော ရဟန်း၊ ဆုံးမမှုကို ရှေ့သွားပြုသော ရဟန်း၊ ရှူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ပြီး၏။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

နီသည်၊ ထူထဲသည်၊ ရှုပ်ထွေးသည်၊ ကြမ်းတမ်းသည်၊ ရှည်သည်၊ စိုက်အပ်ပြီလော၊ ခရီးတို့၏လော၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏၊ ပေးလှူခြင်း၊ အမှုကိစ္စ၊ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာတည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၂၈၈။ တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဆိုးသစ်စ ကမ္ဗလာကို ခြုံနေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာသည် နီ၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ကမ္ဗလာသည် ဆိုးပြီးစ ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား "ငါသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်လေသလော"ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ကြမ်းတမ်းသော ကမ္ဗလာကို ခြုံနေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာသည် အမွေးထူ၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ကြမ်းတမ်းသော ကမ္ဗလာ ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရက်ပြီးစ ကမ္ဗလာကို ခြုံနေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာသည် အမွေးရှုပ်၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ရက်ပြီးစ ကမ္ဗလာဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ကြမ်းတမ်းသော ကမ္ဗလာကို ခြုံနေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာသည် အမွေးကြမ်း၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ကြမ်းတမ်းသော ကမ္ဗလာဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ပဝါကို ခြုံနေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာသည် အမွေးရှည်၏"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ပဝါ ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

၂၈၉။ တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် လယ်ကို စိုက်ပျိုးစေပြီး၍ ပြန်လာ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ သင့် ဥစ္စာကို စိုက်အပ်ပြီလော"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ စိုက်ပျိုးမပြီးသေးပါဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခရီးရင်ဆိုင်၌ ပရိဗိုဇ်မကိုမြင်၍ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသဖြင့် ထိုပရိဗိုဇ်မကို "နှမ လမ်းတို၏လော"ဟု ပြောဆို၏၊ ပရိဗိုဇ်မသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၍ မှန်ပါသည် ရဟန်း၊ သွားရလိမ့်မည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ မိန်းမတစ်ယောက်ကို "နှမ သင်သည် သဒ္ဓါတရား ရှိ၏၊ သို့ရာတွင် သင်သည် လင်ယောက်ျားအား ပေးသော အရာဝတ္ထုကို ငါတို့အား မပေးလှူ"ဟု ပြောဆို၏။

အဘယ် အရာဝတ္ထုပါနည်း အသျှင်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

မေထုန်အကျင့်တည်းဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းသင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၈)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါး သည် တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ မိန်းမတစ်ယောက်ကို "နှမ သင်သည် သဒ္ဓါတရား ရှိ၏၊ သို့ရာတွင် အမြတ်ဆုံး အလှူကို ငါတို့အား မပေးလှူ"ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်ဘုရား အမြတ်ဆုံး အလှူဟူသည် အဘယ်အရာပါနည်းဟု (လျှောက်၏)။

မေထုန်အကျင့်တည်းဟု ပြောဆို၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းသင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၉)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အလုပ်ကိစ္စကို လုပ်နေ၏၊ ရဟန်းတစ်ပါးသည် တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ ထိုမိန်းမကို "နှမ ရပ်ဦး၊ ငါ လုပ်မည်။ပ။ နှမ ထိုင်ဦး၊ ငါ လုပ်မည်။ပ။ နှမ အိပ်ဦး၊ ငါ လုပ်မည်"ဟု ပြောဆို၏။

ထိုမိန်းမသည် (ဆိုလိုရင်းကို) မသိ၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းသံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁၀-၁၂)

တတိယ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၄ - အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ်

၂၉၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် သာဝတ္ထိမြို့၌ အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်း ဖြစ်၏၊ များစွာသော အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၏၊ ထိုစဉ်အခါ၌ လင်သေဆုံးပြီးသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် အလွန်လှ၏၊ ရှုချင်ဖွယ်ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် နံနက် အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ကာ ထို မိန်းမအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ဥဒါယီကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော ထိုမိန်းမကို အသျှင်ဥဒါယီက တရားနှင့် လျော်သော စကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှင်လန်းစေပြီး ဖြစ်ရကား ထိုမိန်းမသည် အသျှင်ဥဒါယီအား-

"အသျှင်ဘုရား အလိုရှိရာကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ၊ တပည့်တော်တို့သည် အသျှင်မြတ်အား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာအထောက်အပံ့ ဆေး အသုံးအဆောင်တို့ကို ပေးလှူနိုင်ပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်၏)။

နှမ ထို သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာအထောက်အပံ့ ဆေး အသုံးအဆောင်တို့သည် ငါတို့အား မခဲယဉ်းပေ၊ စွမ်းနိုင်ပါမူ ငါတို့အား ခဲယဉ်းသော အရာဝတ္ထုကို လှူပါဟု (ဆို၏)။

အဘယ်အရာဝတ္ထုပါနည်းဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ဆို၏)။

အလိုရှိပါသလားဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

အလိုရှိပါသည် နှမဟု (ပြောဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား ကြွပါဟု ဆို၍ တိုက်ခန်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ထမီကို ချွတ်၍ ညောင်စောင်း 'ခုတင်' ပေါ်၌ ပက်လက် အိပ်လေ၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုမိန်းမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အဘယ်သူ သည် ယုတ်မာ ဆိုးရွား မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဤ အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်လိမ့်မည်နည်း"ဟု တံတွေးထွေး၍ ဖဲခွါ သွားလေ၏။

ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရှက် မရှိကုန်၊ သီလ မရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သို့စင်လျက် ဤရဟန်းတို့က တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ ညီညွတ်မျှတသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ မြတ်သည်ကို ကျင့်လေ့ ရှိကုန်၏၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ သီလရှိကုန်၏၊ ကောင်းသောသဘော ရှိကုန်၏ဟု ဝန်ခံကြတုံဘိ၏၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်သည် ပျောက်ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဤရဟန်းတို့အား အဘယ်မှာ ရဟန်းအဖြစ် သူတော် သူမြတ်အဖြစ်သည် ရှိတော့မည်နည်း၊ ဤရဟန်းတို့သည် ရဟန်းအဖြစ် သူတော်သူမြတ်အဖြစ်မှ ကင်းကွာ ကုန်ပြီ၊ အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းဥဒါယီသည် ငါ့ကိုကိုယ်တိုင် မေထုန်အမှုကို တောင်းပြီး၍ 'အဘယ်သူ သည် ယုတ်မာဆိုးရွား မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဤ အရာဝတ္ထုကို သုံးသပ် လိမ့်မည်နည်း'ဟု တံတွေး ထွေး၍ ဖဲခွါ သွားလေဘိသနည်း၊ ငါ၏ယုတ်မာမှုသည် အဘယ်မှာနည်း၊ ငါ၏

အနံ့ မကောင်းမှုသည် အဘယ်မှာနည်း၊ ငါသည်အဘယ် မိန်းမအောက် အဘယ် အရာဖြင့် ယုတ်နိမ့်သနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ် ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

အခြားမိန်းမတို့သည်လည်း “ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရှက်မရှိကုန်၊ သီလမရှိကုန်၊ မမှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ပ။ ဘယ့်ကြောင့် ရဟန်း ဥဒါယီ သည် ဤမိန်းမအား ကိုယ်တိုင် မေထုန်အမှုကို တောင်းပြီး၍ ‘အဘယ်သူသည် ယုတ်မာဆိုးရွား မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဤအရာဝတ္ထုကို သုံးသပ်လိမ့်မည်နည်း’ဟု တံတွေးထွေး၍ ဖဲခွါသွားလေဘိ သနည်း၊ ဤမိန်းမ၏ ယုတ်မာမှုသည် အဘယ်မှာနည်း၊ ဤမိန်းမ၏ အနံ့မကောင်းမှုသည် အဘယ် မှာနည်း၊ ဤမိန်းမသည် အဘယ်မိန်းမအောက် အဘယ်အရာဖြင့် ယုတ်နိမ့်သနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုမိန်းမတို့၏ စကားကို ကြားကြကုန်ရာ အလိုနည်းပါးသော ထိုရဟန်းတို့သည် “အဘယ်ကြောင့် အသျှင်ဥဒါယီသည် မိန်းမ၏ အထံ၌ မိမိ အလိုရှိ အပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုဘိသနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အသျှင်ဥဒါယီကို-

“ဥဒါယီ သင်သည် မိန်းမ၏ အထံ၌ မိမိ အလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို ပြောဆို၏ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ “(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (အပြုအမူသည်) ရဟန်းတို့အား မလျော်ကပ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ရဟန်းတို့ အပြုအမူမဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ်ကြောင့် သင်သည် မိန်းမ၏ အထံ၌ မိမိ အလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုဘိနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ငါသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ရာဂနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းငှါ တရားတော်ကို ဟောတော်မမူဘဲ ရာဂကင်းရန် ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ကာမ ဂုဏ် အပူ အအိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးမှုကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြ ကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၈။ ၄-၂၉၁။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရာဂဘီလူး ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဖေါက်ပြန် သော စိတ်ဖြင့် မိန်းမ၏ အထံ၌ မိမိ အလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို ပြောဆိုငြားအံ့၊ 'နှမအကြင် မိန်းမသည် အကျင့်သီလရှိသော ကောင်းသော တရားရှိသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော ငါကဲ့သို့သော သူကို ထို မေထုန်အမှုဖြင့် လုပ်ကျွေးရာ၏၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် လုပ်ကျွေးခြင်း တကာ တို့တွင် အမြတ်ဆုံးပေတည်း'ဟု မေထုန်နှင့် စပ်သော စကားဖြင့် ပြောဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂၉၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရာဂဘီလူး ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍ မည်သည် အလွန်တပ်မက်သည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ဖွဲ့နှောင် ရစ်ပတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဖောက်ပြန်ဟူသည် တပ်မက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ အမျက်ထွက်သော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ တွေဝေသော စိတ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် မည်၏၊ သို့ရာတွင် တပ်မက်သော စိတ်ကို ဤနေရာ၌ "ဖောက်ပြန်"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

မိန်းမဟူသည် လူမိန်းမတည်း၊ ဘီလူးမ (နတ်သမီး) မဟုတ်၊ ပြိတ္တာမ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်၊ ကောင်း မကောင်း ရုန့်ရင်း မရုန့်ရင်းသော စကားကို နားလည်နိုင်စွမ်းသော မိန်းမတည်း။

မိန်းမ၏ အထံ၌ဟူသည် မိန်းမ၏ အနီး၌၊ မိန်းမနှင့် မဝေးသော အရပ်၌။

မိမိအလိုရှိ အပ်သော ကာမဟူသည် မိမိ၏ အကြိုက်ကို၊ မိမိ၏ အကြောင်းကို၊ မိမိ၏ အလိုကို၊ မိမိအား လုပ်ကျွေးခြင်းကို။

ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးပေတည်းဟူသည် ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် သာလွန်၏၊ ဤ လုပ်ကျွေးခြင်း သည်မြတ်၏၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် အကြီးအမှူးဖြစ်၏၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် ကဲလွန်၏၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းသည် တောင့်တအပ် မြတ်၏။

အကြင် မိန်းမဟူသည် မင်းသမီးသည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏေးမသည်လည်းကောင်း၊ ကုန်သည်မသည် လည်းကောင်း၊ သူဆင်းရဲမသည်လည်းကောင်း။

ငါကဲ့သို့သောသူကိုဟူသည် မင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ ကုန်သည်ကို လည်းကောင်း၊ သူဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။

အကျင့်သီလ ရှိသောဟူသည် သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော၊ မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော၊ အမှား ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော။

မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသောဟူသည် မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်သော။

ကောင်းသော တရားရှိသော မည်သည် ထိုအကျင့်သီလအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်အားဖြင့် လည်းကောင်း ကောင်းသောတရားရှိ၏။

ထိုအမှုဖြင့်ဟူသည် မေထုန်အမှုဖြင့်။

လုပ်ကျွေးရာ၏ဟူသည် မွေ့လျော်စေရာ၏။

မေထုန်နှင့် စပ်သောဟူသည် မေထုန် အမှုနှင့်ယှဉ်သော။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၂၉၃။ မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ အထံ၌ ထိုမိမိအလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမလည်းဟုတ်၏၊ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမ၏ အထံ၌ ထိုမိမိ အလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ် ၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်၏ အထံ၌ ထိုမိမိအလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။

ပဏ္ဍုက်လည်းဟုတ်၏၊ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍။ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း ပဏ္ဍုက်၏ အထံ၌ ထိုမိမိ အလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ယောက်ျားလည်းဟုတ်၏။ပ။ တိရစ္ဆာန်လည်းဟုတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ဟု ထင်မှတ်၍။ပ။ ယုံမှားရှိ၍။ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍။ ပဏ္ဍုက်ဟု ထင်မှတ်၍။ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်းရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း တိရစ္ဆာန်၏ အထံ၌ ထိုမိမိအလိုရှိ အပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မိန်းမနှစ်ယောက်တို့လည်းဟုတ်ကုန်၏၊ မိန်းနှစ်ယောက်တို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း မိန်းမနှစ်ယောက်တို့၏ အထံ၌ ထိုမိမိအလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်လည်းကောင်းဟုတ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့၌ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၍ တပ်မက်သော စိတ်လည်း ရှိ၏၊ ရဟန်းသည် လည်း နှစ်ယောက်လုံးတို့၏အထံ၌ ထိုမိမိအလိုရှိအပ်သော ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

၂၉၄။ "သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာအထောက်အပံ့ ဆေးအသုံးအဆောင်ဖြင့် လုပ်ကျွေးလော့" ဟုဆိုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ပြီး၏။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ် မာတိကာ

အဘယ်သို့လျှင် အမြုံမသည် သားသမီးရပါမည်နည်း၊ ချစ်ခင်အပ်သူသည်လည်းကောင်း၊ တင့်တယ်သောသူသည် လည်းကောင်း ဖြစ်ရပါမည်နည်း၊ အဘယ်ကို လှူရမည်နည်း၊ အဘယ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးရမည်နည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် ကောင်းရာသုဂတိသို့ ရောက်ရပါမည်နည်း။ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာ တည်း။

ဝိနီတဝတ္ထု ဖြတ်ထုံးများ

၂၉၅။ တစ်ရံရောအခါ အမြုံမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်မသည် သားဖွားမြင်ရပါအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ သားဖွားလေ့ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်မသည် သားကို ရပါအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်မသည် လင်ယောကျ်ား၏ ချစ်ခင်အပ်သူ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၃)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်မသည် တင့်တယ်သော အဆင်းအင်္ဂါရှိသူ ဖြစ်ရပါမည်နည်း" ဟု လျှောက်၏။

နှမ သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၄)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်မသည် အသျှင်ဘုရားအား အဘယ်ကို လှူရပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၅)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်မသည် အသျှင်ဘုရားကို အဘယ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးရပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ မြတ်သော အလှူဖြင့် လုပ်ကျွေးလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်းအား "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်မသည် အဘယ်သို့လျှင် ကောင်းရာသုဂတိသို့ ရောက်ရပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်သော အလှူကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား မြတ်သော အလှူကား အဘယ်ပါနည်းဟု (မေး၏)။

မေထုန်အမှုတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သင်သည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

စတုတ္ထ အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၅ - သဥ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်

၂၉၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် သာဝတ္ထိမြို့၌ အိမ်သို့ ကပ်တတ် သော ရဟန်း ဖြစ်၏၊ များစွာသော အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၏၊ အကြင် အမျိုး၌ မယားမရှိသော သတို့သားကိုလည်းကောင်း၊ လင်မရှိသော သတို့သမီးကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်အံ့၊ သတို့သား၏ မိဘထံ၌ သတို့သမီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို-

"ဤမည်သော အမျိုး၏ သတို့သမီးသည် အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ကြည့်ရှုဖွယ် ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင် စေတတ်၏၊ ပညာရှိ၏၊ ထက်မြက်၏၊ ထိုးထွင်းဉာဏ်ရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်း၏၊ ထို သတို့သမီးသည် ဤ သတို့သားနှင့် ထိုက်တန် သင့်လျော်၏"ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသားရှင် မိဘတို့သည်-

"အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ထိုသူတို့ကို 'ဤသူတို့သည် အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သား သမီးများဟုလည်းကောင်း' မသိကြပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကယ်၍အသျှင်ဘုရားသည် (သတို့သမီး၏ မိဘတို့ကို) ပေးစေပါမူ တပည့်တော်တို့သည် ထိုသတို့သမီးကိုဤ သတို့သားအတွက် ခေါ်ငင်ဆောင်ယူကြပါမည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

သတို့သမီး၏ မိဘတို့ထံ၌ သတို့သား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို-

"ဤမည်သော အမျိုး၏ သတို့သားသည် အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ကြည့်ရှုဖွယ် ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်၏၊ ပညာရှိ၏၊ ထက်မြက်၏၊ ထိုးထွင်းဉာဏ်ရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်း၏၊ ဤသတို့သမီးသည် ထို သတို့သားနှင့် ထိုက်တန်သင့်လျော်၏"ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသတို့သမီးရှင် မိဘတို့ သည်-

"အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ထိုသူတို့ကို 'ဤသူတို့သည် အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သား သမီးများဟုလည်းကောင်း' မသိကြပါ၊ သတို့သမီးအတွက် ပြောဆိုခြင်းငှါအသရေမဲ့ ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အကယ်၍ အသျှင်ဘုရားသည် (သတို့သား၏မိဘတို့ကို) အတောင်းခိုင်းပါမူ တပည့်တော်တို့သည် ဤ သတို့သမီးကို ထို သတို့သားအားပေးပါကုန်မည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဤနည်းဖြင့်ပင် သမီးဆောင်ယူခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုစေ၏၊ သမီးပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုစေ၏၊ ထိမ်းမြားခြင်း တို့ကိုလည်း ပြုစေ၏။

၂၉၇။ တစ်ရံရောအခါဟူးရားကတော်ဟောင်း တစ်ယောက်၏ သမီးသည် အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်း၏၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်၏၊ တစ်ရွာသား အာဇီဝက 'တက္ကတွန်း'၏ တပည့်တို့သည် လာကြ၍ ထိုဟူးရားကတော်ကို "သျှင်မ ဤသတို့သမီးကို အကျွန်ုပ်တို့၏ သတို့သားအား ပေးပါ" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုဟူးရားကတော်ဟောင်းသည် "အမောင်တို့ ငါသည်ကား သင်တို့ကို 'ဤသူတို့ ကား အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သားသမီးများဟုလည်းကောင်း' မသိပါ၊ ဤ မိန်းကလေးသည် ငါ၏ တစ်ယောက်ထည်းသော သမီးဖြစ်သည့်ပြင် တစ်ရွာသို့လည်း သွားရမည် ဖြစ်၍ ငါသည် မပေးနိုင်ပါ"ဟု ပြော၏၊ လူတို့သည် ထိုအာဇီဝက 'တက္ကတွန်း'၏ တပည့်တို့အား "အမောင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ်အတွက်ကြောင့် လာကြကုန်သနည်း"ဟု မေးကြကုန်၏။

အမောင်တို့ ဤသာဝတ္ထိမြို့၌ ငါတို့သည် ဤမည်သောဟူးရားကတော်၏ သမီးကို ငါတို့၏ သတို့သားအတွက် တောင်းကြပါသည်၊ ထို (ဟူးရားကတော်) သည် "အမောင်တို့ ငါသည်ကား သင်တို့ကို 'ဤသူတို့ကား အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏သားသမီးများဟုလည်းကောင်း' မသိပါ၊ ဤမိန်းကလေး သည် ငါ၏ တစ်ယောက်ထည်းသောသမီးဖြစ်သည့်ပြင် တစ်ရွာသို့လည်း သွားရမည် ဖြစ်၍ ငါသည် မပေးနိုင်ပါဟု (ပြောပါသည်ဟု ဆိုကြကုန်၏)။

အမောင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုဟူးရားကတော်ကို သမီးတောင်းကြကုန်သနည်း၊ အသျှင်ဥဒါယီကို ပြောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အသျှင်ဥဒါယီသည် အပေးခိုင်းပါလိမ့်မည်ဟု (ပြောကြကုန်၏)။

ထိုအခါ ထိုအာဇီဝက တပည့်တို့သည် အသျှင်ဥဒါယီအထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီးလျှင် အသျှင်ဥဒါယီကို "အသျှင်ဘုရား ဤသာဝတ္ထိမြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် ဤမည်သော ဟူးရားကတော်ကို အကျွန်ုပ် တို့ သတို့သားအတွက် သမီးတောင်းကြပါသည်၊ ထိုဟူးရားကတော်သည် "အမောင်တို့ ငါသည်ကား သင်တို့ကို 'ဤသူတို့ကား အဘယ်သူများဟု လည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သားသမီးများဟု လည်းကောင်း' မသိပါ၊ ဤမိန်းကလေးသည် ငါ၏ တစ်ယောက်တည်းသော သမီးဖြစ်သည့်ပြင် တစ်ရွာသို့ လည်း သွားရမည် ဖြစ်၍ မပေးနိုင်ပါ"ဟု ပြောပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားသည် ထိုဟူးရားကတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သတို့သားအတွက် သမီးကို အပေးခိုင်း တော်မူပါ"ဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

ထိုအခါ အသျှင် ဥဒါယီသည် ထိုဟူးရားကတော်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုဟူးရားကတော်အား "အဘယ့်ကြောင့် ဤသူတို့အား သမီးကို မပေးသနည်း"ဟု မေး၏။

အသျှင်ဘုရား ဤသူတို့ကို 'ဤသူတို့ကား အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သား သမီးများဟုလည်းကောင်း' မသိပါ၊ ဤမိန်းကလေးသည် အကျွန်ုပ်၏ တစ်ယောက်ထည်းသော သမီး ဖြစ်သည့်ပြင် တစ်ရွာသို့လည်း လိုက်သွားရမည် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် မပေးနိုင်ပါဟု (လျှောက်၏)။

ဤသူတို့အား ပေးလိုက်ပါ၊ ဤသူတို့ကို ငါသိပါသည်ဟု (ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား အကယ်၍ အသျှင်ဘုရား သိလျှင် ပေးလိုက်ပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထို့နောက် ထိုဟူးရားကတော်သည် ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့အား သမီးကို ပေးလိုက်၏၊ ၎င်းအခါ ထိုအာဇီဝက တပည့်တို့သည် ထိုသတို့သမီးကို ယူဆောင်၍ တစ်လမျှသာလျှင် ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကုန်၏၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုသတို့သမီးသည် မိခင်ထံသို့-

"အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်နေရပါသည်၊ ဆင်းရဲနေရပါသည်၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာမှုကို မရပါ၊ တစ်လမျှသာလျှင် အကျွန်ုပ်ကို ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်၊ အို အကျွန်ုပ်၏ မိခင် လာပါလော့၊ အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ဆောင်ပါလော့"ဟု တမန်စေလွှတ်၏။

ထိုအခါ ထိုဟူးရားကတော်သည် အာဇီဝက၏တပည့်များထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်များကို "အမောင်တို့ ဤသတို့သမီးကို ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးမပြုကြပါလင့်၊ ဤသတို့သမီးကို ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြု ကြပါလော့"ဟု ပြောဆို၏။

ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့သည် "ငါတို့အား သင်နှင့် အတူ အပေးအယူမရှိ၊ ငါတို့အား ရဟန်းနှင့် အတူသာ အပေးအယူရှိ၏၊ သင် သွားလော့၊ ငါတို့သည် သင်ကို မသိကုန်"ဟု ပြောဆို ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဟူးရားကတော်သည် ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့က မောင်းမဲ နှင်ထုတ်အပ်ရကား တစ်ဖန် သာဝတ္ထိမြို့ သို့သာလျှင် ပြန်လာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုသတို့သမီးသည် မိခင်ထံသို့-

"အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်နေရပါသည်၊ ဆင်းရဲနေရပါသည်၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာမှုကို မရပါ၊ တစ်လမျှသာလျှင် အကျွန်ုပ်ကို ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြု ကြပါသည်၊ အို အကျွန်ုပ်၏ မိခင် လာပါလော့၊ အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ဆောင်ပါလော့"ဟု တမန်စေလွှတ်၏။

ထိုအခါဟူးရားကတော်သည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ဥဒါယီအား-

"အသျှင်ဘုရား ထိုသတို့သမီးသည် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်နေရသတတ်၊ ဆင်းရဲနေရ သတတ်၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရသတတ်၊ တစ်လမျှသာလျှင် ထိုသတို့သမီးကို ချွေးမ အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြု ကြသတတ်၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြ သတတ်၊ အမောင်တို့ ဤသတို့သမီးကို ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးမပြု ကြပါလင့်၊ ချွေးမအဖြစ်ဖြင့်အသုံးပြုကြပါလော့"ဟု ပြောတော်မူပါ အသျှင်ဘုရားဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်များထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့ ကို-

"အမောင်တို့ ဤသတို့သမီးကို ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးမပြုကြပါလင့်၊ ချွေးမအဖြစ်ဖြင့်အသုံးပြု ကြပါလော့"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့သည် "ငါတို့အား သင်နှင့် အတူအပေးအယူ မရှိပါ၊ ငါတို့အား ဟူးရားကတော်နှင့် အတူသာ အပေးအယူရှိ၏၊ ရဟန်းဟူသည် ကြောင့်ကြမစိုက်သင့်၊ ရဟန်းကောင်းသာ ဖြစ်သင့်၏၊ သင် သွားလော့၊ သင့်ကို ငါတို့ မသိကြ ကုန်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့က မောင်းမဲ နှင်ထုတ်အပ်ရကား တစ်ဖန် သာဝတ္ထိမြို့သို့သာ ပြန်လာ၏။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထိုသတို့သမီးသည် မိခင်ထံသို့-

"အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်နေရပါသည်၊ ဆင်းရဲနေရပါသည်၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာမှုကို မရပါ၊ အကျွန်ုပ်ကို တစ်လမျှသာလျှင် ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြု ကြပါသည်၊ အို အကျွန်ုပ်၏ မိခင် လာပါလော့၊ အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ဆောင်ပါလော့"ဟု တမန်စေလွှတ်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုဟူးရားကတော်သည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ဥဒါယီကို-

"အသျှင်ဘုရား ထိုသတို့သမီးသည် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်နေရသတတ်၊ ဆင်းရဲ နေရသတတ်၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရသတတ်၊ တစ်လမျှသာလျှင် ထိုသတို့သမီးကို ချွေးမ အဖြင့်ဖြင့်အသုံးပြု ကြသတတ်၊ ထိုတစ်လမှ လွန်သော အခါ၌ ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြု ကြ သတတ်၊ အမောင်တို့ ဤသတို့သမီးကို ကျွန်မအဖြစ်ဖြင့် အသုံးမပြု ကြပါလင့်၊ ချွေးမအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါလော့"ဟု ပြောတော်မူပါ အသျှင်ဘုရားဟု လျှောက်၏။

ပဌမကလည်း ငါ့ကို ထိုအာဇီဝက၏ တပည့်တို့သည် မောင်းမဲနှင်ထုတ်လေပြီ၊ သင် သွားလော့၊ ငါ မသွားအံ့ဟု (ဥဒါယီက ပြန်ပြော၏)။

၂၉၈။ ထိုအခါ ထိုဟူးရားကတော်သည် "ငါ၏ သမီးသည် ယုတ်မာသော ယောက္ခမမိန်းမသူကြောင့် ယုတ်မာသော ယောက္ခမယောကျ်ားသူကြောင့် ယုတ်မာသောလင်ကြောင့် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲနေရသကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရသကဲ့သို့ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် မကောင်းရာသို့ ရောက်ပါစေသတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ဆင်းရဲပါစေသတည်း၊ ဤအတူအသျှင်ဥဒါယီသည် ကိုယ် စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရပါစေသတည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြောဆို၏။

ထိုသတို့သမီးသည်လည်း "ငါသည် ယုတ်မာသော ယောက္ခမ မိန်းမသူကြောင့် ယုတ်မာသော ယောက္ခမယောကျ်ားသူကြောင့် ယုတ်မာသော လင်ကြောင့် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်ရသကဲသို့၊ ဆင်းရဲနေရသကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရသကဲ့သို့ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် မကောင်းရာသို့ ရောက်ပါစေသတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ဆင်းရဲပါစေသတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရပါစေသတည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ယောက္ခမမိန်းမသူတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရောင့်ရဲမှု မရှိကြကုန်သော အခြားသော မိန်းမတို့သည်လည်း "ငါတို့သည် ယုတ်မာသော ယောက္ခမမိန်းမသူတို့ကြောင့် ယုတ်မာသော ယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့ကြောင့် ယုတ်မာသော လင်တို့ကြောင့် မကောင်းသော အမျိုးသို့ ရောက်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲနေရကုန်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် မကောင်းရာသို့ ရောက်ပါစေသတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ဆင်းရဲပါစေ သတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရပါစေသတည်း"ဟု ကျိန်ဆဲကြကုန်၏။

ယောက္ခမမိန်းမသူတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောက္ခမ ယောကျ်ားသူတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရောင့်ရဲမှုရှိကြကုန်သော အကြင် မိန်းမတို့သည်ကား "ငါတို့သည် ကောင်းသော ယောက္ခမမိန်းမသူတို့ကြောင့် ကောင်းသော ယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့ကြောင့် ကောင်းသော လင်တို့ကြောင့် ချမ်းသာရကုန်သကဲ့သို့၊ အသုံးအဆောင် ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့၊ ချမ်းသာပွါးကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ချမ်းသာရပါစေ သတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် အသုံးအဆောင် ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ ဤအတူ အသျှင်ဥဒါယီသည် ချမ်းသာပွါးပါစေသတည်း"ဟု ဆုတောင်းကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် အချို့မိန်းမတို့၏ ကျိန်ဆဲကြပုံနှင့် အချို့မိန်းမတို့၏ ဆုတောင်းကြပုံကို ကြားကြကုန်ရကား အလိုနည်းပါးသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥဒါယီသည် အောင်သွယ်မှုကို ပြုလေဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ရှုတ်ချကြကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အသျှင်ဥဒါယီကို-

"ဥဒါယီ သင်သည် အောင်သွယ်မှုကို ပြု၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။

"(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် အောင်သွယ်မှုကို ပြုဘိသနည်း။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့-

ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၂၉၉။ "အကြင် ရဟန်းသည် မိန်းမအားမူလည်း ယောကျ်ား၏ အလိုကို မယား ဖြစ်စေလို သောကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားအားမူလည်း မိန်းမ၏ အလိုကို လင်ဖြစ်စေလို သောကြောင့် သော်လည်းကောင်း အောင်သွယ်မှုကို ပြုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့် ၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၃၀၀။ တစ်ရံရောအခါ များစွာသော အပျော်ကြူးသူတို့သည် ဥယျာဉ်၌ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားလိုကြသည် ဖြစ်၍ "ဥယျာဉ်သို့ လာခဲ့လော့၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားကြကုန်အံ့"ဟု ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်ထံသို့ တမန်စေလွှတ်ကြကုန်၏။

ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် "အမောင်တို့ ငါသည် သင်တို့ကို 'ဤသူတို့သည် အဘယ်သူများဟု လည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သားသမီးများဟုလည်းကောင်း" မသိပါ၊ ငါ့မှာလည်း ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ များပြား၏၊ အသုံးအဆောင်များပြား၏၊ မြို့ပြင်သို့လည်း လိုက်ရမည်ဖြစ်၍ ငါမလိုက်နိုင်ပါ"ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ ထိုတမန်သည် ထိုအပျော်ကြူးသူတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြော၏၊ ဤသို့ ပြောလတ်သော် ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ထိုအပျော်ကြူးသူတို့ကို "အမောင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ထိုပြည့်တန်ဆာမကို တောင်းကြကုန်သနည်း၊ အသျှင်ဥဒါယီကို ပြောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အသျှင်ဥဒါယီသည် တိုက်တွန်းပါလိမ့်မည်"ဟု ပြောဆို၏။

ဤသို့ ပြောလတ်သော် ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ထိုယောကျ်ားကို "အမောင်တို့ ဤသို့ မပြောပါလင့်၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကိုပြုလုပ်ရန် မအပ်စပ်ပါ၊ အသျှင်ဥဒါယီသည် ဤသို့ ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ"ဟု ပြောဆို၏။

ဤသို့ ပြောလတ်သော် "ပြုလုပ်လိမ့်မည်၊ ပြုလုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်"ဟု အလောင်းအစား ပြု ကြကုန်၏၊ ထို့နောက် ထိုအပျော်ကြူးသူတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ဥဒါယီကို "အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ဤဥယျာဉ်၌ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားလိုကြသည်ဖြစ်၍ 'ဥယျာဉ်သို့လာခဲ့လော့၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားကြကုန်အံ့'ဟု ဤမည်သော ပြည့်တန်ဆာမထံသို့ တမန် စေလွှတ်ကြပါသည်၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် 'အမောင်တို့ ငါသည် သင်တို့ကို ဤသူတို့ကား အဘယ်သူများဟု လည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သားသမီးဟု လည်းကောင်း မသိပါ၊ ငါ့မှာလည်း ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ များပြား၏၊ အသုံးအဆောင် များပြား၏၊ မြို့ပြင်သို့လည်း လိုက်ရမည်ဖြစ်၍ ငါ မလိုက်နိုင်ပါ'ဟု ပြောပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားသည် ထိုပြည့်တန်ဆာမကို တိုက်တွန်းတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုပြည့်တန်ဆာမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုပြည့်တန်ဆာမအား-

“အဘယ့်ကြောင့် ဤသူတို့၏ အထံသို့ မလိုက်သနည်း”ဟု မေး၏။

“အသျှင် အကျွန်ုပ်သည် ဤသူတို့ကို ‘ဤသူတို့ကား အဘယ်သူများဟုလည်းကောင်း၊ အဘယ်သူ၏ သားသမီးများဟုလည်းကောင်း’ မသိပါ၊ တပည့်တော်မှာလည်း ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများပြား၏၊ အသုံးအဆောင် များပြား၏၊ မြို့ပြင်သို့လည်း လိုက်ရမည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်မ မလိုက်နိုင်ပါ”ဟု (လျှောက်၏)။

ဤသူတို့၏ အထံသို့ လိုက်သွားလော့၊ ဤသူတို့ကို ငါသိပါသည်ဟု (ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား အကယ်၍ အသျှင်ဘုရားသိလျှင် တပည့်တော်မ လိုက်သွားပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ ထိုအပျော်ကြူးသူတို့သည် ထိုပြည့်တန်ဆာမကို ခေါ်၍ ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဥပါသကာသည် “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ‘အခိုက်အတန့်’ မယား၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြုလေဘိသနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုဥပါသကာ၏ စကားကို ကြားကြကုန်ရကား အလိုနည်းပါးသော ရဟန်းတို့သည် “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော် အပ်သော ‘အခိုက်အတန့်’ မယား၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြုလေဘိသနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ရှုတ်ချကြ ကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ပ။

“ဥဒါယီ သင်သည် ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ‘အခိုက်အတန့်’ မယား၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြု၏ ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ‘အခိုက်အတန့်’ မယား၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြုလေဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၉။ ၅- (ခ) ၃၀၁။ “အကြင် ရဟန်းသည် မိန်းမအားမူလည်း ယောကျ်ား၏ အလိုကို မယား ဖြစ်စေလို သောကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားအားမူလည်း မိန်းမ၏ အလိုကို လင်ဖြစ်စေလို သောကြောင့် သော်လည်းကောင်း အောင်သွယ်မှုကို ပြု ငြားအံ့၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ထိုခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ‘အခိုက်အတန့်’ မယားအားလည်း အောင်သွယ်မှုကို ပြု ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - သဥ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃၀၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

အောင်သွယ်မှုကို ပြု ငြားအံ့ဟူသည် မိန်းမကစေခိုင်းအပ်သည် ဖြစ်၍မူလည်း ယောကျ်ား၏ အထံသို့သွား၏၊ ယောကျ်ားကစေခိုင်းအပ်သည် ဖြစ်၍မူလည်း မိန်းမ၏ အထံသို့ သွား၏။

မိန်းမအားမူလည်း ယောကျ်ား၏ အလိုကိုဟူသည် ယောကျ်ား၏ အလိုကို မိန်းမအား ပြော ကြား ၏။

ယောကျ်ားအားမူလည်း မိန်းမ၏ အလိုကိုဟူသည် မိန်းမ၏ အလိုကို ယောကျ်ားအား ပြော ကြား ၏။

မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့်သော်လည်းကောင်းဟူသည် သင် မယား ဖြစ်ရလတ္တံ့။

လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်သော်လည်းကောင်းဟူသည် သင် လင် ဖြစ်ရလတ္တံ့။

အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ထိုခဏမျှလည်းဖြစ်သောဟူသည် သင် ခဏမယား ဖြစ်ရလတ္တံ့။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၅-သဥ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ပြီး၏။

၃၀၃။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၊ အဖစောင့်သော မိန်းမ၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမ၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမ၊ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမ၊ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမ၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမ၊ တရားကျင့်ဖော်တို့စောင့်သော မိန်းမ၊ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမ၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ အားဖြင့် မိန်းမ ဆယ်မျိုး။

ငွေဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော မယား၊ အလိုတူ၍ နေသော မယား၊ စည်းစိမ်ကြောင့် နေသော မယား၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယား၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား၊ ကျွန်မလည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော မယား၊ အလုပ်သမားမ 'အစေခံမ' လည်းဖြစ် မယားလည်းဖြစ်သော မယား၊ စစ်နိုင်၍ ဆောင်အပ်သော မယား၊ တခဏမျှ ထားသော 'အခိုက်အတန့်' မယား အားဖြင့် မယားဆယ်မျိုး။

၃၀၄။ အမိစောင့်သော မိန်းမ မည်သည် အမိသည်စောင့်ရှောက်၏၊ လုံခြုံစေ၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြု၏၊ မိမိ၏ အလိုသို့ လိုက်စေ၏။

အဖစောင့်သော မိန်းမ မည်သည် အဖသည်စောင့်ရှောက်၏၊ လုံခြုံစေ၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြု၏၊ မိမိ၏အလိုသို့ လိုက်စေ၏။

အမိ အဖစောင့်သော မိန်းမ မည်သည် မိဘတို့သည်စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ လုံခြုံစေကုန်၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ မိမိတို့၏ အလိုသို့ လိုက်စေကုန်၏။

မောင်စောင့်သော မိန်းမ မည်သည် မောင်သည်စောင့်ရှောက်၏၊ လုံခြုံစေ၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြု၏၊ မိမိ၏ အလိုသို့ လိုက်စေ၏။

အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမ မည်သည် အစ်မ ညီမသည်စောင့်ရှောက်၏၊ လုံခြုံစေ၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြု၏၊ မိမိ၏ အလိုသို့ လိုက်စေ၏။

ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမ မည်သည် ဆွေမျိုးတို့သည်စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ လုံခြုံစေကုန်၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ မိမိတို့၏ အလိုသို့ လိုက်စေကုန်၏။

အနွယ်စောင့်သော မိန်းမ မည်သည် အနွယ်တူတို့သည်စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ လုံခြုံစေကုန်၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ မိမိတို့၏ အလိုသို့ လိုက်စေကုန်၏။

တရားကျင့်ဖော်တို့စောင့်သော မိန်းမ မည်သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်စောင့်ရှောက် ကုန်၏၊ လုံခြုံစေကုန်၏၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ မိမိတို့၏ အလိုသို့ လိုက်စေကုန်၏။

အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမ မည်သည် အမိဝမ်းတွင်း၌ပင် "ဤမိန်းမသည် ငါ၏ မယားတည်း"ဟု အယုတ်သဖြင့် ပန်းတုံးတိုင်စိုက်၍ သတ်မှတ်အပ်သော မိန်းမသည်လည်း အစောင့်ချ ထားသော မိန်းမ မည်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမ မည်သည် "အကြင်သူသည် ဤမည်သော မိန်းမကို သွားလာ၏၊ ထိုသူအား ဤမျှလောက် ဒဏ်တပ်စေ"ဟု အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမတည်း။

ငွေဖြင့်ဝယ်ယူအပ်သော မယား မည်သည် ငွေဖြင့် ဝယ်ယူ၍ နေစေ၏။

အလိုတူ၍နေသော မယား မည်သည် ချစ်သော ယောကျ်ားသည် ချစ်သော မိန်းမကို နေစေ၏။

စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား မည်သည် စည်းစိမ်ကို ပေး၍ နေစေ၏။

အဝတ်အထည်ကြောင့်နေသော မယား မည်သည် အဝတ်အထည်ကို ပေး၍ နေစေ၏။

ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား မည်သည် ရေခွက်ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်၍ နေစေ၏။

ခေါင်းခုကိုချစေ၍နေသော မယား မည်သည် ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေစေ၏။

ကျွန်မ မည်သည် ကျွန်မလည်းဟုတ်၏၊ မယားလည်းဟုတ်၏။

အလုပ်သမားမ 'အစေခံမ' မည်သည် အလုပ်သမားမ 'အစေခံမ' လည်းဟုတ်၏၊ မယားလည်း ဟုတ်၏။

စစ်နိုင်၍ဆောင်အပ်သော မယား မည်သည် သုံ့ပန်းမယားကို ဆို၏။

တစ်ခဏမျှထားသော မယား မည်သည် ထိုခဏ 'အခိုက်အတန့်' မယားကို ဆို၏။

၃၀၅။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏။ပ။ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါ လော့။ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နိက္ခေပပုဒ်တို့တည်း။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်'

၃၀၆။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ပ။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုး စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား များဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် "ခဏ္ဍ" စက် ပြီး၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'

၃၀၇။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုး စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ အဖစောင့် သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ် သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း'ဗဒ္ဓစက်'ပြီး၏။ မူကိုအကျဉ်းချုပ်အပ်၏။

၃၀၈။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အမိအဖ စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား များဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူပြီး၏။

[ဒုမူကိုလည်းကောင်း တိမူကိုလည်းကောင်း နဝမူတိုင်အောင် ဤနည်းတူ ပြုလုပ်အပ်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၀၉။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစ်မညီမစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက်ချထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဘက်မှစက် ပြီး၏။

၃၁၀။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့် နေသော မယား။ အဝတ်အထည်ကြောင့်နေသော မယား။ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ် သော မယား။ ခေါင်းခုကို ချစေ၍နေသော မယား။ ကျွန်မယား။ အလုပ်သမားမ "အစေခံ"မယား။ သုံ့ပန်းမယား။ အခိုက်အတန့်မယား လုပ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ပ။ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကိုပြောပါလော့။ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမကို ပြောပါလော့။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏။ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၁၁။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သောသူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ပ။ အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သောသူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၁၂။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သောသူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ပ။ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒဏ် ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၃၁၃။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အမိစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယား များဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူပြီး၏။

[ဒုမူ စသည်တို့ကိုလည်း ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမုတည်း။

၃၁၄။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားများ ဖြစ်ကြပါဟုပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

အခိုက်အတန့် မယားဘက်မှစက် ပြီး၏။

၃၁၅။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍ နေသော မယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား။ အဝတ်အထည် ကြောင့် နေသော မယား။ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား။ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား။ ကျွန်မယား။ အလုပ်သမား 'အစေခံ'မယား။ သုံ့ပန်းမယား။ အခိုက်အတန့် မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၁၆။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား လည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသောမယား လည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယားလည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယားလည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၁၇။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကိုဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း။ အလိုတူ ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၃၁၈။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း။ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း၊ သံ့ပန်း မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူပြီး၏။

[ဒုမူ စသည်တို့ကိုလည်း ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၁၉။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသောမယား လည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ'မယားလည်းကောင်း၊ သံ့ပန်းမယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမဘာက်မှစက် ပြီး၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အဖစောင့်သော မိန်းမကို။ပ။ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို။ မောင်စောင့်သော မိန်းမကို။ အစ်မညီမစောင့်သော မိန်းမကို။ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမကို။ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို။ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမကို။ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမကို။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍ နေသော မယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယား၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသောမယား၊ ကျွန်မယား၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယား၊ သုံ့ပန်းမယား၊ အခိုက်အတန့် မယား ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၂၀။ ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ ပ။ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့်မယား လည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း။ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း၊ သို့ပန်းမယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့”ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူပြီး၏။

[ဒုမူကိုလည်းကောင်း၊ တိမူကိုလည်းကောင်း၊ နဝမူတိုင်အောင် ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၂၁။ ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား ‘အစေခံ’ မယားလည်းကောင်း၊ သို့ပန်းမယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့်မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့”ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမဘက်မှစက် ပြီး၏။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို ဤမည်သောသူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယား လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဤအတူ နှစ်ဖက်ပွားကို ပြုလုပ်အပ်၏။

ယောက်ျားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော အမိစောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ မောင်စောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အစ်မညီမစောင့်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုး စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ဖော် စောင့်သော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒဏ်ထားသော မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဤမည်သောသူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသောမယားလည်းကောင်း၊ ကျွန်မယား လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ကြပါဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ဖက်ပွားပြီး၏။

ယောက်ျား၏ အမိသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ အဖသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ အမိအဖတို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ အစ်ကိုသည် ရဟန်းကို စေလွှတ်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ အစ်မ ညီမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ဆွေမျိုးတို့သည် ရဟန်းကို စေလွှတ်ကုန်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ အနွယ်တို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ပ။ ယောက်ျား၏ တရားကျင့်ဖော်တို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ပ။

ယောက်ျားဘက်မှစက်မြုပ် 'ပုရိသပေယျာလ' ကို အကျယ်ချဲ့အပ်၏။

[ရှေးနည်းကဲ့သို့ နှစ်ဖက်ပွားကို အကျယ်ချဲ့အပ်၏]။

၃၂၂။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍ နေသော မယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား၊ အဝတ်အထည် ကြောင့် နေသော မယား၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား၊ ကျွန် မယား၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယား၊ သုံ့ပန်းမယား၊ အခိုက်အတန့်မယား ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၂၃။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ __မည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယား။ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါ လော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၂၄။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ __မည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့် နေသော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၃၂၅။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သောမိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူပြီး၏။

[ဒွိမူကိုလည်းကောင်း တိမူကိုလည်းကောင်း နဝမူတိုင်အောင် ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၂၆။ အမိစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသောမယား လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသောမယား လည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့်မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိ သိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိဘက်မှစက် ပြီး၏။

အဖစောင့်သော မိန်းမ၏ အဖသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ပ။ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမ၏ အမိအဖတို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ မောင်စောင့်သော မိန်းမ၏ မောင်သည် ရဟန်းကို စေလွှတ်၏။ အစ်မ ညီမစောင့်သော မိန်းမ၏ အစ်မ ညီမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ ဆွေမျိုး စောင့်သော မိန်းမ၏ဆွေမျိုးတို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမ၏ အနွယ်တို့သည် ရဟန်းကို စေလွှတ်ကုန်၏။ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမ၏ တရားကျင့်ဖော် တို့သည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်ကုန်၏။ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမ၏ သိမ်းပိုက်သူသည် ရဟန်းကို စေလွှတ်၏။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကိုဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ __မည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား။ အဝတ် အထည်ကြောင့် နေသော မယား။ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား။ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား။ ကျွန်မယား။ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယား။ သုံ့ပန်းမယား။ အခိုက်အတန့် မယား ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၂၇။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသောမယားလည်းကောင်း။ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၂၈။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း။ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်'ပြီး၏။

မူကိုအကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၃၂၉။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့်မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား လည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့်မယား လည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက် အတန့်မယား လည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဧကမူပြီး၏။

[ဒုမူကိုလည်းကောင်း တိမူကိုလည်းကောင်း နဝမူတိုင်အောင် ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၃၀။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမ၏ ဒဏ်ထားသူသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသောမယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသောမယားလည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယား လည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမဘက်မှစက် ပြီး၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယား ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သောသူ၏ အလိုတူ၍နေသောမယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသောမယား။ အဝတ် အထည်ကြောင့် နေသော မယား။ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သောမယား။ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား။ ကျွန်မယား။ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယား။ သုံ့ပန်းမယား။ အခိုက်အတန့် မယား ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း 'နိက္ခေပပုဒ်' တို့တည်း။

၃၃၁။ အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလို တူ၍ နေအပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း စည်းစိမ်ကြောင့် နေသောမယားလည်းကောင်း။ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယားလည်းကောင်း။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့်မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၃၂။ အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သောသူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း။ပ။ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း။ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့်ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်းဖြစ်ရပါစေဟု ပြောပါလော့" ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကိုအကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့်မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်း မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့” ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူပြီး၏။

[ဒုမူစသည်တို့ကိုလည်း ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၃၃။ အမိစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သောသူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသောမယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသောမယားလည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ကျွန်မယား လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား ‘အစေခံ’ မယား လည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယား လည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့” ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အမိစောင့်သော မိန်းမဘက်မှ စက်တစ်မျိုး ပြီး၏။

အဖစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ပ။ အမိအဖစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကို စေလွှတ်၏။ မောင်စောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ အစ်မညီမစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ ဆွေမျိုးစောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ အနွယ်စောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ တရားကျင့်ဖော်စောင့်သော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ အစောင့်အရှောက် ချထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကိုစေလွှတ်၏။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည်ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့”ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကို “အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍ နေသော မယား။ပ။ စည်းစိမ်ကြောင့် နေသော မယား။ အဝတ်အထည်ကြောင့် နေသော မယား။ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သော မယား။ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား။ ကျွန်မယား။ အလုပ်သမား ‘အစေခံ’ မယား။ သုံ့ပန်းမယား။ အခိုက်အတန့် မယား ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့”ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မူလပုဒ်ရင်း ‘နိက္ခေပပုဒ်’ တို့တည်း။

၃၃၄။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သောသူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း။ပ။ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယား လည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ပြတ် 'ခဏ္ဍစက်' ပြီး၏။

၃၃၅။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သောသူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း။ပ။ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း။ အလိုတူ၍ နေသော မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့" ဟုစေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန်ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

စက်ဝိုင်း 'ဗဒ္ဓစက်' ပြီး၏။

မူကို အကျဉ်းချုပ်အပ်ပြီ။

၃၃၆။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း။ပ။ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍နေသော မယားလည်းကောင်း။ အခိုက် အတန့် မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်းမယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ကေမူပြီး၏

[ဒုမူစသည်တို့ကိုလည်း ဤအတူပင် ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏]။

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ဒသမူတည်း။

၃၃၇။ ဒဏ်ထားသော မိန်းမသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော သူကို (အကျွန်ုပ်သည်) ဤမည်သော သူ၏ ငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သော မယားလည်းကောင်း၊ အလိုတူ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့်နေသော မယားလည်းကောင်း၊ အဝတ်အထည်ကြောင့်နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ရေခွက်၌ လက်စုံချ၍ လက်ထပ်သောမယားလည်းကောင်း၊ ခေါင်းခုကို ချစေ၍ နေသော မယား လည်းကောင်း၊ ကျွန်မယားလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား 'အစေခံ' မယားလည်းကောင်း၊ သုံ့ပန်း မယားလည်းကောင်း၊ အခိုက်အတန့် မယားလည်းကောင်း ဖြစ်ပါရစေဟု ပြောပါလော့"ဟု စေလွှတ်၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဒဏ်ထားသော မိန်းမဘက်မှ စက်တစ်မျိုး ပြီး၏။

စက်မြုပ်အားလုံး 'သဗ္ဗစက္ကပေယျာလ' ပြီး၏။

၃၃၈။ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် မဆောင်လာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

လက်ခံအံ့ မစုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

လက်ခံအံ့ မစုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် မဆောင်လာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

လက်မခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

လက်မခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် မဆောင်လာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

လက်မခံအံ့ မစုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

လက်မခံအံ့ မစုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် မဆောင်လာအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းများစွာတို့ကို "အသျှင်ဘုရားတို့ ကြွကြပါကုန်လော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းကြပါကုန်လော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ အားလုံး လက်ခံကုန်အံ့ အားလုံး စုံစမ်းကုန်အံ့ အားလုံး တစ်ဖန် ဆောင်လာ ကုန်အံ့၊ အားလုံး သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းများစွာတို့ကို "အသျှင်ဘုရားတို့ ကြွကြပါကုန်လော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းကြပါကုန်လော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ အားလုံး လက်ခံကုန်အံ့ အားလုံး စုံစမ်းကုန်အံ့ ရဟန်း တစ်ပါးက တစ်ဖန် ဆောင်လာစေကုန်အံ့၊ အားလုံး သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းများစွာတို့ကို "အသျှင်ဘုရားတို့ ကြွကြပါကုန်လော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းကြပါကုန်လော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ အားလုံး လက်ခံကုန်အံ့ (ရဟန်း) တစ်ပါးကို စုံစမ်းစေ၍ အားလုံး တစ်ဖန် ဆောင်လာကုန်အံ့၊ အားလုံး သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းများစွာတို့ကို "အသျှင်ဘုရားတို့ ကြွကြပါကုန်လော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းကြပါကုန်လော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ အားလုံး လက်ခံကုန်အံ့ ရဟန်းတစ်ပါးကို စုံစမ်းစေ၍ ရဟန်း တစ်ပါးကို တစ်ဖန် ဆောင်လာစေကုန်အံ့၊ အားလုံး သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟု စေခိုင်း၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟု စေခိုင်း၏၊ လက်ခံအံ့ စုံစမ်းအံ့ အနီးနေတပည့်ကို တစ်ဖန် ဆောင်လာစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟု စေခိုင်း၏၊ လက်ခံအံ့ အနီးနေတပည့်ကို စုံစမ်းစေ၍ မိမိက တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ားသည် ရဟန်းကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟု စေခိုင်း၏၊ လက်ခံအံ့ အနီးနေတပည့်ကို စုံစမ်းစေအံ့ အနီးနေတပည့်သည် စုံစမ်းပြီး၍ အပြင်ပ (ထိုယောကျ်ား) သို့ တစ်ဖန် ဆောင်လာအံ့၊ နှစ်ပါးလုံး ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

၃၃၉။ သွားသော် ပြည့်စုံစေ၏ 'လက်လည်း ခံ၏၊ စုံလည်း စုံစမ်း၏' ပြန်လာသော် ချို့ယွင်းစေ၏၊ 'တစ်ဖန် မဆောင်လာ'၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏၊ သွားသော် ချို့ယွင်းစေ၏ 'လက်မခံ'၊ ပြန်လာသော်ပြည့်စုံစေ၏ 'စုံလည်း စုံစမ်း၏၊ တစ်ဖန်လည်း ဆောင်လာ၏'၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ သွားသော်ပြည့်စုံစေ၏၊ ပြန်လာသော် ပြည့်စုံစေ၏၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ သွားသော် ချို့ယွင်းစေ၏၊ ပြန်လာသော် ချို့ယွင်းစေ၏၊ အာပတ်မသင့်။

၃၄၀။ သံဃာ၏လည်းကောင်း၊ စေတီ၏လည်းကောင်း၊ မကျန်းမာသူ၏လည်းကောင်း ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်သွားအံ့၊ (အာပတ်မသင့်)။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

၅ - သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ် စက်လှည့်ပုံ ပြီး၏။

ဝိနီတဝတ္ထု ခေါင်းစဉ်မာတိကာ

အိပ်ပျော်သောမိန်းမ၊ သေသော မိန်းမ၊ ထွက်သွားသော မိန်းမ၊ မိန်းမ မဟုတ်၊ မိန်းမပဏ္ဍုက်၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေပြီ၊ ပဏ္ဍုက်၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြုခြင်း။ ဤကား ခေါင်းစဉ် မာတိကာ တည်း။

၃၄၁။ တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွား၍ လူတို့ကို-

"ဤမည်သော မိန်းမသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေး၏။

အိပ်ပျော်နေပါသည်ဘုရားဟု (လျှောက်ကြ၏)။

"ငါသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်လေသလော"ဟု ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ'ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၁)

တစ်ရံရောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတစ်ပါးကို "အသျှင်ဘုရား ကြွပါလော့၊ ဤမည်သော မိန်းမကို စုံစမ်းပါလော့"ဟုစေခိုင်း၏၊ ထိုရဟန်းသည် သွား၍ လူတို့ကို-

"ဤမည်သော မိန်းမသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေး၏။

သေပါပြီဘုရား။ပ။ ထွက်သွားပါသည်ဘုရား။ မိန်းမ မဟုတ်ပါဘုရား။ မိန်းမပဏ္ဍုက်ပါဘုရားဟု (လျှောက်ကြ၏)။

ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၂-၅)

တစ်ရံရောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် လင်ယောကျ်ားနှင့် ငြင်းခုံ၍ အမိအိမ်သို့ သွား၏၊ အိမ်သို့ကပ်တတ်သော ရဟန်းသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် စကားကို ပြု၍ 'အိမ်ကို ပြန်စေ၏'၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။

ရဟန်း အောင်သွယ်စကား ပြောကြားထိုက်သော မိန်းမလောဟု (မေးတော်မူရာ)

အောင်သွယ်စကား ပြောကြားထိုက်သော မိန်းမ မဟုတ်ပါ မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း အောင်သွယ်စကား မပြောကြားထိုက်သော မိန်းမ၌ အာပတ် မသင့်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၆)

တစ်ရံရောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ပဏ္ဍုက်၌ အောင်သွယ်မှုကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းအား တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် မသင့်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။ (၇)

ပဥ္စမ သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၆ - ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်

၃၄၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ အာဠဝီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထု ရှိကုန်သော (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင်မရှိကုန်သော မိမိအတွက် ရည်ညွှန်းချက် ရှိကုန်သော အတိုင်းအထွာ ပမာဏ မရှိကုန်သော ကျောင်း[၁] တို့ကို ဆောက်လုပ် စေကုန်၏၊ ထိုကျောင်းတို့သည် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကုန်၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "ယောကျ်ားကို ပေးကြကုန်လော့ယောကျ်ား၏ လက်မှုကိစ္စကို ပေးကြကုန်လော့ နွားကို ပေးကြကုန်လော့ လှည်းကို ပေးကြကုန်လော့ပဲခွပ်ကို ပေးကြကုန်လော့ ပုဆိန်ကို ပေးကြကုန်လော့ ဓားမကို ပေးကြကုန်လော့ ပေါက်တူးကို ပေးကြကုန်လော့ စူးဆောက်ကို ပေးကြကုန်လော့ နွယ်ကို ပေးကြကုန်လော့ ဝါးကို ပေးကြကုန်လော့ ဖြူဆံမြက်ကို ပေးကြကုန်လော့ ပြိတ်မြက်ကို ပေးကြကုန်လော့ (ကြွင်းသော) မြက်ကို ပေးကြကုန်လော့ မြေညက်ကို ပေးကြကုန်လော့ဟု အတောင်းများကြကုန်၍ အရိပ်နိမိတ်ပြခြင်း များကြကုန်၍ နေကြကုန်၏။

လူတို့သည် တောင်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ အရိပ်နိမိတ် ပြခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့ကို မြင်လျှင် ထိတ်လည်း ထိတ်ကြကုန်၏၊ လန့်လည်း လန့်ကြကုန်၏၊ ပြေးလည်းပြေးကြကုန်၏၊ ရှောင်ဖယ်၍လည်း သွားကြကုန်၏၊ မျက်နှာလွှဲ၍ လည်းနေကြ ကုန်၏၊ တံခါးကို လည်းပိတ်ကြကုန်၏၊ နွားတို့ကိုသော်လည်း မြင်လျှင် ရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ ပြေးကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မိုးလပတ်လုံး နေပြီးသော် အာဠဝီမြို့သို့ ကြွသွား၏၊ အစဉ်အတိုင်း အာဠဝီမြို့သို့ ရောက်သော် အသျှင်မဟာကဿပသည် ထိုအာဠဝီမြို့ အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် နံနက်အချိန် သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ကာ အာဠဝီမြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်လေ၏၊ လူတို့သည် အသျှင်မဟာကဿပကို မြင်ကြသော် ထိတ်လည်း ထိတ်ကြကုန်၏၊ လန့်လည်း လန့်ကြကုန်၏၊ ပြေးလည်း ပြေးကြကုန်၏၊ ရှောင်ဖယ်၍လည်း သွားကြကုန်၏၊ မျက်နှာ လွှဲ၍လည်း နေကြကုန်၏၊ တံခါးကိုလည်း ပိတ်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် အာဠဝီမြို့၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစား ဇရပ်မှ ဖဲသွားပြီးသည်ရှိသော် ရဟန်းတို့ကို-

"ငါ့သျှင်တို့ ရှေးက ဤအာဠဝီမြို့သည် ဝပြော၏၊ ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိ၏၊ ဥပိတ်ပိုက်၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် လွယ်ကူ၏၊ ယခုအခါ၌ကား ဤအာဠဝီမြို့သည် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၏၊ ရခဲသော ဆွမ်းရှိ၏၊ သပိတ်ပိုက်၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူ၊ ငါ့သျှင်တို့ ဤအာဠဝီမြို့ သည် အဘယ် အကြောင်း အထောက်အပံ့ကြောင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသနည်း၊ ရခဲသော ဆွမ်းရှိ သနည်း၊ သပိတ်ပိုက်၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မျှတရန် မလွယ်ကူပါသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်မဟာကဿပအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

၃၄၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မွေ့လျော်သရွေ့ သီတင်းသုံးနေတော်မူပြီးလျှင် အာဠဝီမြို့သို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလေ၏၊ အစဉ်အတိုင်း ဒေသစာရီကြွချီတော်မူလတ်သော်အာဠဝီမြို့ သို့ ရောက်တော်မူ လေ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠဝီမြို့ အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ အသျှင်မဟာကဿပသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိသေစွာရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် အာဠဝီ မြို့သား ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုရှိကုန်သော (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင်မရှိကုန်သော မိမိအတွက် ရည်ညွှန်းချက် ရှိကုန်သော အတိုင်းအထွာ ပမာဏ မရှိကုန် သောကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေကြကုန်၏၊ ထိုကျောင်းတို့သည် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြကုန်၊ ထိုသင်တို့သည် 'ယောကျ်ားကို ပေးကြကုန်လော့ ယောကျ်ား၏ လက်မှုကိစ္စကို ပေးကြကုန်လော့။ပ။ မြက်ကို ပေးကြကုန်လော့၊ မြေညက်ကို ပေးကြကုန်လော့'ဟု အတောင်း များကြကုန်၍ အရိပ် နိမိတ်ပြခြင်း များကြကုန်၍ နေကြကုန်၏၊ လူတို့သည် တောင်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ အရိပ်နိမိတ် ပြခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့ကို မြင်လျှင် ထိတ်လည်း ထိတ်ကြကုန်၏၊ လန့်လည်း လန့်ကြကုန်၏၊ ပြေးလည်း ပြေးကြကုန်၏၊ ရှောင်ဖယ်၍လည်း သွားကြကုန်၏၊ မျက်နှာလွှဲ၍ လည်း နေကြကုန်၏၊ တံခါးကိုလည်း ပိတ်ကြကုန်၏၊ နွားတို့ကိုသော်လည်း မြင်လျှင် ရဟန်းဟု ထင်မှတ်၍ ပြေးကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုရှိကုန်သော (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင်မရှိကုန်သော မိမိအတွက် ရည်ညွှန်းချက် ရှိကုန်သော အတိုင်းအထွာ ပမာဏ မရှိကုန်သော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေကြကုန်ဘိသနည်း၊ ထို ကျောင်းတို့သည် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြကုန်၊ ထိုသင်တို့သည် ယောကျ်ားကို ပေးကြကုန်လော့၊ ယောကျ်ား၏ လက်မှုကိစ္စကို ပေးကြကုန်လော့။ပ။ မြက်ကို ပေးကြကုန်လော့၊ မြေညက်ကို ပေးကြကုန်လော့' ဟု အတောင်းများကြ ကုန်၍ အရိပ်နိမိတ်ပြခြင်း များကြကုန်၍ နေကြကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍ တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

၁။ ကျောင်း- ကျောင်းကလေး 'ကုဋိ'

မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းဝတ္ထု

၃၄၄။ ရဟန်းတို့ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား ရသေ့ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို အမှီပြု၍နေကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ မဏိကဏ္ဍမည်သော နဂါးမင်းသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူး၍ ညီငယ် ရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ညီငယ်ရသေ့ကို အခွေတို့ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်ရစ်ပတ်၍ ဦးထိပ်ထက်၌ ကြီးစွာသော ပါးပျဉ်းကို မိုး၍ တည်လေ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ညီငယ်ရသေ့သည် ထိုနဂါးကို ကြောက်ရကား ပိန်ကြုံ၏၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါး၏၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်း ရှိ၏၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏။

ရဟန်းတို့ နောင်တော်ရသေ့သည် ပိန်ကြုံသော အသွေးအသား ခေါင်းပါးသော ရုပ်အဆင်း ပျက်သော (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြော ပြိုင်းပြိုင်း ထသော ကိုယ်ရှိသော ညီငယ်ရသေ့ကို မြင်ပြီး၍ ညီငယ်ရသေ့အား-

"ညီငယ် သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပိန်ကြုံသနည်း၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးသနည်း၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်သနည်း၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသနည်း၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသနည်း"ဟု မေး၏။

နောင်တော် ဤအရပ်၌ မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူး၍ အကျွန်ုပ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်ကို အခွေတို့ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်ရစ်ပတ်၍ ဦးထိပ်ထက်၌ ကြီးစွာသော ပါးပျဉ်းကို မိုး၍ တည်ပါသည်၊ နောင်တော် အကျွန်ုပ်သည် ထိုနဂါးကို ကြောက်သောကြောင့် ပိန်ကြုံပါသည်၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးပါသည်၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်ပါသည်၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိပါသည်၊ (ကွန်ရက်ကိုဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိပါသည်ဟု (ပြော၏)။

ညီငယ် သင်သည် ထိုနဂါး၏ မလာခြင်းကို အလိုရှိပါသလောဟု (မေး၏)။

နောင်တော် အကျွန်ုပ်သည် ထိုနဂါး၏ မလာခြင်းကို အလိုရှိပါသည်ဟု (ပြော၏)။

ညီငယ် သင်သည် ထိုနဂါး၏ ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုကို မြင်ပါသလောဟု (မေး၏)။

နောင်တော် အကျွန်ုပ်သည် ထိုနဂါး၏ လည်ပင်း၌ ဝတ်ဆင်ထားသော ပတ္တမြားကို မြင်ပါသည့်ဟု (ပြော၏)။

ညီငယ် သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ထိုနဂါးကို "နဂါးမင်း အကျွန်ုပ်အား ပတ္တမြားကို ပေးပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိပါသည်"ဟု ပတ္တမြားကို တောင်းလော့"ဟု (ပြော၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူး၍ ညီငယ် ရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ တည်လေ၏၊ ရဟန်းတို့ တစ်ခုသော နေရာ၌ တည်ပြီးသော မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းကို ညီငယ် ရသေ့သည် "နဂါးမင်း အကျွန်ုပ်အား ပတ္တမြားကို ပေးပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိပါသည်"ဟု ပြောဆို၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် "ရဟန်းသည် ပတ္တမြားကို တောင်း၏၊ ရဟန်းသည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိ၏"ဟု လျင်မြန်စွာပင် (ထွက်) သွားလေ၏။

ရဟန်းတို့ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူး၍ ညီငယ် ရသေ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၏။

ရဟန်းတို့ ညီငယ်ရသေ့သည် မဏိကဏ္ဍနဂါးမင်းကို အဝေးမှလျှင် လာသည်ကို မြင်လတ်သော် မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းကို "နဂါးမင်း အကျွန်ုပ်အား ပတ္တမြားကို ပေးပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိ ပါသည်"ဟု ပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် "ရဟန်းသည် ပတ္တမြားကို တောင်း၏၊ ရဟန်းသည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိ၏"ဟု ထိုအရပ်မှပင် ပြန်လေ၏။

ရဟန်းတို့ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူး၏၊ ရဟန်းတို့ညီငယ် ရသေ့သည် မဏိကဏ္ဍနဂါးမင်းအား ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူးလာသည်ကို မြင်လတ်သော် မဏိကဏ္ဍနဂါးမင်းကို "နဂါးမင်း အကျွန်ုပ်အား ပတ္တမြားကို ပေးပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိပါသည်" ဟု ပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် ညီငယ်ရသေ့ကို ဂါထာတို့ဖြင့်-

ငါ့အား ပြန့်ပြောမွန်မြတ်သော ထမင်းအဖျော်သည် (ဤ) ပတ္တမြား၏ အကြောင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထို (ပတ္တမြား) ကို သင့်အား ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်၊ သင်သည် အလွန် တောင်းတတ်သူ ဖြစ်၏၊ သင်၏ ကျောင်းသခ်မ်း သို့လည်း လာတော့မည် မဟုတ်။

ကျောက်၌ သွေးအပ်သော သန်လျက်လက်စွဲသူ လုလင်ပျိုသည် ငါ့ကို ခြိမ်းခြောက် သကဲ့သို့ ပတ္တမြားကို တောင်း၍ ခြိမ်းခြောက်လေပြီ၊ ထိုပတ္တမြားကို သင့်အား ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်၊ သင်သည် အလွန်တောင်း တတ်သူ ဖြစ်၏၊ သင်၏ ကျောင်းသခ်မ်းသို့လည်း လာတော့မည် မဟုတ်ဟု ဆိုပြီ။

ရဟန်းတို့ ထို့နောက် မဏိကဏ္ဍ နဂါးမင်းသည် "ရဟန်းသည် ပတ္တမြားကို တောင်း၏၊ ရဟန်း သည် ပတ္တမြားကို အလိုရှိ၏"ဟု ဖဲသွား၏၊ ထိုသို့ ဖဲသွားတိုင်းသာ ဖဲသွား၏၊ တစ်ဖန် ပြန်မလာ တော့ပေ။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ညီငယ်ရသေ့သည် မြင်နေကျ ထိုနဂါးကို မမြင်ရသဖြင့် ရှေးကထက် တိုး၍ ပိန်ကြုံ၏၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါး၏၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်၏၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ၏၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့နောင်တော် ရသေ့သည် ရှေးကထက် တိုး၍ ပိန်၊ ကံသော အသွေးအသား ခေါင်းပါးသော ရုပ်အဆင်းပျက်သော (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထသော ကိုယ်ရှိသော ညီငယ်ရသေ့ကို မြင်ပြီး နောက် ညီငယ်ရသေ့အား-

"ညီငယ် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ရှေးကထက် တိုး၍ ပိန်၊ ကံသနည်း၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါး သနည်း၊ ရုပ်အဆင်း ပျက်သနည်း၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ သနည်း၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသနည်း"ဟု ပြော ဆို၏။

နောင်တော် အကျွန်ုပ်သည် ထိုမြင်နေကျ နဂါးကို မမြင်ရသဖြင့် ရှေးကထက် တိုး၍ ပိန်ကြုံပါသည်၊ အသွေးအသား ခေါင်းပါးပါသည်၊ ရုပ်အဆင်းပျက်ပါသည်၊ (ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့) ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိ ပါသည်၊ (ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့) အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ နောင်တော်ရသေ့သည် ညီငယ်ရသေ့ကို ဂါထာဖြင့်-

"အကြင် သူအား ချစ်အပ်သော အကြင် ဝတ္ထုသည် ရှိ၏၊ ထိုသူ၏ ထိုဝတ္ထုကို နှစ်သက် မြတ်နိုး သော်လည်း မတောင်းရာ၊ အလွန် တောင်းခြင်းကြောင့် မုန်းခြင်း သည် ဖြစ်၏၊ ဉာဏ်မြတ်သည် နဂါးအား ပတ္တမြားကို တောင်း၏၊ ထိုနဂါးကို မမြင်ရခြင်းသို့သာလျှင် ရောက်လေ၏"ဟု ဆိုပြီ။

ရဟန်းတို့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြသော ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင် တောင်းခြင်းကို မနှစ်သက်ကြကုန်၊ အရိပ်နိမိတ် ပြခြင်းကို မနှစ်သက်ကြကုန်၊ လူဖြစ်သူတို့အား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိမည်နည်း။

၃၄၅။ ရဟန်းတို့ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဟိမဝန္တာတောင်နံပါး တောအုပ် တစ်ခု၌ နေ၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုတောအုပ်၏ အနီး၌ ကြီးစွာသော နိမ့်ရှိုင်းသော ညွန်အိုင် (ရှိ၏)၊ ရဟန်းတို့ ထိုအခါ များစွာသော ငှက်အုပ်ကြီးသည် ထိုညွန်အိုင်၌ တစ်နေ့ပတ်လုံး ကျက်စားလှည့်လည်၍ညချမ်း၌ ထို တောအုပ်သို့ နေခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ထိုငှက်အုပ်ကြီး၏ အသံသည် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ငါ့ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏၊ ရဟန်းတို့ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော ထိုရဟန်းအား ငါသည်-

“ရဟန်း ခံ့ကျန်းပါ၏လော၊ မျှတပါ၏လော၊ မပင်ပန်းဘဲ အဝွန့်ရှည် (ခရီး) သို့ လာခဲ့ရပါ၏လော၊ ရဟန်း သင်သည် အဘယ်မှလည်း လာခဲ့ပါသနည်း”ဟု မေး၏။

ခံ့ကျန်းပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ မျှတပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မပင်ပန်းဘဲအဝွန့်ရှည် (ခရီး) သို့ လာခဲ့ရပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဟိမဝန္တာ တောင်နံပါး၌ တောအုပ်ကြီး ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ထိုတောအုပ်၏ အနီး၌ ကြီးသော နိမ့်ရှိုင်းသော ညွန်အိုင်ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါများစွာသော ငှက်အုပ်ကြီးသည် ထိုညွန်အိုင်၌ တစ်နေ့ပတ်လုံး ကျက်စား လှည့်လည်၍ ညချမ်း၌ထိုတောအုပ်သို့ နေခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုအရပ်မှ ထိုငှက်အုပ်ကြီး၏အသံသည် နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍ လာခဲ့ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း သင်သည် ထိုငှက်အုပ်ကြီး၏ မလာခြင်းကို အလိုရှိသလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုငှက်အုပ်ကြီး၏ မလာခြင်းကို အလိုရှိပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ထိုအရပ်သို့ သွားလျက် ထိုတောအုပ်သို့ ဝင်၍ ညဥ့်ဦးယံ၌ သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် အသံကို ကြွေးကြော်လော့။

“ငှက်အပေါင်းတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နားထောင်ကြကုန်လော့၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ငှက်တို့သည် ဤတောအုပ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ ငါသည် အတောင်ကို အလိုရှိ၏၊ ငှက်အပေါင်းတို့ ငါ့အား တစ်တောင်စီ တစ်တောင်စီ ပေးကြကုန်လော့”ဟု ကြွေးကြော်လော့။ သန်းခေါင်ယံ၌ မိုးသောက်ယံ၌ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အသံကို ကြွေးကြော်လော့ - “ငှက်အပေါင်းတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နားထောင်ကြကုန်လော့၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ငှက်တို့သည် ဤ တောအုပ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ ငါသည် အတောင်ကို အလိုရှိ၏၊ ငှက်အပေါင်းတို့ ငါ့အား တစ်တောင်စီ တစ်တောင်စီ ပေးကြကုန်လော့”ဟု (အသံကို ကြွေးကြော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းသည် ထိုအရပ်သို့ သွားလျက် ထို တောအုပ်သို့ဝင်၍ ညဥ့်ဦးယံ၌ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အသံကို ကြွေးကြော်၏ - “ငှက်အပေါင်းတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နားထောင်ကြ ကုန်လော့၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ငှက်တို့သည် ဤတောအုပ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ ငါသည် အတောင်ကို အလိုရှိ၏၊ ငှက်အပေါင်းတို့ ငါ့အား တစ်တောင်စီ တစ်တောင်စီ ပေးကြ ကုန်လော့”ဟု အသံကို ကြွေးကြော်၏။ သန်းခေါင်ယံ၌ မိုးသောက်ယံ၌ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အသံကို ကြွေးကြော်၏ - “ငှက် အပေါင်းတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နားထောင်ကြကုန်လော့၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော ငှက်တို့သည် ဤတောအုပ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ ငါသည် အတောင်ကို အလိုရှိ၏၊ ငါ့အား တစ်တောင်စီ တစ်တောင်စီ ပေးကြကုန်လော့”ဟု အသံကို ကြွေးကြော်လေ၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုငှက်အုပ်ကြီးသည် “ရဟန်းသည် အတောင်ကို တောင်း၏၊ ရဟန်းသည် အတောင်ကို အလိုရှိ၏” ဟု ထို တောအုပ်မှ ဖဲသွားလေပြီ၊ ထိုသို့ ဖဲသွားတိုင်းသာ ဖဲသွား၏၊ ျပန်ဖန် ပြန်မလာ တော့ပေ။

ရဟန်းတို့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင် တောင်းခြင်းကို မနှစ်သက်ကြကုန်၊ အရိပ်နိမိတ် ပြခြင်းကို မနှစ်သက်ကြကုန်၊ လူဖြစ်သူတို့အားကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိမည်နည်း။

၃၄၆။ ရဟန်းတို့ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား ရဋ္ဌပါလ အမျိုးကောင်းသား၏ အဖသည် ရဋ္ဌပါလ အမျိုးသားကို ဂါထာဖြင့်-

"(ချစ်သား) ရဋ္ဌပါလ စင်စစ် ထိုလူအများတို့ကို ငါသည် မသိပါ၊ ထိုလူအများတို့ သည် ငါ့ (ထံ) သို့စုရုံး လာကြ၍ တောင်းကြကုန်၏၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ငါ့ကို မတောင်းသနည်း"ဟု ဆို၏။

"ဖခင် တောင်းတတ်သူသည် မုန်းဖွယ်ရာဖြစ်၏၊ တောင်းသည်ကို မပေးသော သူသည်လည်း မုန်းဖွယ်ရာပင် ဖြစ်၏၊ အကျွန်ုပ်အား မုန်းခြင်း မဖြစ်စေလိုသော ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သင့်ကို မတောင်းပါ"ဟု (ပြန်ပြော၏)။

ရဟန်းတို့ ထိုရဋ္ဌပါလ အမျိုးကောင်းသားသည် မိမိ အဖကိုစင်လျက် ဤသို့ ဆိုတုံသေး၏၊ လူ (သူစိမ်း) သည် လူ (သူစိမ်း) ကိုကား အဘယ်ဆိုဖွယ် ရှိမည်နည်း။

၃၄၇။ ရဟန်းတို့ လူတို့သည် စည်းစိမ် 'ဥစ္စာ' တို့ကို ခဲယဉ်းစွာ စုဆောင်းအပ်ကုန်၏၊ စုဆောင်း အပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ တို့ကိုလည်း ခဲယဉ်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် ဤသို့ ခဲယဉ်းစွာ စုဆောင်းအပ်ကုန်သော စုဆောင်း အပ်ပြီး သော်လည်း ခဲယဉ်းစွာ စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်သော ထိုစည်းစိမ်တို့၌ "ယောကျ်ားကို ပေးကြကုန်လော့ ယောကျ်ား၏ လက်မှုကိစ္စကို ပေးကြကုန်လော့ နွားကိုပေးကြကုန်လော့ လှည်းကိုပေးကြကုန်လော့ ပဲခွပ်ကို ပေးကြကုန်လော့ ပုဆိန်ကိုပေးကြကုန်လော့ ဓားမကို ပေးကြကုန်လော့ ပေါက်တူးကို ပေးကြကုန်လော့ စူးဆောက်ကို ပေးကြကုန်လော့ နွယ်ကို ပေးကြကုန်လော့ ဝါးကို ပေးကြကုန်လော့ ဖြူဆံမြက်ကို ပေးကြ ကုန်လော့ ပြိတ်မြက်ကို ပေးကြကုန်လော့ (ကြွင်းသော) မြက်ကိုပေးကြကုန်လော့ မြေညက်ကို ပေးကြ ကုန်လော့" ဟု အတောင်းများကြကုန်၍ အရိပ်နိမိတ်ပြခြင်း များကြကုန်၍ နေကြတုံဘိ၏။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေး သော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၀။ ၆-၃၄၈။ "ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် စေလိုသော ရဟန်းသည် ကားအတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေအပ်၏။

ဤ (ဆိုလတ္တံ့) ကား ထိုကျောင်း၏ အတိုင်းအရှည် ပမာဏတည်း၊ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်ဖြင့် အလျား ဆယ့်နှစ်ထွာ၊ အနံ ခုနစ်ထွာတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ကို ကျောင်းရာကြားစေရန် ပင့်ဆောင် အပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် (ပိုးရွခြပုန်းစသော) ဘေးရန်မရှိသော, လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသော ကျောင်းရာကို ကြားအပ်ကုန်၏၊ ရဟန်းသည် (ပိုးရွခြပုန်းစသော) ဘေးရန်ရှိသော, လှည်း လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းရာ၌ ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် စေငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း ကျောင်းရာကြားခြင်းငှါ မပင့်ဆောင်ငြားအံ့၊ အတိုင်းအထွာ ပမာဏကိုလည်း လွန်စေငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၆ - ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃၄၉။ ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထု မည်သည် ယောကျာ်းကို လည်းကောင်း၊ ယောကျာ်း၏ လက်မှုကိစ္စကို လည်းကောင်း၊ နွားကို လည်းကောင်း၊ လှည်းကို လည်းကောင်း၊ ပဲခွပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပုဆိန်ကို လည်းကောင်း၊ ဓားမကိုလည်းကောင်း၊ ပေါက်တူးကို လည်းကောင်း၊ စူးဆောက်ကို လည်းကောင်း၊ နွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝါးကို လည်းကောင်း၊ ဖြူဆံမြက်ကို လည်းကောင်း၊ ပြိတ်မြက်ကို လည်းကောင်း၊ (ကြွင်းသော) မြက်ကို လည်းကောင်း မြေညက်ကို လည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် တောင်း၍။

ကျောင်း မည်သည် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ အပ၌ လိမ်းကျံ အပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ အတွင်းအပ၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း တည်း။

ဆောက်လုပ် စေလိုသော ဟူသည် ဆောက်လုပ်သော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဆောက်လုပ် စေသော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။

(ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင်မရှိသောဟူသည် မိန်းမ ယောကျာ်း လူ ရဟန်းဟူသော အခြားတစ်ဦး တစ်ယောက် အရှင်သည် မရှိ။

မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသောဟူသည် မိမိ၏ အလို့ငှါ။

အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေအပ်၏၊ ဤ (ဆိုလတ္တံ့) ကား ထိုကျောင်း၏ အတိုင်းအရှည် ပမာဏတည်း၊ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်ဖြင့် အလျား ဆယ့်နှစ်ထွာ ဟူသည် အပ၌ဖြစ်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။

အနံ ခုနှစ်ထွာတို့ဟူသည် အတွင်းကျသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။

ကျောင်းရာကို ကြားခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်၏ဟူသည် ထိုကျောင်း ဆောက်လုပ်သော ရဟန်းသည် ကျောင်းရာကို သုတ်သင်၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ 'ဧကံသ' ကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လျက်လက်အုပ်ကို မြှောက်ချီပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် လိုပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားတို့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သံဃာကို ကျောင်းရာ ကြည့်ရန် တောင်းပန် ပါသည်" ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်။

အကယ်၍ သံဃာအားလုံးသည် ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်အံ့၊ သံဃာ အားလုံးသည် ကြည့်ရမည်၊ အကယ်၍ သံဃာအားလုံးသည် ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အံ့၊ ထို ရဟန်းတို့တွင် အကြင်ရဟန်းတို့သည် ဘေးရန်ရှိ မရှိ လှည်း လှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိ မရှိကို သိခြင်းငှါ လိမ္မာကုန်၏၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့ကို တောင်းပန်၍ သမုတ်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် သမုတ်ရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၃၅၀။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာ ကြည့်ရန် တောင်းပန်၏၊ သံဃာအား အကယ်၍ လျှောက် ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည်ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော (ရဟန်း)၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ သမုတ်ရာ၏။ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

"အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ မည်သော ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာ ကြည့်ရန် တောင်းပန်၏၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ သမုတ်၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရန် သမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၏၊ အကြင် (အသျှင်) အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရန် သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာတော်အား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ဤသို့ (ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်) ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်"ဟု (သိစေရမည်)။

၃၅၁။ ထိုသမ္မုတိရပြီးသော ရဟန်းတို့သည် ထို (အရပ်) သို့ သွား၍ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရမည်၊ ဘေးရန်ရှိမရှိ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ မရှိ သိရှိရမည်၊ အကယ်၍ ဘေးရန်ရှိသည်လှည်း လှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ "ဤအရပ်၌ မဆောက်လင့်" ဟု ပြောရမည်၊ အကယ်၍ ဘေးရန်မရှိ လှည်းလှည့် လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာအား "ဘေးရန်မရှိ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ၏" ဟု လျှောက်ကြားရမည်၊ ထိုကျောင်းဆောက်လုပ်သော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ (ဧကသီ) ကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် လက်အုပ်မြှောက်ချီပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက် လုပ်လိုပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားတို့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြားခြင်းကို တောင်းပန် ပါသည်" ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည် ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၃၅၂။ အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ မည်သော ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြားခြင်းကို တောင်းပန်၏၊ သံဃာအား အကယ်၍ လျောက် ပတ်သော အခါ ရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြားရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် မရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထို (ရဟန်း) သည် သံဃာကို ကျောင်းရာ ကြားခြင်းကို တောင်းပန်၏၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြား၏၊ အကြင် အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာ ကြားခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် (အသျှင်) အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထို (အသျှင်) သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာတော်သည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြားအပ်ပြီ၊ သံဃာတော်အား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

၃၅၃။ ဘေးရန်ရှိသည် မည်သည် ပရွတ်ဆိတ်တို့၏သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ခြတို့၏သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ကြွက်တို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ မြွေတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ကင်းမြီးကောက် (ကင်းပုစွန်) တို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ကင်းခြေများတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ဆင်တို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ မြင်းတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ခြင်္သေ့တို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ကျားတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ သစ်တို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ဝံတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ အောင်းတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ အမှတ်မရှိသော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏ နေရာဖြစ်၏၊ ကောက်စပါးခင်းကို မူလည်း မှီ၏၊ ပဲခင်းကိုမူလည်း မှီ၏၊ ခိုးသူသတ်ရာ ထောင်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ လူသတ်ရာ သူသတ်ကုန်းကို မူလည်း မှီ၏၊ သူကောင် မြှုပ်ရာ သင်းချိုင်းကိုမူလည်း မှီ၏၊ ဥယျာဉ်ကို မူလည်း မှီ၏၊ မင်းနေရာကိုမူလည်း မှီ၏၊ ဆင်တင်း ကုပ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ မြင်းတင်းကုပ် ကိုမူလည်း မှီ၏၊ နှောင်အိမ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ သေတင်းကုပ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ အမဲသတ် (တင်းကုပ်)

ကိုမူလည်း မှီ၏၊ ခရီးလမ်းကိုမူလည်း မှီ၏၊ ခရီးဆုံကိုမူလည်း မှီ၏၊ သဘင်ကိုမူလည်းမှီ၏၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော ခရီးကိုမူလည်း မှီ၏၊ ဤသည်ကား ဘေးရန်ရှိသည် မည်၏။

လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိ မည်သည် က-မြဲတိုင်းသော လှည်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍ သွားခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှေကားဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်၊ ဤသည်ကား လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသည် မည်၏။

ဘေးရန်မရှိ မည်သည် ပရွတ်ဆိတ်တို့၏သော်လည်း နေရာမဟုတ်၊ ခြတို့၏သော်လည်း နေရာမဟုတ်၊ ကြွက်တို့၏ သော်လည်း နေရာမဟုတ်၊ မြွေတို့၏သော်လည်း နေရာမဟုတ်၊ ကင်းမြီးကောက်တို့၏ သော်လည်း နေရာမဟုတ်၊ ကင်းခြေများတို့၏သော်လည်း နေရာမဟုတ်။ပ။ ထုတ်ချင်းထွင်းသော ခရီးလမ်း ကိုမူလည်း မမှီ၊ ဤသည်ကား ဘေးရန်မရှိသည် မည်၏။

လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ မည်သည် က-မြဲတိုင်းသော လှည်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍ သွားခြင်းငှါသော်လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှေကားဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း တတ်နိုင်၏၊ ဤသည်ကား လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် မည်၏။

ကိုယ်တိုင်တောင်း အပ်သော အရာဝတ္ထု မည်သည် ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ ယောက်ျား၏ လက်မှုကိစ္စကို လည်းကေင်း။ပ။ စူးဆောက်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် တောင်း၍။

ကျောင်း မည်သည် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ အပ၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ အတွင်းအပ၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း တည်း။

ဆောက်လုပ် စေငြားအံ့ ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်) ဆောက်လုပ်သည် ဖြစ်စေ (သူတစ်ပါးကို) ဆောက်လုပ် စေသည် ဖြစ်စေ။

ကျောင်းရာကို ကြားခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ကိုသော်လည်း မပင့်ဆောင်ငြားအံ့ အတိုင်း အရှည်ပမာဏကို သော်လည်း လွန်စေငြားအံ့ဟူသည် ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ကျောင်းရာကို မကြားစေမူ၍ အလျားမှသော်လည်းကောင်း၊ အနံမှသော်လည်းကောင်း၊ အယုတ်သဖြင့် ဆံခြည်ဖျားမျှ ကိုလည်းလွန်စေ၍ (ကိုယ်တိုင်) ဆောက်လုပ်သည် ဖြစ်စေ (သူတစ်ပါးကို) ဆောက်လုပ်စေသည် ဖြစ်စေလုံ့လပြုတိုင်း ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏၊ တစ်ခုသော မြေစိုင်သို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ထိုနောက်ဆုံး မြေစိုင် ရောက်လတ်သော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၃၅၄။ ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၅၅။ ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက် လွန်သော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ဘေးရန် မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၅၆။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထို ရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ အတိုင်း အရှည် ပမာဏထက် လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၅၇။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည် ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟုကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်း၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထို ရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်းဖြစ်စေ" ဟုကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်း၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟုကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်း၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်း အရှည်ပမာဏ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည် ဖြစ်စေ"ဟုကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်း၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုကား ကိုယ်တိုင်မညွှန်း၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ္ အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ္အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ္အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုကား ကိုယ်တိုင်မညွှန်း၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ္အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ္အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ္အာပတ် သင့်၏။ပ။

ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၅၈။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့် လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေ ရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကို သော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ္အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်း စေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည် လည်းဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကို သော်လည်း စေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်" ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင် သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည် လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ" ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်" ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကို သော်လည်းစေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကို သော်လည်း စေရမည်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင် သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ ႑မန်ကို သော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။

၃၅၉။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်းအရှည်ပမာဏ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန် သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "အတိုင်းအရှည်ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောကသော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်း စေရမည်။ပ။ "အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟု။ပ။ "အတိုင်း အရှည် ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လှည် လောက်သော ဥပစာရှိ သည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသည် ဖြစ်စေ"ဟု (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်)၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ ႑မန်ကို သော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု လည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဘေးရန်မရှိ သည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်း စေရမည်။ပ။ "ဘေးရန် မရှိသည်ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကို သော်လည်း စေရမည် (ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်သွားအံ့စေအံ့) အာပတ် မသင့်။

၃၆၀။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု လည်းကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန် ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏။ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည် လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်း စေရမည်။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေအတိုင်း အရှည်ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟု။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု (ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်)၊ အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော်လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်း သည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့် လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "ဘေးရန်မရှိသည်ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ ရှိသည် ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည် (ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်သွားအံ့ စေအံ့) အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိ သောဘေးရန် ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိ သည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု လည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက် လွန်သောဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "အတိုင်း အရှည်ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ" ဟုလည်း ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

"ရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် လေးချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟုလည်း ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသောလှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၆၁။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ မရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားလည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၆၂။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက်လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိသောထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအား သော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန်ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအား သော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက် လွန်သော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအား သော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအား သော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် နှစ်ချက်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၆၃။ မိမိသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသော ကျောင်းကို မိမိသည် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မိမိသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသော ကျောင်းကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါးတို့သည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသော ကျောင်းကို မိမိသည် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါးတို့သည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသော ကျောင်းကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

၃၆၄။ လိုဏ်၌ ဂူ၌ မြက်မိုးကျောင်း၌ အခြားသူ၏အလို့ငှါ ဆောက်လုပ်အပ်သော နေအိမ်ကို ထား၍ အားလုံးတို့၌ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

ဆဌ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၇ - ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်ဆန္န ဝတ္ထု

၃၆၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသမ္ဗီမြို့ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ အသျှင်ဆန္န၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သူကြွယ်သည် အသျှင်ဆန္နကို "အသျှင်ဘုရား ကျောင်းရာကို သိတော်မူလော့၊ အသျှင်ဘုရားအလို့ငှါ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် စေပါမည်" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဆန္နသည် ကျောင်းရာကို သုတ်သင်လတ်သော် ရွာသည် ပူဇော်အပ်သော နိဂုံးသည် ပူဇော်အပ်သော မြို့သည် ပူဇော်အပ်သော ဇနပုဒ်သည် ပူဇော်အပ်သော နိုင်ငံသည် ပူဇော်အပ်သော အမှတ်မရှိသော နတ်ကွန်းသစ်ပင်ကို ဖြတ်စေ၏။

"သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ရွာသည် ပူဇော်အပ်သော နိဂုံးသည် ပူဇော်အပ်သော မြို့သည် ပူဇော်အပ်သော ဇနပုဒ်သည် ပူဇော်အပ်သော နိုင်ငံသည် ပူဇော်အပ်သော နတ်ကွန်း သစ်ပင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖြတ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တစ်ခုသော ဣန္ဒြေရှိသော အသက်ကို ညှဉ်းဆဲကုန်၏"ဟု လူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ (စကားကို) ကြားကြကုန်၏၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဆန္နသည် ရွာသည် ပူဇော်အပ်သော။ပ။ နိုင်ငံသည် ပူဇော်အပ်သော နတ်ကွန်းသစ်ပင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖြတ်စေဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဆန္နကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ပ။

"ဆန္န သင်သည် ရွာသည် ပူဇော်အပ်သော။ပ။ နိုင်ငံသည် ပူဇော်အပ်သော နတ်ကွန်းသစ်ပင်ကို ဖြတ်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် ရွာသည် ပူဇော်အပ်သော နိဂုံးသည် ပူဇော်အပ်သော မြို့သည် ပူဇော်အပ်သော ဇနပုဒ်သည် ပူဇော်အပ်သော နိုင်ငံသည် ပူဇော်အပ်သော နတ်ကွန်းသစ်ပင်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖြတ်စေဘိ သနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား လူတို့သည် သစ်ပင်၌ အသက်ရှိသည် ဟုမှတ်ထင်ခြင်း ရှိကြကုန်၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၁။ ၇-၃၆၆။ “(ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်း အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးသောကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေလိုသော ရဟန်း သည်ကား ရဟန်းတို့ကို ကျောင်းရာကို ကြားခြင်းငှါ ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းရာကို ကြားအပ်၏။ ရဟန်းသည် ဘေးရန်ရှိသော လှည်း လှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းရာ၌ ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ကို သော်လည်း ကျောင်းရာကို ကြားခြင်းငှါ မပင့်ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။)

၇ - ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃၆၇။ ကြီးသော ကျောင်း မည်သည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင်ရှိသော ကျောင်းကို ဆို၏။

ကျောင်း[၁] မည်သည် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ အပ၌ လိမ်းကျံ အပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ အတွင်းအပ၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း တည်း။

ဆောက်လုပ်စေလိုသော ဟူသည် ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) သည်လည်းကောင်း၊ ဆောက်လုပ်စေသူ (ရဟန်း) သည်လည်းကောင်းတည်း။

(ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသောဟူသည် မိန်းမသော်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားသော် လည်းကောင်း၊ လူသော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသော်လည်းကောင်း အခြားသော တစ်စုံတစ်ယောက် (ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ) အရှင် ရှိ၏။

မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသောဟူသည် မိမိ၏ အလို့ငှါ။

ရဟန်းတို့ကို ကျောင်းရာကိုကြားခြင်းငှါ ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်၏ဟူသည် ကျောင်း ဆောက်လုပ်သော ထိုရဟန်းသည် ကျောင်းရာကို သုတ်သင်၍ သံဃာတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ ‘ဧကံသီ’ ကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ကို မြှောက်ချီ၍-

“အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လိုပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားတို့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြည့်ရန် တောင်းပန်ပါသည်”ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်။

အကယ်၍ သံဃာအားလုံးသည် ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်အံ့၊ သံဃာအားလုံးသည် ကြည့်ရမည်။ အကယ်၍ သံဃာအားလုံးသည် ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အံ့၊ ထိုရဟန်းတို့ တွင် အကြင် ရဟန်းတို့သည် ဘေးရန်ရှိ မရှိ လှည်းလှည့်လှည်လောက်သော ဥပစာရှိ မရှိကို သိခြင်းငှါ လိမ္မာကုန်၏၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့ကို တောင်းပန်၍ သမုတ်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် သမုတ်ရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၃၆၈။ “အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြည့်ရန် တောင်းပန်၏၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ခြင်းငှါ သမုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင်ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိသော ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြည့်ရန် တောင်းပန်၏၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်း ရာကို ကြည့်ရန် သမုတ်၏၊ အကြင် အသျှင်အား ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤ မည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရန် သမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ် ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရန် သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

၃၆၉။ သမ္မုတိရကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအရပ်သို့ သွား၍ ကျောင်းရာကို ကြည့်ရမည်။ ဘေးရန်ရှိ မရှိ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ မရှိကို သိရမည်။ အကယ်၍ ဘေးရန်ရှိအံ့၊ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ မရှိအံ့၊ “ဤအရပ်၌ မဆောက်လုပ်လင့်”ဟု ပြောရမည်၊ အကယ်၍ ဘေးရန် မရှိအံ့၊ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ သံဃာအား “ဘေးရန် မရှိပါ၊ လှည်းလှည့် လည်လောက်သော ဥပစာရှိပါသည်”ဟု လျှောက်ကြားရမည်။

ထိုကျောင်းဆောက်လုပ်သော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ ‘ဧကသီ’ ကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လျက် လက်အုပ်ကို မြှောက်ချီပြီးလျှင် -

“အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်း အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် လိုပါသည်၊ အသျှင်ဘုရားတို့ ထို အကျွန်ုပ်သည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြားခြင်းကို တောင်းပန်ပါ၏” ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်။

ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၃၇၀။ “အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာ ကြားခြင်းကို တောင်းပန် ၏၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ညွှန်ကြားရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော မိမိဟူသော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ သော ကြီးသောကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၏၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို ကျောင်းရာကြားခြင်းကို တောင်းပန်၏၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ညွှန်ကြား၏၊ အကြင်အသျှင် အား ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ညွှန်ကြားခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ် ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်း၏ ကျောင်းရာကို ညွှန်ကြားအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ် ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

၃၇၁။ ဘေးရန်ရှိ မည်သည် ပုရွက်ဆိတ်တို့၏သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ခြတို့၏သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ ကြွက်တို့၏သော်လည်း။ပ။ မြွေတို့၏သော်လည်း။ ကင်းမြီးကောက် (ကင်းပုစွန်) တို့၏ သော်လည်း။ ကင်းခြေများတို့၏သော်လည်း။ ဆင်တို့၏သော်လည်း။ မြင်းတို့၏သော်လည်း။ ခြင်္သေ့တို့၏ သော်လည်း။ ကျားတို့၏သော်လည်း။ သစ်တို့၏သော်လည်း။ ဝံတို့၏သော်လည်း။ အောင်းတို့၏ သော်လည်း နေရာဖြစ်၏၊ အမှတ်မရှိ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ နေရာဖြစ်၏၊ ကောက် ‘စပါးခင်း’ ကိုမူလည်း မှီ၏၊ ပဲခင်းကိုမူလည်း မှီ၏၊ ခိုးသူ သတ်ရာ ထောင်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ လူသတ်ရာ သူသတ်ကုန်းကို မူလည်း မှီ၏၊ သူကောင်ပုပ်မြှုပ်ရာ သင်းချိုင်းကို မူလည်း မှီ၏၊ ဥယျာဉ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ မင်းနေရာကို မူလည်း မှီ၏၊ ဆင်တင်းကုပ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ မြင်း တင်းကုပ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ နှောင်အိမ်ကို မူလည်း မှီ၏၊ သေတင်းကုပ်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ သားသတ်ရုံကိုမူလည်း မှီ၏၊ ခရီးလမ်းကိုမူလည်း မှီ၏၊ လမ်းဆုံကို မူလည်း မှီ၏၊ သဘင်ကိုမူလည်း မှီ၏၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော ခရီးကိုမူလည်း မှီ၏၊ ဤ သည်ကား ဘေးရန်ရှိသည် မည်၏။

လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိ မည်သည် က-မြဲတိုင်းသော လှည်းဖြင့် လှည့်ပတ်၍ သွားခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှေခါးဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်၊ ဤသည်ကား လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသည် မည်၏။

ဘေးရန်မရှိ မည်သည် ပုရွက်ဆိတ်တို့၏ သော်လည်း နေရာမဟုတ်။ပ။ ထုတ်ချင်း ထွင်းသော ခရီးလမ်း ကိုမူလည်း မမှီ၊ ဤသည်ကား ဘေးရန်မရှိသည် မည်၏။

လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိ မည်သည် က-မြဲတိုင်းသော လှည်းဖြင့် လှည့်ပတ် သွားခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှေခါးဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ သော်လည်းကောင်း တတ်နိုင်၏၊ ဤသည်ကား လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် မည်၏။

ကြီးသော ကျောင်း မည်သည် (ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ) အရှင် ရှိသော ကျောင်းကို ဆို၏။

ကျောင်း မည်သည် အတွင်း၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ အပ၌ လိမ်းကျံ အပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း၊ အတွင်းအပ၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကျောင်းသော် လည်းကောင်း တည်း။

ဆောက်လုပ် စေပြောအံ့ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်) သော်လည်း ဆောက်လုပ်၏၊ (သူတစ်ပါးကို သော်လည်း) ဆောက်လုပ် စေ၏။

ရဟန်းတို့ကိုသော်လည်း ကျောင်းရာကို ကြားခြင်းငှါ မပင့်ဆောင်ငြားအံ့ဟူသည် ဥ တ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မြောက်ရှိသော ကံဖြင့် ကျောင်းရာကို မကြားစေဘဲ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း ဆောက်လုပ်ငြားအံ့၊ သူတစ်ပါးကို သော်လည်း ဆောက်လုပ်စေငြားအံ့၊ လုံ့လတိုင်း လုံ့လတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မြေစိုင် (ခဲ) တစ်ခုသို့ မရောက်မီ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ထိုနောက်ဆုံး မြေစိုင် (ခဲ) ရောက်လတ်သော် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၃၇၂။ ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၇၃။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏။ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၇၄။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု ကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်း၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကား ကိုယ်တိုင် မညွှန်းကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၇၅။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ" ဟုလည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက် လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသောလှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်၊ ။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်း

ဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု။ပ။ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရ မည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်) အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မသွားငြားအံ့၊ တမန်ကိုသော် လည်း မစေငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု လည်း ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိ သောဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ငါ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်သတတ်"ဟု ကြား၏၊ ထို ရဟန်းသည် "ဘေးရန်မရှိ သည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်။ပ။ "ဘေးရန်မရှိသည် ဖြစ်စေ"ဟု "လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိသည် ဖြစ်စေ"ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရ မည်၊ တမန်ကို သော်လည်းစေရမည်၊ (ထိုသို့ ကိုယ်တိုင် သွားအံ့စေအံ့)။ အာပတ် မသင့်။

၃၇၆။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန်မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့် လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်းဖြစ်စေ"ဟု လည်း ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ မကြား အပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သုံးချက် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိအံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ ဘေးရန် မရှိသည်လည်းဖြစ်စေ လှည်းလှည့်လည် လောက်သော ဥပစာရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ" ဟု လည်း ကိုယ်တိုင်ညွှန်း၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာ ရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်အံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ ရဟန်းတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိအံ့၊ ဆောက်လုပ်သူ (ရဟန်း) တို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၇၇။ ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ "မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ မရှိသောထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို ဆောက် လုပ်၍မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍ သော်လည်းတစ်ဖန် ဆောက်လုပ်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍ သော်လည်းတစ်ဖန် မဆောက်လုပ်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်ရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာရှိအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းသည် "အကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်လော့"ဟု ကိုယ်တိုင် ညွှန်း၍ ဖဲသွား၏၊ ကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော ထိုရဟန်း၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို ဆောက်လုပ်၍ မပြီးမီ လာအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျောင်းကို အခြားသူအားသော်လည်း ပေးရမည်၊ ဖျက်၍ သော်လည်း တစ်ဖန် ဆောက်ရမည်၊ အကယ်၍ အခြားသူအားသော်လည်း မပေးငြားအံ့၊ ဖျက်၍သော်လည်း တစ်ဖန် မဆောက်လုပ်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက် သင့်၏။ပ။ ဘေးရန်ရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည် လောက်သောဥပစာရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ ဘေးရန် မရှိအံ့ လှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ပ။ ဘေးရန်မရှိအံ့၊ လှည်း လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာ ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၃၇၈။ မိမိသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိသည် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

မိမိသည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါးတို့သည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိသည် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါးတို့သည် ဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၇၉။ လိုဏ်၌ ဂူ၌ မြက်မိုးကျောင်း၌ သူတစ်ပါး၏ အလို့ငှါ (ဆောက်လုပ်အပ်သော) နေအိမ်ကို ထား၍ အားလုံးတို့၌ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ့်မသင့်။

သတ္တမ ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ကျောင်း- ကျောင်းကြီး 'ဝိဟာရ'

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၈ - ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်

၃၈၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ မလ္လမင်း၏ သားဖြစ်သော ဖွားမြင်သည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှသာရှိသေးသော အသျှင်ဒဗ္ဗသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခဲ့ပြီ၊ ထိုအသျှင်ဒဗ္ဗသည် တပည့်သာဝကတို့ ရောက်သင့် ရောက်ထိုက်သော အလုံးစုံသော တရားသို့ အစဉ်ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ထိုအသျှင်ဒဗ္ဗအား တစ်စုံတစ်ခုသော ရဟန်းကိစ္စ နောက်ထပ်ပြုဖွယ် မရှိတော့ပြီ၊ ပြုအပ်ပြီး (သော တရား) ကို လည်းထပ်၍ ပွါးများဖွယ် မရှိတော့ပြီ။

ထိုအခါ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေစဉ် မလ္လမင်း၏သား အသျှင် ဒဗ္ဗအား "ဖွားမြင်သည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှသာရှိသေးသော ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခဲ့ပြီ၊ (ငါသည်) တပည့်သာဝကတို့ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သော အလုံးစုံသောတရားသို့ အစဉ်ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ငါ့အား တစ်စုံတစ်ခုသော ရဟန်းကိစ္စ နောက်ထပ်ပြု ဖွယ် မရှိတော့ပြီ၊ ပြုအပ်ပြီး (သော တရား) ကိုလည်းထပ်၍ ပွါးများဖွယ် မရှိတော့ပြီ၊ ငါသည် သံဃာတော်၏ အဘယ်မည်သော အမှုကြီးငယ်ကို ပြုရပါအံ့နည်း"ဟု စိတ်အကြံအစည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ထိုအခါ မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗအား "ငါသည် သံဃာတော်၏ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း ခင်းရမူဆွမ်းတို့ကိုလည်း ညွှန်းရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အကြံအစည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် ညချမ်းအခါ၌ (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းရာမှ ထ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် မြတ်စွာဘုရားအား-"အသျှင်ဘုရား ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေစဉ် အကျွန်ုပ်အား ဖွားမြင်သည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှသာရှိသေးသော ငါသည်ကား အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခဲ့ပြီ၊ (ငါသည်) တပည့်သာဝကတို့ ရောက်သင့် ရောက်ထိုက်သော အလုံးစုံသော တရားသို့ အစဉ်ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ငါ့အားတစ်စုံတစ်ခု သော ရဟန်းကိစ္စ နောက်ထပ်ပြု ဖွယ် မရှိတော့ပြီ၊ ပြုအပ်ပြီး (သောတရား) ကိုလည်းထပ်၍ ပွါးများ ဖွယ် မရှိတော့ပြီ။ ငါသည် သံဃာတော်၏ အဘယ်မည်သော အမှုကြီးငယ်ကိုပြုရပါအံ့နည်း"ဟု စိတ် အကြံအစည် ဖြစ်ပေါ် ပါသည်။

"အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်အား 'ငါသည် သံဃာတော်၏ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း ခင်းရမူ ဆွမ်းတို့ကိုလည်း ညွှန်းရမူ ကောင်းလေစွ'ဟု အကြံအစည် ဖြစ်ပါသည်။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သံဃာတော်၏ အိပ်ရာ နေရာကိုလည်း ခင်းခြင်းငှါ ဆွမ်းတို့ကိုလည်း ညွှန်းခြင်းငှါ အလိုရှိပါသည်"ဟု (လျှောက်ထား၏)။

ဒဗ္ဗ ကောင်းစွ ကောင်းစွ၊ ဒဗ္ဗ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် သံဃာတော်၏ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း ခင်းလော့၊ ဆွမ်းတို့ကိုလည်း ညွှန်းလော့ဟု (ခွင့်ပြုတော်မူ၏)။

"ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား"ဟု မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်ကြား လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် တရားစကားကို ဟောကြားပြီး၍ ရဟန်းတို့ကို -

"ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် သံဃာတော်သည် မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို အိပ်ရာနေရာ ခင်းသူဟုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းညွှန်းသူဟုလည်းကောင်း သမုတ်လော့"။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် သမုတ်ရမည်၊ ရှေးဦးစွာ မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို တောင်းပန်ရမည်၊ တောင်းပန်ပြီးနောက် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာတော်ကို သိစေရမည်။

၃၈၁။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ အကယ်၍ သံဃာအားလျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကိုအိပ်ရာနေရာခင်းသူဟုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းညွှန်းသူဟုလည်းကောင်း သမုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာသည် မလ္လမင်း၏သားဒဗ္ဗကို အိပ်ရာနေရာခင်းသူဟုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းညွှန်းသူဟုလည်းကောင်း သမုတ်၏၊ အကြင်အသျှင်အား မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အိပ်ရာနေရာခင်းသူဟုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းညွှန်းသူဟုလည်းကောင်း သမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အိပ်ရာနေရာခင်းသူဟုလည်းကောင်း၊ ဆွမ်းညွှန်းသူဟုလည်းကောင်း သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်"ဟု (သိစေရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃၈၂။ သမ္မုတိရပြီးသော မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် သဘောတူ ရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်၏၊ "ထိုရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်းသုတ္တန်ကို အညီအညွတ် ရွတ်ကြလိမ့်မည်"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်၏၊ "ထိုရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း ဝိနည်းကို ဆုံးဖြတ် ကြလိမ့်မည်"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် တရားဟောဓမ္မကထိက (ဖြစ်ကြကုန်၏)၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း တရားကို ဆွေးနွေးကြလိမ့်မည်"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏၊ "ထိုရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း နှောင့်ရှက်ခြင်းမှ ကင်းလတ္တံ့"ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် (မဂ်ဖိုလ်မှ) ဖီလာဖြစ်သော စကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏၊ ကိုယ် (ခန္ဓာ)၏ ခိုင်မြဲမှု အလေ့အကျင့် များကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကုန်၏၊ "ဤအသျှင်တို့သည် ဤမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း နေကုန်လတ္တံ့" ဟု ထိုရဟန်းတို့အား တစ်ပေါင်းတည်း အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် အခါမဲ့၌ လာကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အားလည်း တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို ဝင်စား၍ ထိုအရောင် (အလင်း) ဖြင့်ပင် အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေး၏။

စင်စစ်အားဖြင့် ရဟန်းတို့သည် "မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗ၏ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ငါတို့ ကြည့်ကုန်အံ့"ဟု တမင်သက်သက် အခါမဲ့၌ လာကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင် ဒဗ္ဗ ငါတို့အား အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့"ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့ကို မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် "အသျှင်တို့သည် အဘယ်အရပ်၌ အလိုရှိကုန်သနည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ခင်းပေးရမည်နည်း"ဟု ဆို၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တမင်သက်သက် အဝေး၌ ညွှန်းကုန်၏၊ "ငါ့သျှင်ဒဗ္ဗ ငါတို့အား ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင်ငါတို့အား

စောရပပါတချောက်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား ဣသိဂိလိတောင်နံပါး ကျောက်နက် (ဂူ) ၌ အိပ်ရာ နေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား ဝေဘာရတောင်နံပါး စရည်းပင် (ဂူ) ၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား ယင်းတိုက်တော သပ္ပသောဏ္ဍိကချိုင့်ဝှမ်း၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား ဂေါတမကချောက်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား တည်ပင်ပေါက်သော ချောက်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား တပေါဒါချောက်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား တပေါဒါအရံ၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့၊ ငါ့သျှင် ငါတို့အား မဒ္ဒကုစ္ဆိတော၌ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးလော့”ဟု (အဝေး၌ ညွှန်းကုန်၏)။

ထိုရဟန်းတို့အား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော စျာန်ကို ဝင်စား၍ တောက်ပသော လက်ညှိုးဖြင့် ရှေ့မှ ရှေ့မှ သွား၏။

ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း ထိုအရောင်အလင်းဖြင့်သာလျှင် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗ၏ နောက်မှ နောက်မှ လိုက်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား မလ္လမင်း၏ သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် “ဤကား ညောင်စောင်း ‘ခုတင်’တည်း၊ ဤကား အင်းပျဉ် ‘ခုံရှည်’တည်း၊ ဤကား ဘုံလျို ‘ဖုံ’တည်း၊ ဤကားခေါင်းအုံးတည်း၊ ဤကား ကျင်ကြီး (စွန့်ရာ) ဌာနတည်း၊ ဤကား ကျင်ငယ် (စွန့်ရာ) ဌာနတည်း၊ ဤကား သောက်ရေတည်း၊ ဤကား သုံးဆောင်ရေတည်း၊ ဤကား တောင်ဝှေးတည်း၊ ဤကား‘ဤအချိန်၌ ဝင်ရမည် ဤ အချိန်၌ ထွက်ရမည် (စသည်ဖြင့်) ထားအပ်သော’ သံဃာ၏ကတိကဝတ်တည်း”ဟု ပြောဆို၍ အိပ်ရာ နေရာကို ခင်းပေး၏။

မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် ထို (ရဟန်း) တို့အား အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးပြီးသော် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်သို့ သာလျှင် တစ်ဖန် ပြန်ကြွ၏။

၃၈၃။ ထိုအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် အငယ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘုန်းကံလည်း နည်းပါးကုန်၏၊ သံဃာ၏ ယုတ်ညံ့သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယုတ်ညံ့သော ဆွမ်းတို့ သည် လည်းကောင်း ထိုရဟန်းတို့အား ရောက်ကုန်၏။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ လူတို့သည် မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား အထူးပြု ပြင်စီရင်အပ် သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ လက်သုပ်ဟင်းလျာကို လည်းကောင်း (လှူခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏)။ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့အားကား ပကတိ အတိုင်း ဖြစ်သော ချက်ထားတိုင်းသော ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော ဆန်ကွဲထမင်းကို လှူကုန်၏။

ထို (မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက) ရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ဖဲသွားကုန်ပြီးလတ် သော် မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို “ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့အား ဆွမ်းစားဇရပ်၌ အဘယ်အရာသည် ဖြစ်သနည်း၊ ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့အား ဆွမ်းစားဇရပ်၌ အဘယ်အရာသည် ဖြစ်သနည်း”ဟု မေးကုန်၏။ အချို့ မထေရ်တို့သည် “ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့အား ထောပတ်သည် ဖြစ်၏၊ ဆီသည် ဖြစ်၏၊ ဠက်သုပ် ဟင်းလျာသည် ဖြစ်၏”ဟု ပြောကုန်၏၊ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည်ကား “ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့အား တစ်စုံတစ်ခု (အထူး) မဖြစ်ပြီ၊ ပကတိ အတိုင်းဖြစ်သော ချက်ထားတိုင်းသော ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက် ရှိသော ဆန်ကွဲထမင်းသည် ဖြစ်၏”ဟု ပြောကုန်၏။

ထိုအခါ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာသည် သံဃာအား စတုက္ကဘတ်ကို နိစ္စဘတ် လှူ၏၊ ထို ဒါယကာသည် ဆွမ်းစားဇရပ်၌ သားမယားနှင့်တကွ အနီး၌ ရပ်တည်၍ လုပ်ကျွေး၏၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းဖြင့် မေးကုန်၏၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို ဟင်းလျာဖြင့် မေးကုန်၏၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို ဆီဖြင့် မေးကုန်၏၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို လက်သုပ်ဟင်းလျာဖြင့် မေးကုန်၏။

ထိုအခါ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာ၏ ဆွမ်းကို နက်ဖြန် (သုံးဆောင်ရန်) အလို့ငှါ မေတ္တိယဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့အား ညွှန်းအပ်၏။ ထိုအခါ ကလျာဏဘတ္တိက သူကြွယ်သည် တစ်စုံတစ်ခု ပြုဖွယ်ဖြင့် အရံသို့ သွား၏။ ထိုဒါယကာသည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏။ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာကို မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗက တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှင်လန်းစေပြီး ဖြစ်ရကား (ကလျာဏဘတ္တိက သူကြွယ်သည်) မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗအား- "အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၌ နက်ဖြန် (သုံးဆောင်ရန်) အလို့ငှါ အဘယ် (ရဟန်း) အား ဆွမ်းကို ညွှန်းအပ်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

"ဒါယကာ သင်တို့၏ အိမ်၌ နက်ဖြန် (သုံးဆောင်ရန်) အလို့ငှါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့အားဆွမ်းကို ညွှန်းအပ်ပြီ"ဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာသည် နှလုံးမသာဖြစ်၏၊ "အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းယုတ်တို့သည် ငါတို့၏ အိမ်၌ သုံးဆောင်ကုန်လတ္တံ့နည်း"ဟု အိမ်သို့ သွား၍ "ဟယ်ကျွန်မ နက်ဖြန် ဆွမ်းအလို့ငှါအကြင် ရဟန်းတို့သည် ကြွလာကုန်အံ့၊ ထိုဆွမ်းစားလာသော ရဟန်းတို့ကို တံခါးမုခ်၌ နေရာကို ခင်း၍ပအုံး ရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့် လုပ်ကျွေးလော့" ဟုစေခိုင်း၏။ "ကောင်းပါပြီအရှင်" ဟု ထိုကျွန်မသည် ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာအား ပြန်ကြား ပြောဆို၏။

ထိုအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် "ငါ့သျှင်တို့ ယမန်နေ့က ငါတို့အား ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာ၏ ဆွမ်းကို ညွှန်းအပ်ပြီ၊ နက်ဖြန် ငါတို့ကို ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာသည် သား မယားနှင့်တကွ အနီး၌ ကပ်၍ လုပ်ကျွေးလတ္တံ့၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းဖြင့် မေးကုန်လတ္တံ့၊ အချို့ ရဟန်းတို့ကို ဟင်းလျာဖြင့် မေးကုန်လတ္တံ့၊ အချို့ရဟန်းတို့ကို ဆီဖြင့် မေးကုန်လတ္တံ့၊ အချို့ရဟန်းတို့ကို လက်သုပ်ဟင်းလျာဖြင့် မေးကုန် လတ္တံ့"ဟု ထိုမေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင် ညဉ့်၌ စိတ်အလိုရှိတိုင်း မအိပ် (နိုင်ကြ) ကုန်၊ ထို့နောက် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ကာ ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာ၏ အိမ်သို့ချဉ်းကပ် ကုန်၏။

ထိုကျွန်မသည် အဝေးမှ လာကုန်သော မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို မြင်၏၊ မြင်ပြီးနောက် တံခါးမုခ်၌ နေရာကို ခင်းပေး၍ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို "အသျှင်ဘုရားတို့ ထိုင်ကုန်လော့" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့အား "မုချဧကန် ဆွမ်းသည် မပြီးသေးသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် တံခါးမုခ်၌ နေထိုင်ရကုန်၏"ဟု အောက်မေ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ထိုကျွန်မသည် ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့် "အသျှင်ဘုရားတို့ ဘုဉ်းပေး (သုံးဆောင်) ကုန်လော့"ဟု (ကပ်၏)။

နှမ ငါတို့ကား နိစ္စဘတ်ရှိသူများတည်းဟု (ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရားတို့ သိပါသည်၊ နိစ္စဘတ်ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်၊ သို့ရာတွင် ယမန်နေ့ကပင် "ဟယ်ကျွန်မ နက်ဖြန် ဆွမ်းအလို့ငှါ အကြင်ရဟန်းတို့သည် လာကုန်အံ့၊ ထိုရဟန်းတို့ကို တံခါးမုခ်၌ နေရာကိုခင်းပေး၍ ပအုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်သော ဆန်ကွဲထမင်းဖြင့် လုပ်ကျွေးလော့"ဟု အကျွန်ုပ်ကို စေခိုင်းထားပါသည်။ အသျှင်ဘုရားတို့ ဘုဉ်းပေး (သုံးဆောင်) ကုန်လော့ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် “ငါ့သျှင်တို့ ယမန်နေ့က ကလျာဏဘတ္တိက ဒါယကာသည်အရံသို့ မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗထံ လာ၏၊ ငါတို့ကို မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗသည် ဒါယကာ၏ အထံ၌မုချဧကန် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ”ဟု ထိုမေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် ထိုနှလုံးမသာခြင်းဖြင့် သာလျှင် စိတ်အလိုရှိတိုင်း မသုံးဆောင်ကြကုန်၊ ထိုအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစား ပြီးနောက် ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ဖဲကုန်လတ်သော် အရံသို့ သွား၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို သိုမှီး သိမ်းဆည်း ပြီးလျှင် အရံအပတံခါးမုခ်၌ ဒုကုဋ်အာယောဂပတ်ဖွဲ့လျက် ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်၍ မျက်နှာ မလှကုန်သည် ဖြစ်၍ ချသော ပခုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အောက်သို့ မျက်နှာချကုန်သည်ဖြစ်၍ ကြံမှိုင် ကုန်သည်ဖြစ်၍ စကားမဆို ကုန်သည်ဖြစ်၍ နေထိုင်ကုန်၏။

ထိုအခါ မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမသည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်း တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် မေတ္တိယဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို “အသျှင်တို့ ရှိခိုးပါ၏”ဟု ဆို၏၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်း တို့သည် စကားမပြောကြကုန်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမသည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို “အသျှင်တို့ ရှိခိုးပါ၏”ဟု ဆို၏၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့သည် စကားမပြောကြကုန်။

အကျွန်ုပ်သည် အသျှင်တို့အား အဘယ်သို့ ပြစ်မှားမိပါသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အသျှင်တို့သည် စကားမပြောကြကုန်သနည်းဟု (မေး၏)။

နှမ ငါတို့ ဖြစ်တိုင်းဆိုအံ့၊ ငါတို့ကို မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗသည် ညှဉ်းဆဲအပ်သည် ဖြစ်လျက် သင်သည် လျစ်လျူ ရှုဘိ၏ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကို ပြုရပါမည်နည်းဟု (မေး၏)။

နှမ သင်သည် အကယ်၍ အလိုရှိပါမူ ယနေ့ပင် မြတ်စွာဘုရားသည် မလ္လမင်း၏သားဒဗ္ဗကို ဖျက်ဆီး စေရာ၏ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကို ပြုရပါမည်နည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကို ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသနည်းဟု (မေး၏)။

နှမ လာလော့၊ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားကို “အသျှင်ဘုရား ဤအမှုသည် မလျောက်ပတ်ပါ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကြင် အရပ်မျက်နှာသည် ဘေး မရှိခဲ့ပါ၊ ရန်မရှိခဲ့ပါ၊ နှိပ်စက်မှု မရှိခဲ့ပါ၊ ထိုအရပ်မျက်နှာသည် (ယခု) ဘေးရှိပါသည်၊ ရန်ရှိပါသည်၊ နှိပ်စက်မှု ရှိပါသည်၊ အကြင် အရပ်မှ လေ (တိုက်ခတ်ခြင်း) မရှိခဲ့ပါ၊ (ယခု) ထိုအရပ်မှ လေ (တိုက်ခတ်ခြင်း) ရှိခဲ့ပါသည်၊ ရေသည် အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍ နေယောင်တကား။ မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် အကျွန်ုပ်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပါ၏”ဟု လျှောက်လော့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

အသျှင်ဘုရားတို့ ကောင်းပါပြီဟု မေတ္တိယာဘိက္ခုနီမသည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့အား ဝန်ခံခဲ့၍မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်တည်ပြီးသော ထိုမေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမသည် မြတ်စွာဘုရားကို “အသျှင်ဘုရားဤအမှုသည် မလျောက်ပတ်ပါ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကြင်အရပ်မျက်နှာသည် ဘေးမရှိခဲ့ပါ၊ ရန်မရှိခဲ့ပါ၊ နှိပ်စက်မှု မရှိခဲ့ပါ၊ ထို အရပ်မျက်နှာသည် (ယခု) ဘေးရှိပါသည်၊ ရန်ရှိပါသည်၊ နှိပ်စက်မှုရှိပါသည်၊ အကြင် အရပ်မှ လေ (တိုက်ခတ်ခြင်း) မရှိခဲ့ပါ၊ (ယခု) ထို အရပ်မှ လေ (တိုက်ခတ်ခြင်း) ရှိခဲ့ပါ သည်၊ ရေသည် အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍ နေယောင်တကား။ မလ္လမင်း၏သားအသျှင်ဒဗ္ဗသည် အကျွန်ုပ်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

၃၈၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို- "ဒဗ္ဗ သင်သည် ဤ ဘိက္ခုနီမ ပြောသကဲ့သို့ ဤသို့ သဘောရှိသော ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုသည်ဟူ၍အမှတ်ရ၏လော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို "ဒဗ္ဗ သင်သည် ဤဘိက္ခုနီမ ပြောသကဲ့သို့ ဤသို့ သဘောရှိသော ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုသည်ဟူ၍ အမှတ်ရ၏လော" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ဒဗ္ဗ ပညာရှိတို့သည် ဤသို့ မဖြေရှင်းကြကုန်၊ အကယ်၍ သင်သည် ပြုအပ်သည် ဖြစ်အံ့၊ ပြုအပ်ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုလော့၊ အကယ်၍ သင်သည် မပြုအပ်သည် ဖြစ်အံ့၊ မပြုအပ်ပါဟု လျှောက်ဆိုလော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မွေးသည့်အခါမှစ၍ အိပ်မက်မျှဖြင့်လည်း မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်မှီဝဲမိသည်ဟု မသိပါ၊ နိုးသော တပည့်တော်သည် အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်းဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမအား (အသွင်ကို) ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့၊ ဤ (ခိုင်းသော) ရဟန်းတို့ကိုလည်း စိစစ် မေးမြန်းကြ ကုန်လော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် နေရာမှ ထ၍ ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုအခါထိုရဟန်းတို့သည် မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမအား (အသွင်ကို) ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုမေတ္တိယဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့အား- "ငါသျှင်တို့ ထိုမေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမကို မဖျက်ဆီးကြပါကုန်လင့်၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုပြစ်မှားသည် မဟုတ်ပါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော နှလုံးမသာကုန်သော (သာသနာတော်မှ) ရွေ့လျောစေလိုကုန်သော ငါတို့သည်သာ ထိုဘိက္ခုနီမကို တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အခြေအမြစ်မရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီး ကြကုန်သလောဟု (မေးကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ မှန်ပေသည်ဟု (ပြန်ပြောကြကုန်၏)။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အခြေအမြစ်မရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးကြကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား ကြကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို အခြေအမြစ်မရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီး ကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို အခြေအမြစ်မရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီး ကြကုန်သနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၂။ ၈-၃၈၅။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရဟန်းကို ဒေါသဖိစီးဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မနှစ်လိုသည် ဖြစ်၍ အခြေအမြစ်မရှိသော ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် 'ထိုရဟန်းကို ဤမြတ်သော အကျင့်မှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏'ဟု ကြံ၍ စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးငြားအံ့၊ ထိုမှ နောက်အခါ၌ (သူတစ်ပါးတို့) မေးစိစစ်အပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ မမေးမစိစစ်အပ်ဘဲသော် လည်းကောင်း ထို အဓိကရုဏ်း သည်လည်း အခြေအမြစ်မရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ (စွပ်စွဲသော) ရဟန်းသည် လည်း အပြစ်ဒေါသကို ဝန်ခံအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃၈၆။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းကိုဟူသည် အခြားရဟန်းကို။

ဒေါသဖိစီး ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ဟူသည် အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍ မမွေ့လျော်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။

မနှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုနှလုံးမသာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုမမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း မနှစ်လိုသည် ဖြစ်၏။

အခြေအမြစ်မရှိ မည်သည် မမြင်အပ် မကြားအပ် မရွံ့ရှာအပ်။

ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်ဟူသည် လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့်။

စွပ်စွဲဖျက်ဆီးငြားအံ့ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) စွပ်စွဲ၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) စွပ်စွဲစေ၏။

ထိုရဟန်းကို ဤသာသနာတော်မှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏ဟူသည် ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏၊ ရဟန်းတရားမှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏၊ သီလအစုမှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏၊ အကျင့်ဂုဏ်မှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏။

ထိုမှ နောက်အခါ၌ဟူသည် အကြင် ခဏ၌ စွပ်စွဲဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ထိုအချိန် ထိုအခါ ထိုကာလက လွန်သည်ရှိသော်။

(သူတစ်ပါးတို့) မေးစိစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်းဟူသည် အကြင် ဝတ္ထုဖြင့် စွပ်စွဲ (ဖျက်ဆီး) အပ်၏၊ ထိုဝတ္ထုကို မေးစစ်အပ်သော်။

မမေးမစိစစ်အပ်ဘဲသော်လည်းကောင်းဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မမေးအပ်ဘဲ။

အဓိကရုဏ်း မည်သည် အဓိကရုဏ်းတို့သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်းအားဖြင့် လေးမျိုးတို့တည်း။

(စွပ်စွဲသော) ရဟန်းသည် လည်း အပြစ်ဒေါသကို ဝန်ခံအံ့ဟူသည် ငါသည် အချည်းနှီးသော စကားကိုပြောမိပြီ၊ ငါသည် မှားယွင်းသော စကားကို ပြောမိပြီ၊ ငါသည် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောမိပြီ၊ ငါသည် မသိဘဲ ပြောမိပြီ။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၃၈၇။ ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်လျက် 'လွန်ကျူးလျက်' နေသော ရဟန်းကို မမြင်ဘဲ၊ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ" ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု မကြားအပ်ဘဲ၊ "ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့်အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည်လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ"ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု ရွံရှာခြင်း 'ယုံမှားခြင်း'မရှိဘဲ ထိုရဟန်းကို ငါသည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ 'ယုံမှားပြီ'၊ (သင်) ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူဥပုသ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည်လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည်လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ" ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်လျက် 'လွန်ကျူးလျက်' နေသော ရဟန်းကိုမမြင်ဘဲ "ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်လျက် 'လွန်ကျူးလျက်' နေသော ရဟန်းကိုမမြင်ဘဲ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ ရွံရှာလည်း ရွံရှာအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်လျက် 'လွန်ကျူးလျက်' နေသော ရဟန်းကိုမမြင်ဘဲ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ၊ ရွံရှာလည်း ရွံရှာအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု မကြားဘဲ "ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်ပြီ ရွံရှာလည်း ရွံရှာအပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ကြားအပ်ပြီမြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ကြားအပ်ပြီ၊ ရွံရှာလည်း ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု မရွံရှာဘဲ အကယ်၍ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ရွံရှာအပ်ပြီ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်နေ 'လွန်ကျူးနေ' သော ရဟန်းကို မြင်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်နေ 'လွန်ကျူးနေ' သော ရဟန်းကို မြင်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်ပြီ၊ ရွံရှာလည်း ရွံရှာအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ ပ။ ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု ကြားအပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ငါသည် ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်သည်ကို မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်း"ဟု ရွံရှာအပ်၏၊ "ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို မြင်အပ်၏၊ မြင်အပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ မြင်အပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ မြင်အပ်သည်ကို သတိမရ၊ မြင်အပ်သည်ကို မေ့လျော့၏။ပ။ ကြားအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ ကြားအပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ ကြားအပ်သည်ကို သတိမရ၊ ကြားအပ်သည်ကို မေ့လျော့၏။ပ။ ရွံရှာအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ ရွံရှာအပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ ရွံရှာအပ်သည်ကို သတိမရ၊ ရွံရှာအပ်သည်ကို မေ့လျော့၏၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ရွံရှာအပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ။ပ။ ငါသည် ရွံရှာအပ်ပြီ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်းမဟုတ် တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည်လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ" ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၈၈။ ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို မမြင်အပ်၊ "ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ"ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းဟု မကြားအပ်။ပ။ ထိုရဟန်းသည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု မရွံရှာအပ်၊ ထို (မရွံရှာအပ်သော) ရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ် သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို မမြင်အပ်၊ "ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားအပ်ပြီ။ပ။ မြင်အပ်ပြီ၊ ရွံရှာအပ်ပြီ။ပ။ မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားအပ်ပြီ၊ ရွံရှာအပ်ပြီ။ ပ။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု မကြားအပ်။ပ။ ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု မရွံရှာအပ်၊ အကယ်၍ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်အပ်ပြီ။ပ။ ရွံရှာအပ်ပြီ၊ ကြားအပ်ပြီ။ပ။ ရွံရှာအပ်ပြီ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ကြားအပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းကို မြင်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့။ပ။ ထိုရဟန်းကို ရွံရှာအပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေအံ့။ပ။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်၏၊ ရွံရှာအပ်၏၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု ကြားအပ်၏။ပ။ ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ"ဟု ရွံရှာအပ်၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့။ပ။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ကြားအပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့။ပ။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ကို မြင်အပ်၏၊ ကြားအပ်၏၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထို (စောဒကရဟန်း) သည် "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ဆဲဖြစ်သည်ကို မြင်အပ်၏၊ မြင်အပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ မြင်အပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ မြင်အပ်သည်ကို သတိမရ၊ မြင်အပ်သည်ကို မေ့လျော့၏။ပ။ ကြားအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ ကြားအပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ ကြားအပ်သည်ကို သတိမရ၊ ကြားအပ်သည်ကို မေ့လျော့၏။ပ။ ရွံရှာအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၏၊ ရွံရှာအပ်သည်ကို မယုံကြည်၊ ရွံရှာအပ်သည်ကိုသတိမရ၊ ရွံရှာအပ်သည်ကို မေ့လျော့၏၊ ထိုရဟန်းကို "ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်၏၊ မြင်အပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့။ပ။ ရွံရှာအပ်သည်ကို မေ့လျော့၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်၏၊ ကြားအပ်၏ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေငြားအံ့။ပ။ ရွံရှာအပ်သည်ကိုမေ့လျော့၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီဟု ရွံရှာအပ်၏၊ မြင်အပ်၏၊ ကြားအပ်၏၊ သင် ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့်အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊

သံဃာ့ အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ”ဟုအကယ်၍ စွပ်စွဲစေခြောအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၈၉။ မစင်ကြယ်သူ၌ စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူ။ စင်ကြယ်သူ၌ မစင်ကြယ်ဟူသော အယူ။ မစင်ကြယ်သူ၌ မစင်ကြယ်ဟူသော အယူ။ စင်ကြယ်သူ၌ စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူ။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည် ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ရွေ့လျော စေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည် ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့်ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည် ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည် ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ အာပတ်မသင့်။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မစင်ကြယ်၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသည် ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ရွေ့လျော စေလို သဖြင့် ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ရွေ့လျောစေလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို မပြုစေမူ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ်နှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏၊ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်ကြယ်၏ ဟူသော အယူရှိသည်ဖြစ်လျက် အခွင့်ကို ပြုစေ၍ ဆဲရေးလိုသဖြင့် ဆိုအံ့၊ ဩမသဝါဒ (ပါစိတ်) အာပတ် သင့်၏။

၃၉၀။ စင်ကြယ်သူ၌ မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသော ရဟန်း၊ မစင်ကြယ်သူ၌ မစင်ကြယ်ဟူသော အယူရှိသော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၉ - ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်

၃၉၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်ကုန်သည်ရှိသော် ဆိတ်ဖိုသည် ဆိတ်မ၌ ဖောက်ပြန်စွာ ပြုကျင့်သည်ကို မြင်ကြ ကုန်၏။ မြင်ပြီးနောက် "ငါ့သျှင်တို့ ယခု ဤ ဆိတ်ဖိုကို မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗ ပြုလုပ်ကြကုန်အံ့၊ ဤဆိတ်မကိုမေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်ကြကုန်အံ့၊ ငါတို့သည် ဤသို့ပင် ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်အံ့၊ ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့သည်ရှေးအခါ၌ မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို ပြောသံကြားဖြင့် စွဲဆိုခဲ့ကြကုန်၏၊ ယခုအခါ၌မူကား ငါတို့သည်မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမ၌ ဖောက်ပြန်စွာ ပြုကျင့်သည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်ကြကုန်၏"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထို (မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက) ရဟန်းတို့သည် ထိုဆိတ်ဖိုကို မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗဟု မှည့်ကုန်၏၊ ထိုဆိတ်မကိုမေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမဟု မှည့်ကုန်၏၊ ထို (မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက) ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းတို့အား "ငါ့သျှင်တို့ငါတို့သည် ရှေးအခါ၌ မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို ပြောသံကြားဖြင့် စွဲဆိုခဲ့ကြကုန်၏၊ ယခုအခါ၌မူကားငါတို့သည် မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီမ၌ ဖောက်ပြန်စွာ ပြုကျင့်သည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်ကြကုန်၏" ဟု ပြောကြားကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "ငါ့သျှင်တို့ ဤသို့ မပြောဆိုကြကုန်လင့်၊ မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗသည် ဤသို့ ပြုလုပ်မည် မဟုတ်ပါ" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဋ္ဌိအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို -

"ဒဗ္ဗ သင်သည် ဤရဟန်းတို့ ပြောဆိုသကဲ့သို့ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို ပြုသည်ဟူ၍ အမှတ်ရ၏လော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗအား- "ဒဗ္ဗ သင်သည် ဤရဟန်းတို့ ပြောဆိုသကဲ့သို့ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို ပြုသည်ဟူ၍အမှတ်ရ၏လော"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဒဗ္ဗ ပညာရှိတို့သည် ဤသို့ မဖြေရှင်းကြကုန်၊ အကယ်၍ သင်သည် ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့ ပြုအပ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုလော့၊ အကယ်၍ သင်သည် မပြုအပ်သည် ဖြစ်အံ့ မပြုအပ်ပါဟု လျှောက်ဆိုလော့ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မွေးသည့်အခါမှ စ၍ အိပ်မက်မျှဖြင့်လည်း မေထုန်အကျင့်ကို ပြုကျင့်မှိဝဲ မိသည်ဟု မသိပါ၊ နိုးသော တပည့်တော်သည် အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်းဟု (လျှောက်ဆို၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ "သို့ဖြစ်လျှင် ဤရဟန်းတို့ကို မေးစိစစ်ကြ ကုန်လော့" ဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်ဆိုတော်မူပြီး နေရာမှ ထ၍ ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ကို မေးစိစစ်ကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် စိစစ်မေးမြန်းအပ်ကုန်သော် ထိုမေတ္တိယ ဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြန်ကြား လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အခြားဝတ္ထု တစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ သိက္ခာပုဒ် နှင့်ငြိစွန်း လောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူ ပြီးလျှင် ပါရာဇိကအာပတ် ဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးကြကုန် သလောဟု (မေးမြန်းကြကုန်၏)။

မှန်ပေသည် ငါ့သျှင်တို့ဟု (ပြောဆိုကြကုန်၏)။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့သည် မလ္လမင်း၏သား အသျှင်ဒဗ္ဗကို အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းလောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူပြီးလျှင် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးကြကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မေတ္တိယ ဘုမ္မဇကရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်း လောက်သော အချက် တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူပြီးလျှင် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီး ကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် မလ္လမင်း၏သား ဒဗ္ဗကို အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းလောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူပြီးလျှင် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးကြ ကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၃။ ၉-၃၉၂။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရဟန်းကို ဒေါသဖိစီး ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မနှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းလောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူပြီးလျှင် 'ထိုရဟန်းကို ဤမြတ်သော အကျင့်မှ ရွေ့လျော စေနိုင်ရာ၏'ဟု ကြံ၍ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးငြားအံ့၊ ထိုမှ နောက်အခါ၌ (သူတစ်ပါးတို့) မေးစိစစ်အပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ မမေးမစိစစ်အပ်ဘဲသော် လည်းကောင်း ထိုအဓိကရုဏ်းသည် အခြား ဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်သည်လည်း ဖြစ်အံ့၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်း လောက်သော အချက် တစ်ခုခုကို ဆင်တူရိုးမှားကောက်ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်အံ့၊ (စွပ်စွဲသော) ရဟန်းသည် လည်း အပြစ်ဒေါသကို ဝန်ခံအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၃၉၃။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ္စတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းကိုဟူသည် အခြားသော ရဟန်းကို။

ဒေါသဖိစီး ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဟူသည် အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ နှလုံးမသာ သည်ဖြစ်၍ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။

မနှစ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ထို အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုနှလုံးမသာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုမမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း မနှစ်လိုသည် ဖြစ်၏။

အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်၍ဟူသည် အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင် သည်လည်း ဖြစ်၏၊ အဓိကရုဏ်းဟူသော အခြားဝတ္ထုတစ်ခုနှင့် သက်ဆိုင်သည်လည်း ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့လျှင် အဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထုတစ်ခု ဖြစ်သနည်း၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း သည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထုတစ်ခု ဖြစ်၏။

အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထု တစ်ခုဖြစ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အခြား ဝတ္ထု တစ်ခုဖြစ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထု တစ်ခုဖြစ်၏၊ ဤသို့ အဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထုတစ်ခု ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့လျှင် အဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်သနည်း။

ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်းသည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ရံခါ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏၊ ရံခါ တစ်ပါးသော ဝတ္ထု ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထုဖြစ်သနည်း။

မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည် အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်၏ မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်၏ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အခြားဝတ္ထုဖြစ်၏။

အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်သည် မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်၏ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အခြားဝတ္ထု ဖြစ်၏။

မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်သည် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်၏ အခြားဝတ္ထု ဖြစ်၏။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည် မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်၏ မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်၏ အခြားဝတ္ထု ဖြစ်၏၊ ဤသို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ အခြားဝတ္ထု ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်သနည်း။

မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည် မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်သည် အဒိန္နာဒါန် ပါရာဇိကအာပတ်၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်သည် မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအာပတ်၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏၊

ဤသို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်းသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် အဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရုဏ်း၏ ထိုဝတ္ထုဖြစ်၏။

၃၉၄။ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းလောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူ ပြီးလျှင် ဟူရာ၌ဆင်တူယိုးမှားမည်သည်ကား-

ဆင်တူယိုးမှားတို့သည် ဇာတ်၊ အမည်၊ အနွယ်၊ အသွင်သဏ္ဌာန်၊ အာပတ်၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်၊ ဆရာ၊ အိပ်ရာနေရာအားဖြင့် ဆယ်မျိုးတို့တည်း။

၃၉၅။ ဇာတ်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော မင်း (မျိုး) ကို မြင်၏၊ အခြားသော မင်းကို မြင်၍ “ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော မင်း (မျိုး) ရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ရဟန်းမဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရား အနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ”ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ပုဏ္ဏား (မျိုး) ကို မြင်၏။ပ။ ကုန်သည် (မျိုး) ကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဆင်းရဲသား (မျိုး) ကို မြင်၏၊ အခြားသော ဆင်းရဲသား (မျိုး) ကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဆင်းရဲသား (မျိုး) ရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၉၆။ အမည်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ဗုဒ္ဓရက္ခိတကို မြင်၏။ပ။ ဓမ္မရက္ခိတကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော သံဃရက္ခိတကို မြင်၏၊ အခြားသော သံဃရက္ခိတကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော သံဃရက္ခိတကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၉၇။ အနွယ်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ဂေါတမ (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်၏။ပ။ မောဂ္ဂလာန် (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်၏။ပ။ ကစ္စာယန (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဝါသိဋ္ဌ (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်၏၊ အခြားသော ဝါသိဋ္ဌ (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဝါသိဋ္ဌ (အနွယ်ရဟန်း) ကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၉၈။ အသွင်သဏ္ဌာန်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ရှည်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ပ။ တိုသော ရဟန်းကိုမြင်၏။ပ။ မည်းနက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဖြူသော ရဟန်းကိုမြင်၏၊ အခြားသော ဖြူသော ရဟန်းကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဖြူသောရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၃၉၉။ အာပတ်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် လဟုကအာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏၊ အကယ်၍ ထိုလဟုကအာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၀။ သပိတ်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် သံသပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ပ။ (သပိတ်နှင့် တူသော သဏ္ဌာန်ကောင်းသော ပိတုန်းရောင်ရှိသော) သားရိုးမြေသပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော (ပကတိ) မြေသပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကိုမြင်၏၊ အခြားသော (ပကတိ) မြေသပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော (ပကတိ) မြေသပိတ်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၁။ သင်္ကန်းဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ပံ့သကူသင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ပ။ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော လူဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၏၊ အခြားသော လူဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော လူဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

၄၀၂။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အတူနေတပည့်ကို မြင်၏၊ အခြားသော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အတူနေတပည့်ကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အတူနေတပည့်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၃။ ဆရာဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အနီးနေတပည့်ကို မြင်၏၊ အခြားသော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အနီးနေတပည့်ကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဤမည်သော ရဟန်း၏ အနီးနေတပည့်ကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၄။ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်း ဆင်တူယိုးမှား မည်သည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ဤမည်သော အိပ်ရာနေရာကျောင်းနေ ရဟန်းကို မြင်၏၊ အခြားသော ဤမည်သော အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းနေ ရဟန်းကို မြင်၍ "ငါသည် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ပြီးသော ဤမည်သော အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းနေ ရဟန်းကို မြင်အပ်ပြီ၊ (သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ် တော့ပြီ၊ သင်နှင့်အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ"ဟု စွပ်စွဲအံ့၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၅။ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်ဟူသည် လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့်။

စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးငြားအံ့ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) စွပ်စွဲ၏၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) စွပ်စွဲစေ၏။

ထိုရဟန်းကို ဤမြတ်သော အကျင့်မှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏ ဟူသည် ရဟန်းအဖြစ်မှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏၊ ရဟန်းတရားမှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏၊ သီလအစုမှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏၊ အကျင့်ဂုဏ်မှ ရွေ့လျောစေနိုင်ရာ၏။

ထိုမှ နောက်အခါ၌ ဟူသည် အကြင် ခဏ၌ စွပ်စွဲဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ထိုအခါ ထိုအချိန် ထိုကာလကို လွန်သည်ရှိသော်။

(သူတစ်ပါးတို့) မေးစိစစ်အပ်၍သော်လည်းကောင်းဟူသည် အကြင် ဝတ္ထုဖြင့် စွပ်စွဲဖျက်ဆီး အပ်၏၊ ထိုဝတ္ထုကို မေးစစ်အပ်သော်။

မမေးမစိစစ်အပ်ဘဲသော် လည်းကောင်း ဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မမေးအပ်ဘဲ။

အဓိကရုဏ်း မည်သည် အဓိကရုဏ်းတို့သည်-

၁-ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ ၂-အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ ၃-အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ၄-ကိစ္စာဓိကရုဏ်း အားဖြင့် လေးမျိုး တို့တည်း။

သိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းလောက်သော အချက်တစ်ခုကို ဆင်တူယိုးမှား ကောက်ယူပြီးလျှင် ဟူသည့် ထိုဆင်တူ ယိုးမှား ဆယ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော ဆင်တူယိုးမှားကို ကောက်ယူအပ်၏။

စွပ်စွဲသော ရဟန်းသည် အပြစ်ဒေါသကို ဝန်ခံအံ့ဟူသည် ငါသည် အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောမိပြီ၊ ငါသည် မှားယွင်းသော စကားကို ပြောမိပြီ၊ ငါသည် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောမိပြီ၊ ငါသည် မသိဘဲ ပြောမိပြီ။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၄၀၆။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏၊ သံဃာဒိသိသ်၌ သံဃာဒိသိသ် ဟုအယူရှိ၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင် မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည်လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ"ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲ သော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏၊ သံဃာဒိသိသ်၌ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိ၏။ ပ။ ပါစိတ်ဟု အယူရှိ၏၊ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏၊ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူရှိ၏၊ ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏၊ ထို ရဟန်းကိုပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲ သော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏၊ ထုလ္လစ္စဉ်း၌ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိ၏။ပ။ ထုလ္လစ္စဉ်း၌ ပါစိတ်ဟု အယူရှိ၏။ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏။ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူရှိ၏။ ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏။ သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိ၏။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ ပ။ ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲသော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူ ယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏။ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ပါစိတ်အာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို။ပ။ ပါဋိဒေသနီသို့။ ဒုက္ကဋ်သို့။ ဒုဗ္ဘာသီအာပတ် သို့ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ ဒုဗ္ဘာသီ၌ ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏။ပ။ ဒုဗ္ဘာသီ၌ သံဃာဒိသိသ် ဟုအယူရှိ၏။ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူ ရှိ၏။ ပါစိတ်ဟု အယူရှိ၏။ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏။ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူ ရှိ၏။ ထိုရဟန်း ကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရား အနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့် အတူ ဥပုသ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည်လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှု ကိစ္စသည်လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ"ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲသော်လည်း အာပတ် ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။ [တစ်ခုခုသောအာပတ်ကို မူပြု၍ စက်ကို ဖွဲ့အပ်၏]

၄၀၇။ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ သံဃာဒိသိသ်၌ သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူ ရှိ၏၊ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲ စေပြောအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲစေပြောသော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူ ယိုးမှား လည်း ကောက်ယူ၏၊ စကား ခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ သံဃာဒိသိသ်၌ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိ၏။ပ။ ပါစိတ်ဟုအယူရှိ၏။ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏။ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူရှိ၏။ ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏။ ထိုရဟန်းကိုပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ။ပ။ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေပြောအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲစေပြောသော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ထုလ္လစ္စဉ်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ ထုလ္လစ္စဉ်း၌ ထုလ္လစ္စဉ်းဟု အယူရှိ၏။ပ။ ထုလ္လစ္စဉ်း၌ ပါစိတ်ဟု အယူရှိ၏။ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏။ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူရှိ၏။ ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏။ သံဃာဒိသိသ် ဟုအယူ ရှိ၏။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ ပြီ။ ပ။ ဟု အကယ်၍ စွပ်စွဲစေပြောအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲစေပြောသော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြားဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။

ပါစိတ်သို့။ပ။ ပါဋိဒေသနီသို့ ဒုက္ကဋ်သို့ ဒုဗ္ဘာသီသို့ ရောက်သော ရဟန်းကို မြင်၏။ ဒုဗ္ဘာသီ၌ဒုဗ္ဘာသီဟု အယူရှိ၏။ပ။ ဒုဗ္ဘာသီ၌ သံဃာဒိသိသ်ဟု အယူရှိ၏။ ထုလ္လစ္စဥ်းဟု အယူရှိ၏။ ပါစိတ်ဟုအယူရှိ၏။ ပါဋိဒေသနီဟု အယူရှိ၏။ ဒုက္ကဋ်ဟု အယူရှိ၏။ ထိုရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် "(သင်) ရဟန်း မဟုတ်တော့ပြီ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် မဟုတ်တော့ပြီ၊ သင်နှင့်အတူ ဥပုသ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာသည် လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အမှုကိစ္စသည် လည်းကောင်း မရှိတော့ပြီ" ဟု အကယ်၍စွပ်စွဲစေပြောအံ့၊ ဤသို့ စွပ်စွဲစေပြောသော်လည်း အာပတ်ဟူသော အခြား ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်၏၊ ဆင်တူယိုးမှားလည်း ကောက်ယူ၏၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

၄၀၈။ ထိုအတိုင်း ထင်မှတ်ခြင်း သညာရှိ၍ စွပ်စွဲမူလည်း စွပ်စွဲအံ့၊ စွပ်စွဲစေမူလည်း စွပ်စွဲစေပြောအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

နဝမ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၁၀ - သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်

၄၀၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သောဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည် ကောကာလိက၊ ခဏ္ဍာမိဖုရား၏သားကဋမောဒကတိဿက၊ သမုဒ္ဒဒတ္တတို့အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် ကောကာလိကကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍာမိဖုရား၏သား ကဋမောဒကတိဿကကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဒတ္တကိုလည်းကောင်း "ငါ့သျှင်တို့လာကြကုန်လော့၊ ငါတို့သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ သံဃာကွဲပြားခြင်းကို အာဏာစက် ပျက်ခြင်းကို ပြုကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၏၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော် ကောကာလိကသည် ဒေဝဒတ်ကို "ငါ့သျှင် ရဟန်းဂေါတမသည်ကား တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး၏၊ ငါတို့သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ သံဃာ ကွဲပြားခြင်းကို အာဏာစက် ပျက်ခြင်းကို အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း"ဟု ဆို၏။

ငါ့သျှင်တို့ လာကြလော့၊ ငါတို့သည် ရဟန်းဂေါတမသို့ ချ ဉ်းကပ်၍ "အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အလိုနည်းခြင်း၏ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ ခေါင်းပါးခြင်း၏ ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်း၏ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်ခြင်း၏ ကိလေသာကို မပွါးစီးစေခြင်း၏ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့သည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အလိုနည်းခြင်းငှါ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငှါ ခေါင်းပါးခြင်းငှါ ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်းငှါ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ ကိလေသာကို မပွါးစီး စေခြင်းငှါ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ် ခြင်းငှါ ဖြစ်ပါကုန်၏၊ တောင်းပန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့သည်-

၁။ အသက်ထက်ဆုံး တောကျောင်းနေ ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင် ရဟန်းသည် ရွာကျောင်းသို့ သက်ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ။

၂။ အသက်ထက်ဆုံး ပိဏ္ဍပါတ်ခူတင်ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင် ရဟန်းသည် နိမန္တနဘတ် (ပင့်ဖိတ်၍ ကျွေးသော ဆွမ်းကို စားခြင်း) ကို လက်ခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ။

၃။ အသက်ထက်ဆုံး ပံသုကူခူတင်ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင် ရဟန်းသည် လူဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို လက်ခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ။

၄။ အသက်ထက်ဆုံး ရုက္ခမူခူတင်ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင် ရဟန်းသည် အမိုးရှိသော ကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ။

၅။ အသက်ထက်ဆုံး ငါးအမဲကို မစားပါစေကုန်လင့်၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါးအမဲကို စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ"ဟု ဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ကို တောင်းကုန်အံ့၊

ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ကို ရဟန်းဂေါတမသည် ခွင့်မပြုလတ္တံ့၊ ထိုငါတို့သည် ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ဖြင့် လူအပေါင်းကို သိစေကုန်အံ့၊ ငါ့သျှင်တို့ ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ဖြင့် ရဟန်းဂေါတမ၏ သံဃာကွဲပြားခြင်းကို အာဏာစက် ပျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ ငါ့သျှင်တို့ လူတို့သည် ခေါင်းပါးမှုကို ကြည်ညိုကြစမြဲ ဖြစ်ကုန်၏ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကာ မြတ်စွာဘုရားအား-

အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အလိုနည်းခြင်း၏။ပ။ လုံ့လ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့သည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အလိုနည်းခြင်းငှါ။ပ။ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏၊ တောင်း ပန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့သည်-

အသက်ထက်ဆုံး တောကျောင်းနေ ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင်ရဟန်းသည် ရွာကျောင်းသို့ သက်ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ။ပ။ အသက်ထက်ဆုံး ငါးအမဲကို မစားပါ စေကုန်လင့်၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါးအမဲကို စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ ဟုလျှောက်၏။

ဒေဝဒတ် မသင့်လျော်ပေ၊ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ (ထိုရဟန်းသည်) တောကျောင်းနေ ဖြစ်စေ၊ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ (ထိုရဟန်းသည်) ရွာကျောင်းနေ ဖြစ်စေ။ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ (ထိုရဟန်းသည်) ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင် ဖြစ်စေ၊ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ (ထိုရဟန်း သည်) နိမန္တနဘတ်ကို လက်ခံစေ။ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ (ထိုရဟန်းသည်) ပံသုကူ ဓုတင်ဆောင် ဖြစ်စေ၊ အကြင်ရဟန်းသည် အလိုရှိအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် လူဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကိုလက်ခံစေ။ ဒေဝဒတ် ငါသည် ရှစ်လတို့ပတ်လုံး သစ်ပင်ရင်း အိပ်ရာ နေရာကို ခွင့်ပြုအပ်ပြီ။ မမြင်အပ်မကြားအပ် မရွံ့ရှာ 'မယုံမှား' အပ်သော အစွန်းသုံးပါးမှ စင်ကြယ်သော ငါးအမဲကို ခွင့်ပြုအပ်ပြီ ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ထိုအခါ ဒေဝဒတ်သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ကို ခွင့်မပြု"ဟု ရွှင်လန်း တက်ကြွ သည် ဖြစ်၍ ပရိသတ်နှင့်တကွ နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရိုအသေ ပြုလျက် ဖဲသွားလေ၏။

၄၁၀။ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဝင်၍ ဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ဖြင့် "ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့သည် ရဟန်းဂေါတမသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် အလိုနည်းခြင်း၏ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ ခေါင်းပါးခြင်း၏ ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်း၏ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်ခြင်း၏ ကိလေသာကို မပွါးစီးစေခြင်း၏ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆို လေ့ရှိပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား-ဤ ဝတ္ထုငါးမျိုး တို့သည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့်အလိုနည်းခြင်းငှါ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငှါ ခေါင်းပါးခြင်းငှါ ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်းငှါ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ ကိလေသာကို မပွါးစီးစေခြင်းငှါ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ပါကုန်၏။ တောင်းပန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့သည် အသက်ထက်ဆုံး တောကျောင်းနေ ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင်ရဟန်းသည် ရွာကျောင်းသို့ သက်ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ၊ အသက်ထက်ဆုံး ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင်ရဟန်းသည် နိမန္တနဘတ်ကို လက်ခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်း အား အပြစ်ရောက် ပါစေ၊ အသက်ထက်ဆုံး ပံသုကူဓုတင်ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင်ရဟန်းသည် လူဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို လက်ခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ၊ အသက်ထက်ဆုံး ရုက္ခမူဓုတင်ဆောင် ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အကြင်ရဟန်းသည် အမိုးရှိသော ကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ် ရောက်ပါစေ၊ အသက်ထက်ဆုံး ငါးအမဲကို မစားပါစေကုန်လင့်၊ အကြင် ရဟန်းသည် ငါးအမဲကို စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပြစ်ရောက်ပါစေ' ဟု ဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ကို တောင်းခဲ့ ကုန်ပြီ၊ ဤ ဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ကို ရဟန်း ဂေါတမသည် ခွင့်မပြု၊ ထိုငါတို့သည် ဤဝတ္ထုငါးမျိုးတို့ဖြင့် ဆောက်တည် ကျင့်ကြကုန်၏" ဟု လူအပေါင်း ကို သိစေ၏။

ထိုလူအပေါင်းတို့တွင် အကြင် လူတို့သည် (ရတနာသုံးပါးကို) မယုံကြည်ကုန်၊ မကြည်ညိုကုန်၊ အသိဉာဏ် မရှိကြကုန်၊ ထိုလူတို့သည် "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ကိလေသာကို ခါထုတ်ကုန်၏၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိကုန်၏၊ လာဘ်များသော ရဟန်းဂေါတမ သည်ကား လာဘ်များခြင်းအကျိုးငှါ အားထုတ်ကြိုးစား၏"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

အကြင် လူတို့သည်ကား (ရတနာသုံးပါးကို) ယုံကြည်ကုန်၏၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပညာရှိကုန်၏၊ လိမ္မာကုန်၏၊ အသိဉာဏ်ရှိကုန်၏၊ ထိုလူတို့သည် "ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက် ပျက်ခြင်းငှါ အဘယ့်ကြောင့် လုံ့လပြုဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ (စကားကို) ကြားကုန်သည်သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဒေဝဒတ်သည် သံဃာ ကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက်ပျက်ခြင်းငှါ အဘယ့်ကြောင့် လုံ့လပြုဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချ ကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဒေဝဒတ်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ပ။ ဒေဝဒတ် သင်သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက် ပျက်ခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက်ပျက်ခြင်းငှါ အဘယ့်ကြောင့် လုံ့လပြုဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၄။ ၁၀-၄၁၁။ "အကြင် ရဟန်းသည် ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လပြု ငြားအံ့၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုသော်လည်း ခိုင်မြဲစွာ စွဲယူပြုမူ၍ တည်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် 'အသျှင်သည် ညီညွတ်သောသံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လ မပြုပါလင့်၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော အကြောင်းကိုသော်လည်း ခိုင်မြဲစွာ စွဲယူပြုမူ၍ မတည်ပါလင့်၊ အသျှင်သည် သံဃာနှင့် ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍ တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏'ဟု ပြောဆိုရာ၏၊ ရဟန်းတို့သည် ဤသို့ ဆိုအပ်လျက် ထိုရဟန်းသည် ရှေးနည်း အတူပင် ပြုမူငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စိမ့်သောငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ အပ်၏၊ အကယ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် ထိုအယူကိုစွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၁၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ညီညွတ်သော သံဃာ မည်သည် တူသော ပေါင်းသင်းခြင်းရှိသော တူသော သိမ်၌ တည်သော (သံဃာတည်း)။

ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လပြု ငြားအံ့ဟူသည် အဘယ်သို့လျှင် ဤရဟန်းတို့သည် အစိတ်စိတ် အမြွာမြွာ ဖြစ်ပါကုန် မည်နည်း၊ အစေးမကပ် ဖြစ်ပါကုန် မည်နည်း၊ အစုအစု ဖြစ်ပါကုန်မည်နည်းဟု အသင်း အပင်းကို ရှာ၏၊ ဂိုဏ်းဂဏကို ဖွဲ့၏။

ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုသော်လည်းဟူသည် ကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့တည်း။

ခိုင်မြဲစွာစွဲယူ၍ဟူသည် ယူ၍။

ပြုမူ၍ဟူသည် ပြငြားအံ့။

တည်ငြားအံ့ဟူသည် မစွန့်ငြားအံ့။

ထိုရဟန်းကိုဟူသည် သံဃာကို ကွဲပြားစေတတ်သော ရဟန်းတည်း။

ရဟန်းတို့သည်ဟူသည် အခြားသော ရဟန်းတို့သည်။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "အသျှင်သည် ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လမပြုပါလင့်၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုသော်လည်း ခိုင်မြဲစွာ စွဲယူပြုမူ၍ မတည်ပါလင့်၊ အသျှင်သည် သံဃာနှင့် ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ မငြင်းခုံသည် ဖြစ်၍တူသောပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏"ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ အကယ်၍ စွန့်အံ့၊ ထိုသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြော ဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်းကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ခေါ်ဆောင်၍ "အသျှင်သည် ညီညွတ်သောသံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လမပြုပါလင့်၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို သော်လည်းခိုင်မြဲစွာ စွဲယူပြုမူ၍ မတည်ပါလင့်၊ အသျှင်သည် သံဃာနှင့်ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍မငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍ တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာနေရ၏"ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ ထိုသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုရဟန်းကို ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၄၁၃။ “အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ မည်သော ရဟန်းသည် ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤ မည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထို အသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤ အကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ညီညွတ်သော သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤ မည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထို အသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤ နှစ်သက်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

၄၁၄။ ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏၊ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းအားဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း “သံဃာဒိသိသ်”ဟု ဆိုအပ်၏။

၄၁၅။ (တရားသဖြင့် ပြုအပ်သော) ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၄၁၆။ (ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ကောင်းစွာ မဆိုဆုံးမအပ်သော ရဟန်း၊ (အယူကို) စွန့်သော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒသမ သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၁၁ - ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်

၄၁၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက် ပျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်၏။

ရဟန်းတို့သည် "ဒေဝဒတ်သည် မတရားသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဒေဝဒတ်သည် ဝိနည်းနှင့် မညီသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဒေဝဒတ်သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အာဏာစက် ပျက်ခြင်းငှါ အဘယ့်ကြောင့် အားထုတ်ဘိသနည်း"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဤသို့ဆို လတ်သော် ကောကာလိက၊ ခဏ္ဍာမိဖုရား၏သား ကဋမောဒကတိဿက၊ သမုဒ္ဒဒတ္တတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို-

"အသျှင်တို့ ဤသို့ မဆိုကြပါကုန်လင့်၊ ဒေဝဒတ်သည် တရားသည်ကို ဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ဒေဝဒတ်သည် ဝိနည်းနှင့်အညီ ဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ဒေဝဒတ်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုကိုလည်းကောင်း၊ ထောက်ခံချက်ကို လည်းကောင်း ယူ၍ သုံးနှုန်းပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ (အလို-ထောက်ခံ ချက်ကို) သိလည်း သိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အယူအဆနှင့်အတူ ပြောဆိုပါသည်၊ ဤအမှုကို အကျွန်ုပ်တို့လည်း နှစ်သက်ပါသည်" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဒေဝဒတ်၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေးစကားကို ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် ထိုနောက်သို့ လိုက်သော ရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဒေဝဒတ်၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်း ကွဲပြားရေး စကားကို ဆိုကုန်၏ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဒေဝဒတ်၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေးစကားကို ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ဤ (သင်တို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၅။ ၁၁-၄၁၈။ "ထို ရဟန်း၏သာလျှင် နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေး စကားကို ဆိုတတ်သော တစ်ပါးသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပါးတို့သော်လည်းကောင်း၊ သုံးပါးတို့သော်လည်းကောင်း ရဟန်း တို့သည် ရှိကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် 'အသျှင်တို့သည် ထိုရဟန်းကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြောဆိုကြပါကုန်လင့်၊ ထိုရဟန်း သည် တရားသည်ကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ထိုရဟန်းသည် ဝိနည်းနှင့်အညီလည်းဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ထိုရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုကို လည်းကောင်း၊ ထောက်ခံချက်ကို လည်းကောင်းယူ၍ သုံးနှုန်းပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ (အလို-ထောက်ခံချက်ကို) သိလည်း သိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အယူအဆနှင့်အတူ ပြောဆို ပါသည်၊ ထိုအမှုကို အကျွန်ုပ်တို့လည်း နှစ်သက်ပါသည်' ဟု ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ရဟန်းတို့သည် 'အသျှင်ဘုရားတို့သည် ဤသို့ မပြောဆို ကြပါကုန်လင့်၊ ထိုရဟန်းသည် တရားသည်ကို ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ ထိုရဟန်းသည် ဝိနည်းနှင့်အညီ ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရားတို့ သည်လည်း သံဃာကွဲပြားခြင်းကို မနှစ်သက်အပ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည် သံဃာ နှင့် ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏' ဟု ပြောဆိုကုန်ရာ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန်းတို့က ဤသို့ ဆိုအပ် ကုန်လျက်ထို (ရှေးနည်း) အတိုင်းပင် ပြုမူကုန်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ရဟန်းတို့ သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ထိုအယူကို စွန့်စိမ့်သောငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည် ရှိသော် ထိုအယူကို စွန့်ကုန်ငြားအံ့၊ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ကုန်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းတို့အား) သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၁၉။ ထိုရဟန်း၏သာလျှင် ဟူသည် သံဃာကို ကွဲပြားစေတတ်သော ထိုရဟန်း၏။

ရဟန်းတို့သည် ရှိကြကုန်၏ဟူသည် အခြားသော ရဟန်းတို့သည် ရှိကြကုန်၏။

နောက်သို့ လိုက်ကုန်သော ဟူသည် ထိုသံဃဘေဒကရဟန်းသည် အကြင်အယူအဆရှိ၏၊ အကြင်နှစ်သက် သဘောတူညီမှုရှိ၏၊ အကြင် နှစ်သက်ကျေနပ်မှုရှိ၏၊ ထို (ဘေဒါနုဝတ္တက) ရဟန်းတို့ သည်လည်း ထိုအယူအဆ ရှိကုန်၏၊ ထိုနှစ်သက်သဘောတူညီမှု ရှိကုန်၏၊ ထိုနှစ်သက် ကျေနပ်မှု ရှိကုန်၏။

အသင်းကွဲပြားရေး စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သောဟူသည် ထို (သံဃဘေဒက) ရဟန်း၏ ကျေးဇူး အလို့ငှါ အပင်းအသင်း အလို့ငှါ တည်ကြကုန်သော။

တစ်ပါးသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပါးတို့သော်လည်းကောင်း၊ သုံးပါးတို့သော် လည်းကောင်း ဟူသည် တစ်ပါးသော် လည်းကောင်း၊ နှစ်ပါးတို့သော် လည်းကောင်း၊ သုံးပါးတို့သော် လည်းကောင်း ရှိကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဘုရားတို့သည် ထိုရဟန်းကို တစ်စုံတစ်ခု မဆိုပါကုန်လင့်၊ ထိုရဟန်းသည် တရားသည်ကိုလည်း ဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ထိုရဟန်းသည် ဝိနည်းနှင့် အညီလည်း ဆိုလေ့ရှိပါသည်၊ ထိုရဟန်းသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုကို လည်းကောင်း၊ ထောက်ခံချက်ကို လည်းကောင်း ယူ၍ ပြောဆိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ (အလို-ထောက်ခံချက်ကို) သိလည်း သိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အယူ

အဆနှင့် အတူ ပြောဆိုပါသည်၊ ထိုအမှုကို အကျွန်ုပ်တို့လည်း နှစ်သက်ပါသည်” ဟု ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့။

ထိုရဟန်းတို့ကိုဟူသည် နောက်လိုက်ဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့ကို။

ရဟန်းတို့သည်ဟူသည် အခြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည "အသျှင်တို့သည် ဤသို့မဆိုပါကုန်လင့်၊ ဤရဟန်းသည် တရားသည်ကို ဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါ၊ ဤရဟန်းသည် ဝိနည်းနှင့်အညီ ဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါ၊ အသျှင်တို့သည်လည်း သံဃာကွဲပြားခြင်းကို မနှစ်သက်ပါကုန်လင့်၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည် သံဃာနှင့် ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍ တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏”ဟု ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ အကယ်၍ စွန့်ကုန်အံ့၊ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်းတို့ကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ခေါ်ဆောင်၍ "အသျှင်ဘုရားတို့သည် ဤသို့ မဆိုပါကုန်လင့်၊ ဤရဟန်းသည် တရားသည်ကို ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ ဝိနည်းနှင့်အညီ ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည်လည်း သံဃာကွဲပြားခြင်းကို မနှစ်သက်ပါကုန်လင့်၊ အသျှင်ဘုရားတို့သည် သံဃာနှင့် ညီညွတ်ပါလော့၊ ညီညွတ်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော သံဃာသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ မငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍ တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေရ၏”ဟု ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ အကယ်၍ စွန့်ကုန်အံ့၊ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်းတို့ကို ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၄၂၀။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဤမည်သော ရဟန်း၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေး စကားကို ဆိုတတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအယူကို မစွန့်ကုန်၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော ့၊ ဤမည် ဤမည်သောရဟန်းတို့သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဤမည်သော ရဟန်း၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေးစကားကို ဆိုတတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအယူကို မစွန့်ကုန်၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤ အကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ အားထုတ်သော ဤမည်သော ရဟန်း၏ နောက်သို့ လိုက်၍ အသင်းကွဲပြားရေး စကားကို ဆိုတတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအယူကို မစွန့်ကုန်၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင် အသျှင်အား ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထိုအသျှင် သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ရဟန်းတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

၄၂၁။ ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏၊ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စည်းတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

နှစ်ပါး သုံးပါးတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏၊ ထို (နှစ်ပါး သုံးပါး) ထက် အလွန် မဆိုဆုံးမ အပ်ကုန်။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း “သံဃာဒိသိသ်”ဟု ဆိုအပ်၏။

၄၂၂။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၄၂၃။ ကောင်းစွာ မဆိုဆုံးမအပ်သော ရဟန်း၊ (အယူကို) စွန့်သော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရဟန်း၊ ဝေဒနာဖိစီးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းတို့အား အာပတ် မသင့်။

ကောဒသမ ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၁၂ - ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်

၄၂၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် ကောသမ္ဗီမြို့ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ အသျှင်ဆန္နသည် မလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "ငါ့သျှင်ဆန္န ဤသို့သဘော ရှိသော အမှုကို မပြုလင့်၊ ဤအမှုသည် မအပ်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအသျှင်ဆန္နသည် "ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကို ပြောဆိုသင့်သည်ဟု မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ငါကသာလျှင် သင်တို့ကို ပြောဆိုရာ၏၊ ငါတို့၏ ဘုရားတည်း၊ ငါတို့၏ တရားတည်း၊ ငါတို့၏ အရှင့်သားသည် တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ ဥပမာသော်ကား ပြင်းထန်သော လေမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်လာသည်ရှိသော် မြက် သစ်ခက် သစ်ရွက်ခြောက်တို့သည် တကွနက် စုပုံပြီးဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်မှ စီးဆင်းလာသော မြစ်ရေသည် မှော်ကြီး မှော်သေး မှော်ညင်းတို့ကိုတကွနက် စုပုံရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဤအတူပင် အထူးထူးသော အမည်ရှိကုန်သော အထူးထူးသော အနွယ်ရှိကုန်သော အထူးထူးသော ဇာတ်ရှိကုန်သော အထူးထူးသော အမျိုးမှ ရဟန်းပြုကုန်သော သင်တို့ကို တကွနက် စုပုံကုန်အပ်၏၊ ငါ့သျှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကို ပြောဆိုသင့်သည်ဟုမှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ငါကသာလျှင် သင်တို့ကို ပြောဆိုရာ၏၊ ငါတို့၏ ဘုရားတည်း၊ ငါတို့၏ တရားတည်း၊ ငါတို့၏ အရှင့်သားသည် တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ"ဟု ပြောဆို၏။

အလိုနည်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဆန္နသည် ရဟန်းတို့က သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမ အပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့်သည်ကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဆန္နကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ပ။

ဆန္န သင်သည် ရဟန်းတို့က သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့် သည်ကို ပြု၏ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် ရဟန်းတို့က သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့် သည်ကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၆။ ၁၂-၄၂၅။ “ရဟန်းသည် ပါတိမောက်လာ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့် ဆိုဆုံးမ ခက်သော သဘော ရှိသည် သာလျှင် ဖြစ်၏၊ ရဟန်းတို့သည် သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် ‘အသျှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တစ်စုံတစ်ခု ကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း မဆိုပါကုန်လင့်၊ အကျွန်ုပ်ကလည်း အသျှင်တို့ကို တစ်စုံတစ်ခု ကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း မဆိုပါအံ့၊ အသျှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါကုန်လော့’ဟု မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့်သည်ကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်း တို့သည် ‘အသျှင်သည် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့်သည်ကို မပြုပါလင့်၊ အသျှင်သည် မိမိကိုယ်ကို ဆိုသင့် သည်ကိုသာ ပြုပါလော့၊ အသျှင်ကလည်း ရဟန်းတို့ကို တရားနှင့်အညီ ဆိုပါလော့၊ ရဟန်းတို့ကလည်း အသျှင့်ကို တရားနှင့်အညီဆိုကြ ပါလိမ့်မည်၊ ဤသို့ အချင်းချင်း ဆိုဆုံးမခြင်း အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့် သာလျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပရိသတ်သည် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်၏’ဟု ဆိုရာ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းသည် ရဟန်းတို့က ဆိုအပ်သည် ဖြစ်လျက် ရှေးအတူပင် ပြုမူငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမအပ်၏၊ အကယ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမ အပ်သည်ရှိသော် ထိုအယူကို စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည်ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၂၆။ ရဟန်းသည် ဆိုဆုံးမခက်သော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်၏ဟူသည် ဆိုဆုံးမ ခက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဆိုဆုံးမခက်၏၊ သည်းမခံ၊ အဆုံးအမကို ရိုသေစွာ မနာယူ။

ပါတိမောက်လာ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်ဟူသည် ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်။

ရဟန်းတို့သည်ဟူသည် အခြားသော ရဟန်းတို့သည်။

တရားနှင့်အညီ မည်သည် မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည် တရားနှင့်အညီ မည်၏၊ ထိုသို့တရားနှင့်အညီ ဆိုအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို "အသျှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တစ်စုံတစ်ခု ကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း မဆိုပါကုန်လင့်၊ အကျွန်ုပ်ကလည်း အသျှင်တို့ကို တစ်စုံတစ်ခုကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ မကောင်း သည်ကို လည်းကောင်း မဆိုပါအံ့၊ အသျှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ ကုန်လော့" ဟု မပြောဆိုသင့်သည်ကို ပြု၏။

ထိုရဟန်းကိုဟူသည် အကြင်ရဟန်းသည် ဆိုဆုံးမခက်၏၊ ထိုရဟန်းကို။

ရဟန်းတို့သည်ဟူသည် အခြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၏၊ ထို (မြင်ကုန်ကြားကုန်သော) ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်သည် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့်သည်ကို မပြုပါလင့်၊ အသျှင်သည် မိမိကိုယ်ကိုဆိုသင့်သည်ကိုသာ ပြုပါလော့၊ အသျှင်ကလည်း ရဟန်းတို့ကို တရားနှင့်အညီ ဆိုပါလော့၊ ရဟန်းတို့ကလည်း အသျှင့်ကို တရားနှင့်အညီ ဆိုကြပါလိမ့်မည်၊ ဤသို့ အချင်းချင်း ဆိုဆုံးမခြင်း အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့်သာလျှင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပရိသတ်သည် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည် သာလျှင်တည်း"ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်းကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ခေါ်ဆောင်၍ "အသျှင်သည် မိမိကိုယ်ကို မဆိုသင့်သည်ကို မပြုပါလင့်။ပ။ အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထစေခြင်းဖြင့် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပရိသတ်သည် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း"ဟု (ပြောဆိုရမည်)။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်းကို (ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၄၂၇။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သောရဟန်းသည် ရဟန်းတို့က တရားနှင့်အညီ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့်သည်ကိုပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာဆို ဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းတို့က တရားနှင့်အညီ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆိုသင့် သည်ကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထို အယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ထို အယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤ အကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းတို့က တရားနှင့်အညီ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် မိမိကိုယ်ကို မပြောဆို သင့်သည်ကို ပြု၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထို အယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ထို အယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာတော်သည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေ သဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

၄၂၈။ ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏၊ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းအားဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း “သံဃာဒိသိသ်”ဟု ဆိုအပ်၏။

၄၂၉။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၄၃၀။ (ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်) ကောင်းစွာ မဆိုဆုံးမအပ်သော ရဟန်း၊ (အယူကို) စွန့်သော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒွါဒသမ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ် အခန်း ===

၁၃ - ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်

၄၃၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန် ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကမည်သော အရှက်မရှိကြသော ရဟန်းယုတ်တို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြကုန်၏၊ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ကုန်၏ စိုက်စေကုန်၏၊ ရေသွန်းလောင်းကုန်၏ ရေသွန်းလောင်းစေကုန်၏။ ဆွတ်ခူးကုန်၏ ဆွတ်ခူးစေ ကုန်၏၊ သီကုံးကုန်၏ သီကုံးစေကုန်၏၊ ပွင့်ညှာတစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ ပွင့်ညှာနှစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ ပန်းတံကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ ပန်းလက်ကောက်ကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ ဦးဆောက်ပန်းကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ နားသွယ်ပန်းကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏၊ ရင်လွှမ်းပန်းကို ပြုကုန်၏ ပြုစေကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့သည် အမျိုးမိန်းမ အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ် အမျိုးချွေးမ အမျိုးကျွန်မတို့၏ အကျိုးငှါ ပွင့်ညှာတစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေကုန်၏၊ ပွင့်ညှာနှစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေကုန်၏၊ ပန်းတံကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေကုန်၏၊ ပန်းလက်ကောက်ကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေကုန်၏၊ ဦးဆောက်ပန်းကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေ ကုန်၏၊ နားသွယ်ပန်းကိုဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေကုန်၏၊ ရင်လွှမ်းပန်းကို ဆောင်ကုန်၏ ဆောင်စေ ကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့သည် အမျိုးမိန်းမ အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ် အမျိုးချွေးမ အမျိုးကျွန်မတို့နှင့် အတူတစ်ခုတည်းသော ခွက်၌လည်း စားကုန်၏၊ သောက်ရေခွက်တစ်ခုတည်း ၌လည်း သောက်ကုန်၏။ တစ်နေရာတည်း၌လည်း ထိုင်ကုန်၏၊ တစ်ညောင်စောင်းတည်း၌လည်း အိပ်ကုန်၏၊ တစ်ခင်းတည်းလည်း အိပ်ကုန်၏၊ တစ်ခြုံတည်းလည်း အိပ်ကုန်၏၊ တစ်ခင်းတစ်ခြုံတည်းလည်း အိပ်ကုန်၏၊ အခါမဲ့၌လည်း စားကုန်၏၊ သေကိုလည်း သောက်ကုန်၏၊ ပန်း နံ့သာ နံ့သာပျောင်းကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏၊ ကလည်း ကကုန်၏၊ သီဆိုလည်း သီဆိုကုန်၏၊ တီးမှုတ်လည်း တီးမှုတ်ကုန်၏၊ မြူးထူးစံပယ်လည်း မြူးထူးစံပယ်ကုန်၏၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း ကကုန်၏၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်၏၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း တီးမှုတ်ကုန်၏၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်၏၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း ကကုန်၏၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်၏၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက် လည်း တီးမှုတ်ကုန်၏၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်၏၊ ဆိုင်းသမ၏ အလိုက်လည်း က ကုန်၏၊ ဆိုင်းသမ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်၏၊ ဆိုင်းသမ၏ အလိုက်လည်းတီးမှုတ်ကုန်၏၊ ဆိုင်း သမ၏ အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်၏၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်းကကုန်၏၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်၏၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်းတီးမှုတ်ကုန်၏၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်၏။

ရှစ်ကွက်ကျားကိုလည်း ကစားကုန်၏၊ ဆယ်ကွက်ကျားကိုလည်း ကစားကုန်၏၊ ကောင်းကင် ကျားကိုလည်း ကစားကုန်၏၊ ဖိုးလမင်းကျားကိုလည်း ကစားကုန်၏၊ ဇယ်တောက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ အန်စာဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ကျည်းသားရိုက်ခြင်းခြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ စုတ်ခတ်ရေးခြင်းဖြင့် လည်းကစားကုန်၏၊ ဂေါ်လီကစားခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ပိပိမှုတ် သဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ထွန်ငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ကျွမ်းထိုးခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊

စကြာဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ခြင်ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ ရထားငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်၏၊ လေးငယ်ဖြင့်လည်း ကစား ကုန်၏၊ အက္ခရာဝှက်ခြင်းဖြင့်လည်းကစားကုန်၏၊ စိတ်အကြံ ဖော်ခြင်းဖြင့် လည်း ကစားကုန်၏၊ ကျိုး ယောင် ကန်းယောင်ပြု၍လည်းကစားကုန်၏၊ ဆင်ကြန် အတတ်ကို လည်း သင်ကုန်၏၊ မြင်းကြန် အတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်၏၊ ရထားအတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်၏၊ လေးအတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်၏၊ သန်လျက်အတတ်ကိုလည်းသင်ကုန်၏၊ ဆင်၏ ရှေ့မှလည်း ပြေးကုန်၏၊ မြင်း၏ ရှေ့မှလည်း ပြေး ကုန်၏၊ ရထား၏ ရှေ့မှလည်းပြေးလွှား လမ်းသလားကုန်၏၊ လေလည်း ချွန်ကုန်၏၊ လက်ပမ်း ပေါက်လည်း ခတ်ကုန်၏၊ လက်ပမ်းလည်း လုံးကုန်၏၊ လက်ဝှေ့လည်း သတ်ကုန်၏။

ကပွဲ၏ အလယ်၌လည်း ဒုကုဋ္ဌကို ဖြန့်ခင်း၍ ကချေသည်မကို "နှမ ဤနေရာ၌ ကလော့" ဟု ဆိုကုန်၏၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ ငါ့နှမဟု ကောင်းချီးလည်း ပေးကုန်၏ 'နဖူးတင်ထား လက်ချောင်းများ ကိုလည်း ပေးကုန်၏'၊ အမျိုးမျိုးသော အကျင့်ဆိုးတို့ကိုလည်း ပြုကျင့်ကုန်၏။

၄၃၂။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကာသိတိုင်း ဇနပုဒ်၌ ဝါမှ ထပြီး၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် အလို့ငှါ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားသည်ရှိသော် ကီဋာဂိရိသို့ ရောက်၏၊ ထိုအခါ နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်လျက် ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်သော ရှေ့သို့ တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း တူရူကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်း ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းဖြင့် ချအပ်သော မျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံသော ထိုရဟန်းသည် ကီဋာဂိရိသို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်၏။

လူတို့သည် ထိုရဟန်းကိုမြင်၍ "ထုန်ထိုင်းထိုင်း နုန့်နဲ့နဲ့ ဒေါသထွက်သကဲ့သို့ မျက်မှောင်ကုပ်၍ သွားသော ဤသူကား အသူနည်း၊ ချဉ်းကပ်သော ဤသူအား အဘယ်သူသည် ဆွမ်းကို လှူလတ္တံ့နည်း၊ ငါတို့၏ အသျှင်အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတို့သည်ကား သိမ်မွေ့ကုန်၏၊ ပြေပြစ်ကုန်၏၊ နူတ်ချိုကုန်၏၊ ပြုံးခြင်းလျှင် ရှေ့သွား ရှိကုန်၏၊ ကြွပါ ကြွပါဟု ဖော်ရွေစွာ ကြိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ ချိုသာကြည်လင် ပေါ်လွင်သော မျက်နှာရှိကုန်၏၊ ဦးစွာ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏၊ ထိုအသျှင်တို့အားသာလျှင် ဆွမ်းကို လှူသင့် ပေ၏" ဟု ပြောဆို ကြကုန်၏။

ဥပါသကာ တစ်ယောက်သည် ကီဋာဂိရိ၌ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်သော ထိုရဟန်းကို မြင်လေ သော် ထိုရဟန်းအထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ "အသျှင်ဘုရား ဆွမ်းကို ရခဲ့ပါ၏ လော" ဟု လျှောက်၏။

ဒါယကာ ဆွမ်းကို မရခဲ့သေးဟု (ပြန်ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား ကြွပါ၊ အိမ်သို့ သွားပါကုန်အံ့ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ ဥပါသကာသည် ရဟန်းကို အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဒါယကာ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ရန်အလို့ငှါ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားမည်ဟု (ပြန်ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဦးညွတ် ရှိခိုးပါလော့။

ဤသို့လည်း လျှောက်ပါလော့-

"အသျှင်ဘုရား ကီဋာဂိရိ၌ ကျောင်းတိုက်သည် ပျက်စီးပါပြီ၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက မည်ကုန်သောအရှက် မရှိကြသော ရဟန်းယုတ်တို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြပါသည်၊ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ကြပါသည် စိုက်စေကြပါသည်၊ ရေသွန်းလောင်းကြပါသည် ရေသွန်းလောင်း စေကြ ပါသည်။ပ။ အမျိုးမျိုးသော အကျင့်ဆိုးတို့ကိုလည်း ပြုကျင့်ကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ရှေးအခါ၌ (ရတနာသုံးပါးကို) ယုံကြည်ကြ ကြည်ညိုကြသော လူတို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ (ရတနာသုံးပါးကို) မယုံကြည်ကြ မကြည်ညိုကြတော့ပါ၊ ရှေးအခါက သံဃာတော်၏ အလှူဝတ်တို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ ပြတ်ပါကုန်၏၊ (သီလကို) ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်း တို့သည့် ဆိတ်သုဉ်းကြပါ၏၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည် နေကြပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား တောင်းပန်ပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကီဋာဂိရိသို့ ရဟန်းတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူပါ၊ ယင်းသို့ (စေလွှတ်ခြင်း) ဖြင့် ကီဋာဂိရိ၌ ဤကျောင်းတိုက်သည် ကောင်းစွာ တည်ရာ ပါ၏" ဤသို့ (လျှောက်ပါလေဟု လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ ကောင်းပြီ" ဟု ထိုရဟန်းသည် ထိုဥပါသကာအား ဝန်ခံ၍ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဖဲသွား၏၊ အစဉ်သဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏။

အာဂန္တုရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်စွာ နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြား တော်မူခြင်းသည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အလေ့အထပင် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းအား-

"ရဟန်း ကျန်းမာပါ၏လော၊ မျှတပါ၏လော၊ မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာ ခရီးခဲကို လာခဲ့ရ၏လော၊ ရဟန်း သင်သည် အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့သနည်း"ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

ကျန်းမာပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ မျှတပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် မပင်မပန်း ချမ်းသာစွာဖြင့် ခရီးခဲကို လာခဲ့ရပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကာသိတိုင်း ဇနပုဒ်၌ ဝါမှ ထပြီး၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန်အလို့ငှါ သာဝတ္ထိမြို့သို့ လာသည်ရှိသော် ကီဋာဂိရိသို့ ရောက်ပါ၏၊ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်လျက် ကီဋာဂိရိသို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား ကီဋာဂိရိသို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်သော အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာ တစ်ယောက်သည်မြင်လတ်သော် အကျွန်ုပ်အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် အကျွန်ုပ်ကို ရှိခိုး၍-

"အသျှင်ဘုရား ဆွမ်းကို ရခဲ့ပါ၏လော"ဟု လျှောက်ပါသည်။

ဒါယကာ ဆွမ်းကို မရခဲ့သေးဟု (ပြန်ပြောပါသည်)။

"အသျှင်ဘုရား ကြွပါ၊ အိမ်သို့ သွားပါကုန်အံ့"ဟု လျှောက်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ထိုအခါ ထို ဥပါသကာသည် အကျွန်ုပ်ကို အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးနောက် အကျွန်ုပ်အား -

"အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်ပါသည်။

ဒါယကာ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ရန်အလို့ငှါ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားရမည်ဟု (ပြန်ပြော ပါသည်)။

အသျှင်ဘုရား သို့ ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဦးညွှတ် ရှိခိုးပါလော့။ ဤသို့လည်း လျှောက်ပါလော့ -

"အသျှင်ဘုရား ကီဋာဂိရိ၌ ကျောင်းတိုက်သည် ပျက်စီးပါပြီ၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက မည်ကုန် သော အရှက်မရှိကြသော ရဟန်းယုတ်တို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်၊ ထိုရဟန်း တို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြပါသည်၊ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ကြပါသည် စိုက်စေကြပါသည်၊ ရေသွန်းလောင်းကြပါသည် ရေသွန်းလောင်း စေကြပါသည်။ပ။ အမျိုးမျိုးသော အကျင့်ဆိုး တို့ကိုလည်း ပြုကျင့်ကြပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ရှေးအခါ၌ (ရတနာသုံးပါးကို) ယုံကြည်ကြ ကြည်ညိုကြသော လူတို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ (ရတနာသုံးပါးကို) မယုံကြည်ကြ မကြည်ညိုကြတော့ပါ၊ ရှေးအခါက သံဃာတော်၏ အလှူဝတ်တို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ ပြတ်ပါကုန်ပြီ၊ (သီလကို) ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့သည် ဆိတ်သုဉ်း ကြပါ၏၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည် နေကြပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား တောင်းပန်ပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကီဋာဂိရိသို့ ရဟန်းတို့ကိုစေလွှတ် တော်မူပါ၊ ယင်းသို့ (စေလွှတ်ခြင်း) ဖြင့် ကီဋာဂိရိ၌ ဤကျောင်းတိုက်သည် ကောင်းစွာ တည်ရာ ပါ၏ဟု လျှောက်ပါလော့"ဟု အကျွန်ုပ်အား လျှောက်ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုကီဋာဂိရိမှ လာခဲ့ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

၄၃၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေး စေပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက မည်သော အရှက်မရှိသော ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည် ကီဋာ ဂိရိ၌ ကျောင်းထိုင်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြ ကုန်၏၊ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ကြကုန်၏၊ စိုက်စေကြကုန်၏၊ ရေသွန်းလောင်းကြကုန်၏၊ ရေသွန်းလောင်း စေကြကုန်၏။ပ။ အမျိုးမျိုးသော အကျင့်ဆိုးတို့ကိုလည်း ပြုကျင့်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ရှေးအခါက (ရတနာသုံးပါးကို) ယုံကြည်ကြ ကြည်ညိုကြသော လူတို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ (ရတနာသုံးပါးကို) မယုံကြည်ကြ မကြည်ညိုကြကုန်၊ ရှေးအခါ၌ရှိသော သံဃာတော်၏ အလှူဝတ်တို့သည်လည်း ယခုအခါ၌ ပြတ်ကုန်၏၊ (သီလကို) ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်းတို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကြကုန်၏၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည် နေကြကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့သဘောရှိသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြကုန် ဘိသနည်း၊ ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ကုန်ဘိသနည်း စိုက်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ရေသွန်းလောင်း ကုန်ဘိ သနည်း ရေသွန်းလောင်း စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆွတ်ခူးကုန်ဘိသနည်း ဆွတ်ခူးစေကုန်ဘိသနည်း၊ သီကုံးကုန် ဘိသနည်း သီကုံးစေကုန်ဘိသနည်း၊ ပွင့်ညှာတစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန် ဘိသနည်း၊ ပွင့်ညှာနှစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ ပန်းတံကို ပြုကုန် ဘိသနည်းပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ ပန်းလက်ကောက်ကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ ဦးဆောက် ပန်းကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ နားသွယ်ပန်းကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန် ဘိသနည်း၊ ရင်လွှမ်းပန်းကို ပြုကုန်ဘိသနည်း ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။

ထိုရဟန်းတို့သည် အမျိုးမိန်းမ အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ် အမျိုးချွေးမ အမျိုးကျွန်မတို့၏ အကျိုးငှါ ပွင့်ညှာတစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ပွင့်ညှာ နှစ်ဖက်ဆိုင် ပန်းကုံးကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင်စေကုန် ဘိသနည်း၊ ပန်းတံကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင်စေကုန် ဘိသနည်း၊ ပန်းလက်ကောက်ကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင် စေကုန် ဘိသနည်း၊ ဦးဆောက်ပန်းကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင်စေကုန် ဘိသနည်း၊ နားသွယ်ပန်းကို ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း ဆောင်စေကုန် ဘိသနည်း၊ ရင်လွှမ်းပန်းကို ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း ဆောင် စေကုန် ဘိသနည်း၊ ။

ထိုရဟန်းတို့သည် အမျိုးမိန်းမ အမျိုးသမီးကြီး အမျိုးသမီးငယ် အမျိုးချွေးမ အမျိုးကျွန်မတို့နှင့် အတူ တစ်ခုတည်းသော ခွက်၌လည်း စားကုန်ဘိသနည်း၊ သောက်ရေခွက် တစ်ခုတည်း၌ လည်း သောက်ကုန် ဘိသနည်း။ တစ်နေရာတည်း၌လည်း နေကုန်ဘိသနည်း၊ ၊ တစ်ညောင်စောင်းတည်း၌လည်း အိပ်ကုန်ဘိသနည်း၊ တစ်ခင်းတည်းလည်း အိပ်ကုန်ဘိသနည်း၊ တစ်ခြုံတည်းလည်း အိပ်ကုန်ဘိသနည်း၊ တစ်ခင်းတစ်ခြုံတည်းလည်း အိပ်ကုန်ဘိသနည်း၊ အခါမဲ့၌လည်း စားကုန်ဘိသနည်း၊ သေကိုလည်း သောက်ကုန်ဘိသနည်း၊ ပန်း နံ့သာ နံ့သာပျောင်းကိုလည်း ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း၊ ကလည်း ကကုန်ဘိသနည်း သီလည်းသီဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ တီးမှုတ်လည်း တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ မြူးထူး စံပယ်လည်း မြူးထူးစံပယ်ကုန် ဘိသနည်း၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း ကကုန် ဘိသနည်း၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်းသီဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက်လည်း တီးမှုတ် ကုန်ဘိ သနည်း၊ ကချေသည်မ၏ အလိုက့်လည်း စံပယ်ကုန်ဘိသနည်း၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း ကကုန် ဘိသနည်း၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ အဆိုသည်မ၏ အလိုက်လည်း တီးမှုတ်ကုန် ဘိသနည်း၊ အဆိုသည်မ၏အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဆိုင်းသမ၏ အလိုက် လည်း ကကုန်ဘိသနည်း၊ ဆိုင်းသမ၏အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ ဆိုင်းသမ၏ အလိုက်လည်း တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဆိုင်းသမ၏အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန်ဘိသနည်း၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်း ကကုန်ဘိသနည်း၊ စံပယ်သောမိန်းမ၏ အလိုက်လည်း သီဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ စံပယ်သော မိန်းမ၏ အလိုက်လည်း တီးမှုတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ စံပယ်သောမိန်းမ၏ အလိုက်လည်း စံပယ်ကုန် ဘိသနည်း။

ရှစ်ကွက်ကျားကိုလည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ဆယ်ကွက်ကျားကိုလည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ကောင်းကင်ကျားကိုလည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ဖိုးလမင်းကျားကိုလည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ဇယ်တောက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ အန်စာဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ကျေးသား ရိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ စုတ်ခတ်ရေးကစားခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိ သနည်း၊ ဂေါ်လီကစားခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ပိပီမှုတ်သဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ထွန်ငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ကျွမ်းထိုးကစားခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ စကြာဖြင့် လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ခြင်ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ရထားငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန် ဘိသနည်း၊ လေးငယ်ဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ အက္ခရာဝှက်ကစားခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန် ဘိသနည်း၊ စိတ်အကြံ ဖော်ခြင်းဖြင့်လည်း ကစားကုန်ဘိသနည်း၊ ကျိုးယောင် ကန်းယောင်ပြု၍ လည်း ကစားကုန် ဘိသနည်း၊ ဆင်ကြန်အတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်ဘိသနည်း၊ မြင်းကြန် အတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်ဘိသနည်း၊ ရထားအတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်ဘိသနည်း၊ လေးအတတ်ကို လည်း သင်ကုန်ဘိသနည်း၊ သန်လျက်အတတ်ကိုလည်း သင်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဆင်၏ ရှေ့မှလည်း ပြေးကုန် ဘိသနည်း၊ မြင်း၏ ရှေ့မှလည်း ပြေးကုန်ဘိသနည်း၊ ရထား၏ ရှေ့မှလည်း ပြေးလွှား လမ်းသလားကုန် ဘိသနည်း၊ လေလည်းချွန်ကုန်ဘိသနည်း၊ လက်ပမ်းပေါက်လည်း ခတ်ကုန်ဘိ သနည်း၊ လက်ပမ်းလည်း လုံးကုန်ဘိသနည်း၊ လက်ဝှေ့ လည်း သတ်ကုန်ဘိသနည်း။

ကပ္ပ၏ အလယ်၌လည်း ဒုကုဋ်ကို ဖြန့်ခင်း၍ ကချေသည်မကို "နှမ လာလော့၊ ဤနေရာ၌ ကလော့" ဟု ဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ ငါ့နှမဟု ကောင်းချီးလည်း ပေးကုန်ဘိသနည်း၊ 'နဖူးတင်ထား လက်ချောင်းများကိုလည်း ပေးကုန်ဘိသနည်း'၊ အမျိုးမျိုးသော အကျင့်ဆိုးတို့ကို လည်းပြုကျင့် ကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ရဟန်းတို့ပြုမိသောအမှုသည်) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍ တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့ကို-

"သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့ သင်တို့သည် သွားကြကုန်လော့၊ ကီဋာဂိရိသို့ သွား၍ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့အား ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ခြင်းအမှု 'ပဗ္ဗာဇနီယကံ' ကို ပြုကြကုန်လော့၊ ထိုရဟန်းတို့သည် သင်တို့၏ အတူနေတပည့်များ ဖြစ်ကြကုန်၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား ထိုရဟန်းတို့သည် ကြမ်းတမ်းပါကုန်၏၊ ခက်ထန်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့လျှင် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို ပြုရ ပါကုန်မည်နည်း ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန်တို့ သို့ ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် များစွာသော ရဟန်းတို့နှင့် အတူသွား ကြကုန် လော့ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီဟု သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်ကြား လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ကျင့်ထုံးတည်း၊ ရှေးဦးစွာ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ကိုစောဒနာ ရမည်၊ ထို့နောက် အောက်မေ့စေရမည်၊ ထို့နောက် အာပတ်သို့ တင်ရမည်၊ ထို့နောက် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်-

၄၃၄။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် အမျိုးကို ဖျက်တတ်ကုန်၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏၊ ဤ ရဟန်းတို့၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ် ကုန်၏၊ ဤရဟန်းတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား 'အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ မနေရ'ဟုကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤအဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် အမျိုးကို ဖျက်တတ်ကုန်၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏၊ ဤရဟန်း တို့၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ ဤရဟန်းတို့သည် ဖျက်ဆီး အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ သံဃာသည် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား 'အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ မနေရ'ဟု ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ခြင်း အမှုကို ပြု၏၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့အား 'အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ မနေရ'ဟု ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုအကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထို အသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆို ပါ၏။ အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့။ပ။ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆို ရာ၏။

သံဃာသည် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား 'အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကီဋာဂိရိ၌မနေရ'ဟု ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်"ဟု (သိစေရမည်)။

၄၃၅။ ထိုအခါ သာရိပုတြာ မောဂ္ဂလာန် အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာသည် ကီဋာဂိရိသို့ သွား၍ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား 'အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် ကီဋာဂိရိ၌ မနေရ'ဟု ကီဋာဂိရိမှ နှင်ထုတ်အပ်ပြီးပြီ၊ သံဃာသည် နှင်ထုတ်အပ်ပြီးကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည် ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်၊ မာန်အမွေးကို မလှဲကုန်၊ ကံမှထုတ်ဆောင်တတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ကုန်၊ ရဟန်းတို့ကို မတောင်းပန်ကြကုန်၊ ဆဲရေးကုန်၏၊ ရေရွတ်ကုန်၏၊ ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိကို လိုက်သောအဖြစ်တို့သို့ ရောက်စေကုန်၏၊ ဖဲသွားလည်း ဖဲသွားကုန်၏၊ လူလည်း ထွက်ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် "သံဃာက နှင်ထုတ် အပ်ပါကုန်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်ဘိသနည်း၊ မာန်အမွေးကို မလှဲကုန်ဘိသနည်း၊ ကံမှထုတ်ဆောင်တတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်ကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ကို မတောင်းပန်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဆဲရေးကုန် ဘိသနည်း၊ ရေရွတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိကို လိုက်သော အဖြစ်တို့သို့ ရောက်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဖဲသွားလည်း ဖဲသွားကုန်ဘိသနည်း၊ လူလည်း ထွက်ကုန်ဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား ကြကုန် ၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် သံဃာသည် နှင်ထုတ်အပ်ကုန်လျက် ကောင်းစွာ မကျင့်ကုန်။ပ။ လူလည်း ထွက်ကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၁။ စံပယ်ခြင်း- မိန်းမတို့၏ တဏှာရာဂကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော အမူအရာ ကြိယာအထူးတည်း။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၇။ ၁၃-၄၃၆။ အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော ရဟန်းသည် တစ်ခုသော ရွာ နိဂုံးကို အမှီပြု၍ နေ၏၊ ထိုရဟန်း၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည်'အသျှင်သည်ကား အမျိုးကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏၊ အသျှင်၏ ယုတ်မာသောအကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဤကျောင်းတိုက်မှ ဖဲသွားပါလော့၊ အသျှင့်အား ဤကျောင်းတိုက်၌ နေခြင်းဖြင့်အကျိုးမရှိပါ'ဟု ဆိုရာ၏၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့က ဆိုအပ်သော် ထိုရဟန်းသည် ရဟန်းတို့ကို'ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဒေါသာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ မောဟာဂတိသို့လည်း လိုက် ကုန်၏၊ ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအာပတ်ဖြင့် ရဟန်းအချို့ကို နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ရဟန်းအချို့ကို မနှင်ထုတ်ကုန်' ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့သည် 'အသျှင်သည် ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်းမလိုက်ကြပါ၊ ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ မောဟာဂတိ သို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ဘယာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ အသျှင်သည်သာ အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏၊ အသျှင်၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ် ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဤကျောင်းတိုက်မှ ဖဲသွားပါလော့၊ အသျှင့်အား ဤကျောင်းတိုက်၌ နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိပါ'ဟု ဆိုရာ၏၊ ရဟန်းတို့သည် ဤသို့ ဆိုအပ်လျက် ထိုရဟန်းသည် ထို့အတူပင် ဆက်လက်ပြု မူ နေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ရဟန်းတို့ သည် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်၏၊ အကယ်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော် ထိုအယူကို စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၃၇။ ရဟန်းသည် တစ်ခုသော ရွာ နိဂုံးကို ဟူရာ၌ ရွာသည် လည်းကောင်း၊ နိဂုံးသည် လည်းကောင်း၊ မြို့သည် လည်းကောင်း ရွာနိဂုံးမည်၏။

အမှီပြု၍ နေ၏ဟူသည် သက်န်း ဆွမ်း အိပ်ရာနေရာကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဆေးပစ္စည်း တို့သည် ထိုရွာနိဂုံးနှင့် စပ်ကုန်၏။

အမျိုး မည်သည် မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ကုန်သည်မျိုး၊ ဆင်းရဲသားမျိုးဟူ၍ လေးမျိုးတို့တည်း။

အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏ဟူသည် ပန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစ်သီးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသယ်မှုန့် (မျက်နှာချေစသည်) ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြေညက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒန်ပူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆေးကုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သလုံး (မြင်းခေါင်း) ဖြင့် အစေအပါးခံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏ဟူသည် ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်၏ စိုက်စေ၏၊ ရေသွန်းလောင်း၏ သွန်းလောင်း စေ၏၊ ဆွတ်ခူး၏ ဆွတ်ခူးစေ၏၊ သီကုံး၏ သီကုံးစေ၏။

မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏ ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏ဟူသည် အကြင်သူတို့သည် မျက်မှောက် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်သူတို့သည် မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ကြား ကုန်၏။

ထိုရဟန်းသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်းဟူသည် ရှေးအခါက သဒ္ဓါတရား ရှိ၍ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့သည် ထိုရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ သဒ္ဓါတရား ကင်းကုန်၏၊ ကြည်ညိုခြင်း ကင်းကုန်၏။

မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏ဟူသည် အကြင်သူတို့သည် မျက်မှောက် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်သူတို့သည် မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် ကြားကုန် ၏။

ထိုရဟန်းကိုဟူသည် အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးသော ထိုရဟန်းကို။

ရဟန်းတို့ကဟူသည် တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့က။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့က "အသျှင်သည်သာ အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏၊ အသျှင်၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဤကျောင်းတိုက်မှ ဖဲသွားပါလော့၊ အသျှင့်အား ဤကျောင်းတိုက်၌ နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိပါ" ဟု ပြောရမည်၊ ရဟန်းတို့က ဤသို့ ဆိုအပ်သော် ထိုရဟန်းသည် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ဒေါသာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသော အာပတ်ဖြင့် ရဟန်းအချို့ကို နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ရဟန်းအချို့ကို မနှင်ထုတ်ကုန်" ဟုဆိုငြားအံ့။

ထိုရဟန်းကိုဟူသည် ကံကို ပြုအပ်သော ထိုရဟန်းကို။

ရဟန်းတို့သည်ဟူသည် တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။

အကြင်ရဟန်းတို့သည် မြင်ကုန်၏၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့က "အသျှင်သည် ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည် ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည်ဘယာ ဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ အသျှင်သည်သာ အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏၊ အသျှင်၏ ယုတ်မာကုန်သော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ် ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဤကျောင်းတိုက်မှ ဖဲသွားပါလော့၊ အသျှင့်အားဤကျောင်းတိုက်၌ နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိပါ"ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကြား၍ မဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ခေါ်ဆောင်၍ "အသျှင်သည် ဤသို့မဆိုပါလင့်၊ ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည် ဒေါသာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း မလိုက်ကြပါ၊ အသျှင်သည်သာ အမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ၏၊ အသျှင်၏ ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်း မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ အသျှင်သည် ဤကျောင်းတိုက်မှ ဖဲသွားပါလော့၊ အသျှင့်အား ဤကျောင်းတိုက်၌ နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိပါ" ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့် ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုရဟန်းကို ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၄၃၈။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ မည်သော ရဟန်းသည် သံဃာက နှင်ထုတ်အပ်သော် ရဟန်းတို့ကို ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိ တို့သို့ ရောက်စေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ အကယ်၍ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

"အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် သံဃာက နှင်ထုတ်အပ်သော် ရဟန်းတို့ကို ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ မောဟာဂတိ ဘယာဂတိ တို့သို့ ရောက်စေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ အကြင် အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကိုပြောပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်"ဟု (သိစေရမည်)။

၄၃၉။ ဥ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္ဗဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏၊ သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းအားဥ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

သံဃာဒိသိသ်ဟူသည် ထိုအာပတ်အတွက် သံဃာသည်သာလျှင် ပရိဝါသ်ကို ပေးရ၏၊ အရင်းသို့ငင်ရ၏၊ မာနတ်ကို ပေးရ၏၊ အဗ္ဘာန်သွင်းရ၏၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ်ယောက်သည် လည်းကောင်း ပရိဝါသ်မပေးရ၊ အရင်းသို့ မငင်ရ၊ မာနတ် မပေးရ၊ အဗ္ဘာန် မသွင်းရ၊ ထို့ကြောင့် "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏၊ (သံဃာဒိသိသ်ဟူသော အမည်သည်) ထိုအာပတ် အပေါင်း၏ အမည်သာလျှင်တည်း၊ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၄၄၀။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၄၄၁။ ကောင်းစွာ မဆိုဆုံးမအပ်သော ရဟန်း၊ (အယူကို) စွန့်သော ရဟန်း၊ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

တေရသမ ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်

၄၄၂။ အသျှင်တို့ လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သော အာပတ် ကိုးပါး၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမပြီးနောက်၌ သင့်သော အာပတ် လေးပါးအားဖြင့် တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ရဟန်းသည် ယင်း (တစ်ဆယ့်သုံးပါး) တို့တွင် တစ်ပါးပါးသို့လည်း သင့်ရောက်၍ အကြင်မျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး သိလျက် ဖုံးထား၏၊ ထိုမျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး ထိုရဟန်းသည် အလိုမရှိဘဲ ပရိဝါသ် နေရမည်၊ ပရိဝါသ် နေပြီးသောရဟန်းသည် နောက်ထပ် ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး ရဟန်းတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းငှါ မာနတ်ကျင့်ရမည်၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော ရဟန်းကို ရဟန်းသံဃာနှစ်ကျိပ် အရေအတွက်ရှိသော သိမ်၌ အဗ္ဘာန်သွင်းရမည်၊ ရဟန်း သံဃာသည် တစ်ပါးယုတ်သော နှစ်ကျိပ်ဖြင့်သော်လည်း ထိုရဟန်းကို အဗ္ဘာန်သွင်းငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းလည်း အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်သည် မမည်၊ ထို (အဗ္ဘာန်သွင်းသော) ရဟန်းတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဤသည်ကား ထို (သံဃာဒိသိသ်သင့်ရာ) ၌ လိုက်နာရမည့် အကျင့်တည်း။

ထိုသံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့၌ အသျှင်တို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏လော၊ အသျှင်တို့သည် ဤ (သံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါး) တို့၌ အာပတ်မှစင်ကြယ်ကြပါ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကြကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှစင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

တစ်ဆယ့်သုံးခု ပြီး၏။

ထိုတေရသကဏ် (သံဃာဒိသိသ်) ၏ အကျဉ်းချုပ် ခေါင်းစဉ်

သုက်လွှတ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်း၊ ရုန့်ရင်းမှု၊ မိမိအလို့ငှါ ကာမဂုဏ်တောင်းခြင်း၊ အောင်သွယ်ခြင်း၊ ကျောင်းကလေး၊ ကျောင်းကြီး၊ အခြေအမြစ်မရှိ၊

(တစ်စုံတစ်ခု) ဆင်တူယိုးမှား၊ သင်းခွဲခြင်း၊ နောက်လိုက်များ၊ ဆိုခက်ခြင်း၊ အမျိုး ဖျက်ခြင်း၊ ပေါင်းသံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။

သံဃာဒိသိသ်အခန်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၃ - အနိယတ အခန်း ===

၁ - ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်တို့ ဤနှစ်ပါးကုန်သော အနိယတအာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၄၄၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် သာဝတ္ထိမြို့၌ အိမ်သို့ ကပ်တတ်သော ရဟန်း ဖြစ်၏၊ များစွာသော အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီ၏ အလုပ်အကျွေးအမျိုး၏ သတို့သမီးကို အခြားသော အမျိုး၏ သတို့သားအား ပေး၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည်နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ကာ ထိုအမျိုးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက်လူတို့ကို "ဤမည်သော သတို့သမီးသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေး၏။ ထိုလူတို့သည် "အသျှင်ဘုရား ဤမည်သော အမျိုး၏ သတိုးသားအား ပေးအပ်လိုက်ပါ၏"ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုအမျိုးသည်လည်း အသျှင်ဥဒါယီ၏ အလုပ်အကျွေးပင် ဖြစ်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုအမျိုးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက်လူတို့ကို "ဤမည်သော သတို့သမီးသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေး၏။ ထိုလူတို့သည် "အသျှင်ဘုရားထိုသတို့သမီးသည် တိုက်ခန်း၌ ထိုင်နေပါသည်"ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုသတို့သမီး အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် ထိုသတို့သမီးနှင့် အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အခါအား လျော်စွာ စကားပြော တရားဟောလျက် ထိုင်နေ၏။

ထိုအခါ မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည်[၁] များသော သားသမီးရှိ၏၊ များသော မြေးမြစ်ရှိ၏၊ ရောဂါကင်းသော သားသမီးရှိ၏၊ ရောဂါကင်းသော မြေးရှိ၏၊ အလွန်မင်္ဂလာရှိသော မိန်းမဟု သမုတ်အပ်၏၊ လူတို့သည် ယဇ်ပွဲ ပျော်ပွဲ အခါပွဲတို့၌ မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါကို ရှေးဦးစွာ ကျွေးမွေးကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုအမျိုးအိမ်သို့ သွား၏။

မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် ထိုသတို့သမီးနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်ဥဒါယီကိုမြင်၍-

"အသျှင်သည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့် ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ အသျှင်ဘုရား ဤအပြုအမူသည် မလျော်ပါ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အသျှင်တို့သည် ထိုမေထုန်အကျင့်ကို အလိုရှိမည် မဟုတ်ပါ၊ သို့သော်လည်း မကြည်ညိုသူလူတို့ကို ယုံကြည်စေရန် ခဲယဉ်းပါကုန်၏"ဟု ဆို၏။

အသျှင်ဥဒါယီသည် မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါက ဤသို့ဆိုအပ်လျက် မနာယူလေ၊ ထိုအခါမိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် ထွက်သွား၍ ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ထိုင်နေဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ပ။

"ဥဒါယီ သင်သည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို ပြု၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား သင်သည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ အဘယ့်ကြောင့် ထိုင်နေဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၁။ မိဂါရမာတာ - မိဂါရသူဌေး၏ အမိသဖွယ်ဖြစ်သော။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၈။ ၁-၄၄၄။ "အကြင် ရဟန်းသည် မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေ ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော ဥပါသိကာမသည် မြင်၍ ပါရာဇိကဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း သုံးပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းကို ဝန်ခံသော ရဟန်းကို ပါရာဇိကဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ် ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း သုံးပါးသော အာပတ် တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်၊ ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော ထိုဥပါသိကာမ စွဲဆိုသော အာပတ်ဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဆုံးဖြတ်ရမည်၊ ဤ အာပတ်ကား အမြဲမရှိ" ဤသို့ (ပြကြ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၄၅။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

မာတုဂါမ မည်သည် လူမိန်းမတည်း၊ ဘီးလူးမ မဟုတ်၊ ပြိတ္တာမ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်၊ အယုတ်ဆုံး အားဖြင့် ထိုနေ့မွေးဖွားသော သူငယ်မတည်း၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမ၌ ဆိုဖွယ် မရှိသည် သာတည်း။

အတူဟူသည် အတူတကွတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်းဟူသည် ရဟန်းတစ်ပါး မာတုဂါမတစ်ယောက်တည်း။

ဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် မျက်စိဆိတ်ကွယ်ရာ နားဆိတ်ကွယ်ရာတည်း။

မျက်စိဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် မျက်စိမှိတ်ပြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မျက်ခုံးချီပြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းညိတ်ပြခြင်းကို လည်းကောင်း မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော နေရာတည်း။

နားဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် ပကတိစကားကို ကြားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော နေရာတည်း။

အကာအရံရှိသောနေရာ မည်သည် နံရံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တံခါးရွက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖျာဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ' ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ တိုင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ရိုင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ် သောနေရာတည်း။

မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သောဟူသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော နေရာ တည်း။

ထိုင်နေငြားအံ့ဟူသည် မာတုဂါမသည် ထိုင်လတ်သော် ရဟန်းသည် ကပ်၍သော်လည်း ထိုင်၏၊ ကပ်၍သော်လည်း အိပ်၏၊ ရဟန်းသည် ထိုင်လတ်သော် မာတုဂါမသည် ကပ်၍သော်လည်း ထိုင်၏၊ ကပ်၍သော်လည်း အိပ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးသော်လည်း ထိုင်ကြကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံး သော်လည်း အိပ်ကြ ကုန်၏။

ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော မည်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသော သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်သုံးပြီးသော။

ဥပါသိကာမ မည်သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ဆည်းကပ်သော ဒါယိကာမတည်း။

မြင်၍ဟူသည် ကြည့်မြင်၍။

ပါရာဇိကဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့် သော် လည်းကောင်း သုံးပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းကို ဝန်ခံသော ရဟန်းကို ပါရာဇိကဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့် သော် လည်းကောင်း သုံးပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ယုံကြည်ထိုက်သော စကား ရှိသော ထိုဥပါသိကာမ စွဲဆိုသော အာပတ်ဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဆုံးဖြတ်ရမည်။

၄၄၆။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား ထိုင်လျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုထိုင်နေခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား ထိုင်လျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက မှန်၏ ငါသည် ထိုင်နေ၏၊ သို့သော်လည်း မေထုန်ကိုကား မမှီဝဲဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား ထိုင်လျက် မေတုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား ထိုင်လျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

၄၄၇။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား လျောင်းလျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ်မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုလျောင်းခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား လျောင်းလျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက မှန်၏ ငါသည် လျောင်း၏၊ သို့သော်လည်း မေထုန်ကိုကား မမှီဝဲ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမအား လျောင်းလျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ထိုင်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင်ကို မာတုဂါမအား လျောင်းလျက် မေထုန်မှီဝဲသည်ကို အကျွန်ုပ်မြင်အပ်ပြီ"ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

၄၄၈။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို ထိုင်လျက် မာတုဂါမနှင့်အတူ ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်လျက်နေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "မှန်၏ ငါသည် ထိုင်၏ သို့သော်လည်း ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်း သို့ကားမရောက်"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို လျောင်းလျက် မာတုဂါမနှင့် အတူ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်း သို့ရောက်သည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် လျောင်း၏၊ သို့သော်လည်း ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ကား မရောက်"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ထိုင်၏"ဟုဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

၄၄၉။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမနှင့် တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေသည်ကို အကျွန်ုပ်သည် မြင်အပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

၄၅၀။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင်ကို မာတုဂါမနှင့် တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ လျောင်းသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ထိုင်၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

အမြဲမရှိ ဟူသည် ပါရာဇိကဟု လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသိသ်ဟု လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဟု လည်းကောင်း မမြဲ။

၄၅၁။ သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ပဌမ အနိယတသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၃ - အနိယတ အခန်း ===

၂ - ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ်

၄၅၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် မြတ်စွာဘုရားသည် "မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော အကာအရံရှိသော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ထိုင်နေခြင်းကို ပယ်တော်မူအပ်ပြီ"ဟု ထိုသတို့သမီးနှင့်ပင်လျှင် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အခါအားလျော်စွာ စကားပြော တရားဟောလျက် ထိုင်နေ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် ဖိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍ ထိုအမျိုးသို့ သွား၏၊ မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် သတို့သမီးနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်ဥဒါယီကို မြင်၏၊ မြင်ပြီးသော် အသျှင်ဥဒါယီကို- "အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည်မာတုဂါနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ ဤအမှုသည် မလျော်ပါ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည် ထိုမေထုန်အကျင့်ကို အလိုရှိမည် မဟုတ်ပါ၊ သို့သော်လည်းမကြည်ညိုသူ လူတို့ကို ယုံကြည်စေရန် ခဲယဉ်းပါကုန်၏"ဟု ဆို၏၊ အသျှင်ဥဒါယီသည် မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါက ဤသို့ ဆိုအပ်လျက် မနာယူချေ၊

ထိုအခါ မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါသည် ထွက်သွား၍ ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ထိုင်နေဘိနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥဒါယီ သင်သည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား သင်သည် မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ထိုင်နေဘိနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၁၉။ ၂-၄၅၃။ "နေရာသည် အကာအရံလည်း မရှိ၊ မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါလည်း မစွမ်းနိုင်၊ သို့ရာတွင် မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ် ပြောဆိုရန်မူကား စွမ်းနိုင်၏၊ အကြင် ရဟန်းသည် ထိုသို့သဘောရှိသော နေရာ၌ မာတုဂါမနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော ဥပါသိကာမသည် မြင်၍ သံဃာဒိသိသ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အာပတ် တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းကို ဝန်ခံသော ရဟန်းကို သံဃာဒိသိသ် ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဆုံးဖြတ် ရမည်၊ ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော ထို ဥပါသိကာမ စွဲဆိုသော ထိုအာပတ်ဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဆုံးဖြတ် ရမည်၊ ဤအာပတ်သည်လည်း အမြဲမရှိ" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၅၄။ နေရာသည် အကာအရံလည်း မရှိဟူသည် နံရံဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တံခါးရွက်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဖျာဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ' ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ တိုင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ရိုင်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း တစ်စုံ တစ်ခုဖြင့် မဖုံးကွယ်အပ်သော နေရာတည်း။

မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါလည်း မစွမ်းနိုင်ဟူသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော နေရာ တည်း။

မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုရန်မူကား စွမ်းနိုင်၏ဟူသည် မာတုဂါမကို ရုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏။

အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလို ရှိအပ်၏။

ထိုသို့ သဘောရှိသော နေရာ၌ဟူသည် ဤသို့ သဘောရှိသော နေရာ၌။

မာတုဂါမ မည်သည် လူမိန်းမတည်း၊ ဘီလူးမ မဟုတ်၊ ပြိတ္တာမ မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်မ မဟုတ်၊ ကောင်းမကောင်း, ရုန့်ရင်း မရုန့်ရင်းသော စကားကို သိနားလည်နိုင်သော မိန်းမတည်း။

အတူဟူသည် အတူတကွတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်းဟူသည် ရဟန်းတစ်ပါး မာတုဂါမ တစ်ယောက်တည်း။

ဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် မျက်စိဆိတ်ကွယ်ရာ နားဆိတ်ကွယ်ရာတည်း။

မျက်စိဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် မျက်စိမှိတ်ပြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မျက်ခုံးချီပြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းညိတ်ပြခြင်းကိုလည်းကောင်း မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော နေရာတည်း။

နားဆိတ်ကွယ်ရာ မည်သည် ပကတိစကားကို ကြားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော နေရာတည်း။

ထိုင်နေငြားအံ့ဟူသည် မာတုဂါမသည် ထိုင်လတ်သော် ရဟန်းသည် ကပ်၍သော်လည်း ထိုင်၏၊ ကပ်၍သော်လည်း အိပ်၏၊ ရဟန်းသည် ထိုင်လတ်သော် မာတုဂါမသည် ကပ်၍သော်လည်း ထိုင်၏၊ ကပ်၍သော်လည်း အိပ်၏၊ နှစ်ယောက်လုံးသော်လည်း ထိုင်ကြကုန်၏၊ နှစ်ယောက်လုံး သော်လည်း အိပ်ကြ ကုန်၏။

ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော မည်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ပြီးသော (သစ္စာ လေးပါးကို) ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသော သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်သုံးပြီးသော။

ဥပါသိကာမ မည်သည် ဘုရား တရား သံဃာကို ဆည်းကပ်သော ဒါယိကာမတည်း။

မြင်၍ဟူသည် ကြည့်မြင်၍။

သံဃာဒိသိသ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းကို ဝန်ခံသော ရဟန်းကို သံဃာဒိသိသ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပါစိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း နှစ်ပါးသော အာပတ်တို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော ထိုဥပါသိကာမ စွဲဆိုသော အာပတ်ဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဆုံးဖြတ်ရမည်။

၄၅၅။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင်ကို မာတုဂါမနှင့်အတူ ထိုင်လျက် ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်လျက် နေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမနှင့်အတူ ထိုင်လျက် ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်လျက်နေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက "မှန်၏၊ ငါသည် ထိုင်၏၊ သို့သော်လည်း ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ကား မရောက်"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမနှင့်အတူ လျောင်းလျက် ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းသို့ရောက်လျက် နေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ" ဟု စွဲဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "မှန်၏၊ ငါသည် လျောင်း၏၊ သို့သော်လည်း ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်း သို့ကား မရောက်" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ် သော်ကား ထိုင်၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ထိုဥပါသိကာမသည် "မာတုဂါမကို ထိုင်လျက် ရှုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြောဆိုနေသောအသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ် ကြားအပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ထိုဥပါသိကာမသည် "မာတုဂါမကို ထိုင်လျက် ရှုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ် ပြောဆိုနေသော အသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ် ကြားအပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းက "မှန်၏၊ ငါသည် ထိုင်၏၊ သို့သော်လည်း (မာတုဂါမကို) ရှုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ်မပြော"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ထိုဥပါသိကာမသည် "မာတုဂါမကို လျောင်းလျက် ရှုန့်ရင်းသော စကားတို့ဖြင့် ပြက်ရယ် ပြောဆိုနေသော အသျှင်၏ စကားကို အကျွန်ုပ် ကြားအပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကိုဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "မှန်၏၊ ငါသည် လျောင်း၏၊ သို့သော်လည်း ရှုန်းရင်းသောစကားတို့ဖြင့်ကား ပြက်ရယ် မပြော"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည်မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ထိုင်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည်မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

၄၅၆။ ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား လျောင်း၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မထိုင် စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ထိုဥပါသိကာမသည် "အသျှင့်ကို မာတုဂါမနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ လျောင်းနေသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်အပ်ပြီ"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကလည်း ထိုအမှုကို ဝန်ခံအံ့၊ လျောင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ထိုင်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ပ။ "ငါသည် မလျောင်း စင်စစ်သော်ကား ရပ်၏"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ဤသည်လည်းဟူသည် ရှေးသိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

အမြဲမရှိဟူသည် သံဃာဒိသိသ်ဟုလည်းကေင်း ပါစိတ်ဟုလည်းကောင်း မမြဲ။

၄၅၇။ သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ် ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ် ရမည်။

သွားခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ ထိုင်ခြင်းကို ဝန်မခံအံ့၊ အာပတ်ကို ဝန်မခံအံ့၊ မဆုံးဖြတ်ရ။

ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၃ - အနိယတ အခန်း ===

အနိယတသိက္ခာပုဒ်

အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်

၄၅၈။ အသျှင်တို့ နှစ်ပါးသော အနိယတအာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထိုအနိယတ နှစ်ပါးတို့၌ အသျှင်တို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်တို့သည် ဤအနိယတ နှစ်ပါးတို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။ ထိုအနိယတ၏ အကျဉ်းခေါင်းစဉ်

မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းငှါ အသင့်ဖြစ်သော (ပဌမ) သိက္ခာပုဒ် လည်းကောင်း၊ ထို့အတူပင် အသင့်မဖြစ်သော (ဒုတိယ) သိက္ခာပုဒ် လည်းကောင်း (ဤသို့) တာဒိဂုဏ် ရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်သည် အနိယတသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။

အနိယတအခန်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၁ - ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်တို့ သုံးဆယ်သော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၄၅၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့ ဂေါတမကစေတီ 'နတ်ကွန်း' ၌ နေတော်မူသော အခါ ရဟန်းတို့အား တိစီဝရိက် 'သင်္ကန်းသုံးထည်' ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသည် တိစီဝရိက်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု (အမှတ်ပြု၍) တစ်မျိုးသော တိစီဝရိက်ဖြင့် သာလျှင် ရွာသို့ ဝင်ကုန်၏၊ အခြားတစ်မျိုးသော တိစီဝရိက်ဖြင့် သာလျှင် အရံတွင်း၌ နေကုန်၏၊ အခြား တစ်မျိုးသော တိစီဝရိက်ဖြင့် ရေချိုးဆိပ်သို့ သက်ဆင်း ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အပိုသင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်ကုန် ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အပိုသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ သင်တို့သည် အပိုသင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၄၆၀။ "အကြင်ရဟန်းသည် အပိုသင်္ကန်းကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၆၁။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား အပိုသက်န်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာကလည်း ထိုသက်န်းကို အသျှင်သာရိပုတြာအား လှူလို၏၊ အသျှင်သာရိပုတြာသည်လည်း သာကေတမြို့၌ နေ၏၊ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား "မြတ်စွာဘုရားသည် 'အပိုသက်န်းကို မဆောင်ရ'ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ ငါ့အား ဤအပို သက်န်းသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်နေ၏၊ ငါကလည်း ဤသက်န်းကို အသျှင်သာရိပုတြာအား လှူလို၏၊ အသျှင်သာရိ ပုတြာသည်လည်း သာကေတမြို့၌ နေ၏၊ ငါသည် အဘယ်သို့လျှင် ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

အာနန္ဒာ သာရိပုတြာသည် မည်မျှကြာသောအခါ ပြန်လာမည်နည်းဟု (မေးတော်မူရာ) မြတ်စွာဘုရား ကိုးရက်မြောက်သော နေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆယ်ရက်မြောက်သော နေ့၌သော် လည်းကောင်း (ပြန်လာပါလိမ့်မည်)ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရာသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကား ဟောကြားတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့ ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး အပိုသက်န်း ဆောင်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်"ဟု ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂၀။ ၁- (ခ) ၄၆၂။ "ရဟန်းသည် သက်န်း (ကိစ္စ) ပြီးဆုံးလတ်သော် ကထိန်ကို နုတ်ပြီး လတ်သော် ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး အပိုသက်န်းကို ဆောင်နိုင်သည်၊ ထို (ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြား ကာလ) ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)

၁ - ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၆၃။ သက်န်း (ကိစ္စ) ပြီးဆုံးလတ်သော် ဟူသည် ရဟန်း၏ သက်န်းသည် (အပ်ချုပ်မှုစသည်ကို) ပြုအပ်ပြီးသော် လည်းကောင်း၊ ပျောက်သော် လည်းကောင်း၊ ပျက်စီးသော် လည်းကောင်း၊ မီးလောင်သော် လည်းကောင်း သက်န်း (လျာ) ပုဆိုးရနိုးခြင်း အာသာပြတ်သော် လည်းကောင်းတည်း။

ကထိန်ကိုနုတ်ပြီးလတ်သော်ဟူသည် မာတိကာရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော မာတိကာဖြင့် နုတ်အပ်၏၊ သံဃာသည်သော်လည်း ကထိန်ခေတ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်၏။

ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး ဟူသည် ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားဖြင့် ဆောင်နိုင်သည်။

အပိုသက်န်း မည်သည် အဓိဋ္ဌာန်မတင် ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သော (သက်န်းတည်း)။

သက်န်း မည်သည် ခြောက်မျိုးသော သက်န်းတို့တွင် အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သက်န်း တစ်မျိုးမျိုးတည်း။

ထို (ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားကာလ) ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ ဟူသည် တစ်ဆယ့်တစ်ရက်မြောက် အရုဏ်တက်လတ်သော် စွန့်အပ်၏၊ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထိုရဟန်းသည် သံဃာတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်- "အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသက်န်းသည် ဆယ်ရက်ကို လွန်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု ဆိုရမည်။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်။

ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီးသက်န်းကို ပြန်ပေးရမည်။

၄၆၄။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ __မည်သော ရဟန်း၏ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ဤသက်န်းကို သံဃာအား စွန့်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤသက်န်းကို ဤမည်သော ရဟန်းအား ပေးရာ၏"ဟု (သိစေ၍ ပြန်ပေးရမည်)။

၄၆၅။ ထိုရဟန်းသည် များစွာသော ရဟန်းတို့သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် လက်ဝဲတစ်ဖက်ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသက်န်းသည် ဆယ်ရက်ကို လွန်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ သည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို အသျှင်တို့အား စွန့်ပါ၏"ဟု ဆိုရမည်။ စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူ ရမည်၊ စွန့်ပြီး သက်န်းကို ပြန်ပေးရမည်။

၄၆၆။ "အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာကုန်လော့၊ ဤမည်သော ရဟန်း၏ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ဤသက်န်းကို အသျှင်တို့အား စွန့်အပ်ပြီ၊ အသျှင်တို့အား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ အသျှင်တို့သည် ဤသက်န်းကို ဤမည်သော ရဟန်းအား ပေးကုန်ရာ၏" ဟု (သိစေ၍ ပြန်ပေးရမည်)။

၄၆၇။ ထိုရဟန်းသည် တစ်ပါးသော ရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌ အပေါ်ရုံ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"ငါ့သျှင် အကျွန်ုပ်၏ ဤသက်န်းသည် ဆယ်ရက်လွန်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို အသျှင့်အား စွန့်ပါသည်"ဟု ဆိုရမည်။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ထိုရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီး သက်န်းကို "အသျှင့်အား ဤသက်န်းကို ပြန်ပေးပါသည်"ဟု ဆို၍ ပြန်ပေးရမည်။

၄၆၈။ ဆယ်ရက်လွန်ပြီး၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆယ်ရက်လွန်ပြီး၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆယ်ရက် လွန်ပြီး၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးသည်၌ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သေးသည်၌ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ပျောက် သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း

ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏၊ မလုယက်အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော သင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက် မလွန်သေးသည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက် မလွန်သေးသည်၌ ယုံမှား ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက်မလွန်သေးသည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ်မသင့်။

၄၆၉။ ဆယ်ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ ဝိကပ္ပနာပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင်အံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

၄၇၀။ ထိုအခါ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့သည် စွန့်ပြီးသော သင်္ကန်းကို (ပြန်) မပေးကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ စွန့်ပြီးသင်္ကန်းကို ပြန်ပေးရမည်သာတည်း၊ အကြင် ရဟန်းသည် (ပြန်) မပေး ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၂ - ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ်

၄၇၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့သည် အခြားရဟန်းတို့၏ လက်၌သင်္ကန်းကို ထားခဲ့၍ သင်းပိုင်နှင့် ကောသီမျှဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ရန် ထွက်သွားကြကုန်၏၊ ကြာမြင့်စွာ ထားခဲ့ကုန်သော ထိုသင်္ကန်းတို့သည် မှိုတက်ကုန်၏ (မိုးထင်းကုန်၏)။ ထိုသင်္ကန်းတို့ကိုရဟန်းတို့သည် နေလှန်းကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်လတ်သော် ထိုသင်္ကန်းတို့ကို နေလှန်းကုန်သော ထိုရဟန်းတို့ကို မြင်ပြီးနောက် ထိုရဟန်းတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "င့ါသျှင်တို့ မှိုတက်ကုန်သော ဤသင်္ကန်းတို့သည် မည်သူ၏ သင်္ကန်းတို့နည်း" ဟု မေး၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် "ရဟန်းတို့သည် အခြားရဟန်းတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထားခဲ့၍ သင်းပိုင်နှင့်ကောသီမျှဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ရန် အဘယ့်ကြောင့် ထွက်သွားကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏၊ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အခြားရဟန်းတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထားခဲ့၍ သင်းပိုင်နှင့် ကောသီမျှဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ရန် ထွက်သွားကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ထိုယောကျ်ားတို့သည် အခြားရဟန်းတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထားခဲ့၍ သင်းပိုင်နှင့် ကောသီမျှဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ရန် အဘယ်ကြောင့် ထွက်သွားကုန် ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၄၇၂။ "ရဟန်း၏ သင်္ကန်း ပြီးဆုံးလတ်သော် ကထိန်ကို နုတ်ပြီးလတ်သော် ရဟန်းသည် တစ်ညဉ့်မျှလည်း တိစီဝရိက် 'သင်္ကန်းသုံးထည်' နှင့် ကင်း၍ နေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၄၇၃။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောသမ္ဗီမြို့၌ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ထိုရဟန်း၏ အထံသို့ "အသျှင်မြတ်သည် ကြွလာတော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လုပ်ကျွေး ပါကုန်အံ့" ဟု တမန်စေလွှတ် ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ကလည်း "ငါ့သျှင် သွားလော့ ဆွေမျိုးတို့သည် သင့်ကို လုပ်ကျွေးကြ လိမ့်မည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် 'တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ မနေရ'ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ ငါသည်လည်း မကျန်းမာသဖြင့် တိစီဝရိက်ကို ယူ၍သွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ငါသည် မသွားတော့အံ့"ဟု ပြောဆို၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ မကျန်းမာသော ရဟန်းအား တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြု၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ပေးရမည်။

ထိုမကျန်းမာသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်ဝဲတစ်ဖက်ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် မကျန်းမာပါ၊ တိစီဝရိက်ကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ် နိုင်ပါ၊ အသျှင်ဘုရားတို့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို တောင်းပါသည်" ဟု ဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၄၇၄။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤ မည်သော ရဟန်းသည် မကျန်းမာသည်ဖြစ်၍ တိစီဝရိက်ကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် မကျန်းမာသည် ဖြစ်၍ တိစီဝရိက်ကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာကို တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို ပေး၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤ မည်သော ရဟန်းအား

တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို ပေးခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ နေနိုင်ရန် သမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်”ဟု (သိစေရမည်)။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂၁။ ၂- (ခ) ၄၇၅။ “ရဟန်း၏ သင်္ကန်း ပြီးဆုံးလတ်သော် ကထိန်ကို နုတ်ပြီး လတ်သော် ရဟန်း သည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ တစ်ညဥ့်မျှလည်း တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍နေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - စီဝရဂ်

၂ - ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄၇၆။ သက်န်း ပြီးဆုံးလတ်သော်ဟူသည် ရဟန်း၏ သက်န်းသည် (အပ်ချုပ်မှုစသည်ကို) ပြုအပ်ပြီးသော် လည်းကောင်း၊ ပျောက်သော်လည်းကောင်း၊ ပျက်သော်လည်းကောင်း၊ မီးလောင်သော် လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်း (လျာပုဆိုး) ရနိုးခြင်းအာသာ ပြတ်သော်လည်းကောင်းတည်း။

ကထိန်ကို နုတ်ပြီးလတ်သော် ဟူသည် မာတိကာရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော မာတိကာဖြင့် နုတ်အပ်၏၊ သံဃာသည်သော်လည်း ကထိန်ခေတ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်၏။

ရဟန်းသည် တစ်ညဉ့်မျှလည်း တိစီရိက်နှင့် ကင်း၍ နေပြားအံ့ဟူသည် ဒုကုဋ် 'နှစ်ထပ်သင်္ကန်း' နှင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဧကသီနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ သင်းပိုင်နှင့် သော်လည်းကောင်း (ကင်း၍ နေပြားအံ့)။

ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲဟူသည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို ထား၍။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသောဟူသည် အရုဏ်တက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စွန့်အပ်၏၊ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသင်္ကန်းသည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ ညဉ့်ကင်း၍ နေအပ်ပါသဖြင့် စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။ တိစီဝရိက်နှင့် ကင်း၍ မနေရသည့် ဌာန

၄၇၇။ ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ရွာ။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော အိမ်။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ဘဏ္ဍာတိုက်။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ပြအိုး။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော တန်ဆောင်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ပြာသာဒ်။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ပြာသာဒ် ဦးပြည်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော လှေ။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော လှည်းကုန်သည် လှည်းဝိုင်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော လယ်။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ကောက်နယ်တလင်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော အရံ။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော ကျောင်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော သစ်ပင်ရင်း။

ဥပစာတူ ဥပစာထူး ရှိသော လွင်တီးခေါင် 'ဟင်းလင်းပြင်'။

၄၇၈။ ဥပစာတူ ရှိသော ရွာ မည်သည် အမျိုးတစ်မျိုး၏ ရွာဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ ရွာတွင်း၌ သက်န်းကို ထား၍ ရွာတွင်း၌ နေရမည်၊ မကာရံအပ်သော ရွာဖြစ်မူ သက်န်းကို ထားသော အိမ်၌ နေရမည်၊ နှစ်ထောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၇၉။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ရွာဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ သက်န်းကို ထားရာအိမ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ ဧည့်ခန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်းကောင်း နေရမည်၊ နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ ဧည့်ခန်းသို့ သွားသော ရဟန်းသည် နှစ်တောင့်ထွာ 'ဟတ္ထပါသ်' ၌ သက်န်းကို ထားလျှင် ဧည့်ခန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ တံခါးရင်း၌ သော်လည်းကောင်း နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။ ဧည့်ခန်း၌ သက်န်းကိုထားမူ ဧည့်ခန်း၌ သော်လည်းကောင်း၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်းကောင်း နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံသော ရွာ ဖြစ်မူ သက်န်းကို ထားရာ အိမ်၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၀။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ အိမ်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်းဖြစ်မူ၂ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုး ရှိလျှင် အိမ်တွင်း၌ သက်န်းကို ထား၍ အိမ်တွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၁။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ အိမ်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုးရှိလျှင် သက်န်းကို ထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည် ဖြစ်မူ သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၂။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုးရှိလျှင် ဘဏ္ဍာတိုက်အတွင်း၌ သက်န်းကို ထားသော် ဘဏ္ဍာတိုက်အတွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည် ဖြစ်မူ သက်န်းထားရာ အခန်း၌နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၃။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ တိုက်ခန်း အမျိုးမျိုးအခန်း အမျိုးမျိုး ရှိလျှင် သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၄။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ပြအိုးဖြစ်၍ ပြအိုးအတွင်း၌ သက်န်းကို ထားလျှင် ပြအိုးအတွင်း၌ နေရမည်။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ပြအိုးဖြစ်၍ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုးရှိလျှင် သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၅။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ တန်ဆောင်းဖြစ်၍ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ သက်န်းကို ထားလျှင် တန်ဆောင်း အတွင်း၌ နေရမည်။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ တန်ဆောင်းဖြစ်၍ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုးရှိလျှင် သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၆။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ပြာသာဒ်ရှည်ဖြစ်၍ ပြာသာဒ်အတွင်း၌ သက်န်းကို ထားလျှင် ပြာသာဒ် အတွင်း၌ နေရမည်။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ပြာသာဒ်ရှည်ဖြစ်၍ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုး ရှိလျှင် သက်န်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၇။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းဖြစ်၍ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းအတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် ပြာသာဒ်ဦးပြည်း အတွင်း၌ နေရမည်။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းဖြစ်၍ တိုက်ခန်း အမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုး ရှိလျှင် သင်္ကန်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း (နေရမည်)၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၈။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ လှေဖြစ်၍ လှေအတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် လှေအတွင်း၌ နေရမည်။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ လှေဖြစ်၍ တိုက်ခန်းအမျိုးမျိုး အခန်းအမျိုးမျိုးရှိလျှင် သင်္ကန်းထားရာ အခန်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၈၉။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ကုန်သည်လှည်းဝိုင်းဖြစ်၍ ကုန်သည်လှည်းဝိုင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် ရှေ့နောက် ခုနှစ်အဗ္ဘန္တရကို မစွန့်ရ၊ နံဘေးမှ အဗ္ဘန္တရ (တစ်ခု) ကို မစွန့်ရ၊ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ကုန်သည်လှည်းဝိုင်းဖြစ်၍ ကုန်သည်လှည်းဝိုင်း၌ သင်္ကန်းကို ချထားသော် ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။

၄၉၀။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ လယ်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ လယ်အတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် လယ်အတွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ လယ်ဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်းဖြစ်မူ လယ်အတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် တံခါးရင်း၌သော် လည်းနေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။

၄၉၁။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ကောက်နယ်တလင်းဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ ကောက်နယ် တလင်းအတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် ကောက်နယ်တလင်းအတွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည် ဖြစ်မူဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ ကောက်နယ်တလင်းဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူကောက်နယ်တလင်း အတွင်း၌ သင်္ကန်းကိုထားလျှင် ၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။

၄၉၂။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ အရံဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ အရံအတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် အရံအတွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။ အထူးထူးသော အမျိုး၏ အရံဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ အရံအတွင်း၌ သင်္ကန်းကိုထားလျှင် တံခါးရင်း၌ သော်လည်း နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။

၄၉၃။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ ကျောင်းဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ ကျောင်းအတွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် ကျောင်းအတွင်း၌ နေရမည်။ မကာရံအပ်သည်ဖြစ်မူ သင်္ကန်းထားရာ ကျောင်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကိုသော်လည်း မစွန့်ရ။ အထူးထူးသောအမျိုး၏ ကျောင်းဖြစ်၍ ကာရံအပ်သည်လည်း ဖြစ်မူ သင်္ကန်းထားရာ ကျောင်း၌ နေရမည်၊ တံခါးရင်း၌သော်လည်း နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။ မကာရံအပ်သည် ဖြစ်မူ သင်္ကန်းထားရာ ကျောင်း၌ နေရမည်၊ ဟတ္ထပါသ်ကို သော်လည်း မစွန့်ရ။

၄၉၄။ အမျိုးတစ်မျိုး၏ သစ်ပင်ရင်းဖြစ်၍ ယင်းသစ်ပင်ရင်းသည် မွန်းတည့်ကာလ၌ ထက်ဝန်းကျင် အရိပ်ပျံ့နှံ့မူ အရိပ်တွင်း၌ သင်္ကန်းကို ထားလျှင် အရိပ်အတွင်း၌ နေရမည်။

အထူးထူးသော အမျိုး၏ သစ်ပင်ရင်းဖြစ်မူ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ရ။

ဥပစာတူရှိသော လွင်တီးခေါင်မည်သည် ရွာမရှိသော တော၌ ခုနစ်အဗ္ဘန္တရအတွင်းသည် ဥပစာတူရှိသည် မည်၏၊ ထိုမှ အပြင်ဘက်ကား ဥပစာထူးရှိသည် မည်၏။

၄၉၅။ (ညဉ့်) ကင်း၍ နေအပ်သည်၌ (ညဉ့်) ကင်း၍ နေအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို ချန်ထား၍ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ (ညဉ့်) ကင်း၍ နေအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို ချန်ထား၍ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ (ညဉ့်) ကင်း၍

နေအပ်သည်၌ (ညဥ့်) ကင်း၍ မနေအပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို ချန်ထား၍ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပစ္စုဒ္ဓိုရ် မပြုအပ်သေးသည်၌ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ ၊ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မပျောက်သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့။ပ။ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့။ပ။ ခိုးသူ မလုယက်အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကိုချန်ထား၍ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော သင်္ကန်းကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ၊ (ညဥ့်) ကင်း၍ မနေအပ်သည်၌ (ညဥ့်) ကင်း၍ နေအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ (ညဥ့်) ကင်း၍ မနေအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ (ညဥ့်) ကင်း၍မနေအပ်သည်၌ (ညဥ့်) ကင်း၍ မနေအပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၄၉၆။ အရုဏ်အတွင်း၌ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင်အံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိရခြင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဥဒေါသိတ 'ဒုတိယကထိန' သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ဟတ္ထပါသ်ဟု တွေ့တိုင်း နှစ်ထောင့်ထွာဟု မှတ်ပါ။
၂။ ကာရံအပ်သည်လည်းဖြစ်မှု စသည်ဖြင့် နာနူပစာရ ဥပစာထူးကို ပြသည်။ အခန်းနှင့် တိုက်ခန်းကား ပရိယာယ်တူပင်တည်း။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၃ - တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်

၄၉၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ ရဟန်းတစ်ပါးအား အခါမဲ့ သင်္ကန်းသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုရဟန်း၏ ထိုသင်္ကန်းသည် ချုပ်လတ်သော် မလုံလောက်ပေ။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ထိုသင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲဆန့်၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်လတ်သော် ထိုသင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲဆန့်နေသော ထိုရဟန်းကို မြင်၏၊ မြင်ပြီးနောက် ထိုရဟန်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုရဟန်းကို-

"ရဟန်း သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ဤသင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲဆန့် နေသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်အား အခါမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဤသင်္ကန်းသည် ချုပ်လတ်သော် မလုံလောက်ပါ၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို ဖြန့်၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲဆန့်နေပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း သင့်အား သင်္ကန်းရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ရှိသလောဟု (မေးတော်မူရာ)။

ရှိပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြား တော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ အခါမဲ့သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ သင်္ကန်းရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက် ရှိလတ်သော် ထားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉၈။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသည် "အခါမဲ့သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ သင်္ကန်းရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ထားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုပြီ"ဟု အခါမဲ့သင်္ကန်းတို့ကို ခံယူ၍ တစ်လထက်အလွန် ထားကုန်၏၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်၍ ဆွဲထားကုန်၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်လတ်သော် သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်၍ ဆွဲထားကုန်သော ထိုသင်္ကန်းတို့ကို မြင်လတ်သော် ရဟန်းတို့ကို-

"ငါ့သျှင်တို့ သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်၍ ဆွဲထားသော သင်္ကန်းတို့သည် မည်သူ၏ သင်္ကန်းတို့နည်း" ဟု မေး၏။

ငါ့သျှင် ငါတို့၏ အခါမဲ့သင်္ကန်းများတည်း၊ သင်္ကန်းရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ထားကုန်၏ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ငါ့သျှင်တို့ ဤသင်္ကန်းတို့ကို ထားသည်မှာ မည်မျှကြာပြီနည်းဟု (မေးသောအခါ)

ငါ့သျှင် တစ်လကျော်ပြီဟု (ပြောကြကုန်၏)။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် "ရဟန်းတို့သည် အခါမဲ့ သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ တစ်လထက်အလွန် အဘယ့် ကြောင့် ထားကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အခါမဲ့သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ တစ်လထက်အလွန် ထားကြ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ "ရဟန်းတို့ (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ထို ယောကျ်ားတို့သည် အခါမဲ့ သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ အဘယ့်ကြောင့် တစ်လထက် အလွန် ထားကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း လည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၂၂။ ၃-၄၉၉။ "ရဟန်း၏ သင်္ကန်း ပြီးဆုံးလတ်သော် ကထိန်ကို နုတ်ပြီးလတ်သော် ရဟန်းအား အခါမဲ့ သင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ်ငြားအံ့၊ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ခံယူရာသည်၊ ခံယူပြီးနောက် လျင်မြန်စွာပင် ချုပ်ဆိုးရမည်၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း မဖြစ်ပါမူ တစ်လ အတိုင်းအရှည် (ကာလပတ်လုံး) ထိုရဟန်းသည် ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်း၏ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှါ မျှော်လင့်ချက် ရှိလတ်သော် ထိုသင်္ကန်းကို ထားရာသည်၊ ထိုတစ်လထက်အလွန် ထားငြားအံ့၊ မျှော်လင့်ချက် ရှိသော်လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၅၀၀။ သင်္ကန်းပြီးဆုံးလတ်သော်ဟူသည် ရဟန်း၏ သင်္ကန်းသည် ချုပ်ဆိုးအပ်ပြီး သော် လည်းကောင်း၊ ပျောက် သော် လည်းကောင်း၊ ပျက် သော် လည်းကောင်း၊ မီးလောင် သော် လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ပြတ်သော်လည်းကောင်းတည်း။

ကထိန်ကို နုတ်ပြီးလတ်သော်ဟူသည် မာတိကာရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော မာတိကာဖြင့် နုတ်အပ်၏၊ သံဃာသည်သော်လည်း ကထိန်ခေတ်အတွင်း၌ နုတ်အပ်၏။

အခါမဲ့သင်္ကန်း မည်သည် ကထိန်မခင်းလျှင် တစ်ဆယ့်တစ်လအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ကထိန်ခင်းလျှင် ခုနှစ်လအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ သင်္ကန်းအခါ၌ သော်လည်း ရည်ညွှန်း၍လှူအပ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ဤ (ဆိုအပ်ပြီး) သည်ကား အခါမဲ့သင်္ကန်း မည်၏။

ဖြစ်ငြားအံ့ဟူသည် သံဃာမှသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမှသော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမှသော် လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေမှ သော်လည်းကောင်း၊ ပံ့သကူသော်လည်းကောင်း၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် သော် လည်းကောင်း ဖြစ်ငြားအံ့။

အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ဟူသည် အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ခံယူရာသည်။

ခံယူပြီးနောက်လျှင် မြန်စွာပင် ချုပ်ဆိုးရမည်ဟူသည် ဆယ်ရက်အတွင်း၌ ချုပ်ဆိုးရမည်။

အကယ်၍ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း မဖြစ်ပါမူဟူသည် ချုပ်ဆိုးလတ်သော် မလုံလောက်။

တစ်လအတိုင်းအရှည် (ကာလပတ်လုံး) ထိုရဟန်းသည် ထိုသင်္ကန်းကို ထားရာသည် ဟူသည် တစ်လ အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ထားရာသည်။

ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်း၏ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှါဟူသည် ယုတ်လျော့သော သင်္ကန်း၏ ပြည့်စုံ လုံလောက်ရန် အလို့ငှါ။

မျှော်လင့်ချက်ရှိလတ်သော်ဟူသည် သံဃာမှ သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမှ သော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမှသော်လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေမှသော်လည်းကောင်း၊ ပံ့သကူသော်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြင့်သော် လည်းကောင်း မျှော်လင့်ချက်ရှိ၏။

တစ်လထက်အလွန် ထားငြားအံ့၊ မျှော်လင့်ချက်ရှိသော်လည်းဟူသည် မူလသင်္ကန်းရသော နေ့၌မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ဆယ်ရက်အတွင်း ပြုစေရမည်၊ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ နှစ်ရက်မြောက်၌ မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ဆယ်ရက်အတွင်း ပြုစေရမည်၊ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ သုံးရက်မြောက်၌။ လေးရက်မြောက်၌။ ငါးရက်မြောက်၌။ ခြောက်ရက်မြောက်၌။ ခုနစ်ရက်မြောက်၌။ ရှစ်ရက်မြောက်၌။ ကိုးရက်မြောက်၌။ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ ဆယ်ရက်မြောက်၌ မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ဆယ်ရက် အတွင်း၌ ပြုစေရမည်၊ ဆယ့်တစ်ရက်မြောက်၌။ပ။ ဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ဆယ့်သုံးရက်မြောက်၌။ ဆယ့်လေးရက် မြောက်၌။ ဆယ့်ငါးရက်မြောက်၌။ ဆယ့်ခြောက်ရက်မြောက်၌။ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်၌။ ဆယ့်ရှစ်ရက်မြောက်၌။ ဆယ့်ကိုးရက်မြောက်၌။ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ ရက်နှစ်ဆယ်မြောက်၌ မျှော်လင့် သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ဆယ်ရက်အတွင်း ပြုစေရမည်။

မူလသင်္ကန်းရသည်မှ နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်မြောက်၌ မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ကိုးရက် အတွင်းပြုစေရမည်။ နှစ်ဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ပ။ နှစ်ဆယ့်သုံးရက်မြောက်၌။ နှစ်ဆယ့်လေးရက် မြောက်၌။ နှစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်၌။ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ရက်မြောက်၌။ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်၌။ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ရက် မြောက်၌။ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ နှစ်ဆယ့်ကိုးရက်မြောက်၌ မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ တစ်ရက်အတွင်းပြုစေရမည်။ မူလသင်္ကန်းရသည်မှ ရက်သုံးဆယ်မြောက်၌ မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းရအံ့၊ ထိုနေ့၌သာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည် ဝိကပ္ပနာပြုရမည် စွန့်ရမည်။ အကယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အံ့ ဝိကပ္ပနာမပြုအံ့ မစွန့်အံ့၊ သုံးဆယ့်တစ်ရက် အာရုဏ်တက်လတ်သော် စွန့်အပ်၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤအခါမဲ့သင်္ကန်းသည် တစ်လလွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

မူလသင်္ကန်းနှင့် မျှော်လင့်သော သင်္ကန်းသည် သဘောချင်း မတူကြအံ့၊ ညဥ့်တို့သည် လည်းကြွင်းကျန် ကုန်သေးအံ့၊ အလိုမရှိဘဲ ပြုစေရမည် မဟုတ်။

၅၀၁။ တစ်လလွန်ပြီး၌ လွန်၏ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လလွန်ပြီး၌ယုံမှားရှိအံ့။ပ။ တစ်လလွန်ပြီး၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးသည်၌အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သေးသည်၌ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မပျောက်သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့။ပ။ မလုယက်အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော သင်္ကန်းကို မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လမလွန်သေးသည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လမလွန်သေးသည်၌ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လ မလွန်သေးသည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ်မသင့်။

၅၀၂။ တစ်လအတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ ဝိကပ္ပနာပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင် အံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ခံယူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၄ - ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်

၅၀၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ အသျှင်ဥဒါယီ၏ မယားဟောင်းသည် ဘိက္ခုနီမတို့ အထံ၌ ရဟန်း ပြု၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် အသျှင်ဥဒါယီ၏ အထံသို့ မပြတ်လာ၏၊ အသျှင်ဥဒါယီကလည်း ထိုဘိက္ခုနီမ၏ အထံသို့ မပြတ်သွား၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထိုဘိက္ခုနီမ၏ အထံ၌ ဆွမ်းကိစ္စကို[၁] ပြု၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်ကာ ထိုဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ရှေ့၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖော်၍ နေရာ၌ ထိုင်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်လည်း အသျှင်ဥဒါယီ၏ ရှေ့၌ အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖော်၍ နေရာ၌ ထိုင်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ပြင်းစွာ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို တစိမ်းစိမ်းကြည့်၏၊ ဥဒါယီအားသုက်လွှတ်၏၊ ထိုအခါ အသျှင်ဥဒါယီသည် ထို ဘိက္ခုနီမကို "နှမ သွားလော့၊ ရေကို ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ သင်းပိုင်ကို ဖွတ်လျှော်အံ့"ဟု ဆို၏၊ အသျှင် ဆောင်ယူခဲ့ပါ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင် ဖွတ်လျှော်ပါမည်"ဟု (ဆို၍ သင်္ကန်းကို ယူပြီးလျှင်) ထိုသုက်အချို့ကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်ယူ၏၊ အချို့ကို အင်္ဂါဇာတ်၌ ထည့်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုသုက်ဖြင့် ကိုယ်ဝန်ယူ၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် "ဤဘိက္ခုနီမသည် မမြတ်သော (မေထုန်) အကျင့်ကို ကျင့်၍ ကိုယ်ဝန်ရှိ၏"ဟု ဆိုကြကုန်၏၊ "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် မမြတ်သော (မေထုန်) အကျင့်ကို မကျင့်ပါ"ဟု ဘိက္ခုနီမ တို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် ဘိက္ခုနီမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ဖွတ်လျှော်စေ ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင် ဥဒါယီသည် ဘိက္ခုနီမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ဖွတ်လျှော် စေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥဒါယီ သင်သည် ဘိက္ခုနီမအား သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွတ်လျှော်စေ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥဒါယီ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ပါဟု (လျှောက်၏)။

(မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ယောက်ျားသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော မိန်းမ၏ သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မသင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း ကြည်ညိုဖွယ် မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်၊ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ထိုသင်သည်[၂] ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမအား သက်န်းဟောင်းကို ဖွတ်လျှော်စေဘိ၏၊ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အားကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၁။ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂန္တိ ဘတ္တကိစ္စံ။ တေရသကဏ္ဍဋီကာ (၉၃)၊ သာရတ္ထ-၂၊ ၃၉၈။
၂။ တတ္ထ နာမ တွန္တိ ဣမဿာပိ သော နာမ တွန္တိအတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ တေရသကဏ္ဍဋီကာ (၉၃) သာရတ္ထ-၂၊ ၃၉၈။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၂၃။ ၄-၅၀၄။ “အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမအား သက်န်းဟောင်းကို ဖွတ်လျှော်စေမူလည်း ဖွတ်လျှော်စေငြားအံ့၊ ဆိုးမူလည်း ဆိုးစေငြားအံ့၊ ရိုက်နယ်မူလည်း ရိုက်နယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏)။

၄ - ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၅၀၅။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

ဘိက္ခုနီမ မည်သည် ဥဘတောသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော မိန်းမတည်း။

သင်္ကန်းဟောင်း မည်သည် တစ်ကြိမ်ပင် ဝတ်အပ် တစ်ကြိမ်ပင် ရုံအပ်သော သင်္ကန်းတည်း။

ဖွပ်လျှော်လော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဖွပ်လျှော်အပ်ပြီးမှု စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ ဆိုးလော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆိုးအပ်ပြီးမှု စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ ရိုက်နယ်လော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ကြိမ် လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ရိုက်တုတ်ဖြင့်ရိုက်အပ် သော်လည်းကောင်း စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသင်္ကန်းဟောင်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမကို ဖွပ်လျှော်စေအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပေးရမည်)။

၅၀၆။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ရိုက်နယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ ရိုက်နယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဆိုးစေအံ့၊ ရိုက်နယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဆိုးစေအံ့၊ ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဆိုးစေအံ့၊ ရိုက်နယ်စေအံ့၊ ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက်သင့်၏၊

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ရိုက်နယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ရိုက်နယ်စေအံ့၊ ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ရိုက်နယ်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး မတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်၍ သင်္ကန်းဟောင်းကို ရိုက်နယ်စေအံ့၊ ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှစ်ချက်သင့်၏၊

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိအံ့။ပ။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်အံ့။ပ။ အခြားရဟန်း၏ သင်္ကန်းဟောင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နိသီဒိုင် အိပ်ရာခင်းကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဖက်သံဃာ၌ ပဥ္စင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအား ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။

၅၀၇။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ ဖွပ်လျှော်ရာ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမသည် အဖော်ဖြစ်အံ့၊ မဆို (မခိုင်း) အပ်ဘဲ ဖွပ်လျှော်အံ့၊ မသုံးဆောင်အပ်သေးသော အသစ်ကို ဖွပ်လျှော် စေအံ့၊ သင်္ကန်းမှ တစ်ပါး အခြားပရိက္ခရာကို ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ အာပတ်မသင့်၊ သိက္ခမာန်ကို သာမဏေမကို (ဖွပ်လျှော်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်)။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

စတုတ္ထ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၅ - စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်

၅၀၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေ၏။

ထိုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်၏၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်ပြီး၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဆွမ်းစားဇရပ်မှ ဖဲခွါပြီးလတ်သော် နေ့သန့်စင်ရာအလို့ငှါ အန္ဓဝန်တောသို့ ချဉ်းကပ်၏၊ အန္ဓဝန်တောသို့သက်ဝင်ပြီးနောက် သစ်ပင်ရင်းတစ်ခု၌ နေ့သန့်စင်ရန် ထိုင်၏၊ ထိုအခါ ခိုးမှုကို ပြုပြီးသောခိုးသူတို့သည် နွားကို သတ်ပြီး၍ အမဲသားကို ယူကာ အန္ဓဝန်တောသို့ ဝင်ကုန်၏။

ခိုးသူကြီးသည် သစ်ပင်ရင်းတစ်ခု၌ နေ့သန့်စင်လျက် ထိုင်နေသော ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမကို မြင်လတ်သော် "အကယ်၍ ငါ၏ သားများ ညီငယ်များ မြင်ကြပါမူ ဤဘိက္ခုနီမကို ညှင်းဆဲကြလိမ့်မည်" ဟု ကြံစည်၍ အခြားလမ်းဖြင့် သွား၏၊ ထိုအခါ ခိုးသူကြီးသည် အမဲသားကျက်လတ်သော် ကောင်းမြတ်သော အမဲသားတို့ကို ယူ၍ ဖက်ဖြင့် ထုပ်ပြီးလျှင် ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမ၏အနီး သစ်ပင်ရင်း၌ ဆွဲပြီးနောက် "အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားသည် မြင်၏၊ (ထိုသူအား) ပေးလှူအပ်သည်သာတည်း၊ ဆောင်ယူစေ" ဟု ဆို၍ ဖဲသွား၏။

ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမသည် သမာဓိမှ ထလတ်သော် ခိုးသူကြီးပြောဆိုသော ဤစကားကို ကြား၏၊ ထိုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည် ထိုအမဲသားကို ယူ၍ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ သွား၏၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည် ထိုညဉ့်ကုန်လွန်သော အခါ၌ အမဲသားကို စီရင်၍ အပေါ်ရုံ 'ကေသီ' ဖြင့် အထုပ်ကို ဖွဲ့ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ရှေးရှုရပ်တည်လေ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်တော်မူ၏၊ အသျှင်ဥဒါယီသည် ကျောင်းစောင့် ကျန်ရစ်၏၊ ထိုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည် အသျှင်ဥဒါယီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ဥဒါယီအား-

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မှာပါနည်း"ဟု လျှောက်၏။

နှမ မြတ်စွာဘုရားသည် ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်တော်မူ၏ဟု (ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား ဤအမဲသားကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူပါလော့ဟု (လျှောက်၏)။

နှမ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို အမဲသားဖြင့် နှစ်သိမ့်စေအပ်ပြီ၊ အကယ်၍ သင်သည် ငါ့အား သင်းပိုင်ကို လှူပါမူ ငါ့ကိုလည်း သင်းပိုင်ဖြင့် နှစ်သိမ့်စေပြီးဖြစ်ရာ၏ဟု (ပြော၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ မာတုဂါမတို့မည်သည် လာဘ်လာဘ ရှားပါးကြပါကုန်၏၊ ဤသင်္ကန်းသည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ နောက်ဆုံးငါးထည်မြောက် သင်္ကန်းပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် မလှူနိုင်ပါဟု (လျှောက်၏)။

နှမ ဥပမာအားဖြင့် ယောကျ်ားသည် ဆင်ကို လှူ ပြီး၍ ခါးဖွဲ့ကြိုး၌ ငြိကပ်ရာသကဲ့သို့၊ ဤအတူပင် သင်သည် မြတ်စွာဘုရားအား အမဲသားကို လှူပြီး၍ ငါ့အား သင်းပိုင်ကို မလှူရက်ဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမသည် အသျှင်ဥဒါယီ အတင်းအကြပ် ပြောအပ်သည်ဖြစ်၍ သင်းပိုင်ကိုလှူပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ သွား၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမ၏ သပိတ်သက်န်းကို လှမ်းယူကြလျက် ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမကို "အသျှင်မ အသျှင်မ၏ သင်းပိုင်သည် အဘယ်မှာနည်း" ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ဥပ္ပလဝဏ် ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် ခံယူဘိသနည်း မာတုဂါမသည် လာဘ် ရှားပါး၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အသျှင်ဥဒါယီသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် ခံယူဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥဒါယီကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြ ကုန်၏။ပ။

"ဥဒါယီ သင်သည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ခံယူ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥဒါယီ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သလောဟု (မေးတော်မူရာ)။

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ပါဟု (လျှောက်၏)။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ယောကျ်ားသည် ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော မိန်းမ၏ သင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မသင့်တင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထိုသင်သည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်နှင့် အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၅၀၉။ "အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ သက်န်းကို ခံယူငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၅၁၀။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြ၍ ဘိက္ခုနီမတို့၏ လဲလှယ် 'ဖလှယ်' သော သက်န်းကို မခံယူကြကုန်။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်တို့သည် ငါတို့၏ လဲလှယ်သော သက်န်းကို မခံယူကုန် ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဌာအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောပြောတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ ရဟန်း၊ ဘိက္ခုနီမ၊ သိက္ခမာန် သာမဏေ၊ သာမဏေမဟူသော ဤသီတင်းသုံးဖေါ် ငါးဦးတို့၏ လဲလှယ်သော သက်န်းကို ခံယူခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂၄။ ၅- (ခ) ၅၁၁။ "အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ သက်န်းကို လဲလှယ်သည်မှ တစ်ပါး ခံယူငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန် လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၅၁၂။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ္စတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

ဘိက္ခုနီမ မည်သည် ဉဘတောသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော မိန်းမတည်း။

သင်္ကန်း မည်သည် ခြောက်မျိုးသော သင်္ကန်းတို့တွင် အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းတစ်မျိုးမျိုးတည်း။

လဲလှယ်သည်မှတစ်ပါးဟူသည် လဲလှယ်ခြင်းကို ထား၍။

ခံယူအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ် (အာပတ်သင့်၏)။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသင်္ကန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ လက်မှ လဲလှယ်သည် မှတစ်ပါး ခံယူအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤ သင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေး ပါ၏ဟု (ပေးရမည်)။

၅၁၃။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ လဲလှယ်သည် မှတစ်ပါး သင်္ကန်းကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိ၍ လဲလှယ်သည်မှတစ်ပါး သင်္ကန်းကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ လဲလှယ်သည်မှတစ်ပါး သင်္ကန်းကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ တစ်ဖက် (ဘိက္ခုနီသံဃာ) ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ၏လက်မှ လဲလှယ်သည်မှတစ်ပါး သင်္ကန်းကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုး တော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုး တော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၁၄။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ အာပတ် မသင့်၊ အဖိုး အနည်းငယ် ထိုက်တန်သော ဝတ္ထုဖြင့်အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော ဝတ္ထုကိုသော်လည်းကောင်း၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော ဝတ္ထုဖြင့်အဖိုးအနည်းငယ် ထိုက်တန်သော ဝတ္ထုကိုသော်လည်းကောင်း လဲလှယ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရဟန်းသည် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ခံယူအံ့၊ အခိုက်အတန့်ယူအံ့၊ သင်္ကန်းမှတစ်ပါး အခြားပရိက္ခရာကို ခံယူအံ့၊ အာပတ်မသင့်။ သိက္ခမာန်၏ သာမဏေမ၏ (သင်္ကန်းကို ခံယူအံ့၊ အာပတ် မသင့်) ရူးသော ရဟန်း အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၆ - အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

၅၁၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် တရားစကားကို ဟောပြခြင်းငှါ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်၏[၁]။ ထိုအခါ သူဌေးသားတစ်ယောက်သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေသော ထိုသူဌေးသားကို သာကီဝင်မင်းသား အသျှင် ဥပနန္ဒသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒက တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွားကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေပြီးဖြစ်ရကား သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအား- "အသျှင်ဘုရား အလိုရှိရာကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင့်အား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်းသူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဆေးပစ္စည်းများကို လှူနိုင်ကြပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ငါ့သျှင် ဒါယကာ အကယ်၍ သင်သည် ငါ့အား လှူလိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ဤ သင်ဝတ်လာသော အဝတ်နှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကို လှူလော့ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့အား အဝတ်တစ်ထည်တည်းဖြင့် သွားဖို့ရာ ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အိမ်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ၊ အိမ်ရောက်လျှင် ဤနှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဤထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော အထည်ကို သော်လည်းကောင်း အပို့လွှတ်ပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုသူဌေးသားကို "ငါ့သျှင် ဒါယကာ အကယ်၍ ငါ့အား လှူလိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ဤအဝတ်နှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကို လှူလော့"ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့အား အဝတ်တစ်ထည်တည်းဖြင့် သွားဖို့ရာ ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အိမ်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ၊ အိမ်ရောက်လျှင် ဤနှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဤထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော အထည်ကို သော်လည်းကောင်း အပို့လွှတ်ပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုသူဌေးသားကို "ငါ့သျှင် ဒါယကာ အကယ်၍ ငါ့အား လှူလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤအဝတ်နှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကို လှူလော့"ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့အား အဝတ်တစ်ထည်တည်းဖြင့် သွားဖို့ရာ ရှက်ဖွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အိမ်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ၊ အိမ်ရောက်လျှင် ဤနှစ်ထည်မှ တစ်ထည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဤထက် သာလွန်ကောင်းမြတ်သော အထည်ကိုသော်လည်းကောင်း အပို့လွှတ်ပါမည်ဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့သျှင်ဒါယကာ သင်သည် မပေးလှူလိုဘဲ ဖိတ်ကြားသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အကြင် သင်သည် (ပေးလှူချင်ယောင်ဆောင်ကာ) ဖိတ်ကြားပြီးလျှင် မပေးလှူဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုသူဌေးသားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် အတင်းအကြပ် ပြောအပ်သဖြင့် အဝတ်တစ်ထည်ကို လှူ၍ သွားလေ၏၊ လူတို့သည် ထိုသူဌေးသားကို “အသျှင် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် အဝတ်တစ်ထည်တည်းဖြင့် လာခဲ့ပါသနည်း”ဟု ဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသားသည် ထိုလူတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားလေ၏။

လူတို့သည် “သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်ကုန်သော ဤရဟန်းတို့သည် အလိုကြီးကုန်၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ဤရဟန်းတို့အား တရားသဖြင့် ဖိတ်ကြားခြင်းငှါလည်း မလွယ်ကူပေ၊ အဘယ့်ကြောင့်သူဌေးသားသည် တရားသဖြင့် ဖိတ်ကြားအပ်ပါလျက် အဝတ်ကို ယူကုန်ဘိသနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသောထိုလူတို့၏ (စကားကို) ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် “သာကီဝင်မင်းသားအသျှင်ဥပနန္ဒသည် သူဌေးသားအား သင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းဘိသနည်း”ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်ကြ၏။ပ။

“ဥပနန္ဒ သင်သည် သူဌေးသားအား သင်္ကန်းကို တောင်း၏ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥပနန္ဒ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ပါဟု (လျှောက်၏)။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူသည် ဆွေမျိုး မတော်စပ်သူ၏ သင့်တော်သည် ကိုလည်းကောင်း၊ မသင့်တော်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထိုသို့ဖြစ်လျက် သင်သည် ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော သူဌေးသားအား သင်္ကန်းကို တောင်းတုံဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၁။ ပဌ္ဌောဟု အဋ္ဌကထာ၌ရှိ၏။

ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၅၁၆။ "အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မကို သော်လည်းကောင်း သင်္ကန်းကို တောင်းငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

အနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၅၁၇။ ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သာကေတမြို့မှ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ခရီးရှည် သွားကုန်၏၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ခိုးသူတို့သည် ထွက်၍ ထိုရဟန်းတို့ကို လုယက်ကုန်၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်အားသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မအား သော်လည်းကောင်း သင်္ကန်းကို တောင်းခြင်းငှါ မြစ်တားတော်မူ၏" ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြ၍ မတောင်းကြကုန်၊ (အဝတ် မဆီး) အချည်းနှီးအတိုင်းပင် သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွား၍ ရဟန်းတို့ကို ရှိခိုးကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "ငါ့သျှင်တို့ ဤအာဇီဝက'တက္ကတွန်း'တို့သည် ကောင်းကြပေ၏၊ ရဟန်းတို့ကို ရှိခိုးကြသည်" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထို (အာဇီဝက အထင်ခံရသော) ရဟန်းတို့သည် "ငါ့သျှင်တို့ ငါတို့သည် အာဇီဝကများ မဟုတ်ကြပါ၊ ငါတို့သည် ရဟန်းတို့ပါတည်း"ဟု ပြန်ပြောကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် အသျှင်ဥပါလိကို "ငါ့သျှင်ဥပါလိ တိုက်တွန်းပါ၏၊ ဤသူများကို မေးစိစစ်လော့"ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုအခါအသျှင်ဥပါလိသည် မေးစိစစ်အပ်သော် ထိုရဟန်းတို့သည် ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြ ကုန်၏။ ထိုအခါအသျှင်ဥပါလိသည် ထိုရဟန်းတို့ကို မေးစိစစ်ပြီးနောက် ရဟန်းတို့ကို "ငါ့သျှင်တို့ ဤသူတို့သည် ရဟန်းတို့တည်း၊ ထိုရဟန်းတို့အား သင်္ကန်းတို့ကို ပေးကြကုန်လော့"ဟု ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် အချည်းနှီး လာကုန်ဘိသနည်း၊ မြက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သစ်ရွက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်း၍ လာရာသည် မဟုတ်ပါလော"ဟုကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ သင်္ကန်းကို ခိုးသူ အလုခံရသော ရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ရဟန်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မကို သော်လည်းကောင်း သင်္ကန်းကို တောင်းခြင်းငှါခွင့်ပြုသည်၊ အကြင် ကျောင်းတိုက်သို့ ရှေးဦးစွာ ကပ်ရောက်၏၊ အကယ်၍ ထိုကျောင်းတိုက်၌ သံဃာ၏ကျောင်းပိုင် သင်္ကန်းသော်လည်းကောင်း၊ အပေါ်လွှမ်း အခင်းသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျိုရေ 'အစွပ်' သော် လည်းကောင်း ရှိအံ့၊ ယူ၍ (သင်္ကန်း) ရသောအခါ ပြန်ထားမည်ဟု (နှလုံး ပြု၍) ဝတ်ရုံခြင်းငှါ ခွင့်ပြု၏၊ အကယ်၍ သံဃာ၏ ကျောင်းပိုင်သင်္ကန်းသော်လည်းကောင်း၊ အပေါ်လွှမ်း အခင်း သော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျိုရေ 'အစွပ်' သော်လည်းကောင်း မရှိအံ့၊ မြက်ဖြင့်သော်

လည်းကောင်း၊ သစ်ရွက်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း ဖုံးလွှမ်း၍ လာရမည်၊ (အဝတ်မဆီး) အချည်းနှီးဖြင့်ကား မလာရသည်သာတည်း၊ လာသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏”ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂၅။ ၆- (ခ) ၅၁၈။ “အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မကိုသော် လည်းကောင်း၊ အခါမှ တစ်ပါး သင်္ကန်းကို တောင်းငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဆွေမျိုး မတော်စပ်သူကို သင်္ကန်းတောင်းရာ၌ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား အခါတည်း၊ ရဟန်းသည် သင်္ကန်းကို ခိုးသူအလုခံရသည်မူလည်း ဖြစ်၏၊ သင်္ကန်းပျောက်သည်မူလည်းဖြစ်၏၊ ဤကား ထိုဆွေမျိုးမတော်စပ်သူကို သင်္ကန်းတောင်းရာ၌ အခါတည်း” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၅၁၉။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သူတည်း။

အိမ်ရှင် မည်သည် အိမ်၌ နေသူ ယောကျ်ားတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

အိမ်ရှင်မ မည်သည် အိမ်၌ နေသူ မိန်းမတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

သင်္ကန်း မည်သည် ခြောက်မျိုးသော သင်္ကန်းတို့တွင် အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်း တစ်မျိုးမျိုးတည်း။

အခါမှတစ်ပါးဟူသည် အခါကိုထား၍။

သင်္ကန်းကို ခိုးသူအလုခံရသော ရဟန်း မည်သည် ရဟန်း၏ သင်္ကန်းကို မင်းတို့သော် လည်းကောင်း၊ ခိုးသူတို့သော်လည်းကောင်း၊ သေသောက်ကြူးတို့သော်လည်းကောင်း လုယက်ကုန်၏၊ မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်း လုယက်၏။

သင်္ကန်းပျောက်သော ရဟန်း မည်သည် ရဟန်း၏ သင်္ကန်းကို မီးသော်လည်းလောင်အပ်၏၊ ရေမျောသည် မူလည်း ဖြစ်၏၊ ကြွက်တို့သော်လည်းကောင်း၊ ခြတို့သော်လည်းကောင်း ခဲစားအပ်သည် မူလည်း ဖြစ်၏၊ သုံးဆောင်၍ ဟောင်းနွမ်းသည်မူလည်း ဖြစ်၏။

အခါမှတစ်ပါး တောင်းအံ့၊ အားထုတ်မှုပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏၊ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်အား အခါမှ တစ်ပါးတောင်းအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၂၀။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ အခါမှတစ်ပါး သင်္ကန်းကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိ၍ အခါမှ တစ်ပါး သင်္ကန်းကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူ ဟုထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ အခါမှ တစ်ပါး သင်္ကန်းကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၂၁။ အခါ၌ အာပတ် မသင့်၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတို့အား ဖိတ်ကြားအပ်သူတို့အား သူတစ်ပါး အလို့ငှါမိမိဉစ္စာဖြင့် (တောင်းသော ရဟန်းအား) အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၇ - တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ်

၅၂၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်းကို ခိုးသူ အလုခံရသော ရဟန်းတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သင်္ကန်းကိုခိုးသူ အလုခံရသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မကိုသော်လည်းကောင်းသင်္ကန်းတောင်းခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ ငါ့သျှင်တို့ သင်္ကန်းကို တောင်းကြကုန်လော့"ဟုပြောဆိုကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ တော်ပြီ၊ ငါတို့သည် သင်္ကန်းကို ရအပ်ပြီဟု (ဆိုကြကုန်၏)။ အကျွနု်ပ်တို့သည် အသျှင်တို့အတွက် တောင်းကြပါမည်ဟု (ဆိုကြပြန်၏)။ ငါ့သျှင်တို့ တောင်းကြလော့ဟု (ခွင့်ပြုလိုက်ကြ၏)။

ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ "ငါ့သျှင် ဒါယကာတို့ သင်္ကန်းကိုခိုးသူ အလုခံရသော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အတွက် သင်္ကန်းတို့ကို လှူကြလော့" ဟု များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို တောင်းကုန်၏။

ထိုအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် အစည်းအဝေးပြုလုပ်ရာ ဌာန၌ ထိုင်နေစဉ် ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို "အမောင် သင်္ကန်းကို ခိုးသူ အလုခံရသော ရဟန်းတို့သည် လာကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အတွက် အကျွနု်ပ်သည် သင်္ကန်းကို လှူပြီးပြီ"ဟု ဆို၏၊ ထို (ယောကျ်ား) တစ်ယောက်ကလည်း 'အကျွနု်ပ်လည်း လှူပြီးပါပြီ'ဟု ဆို၏၊ အခြား တစ်ယောက်ကလည်း 'အကျွနု်ပ်လည်း လှူပြီးပါပြီ'ဟု ဆို၏၊ ထိုလူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ကုန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သင်္ကန်းကို တောင်းကုန်ဘိသနည်း၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ကုန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အဝတ်အထည် ကုန်သွယ်ခြင်းကိုသော်လည်း ပြုကြလိမ့်မည်၊ အထည်ဈေးကိုသော်လည်း ဖြန့်ခင်းကြလိမ့်မည်"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သင်္ကန်းကို တောင်းကြ၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သင်္ကန်းကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၂၆။ ၇-၅၂၃။ ထိုရဟန်းကို ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်သော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မသော်လည်းကောင်း များစွာသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်၍ ဖိတ်ကြား ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုဆောင်လာအပ်သော သင်္ကန်းမှ သင်းပိုင်နှင့်တကွ ကောသီမျှသာဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုသာယာ 'ခံယူ' ရမည်၊ ထိုထက် အလွန် သာယာ 'ခံယူ' ငြားအံ့။ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၂၄။ ထိုရဟန်းကိုဟူသည် ခိုးသူ လုယက်အပ်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းကို။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

အိမ်ရှင် မည်သည် အိမ်၌ နေသူ ယောကျ်ားတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

အိမ်ရှင်မ မည်သည် အိမ်၌ နေသူ မိန်းမတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

များစွာသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့်ဟူသည် များစွာကုန်သော သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။

ရှေးရှုဆောင်၍ ဖိတ်ကြားပြောအံ့ဟူသည် အကြင်မျှလောက် အလိုရှိ၏၊ ထိုမျှလောက် ခံယူပါလော့ဟု (ဖိတ်ကြားပြောအံ့)။

ထိုရဟန်းသည် ထိုဆောင်လာအပ်သော သင်္ကန်းမှ သင်းပိုင်နှင့်တကွ ဧကသီမျှဖြစ်သော သင်္ကန်းကို သာယာ 'ခံယူ'ရမည်ဟူသည် အကယ်၍ သုံးထည်ပျောက်အံ့၊ နှစ်ထည် သာယာ 'ခံယူ' ရမည်၊ နှစ်ထည် ပျောက်အံ့၊ တစ်ထည် သာယာ 'ခံယူ' ရမည်၊ တစ်ထည်ပျောက်အံ့၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မသာယာ 'မခံယူ' အပ်။

ထိုထက်အလွန် သာယာ 'ခံယူ' ငြားအံ့ဟူသည် ထို (သင်းပိုင် ဧကသီ) ထက်အလွန် တောင်းငြားအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်း ကပ်၍ထို (သင်းပိုင် ဧကသီ) ထက်အလွန် တောင်းအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်အားပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၂၅။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ထို (သင်းပိုင်ဧကသီ) ထက်အလွန် သင်္ကန်းကို တောင်းငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိ၍ထို (သင်းပိုင်ဧကသီ) ထက်အလွန် သင်္ကန်းကို တောင်းငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ထို (သင်းပိုင်ဧကသီ) ထက်အလွန် သင်္ကန်းကိုတောင်းငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၂၆။ သင်းပိုင် ဧကသီမှ ကြွင်းသည်ကို ပြန်၍ ယူခဲ့မည်ဟု ဆို၍ ယူသွားအံ့၊ အကြွင်းသည် အသျှင်အား သာလျှင် ဖြစ်ပါစေဟု လှူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ခိုးသူ လုယက်သော အကြောင်းမရှိဘဲ လှူကုန်အံ့၊ ပျောက်သော အကြောင်းမဟုတ်ဘဲ လှူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ ဖိတ်ကြားအပ်သူတို့အား (ထိုထက်အလွန် သင်္ကန်းကို တောင်းအံ့)၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် (ဝယ်ယူအံ့)၊ အာပတ်မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

သတ္တမ တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၈ - ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

၅၂၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ဇနီး 'မယား' ကို "အသျှင် ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့ 'လှူအံ့'"ဟု ပြောဆို၏၊ ဆွမ်းခံရဟန်း တစ်ပါးသည် ထိုယောကျ်ား၏ ပြောဆိုသော စကားကို ကြားခဲ့၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာဝကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအား- "ငါ့သျှင်ဥပနန္ဒ သင်သည် ဘုန်းကြီးသူဖြစ်၏၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ယောကျ်ား တစ်ယောက်သည်ဇနီး 'မယား' ကို အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း 'လှူဒါန်း' အံ့ဟု ပြောပါသည်"ဟု ဆို၏။

ငါ့သျှင် ရှိပေသည်၊ ထိုသူသည် ငါ၏ အလုပ်အကျွေးတည်းဟု ပြော၏။ ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုယောကျ်ားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထိုယောကျ်ားအား- "ဒါယကာ သင်သည် ငါ့ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလို၏"ဟူသည် မှန်သလောဟု မေးမြန်း၏။

အသျှင် အကျွန်ုပ်အား အသျှင်ဥပနန္ဒကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့ဟု အကြံဖြစ်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ဒါယကာ အကယ်၍ သင်သည် ငါ့ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလော့၊ ငါသုံးဆောင်မည် မဟုတ်သော သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော်လည်း အဘယ် ပြုအံ့နည်းဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အလိုကြီးကုန်၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ဤရဟန်းတို့အား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မလွယ်ကူပေ၊ အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ငါသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုယောကျ်ား၏ (စကားကို) ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကိုလျှောက်ကြ ကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥပနန္ဒ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ပါဟု (လျှောက်၏)။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၏ သင့်တော်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မသင့်တော်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်ပေ၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုးမတော်သော အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်တုံဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော် ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၂၇။ ၈-၅၂၈။ "ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင် သည်သော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မသည်သော် လည်းကောင်း သင်္ကန်းဖိုးကို 'ဤ သင်္ကန်းဖိုးဖြင့် သင်္ကန်းကို ဝယ်၍ ဤမည်သော ရဟန်းကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့'ဟု စီရင်အပ်၏၊ အကယ်၍ ထိုဒါယကာသို့ ထိုရဟန်းသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ချဉ်းကပ်၍ 'ဒါယကာ တောင်းပန်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဒါယကာ သည် ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့် ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဤသို့ သဘောရှိသည် လည်းဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဝယ်၍ ဖုံးလွှမ်းပါလော့' ဟု ကောင်းသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏"ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၈ - ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၂၉။ ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ဟူသည် ရဟန်း၏ အကျိုးငှါ ရဟန်းကို အာရုံပြု၍ ရဟန်းကို ဖုံးလွှမ်းလို၍။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက် မြောက်သော ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

အိမ်ရှင် မည်သည် အိမ်၌နေသူ ယောကျ်ားတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

အိမ်ရှင်မ မည်သည် အိမ်၌နေသူ မိန်းမတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

သင်္ကန်းဖိုး မည်သည် ငွေ ရွှေ ပုလဲ ပတ္တမြား သန္တာ ပယင်း တေးခပ်ပြာ ချည် ဝါ တစ်ခုခုတည်း။

ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့်ဟူသည် ရှေးရှုမျက်မှောက် ရောက်နေသော (သင်္ကန်းဖိုးဖြင့်)။

ဝယ်၍ဟူသည် လဲလှယ်၍။

ဖုံးလွှမ်းအံ့ဟူသည် လှူအံ့။

အကယ်၍ ထိုဒါယကာသို့ ထိုရဟန်းသည် ဟူသည် အကြင်ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ သင်္ကန်းဖိုးကို စီရင်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ။

ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲဟူသည် "အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းကို အလိုရှိပါသနည်း၊ အသျှင်ဘုရားအတွက် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းကို ဝယ်ရမည် နည်း" ဟု ရှေးက မဆိုအပ်ဘဲ။

ချဉ်းကပ်၍ဟူသည် အိမ်သို့ သွား၍ တစ်နေရာသို့ ချဉ်းကပ်၍။

သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့ဟူသည် အလျားရှည်သည်လည်းဖြစ်စေ အနံပြန့်သည် လည်းဖြစ်စေ အသားထူသည်လည်းဖြစ်စေ နူးညံ့ 'ချောညက်' သည်လည်း ဖြစ်စေ။

ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့်ဟူသည် ရှေးရှု မျက်မှောက်ရောက်နေသော (သင်္ကန်းဖိုးဖြင့်)။

ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သောဟူသည် အလျားရှည်သည် လည်းကောင်း၊ အနံပြန့်သည်လည်းကောင်း၊ အသားထူသည်လည်းကောင်း၊ နူးညံ့ 'ချောညက်'သည် လည်းကောင်း (ဖြစ်သော)။

ဝယ်၍ဟူသည် လဲလှယ် 'ဖလှယ်' ၍။

ဖုံးလွှမ်းလော့ဟူသည် လှူလော့။

ကောင်းသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စွဲ၍ဟူသည် အကောင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အဖိုးတန်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

ထိုရဟန်း၏ စကားဖြင့် အလျားရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနံပြန့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသားထူ သည်ကို လည်းကောင်း၊ နူးညံ့ 'ချောညက်' သည်ကိုလည်းကောင်း ဝယ်အံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သက်န်းသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သက်န်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၃၀။ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သက်န်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သက်န်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍ သက်န်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၃၁။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတို့အား ဖိတ်ကြားသူတို့အား သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ မိမိ ဥစ္စာဖြင့် (စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့)၊ အာပတ် မသင့်၊ အဖိုးများစွာ တန်သည်ကို ဝယ်လိုသူအား အဖိုးအနည်းငယ် တန်သည်ကိုဝယ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၉ - ဒုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်

၅၃၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို "အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့"ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုသူကလည်း အကျွန်ုပ်သည်လည်း "အသျှင် ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့"ဟု ပြောဆို၏၊ ဆွမ်းခံ ရဟန်း တစ်ပါးသည် ထိုယောက်ျားတို့၏ စကားကို ကြား၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအား-

"ငါ့သျှင်ဥပနန္ဒ သင်သည် ဘုန်းကြီးပေ၏၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို 'အကျွန်ုပ်သည် အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့'ဟု ပြောဆို၏၊

ထိုသူကလည်း 'အကျွန်ုပ်သည်လည်း အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့'ဟု ဆိုပါသည်"ဟု (ပြောဆို၏)။

ငါ့သျှင် ရှိကြပေသည်၊ ထိုသူတို့သည် ငါ၏ အလုပ်အကျွေးများပေတည်းဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ယောက်ျားတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုယောက်ျားတို့ကို "ဒါယကာတို့ သင်တို့သည် ငါ့ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလိုကြ၏ဟူသည် မှန်ပါသလော"ဟု (မေး၏)။

အသျှင် အကျွန်ုပ်တို့အား "အသျှင်ဥပနန္ဒကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကြအံ့"ဟု အကြံဖြစ်ကြပါ သည်ဟု (လျှောက်ကြ၏)။

ဒါယကာတို့ အကယ်၍ သင်တို့သည် ငါ့ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလိုကြသည် ဖြစ်ကြအံ့၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကြလော့၊ ငါမသုံးဆောင်သော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော်လည်း အဘယ်ပြုအံ့နည်းဟု (ပြောဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုယောက်ျားတို့သည် ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အလိုကြီးကြကုန်၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကြကုန်၊ ဤရဟန်းတို့ကို သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မလွယ်ကူပေ၊ အဘယ်ကြောင့် အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ငါတို့သည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ဘိသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုသူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား အသျှင် ဥပနန္ဒသည် ရှေးက မဖိတ်ကြား အပ်ဘဲ အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ အဘယ်ကြောင့် ရောက်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူး စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥပနန္ဒ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ကြသလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကြသလောဟု (မေးတော်မူရာ) မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကြပါဟု လျှောက်၏။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူတို့၏ သင့်တော်သည်ကို လည်းကောင်း၊ မသင့်တော်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ရှိသည်ကို လည်းကောင်း မရှိသည်ကို လည်းကောင်း မသိနိုင်၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် ရှေးကမဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူး စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်တုံဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဌတ်သိက္ခာပုဒ်

၂၈။ ၉-၅၃၃။ “ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ နှစ်ဦးကုန်သော ဆွေမျိုး မတော်စပ်ကုန်သော အိမ်ရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသီးအသီးသော သင်္ကန်းဖိုးတို့ကို ‘ငါတို့သည် ဤအသီးအသီးသော သင်္ကန်းဖိုး တို့ဖြင့် အသီးအသီးသော သင်္ကန်းတို့ကို ဝယ်၍ ဤမည်သော ရဟန်းကို သင်္ကန်း တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့’ဟု စီရင်အပ်ကုန်၏၊ အကယ်၍ထိုရဟန်းသည် ထိုဒါယကာ တို့သို့ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ချဉ်းကပ်၍ ‘ဒါယကာတို့ တောင်းပန်တိုက်တွန်း ပါသည်၊ ငါ့ကို ဤအသီးသီးသော သင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့် ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ် သော ဤသို့ သဘောရှိသည် လည်းဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဝယ်၍ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြ သူတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်လျက် ဖုံးလွှမ်းကြ ကုန်လော့’ဟု ကောင်းသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စွဲ၍ သင်္ကန်း၌အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၉ - ဒုတိယ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၃၄။ ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ဟူသည် ရဟန်း၏ အကျိုးငှါ ရဟန်းကို အာရုံပြု၍ ရဟန်းကို ဖုံးလွှမ်း လိုကြ၍။

နှစ်ဦးကုန်သောဟူသည် နှစ်ယောက်ကုန်သော။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကုန်သော မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်း ကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေး အစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်ကုန်သော။

အိမ်ရှင်တို့ မည်သည် အိမ်၌ နေကြသော ယောကျ်ားအားလုံးတို့တည်း။

အိမ်ရှင်မတို့ မည်သည် အိမ်၌ နေကြသော မိန်းမအားလုံးတို့တည်း။

သင်္ကန်းဖိုးတို့ မည်သည် ငွေ ရွှေ ပုလဲ ပတ္တမြား သန္တာ ပယင်း တေးခပ်ပြာ ချည် ဝါ တစ်ခုခုတည်း။

ဤသင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်ဟူသည် ရှေးရှုမျက်မှောက်ရောက်နေကုန်သော (သင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်)။

ဝယ်၍ဟူသည် လဲလှယ်၍။

ဖုံးလွှမ်းကုန်အံ့ဟူသည် လှူကုန်အံ့။

အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ထိုဒါယကာတို့သို့ဟူသည် အကြင်ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ သင်္ကန်းဖိုး တို့ကို စီရင်အပ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ။

ရှေးကမဖိတ်ကြားအပ်ဘဲဟူသည် “အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်သို့ သဘော ရှိသော သင်္ကန်းကို အလိုရှိပါသနည်း၊ အသျှင်ဘုရားအတွက် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းကို ဝယ်ကြရ အံ့နည်း” ဟု ရှေးက မဆိုအပ်ဘဲ။

ချဉ်းကပ်၍ဟူသည် အိမ်သို့ သွား၍ တစ်နေရာရာသို့ ချဉ်းကပ်၍။

သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပြားအံ့ဟူသည် အလျားရှည်သည်လည်းဖြစ်စေ အနံပြန့်သည် လည်းဖြစ်စေ အသားထူသည်လည်းဖြစ်စေ နူးညံ့ ‘ချောညက်’ သည်လည်းဖြစ်စေ။

ဤသင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်ဟူသည် ရှေးရှု မျက်မှောက်ရောက်နေကုန်သော (သင်္ကန်းဖိုးတို့ဖြင့်)။

ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သောဟူသည် အလျားရှည် သည် လည်းကောင်း၊ အနံပြန့်သည်လည်းကောင်း၊ အသားထူသည်လည်းကောင်း၊ နူးညံ့ ‘ချောညက်’ သည် လည်းကောင်း (ဖြစ်သော)။

ဝယ်၍ဟူသည် လဲလှယ်၍။

ဖုံးလွှမ်းကြလော့ဟူသည် လှူကြလော့။

နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြသူတို့သည် တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြကုန်လျက်ဟူသည် လူနှစ်ယောက် တို့သည် လည်း တစ်ပေါင်းတည်းဖြင့်။

ကောင်းသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စွဲ၍ဟူသည် အကောင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အဖိုးတန်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

ထိုရဟန်း၏ စကားဖြင့် အလျားရှည်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနံ 'ပြန့်ကျယ်' သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသားထူသည် ကိုလည်းကောင်း၊ နူးညံ့ 'ချောညက်' သည်ကိုလည်းကောင်း ဝယ်ကုန်အံ့၊ အားထုတ်မှုလုံ့လ ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုး မတော်စပ်ကြသော အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၃၅။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ် သူ၌ ယုံမှားရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ ရှေးက မဖိတ် ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်း သို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၃၆။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတို့အား၊ ဖိတ်ကြားသူတို့အား၊ သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ မိမိဥစ္စာဖြင့် (စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့)၊ အာပတ် မသင့်။ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သည်ကို ဝယ်လိုသူတို့အား အဖိုး အနည်းငယ် တန်သည်ကို ဝယ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

နဝမ ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

၁၀ - ရာဇသိက္ခာပုဒ်

၅၃၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ အလုပ်အကျွေး အမတ်ကြီးသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင် ဥပနန္ဒထံသို့ "ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့် သင်္ကန်းကို ဝယ်၍ အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလော့"ဟု တမန်ဖြင့် သင်္ကန်းဖိုးကို ပို့လွှတ်စေ၏။

ထိုအခါ ထိုတမန်သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "အသျှင်ဘုရား ဤသင်္ကန်းဖိုးကို အသျှင့်အား ရည်ညွှန်း၍ ဆောင်လာအပ်ပါသည်၊ အသျှင်သည် သင်္ကန်းဖိုးကို ခံယူတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုတမန်ကို "ဒါယကာ ငါတို့သည် သင်္ကန်းဖိုးကိုကား မခံယူကြ၊ ငါတို့သည်အခါအား လျော်စွာ အပ်စပ်သော သင်္ကန်းကိုသာ ခံယူကြသည်"ဟု ဆို၏။ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်ထိုတမန်သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "အသျှင့်အား တစ်ဦးတစ်ယောက်သောအမှုကြီးငယ်ကို ပြုသူ ရှိပါသလော"ဟု မေးလျှောက်၏။

ထိုအခါ ဥပါသကာ တစ်ယောက်သည် အရံသို့ ပြုဖွယ်'ကိစ္စ'တစ်ခုဖြင့် သွား၏၊ ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုတမန်ကို "ဒါယကာ ဤဥပါသကာသည်ကား ရဟန်းတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသူတည်း"ဟု ဆို၏၊ ထိုအခါ ထိုတမန်သည် ထိုဥပါသကာကို သိစေ၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည် ညွှန်းအပ်သော အမှုကြီးငယ်ပြုသူကို အကျွန်ုပ်သည် သိစေအပ်ပြီးပါပြီ၊ အသျှင်သည် သင့်လျော်သော အခါ၌ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့၊ အသျှင့်ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း 'လှူ' ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ ထိုအမတ်ကြီးသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ "အသျှင်သည် ထိုသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်တော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရား ထိုသင်္ကန်းသုံးဆောင်သည်ကို အလိုရှိကြပါသည်" ဟု တမန်ကိုစေလွှတ်၏။ ထိုအခါ၌ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထို ဥပါသကာကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြောဆိုပေ။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုအမတ်ကြီးသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ "အသျှင်သည် ထိုသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်တော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရား ထိုသင်္ကန်း သုံးဆောင်သည်ကို အလိုရှိကြပါသည်"ဟု တမန်ကိုစေလွှတ်၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုဥပါသကာကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြောဆိုပေ။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထိုအမတ်ကြီးသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ "အသျှင်သည် ထိုသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်တော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသျှင်ဘုရား ထိုသင်္ကန်း သုံးဆောင်သည်ကို အလိုရှိကြပါသည်"ဟု တမန်ကိုစေလွှတ်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ နိဂုံးသားတို့၏ စည်းဝေးချိန်ဖြစ်၏၊ နိဂုံးသား အပေါင်းသည်လည်း "နောက်မှ လာရောက် သူအား ငါးဆယ် (ဒဏ်) တပ်ရမည်"ဟု ကတိကဝတ် ပြုထား၏၊ ထိုအခါသာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုဥပါသကာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုဥပါသကာအား-

"ဒါယကာ ငါသည် သင်္ကန်းကို အလိုရှိသည်"ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ (တစ်ရက်မျှ) ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ၊ နိဂုံးသားတို့၏ စည်းဝေး ချိန်ပါတည်း၊ နိဂုံးသားအပေါင်းကလည်း "နောက်မှ လာရောက်သူအား ငါးဆယ် (ဒဏ်) တပ်ရမည်" ဟု ကတိကဝတ် ပြုထားပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

"ဒါယကာ ငါ့အား ယနေ့ပင် သင်္ကန်းကို ပေးလော့"ဟု (ဆို၍) အောက်ပိုးကြိုက်သော ပုဆိုး၌ ဆွဲလေ၏။

ထိုအခါ ထိုဥပါသကာသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒက အတင်းအကြပ် ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအတွက် သင်္ကန်းကို ဝယ်ပြီးလျှင် နောက်မှ သွားရလေ၏။ လူတို့သည်ထိုဥပါသကာကို "အမောင် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် နောက်မှ လာရောက်သနည်း၊ သင်သည်ငါးဆယ်ဆုံးပြီ"ဟု ဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုဥပါသကာသည် ထိုလူတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏၊ လူတို့သည် ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းများသည် အလိုကြီးကြကုန်၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကြကုန်၊ ဤရဟန်းတို့အား အမှုကြီးငယ်ကိုသော်လည်း ပြုခြင်းငှါ မလွယ်ကူ၊ ဥပါသကာသည်'အသျှင်ဘုရား ယနေ့ (တစ်ရက်မျှ) ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ'ဟု ဆိုအပ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် မဆိုင်းငံ့ကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ဥပါသကာက 'အသျှင်ဘုရား ယနေ့ (တစ်ရက်မျှ) အကျွန်ုပ်တို့အား ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ'ဟု ဆိုအပ်လျက် အဘယ်ကြောင့် မဆိုင်းငံ့ဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ဥပါသကာက 'အသျှင်ဘုရား ယနေ့ (တစ်ရက်မျှ) အကျွန်ုပ်တို့အား ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ'ဟု ဆိုအပ်လျက် မဆိုင်းငံ့ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ဥပါသကာက- 'အသျှင်ဘုရား ယနေ့ (တစ်ရက်မျှ) အကျွန်ုပ်တို့အား ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ'ဟု ဆိုအပ်လျက် မဆိုင်းငံ့ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၂၉။ ၁၀-၅၃၈။ "ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ မင်းသော်လည်းကောင်း မင်းခစားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်သော်လည်းကောင်း 'ဤသင်္ကန်းဖိုးဖြင့် သင်္ကန်းကို ဝယ်၍ ဤမည်သော ရဟန်းကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလော့'ဟု တမန်ဖြင့် သင်္ကန်းဖိုးကို ပို့စေငြားအံ့၊ အကယ်၍ ထိုတမန်သည် ထိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'အသျှင်ဘုရား အသျှင့်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဤသင်္ကန်းဖိုးကို ဆောင်လာအပ်ပါသည်၊ အသျှင်သည် သင်္ကန်းဖိုးကို ခံယူတော်မူပါလော့'ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုတမန်ကို 'ဒါယကာ ငါတို့သည် သင်္ကန်းဖိုးကိုကား မခံယူကြ၊ ငါတို့သည် သင့်လျော်သော အခါ၌ အပ်စပ်သော သင်္ကန်းကိုသာ ခံယူ ကုန်၏'ဟု ဆိုရာ၏၊ အကယ်၍ ထိုတမန်သည် ထိုရဟန်းကို 'အသျှင့်အား အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသူ တစ်ဦးတစ်ယောက် ရှိပါသလော'ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ သင်္ကန်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အရံစောင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာကိုသော်လည်းကောင်း 'ဒါယကာ ဤသူသည် ရဟန်းတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသူတည်း'ဟုအမှုကြီးငယ်ပြုသူကို ညွှန်းရမည်၊ အကယ်၍ ထိုတမန်သည် ထိုအမှုကြီးငယ် ပြုသူကို သိစေပြီးလျှင် ထိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည် ညွှန်း အပ်သော အမှုကြီးငယ် ပြုသူကို အကျွန်ုပ်သည် သိစေအပ်ပြီးပါပြီ၊ အသျှင်သည် သင့်လျော်သော အခါ၌ ချဉ်းကပ်တော်မူလော့၊ အသျှင့်ကိုသင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း 'လှူ' ပါလိမ့်မည်'ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ သင်္ကန်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အမှုကြီးငယ်ပြုသူသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'ဒါယကာ ငါ့အား သင်္ကန်းဖြင့် အလိုရှိသည်'ဟု နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တောင်းရမည်၊ သတိပေးရမည်၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် တောင်းလတ်သော် သတိပေးလတ်သော် ထိုသင်္ကန်းကို ပြီးစေငြားအံ့၊ ဤသို့ ပြီးစေခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍မပြီးစေငြားအံ့၊ လေးကြိမ် ငါးကြိမ် ခြောက်ကြိမ် တိုင်ရုံမျှ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်လျက် ရည်မှတ်၍ ရပ်ရမည်၊ လေးကြိမ် ငါးကြိမ် ခြောက်ကြိမ်တိုင်ရုံမျှ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်လျက် ရည်မှတ်၍ ရပ်သည်ရှိသော် ထိုသင်္ကန်းကို ပြီးစေငြားအံ့၊ ဤသို့ ပြီးစေခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ ထို (နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း သတိပေးခြင်း၊ လေးကြိမ် ငါးကြိမ် ခြောက်ကြိမ် ရပ်ခြင်း) ထက်အလွန် အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ထိုသင်္ကန်းကို ပြီးစေငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ အကယ်၍ မပြီးစေငြားအံ့၊ သင်္ကန်းဖိုးဆောင်လာရင်း ဒါယကာအထံ 'ဒါယကာတို့ သင်တို့သည် ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ ပို့အပ်သော သင်္ကန်းဖိုးသည် ထိုရဟန်းအား အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ မခံစားရ၊ ဒါယကာတို့ မိမိ ဥစ္စာကို တောင်းကြကုန်လော့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာကို မပျက်စီးစေလင့်'ဟု ကိုယ်တိုင် သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်၊ ဤသည်ကား ထိုသင်္ကန်းဖိုး ပို့စေရာ၌ ကျင့်ဝတ်တည်း" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၁၀ - ရာဇသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၃၉။ ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ဟူသည် ရဟန်း၏ အကျိုးငှါ ရဟန်းကို အာရုံပြု၍ ရဟန်းကို ဖုံးလွှမ်းလို၍။

မင်း မည်သည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

မင်းခစား မည်သည် မင်း၏ စားနပ်ရိက္ခာကို ယူသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

ပုဏ္ဏား မည်သည် ဇာတ်အားဖြင့် ပုဏ္ဏားဖြစ်သူတည်း။

အိမ်ရှင် မည်သည် မင်းကိုလည်းကောင်း၊ မင်းခစားကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း ထား၍ ကြွင်းသော သူသည် အိမ်ရှင်မည်၏။

သက်န်းဖိုး မည်သည် ငွေ ရွှေ ပုလဲ ပတ္တမြား တစ်ခုခုတည်း။

ဤသက်န်းဖိုးဖြင့်ဟူသည် ရှေးရှုမျက်မှောက် ရောက်နေသော (သက်န်းဖိုးဖြင့်)။

ဝယ်၍ဟူသည် လဲလှယ်၍။

ဖုံးလွှမ်းလော့ဟူသည် လှူလော့။

အကယ်၍ ထိုတမန်သည် ထိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်ဘုရား အသျှင့်ကို ရည်ညွှန်း၍ ဤသက်န်းဖိုးကို ဆောင်လာအပ်ပါသည်၊ အသျှင်သည် သက်န်းဖိုးကို ခံယူတော်မူလော့"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုတမန်ကို 'ဒါယကာ ငါတို့သည် သက်န်းဖိုးကိုကား မခံယူကြ၊ (ငါတို့သည်) သင့်လျော်သော အခါ၌ အပ်စပ်သောသက်န်းကိုသာ ခံယူကြသည်'ဟု ဆိုရာ၏၊ ထိုတမန်သည် ထိုရဟန်းကို "အသျှင့်အား အမှုကြီးငယ် ပြုသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရှိပါသလော"ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ သက်န်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အရံစောင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာကိုသော် လည်းကောင်း "ဒါယကာဤသူသည် ရဟန်းတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသူတည်း"ဟု အမှုကြီးငယ် ပြုသူကို ညွှန်းရမည်၊ "ထိုသူအား ပေးလော့ ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသူသည် သိမ်းထားလိမ့်မည် ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသူသည် လဲလှယ် 'ဖလှယ်' လိမ့်မည်ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသူသည် ဝယ်လိမ့်မည် ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း" မပြောရ။

အကယ်၍ ထိုတမန်သည် ထိုအမှုကြီးငယ် ပြုသူကို သိစေပြီးလျှင် ထိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည် ညွှန်းအပ်သော အမှုကြီးငယ် ပြုသူကို အကျွန်ုပ်သည် သိစေအပ်ပြီးပါပြီ၊ အသျှင်သည် သင့်လျော်သောအခါ၌ ချဉ်းကပ်တော်မူလော့၊ အသျှင့်ကို သက်န်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း 'လှူ' ပါလိမ့်မည်" ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့ သက်န်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အမှုကြီးငယ် ပြုသူကို ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာ ငါသည် သက်န်းကို အလိုရှိသည်" ဟု နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် တောင်းရမည်၊ သတိပေးရမည်၊ "ငါ့အား သက်န်းကို ပေးလော့၊ ငါ့အတွက် သက်န်းကို ဆောင်ခဲ့လော့၊ ငါ့အတွက် သက်န်းကို လဲလှယ်လော့၊ ငါ့အတွက် သက်န်းကို ဝယ်လော့" ဟု မပြောရ။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောရမည်။ အကယ်၍ ပြီးစေအံ့၊ ဤသို့ပြီးစေခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မပြီးစေအံ့၊ ထိုအရပ်သို့ သွား၍ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်လျက်ရည်ညွှန်း၍ ရပ်ရမည်၊ နေရာ၌ မထိုင်ရ၊ (ဆွမ်းစသော) အာမိသကို မခံယူရ၊ တရားကို မဟောရ၊ "အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လာပါသနည်း"ဟု မေးလျှင် "ငါ့သျှင် သိလော့"ဟု ပြောရမည်၊ အကယ်၍နေရာ၌မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အာမိသကိုသော်လည်း ခံယူအံ့၊ တရားကိုသော်လည်း ဟောအံ့၊ ရပ်ခြင်း ပျက်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ရပ်ရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ရပ်ရမည်။ လေးကြိမ်တောင်း၍ လေးကြိမ် ရပ်ရမည်။ ငါးကြိမ်တောင်း၍ နှစ်ကြိမ်ရပ်ရမည်၊ ခြောက်ကြိမ်တောင်းသော် မရပ်ရ။

အကယ်၍ ထို့ထက်အလွန် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ထိုသင်္ကန်းကို ပြီးစေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းကို သုံးကြိမ်ထက် အလွန်တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန် ရပ်ခြင်းဖြင့် ပြီးစေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည်ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အားပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

အကယ်၍ မပြီးစေအံ့၊ သင်္ကန်းဖိုး ဆောင်လာရင်း ဒါယကာ အထံသို့ "ဒါယကာတို့ သင်တို့သည် ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ ပို့အပ်သော သင်္ကန်းဖိုးသည် ထိုရဟန်းအား အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ မခံစားရ၊ ဒါယကာတို့ မိမိဉစ္စာကို တောင်းကြလော့၊ သင်တို့၏ ဉစ္စာကို မပျက်စီးစေလင့်"ဟု ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သွားရမည်၊ တမန်ကိုသော်လည်းစေရမည်။

ဤသည်ကား ထိုသင်္ကန်းဖိုးပို့စေရာ၌ ကျင့်ဝတ်တည်းဟူသည် ဤသည်ကား ထိုသို့ သင်္ကန်းဖိုးကိုပို့စေရာ၌ တရားနှင့်လျော်သော ကျင့်ဝတ်တည်း။

၅၄၀။ သုံးကြိမ်ထက်အလွန် တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန် ရပ်ခြင်းဖြင့် အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ ပြီးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးကြိမ်ထက်အလွန် တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ထက် အလွန်ရပ်ခြင်းဖြင့် ယုံမှားရှိ၍ ပြီးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးကြိမ်ထက် အလွန်တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ် ထက်အလွန် ရပ်ခြင်းဖြင့် ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ပြီးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

သုံးကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ ရပ်ခြင်းဖြင့် အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ ရပ်ခြင်းဖြင့် ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သုံးကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ ရပ်ခြင်းဖြင့် ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၄၁။ သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်းဖြင့် အာပတ် မသင့်၊ သုံးကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ တောင်းခြင်း ခြောက်ကြိမ်အောက် ယုတ်လျော့၍ ရပ်ခြင်းဖြင့် အာပတ် မသင့်၊ မတောင်းအပ်ဘဲ ပေးအံ့၊ ဉစ္စာရှင်တို့သည် တောင်း၍ ပေးကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒသမ ရာဇသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏

ပဌမ စီဝရဝဂ် ပြီး၏

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၁ - စီဝရဝဂ်

အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်

နုတ်အပ်သော ကထိန (သိက္ခာပုဒ်) သုံးပါး လည်းကောင်း၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်း ဓောဝန သိက္ခာပုဒ် လည်းကောင်း၊ သက်န်းခံယူခြင်း ပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော အညာတက သိက္ခာပုဒ်သုံးပါး လည်းကောင်း၊ တမန်နှင့် သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါး လည်းကောင်းတည်း။

ဤကား အကျဉ်းချုပ်တည်း။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၁ - ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

၅၄၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠဝီမြို့ အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ပိုးလုပ်သူတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာတို့ များစွာသော ပိုးကောင်တို့ကို ပြုတ်ကြလော့၊ ငါတို့အားလည်း ပေးကြလော့၊ ငါတို့သည်လည်း ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသည်"ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုသူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ငါတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာတို့ များစွာသော ပိုးကောင်တို့ကို ပြုတ်ကြလော့၊ ငါတို့အားလည်း ပေးကြလော့၊ ငါတို့ သည်လည်း ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်၏"ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဆိုကုန် ဘိသနည်း။ ငါတို့အားပင်လည်း လူအဖြစ်ကို အရမတော်လေစွ၊ ငါတို့သည်ပင်လည်း လူအဖြစ်ကို မကောင်းသဖြင့် ရအပ်ပေသည်၊ ယင်း ငါတို့သည် အသက်မွေးမှု၏ အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သား မယား၏ အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း ငယ်ကုန်သော များစွာသော ပိုးသတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြရ သည်"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ပိုးချည်လုပ်သူတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'ဒါယကာတို့ များစွာသော ပိုးကောင်တို့ကို ပြုတ်ကြလော့၊ ငါတို့အားလည်း ပေးကြလော့၊ ငါတို့သည်လည်း ပိုးချည်နှင့် ရောသော အခင်းကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်၏ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဆိုကုန်ဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကိုလျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ပိုးချည်လုပ်သူတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ 'ဒါယကာတို့ များစွာသော ပိုးကောင်တို့ကို ပြုတ်ကြလော့၊ ငါတို့အားလည်း ပေးကြလော့၊ ငါတို့သည်လည်း ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်သည်'ဟု ဆိုကြ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ "သင်တို့သည် ပိုးချည်လုပ်သူတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဒါယကာတို့ များစွာသော ပိုးကောင်တို့ကို ပြုတ်ကြလော့၊ ငါတို့အားလည်း ပေးကြလော့၊ ငါတို့သည်လည်း ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကိုပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်၏"ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း၊ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၀။ ၁၁-၅၄၃။ "အကြင် ရဟန်းသည် ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကို ပြုလုပ်စေငြားအံ့၊ (ထို ရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ကောသိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၄၄။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

အခင်း မည်သည် မရက်ဘဲ ဖြန့်၍ ပြုလုပ်အပ်သော အခင်းတည်း။

ပြုလုပ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ပိုးချည်မျှင် တစ်မျှင်မျှနှင့်သော်လည်း ရော၍ ပြုလုပ်အံ့ ပြုလုပ်စေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ အခင်းသည် ပိုးချည်နှင့်ရော၍ ပြုလုပ်စေသဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤအခင်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန် ရာဟု။ ပ။ အသျှင်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၄၅။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားသူ၏ အကျိုးငှါ (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခြားသူသည် ပြုအပ်ပြီးကို ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

၅၄၆။ ဗိတာန် 'မျက်နှာကြက်' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ'ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျှို 'ဖုံ' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကိုသော် လည်း ကောင်း ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ပဌမ ကောသိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၂ - သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်

၅၄၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့ မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကုန်၏၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီလှည့်လည်ကြသော လူတို့သည် မြင်ကြ၍ "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အမည်းသက်သက် ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ကာမဂုဏ် ခံစားကြသူ လူတို့ ကဲ့သို့ တကား" ဟုကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သောသိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကြ၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ "သင်တို့သည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်စေကြ ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၁။ ၁၂-၅၄၈။ "အကြင်ရဟန်းသည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၄၉။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

အမည်း မည်သည် အမည်းတို့သည် နှစ်မျိုးတို့တည်း၊ သဘာဝအမည်းလည်းကောင်း၊ ဆိုးထားသော အမည်း လည်းကောင်းတည်း။

အခင်း မည်သည် မရက်ဘဲ ဖြန့်၍ ပြုလုပ်အပ်သော အခင်းတည်း။

ပြုလုပ်စေပြောအံ့ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုလုပ်အံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုလုပ်စေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ အခင်းသည် အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးကို ပြုလုပ်စေအပ် သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤအခင်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၅၀။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါး၏ အကျိုးငှါ (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခြားသူသည် ပြုအပ်ပြီးကို ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၅၅၁။ ဗိတာန် 'မျက်နှာကြက်' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ' ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျှို'ဖုံ'ကို သော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကို သော်လည်း ကောင်း ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသောရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၃ - ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်

၅၅၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် အမည်းသက်သက် ဖြစ်သော သိုးမွေးအခင်း ပြုလုပ်စေခြင်းကို ပယ်တော်မူ၏"ဟု ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အနည်းငယ်သာဖြစ်သော အဖြူကို အဖျားအနား၌ ထည့်သွင်း၍ အမည်းသက်သက်အတိုင်းပင် သိုးမွေးအခင်းကိုပြုလုပ်စေကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သော အဖြူကို အဖျားအနား၌ ထည့်သွင်း၍ အမည်းသက်သက် အတိုင်းပင် သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အဖြူအနည်းငယ်ကိုသာ အဖျားအနား၌ ထည့်သွင်း၍ အမည်း သက်သက် အတိုင်းပင် သိုးမွေးအခင်းကို ပြုလုပ်စေကြကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ "သင်တို့သည် အဖြူအနည်းငယ်ကိုသာ အဖျားအနား၌ ထည့်သွင်း၍ အမည်း သက်သက် အတိုင်းပင် သိုးမွေးအခင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုလုပ်စေကြဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၂။ ၁၃-၅၅၃။ "အခင်းသစ်ကို ပြုလုပ်စေလိုသော ရဟန်းသည် အမည်းသက်သက် ဖြစ်သော သိုးမွေး နှစ်ဖို့တို့ကို ထည့်သွင်းရမည်၊ အဖြူ (သိုးမွေး) သုံးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို အကြောင် (သိုးမွေး) လေးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို ထည့်သွင်းရမည်၊ အကယ်၍ ရဟန်းသည် အမည်းသက်သက်သိုးမွေး နှစ်ဖို့တို့ကို အဖြူ (သိုးမွေး) သုံးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို အကြောင် (သိုးမွေး) လေးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို မထည့်သွင်းဘဲ အခင်းသစ်ကို ပြုစေငြားအံ့ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏"ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၅၄။ အသစ် မည်သည် ပြုခြင်းကို စွဲ၍ ဆိုအပ်၏။

အခင်း မည်သည် မရက်ဘဲ ဖြန့်၍ ပြုလုပ်အပ်သော အခင်းတည်း။

ပြုလုပ်စေလိုသောဟူသည် ပြုလုပ်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်စေသော်လည်းကောင်း။

အမည်းသက်သက်ဖြစ်သော သိုးမွေးနှစ်ဖို့တို့ကို ထည့်သွင်းရမည်ဟူသည် ချိန်၍ နှစ်ဆတို့ကို ထည့်သွင်း ရမည်။

အဖြူ သုံးခုမြောက် တစ်ဖို့ကိုဟူသည် အဖြူတစ်ဆကို။

အကြောင် လေးခုမြောက် တစ်ဖို့ကိုဟူသည် အကြောင်တစ်ဆကို။

အကယ်၍ ရဟန်းသည် အမည်းသက်သက်သိုးမွေး နှစ်ဖို့တို့ကို အဖြူ (သိုးမွေး) သုံးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို အကြောင် (သိုးမွေး) လေးခုမြောက် တစ်ဖို့ကို မထည့်သွင်းဘဲဟူသည် အမည်း သက်သက် သိုးမွေးနှစ်ဆ၊ အဖြူ (သိုးမွေး) တစ်ဆ၊ အကြောင် (သိုးမွေး) တစ်ဆကို မထည့်သွင်းဘဲ အခင်းသစ်ကို (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်မှုပယောဂကြောင့်ဒုက္ကဋ်မှု အာပတ်သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ အခင်းသည် အမည်းသက်သက်သိုးမွေး နှစ်ဆတို့ကို အဖြူ (သိုးမွေး) တစ်ဆကို အကြောင် (သိုးမွေး) တစ်ဆကို မထည့်သွင်းဘဲ ပြုလုပ်စေအပ် သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဤအခင်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၅၅။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့ ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့ပြု၍ မပြီးသည် ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးငှါ (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခြားသူသည် ပြုအပ်ပြီးကို ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၅၅၆။ အဖြူ (သိုးမွေး) တစ်ဆ အကြောင် (သိုးမွေး) တစ်ဆကို ထည့်သွင်း၍ ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ အဖြူ (သိုးမွေး) များစွာ အကြောင် (သိုးမွေး) များစွာကို ထည့်သွင်း၍ ပြုအံ့၊ အဖြူသက်သက်အကြောင်သက်သက်ကို ထည့်သွင်း၍ ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ဗိတာန 'မျက်နှာကြက်' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ' ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဘုံလျို 'ဖုံ' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကိုသော်လည်းကောင်း ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

တတိယ ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၄ - ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်

၅၅၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့သည် နှစ်စဉ်အခင်းကို ပြုလုပ်စေကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်"ဟု အတောင်း အရမ်း များကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကုန်၏။

လူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် နှစ်စဉ်အခင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ 'သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်' ဟု အတောင်းအရမ်း များကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ငါတို့မှာကား တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်အပ်ပြီးသော အခင်းတို့သည် ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း ရှိကုန်၏၊ အကြင်ငါတို့၏ ကလေး 'သူငယ်' တို့သည် (အခင်းပေါ်၌) ကျင်ကြီးလည်း စွန့်ကြကုန်၏၊ ကျင်ငယ်လည်း စွန့်ကြကုန်၏၊ (အခင်းတို့ကို) ကြွက်တို့သည်လည်း ခဲကုန်၏။ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ဤရဟန်းတို့သည်ကား နှစ်စဉ်အခင်းကို ပြုကြလုပ်စေကုန်၏၊ 'သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်'ဟု အတောင်းအရမ်း များကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် နှစ်စဉ်အခင်းကို ပြုလုပ် စေကုန်ဘိ သနည်း 'သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်'ဟု အတောင်းအရမ်း များကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကြကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် နှစ်စဉ် အခင်းကို ပြုစေကြကုန်၏၊ သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်ဟု အတောင်းအရမ်း များကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီး ဖြစ်သော ထိုယောကျ်ားတို့သည် နှစ်စဉ်အခင်းကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုစေကုန်ဘိသနည်း၊ 'သိုးမွေးတို့ကို ပေးကြလော့၊ သိုးမွေးတို့ကို အလိုရှိသည်'ဟု အတောင်းအရမ်း များကုန်သည် ဖြစ်၍ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပထမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၅၅၈။ "ရဟန်းသည် အခင်းသစ်ကို ပြုပြီးနောက် ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဆောင်ရ မည်၊ အကယ်၍ ခြောက်နှစ်အတွင်း ထိုအခင်းကို စွန့်၍သော်လည်းကောင်း၊ မစွန့်ဘဲသော် လည်းကောင်း အခြား အခင်းသစ်ကို ပြုစေငြားအံ့ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

ဒုတိယအနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၅၅၉။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောသမ္ဗီမြို့၌ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ထိုရဟန်း၏ အထံသို့ "အသျှင်မြတ်သည် လာတော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် လုပ်ကျွေး ကြကုန်အံ့"ဟု တမန်ကိုစေလွှတ်ကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ကလည်း "ငါ့သျှင် သွားလော့၊ ဆွေမျိုးတို့သည် သင့်ကို လုပ်ကျွေးကြ လိမ့်မည်"ဟု ဆိုကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် "ငါ့သျှင်တို့ 'ရဟန်းသည် အခင်းသစ်ကို ပြုပြီးနောက် ခြောက်နှစ် တို့ ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်' ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူ၏၊ အကျွန်ုပ် သည်လည်း မကျန်းမမာ ဖြစ်နေ၏၊ အခင်းကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း အခင်းနှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာမှု မဖြစ်ပါ၊ အကျွန်ုပ်သည် မသွားတော့အံ့"ဟု ဆို၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို ရဟန်းတို့ မကျန်းမမာသော ရဟန်းအား အခင်းဆိုင်ရာ သမုတ်ခြင်း 'သန္ထတသမ္မုတိ' ကို ပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြု သည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်။

ထိုမကျန်းမာသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကိုစံပယ်တင်ပြီးလျှင် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် မကျန်းမာပါ၊ အခင်းကို ယူ၍ ဖဲခွါခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ အသျှင် ဘုရားတို့ ထိုအကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား အခင်းဆိုင်ရာ သမုတ်ခြင်း 'သန္ထတသမ္မုတိ'ကို တောင်းပါသည်" ဟု ဆိုအပ်၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၅၆၀။ အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည် သော ရဟန်းသည် မကျန်းမာသဖြင့် အခင်းကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာအား သန္ထတသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်ငြား အံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား သန္ထတသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်း တည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည် မကျန်းမာသဖြင့် အခင်းကို ယူ၍ ဖဲသွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ထိုရဟန်းသည် သံဃာအားသန္တတသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား သန္တတသမ္မုတိကို ပေး၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းအား သန္တတသမ္မုတိ ပေးခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းအား သန္တတသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၃၃။ ၁၄- (ခ) ၅၆၁။ "ရဟန်းသည် အခင်းသစ်ကို ပြုစေ၍ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်၊ အကယ်၍ ခြောက်နှစ်အတွင်း ထိုအခင်းကို စွန့်၍သော်လည်းကောင်း၊ မစွန့်ဘဲသော် လည်းကောင်း ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ အခြား အခင်းသစ်ကို ပြုစေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - ဆဗ္ဗသသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၆၂။ အသစ် မည်သည် ပြုခြင်းကို စွဲ၍ ဆိုရ၏။

အခင်း မည်သည် မရက်ဘဲ ဖြန့်၍ ပြုအပ်သော အခင်းတည်း။

ပြုစေ၍ဟူသည် (ကိုယ်တိုင်) ပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ (သူတစ်ပါးကို) ပြုစေ၍သော်လည်းကောင်း။

ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်ဟူသည် ခြောက်နှစ် အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဆောင်ရမည်။

အကယ်၍ ခြောက်နှစ်အတွင်းဟူသည် ခြောက်နှစ်အောက် ယုတ်လျော့သော ကာလအတွင်း။

ထိုအခင်းကို စွန့်၍ဟူသည် အခြားသူတို့အား ပေး၍။

မစွန့်ဘဲဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား မပေးမူ၍။

ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲဟူသည် ရဟန်းတို့၏ သမုတ်ခြင်းကို ထား၍။

အခြား အခင်းသစ်ကို (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ အခင်းသည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ ခြောက်နှစ်အောက်ယုတ်လျော့သော ကာလအတွင်း ပြုလုပ်စေအပ်သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤအခင်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးရာကုန်၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၆၃။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့ သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

၅၆၄။ ခြောက်နှစ်ပြည့်သော် ပြုအံ့၊ အာပတ်မသင့်။ ခြောက်နှစ်ထက်လွန်သော် ပြုအံ့၊ သူတစ်ပါး အကျိုးငှါ ကိုယ်တိုင်မူလည်း ပြုအံ့၊ သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း ပြုစေအံ့၊ အခြားသူသည် ပြုအပ်ပြီးကို ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ဗိတာန် 'မျက်နှာကြက်' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ'ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျှို 'ဖုံ' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကိုသော်လည်းကောင်း ပြုအံ့၊ ရဟန်းတို့၏ သမုတ်ခြင်းဖြင့် (ပြုအံ့)၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသောရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထ ဆဗ္ဗသသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၅ - နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ်

၅၆၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ ငါသည် သုံးလပတ်လုံး (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဆွမ်းပို့ ဆောင်သော ရဟန်း တစ်ပါး ကို ထား၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ငါ့ထံသို့ မချဉ်းကပ်ရ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကောင်းပါ ပြီ မြတ်စွာဘုရားဟု ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၍ ဆွမ်းပို့ဆောင်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါး မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ပေ။

ထိုအခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာသည် "ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးလပတ်လုံး (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်၊ ဆွမ်းပို့ဆောင်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါး မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ရ၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်သူ ရဟန်းသည် ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာ ကြားရမည်"ဟု ကတိကဝတ်ကို ပြု၏။

ထိုအခါ ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေနသည် ပရိသတ်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏။

အာဂန္တုရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်စွာ နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြားတော်မူခြင်းသည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အလေ့အထပင် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အသျှင်ဥပသေနအား-

"ဥပသေန သင်တို့သည် ကျန်းမာကြကုန်၏လော၊ မျှတကြကုန်၏လော၊ ပင်ပန်းနည်းစွာဖြင့် ရှည်သောခရီးကို လာခဲ့ကြရ၏လော"ဟု မေးတော်မူ၏။

ကျန်းမာကြပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ မျှတကြပါသည် မြတ်စွာဘုရား၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ သည်ပင်ပန်းနည်းစွာဖြင့်လည်း ရှည်သော ခရီးကို လာခဲ့ကြရပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေန၏ အတူနေ တပည့်ရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး၌ ထိုင်နေ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းအား-

"ရဟန်း ပံ့သကူ သင်္ကန်းတို့သည် သင့်အား နှစ်သက်စေကုန်၏လော"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား ပံ့သကူ သင်္ကန်းတို့သည် အကျွန်ုပ်အား မနှစ်သက်စေနိုင်ကြပါဟု (လျှောက်၏)။

ရဟန်း သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ပံ့သကူ ဆောင်သနည်းဟု (မေးတော်မူရာ)

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ပံ့သကူ ဆောင်ပါသည်၊ ဤအတူ အကျွန်ုပ် သည်လည်း ပံ့သကူ ဆောင်ရပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေနအား-

"ဥပသေန သင်၏ ဤပရိသတ်သည် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိစွ၊ ဥပသေန သင်သည် ဤပရိသတ်ကို အဘယ်သို့ ဆုံးမသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ထံ ရဟန်းအဖြစ်တောင်းသူကို အကျွန်ုပ်သည် "ငါ့သျှင် ငါသည် တောကျောင်းနေ၏၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင်၏၊ ပံ့သကူ ဆောင်၏၊ အကယ်၍ သင်သည်လည်း တောကျောင်းနေပါမူ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင်ပါမူ၊ ပံ့သကူ ဆောင်ပါမူ၊ ငါသည် သင့်ကို ရဟန်းပြု ပေးမည်"ဟု ဆိုပါသည်၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်အံ့၊ ရဟန်းပြုပေးပါသည်၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားမထောင်အံ့၊ ရဟန်းပြုမပေးပါ။

အကျွန်ုပ်ထံ နိဿရည်းတောင်းသူကို အကျွန်ုပ်သည် "ငါ့သျှင် ငါသည် တောကျောင်းနေ၏၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်၏၊ ပံ့သကူ ဆောင်၏၊ အကယ်၍ သင်သည်လည်း တောကျောင်းနေ ဖြစ်ပါမူ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင်ပါမူ၊ ပံ့သကူ ဆောင်ပါမူ၊ ငါသည် သင့်ကို နိဿရည်းပေးမည်"ဟု ဆိုပါသည်၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားထောင်အံ့၊ နိဿရည်းပေးပါသည်၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို နားမထောင်အံ့၊ နိဿရည်း မပေးပါ၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပရိသတ်ကို ဤသို့ ဆုံးမပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ဥပသေန ကောင်းစွ ကောင်းစွ၊ ဥပသေန သင်သည် ပရိသတ်ကို ကောင်းစွာသာလျှင် ဆုံးမပေ၏၊ ဥပသေန သင်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ကို သိ၏လောဟု (မေးတော်မူ ပြန်ရာ)။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ကို မသိပါဟု (လျှောက်၏)။

ဥပသေန သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာသည် "ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးလပတ်လုံး (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်၊ ဆွမ်းပို့ဆောင်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါး မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ရ၊ ချဉ်းကပ်သူ ရဟန်းသည် ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်"ဟု ကတိကဝတ်ကို ပြုထား၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

အသျှင်ဘုရား သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာသည် မိမိပြုသော ကတိကဝတ်ဖြင့် ထင်ရှားပါလိမ့် မည်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မပညတ်အပ်သေးသည်ကို မပညတ်ကြပါ၊ ပညတ်အပ်ပြီးကိုလည်း မချိုးဖျက် ကြပါ၊ ပညတ်တော်မူအပ်တိုင်းကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ ကျင့်ကြ ပါကုန်၏ ဟု (လျှောက်၏)။

ဥပသေန ကောင်းစွ ကောင်းစွ၊ မပညတ်အပ်သေးသည်ကို မပညတ်အပ်၊ ပညတ်အပ်ပြီးကိုလည်း မချိုးဖျက်အပ်၊ ပညတ်အပ်တိုင်းကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်ရမည်၊ ဥပသေန "တောကျောင်းနေ ရဟန်း၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင် ရဟန်း၊ ပံ့သကူဆောင် ရဟန်းတို့သည် အလိုရှိတိုင်း ငါ့ကိုဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ကြပါစေ"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၅၆၆။ ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် "ငါတို့သည် ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေနအား ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားစေကုန်အံ့"ဟု တံခါးမုခ် ပြင်ပ၌ ရပ်တည်ကုန်၏၊ ထိုအခါ ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေနသည် ပရိသတ်နှင့်တကွ နေရာမှထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် အရိုအသေပြုကာ ဖဲသွားလေ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဝင်္ဂန္တ၏သား အသျှင်ဥပသေနကို "ငါ့သျှင် ဥပသေန သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ကို သိ၏လော"ဟု ဆိုကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း အကျွန်ုပ်ကို-

"ဥပသေန သင်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ကို သိ၏လော"ဟု ဤနည်းအတိုင်းပင် မိန့်တော်မူပါသည်။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ကို မသိပါဟု (လျှောက်ပါသည်)။

ဥပသေန သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာသည် "ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးလပတ်လုံး (တစ်ပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်၊ ဆွမ်းပို့ဆောင်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါး မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ မချဉ်းကပ်ရ၊ ချဉ်းကပ်သူ ရဟန်းသည် ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်ဟု ကတိကဝတ်ကို ပြုအပ်၏"ဟု (မိန့်တော်မူပါသည်)။

အသျှင်ဘုရားတို့ သာဝတ္ထိမြို့၌ နေသော သံဃာသည် မိမိပြုသော ကတိကဝတ်ဖြင့် ထင်ရှားပါလိမ့်မည်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မပညတ်အပ်သေးသည်ကို မပညတ်ပါ၊ ပညတ်အပ်ပြီးသည် ကိုလည်း မချိုးဖျက်ကြပါ၊ ပညတ်တော်မူအပ်တိုင်းကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်ကြ ပါကုန်၏ ဟု (လျှောက်ခဲ့ပါသည်)။

"ငါ့သျှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် တောကျောင်းနေ ရဟန်း ပိဏ္ဍပါတ်ဓူတင်ဆောင် ရဟန်း ပံ့သကူဆောင်ရဟန်းတို့သည် အလိုရှိတိုင်း ငါ့ကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ကြပါစေ"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဥပသေနသည် အမှန်ကိုသာ ဆိုပေသည်၊ "မပညတ်အပ်သေးသည်ကို ပညတ်ရမည်မဟုတ်၊ ပညတ်အပ်ပြီးကိုလည်း ချိုးဖျက်ရမည် မဟုတ်၊ ပညတ်တော်မူအပ်တိုင်းကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်ရပေမည်"ဟု ဆိုကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် တောကျောင်းနေ ရဟန်း ပိဏ္ဍပါတ်ဓူတင်ဆောင် ရဟန်းပံ့သကူဆောင် ရဟန်းတို့သည် အလိုရှိတိုင်း ငါ့ကို ဖူးမြော်ရန် ချဉ်းကပ်ကြစေ"ဟု ခွင့်ပြုတော် မူအပ် သတတ်ဟု ကြားကြသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်လိုကုန်ရကား အခင်းတို့ကို စွန့်၍ အာရညကင်ဓူတင် ပိဏ္ဍပါတ်ဓူတင်ပံ့သကူဓူတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းတို့နှင့်အတူ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ လတ်သော် ထိုထိုအရပ်တို့၌ စွန့်ထားအပ်သော အခင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏၊ ထို့နောက် ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ ထိုထိုအရပ်၌ စွန့်ထားအပ်သော ဤအခင်းတို့သည် မည်သူ၏ အခင်းတို့နည်း" ဟု မေးတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

"ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် ရဟန်းတို့အား သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန် သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်။ပ။ဟူသော အကျိုးထူးဆယ်ပါးတို့ကို အစွဲပြု၍ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ် မည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၄။ ၁၅-၅၆၇။ “နိသီဒိုင် အခင်းကို ပြုလုပ်စေလိုသော ရဟန်းသည် အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော် ပမာဏမျှလောက်ကို အဆင်းပျက်အောင်ပြုခြင်းငှါ ယူရမည်၊ ရဟန်းသည် အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်း ကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော် ပမာဏ မျှလောက်ကို မယူဘဲ နိသီဒိုင်အခင်းသစ်ကို ပြုစေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၆၈။ နိသီဒိုင် မည်သည် အဆာ (အမြိတ်) ရှိသော အခင်းကို ဆိုအပ်၏။

အခင်း မည်သည် မရက်ဘဲ ဖြန့်၍ ပြုအပ်သော အခင်းတည်း။

ပြုလုပ်စေလိုသောဟူသည် (ကိုယ်တိုင်) ပြုသော်လည်းကောင်း၊ (သူတစ်ပါးတို့ကို) ပြုစေသော် လည်းကောင်း။

အခင်းဟောင်း မည်သည် တစ်ကြိမ်ဝတ်ႆအပ် သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ကြိမ်ရုံအပ်သော် လည်း ကောင်း (ဖြစ်သောအခင်းတည်း။)

ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော် ပမာဏမျှလောက်ကို အဆင်းပျက်အောင် ပြုခြင်းငှါ ယူရမည် ဟူသည် ခိုင်ခံ့စေရန်အလို့ငှါ အဝိုင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ လေးထောင့်ကိုသော် လည်းကောင်း ဖြတ်၍ တစ်နေရာ၌သော်လည်း ဖြန့်ခင်းရမည်၊ ဖြေ၍သော်လည်း ဖြန့်ခင်းရမည်။

ရဟန်းသည် အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော် ပမာဏ မျှလောက်ကို မယူဘဲဟူသည် အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော် ပမာဏ မျှလောက်ကို မယူမူ၍။

နိသီဒိုင်အခင်းသစ်ကို (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ အားထုတ်မှုပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရ မည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ နိသီဒိုင်အခင်းသည် အခင်းဟောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရားအထွာတော် ပမာဏမျှလောက်ကို မယူဘဲ ပြုလုပ်စေအပ်သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤနိသီဒိုင်အခင်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏”ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အားပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၆၉။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိသည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါး၏ အကျိုးငှါ (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ပြုအံ့၊ (သူတစ်ပါးတို့ကိုသော်လည်း) ပြုစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၅၇၀။ အခင်းပေါင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြတ်စွာဘုရားအထွာတော် ပမာဏမျှလောက်ကို ယူ၍ ပြုအံ့၊ မရသဖြင့် အနည်းငယ်ယူ၍ ပြုအံ့၊ မရသဖြင့် မယူဘဲ ပြုအံ့၊ အခြားသူသည် ပြုအပ်ပြီးကို ရ၍သုံးဆောင်အံ့၊ အာပတ်မသင့်၊ ဗိတာန် 'မျက်နှာကြက်' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မြေအခင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ တင်းတိမ် 'ကန့်လန့်ကာ' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘုံလျှို 'ဖုံ' ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအုံးကိုသော်လည်းကောင်း ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမ နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ တစ်ကြိမ်ဝတ် တစ်ကြိမ်ရုံဟူသည် တစ်ကြိမ်ထိုင် တစ်ကြိမ်လျောင်းစက်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၆ - ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ်

၅၇၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကောသလ ဇနပုဒ် သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားစဉ် လမ်းခရီးအကြား၌ သိုးမွေးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ထိုသိုးမွေးတို့ကို ဧကသီဖြင့် အထုပ်ဖွဲ့၍ (ယူ) သွား၏။

လူတို့သည် ထိုရဟန်းကို မြင်၍ "အသျှင်ဘုရား အသျှင်သည် အဘယ်မျှလောက်သော အဖိုးဖြင့် ဝယ်အပ်ပါကုန်သနည်း၊ အဘယ်မျှလောက် အမြတ်ကို ရပါမည်နည်း"ဟု ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင် ကြကုန်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုလူတို့က ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်အပ်ရကား မျက်နှာ မလှ ဖြစ်လေ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွား၍ ထိုသိုးမွေးတို့ကို ရပ်လျက်ပင် ပစ်ချလိုက်၏။

ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို "ငါ့သျှင် သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ဤသိုးမွေးတို့ကို ရပ်လျက်ပင် ပစ်ချလိုက် သနည်း" ဟု မေးကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ဖြစ်သမျှအကြောင်းစုံကို ပြောရလျှင် ဤသိုးမွေးတို့၏ အကြောင်းကြောင့်ပင် ငါ့ကို လူတို့က ပြောင်လှောင်အပ်သည် မဟုတ်လော ဟု (ဆို၏)။

ငါ့သျှင် သင်သည် ဘယ်မျှဝေးသော အရပ်မှ ဤသိုးမွေးတို့ကို ဆောင်လာသနည်းဟု (မေးကြ ပြန်ရာ)။

ငါ့သျှင်တို့ သုံးယူဇနာထက်ကျော်လွန်ပါသည်ဟု (ဆို၏)။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ရဟန်းသည် သုံးယူဇနာထက်အလွန် သိုးမွေးတို့ကို အဘယ့် ကြောင့်ဆောင်လာဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဌီအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက် ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်း သင်သည် သုံးယူဇနာထက်အလွန် သိုးမွေးတို့ကို ဆောင်လာ၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် သုံးယူဇနာထက်အလွန် သိုးမွေးတို့ကို ဆောင်လာဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၅။ ၁၆-၅၇၂။ "ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော ရဟန်းအား သိုးမွေးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန် ငြားအံ့၊ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ခံယူရာသည်၊ ခံယူပြီးနောက် ဆောင်ယူမည့်သူ မရှိခဲ့သော် သုံးယူဇနာ တိုင်တိုင် မိမိလက်ဖြင့် ဆောင်ယူနိုင်သည်၊ အကယ်၍ ထိုသုံးယူဇနာထက် အလွန်ဆောင် ယူငြားအံ့၊ ဆောင်ယူမည့်သူ မရှိ သော်လည်း (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၇၃။ ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသောရဟန်းအားဟူသည် လမ်းခရီးသို့ သွားသောရဟန်းအား။

သိုးမွေးတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်ငြားအံ့ဟူသည် သံဃာမှသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းမှသော် လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမှသော် လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေမှသော် လည်းကောင်း၊ ပံ့သကူသော် လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြင့် သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်ကုန်ငြားအံ့။

အလိုရှိသော ရဟန်းသည် ဟူသည် လိုချင်သော ရဟန်းသည် ခံယူရာသည်။

ခံယူပြီးနောက် သုံးယူဇနာတိုင်တိုင် မိမိလက်ဖြင့် ဆောင်ယူနိုင်သည်ဟူသည် သုံးယူဇနာ တိုင် အောင် မိမိလက်ဖြင့် ဆောင်နိုင်သည်။

ဆောင်ယူမည့်သူ မရှိခဲ့သော်ဟူသည် အခြားသော မိန်းမသော်လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်နေသူ (လူ) သော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသော်လည်းကောင်း တစ်ဦး တစ်ယောက် ဆောင်မည့်သူ မရှိခဲ့သော်။

အကယ်၍ ထို့ထက်အလွန် ဆောင်ယူငြားအံ့ ဆောင်ယူမည့်သူ မရှိသော်လည်းဟူသည် ပဌမ ခြေကို သုံးယူဇနာကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဒုတိယခြေကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ သုံးယူဇနာအတွင်း၌ ရပ်တည်၍ သုံးယူဇနာအပြင်ပ၌ ကျစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားသူသည် မသိစဉ် ယာဉ်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာ၌သော်လည်းကောင်း၊ ထည့်၍ သုံးယူဇနာကို လွန်စေအံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိကုန်၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သိုးမွေးတို့သည် သုံးယူဇနာကို လွန်စေအပ်ကုန်သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသိုးမွေးတို့ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန် ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၇၄။ သုံးယူဇနာထက် လွန်သည်၌ လွန်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ သုံးယူဇနာထက် လွန်သည်၌ ယုံမှားရှိ၍ လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သုံးယူဇနာထက် လွန်သည်၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

သုံးယူဇနာအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ သုံးယူဇနာ အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ သုံးယူဇနာ အောက် ယုတ်လျော့ သည်၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၇၅။ သုံးယူဇနာဆောင်အံ့၊ သုံးယူဇနာအောက် ယုတ်လျော့၍ ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ သုံးယူဇနာ ဆောင်သွားအံ့၊ ပြန်ဆောင်လာအံ့၊ သုံးယူဇနာသို့ နေလို၍ သွားပြီးလျှင် ထိုမှ ပြင်ပသို့ ဆောင်အံ့၊ လုယက်အပ်သည်ကို 'ခိုးသူပစ်ထားအပ်သည်ကို' ရ၍ ဆောင်အံ့၊ စွန့်ပြီး 'ဝိနည်းကံပြုပြီး' ကိုရ၍ ဆောင်အံ့၊ အခြားသူကို ဆောင်စေအံ့၊ ပြုအပ်ပြီး ဘဏ္ဍာ 'ကော်ဇောစသည် ဖြစ်ပြီး' ကို ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဆ၄ ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၇ - ဧဠကလောမဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်

၅၇၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်မြို့ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လည်း ဖွပ်စေကုန်၏၊ ဆိုးလည်း ဆိုးစေကုန်၏၊ ဖြေရှင်းလည်း ဖြေရှင်းစေကုန်၏၊ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ် ဆိုး ဖြေရှင်းကြရသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သိက္ခာပုဒ်ကို သင်ခြင်း အပြန်အလှန် မေးမြန်းခြင်းနှင့် အဓိသီလ အဓိစိတ္တအဓိပညာလုပ်ငန်းတို့ကို ပစ်ထားကြရကုန်၏၊ ထိုအခါ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ရပ်နေသော မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို မြတ်စွာဘုရားသည် "ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မမေ့မလျော့ပြင်းစွာ အားထုတ်လျက် တည်ကြည်သောစိတ် ရှိကြသည် ဖြစ်၍ နေကြကုန်၏လော" ဟု မေးတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား ဘိက္ခုနီမတို့အား မမေ့လျော့ခြင်း သတိသည် အဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါမည်နည်း၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတော်တို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လည်း ဖွပ်စေကြပါသည်၊ ဆိုးလည်း ဆိုးစေကြပါသည်၊ ဖြေရှင်းလည်း ဖြေရှင်းစေကြပါသည်၊ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ် ဆိုး ဖြေရှင်းကြရကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သိက္ခာပုဒ်ကို သင်ခြင်း အပြန်အလှန် မေးမြန်းခြင်းနှင့် အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ လုပ်ငန်းတို့ကို ပစ်ထားကြရပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားက တရားစကားဖြင့် အကျိုးစီးပွါးကို သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်စေ၍ ရွှင်လန်းစေပြီး ဖြစ်ရကား မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုကာ ဖဲသွားလေ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်း သံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လည်း ဖွပ်စေကြ၏၊ ဆိုးလည်း ဆိုးစေကြ၏၊ ဖြေရှင်းလည်း ဖြေရှင်းစေကြ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ရဟန်းတို့ သင်တို့နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ကြသလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကြသလောဟု (မေးတော်မူရာ)

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုးမတော်စပ်ကြပါဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော သူတို့သည် ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော သူတို့၏ သင့်တော်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မသင့်တော်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ်မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မသိကြပေ၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ် သော ယောကျ်ားတို့ ထိုသို့ ဖြစ်လျက် သင်တို့သည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ တို့အား သိုးမွေး တို့ကို ဖွပ်လည်း ဖွပ်စေကုန်ဘိ၏၊ ဆိုးလည်း ဆိုးစေကုန်ဘိ၏၊ ဖြေရှင်းလည်း ဖြေရှင်း စေကုန်ဘိ၏၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့၊ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၃၆။ ၁၇-၅၇၇။ "အကြင် ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမအား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်လည်း ဖွပ်စေငြားအံ့၊ ဆိုးလည်း ဆိုးစေငြားအံ့၊ ဖြေရှင်းလည်း ဖြေရှင်းစေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၇၈။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိ အပ်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သောဟူသည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေးအစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

ဘိက္ခုနီမ မည်သည် နှစ်ဖက်သော သံဃာ၌ ပဥ္စင်းဖြစ်သော (ဘိက္ခုနီမတည်း)။

ဖွပ်လော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဖွပ်အပ်ပြီး သိုးမွေးတို့သည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိကုန်၏။ ဆိုးလော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆိုးအပ်ပြီး သိုးမွေးတို့သည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိကုန်၏။ ဖြေရှင်းလော့ဟုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဖြေရှင်းအပ်ပြီး သိုးမွေးတို့သည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိကုန်၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်ကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သိုးမွေးတို့သည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမကို ဖွပ်စေအပ် သဖြင့် စွန့်ထိုက်ပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသိုးမွေးတို့ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၇၉။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကိုဖွပ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး မတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်စေအံ့၊ ဖြေရှင်းစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ ဖြေရှင်းစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဆိုးစေအံ့၊ ဖြေရှင်းစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဆိုးစေအံ့၊ ဖွပ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုး မတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဆိုးစေအံ့၊ ဖြေရှင်းစေအံ့၊ ဖွပ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖြေရှင်းစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟုထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖြေရှင်းစေအံ့၊ ဖွပ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ် သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖြေရှင်းစေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် (တစ်ချက်) သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သိုးမွေးတို့ကို ဖြေရှင်းစေအံ့၊ ဖွပ်စေအံ့၊ ဆိုးစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနှင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ် နှစ်ချက်သင့်၏။

၅၈၀။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိ၍။ပ။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍။ပ။

အခြားသူ၏ သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌သာ ရဟန်းပြုသော ဘိက္ခုနီမအား ဖွပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၈၁။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမသည် ဖွပ်စဉ် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဘိက္ခုနီမသည် အဖော်ပြုအံ့၊ (ဖွပ်လော့)ဟု မဆိုအပ်ဘဲ ဖွပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ မသုံးဆောင်အပ်သေးသော ပြုအပ်ပြီးဘဏ္ဍာ 'ကော်ဇော စသည် ဖြစ်ပြီး' ကို ဖွပ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ သိက္ခမာန် သာမဏေမအား (ဖွပ်စေအံ့)၊ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

သတ္တမ ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါဠိဇာတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၈ - ရူပိယသိက္ခာပုဒ်

၅၈၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် အမျိုးတစ်မျိုး၏ အိမ်သို့ ကပ်သော အမြဲဆွမ်းဝတ်ရှိသော ရဟန်းဖြစ်၏၊ ထိုအမျိုး၌ အကြင် ခဲဖွယ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်အံ့၊ ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မှ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ အတွက် အဖို့ 'အစု' ထားရ၏။

ထိုအခါ ညချမ်းအချိန်တွင် ထိုအမျိုး၌ စမဲဟင်းလျာ ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုစမဲဟင်းလျာမှ သာကီဝင် မင်းသားအသျှင်ဥပနန္ဒ၏ အဖို့ကို ဖယ်ထား၏၊ ထိုအမျိုး၏ ကလေး 'သူငယ်' သည် နံနက် စောစောထ၍ "အကျွန်ုပ်အား စမဲဟင်းလျာကို ပေးကြလော့"ဟု ငို၏၊ ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် ဇနီးကို "အသျှင့်အတွက် အဖို့ 'အစု' ကို ကလေး 'သူငယ်' အား ပေးလော့၊ အခြား (ဟင်းလျာ) ကို ဝယ်၍ အသျှင့်အားလှူကုန်အံ့" ဟု ပြောဆို၏။

ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ် သင်္ကန်းကိုယူဆောင်ကာ ထိုအမျိုးထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်၏၊ ထိုအခါ ထို ယောကျ်ားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "အသျှင်ဘုရား ယမန်နေ့ ညချမ်းအချိန်က စမဲဟင်းလျာ ဖြစ်ပေါ်ပါသည်၊ ထိုစမဲဟင်းလျာမှ အသျှင့်အတွက် အဖို့ 'အစု' ကို ထားပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား ဤကလေး 'သူငယ်' သည် နံနက်စောစော ထ၍ 'အကျွန်ုပ်အား စမဲဟင်းလျာကို ပေးကြလော့'ဟု ငိုပါသည်၊ အသျှင့်အတွက် အဖို့ 'အစု'ကို ကလေး 'သူငယ်' အား ပေးရပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အသပြာဖြင့် အဘယ်ကို ဆောင်လာရပါမည်နည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဒါယကာ အသပြာကို ငါ့အား စွန့်လှူပြီး ဖြစ်သလောဟု (မေး၏)။

မှန်ပါသည် အသျှင်ဘုရား စွန့်လှူပြီးပါပြီဟု (လျှောက်၏)။

ဒါယကာ ငါ့အား ထိုအသပြာကိုပင် ပေးလော့ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအား အသပြာကို ပေးလှူပြီးနောက် "ငါတို့သည် ရွှေငွေကို ခံယူသကဲ့သို့ ဤအတူပင် ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်း တို့သည် ရွှေငွေကို ခံယူကြကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုယောကျ်ား၏ (စကားကို) ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် အဘယ့်ကြောင့် ရွှေငွေကို ခံယူဘိသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာ ဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

“ဥပနန္ဒ သင်သည် ရွှေငွေကို ခံယူ၏ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ရွှေငွေကို ခံယူဘိသနည်း၊ (မင်္ဂဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၇။ ၁၈-၅၈၃။ “အကြင် ရဟန်းသည် ရွှေ ငွေကို (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) ခံယူ ငြားအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) ခံယူစေငြားအံ့၊ အနီး၌ ချထားအပ်သည် ကိုသော်လည်း သာယာငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - ရူပိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၈၄။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို “ရဟန်း”ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရွှေ မည်သည် ဘုရားအဆင်းတော်နှင့်တူသော ဝတ္ထုကို ဆိုအပ်၏။

ငွေ မည်သည် အသပြာ ကြေးပိုက်ဆံ သစ်သားပိုက်ဆံ ချိပ်ပိုက်ဆံ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်နိုင်သမျှ ဝတ္ထုတည်း။

ခံယူငြားအံ့ဟူသည် ကိုယ်တိုင်ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ခံယူစေငြားအံ့ဟူသည် အခြားသူကို ခံယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အနီး၌ ချထားအပ်သည်ကိုသော်လည်း သာယာငြားအံ့ဟူသည် ဤ (ရွှေငွေ) သည် အသျှင့် အတွက် ဖြစ်စေဟု အနီး၌ ချထားအပ်သည်ကို သာယာငြားအံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာ အလယ်၌ စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထို (ရွှေငွေ) ခံသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ် ချီလျက်-

“အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ရွှေငွေကို ခံယူမိပါ၏၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ ရွှေငွေသည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤရွှေငွေကို သံဃာတော်အား စွန့်ပါသည်”ဟု ဆိုရာ၏။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ အကယ်၍ ထိုအရပ်သို့ အရံစောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာသော်

လည်းကောင်း လာအံ့၊ ထိုသူကို "ငါ့သျှင် ဤ (ရွှေငွေ) ကို သိလော့"ဟု ပြောရမည်၊ အကယ်၍ ထိုသူသည် "ဤ (ရွှေငွေ) ဖြင့် အဘယ်အရာကို ဆောင်လာရပါမည်နည်း"ဟု ဆိုအံ့၊ "ဤမည် ဤမည်သော အရာကိုဆောင်ခဲ့"ဟု မဆိုရ၊ ထောပတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆီကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပျားရည်ကို သော်လည်းကောင်း၊ တင်လဲကိုသော်လည်းကောင်း အပ်စပ်သည်ကို ပြောရမည်၊ အကယ်၍ ထိုသူသည် ထို (ရွှေငွေ) ဖြင့် လဲလှယ်၍ အပ်စပ်သည်ကို ဆောင်ခဲ့အံ့၊ ရွှေငွေခံယူသော ရဟန်းကို ထား၍ ရဟန်းအားလုံးတို့ပင်သုံးဆောင်အပ်၏။

အကယ်၍ ဤသို့ ထို (ရွှေငွေလဲလှယ်မည့်) သူကို ရအံ့၊ ဤသို့ ရခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍မရအံ့၊ ထိုသူကို "ဒါယကာ ဤရွှေငွေကို စွန့်ပစ်လော့"ဟု ပြောရမည်၊ ထိုသူသည် အကယ်၍ စွန့်ပစ်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ပစ်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ပစ်အံ့၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုရွှေငွေစွန့် ရဟန်းဟု သမုတ်ရမည်၊ ၎င်းရဟန်းသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ စွန့်အပ် မစွန့်အပ်သည်ကိုလည်း သိရာ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ သမုတ်ရမည်၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းကို တောင်းပန်ရမည်၊ တောင်းပန်ပြီးနောက် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၅၈၅။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာ အားလျော်ကပ်တော်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာသည် ဤ မည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့် ရဟန်းဟုသမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

သမ္မုတိရပြီးသော ထိုရဟန်းသည် အမှတ်နိမိတ်ကို မပြုဘဲ ကျစေရမည် 'စွန့်ပစ်ရမည်'၊ အကယ်၍ အမှတ်နိမိတ်ကို ပြု၍ ကျစေအံ့ 'စွန့်ပစ်အံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၅၈၆။ ရွှေငွေ၌ ရွှေငွေဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရွှေငွေကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေ၌ ယုံမှားရှိ၍ ရွှေငွေကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေ၌ ရွှေငွေမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရွှေငွေကို ခံယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ယုံမှားခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

အရံတွင်း၌သော် လည်းကောင်း၊ တည်းခိုရာ ဇရပ်တွင်း၌ သော်လည်းကောင်း၊ ကိုင်ယူ၍ သော် လည်းကောင်း၊ ကိုင်ယူစေ၍ သော်လည်းကောင်း "ဥစ္စာရှင်သည် ဆောင်ယူလတ္တံ့"ဟု ထားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမ ရူပိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၉ - ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်

၅၈၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အထူးထူး အပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်'ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏၊ လူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အထူးအထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်'ခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ကုန်ဘိသနည်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားကြသော လူတို့ကဲ့သို့ပင်တည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုသူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်'ခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည်အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်'ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သောယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်'ခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၈။ ၁၉-၅၈၈။ "အကြင် ရဟန်းသည် အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်' ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၈၉။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ_တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

အထူးထူး အပြားပြားသော မည်သည် ပြုအပ်ပြီးသည် လည်းကောင်း၊ မပြုအပ်သေးသည် လည်းကောင်း၊ ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသည်လည်းကောင်းတည်း။

ပြုအပ်ပြီး မည်သည် ဦးခေါင်းတန်ဆာ လည် (ဆွဲ) တန်ဆာ လက် (ဝတ်) တန်ဆာ ခြေ (ကျင်း) တန်ဆာခါး (ဝတ်) တန်ဆာတည်း။

မပြုအပ်သေး မည်သည် အစိုင်အခဲပြုအပ်သော ရွှေတုံး ငွေတုံးကို ဆိုအပ်၏။

ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေး မည်သည် ထိုနှစ်မျိုးလုံးတည်း။

ရွှေ ငွေ မည်သည် ဘုရားအဆင်းတော်နှင့်တူသော ရွှေ၊ အသပြာ ကြေးပိုက်ဆံ သစ်သားပိုက်ဆံ ချိပ်ပိုက်ဆံ ရောင်းဝယ်မှုသို့ ရောက်သမျှ ဝတ္ထုတည်း။

ရောက်ငြားအံ့ဟူသည် ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေဖြင့် မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီး ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပြုအပ် သေးသော ရွှေငွေဖြင့် မပြုအပ် သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပြုအပ် သေးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ် သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့် မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေဖြင့် ပြုအပ်ပြီး မပြုအပ်သေးသော ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သံဃာ့အလယ်၌ စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထိုရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍"ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် -

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် အထူးထူးအပြားပြားသော ရွှေငွေလဲလှယ် 'ရောင်းဝယ်' ခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဤရွှေ ငွေသည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ် သည်ဤ ရွှေငွေကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု ဆိုရာ၏။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ အကယ်၍ ထိုအရပ်သို့ အရံစောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ သော်လည်းကောင်း လာအံ့၊ ထိုသူကို "ငါ့သျှင် ဤ (ရွှေငွေ) ကို သိလော့"ဟု ပြောရမည်၊ အကယ်၍ ထိုသူသည် "ဤရွှေငွေဖြင့် အဘယ်ကို ဆောင်လာရပါမည်နည်း"ဟု ဆိုအံ့၊ "ဤမည် ဤမည်သော အရာကိုဆောင်ခဲ့" ဟု မဆိုရ၊ ထောပတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆီကိုသော်လည်းကောင်း၊ တင်လဲကို

သော်လည်းကောင်း အပ်စပ်သည်ကို ပြောရမည်။ အကယ်၍ ထိုသူသည် ထိုရွှေငွေဖြင့် လဲလှယ်၍ အပ်စပ်သည်ကို ဆောင်ခဲ့အံ့၊ ရွှေငွေကို ခံယူသော ထိုရဟန်းကို ထား၍ ရဟန်းအားလုံးတို့ပင် သုံးဆောင်အပ်၏။

အကယ်၍ ဤသို့ ထို (ရွှေငွေလဲလှယ်မည့်) သူကို ရအံ့၊ ဤသို့ ရခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍မရအံ့၊ ထိုသူကို "ငါ့သျှင် ဤရွှေငွေကို စွန့်ပစ်လော့"ဟု ပြောရမည်၊ ထိုသူသည် အကယ်၍ စွန့်ပစ်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ပစ်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုရွှေငွေစွန့် ရဟန်းဟု သမုတ်ရမည်၊ ၎င်းရဟန်းသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ စွန့်ပစ်အပ် မစွန့်ပစ်အပ်ကိုလည်း သိရာ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ သမုတ်ရမည်၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းကို တောင်းပန်ရမည်၊ တောင်းပန်ပြီးနောက် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၅၉၀။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာ အား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့် ရဟန်းဟု သမုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာသည် ဤမည်သောရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို ရွှေငွေစွန့်ရဟန်းဟု သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကိုသိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

သမ္မုတိရပြီးသော ထိုရဟန်းသည် အမှတ်နိမိတ် မပြုဘဲ ကျစေရမည် 'စွန့်ပစ်ရမည်'၊ အကယ်၍ အမှတ်နိမိတ် ပြု၍ ကျစေအံ့ 'စွန့်ပစ်အံ့'၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၅၉၁။ ရွှေငွေ၌ ရွှေငွေဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေ၌ ယုံမှားရှိ၍ ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေ၌ ရွှေငွေမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေဟုထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရွှေ ငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိ၍ ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရွှေငွေကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရွှေငွေမဟုတ်သည်၌ ရွှေငွေ မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ်မသင့်။

၅၉၂။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

နဝမ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

၁၀ - ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်

၅၉၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် သက်န်း (ချုပ်) မှုကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုဥပနန္ဒသည် အဝတ်စုတ် ဒုကုဋ်သက်န်းကို ချုပ်ပြီးလျှင် ကောင်းစွာ ဆိုးကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြု၍ ဝတ်ရုံ၏၊ ထိုအခါ ပရိဗိုဇ်တစ်ယောက်သည် အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "ငါ့သျှင် သင်၏ ဤဒုကုဋ် သက်န်းသည် ကောင်းပေ၏၊ ငါ၏ အဝတ်နှင့် လဲလှယ်လော့"ဟု ပြောဆို၏။

ငါ့သျှင် သိလော့ဟု (ဆို၏)။

အိမ်း ငါ့သျှင် သိပါသည်ဟု (ပြန်ဆို၏)။

ငါ့သျှင် ယူလော့ဟု ပေးလေ၏။

ထိုအခါ ပရိဗိုဇ်သည် ထိုဒုကုဋ်ကို ရုံ၍ ပရိဗိုဇ်အရံသို့ သွား၏၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည် ထိုပရိဗိုဇ်ကို "ငါ့သျှင်သင်၏ ဤဒုကုဋ်သည် ကောင်းပေ၏၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်မှ ရခဲ့သနည်း"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ငါ့သျှင်တို့ ငါ၏ ထိုအဝတ်နှင့် လဲလှယ်ခဲ့ပေသည်ဟု (ပြောဆို၏)။

ငါ့သျှင် သင်၏ ဤဒုကုဋ်သည် ဘယ်နှစ်ရက်ခံမည်နည်း၊ သင်၏ ထိုအဝတ်သည်သာ ကောင်းပေ၏ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ထိုအခါ ထိုပရိဗိုဇ်သည် "ပရိဗိုဇ်တို့သည် အမှန်ကို ဆိုကြပေသည်၊ ငါ၏ ဤဒုကုဋ်သည် ဘယ်နှစ်ရက် ခံမည်နည်း၊ ငါ၏ ထိုအဝတ်သည်သာ ကောင်းပေ၏"ဟု သာကီဝင်မင်းသား အသျှင် ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို "ငါ့သျှင် သင်၏ ဒုကုဋ်ကို ယူလော့၊ ငါ၏ အဝတ်ကို ပေးလော့"ဟု (ဆိုလေ၏)။

ငါ့သျှင် ငါသည် သင့်ကို "ငါ့သျှင် သိလော့"ဟု ဆိုခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ ငါသည် ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ထိုပရိဗိုဇ်သည် "လူသည်ပင်သော်မှ နှလုံးမသာယာသူ လူအား ပေးရတုံသေး၏၊ ရဟန်းသည်ရဟန်းအား အဘယ့်ကြောင့် မပေးနိုင်ရသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုပရိဗိုဇ်၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ပရိဗိုဇ်နှင့် ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ပရိဗိုဇ်နှင့် ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် ပရိဗိုဇ်နှင့် ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ရောက်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၃၉။ ၂၀-၅၉၄။ "အကြင် ရဟန်းသည် အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅၉၅။ အကြောင်ဟူသည် အကြောင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော မည်သည် သင်္ကန်း ဆွမ်း အိပ်ရာ နေရာ ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဆေးပစ္စည်းတို့တည်း။ အယုတ်သဖြင့် ကသယ်မှုန့်အခဲသည်လည်းကောင်း၊ ဒန်ပူသည် လည်းကောင်း၊ အမြိတ် အဆာချည်သည်လည်းကောင်းတည်း။

ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြားအံ့ဟူသည် "ဤအရာဖြင့် ဤအရာဝတ္ထုကို ပေးလော့၊ ဤအရာဝတ္ထုဖြင့် ဤအရာဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဤအရာဝတ္ထုဖြင့် ဤအရာဝတ္ထုကို လဲလှယ်လော့၊ ဤဝတ္ထုဖြင့် ဤဝတ္ထုကို ဝယ်လော့"ဟု လွန်ကျူး၍ ကျင့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ အကြောင်အခါ၌ ဝယ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ရောင်းမှုသည်လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ မိမိ၏ ဥစ္စာသည် သူတစ်ပါးလက်သို့ ရောက်အံ့၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာသည် မိမိလက်သို့ ရောက်အံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဤဝတ္ထုသည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာတော်အား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၅၉၆။ အရောင်းအဝယ်၌ အရောင်းအဝယ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ အရောင်းအဝယ်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ အရောင်းအဝယ်၌ အရောင်းအဝယ် မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အရောင်းအဝယ် မဟုတ်သည်၌ အရောင်းအဝယ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ အရောင်းအဝယ်မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ အရောင်းအဝယ်မဟုတ်သည်၌ အရောင်းအဝယ်မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၅၉၇။ တန်ဖိုးကို မေးအံ့၊ ကပ္ပိယကာရကအား ပြောအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ "ငါတို့အား ဤဝတ္ထု ရှိ၏၊ ငါတို့အားလည်း ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထုဖြင့် အလိုရှိ၏"ဟု ဆိုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသောရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒသမ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ဒုတိယ ကောသိယဝဂ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၂ - ကောသိယဝဂ်

အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်

ပိုးချည် ကောသိယသိက္ခာပုဒ်၊ အမည်းသက်သက် သုဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်၊ ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်၊ ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပုဒ်၊ နိသီဒနသိက္ခာပုဒ်၊ ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ်နှစ်ခု၊ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်၊ နာနပ္ပကာရသိက္ခာပုဒ်နှစ်ခု၊ ဤကား အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်တည်း။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၁ - ပတ္တသိက္ခာပုဒ်

၅၉၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် များစွာသော သပိတ်တို့ကို စုဆောင်းကြကုန်၏၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီလှည့်လည်ကြသော လူတို့သည် မြင်ကြ၍ "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် စုဆောင်းကြ ကုန်ဘိသနည်း၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် သပိတ်ကုန်သွယ်ခြင်း ကိုသော်လည်း ပြု ကြကုန်လတ္တံ့၊ အိုးခွက်ဈေးဆိုင်ကို သော်လည်း တည်ခင်းကြကုန် လတ္တံ့" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အပိုသပိတ်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အပိုသပိတ်ကို ဆောင်ကြကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အပိုသပိတ်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပဌမပညတ်သိက္ခာပုဒ်

(က) ၅၉၉။ "အကြင်ရဟန်းသည် အပိုသပိတ်ကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

ဒုတိယအနုပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၆၀၀။ ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာအား အပိုသပိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာကလည်း ထိုသပိတ်ကိုအသျှင်သာရိပုတြာအား လှူလို၏၊ အသျှင်သာရိပုတြာသည်လည်း သာကေတမြို့၌ နေ၏၊ ထိုအခါ "မြတ်စွာဘုရားသည် 'အပိုသပိတ်ကို မဆောင်ရ'ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏၊ ငါ့အားလည်း ဤအပိုသပိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ငါကလည်း ဤအပိုသပိတ်ကို အသျှင်သာရိပုတြာအား လှူလို၏၊ အသျှင်သာရိပုတြာသည်လည်း သာကေတမြို့၌ နေ၏၊ ငါသည် အဘယ်သို့လျှင် ကျင့်ရပါမည်နည်း" ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား အကြံဖြစ်ပေါ်၏၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

အာနန္ဒာ သာရိပုတြာသည် မည်မျှကြာသောအခါ ပြန်လာမည်နည်းဟု (မေးတော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရား ကိုးရက်မြောက်နေ့၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆယ်ရက်မြောက်နေ့၌သော်လည်းကောင်း (ပြန်လာပါလိမ့်မည်)ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို ရဟန်းတို့ ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး အပိုသပိတ်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၄၀။ ၂၁- (ခ) ၆၀၁။ "ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး အပို သပိတ်ကို ဆောင်ရမည်၊ ထို (ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလ) ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပတ္တသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၀၂။ ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး ဟူသည် ဆယ်ရက် အပိုင်းအခြားဖြင့် ဆောင်နိုင်သည်။

အပိုသပိတ် မည်သည် အဓိဋ္ဌာန်မတင် ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သော သပိတ်တည်း။

သပိတ် မည်သည် သံသပိတ် မြေသပိတ်ဟု သပိတ်နှစ်မျိုးတို့တည်း။

သပိတ်အရွယ် ပမာဏတို့သည်-

အကြီးစား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်

အလတ်စား မဇ္ဈိမသပိတ်

အငယ်စား ဩမကသပိတ်ဟု သုံးစားတို့တည်း။

အကြီးစား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်ခွက်ချက်ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

အလတ်စား မဇ္ဈိမသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်စလယ်ချက်ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

အငယ်စား ဩမကသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်လမယ်ချက်ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

ထို့ထက် ကြီးမူ သပိတ်မဟုတ်၊ ထို့အောက် ငယ်မူ သပိတ်မဟုတ်။

ထို (ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြား) ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏ ဟူသည် တစ်ဆယ့်တစ်ရက် အရုဏ်တက်လတ်သော် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထိုရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီ၍-

“အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သပိတ်သည် ဆယ်ရက်လွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏”ဟု ဆိုရာ၏။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီး သပိတ်ကို ပြန်ပေးရမည်။

၆၀၃။ “အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ __မည်သော ရဟန်း၏ ဤသပိတ်သည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၍ သံဃာအား စွန့်အပ်၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤသပိတ်ကို ဤမည်သော ရဟန်းအား ပေးရာ၏”ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၀၄။ ထိုရဟန်းသည် များစွာသော ရဟန်းတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သပိတ်သည် ဆယ်ရက်လွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို အသျှင်တို့အား စွန့်ပါ၏"ဟု ဆိုအပ်၏၊ စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာ ကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီးသပိတ်ကို ပြန်ပေးရမည်။

၆၀၅။ "အသျှင်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာကုန်လော့၊ ဤမည်သော ရဟန်း၏ ဤသပိတ်သည် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသဖြင့် အသျှင်တို့အား စွန့်အပ်ပါသည်၊ အသျှင်တို့အား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ အသျှင်တို့သည် ဤ သပိတ်ကို ဤ မည်သော ရဟန်းအား ပေးကုန်ရာ၏"ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၀၆။ ထိုရဟန်းသည် တစ်ပါးသောရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"ငါ့သျှင် ဤအကျွန်ုပ်၏ သပိတ်သည် ဆယ်ရက်လွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို အသျှင့်အား စွန့်ပါသည်"ဟု ဆိုရာ၏။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ထိုရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီးသပိတ်ကို "ဤ သပိတ်ကို အသျှင့်အား ပေးပါ၏"ဟု ပြန်ပေးရမည်။

၆၀၇။ ဆယ်ရက်လွန်ပြီးသည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက်လွန်ပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက်လွန်ပြီးသည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သေးသည်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သေးသည်၌ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မပျောက် သည်၌ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟုထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိနိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မကွဲသည်၌ ကွဲသည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မလုယက်အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော သပိတ်ကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက် မလွန်သေးသည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက် မလွန်သေးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆယ်ရက်မလွန်သေးသည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၀၈။ ဆယ်ရက်အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ ဝိကပ္ပနာပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ ကွဲအံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် စွန့်အပ်ပြီး သပိတ်ကို မပေးကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကိုလျှောက်ကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ စွန့်အပ်ပြီးသပိတ်ကို ပြန်ပေးရမည်၊ အကြင်ရဟန်းသည် မပေးငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

ပဌမ ပတ္တသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၂ - ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်

၆၀၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်မြို့ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ အိုးထိန်းသည်သည် "သပိတ်အလိုရှိသော အသျှင်တို့အား အကျွန်ုပ်သည် သပိတ်ဖြင့် (ဖိတ်ကြားပါသည်)"ဟု ရဟန်းတို့ကို ဖိတ်ကြား၏၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကုန်၏၊ ငယ်သော သပိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့သည် ကြီးသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကုန်၏၊ ကြီးသော သပိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့သည် ငယ်သော သပိတ်တို့ကိုတောင်းကုန်၏။

ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်သည် ရဟန်းတို့အတွက် များစွာသော သပိတ်တို့ကို လုပ်ရသည်ဖြစ်၍အခြား အရောင်းအဝယ်ဆိုင်ရာ (အိုးခွက်) ဘဏ္ဍာကို လုပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်းမမျှတ၊ ထိုသူ၏ သားမယားတို့သည်လည်း ပင်ပန်းကြကုန်၏။

လူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း၊ ဤအိုးထိန်းသည် သည် ဤရဟန်းတို့အတွက် များစွာသော သပိတ်တို့ကို လုပ်ရသည် ဖြစ်၍ အခြားအရောင်းအဝယ်ဆိုင်ရာ (အိုးခွက်) ဘဏ္ဍာကို လုပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မမျှတ၊ ထိုသူ၏ သားမယားတို့ သည်လည်း ပင်ပန်းကြကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့က "ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း" ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကြ၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ထိုယောကျ်ားတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့ပြီးနောက် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့သပိတ် ကို မတောင်းရ၊ တောင်းသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆၁၀။ ထိုအခါ ရဟန်းတစ်ပါး၏ သပိတ်သည် ကွဲ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားသည် သပိတ်တောင်းခြင်းကို ပယ်တော်မူ၏ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်၍ မတောင်းချေ၊ လက်တို့ဖြင့် ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်၏။

လူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့် တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့ လက်တို့ဖြင့် ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်ကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုသူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ သပိတ်ပျောက်သော ရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကွဲသော ရဟန်းအားသော် လည်းကောင်း သပိတ်ကို တောင်းခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၆၁၁။ ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသည် "သပိတ်ပျောက်သော ရဟန်းအားသော် လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကွဲသော ရဟန်းအားသော်လည်းကောင်း သပိတ်ကို တောင်းခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု အနည်းငယ်မျှသော အကွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှသော အက်ကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုအိုးထိန်းသည်သည် ရဟန်းတို့အတွက် ရှေးနည်းတူပင် များစွာသော သပိတ်တို့ကို လုပ်ရသည် ဖြစ်၍ အခြား အရောင်းအဝယ်ဆိုင်ရာ (အိုးခွက်) ဘဏ္ဍာကို လုပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင် တော့ပေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မမျှတ၊ ထိုသူ၏ သားမယားတို့လည်း ပင်ပန်းကြကုန်၏။

လူတို့သည် ရှေးနည်းတူပင် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိကြဘဲ များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း၊ ဤအိုးထိန်းသည် သည် ဤရဟန်းတို့အတွက် များစွာသော သပိတ်တို့ကို လုပ်ရသည်ဖြစ်၍ အခြား အရောင်းအဝယ်ဆိုင်ရာ (အိုးခွက်) ဘဏ္ဍာကို လုပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်တော့ပေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မမျှတ၊ ထိုသူ၏ သားမယားတို့သည်လည်း ပင်ပန်းကြကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အနည်းငယ်မျှသော အကွဲဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှသော အက်ကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခြစ်မိကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း၊ များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသော အကွဲဖြင့်လည်ကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှသော အက်ကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း များစွာသော သပိတ်တို့ကို တောင်းကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ သင်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသော အကွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှသော အက်ကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခြစ်မိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် တောင်းကြကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

၄၁။ ၂၂-၆၁၂။ "အကြင်ရဟန်းသည် ငါးဖွဲ့မပြည့်သေးသော သပိတ်ရှိလျက် အခြား သပိတ်သစ်ကိုတောင်းငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုရဟန်း သည် ထိုသပိတ်ကို ရဟန်းပရိသတ်၌ စွန့်ရမည်၊ ထိုရဟန်းပရိသတ်၌ နောက်ဆုံး သပိတ်ကို 'ရဟန်း သင်သည် ဤသပိတ်ကို ကွဲသည်တိုင်အောင် ဆောင်ရမည်' ဟု (ဆို၍) ထိုရဟန်းအား ပေးရမည်၊ ဤသည်ကား ထိုသပိတ်ကို တောင်းရာ၌ ကျင့်ဝတ်တည်း" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၁၃။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ပ။ ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ငါးဖွဲ့ မပြည့်သေးသော သပိတ် မည်သည် အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ သုံးဖွဲ့ လေးဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်သော်လည်းကောင်းတည်း။

အဖွဲ့ရာ မရှိသော သပိတ် မည်သည် လက်နှစ်သစ်ရှည်သော အက်ကြောင်းမရှိသော သပိတ်တည်း။

အဖွဲ့ရာ ရှိသော သပိတ် မည်သည် လက်နှစ်သစ်ရှည်သော အက်ကြောင်းရှိသော သပိတ်တည်း။

သပိတ်သစ် မည်သည် တောင်းခြင်းကို စွဲ၍ (ဖြစ်သော သပိတ်ကို) ဆိုအပ်၏။

တောင်းငြားအံ့ဟူသည် တောင်းအံ့၊ အားထုတ်မှုပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအလယ်၌ စွန့်ရမည်။ အားလုံးသော ရဟန်းတို့ပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သပိတ်ကို ယူ၍ စုဝေးရမည်။ "အဖိုးတန်သပိတ်ကို ယူမည်"ဟု ယုတ်ညံ့သော သပိတ်ကိုအဓိဋ္ဌာန် မတင်ရ။ အကယ်၍ "အဖိုးတန်သပိတ်ကို ယူမည်"ဟု ယုတ်ညံ့သော သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထိုရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီ၍-

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ သပိတ်သည် ငါးဖွဲ့ မပြည့်သေးသော သပိတ်ရှိလျက် တောင်းအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု ဆို၍ စွန့်ရမည်။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ အင်္ဂါ၄ါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို သပိတ်ခံယူစေသော ရဟန်းဟု သမုတ်ရမည်၊ ၎င်းရဟန်းသည် ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဒေါသာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ မောဟာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ဘယာဂတိသို့ မလိုက်ရာ၊ ခံယူအပ် မခံယူအပ်ကိုလည်း သိရာ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သမုတ်ရမည်၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းကို တောင်းပန်ရမည်၊ တောင်းပန်ပြီးနောက် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသောရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၆၁၄။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို သပိတ်ခံယူစေသော ရဟန်းဟု သမုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာသည် ဤမည်သောရဟန်းကို သပိတ်ခံယူစေသော ရဟန်းဟု သမုတ်၏၊ အကြင်အသျှင်အား ဤမည်သော ရဟန်းကိုသပိတ်ခံယူစေသော ရဟန်းဟု သမုတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော ရဟန်းကို သပိတ်ခံယူစေသော ရဟန်းဟု သမုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာ အားနှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤ နှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

၆၁၅။ သမ္မုတိရပြီးသော ထိုရဟန်းသည် သပိတ်ကို ခံယူစေရမည် "အသျှင်ဘုရား မထေရ်ကြီး သည်သပိတ်ကို ခံယူတော်မူပါ"ဟု မထေရ်ကြီးကို ပြောရမည်၊ အကယ်၍ မထေရ်ကြီးသည် ယူအံ့၊ မထေရ်ကြီး၏ သပိတ်ကို ဒုတိယ ရဟန်းအား ပေးရမည်၊ ထိုရဟန်းအား သနားသဖြင့် မယူဘဲ မနေရ၊ အကြင် ရဟန်းသည် မယူငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ သပိတ်မရှိသော ရဟန်းကို မခံယူစေရ၊ ဤနည်းဖြင့်လျှင် အငယ်ဆုံး သံဃာတိုင်အောင် ခံယူစေရမည်။

ထိုရဟန်းပရိသတ်၌ နောက်ဆုံး သပိတ်ကို ထိုရဟန်းအား "ရဟန်း သင်သည် ဤသပိတ်ကိုကွဲသည့်တိုင်အောင် သုံးဆောင်ရမည်"ဟု (ဆို၍) ပေးရမည်၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုသပိတ်ကို နေရာမဟုတ် သည်၌ မချထားရ၊ မကောင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မသုံးဆောင်ရ၊ "ဤသပိတ်သည် အဘယ်သို့လျှင် ပျက်ရာအံ့နည်းဟု လည်းကောင်း၊ ပျောက်ရာအံ့နည်းဟု လည်းကောင်း၊ ကွဲရာအံ့နည်းဟု လည်းကောင်း" မစွန့် 'မပစ်' ရ၊ အကယ်၍ နေရာမဟုတ်သည်၌ သော်လည်း ချထားအံ့၊ မကောင်းသော သုံးဆောင်ခြင်း ဖြင့်သော်လည်း သုံးဆောင်အံ့၊ စွန့်သော်လည်း စွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဤသည်ကား ထိုသပိတ်ကို တောင်းရာ၌ ကျင့်ဝတ်တည်းဟူသည် ဤသည်ကား ထိုသပိတ် ကိုတောင်းရာ၌ (လောကုတ္တရာတရားအား) လျော်သော သဘောတည်း။

၆၁၆။ အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ဖြင့် နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ဖြင့် သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့ (လုံးလုံး) မရှိသော သပိတ်ဖြင့် လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ မရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်ဖြင့် နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ ရာမရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ နှစ်ဖွဲ့ ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ လေးဖွဲ့ ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ နှစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့မရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ဖြင့် တစ်ဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ နှစ်ဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ဖြင့် အဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ပ။ တစ်ဖွဲ့ရာမရှိသော သပိတ်ကို။ နှစ်ဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ သုံးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို။ လေးဖွဲ့ရာရှိသော သပိတ်ကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၆၁၇။ သပိတ်ပျောက်သော ရဟန်း၊ သပိတ်ကွဲသော ရဟန်း၊ ဆွေမျိုးတို့ကို (တောင်းသောရဟန်း)၊ ဖိတ်ကြားအပ်သူတို့ကို (တောင်းသော ရဟန်း)၊ သူတစ်ပါးအလို့ငှါ (တောင်းသော ရဟန်း)၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် (ဝယ်ယူသော ရဟန်း)၊ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

ဒုတိယ ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၃ - ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်

၆၁၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သောဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ လိုဏ်ပြုလုပ်လို၍ ချိုင့်ဝှမ်းကို သုတ်သင်စေ၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား- "အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်အရာကို ပြုလုပ်စေတော်မူပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

"မင်းကြီး လိုဏ်ပြုလုပ်လို၍ ချိုင့်ဝှမ်းကို သုတ်သင်စေပါသည်"ဟု (ပြော၏)။

"အသျှင်ဘုရား အသျှင့်အား အရံစောင့်ကို အလိုရှိပါသလော"ဟု (လျှောက်၏)။

"မင်းကြီး မြတ်စွာဘုရားသည် အရံစောင့်ကို ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သေး"ဟု (ပြော၏)။

"သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်စွာဘုရားကို မေးလျှောက်၍ အကျွန်ုပ်အား (အကြောင်း) ကြားတော်မူပါ"ဟု (လျှောက်၏)။

"ကောင်းပြီ မင်းကြီး"ဟု အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ပြန်ကြား၏။

ထို့နောက် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါး) ကို သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေ၏၊ ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေအပ်ပြီးသော် နေရာမှ ထလျက် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုကာဖဲသွား၏။

၆၁၉။ ထိုအခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် "အသျှင်ဘုရား မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အရံစောင့်ကို လှူလိုပါသည်၊ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရပါမည်နည်း" ဟု မြတ်စွာဘုရားထံသို့ တမန်ကိုစေလွှတ်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ အရံစောင့်ကို ခွင့်ပြုသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား-

"အသျှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် အရံစောင့်ကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပါပြီလော"ဟု လျှောက်၏၊ ခွင့်ပြု တော်မူအပ်ပြီ မင်းကြီးဟု (ပြောဆို၏)။

"သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင်အား အရံစောင့်ကို လှူပါမည်"ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား အရံစောင့်ကို ဝန်ခံပြီးနောက် သတိမေ့လျော့၍ ကြာမြင့်မှ သတိရကာ အမှုကိစ္စအားလုံးကို ဆောင်ရွက်တတ်သော အမတ်ကြီးတစ်ယောက်ကို-

"အချင်း ငါသည် အသျှင့်အတွက် အကြင် အရံစောင့်ကို ဝန်ခံအပ်ခဲ့ပြီ၊ ထိုအရံစောင့်ကို လှူအပ်ပြီလော"ဟု မေး၏။

မြင့်မြတ် အသျှင့်အား မလှူအပ်သေးပါ"ဟု (လျှောက်၏)။

"အချင်း ဤနေ့မှ (ပြန်၍ ရေသော်) ထို (လှူမည်ဝန်ခံသော နေ့) သည် ဘယ်မျှလောက်ကြာပြီနည်း" ဟု (မေးပြန်ရာ) -

ထိုအခါ အမတ်ကြီးသည် ညဥ့်တို့ကို ရေတွက်၍ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား-

"ရက်ပေါင်း ငါးရာမျှရှိပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု လျှောက်တင်၏။

"အချင်း သို့ဖြစ်လျှင် အသျှင့်အား အရံစောင့် ငါးရာတို့ကို လှူလော့"ဟု (အမိန့်ပေး၏)။

ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်ဟု ထိုအမတ်ကြီးသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအားဝန်ခံ၍ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား အရံစောင့်ငါးရာတို့ကို ပေးလှူလေ၏၊ သီးခြားရွာတစ်ရွာ ဖြစ်တည်လာ၏။ ထိုရွာကို "အရံစောင့်ရွာငယ်"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ပိလိန္ဒရွာငယ်"ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ကြ ကုန်၏။

၆၂၀။ ထိုအခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ထိုရွာငယ်၌ အိမ်သို့ ကပ်သော ရဟန်းဖြစ်၏၊ ထိုအခါအသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ပိလိန္ဒရွာငယ်သို့ဆွမ်းအလို့ငှါ ဝင်၏၊ ထိုအခါ ထိုရွာငယ်၌ ပွဲသဘင်ဖြစ်၏၊ သူငယ်မတို့သည် တန်ဆာဆင်ကြ ပန်းပန်ကြကာ ပျော်မြူးကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ပိလိန္ဒရွာငယ်၌ အစဉ်အတိုင်း ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်လတ်သော် အရံစောင့်တစ်ဦး၏ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက် ခင်းထား အပ်သော နေရာ၌ ထိုင်၏။

ထိုအခါ ထိုအရံစောင့်မိန်းမ၏ သမီးသည် အခြားသော တန်ဆာဆင်ကြ ပန်းပန်ကြသော သူငယ်မတို့ကိုမြင်၍ "ငါ့အား ပန်းပေးကြလော့၊ ငါ့အား အဆင်တန်ဆာပေးကြလော့"ဟု (ဆို၍) ငို၏၊ ထိုအခါအသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ထိုအရံစောင့် မိန်းမအား-

"ဤ သူငယ်မသည် အဘယ့်ကြောင့် ငိုသနည်း"ဟု မေး၏။

အသျှင်ဘုရား ဤသူငယ်မသည် အခြားသော တန်ဆာဆင်ကြ ပန်းပန်ကြသော သူငယ်မတို့ကို မြင်၍ "ငါ့အား ပန်းပေးကြလော့၊ ငါ့အား အဆင်တန်ဆာပေးကြလော့" ဟု (ဆို၍) ငိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဆင်းရဲသားများအား အဘယ်မှာ ပန်းရှိပါမည်နည်း၊ အဘယ်မှာ အဆင်တန်ဆာ ရှိပါမည်နည်းဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မြက်ကရွတ်ခွေတစ်ခုကို ယူ၍ ထိုအရံစောင့်မိန်းမအား "ဤမြက်ကရွတ်ခွေကို ထိုသူငယ်မ၏ ဦးခေါင်း၌ စွပ်လော့"ဟု မိန့်ဆို၏။

ထိုအခါ အရံစောင့်မိန်းမသည် မြက်ကရွတ်ခွေကို သူငယ်မ၏ ဦးခေါင်း၌ စွပ်လေ၏၊ ထိုမြက်ကရွတ်ခွေသည် အလွန်လှသော ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်သော ရွှေပန်းခွေ ဖြစ်လေ၏၊ ထိုကဲ့သို့သော ရွှေပန်းခွေသည် မင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌ပင် မရှိချေ။

လူတို့သည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား "အရှင်မင်းမြတ် ဤမည်သော အရံစောင့်၏ အိမ်၌ အလွန်လှသော ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်သော ရွှေပန်းခွေ (ရှိပါသည်)။ ထိုကဲ့သို့သော ရွှေပန်းခွေသည် မင်းမြတ်၏ နန်းတော်တွင်း၌ပင် မရှိပါ၊ ထို သူဆင်းရဲအား အဘယ်မှ (ရနိုင်မည်နည်း)၊ မုချအားဖြင့် ခိုးယူလာခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်ကြ ကုန်၏။

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ထိုအရံစောင့်အမျိုးကို နှောင်ဖွဲ့စေ၏၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ပိလိန္ဒရွာငယ်သို့ ဆွမ်းခံဝင်လေ၏၊ ပိလိန္ဒရွာငယ်၌ အစဉ်အတိုင်း ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည် လတ်သော် ထိုအရံစောင့်အိမ်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်နီးချင်းတို့ကို-

"ဤအရံစောင့်အမျိုးသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း"ဟု မေး၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုရွှေပန်းခွေ၏ အကြောင်းကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် နှောင်ဖွဲ့စေအပ်ပါသည်ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

၆၂၁။ ထိုအခါ ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နန်းတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်၏။ ထိုအခါ မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆကို ရှိခိုးလျက် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ပြီးသော် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ သည်-

"မင်းကြီး အဘယ့်ကြောင့် အရံစောင့်အမျိုးကို နှောင်ဖွဲ့စေအပ်သနည်း"ဟု မေး၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုအရံစောင့်၏ အိမ်၌ အလွန်လှသော ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်းသော စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်သော ရွှေပန်းခွေရှိပါသည်၊ ထိုကဲ့သို့သော ရွှေပန်းခွေသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ နန်းတော် အတွင်း၌ပင် မရှိပါ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား အဘယ်မှ (ရနိုင်မည်နည်း)၊ မုချအားဖြင့် ခိုးယူလာခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဟု (လျှောက်၏)။

ထိုအခါ အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်ကို "ရွှေဖြစ်စေ"ဟု အဓိဋ္ဌာန်၏၊ ၎င်းသည် အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ဖြစ်လာ၏။

"မင်းကြီး အလွန်များပြားလှသော ဤရွှေတွေကို သင်သည် အဘယ်မှ ရသနည်း"ဟု (မေး၏)။

"သိပါပြီ အသျှင်ဘုရား၊ အသျှင်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ပါတည်း"ဟု (ဆို၍) ထိုအရံစောင့် အမျိုးကို လွှတ်စေ၏။

လူတို့သည် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် မင်းနှင့်တကွ ပရိသတ်၌ လူတို့၏ ကုသိုလ်က မ္မပထတရားထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြသတတ်ဟု နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ကြကုန်၍ အလွန်ကြည်ညိုကြကုန်သဖြင့် အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား ငါးပါးသော ဆေးတို့ကို လှူဒါန်းကြ ကုန်၏။

ဤငါးပါးသော ဆေးဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ထောပတ် ဆီဦး ဆီ ပျားရည် တင်လဲတို့တည်း။

ပင်ကိုယ်အားဖြင့်လည်း အသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ငါးပါးသော ဆေးတို့ကို ရလေ့ရှိ၏၊ ရတိုင်း ရတိုင်း ကိုပရိသတ်အား စွန့်၏။

ထိုအသျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၏ ပရိသတ်သည်ကား ပစ္စည်းပေါများလို၏။ ရတိုင်း ရတိုင်းကို ဖျဉ်းအိုးတို့၌ ပြည့်စေ၍ သိုမှီး၏၊ ရေစစ်အိတ်တို့ကို ပြည့်စေ၍ လေသောက် (ပြူတင်း) တို့၌ ချိတ်ဆွဲထား၏၊ ထိုဆေးတို့သည် အောက်နှင့် နံပါးနှစ်ဖက်မှ ယိုကျကုန်၏၊ ကျောင်းအားလုံးတို့သည် ကြွက်တို့ဖြင့်လည်း ပြွမ်းကုန်၏။

ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်သော လူတို့သည် မြင်ကြကုန်၍ "ဤသာကီဝင်မင်းသား ဘုရားနွယ်တော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် မဂဓတိုင်းရှင် သေနိယမည်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကဲ့သို့ အတွင်းကျီကြ ရှိကုန်၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းပေါများခြင်းငှါ အားထုတ် ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းပေါများခြင်းငှါ အားထုတ်ကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ထိုယောကျ်ားတို့သည် ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းပေါများခြင်းငှါ အဘယ့်ကြောင့် အားထုတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၂။ ၂၃-၆၂။ မကျန်းမာသော ရဟန်းတို့အား သုံးဆောင်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အကြင်ဆေး တို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ ဤဆေးတို့ကား အဘယ်တို့နည်း၊ ထောပတ် ဆီဦး ဆီ ပျားရည် တင်လဲ တို့တည်း၊ ထိုဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ ခုနှစ်ရက် အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး သိုမှီး သိမ်းဆည်း ခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်ရမည်၊ ထိုခုနစ်ရက်ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

------

၃ - ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၂၃။ မကျန်းမာသော ရဟန်းတို့အား သုံးဆောင်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အကြင်ဆေး တို့သည်ဟူရာ၌ ထောပတ် မည်သည် နွားထောပတ်သော် လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ထောပတ်သော် လည်းကောင်း၊ ကျွဲထောပတ် သော်လည်းကောင်း အကြင်သတ္တဝါတို့၏ အသားသည်အပ်၏၊ ထိုသတ္တဝါ တို့၏ ထောပတ် တည်း။

ဆီဦး မည်သည် ထိုသတ္တဝါတို့၏ ဆီဦးပင်တည်း။

ဆီ မည်သည် နှမ်းဆီ မုန်ညင်းဆီ သစ်မည်စည်ဆီ ကြက်ဆူဆီ အမဲဆီတို့တည်း။

ပျားရည် မည်သည် ယင်ပျားရည်တည်း။

တင်လဲ မည်သည် ကြံမှဖြစ်သော တင်လဲတည်း။

ထိုဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်း ကို ပြု၍သုံးဆောင်ရမည် ဟူသည် ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ရမည်။

ထိုခုနစ်ရက်ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ဟူသည် ရှစ်ရက်မြောက် အရုဏ်တက်လတ်သော် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ ဆေးသည် ခုနစ်ရက်ကို လွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဆေးကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန် ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၂၄။ ခုနစ်ရက်လွန်သည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ခုနစ်ရက် လွန်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ခုနစ်ရက်လွန်သည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ် ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊

အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သည်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပျောက်သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ (ခိုးသူ) မလုယက်အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်အပ်ပြီးကို ပြန်ရ၍ ကိုယ်နှင့် စပ်သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် မသုံးဆောင်ရ၊ မမျိုရ၊ ဆီမီး၌သော် လည်းကောင်း၊ မင်၌သော်လည်းကောင်း ထည့်ရမည်၊ အခြားရဟန်းသည် ကိုယ်နှင့် စပ်သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်ရမည်၊ မမျိုရ။

ခုနစ်ရက်မလွန်သေးသည်၌ လွန်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခုနစ်ရက် မလွန်သေးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ခုနစ်ရက်မလွန်သေးသည်၌ မလွန်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၂၅။ ခုနစ်ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင်အံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ ရဟန်းမဟုတ်သူ 'လူသာမဏေ' အား စွန့်သဖြင့် အန်သဖြင့် လွှတ်သဖြင့် ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပေးပြီးနောက် ပြန်ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန် ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

တတိယ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၄ - ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်

၆၂၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့အား မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ" ဟု စောစောကပင် မိုးရေခံ သင်္ကန်းတို့ကို ရှာကုန်၏။ စောစောကပင် ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ကုန်၏။ မိုးရေခံသင်္ကန်း ဆွေးမြေ့လတ်သော် အဝတ်မဆီးဘဲ ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည်စောစောကပင် မိုးရေခံ့ သင်္ကန်းတို့ကို ရှာကုန်ဘိသနည်း။ စောစောကပင် ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ကုန်ဘိသနည်း။ မိုးရေခံ သင်္ကန်း ဆွေးမြေ့လတ်သော် အဝတ်မဆီးဘဲ ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည်စောစောကပင် မိုးရေခံသင်္ကန်းတို့ကို ရှာကုန်၏၊ စောစောကပင် ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ကုန်၏။ မိုးရေခံသင်္ကန်း ဆွေးမြေ့လတ်သော် အဝတ်မဆီးဘဲ ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စီစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့သည်စောစောကပင် မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာကုန်ဘိသနည်း၊ စောစောကပင် ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ကုန်ဘိသနည်း၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း ဆွေးမြေ့လတ်သော် အဝတ်မဆီးဘဲ ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေကုန်ဘိသနည်း။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၃။ ၂၄-၆၂၇။ "ရဟန်းသည် နွေလတို့၏ တစ်လ ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ရှာရမည်၊ နွေလတို့၏ လခွဲသည် ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ရမည်၊ အကယ်၍ နွေလတို့၏ တစ်လ ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ဤမှာဘက်အတွင်း၌ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ရှာငြားအံ့၊ နွေလတို့၏ လခွဲ ကြွင်းကျန် သေးသည်ဟု ဤမှာဘက် အတွင်း၌ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏)။

၄ - ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၂၈။ “ရဟန်းသည် နွေလတို့၏ တစ်လ ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာရမည်ဟူသည် အကြင်လူတို့သည် ရှေးကလည်း မိုးရေခံသင်္ကန်းကို လှူကုန်၏၊ ထိုလူတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ “မိုးရေခံ သင်္ကန်း၏ အခါတည်း၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း၏ အချိန်တည်း၊ အခြားသော သူတို့ သည်လည်း မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို လှူကုန်၏၊” ဟု ဆိုရာ၏၊ “ငါ့အား မိုးရေခံသင်္ကန်းကို လှူကြလော့၊ ငါ့အတွက် မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့၊ ငါ့အတွက် မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ဖလှယ်ကြလော့၊ ငါ့အတွက် မိုးရေခံ သင်္ကန်း ကို ဝယ်ကြလော့” ဟု မဆိုရ။

နွေလတို့၏ လခွဲသည် ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ရမည်ဟူသည် လခွဲ ကြွင်းကျန်သော နွေရာသီ၌ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ရမည်။

အကယ်၍ နွေလတို့၏ တစ်လ ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ဤမှာဘက်အတွင်း၌ဟူသည် တစ်လထက် အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေရာသီ၌ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နွေလတို့၏ လခွဲ ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ဤမှာဘက် အတွင်း၌ ဟူသည် လခွဲအလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေရာသီ၌ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်ဘုရားတို့ ဤအကျွန်ုပ်၏ မိုးရေခံသင်္ကန်းသည် တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေရာသီ၌ရှာအပ်သဖြင့် လခွဲအလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေရာသီ၌ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအားစွန့်ပါ၏”ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၂၉။ တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကိုရှာအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ ယုံမှားရှိ၍ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လထက်အလွန် ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လခွဲအလွန် ကြွင်းကျန်သေးသော နွေလ၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ လခွဲအလွန် ကြွင်းကျန်သေးသော နွေလ၌ ယုံမှားရှိ၍ ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ လခွဲအလွန် ကြွင်းကျန်သေးသော နွေလ၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။

မိုးရေခံသင်္ကန်းရှိလျက် အဝတ်မဆီးဘဲ ကိုယ်ကို မိုးစွတ်စေအံ့၊ ဒုက္കဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လ အောက်ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ ဒုက္കဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လအောက် ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္കဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်လအောက် ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

လခွဲအောက် ယုတ်လျော့ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္കဋ်အာပတ် သင့်၏။ လခွဲအောက် ယုတ်လျော့ကြွင်းကျန်သော နွေလ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္കဋ်အာပတ် သင့်၏။ လခွဲအောက် ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သောနွေလ၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၃၀။ နှေလတို့၏ တစ်လသည် ကြွင်းကျန်သေး၏ဟု မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာအံ့၊ နွေလတို့၌ လခွဲသည်ကြွင်းကျန်သေးသည်ဟု ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ နွေလတို့၏ တစ်လအောက် ယုတ်လျော့ ကြွင်းကျန်သေး၏ဟု မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာအံ့၊ နွေလတို့၏ လခွဲအောက် ယုတ်လျော့ကြွင်းကျန်သေး၏ဟု ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ မိုးရေခံသင်္ကန်းရှာစဉ် ဝါထပ် 'ရက်ငင်' အံ့၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း ဝတ်စဉ်ဝါထပ် 'ရက်ငင်' အံ့၊ ဖွပ်လျှော်၍ ထားရမည်၊ အခါ၌ ဝတ်ရမည်။ သင်္ကန်းကို အလုခံရသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရူးသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထ ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၅ - စီဝရအစ္ဆိန္ဒနသိက္ခာပုဒ်

၆၃၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် အစ်ကို၏ အတူနေတပည့် ရဟန်းအား "ငါ့ရှင် လာလော့၊ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်သွားကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၏။

"အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မလိုက်နိုင်ပါ၊ ရိန္ဓမ်းသော သင်္ကန်းရှိပါ၏"ဟု (လျှောက်၏)။

"ငါ့ရှင် လာလော့၊ ငါသည် သင့်အား သင်္ကန်းကို ပေးအံ့"ဟု (ဆို၍) ထိုရဟန်းအား သင်္ကန်းကို ပေး၏။

"မြတ်စွာဘုရားသည် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ကြွတော်မူလိမ့်မည်"ဟု ထိုရဟန်း ကြားသည်သာတည်း၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းအား ငါသည် ယခု သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ နှင့် အတူ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် မသွားတော့အံ့၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူသာ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်သွားအံ့"ဟု အကြံသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ထိုအခါ သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုရဟန်းအား "ငါ့ရှင် လာလော့ ယခုဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် သွားကြကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားနှင့် အတူ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် မသွားတော့အံ့၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူသာ သွားတော့အံ့ဟု (လျှောက်၏)။

ငါ့ရှင် ငါသည် သင့်အား ငါနှင့် အတူ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်သွားလိမ့်မည်ဟု ဤသင်္ကန်းကို ပေးမိသည်ဟု (ဆို၍) အမျက်ထွက်သဖြင့် မနှစ်သက်သဖြင့် လုယူလေ၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြား၏၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ရဟန်းအား ကိုယ်တိုင်သင်္ကန်းကို ပေး၍ အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် လုယူဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ရဟန်းအား သင်္ကန်းကို ကိုယ်တိုင် ပေး၍ အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက် သဖြင့် လုယူ၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား သင်သည် ရဟန်းအား သင်္ကန်းကို ကိုယ်တိုင် ပေး၍ အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် လုယူဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၄။ ၂၅-၆၃၂။ "အကြင် ရဟန်းသည် ရဟန်းအား ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကို ပေး၍ အမျက်ထွက်လျက် နှလုံးမသာသဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူငြားအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) လုယူစေငြားအံ့ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - စီဝရအစ္ဆိန္ဒန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၃၃။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း"ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းအားဟူသည် အခြားသော ရဟန်းအား။

ကိုယ်တိုင်ဟူသည် မိမိကိုယ်တိုင် ပေး၍။

သင်္ကန်း မည်သည် ခြောက်မျိုးသော သင်္ကန်းတို့တွင် နောက်ဆုံး ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်း တစ်မျိုးမျိုး တည်း။

အမျက်ထွက်လျက် နှလုံးမသာသဖြင့်ဟူသည် မမွေ့လျော်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

လုယူငြားအံ့ဟူသည် ကိုယ်တိုင် လုယူအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လုယူစေငြားအံ့ဟူသည် အခြားသူကိုစေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ကြိမ်စေခိုင်း အပ်လျက် အကြိမ်များစွာလည်း လုယူအံ့၊ စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းသည် ရဟန်းအား ကိုယ်တိုင် ပေးပြီးမှ လုယူအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ ဟု။ ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၃၄။ ရဟန်း၌ ရဟန်းဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သင်္ကန်းကို ပေးပြီးလျှင် အမျက်ထွက်လျက်မနှစ်သက်သဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်း၌ ယုံမှားရှိ၍ သင်္ကန်းကို ပေးပြီးလျှင် အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်း၌ ရဟန်းမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သင်္ကန်းကို ပေးပြီးလျှင် အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူအံ့၊ (သူတစ်ပါးကို သော်လည်း) လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

အခြားပရိက္ခရာကို ပေးပြီး၍ အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) လုယူစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ 'လူသာမဏေ' အား သက်န်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ အခြားပရိက္ခရာကိုသော်လည်းကောင်း ပေးပြီးလျှင် အမျက်ထွက်လျက် မနှစ်သက်သဖြင့် (ကိုယ်တိုင်သော်လည်း) လုယူအံ့၊ (သူတစ်ပါးကိုသော်လည်း) လုယူစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်းဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်းမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

၆၃၅။ ထိုရဟန်းကသော်လည်း (ပြန်၍) ပေးအံ့၊ ထိုရဟန်းနှင့်သော်လည်း အကျွမ်းဝင်၍ ယူအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမ စီဝရအစ္ဆိန္ဒနသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၆ - သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

၆၃၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်းချုပ်သောအခါ၌များစွာသော ချည်ကို တောင်းကြကုန်၏၊ သင်္ကန်းချုပ်ပြီးသော်လည်း ချည်များစွာ ကြွင်းကျန်နေ၏၊ ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့အား "ငါ့ရှင်တို့ ယခု ငါတို့သည် အခြားသော ချည်ကိုလည်း တောင်း၍ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကုန်အံ့"ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်၏။

ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အခြားသော ချည်ကိုလည်း တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကုန်၏၊ သင်္ကန်းရက်ပြီးသော်လည်း ချည်များစွာ ကြွင်းကျန်နေသေး၏၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အခြားသော ချည်ကိုလည်း တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကုန်၏၊ သင်္ကန်းရက်ပြီးသော်လည်း ချည်များစွာ ကြွင်းကျန်နေပြန်သေး၏၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် အခြားသော ချည်ကိုလည်း တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ကိုယ်တိုင်ချည်ကို တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချ ကုန်၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့်ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ကိုယ်တိုင် ချည်ကို တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကိုသင်္ကန်းရက်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချ ကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ချည်ကို တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို သင်္ကန်းရက်စေကြ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျာ်းတို့ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ချည်ကို တောင်း၍ ရက်ကန်းသည်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် သင်္ကန်းရက် စေကုန်ဘိသနည်း၊ (မင်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျာ်းတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသော အမှု) သည်မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်ငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၅။ ၂၆-၆၃၇။ "အကြင်ရဟန်းသည် ကိုယ်တိုင် ချည်ကိုတောင်း၍ ရက်ကန်းသည် တို့ကို သက်န်းရက် စေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၃၈။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိ အပ်၏၊

ကိုယ်တိုင်ဟူသည် မိမိကိုယ်တိုင် တောင်း၍။

ချည် မည်သည် ဂုံချည်၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ သားမွေး 'ကမ္ဗလာ'ချည်၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်၊ ဘန်ချည် အားဖြင့် ခြောက်မျိုးတို့တည်း။

ရက်ကန်းသည်တို့ကိုဟူသည် ရက်ကန်း အလုပ်သမားတို့ကို ရက်စေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂ တိုင်းပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သက်န်းသည် ကိုယ်တိုင် ချည်ကို တောင်း၍ ရက်ကန်း သည်တို့ကို ရက်စေအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့် အားပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၃၉။ ရက်စေအပ်သည်၌ ရက်စေအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရက်စေအပ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ ရက်စေအပ်သည်၌ မရက်စေအပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် မသင့်။

မရက်စေအပ်သည်၌ ရက်စေအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မရက်စေ့အပ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ မရက်စေအပ်သည်၌ မရက်စေအပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၄၀။ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းငှါ (ချည်ကို တောင်းအံ့)၊ အာပတ်မသင့်။ အာယောဂပတ်၌လည်းကောင်း၊ ခါးပန်းကြိုး၌လည်းကောင်း၊ ပခုံးဖွဲ့ (ကြိုး) ၌လည်းကောင်း၊ သပိတ်အိတ်၌လည်းကောင်း၊ ရေစစ်၌ လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဖိတ်ကြား အပ်သူတို့အား လည်းကောင်း၊ အခြားသူ၏အလို့ငှါလည်းကောင်း (တောင်းအံ့)၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်ဝယ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

ဆဋ္ဌ သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၇ - မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်

၆၄၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွက်သွားခါနီး၌ (မိမိ၏) ဇနီးအား "ချည်ကို ချိန်၍ ဤမည်သော ရက်ကန်းသည်ကို ပေးလော့၊ သက်န်းရက်၍ ထားလော့.၊ ပြန်လာလျှင် အသျှင်ဥပနန္ဒကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့" ဟု ဆို၏။

ဆွမ်းခံရဟန်းတစ်ပါးသည် ထိုယောကျ်ားပြောဆိုသော စကားကို ကြားသည်သာတည်း၊ ၎င်းအခါ ထိုရဟန်းသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ၎င်းအား-

"ငါ့ရှင် ဥပနန္ဒ သင်သည် ဘုန်းကြီးသူ ဖြစ်ပေ၏။ ဤမည်သော အရပ်၌ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားခါနီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် (မိမိ၏) ဇနီးအား "ချည်ကို ချိန်၍ ဤမည်သော ရက်ကန်းသည်ကို ပေးလော့၊ သက်န်းရက်၍ထားလော့၊ ပြန်လာလျှင် အသျှင်ဥပနန္ဒကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့" ဟု ပြောပါသည်ဟု (ဆို၏)။

ရှိပေသည် ငါ့ရှင် ထိုသူသည် ငါ့ကို လုပ်ကျွေးသူတည်းဟု (ပြော၏)။

ထိုရက်ကန်းသည်လည်း သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ၏ အလုပ်အကျွေးပင်တည်း၊ ထိုအခါသာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုရက်ကန်းသည်ထံသို့ ချ ဉ်းကပ်၍ ၎င်းအား-

"ဒါယကာ ငါ့ကို ရည်ညွှန်း၍ ဤသင်္ကန်းကို ရက်အပ်၏၊ အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြုလော့၊ ကောင်းစွာ ရက်အပ် ရှယ်အပ် နယ်ဖြင့် ကန်အပ် ဖြီးအပ်သည်ကိုလည်း ပြုလော့" ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်ဘုရား ထိုသူတို့သည် "ဤချည်ဖြင့် သင်္ကန်းကို ရက်လော့"ဟု ချည်ကို ချိန်၍ အကျွန်ုပ်အားပေးကြ ပါသည်၊ အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြုခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ၊ အသျှင်ဘုရား ကောင်းစွာ ရက်အပ် ရှယ်အပ် နယ်ဖြင့် ကန်အပ် ဖြီးအပ်သည်ကို ပြုခြင်းငှါမူကား တတ်နိုင်ပါသည်ဟု (လျှောက်၏)။

ဒါယကာ တိုက်တွန်းပါသည်၊ သင်သည် အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြုလော့၊ ထိုချည်နှင့် စပ်သည့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ ထိုရက်ကန်းသည်သည် ဆောင်ယူလာတိုင်းသော ချည်ကို ရက်ကန်း၌ ထည့်သွင်း၍ ထိုမိန်းမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ၎င်းအား-

"ချည်အလိုရှိပါသည် အရှင်မ"ဟု ပြော၏။

အမောင် ငါသည် သင့်ကို "ဤချည်ဖြင့် သင်္ကန်းကို ရက်လော့"ဟု ဆိုအပ်သည် မဟုတ်လောဟု (ဆို၏)။

အရှင်မ အကျွန်ုပ်ကို "ဤချည်ဖြင့် သင်္ကန်းကို ရက်လော့"ဟု သင် ဆိုအပ်သည်မှာ မှန်ပါသည်၊ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အသျှင်ဥပနန္ဒက ဒါယကာ အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြုလော့၊ ထို ချည်နှင့်စပ်သည့် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ဆိုပါသည်ဟု (ပြော၏)။

ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် ပဌမပေးပြီး ချည်မျှလောက် နောက်ထပ် ချည်ကို ပေးလေ၏၊ "ထို ယောက်ျားသည် အရပ် တစ်ပါးမှ ပြန်လာပြီ"ဟု သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒ ကြားလေသော် ထိုယောက်ျား၏ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်၏။

ထိုအခါ ထိုယောက်ျားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကာ (မိမိ၏) ဇနီးအား "ထိုသင်္ကန်းကို ရက်ပြီးပြီလော"ဟု မေး၏။

အရှင် ထိုသင်္ကန်းကို ရက်ပြီးပါပြီဟု (ပြော၏)။

ယူခဲ့လော့ အသျှင်ဥပနန္ဒကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့ဟု (ပြောဆို၏)။ ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် ထိုသင်္ကန်းကို ဆောင်ယူခဲ့၍ လင်ယောက်ျားအား ပေး၍ ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏၊ ဋ္ဌိအခါ ထိုယောက်ျားသည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒအား သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းပြီးနောက် "ဤ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားအနွယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် အလိုကြီးကြကုန်၏၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကြကုန်၊ ဤရဟန်းတို့ကို သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မလွယ်ကူ၊ အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ငါသည် ရှေးကမဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြပြောဆို၏။

ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြပြောဆိုသော ထိုယောက်ျား၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သာကီဝင်မင်းသား အသျှင်ဥပနန္ဒကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ဥပနန္ဒ သင်သည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

ဥပနန္ဒ သင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သလော၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သလောဟု (မေးတော်မူရာ)။

ဆွေမျိုး မတော်စပ်ပါ မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်၏)။

(မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူသည် ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၏ သင့်တော်သည်ကို လည်းကောင်း၊ မသင့်တော်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ မရှိသည်ကို လည်းကောင်း မသိနိုင်၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် ရှေးကမဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား ဤ (သင်ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၆။ ၂၇-၆၄၂။ “ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော အိမ်ရှင်သော်လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်မသော်လည်းကောင်း ရက်ကန်းသည်တို့ကို သက်န်းရက်စေငြားအံ့၊ အကယ် ၍ ထိုရဟန်းသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ‘ဒါယကာတို့ ဤသင်္ကန်းသည် ငါ့ကို ရည်ညွှန်း၍ ရက်အပ်၏၊ အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြု ကြလော့၊ ကောင်းစွာ ရက်အပ်ရှယ်အပ် နယ်ဖြင့် ကန်အပ် ဖြီးအပ်သည်ကိုလည်း ပြု ကြ ကုန်လော့၊ ငါတို့သည် ဒါယကာတို့အားအနည်းငယ်မျှ ‘ပေးကမ်းဖွယ်ကို ပေးကမ်းနိုင်ကုန်ရာ၏’ဟု သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ဆို၍ အနည်းငယ်မျှ ‘ပေးကမ်းဖွယ်’ ကို ပေးကမ်းငြားအံ့၊ အယုတ်သဖြင့် ဆွမ်းမျှကို သော်လည်း ပေးကမ်းငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)

၇ - မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၄၃။ ရဟန်းကိုသာလျှင် ရည်ညွှန်း၍ဟူသည် ရဟန်း၏ အလို့ငှါ ရဟန်းကို အာရုံပြု၍ ရဟန်းကို ဖုံးလွှမ်း လို၍။

ဆွေမျိုးမတော်စပ်သော မည်သည် အမိဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ အဖဘက်မှ သော်လည်းကောင်း ခုနစ်ဆက်မြောက် ဘိုးဘေး အစုံတိုင်အောင် မဆက်စပ်သော။

အိမ်ရှင် မည်သည် အိမ်၌နေသူ ယောကျ်ားတစ်ဦး တစ်ယောက်တည်း။

အိမ်ရှင်မ မည်သည် အိမ်၌နေသူ မိန်းမတစ်ဦး တစ်ယောက်တည်း။

ရက်ကန်းသည်တို့ကိုဟူသည် ရက်ကန်းအလုပ်သမားတို့ကို။

သင်္ကန်းမည်သည် ခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် နောက်ဆုံး ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်း တစ်မျိုးမျိုး တည်း။

ရက်စေငြားအံ့ဟူသည် ရက်စေ၏။

အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဟူသည် အကြင်ရဟန်းကို ရည်ညွှန်း၍ သင်္ကန်းကို ရက်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် ။

ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲဟူသည် “အသျှင်ဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းကို အလိုရှိပါသနည်း၊ အသျှင်ဘုရားအတွက် အဘယ်သို့ သဘောရှိသော သင်္ကန်းကို ရက်စေရအံ့နည်း” ဟု ရှေးက မလျှောက်အပ်ဘဲ။

ရက်ကန်းသည်တို့ကို ချဉ်းကပ်၍ဟူသည် အိမ်သို့ သွား၍ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍။

သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့ဟူသည် “ဒါယကာတို့ ဤသင်္ကန်းသည် ငါ့ကို ရည်ညွှန်း၍ ရက်အပ်ပေ၏၊ အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူ ပြု ကြလော့၊ ကောင်းစွာ ရက်အပ် ရှယ်အပ် နယ်ဖြင့် ကန်အပ် ဖြီးအပ်သည်ကိုလည်း ပြုကြလော့၊ ငါတို့သည် ဒါယကာ တို့အား အနည်းငယ်မျှ ‘ပေးကမ်းဖွယ်’ ကို ပေးကမ်းနိုင်ကုန်ရာ၏”ဟု စီရင်ငြားအံ့။

ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ဆို၍ အနည်းငယ်မျှ 'ပေးကမ်းဖွယ်' ကို ပေးကမ်းငြားအံ့၊ အယုတ်သဖြင့် ဆွမ်းမျှကို သော်လည်း ပေးကမ်းငြားအံ့ဟူရာ၌ ဆွမ်း မည်သည် ယာဂုသည် လည်းကောင်း၊ ထမင်းသည် လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်သည် လည်းကောင်း၊ အမှုန့်ခဲသည် လည်းကောင်း၊ ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း၊ မြိတ်ဆာချည်သည် လည်းကောင်း အယုတ်သဖြင့် တရားကိုသော်လည်း ဟောအံ့၊ ထိုရဟန်း၏ စကားဖြင် အလျားရှည်ရှည် အနံပြန့်ပြန့် အသားထူထူပြုအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏၊ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းသည် ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဆွေမျိုး မတော်စပ်သော ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်း သို့ရောက် သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏"ဟု။ ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေး ရမည်)။

၆၄၄။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ အိမ်ရှင်၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ ရှေးက မဖိတ်ကြားအပ်ဘဲ ဒါယကာ၏ ရက်ကန်းသည်တို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သင်္ကန်း၌ အထူးစီရင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။

ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၌ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၄၅။ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဖိတ်ကြားအပ်သူတို့အားလည်းကောင်း၊ အခြား သူ၏ အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း အဖိုးများသည်ကို ရက်စေလိုသူအား အဖိုးနည်းသည်ကို ရက်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအားအာပတ် မသင့်။

သတ္တမ မဟာပေသကာရ သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၈ - အစ္စေကစီဝရ သိက္ခာပုဒ်

၆၄၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားခါနီးဖြစ်သော အမတ်ကြီး တစ်ယောက်သည် "အသျှင်မြတ်တို့ ကြွလာတော်မူကုန်လော့၊ ဝါဆိုသင်္ကန်းကိုလှူအံ့"ဟု ရဟန်းတို့ထံသို့ တမန်စေလွှတ်၏၊ ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါမှထကုန်သောရဟန်းတို့အား ဝါဆိုသင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သေး"ဟု တွေးတောမူ 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ဖြစ်ကြ၍မသွားကြကုန်၊ ထိုအခါ ထိုအမတ်ကြီးသည် "အသျှင်မြတ်တို့သည် တမန်စေလွှတ်အပ်လျက်အဘယ့်ကြောင့် မကြွလာကုန်ဘိသနည်း၊ ငါသည်ကား စစ်တိုက်ရန် သွားရအံ့၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုသိနိုင်ခဲ၏။ သေခြင်းကို သိနိုင်ခဲ၏"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ ရဟန်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြပြောဆိုသော ထိုအမတ်ကြီး၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ ထားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆၄၇။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ ထားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ"ဟု အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းတို့ကို ခံယူ၍ သင်္ကန်း အချိန်အခါကို လွန်စေကုန်၏၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်ဆွဲ၍ ထားကုန်၏၊ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်လတ်သော် သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်ဆွဲ၍ ထားကုန်သော ထိုသင်္ကန်းတို့ကို မြင်၍ ရဟန်းတို့ကို "ငါ့ရှင်တို့ သင်္ကန်းတန်း၌ ထုပ်ဆွဲ၍ ထားကုန်သော ဤသင်္ကန်းတို့သည် မည်သူ၏သင်္ကန်းတို့နည်း"ဟု မေး၏။

ငါ့ရှင် ငါတို့၏ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းတို့တည်းဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ငါ့ရှင်တို့ ဤသင်္ကန်းတို့ကို ထားသည်မှာ မည်မျှလောက်ကြာပြီနည်းဟု (မေးပြန်၏)။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က အသျှင်အာနန္ဒာအား ထားတိုင်း (အချိန်ကို) ပြောကြကုန်၏။

အသျှင်အာနန္ဒာသည် "အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ သင်္ကန်း အချိန်အခါကို လွန်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြပြောဆို၏။

ထိုအခါ အသျှင်အာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ သင်္ကန်း အချိန်အခါကို လွန်စေကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထို (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည် အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ခံယူ၍ သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၇။ ၂၈-၆၄၈။ "ဆယ်ရက်လိုသေးသော သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ရဟန်းအား သာလျှင် အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ် ငြားအံ့၊ အဆောတလျင်ဟု သိသော ရဟန်းသည် ခံယူရမည်၊ ခံယူပြီးနောက် သင်္ကန်းအချိန်အခါ ကာလတိုင်အောင် ထားရမည်၊ အကယ်၍ ထို့ထက် အလွန်ထားငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၄၉။ ဆယ်ရက်လိုသေးသောဟူသည် ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော ပဝါရဏာနေ့၌။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ဟူသည် ပဝါရဏာကြတ္တိကာကို ဆိုလို၏။

အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်း မည်သည် စစ်တိုက်ရန်သော်လည်း သွားလို၏၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သော်လည်း သွားလို၏၊ မကျန်းမာသော်လည်း ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ဝန်သော်လည်း ရှိ၏၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသူအား သော်လည်း သဒ္ဓါတရား (အသစ်) ဖြစ်၏၊ မကြည်ညိုသေးသော သူအားသော်လည်း ကြည်ညိုခြင်း (အသစ်) ဖြစ်ပေါ်၏၊ အကယ်၍ ထိုသူသည် ရဟန်းတို့၏ အထံသို့ "အသျှင်မြတ်တို့ ကြွလာတော်မူကုန်လော့၊ ဝါဆို (ဝါကျွတ်) သင်္ကန်းကို လှူအံ့"ဟု တမန်ကိုစေလွှတ်အံ့၊ ဤသင်္ကန်းသည် အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်း မည်၏။

အဆောတလျင်ဟု သိသော ရဟန်းသည် ခံယူရမည်၊ ခံယူပြီးနောက် သင်္ကန်းအချိန်အခါ တိုင်အောင်ထားရမည်ဟူသည် ဤသင်္ကန်းကား အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းတည်း"ဟု အမှတ်ပြု၍ထားရမည်။

သင်္ကန်းအချိန်အခါ မည်သည် ကထိန်မခင်းလျှင် မိုးဥတု၏ နောက်ဆုံးလ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် ငါးလတို့ တည်း။

အကယ်၍ ထို့ထက်အလွန် ထားငြားအံ့ဟူသည် ကထိန်မခင်းလျှင် မိုးဥတု၏ နောက်ဆုံးနေ့ကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ကထိန်ခင်းလျှင် ကထိန်နှုတ်သောနေ့ကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည် သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၅၀။ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်း၌ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်း၌ ယုံမှားရှိ၍ သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်း၌ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်း မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးသည်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သေးသည်၌ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ မပျောက်သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ (ခိုးသူ) မလုယက် အပ်သည်၌ လုယက်အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ သင်္ကန်းအချိန်အခါကို လွန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိသော သင်္ကန်းကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၌ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်း မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဆောတလျင်လှူအပ်သော သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၌ အဆောတလျင် လှူအပ်သော သင်္ကန်းမဟုတ်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၅၁။ အခါအတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့၊ ဝိကပ္ပနာပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင်အံ့၊ လုယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ အာပတ်မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။

အဋ္ဌမ အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့သို့ ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော သီတင်းကျွတ်လဆန်း ငါးရက်နေ့မှ စ၍ ဖြစ်သော နေ့၌။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၉ - သာသက်သိက္ခာပုဒ်

၆၅၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဝါမှ ထပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တောကျောင်းတို့၌ နေကုန်၏။ တန်ဆောင်မုန်းလ ခိုးသူတို့သည် "ရဟန်းတို့သည်လာဘ်ရကြကုန်၏" ဟု နှိပ်စက်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ တောကျောင်းတို့၌ နေသော ရဟန်းတို့သည် သက်န်းသုံးထည် တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ ထားခြင်း ငှါ ခွင့်ပြုသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် တောကျောင်းတို့၌ နေသော ရဟန်းသည် သက်န်းသုံးထည် တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ထားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ" ဟု သက်န်းသုံးထည် တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ထား၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန် ကင်း၍ နေကုန်၏၊ ထိုသက်န်းတို့သည် ပျောက်လည်း ပျောက်ကုန်၏၊ ပျက်လည်း ပျက်ကုန်၏၊ မီးလည်း လောင်ကုန်၏၊ ကြွက်တို့သည်လည်း ကိုက်ခဲကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည်မကောင်းသော အဝတ် ရှိကြကုန်၏၊ ခေါင်းပါးသော သက်န်း ရှိကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် မကောင်းသောအဝတ်ရှိကြ ခေါင်းပါးသော သက်န်းရှိကြ ကုန်သနည်း" ဟု မေးကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤ အကြောင်းကို ပြောကြကုန်၏။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ရဟန်းတို့သည် သက်န်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ ထား ၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန်ကင်း၍ အဘယ့်ကြောင့် နေကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏။ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့သည် သက်န်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ ထား၍ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန်ကင်း၍ နေကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ "ရဟန်းတို့ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ထိုယောကျ်ားတို့သည် သက်န်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ ထား၍ အဘယ့်ကြောင့် ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန်ကင်း၍ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၈။ ၂၉-၆၅၃။ "ဝါကပ်ပြီးနောက် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌ ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော ဘေးဘျမ်းရှိကုန်သော အကြင်တောကျောင်းတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၌ နေသော ရဟန်းသည် အလိုရှိလတ်သော် သက်န်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းကို ရွာတွင်း၌ ထားရာ၏၊ ထိုရဟန်းအား ထိုသက်န်းနှင့် ကင်း၍ နေခြင်းငှါ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ရှိငြားအံ့၊ ခြောက်ညဉ့်အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး ထိုရဟန်းသည် ထိုသက်န်းနှင့် ကင်း၍ နေရာ၏၊ အကယ်၍ ထို့ထက်အလွန် ကင်း၍ နေငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိပေးခြင်းကို ထား၍ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏)။

------

၉ - သာသက်သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၅၄။ ဝါကပ်ပြီးနောက်ဟူသည် ဝါမှ ထပြီးသော ရဟန်းတို့အား။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ဟူသည် မိုးလေးလအဆုံး ကြတ္တိကာ 'တန်ဆောင်မုန်း' လကို ဆိုအပ်၏။

အကြင်တောကျောင်းတို့သည် ဟူရာ၌ တောကျောင်းမည်သည် အယုတ်ဆုံး လေး (အတာ) အပြန် ငါးရာ ရှိသော ကျောင်းတည်း။

ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏ မည်သည် အရံ အရံ၏ ဥပစာ၌ ခိုးသူတို့ ဝင်ရာ စားရာ ရပ်ရာ ထိုင်ရာ လျောင်းရာတို့ကို တွေ့ရ၏။

ဘေးဘျမ်းရှိ၏ မည်သည် အရံ အရံ၏ ဥပစာ၌ ခိုးသူတို့သတ်အပ်သော လူတို့ကို တွေ့ရ၏၊ လုယက် အပ်သူတို့ကို တွေ့ရ၏၊ ရိုက်နှက်အပ်သူတို့ကို တွေ့ရ၏။

ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၌နေသော ရဟန်းဟူသည် ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၌ နေသော ရဟန်းသည် ။

အလိုရှိလတ်သော်ဟူသည် တောင့်တလတ်သော်။

သက်န်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်တစ်ထည်သော သက်န်းကိုဟူသည် ဒုကုဋ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧကသီကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်းပိုင်ကိုသော်လည်းကောင်း။

ရွာတွင်း၌ထားရာ၏ဟူသည် ပတ်ဝန်းကျင် ဂေါစရဂံရွာ၌ ထားရာ၏။

ထိုရဟန်းအား ထိုသက်န်းနှင့် ကင်း၍နေခြင်းငှါ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာရှိငြားအံ့ဟူသည် အကြောင်း ရှိ ငြားအံ့၊ ပြုဖွယ်ရှိငြားအံ့။

ခြောက်ညဉ့်အပိုင်းအခြား ကာလပတ်လုံး ထိုရဟန်းသည် ထိုသက်န်းနှင့် ကင်း၍နေရာ၏ ဟူသည် ခြောက်ညဉ့် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကင်း၍ နေအပ်၏။

ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိပေးခြင်းကိုထား၍ဟူသည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိပေးခြင်းကို ဖယ်ထား၍။

အကယ်၍ ထို့ထက်အလွန်ကင်း၍ နေငြားအံ့ဟူသည် ခုနစ်ရက်မြောက် အရုဏ်တက်လတ်သော် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်ဘုရားတို့ ဤ အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းသည် ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိမရဘဲ ခြောက်ညဉ့်ထက် အလွန်ကင်း၍ နေအပ်သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသင်္ကန်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏” ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၆၅၅။ ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ ခြောက်ညဉ့်ထက် လွန်သည်၌ လွန်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိသဖြင့် ကင်း၍ နေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းတို့၏သမ္မုတိကို မရဘဲ ခြောက်ညဉ့်ထက် လွန်သည်၌ ယုံမှားရှိသဖြင့် ကင်း၍နေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲခြောက်ညဉ့်ထက် လွန်သည်၌ ယုတ်လျော့သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိသဖြင့် ကင်း၍ နေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပစ္စုဒ္ဓိုရ်[၁] မပြုအပ်သေးသည်၌ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍။ပ။ မစွန့်အပ်သေးသည်၌ စွန့်အပ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍။ပ။ မပျောက်သည်၌ ပျောက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍။ပ။ မပျက်သည်၌ ပျက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ မီးမလောင်သည်၌ မီးလောင်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍။ပ။ ရဟန်းတို့၏ သမ္မုတိကို မရဘဲ မလုယူအပ်သည်၌ လုယူအပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိသဖြင့် ကင်း၍ နေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်အပ်သော သင်္ကန်းကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခြောက်ညဉ့်အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ အလွန်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခြောက်ညဉ့်အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခြောက်ညဉ့်အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုတ်လျော့သည် ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၅၆။ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး ကင်း၍ နေအံ့၊ ခြောက်ညဉ့်အောက် ကင်း၍ နေအံ့၊ ခြောက်ညဉ့် ပတ်လုံးကင်း၍ နေပြီးနောက် တစ်ဖန် ဂါမသိမ် ‘ရွာအပိုင်းအခြား’ သို့ သက်၍ နေပြီးမှ ဖဲသွားအံ့၊ ခြောက်ညဉ့် အတွင်း ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်အံ့၊ ပျက်အံ့၊ မီးလောင်အံ့၊ လုယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ သမ္မုတိရပြားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

နဝမ သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်- စွန့်လွှတ်ခြင်း။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

၁၀ - ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်

၆၅၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့၌ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ အသင်းတစ်သင်းသည် သံဃာအား "ကျွေးမွေး၍ သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအံ့" ဟု သင်္ကန်းနှင့် တကွ ဆွမ်းကို စီရင်၏။ ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ထိုအသင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာတို့ ဤသင်္ကန်းတို့ကို ငါတို့အား ပေးကုန်လော့" ဟု ဆိုကြကုန်၏။

အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် မလှူနိုင်ကြပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သံဃာအား 'နှစ်စဉ်' နှစ်တိုင်း သင်္ကန်းနှင့် တကွ ဆွမ်းကို ဝတ်တည်ကြပါသည်ဟု (ပြန်၍ ပြောဆိုကြကုန်၏)။

ဒါယကာတို့ သံဃာအား အလှူရှင်တို့သည် ပေါများပါကုန်၏၊ သံဃာအား ဆွမ်းတို့သည် ပေါများပါကုန်၏၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို မှီ၍ သင်တို့ကို ကောင်းစွာ မြင်၍ ဤအရပ်၌ နေကြပါသည်၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် ငါတို့အား မလှူကုန်အံ့၊ ထိုသို့ မလှူသော် အဘယ်သူသည် ငါတို့အား လှူလိမ့်မည်နည်း၊ ဒါယကာတို့ ဤသင်္ကန်းတို့ကို ငါတို့အား လှူကုန်လော့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ထိုအခါ ထိုအသင်းသည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့က အတင်းအကြပ် ပြောအပ်သည် ဖြစ်၍ စီရင်အပ်တိုင်းသောသင်္ကန်းကို ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့အား လှူပြီးနောက် သံဃာကို ဆွမ်းဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။

အကြင် ရဟန်းတို့သည် သံဃာအား သင်္ကန်းနှင့်တကွ ဆွမ်းကို စီရင်အပ်သည်ဟု သိကုန်၏၊ "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်း တို့အား လှူအပ်ပြီး"ဟုကား မသိကုန်၊ ထိုရဟန်းတို့သည် "ဒါယကာတို့ သံဃာအား သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းကြလော့"ဟု ဆိုကြကုန်၏။

အသျှင်ဘုရားတို့ မရှိတော့ပါ၊ အသျှင်ဆဗ္ဗဂ္ဂီတို့သည် စီရင်အပ်တိုင်းသော သင်္ကန်းကို မိမိတို့အား ညွတ်စေကြ ပါသည်ဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

အလိုနည်းသော ရဟန်းတို့သည် "ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် သိလျက် ညွတ်ပြီးသော သံဃိကလာဘ်ကို မိမိတို့အား အဘယ့်ကြောင့် ညွတ်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် သိလျက် ညွတ်ပြီးသော သံဃိကလာဘ်ကို မိမိတို့အား ညွတ်စေကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့သည် သိလျက် ညွတ်ပြီးသော သံဃိကလာဘ်ကို မိမိတို့အား ညွတ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ (မဂ်ဖိုလ်မှ) အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ ဤ (သင်တို့ပြုမိသောအမှု) သည်မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြကုန်လော့။

ပညတ်သိက္ခာပုဒ်

၄၉။ ၁၀-၆၅၈။ "အကြင် ရဟန်းသည် သိလျက် ညွတ်ပြီးသော သံဃိကလာဘ်ကို မိမိအား ညွတ်စေငြားအံ့၊ (ထိုရဟန်းအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၅၉။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ရဟန်းဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သူကို "ရဟန်း" ဟု အလိုရှိအပ်၏။

သိ၏ မည်သည် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သိ၏၊ အခြားသူတို့ကသော်လည်း ထိုရဟန်းအား ပြောကုန်၏၊ ထိုသူကသော်လည်း ပြော၏။

သံဃိက မည်သည် သံဃာအား လှူအပ် စွန့်အပ်ပြီး ဖြစ်၏။

လာဘ် မည်သည် သင်္ကန်း ဆွမ်း အိပ်ရာနေရာကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဆေးပစ္စည်းတို့တည်း၊ အယုတ်သဖြင့် အမှုန့်ခဲသည်လည်းကောင်း၊ ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း၊ မြိတ်ဆာချည်သည်လည်းကောင်းတည်း။

ညွတ်ပြီး မည်သည် "လှူကုန်အံ့ ပြုကုန်အံ့"ဟု နှုတ်မြွက်အပ်၏။

မိမိအား ညွတ်စေအံ့၊ အားထုတ်မှု ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား သော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် သိလျက် ဤညွတ်ပြီးသော သံဃိကလာဘ်ကို မိမိအား ညွတ်စေအပ် သဖြင့် စွန့်ခြင်း (ဝိနည်းကံ) ရှိပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤလာဘ်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ ဟု။ပ။ အသျှင့်အား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေး ရမည်)။

၆၆၀။ ညွတ်ပြီး၌ ညွတ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၍ မိမိအား ညွတ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ညွတ်ပြီး၌ ယုံမှားရှိ၍ မိမိအား ညွတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ညွတ်ပြီး၌ မညွတ်အပ်သေးဟုထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၍ မိမိအား ညွတ်စေအံ့၊ အာပတ်မသင့်။

သံဃာအား ညွတ်ပြီးကို အခြားသံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ စေတီအားသော် လည်းကောင်း ညွတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စေတီအား ညွတ်ပြီးကို အခြားစေတီအား သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာ အားသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်းကောင်း ညွတ်စေအံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွတ်ပြီးကို အခြားပုဂ္ဂိုလ်အားသော် လည်းကောင်း၊ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ စေတီအားသော်လည်းကောင်း ညွတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မညွတ်အပ်သေးသည်၌ ညွတ်ပြီးဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မညွတ်အပ်သေးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မညွတ်အပ်သေးသည်၌ မညွတ်အပ်သေးဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၆၁။ “အဘယ်၌ လှျရကုန်အံ့နည်း”ဟု မေးအပ်သော် “အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည် သုံးဆောင်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပြုခြင်းစီရင်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း ရရာ၏၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုအရပ်၌ လှူကုန်လော့ဟုသော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် အကြင်အရပ်၌သင်တို့၏ စိတ်သည် ကြည်လင်၏၊ ထိုအရပ်၌ လှူကုန်လော့”ဟု သော်လည်းကာင်း ဆိုအံ့၊ အာပတ်မသင့်။ ရူးသော ရဟန်း၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်။

ဒသမ ပရိဏတသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

တတိယ ပတ္တဝဂ် ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်

=== ၄ - နိဿဂ္ဂိယ အခန်း ===

၃ - ပတ္တဝဂ်

ထိုဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်

ပတ္တသိက္ခာပုဒ်နှစ်ခု၊ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၊ မိုးရေခံ ဝဿိကသိက္ခာပုဒ်၊ လုယူခြင်း ပဉ္စမ သိက္ခာပုဒ်၊ ကိုယ်တိုင်ရက်စေခြင်း သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်၊ မဟာပေသာကာရသိက္ခာပုဒ်၊ အစ္စေကသိက္ခာပုဒ်၊ သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်၊ သံဃိကပရိဏတသိက္ခာပုဒ်။ ဤကားအကျဉ်းချုပ်တည်း။

၆၆၂။ အသျှင်တို့ သုံးဆယ်သော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါ ကုန်ပြီ၊ ထိုနိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့၌ အသျှင်တို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော။ အသျှင်တို့သည် ဤနိဿဂ္ဂိတို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကြကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

နိဿဂ္ဂိယအခန်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။
